

تەفسیری زەمناکۆیی

بە قەڵەمی

مەلا سەیدی زەمناکۆیی

جەزمی: ۱۰، ۹، ۸

بەرگی شەشەم

تەفسیری زماڭوئی

بەقەلەمی

مەلا سەیدی زماڭوئی

جزمی ﴿ ۱۰ ، ۹ ، ۸ ﴾

بەرگی شەشەم

ناوی کتیب : تەفسیری زماناکۆیی .

ناوی نووسەر : مەلا سەعیدی زماناکۆیی .

جزمی هەشتەم و نۆیەم و دەیەم .

بەرگی شەشەم .

چاپی یەكەم .

چاپی کۆمپیوتەر و ڕاکێشانی : ﴿ چاپخانه‌ی ئۆفیسیتی بابان ﴾

ژمارە‌ی سپاردنی (٤٠٩) ی سالی (٢٠٠٠) ی وەزارەتی ڕۆشنییری یی سپێدراوە .

مافی لە چاپدانی بۆ نووسەر پارێزراوە .

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

(به ناوى خواى به خشندهى ميره بان)

سوپاس و ستایشى بى پایان بۆ یه زدان پهروه ده کهرى هموو بونه وهران. دروودى زوړ
له سهر پيشه وای بونه وهران پیغه مبهرى مه زن له سهر یارو یاه وهران و پدیره وانی بى .
دواى نه وى خواى مه زن روونى کرده وه له نایه ته کانی پیشوودا که کوهم لئى له بت
په رستان داوایان له پیغه مبهر کرد نیشانه یه کی تاییه تی بویان بهیئى هتا باوهرى بى بهیئن
باوهر دارانش لایان خوشبو و هلامیان بدرتیه وه، له مه و دوایش خواى مه زن رونترى
نه کاته وه بۆ پیغه مبهر ﴿ ۱۱۱ ﴾ نه فدرموى: نه و بت په رستانه نه گهر زوړتر له و داخوازباندهى
پیشووش به لگه ی زوړ گه و ره تریشیان بۆ بهیئى هر گیز باوهر ناهینن ، وهك خواى مه زن
نه فدرموى :

وَلَوْ أَنَّا نَزَّلْنَاهُ إِلَيْهِمُ الْمَلٰٓئِكَةَ وَكَلَّمَهُمُ الْمَوْتَىٰ وَحَشَرْنَا
عَلَيْهِمْ كُلَّ شَيْءٍ قَبْلًا مَا كَانُوا لِيَوْمِنَا إِلَّا أَن يَشَاءَ اللَّهُ وَلٰكِن
أَكْثَرُهُمْ يَجْهَلُونَ ﴿١١١﴾ وَكَذٰلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِيٍّ عَدُوًّا
شَيْطٰنَ الْاِنْسِ وَالْجِنَّ يُوحٰى بَعْضُهُمْ اِلٰى بَعْضٍ زُخْرُفَ
الْقَوْلِ غُرُوْرًا وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ مَا فَعَلُوْهُ فَذَرْهُمْ وَمَا يَفْتَرُوْنَ
﴿١١٢﴾ وَلِنَصْغِيْ اِلَيْهِ اَفْعَدُ الَّذِيْنَ لَا يُؤْمِنُوْنَ بِالْاٰخِرَةِ
وَلِيَرْضَوْهُ وَلِيَقْتَرِفُوْا مَا هُمْ مُّقْتَرِفُوْنَ ﴿١١٣﴾

ته فسىرى زمانكوى

﴿ وَلَوْ أَنزَلْنَا إِلَيْهِمُ الْمَلَائِكَةَ ﴾ وهئه گهر به راستی ئیمه ره وانه مان بگردایه بولای نهو بی باوه رانه فریشته کان به چاوی خویان بیاندیبایه ناگاداریان بدایه له سهر پیغمبرایه تی موخمه د وهك خویان داوابان نه کرد بوچی فریشته کان نایه ری شایه تی بدهن .

﴿ وَكَلَّمَهُمُ الْمَوْتَى ﴾ وه گفوگوئیان بگردایه له گهل نهو بی باوه رانه مردووه کان، دواپی ئیمه زیندوویان بکهینه وه شایه تی بدهن بهیه کی تی خواو پیغمبرایه تی موخمه د، وهك خویان نه یان ووت: باوکه کانمان بو پیینه وه و بو مانی زیندوو بکه ره وه .

﴿ وَحَشَرْنَا عَلَيْهِمْ كُلَّ شَيْءٍ قُبُلًا ﴾ وه ئیمه کومان بگردایه وه به سهر نهو بی باوه رانه هه موو شتی له م جیهانه دا به زیندوو به مردویانه وه، به وانه یانه وه دیارن و به وانه یشه وه به نهانن، به هه موو گیان داران و به ناسمانه کان و به زه وی و به هه موو بونه وهرانی تره وه روو به روو تا قم له دوا ی تا قم هه موویان بیینن و شایه تی بدهن له سهر یه کی تی خواو پیغمبرایه تی موخمه د و به راستی نایه نی خوا. ئیمه نه وانه هه موویان بکه یین .

﴿ مَا كَانُوا لِلَّذِينَ لَا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ ﴾ نه وانه له وانه نه بوون به وه ی باوه ر به یین مه گهر که خوا ناره زووی باوه ره ییان نه وان بکاو پالیان پیوه بنی زوریان لی بکاو بولای باوه ره ییان و دواپی نه وان باوه ر به یین. نه بی بزاینن که خوا نه قللی داوه به وان و زور له کهس نا کا بو هیچ شتی .

پرسیار/ نایا نهو بریاره راسته چون نه بی نهو هه موو شتانه بی بولای نهو بی باوه ره که مانه و که چی نه وان باوه ر ناهیتن، نهو جو ره ناده میزادانه نه بی هه بن و نه وه نده نه فامین به شیوه کی ناسایی چون نه بی نهو تا قمه که مه ی بی باوه ران نهو هه موو بونه وهرانه به دروو بخنه وه شایه تی نه دهن له سهر راستی نایه نی نیسلام؟ نایا نه چیته می شکوه ناده میزادی به چاوی خویان بیینن وه به گوچکه ی خویان بیسن نهو مردووه رزیوانه زیندوو نه کرته وه له گو ره کانیا ن دینه ده ری پاش هزاران سال و هه موویان شایه تی بدهن و بلین: هیچ که سی شایه نی په رستن نی به جگه ی خوا و موخمه د و فروستاده ی خوا به ،

فریشتەکان بهێنن پۆل پۆل بێنە خوارەو و شایەتی بدەن بە فروستادهی موحەمەد ﴿ﷺ﴾، ببیسن که گیانداران لە بالەندەو ماسی شتی تر لە بونەوهران بە وێنە درەخت و بەرد و ئەستێرەکان جار جار بە یەک جار بە یەک دەنگ شایەتی بدەن هیچ کەسێ شایەنی پەرستن نی. یە مەگەر خواو موحەمەد و فروستادهی خوا یە لە گەڵ ئەوانە هەموودا چون ئەگونجی ئادەمیزادی هەبێ ئەو هەموو کەرە بە خەرانەو ئەو هەموو یاسا تیکدەرانە بە درۆ بخاتەو بەبێ بەلگەو باوەر نەهێنێ بە ئایینی ئیسلام؟ بەراستی ئەو کەرە زۆر سەر سوور هێنەرە؟.

وەلام/ ئەو بریارانەو ئەو شتانه رابوردن راست نین. بەلکو ناگونجی دەربارە ی کەسێ راستی و بەلگە ی راستی کاری تی بکاو بە گوێرە ی سروشتی ئەقل ژیری و بەو پاکیه ی ئەوتۆ خوا ئادەمیزادی لە سەر دروست کرد برۆا بەرپۆ، چونکە ئەو بەلگانه کاری بە کەس نە کراون و هەر خوا ئەیانکاو جینگە بۆ گومان نایەلنەو. بەلام ئەو فەرمودانە ی خودا بۆ کەسانیکێ ئەوتۆ یە هەموو هەست و ئاواتیان چەندین سوودی تایبەت خۆیان بێ بە تەنها، ئیتر ئەقل و پاکیتی دەروون و مەروفا یەتی و راستی و داد پەرورە ی و جگە ی ئەوان مەبەست نی یە لای ئەوان. کەواتە باوەر نە کردن بەو کەرە ئااسایانە دەربارە ی ئەوانە راستەو بێ گومانە، لەبەر ئەو رەوشە خراپانە هیچ شتی سوود نابەخشی لە گەلیان مەگەر ئەو هێزە ی ئەوتۆ خوا ئامازە ی کرد بۆی و فەرموی: ﴿إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ﴾ وەئەش فەرموی:

﴿وَلَكِنْ أَكْثَرُهُمْ يَجْهَلُونَ﴾ وە بەلام زۆر تر لەو بێ باوەرانە نازانن ئەگەر ئەو بەلگانه بێن بۆ لایان باوەر ناهێنن هەرچەندە سوێندی سەخت ئەخۆن باوەر نەهێنن، هۆشبان نایەتەو بە خۆیانەو کە خۆیان تاقمیکێ یاخی و لەسنوور دەرچوون و ئەقل و پاک ی دەروون سوودی نابێ لە گەڵ ئەوان و ئایین و مەروفا یەتی کار ناکاتە سەریان، هیچ شتی سەریان بێ شۆر ناکا مەگەر زۆر وزالبون بە سەریانا. کەواتە گفتوگۆ کردن لە گەلیان بە زمانی زانست و مەروفا یەتی هەلە یەو بێ سووده .

﴿وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ بَنِيَّ عَدُوًّا شَيَاطِينَ الْإِنْسِ وَالْجِنِّ﴾ وه هەر بهو جوړه‌ی ئیمه‌ی گێراومانه بۆ تو بت په‌رستان به‌ دوژمن گێراومانه بۆ هه‌موو پیغه‌مبه‌ری دوژمن له‌یاخی بووان و له‌سنوور ده‌رچوانی ئاده‌میزادو جنۆکه. شه‌یتانی ئاده‌میزاد ناسراون هه‌موو که‌سیکه‌ هانی ئاده‌میزاد ئه‌ده‌ن بۆ لای کاری پ‌رو و پ‌وچ و به‌رگی راستی ئه‌کاته به‌ری ئه‌و کاره. به‌لام جنۆکه نابیرن و خوا ئه‌یانزان. ئیمه‌ی باوه‌ردار برومان به‌ بوونیان هه‌یه، به‌ وینه‌ی فریشته‌کان و به‌رپرسیار نین بۆزۆر تر.

جیگه‌ی سه‌ر سوورمان نی‌یه‌ دوژمنایه‌تی خراپه‌که‌ران بۆ پیغه‌مبه‌ران و ئاین په‌روه‌ران و پیاو چاکان له‌مه‌و به‌ر و نی‌ستاو له‌مه‌و دوا‌یش، چونکه به‌ه‌زی ئه‌و دوژمنایه‌تی‌یه‌وه چاک و خراپ راست و پ‌وچ جوئ ئه‌بنه‌وه له‌یه‌که‌ری.

پرسیار/ هه‌رکاتێ خوا ئه‌و که‌سه‌ی ئه‌وتۆ بێ گێرا‌ینی بۆ پیغه‌مبه‌ران دوژمنی له‌ خراپه‌ کاران هه‌ر وه‌ک رواله‌تی ده‌رکه‌وتوی ئه‌و ئایه‌ته ده‌فه‌رموی. که‌ واته‌ بۆخوا سزای دوژمنانی پیغه‌مبه‌ران ئه‌دات؟ دووباره‌ چۆن فه‌رمای داوه‌ به‌ په‌یره‌وی کردنی پیغه‌مبه‌ران، دوا‌یی چه‌ندین دوژمن دروست بکا بۆ پیغه‌مبه‌ران بۆ به‌رگری کردن له‌وان وهانی ئاده‌میزاد به‌ده‌ن بۆ باوه‌ر نه‌کردن به‌ پیغه‌مبه‌ران و به‌په‌یامه‌کانیان؟.

وه‌لام/ خ‌وای مه‌زن پیغه‌مبه‌رانی دروست کردوه‌ بۆئه‌وه‌ی بانگی ئاده‌میزاد بکه‌ن بۆ دادپه‌روه‌ری و یه‌کی‌تی خوا و نه‌ه‌یشتنی سته‌م و لا‌بردنی بت په‌رستی، ئه‌و شتانه‌ی کردوون به‌ پ‌یشه‌و مه‌به‌ستی ئه‌و پیغه‌مبه‌رانه، ئه‌و پ‌یشه‌و مه‌به‌سته‌ خ‌ویان له‌ خ‌ویانا به‌گ‌وێره‌ی سروشت دوژمنایه‌تی و زۆران بازیه‌ له‌ نی‌وان پیغه‌مبه‌ران و له‌ نی‌وان بت په‌رستان و چاو برسی و بێ باوه‌راند. که‌واته‌ په‌وانه‌ کردنی پیغه‌مبه‌ران ه‌زی دوژمنایه‌تی‌یه. به‌لام له‌به‌ر ئه‌وه‌ی خ‌وای مه‌زن خ‌وی یه‌که‌مین ه‌ویه‌ بۆ ناردنی پیغه‌مبه‌ران، ناردنی پیغه‌مبه‌ران ئه‌یه‌ته‌ ه‌زی دوژمنایه‌تی نی‌وان راست و چه‌پ، به‌و بۆنه‌وه‌ گه‌راندنی ئه‌و دوژمنایه‌تی‌یه‌ ئه‌دریته‌ پال خ‌وای مه‌زن.

﴿ يُوحِي بَعْضُهُمْ إِلَى بَعْضٍ زُخْرُفَ التَّوَلَّيْ غُرُورًا ﴾ هه ندی لهو بی باوه رانه گفتو گوی درۆی روکesh کراو که دهره وهی چاکه و ناوه روکی سزایه و خراپه یه ئه یان نیرون بۆلای هه ندی تر له خویمان به فروقیلی پوچ به مه بهستی هاندانیان بۆکردنی کاری خراپ و بۆ دوژمنایه تی مافی رهوا و خاوه نه کانی، جفه یان بۆ ئه که نه به شتی باوه رداران و پیاو چاکان فریو بدهن و کاری نارهوا بکه ن و فیل کردن لهوان له ناکاودا.

﴿ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا فَلَغُوا ﴾ وه ئه گهر خوا ئاره زووی هه بوایه ئه و کاره خراپه یان نه ئه کرد و دوژمنایه تی پیغه مه رانیان نه ئه کرد و ئه و گفتو گو روکه شانه یان نه ئه نارد بۆ یه کتری، به لام خوا کاری شایان له شوینی خویدا ئه نی، چونکه خوا ئه قلی پی داون و کاری چاک و خراپ له یه ک جوئ ئه که نه وه وه ئه توانن کاری چاک بۆ خویمان بسازین و زور له کهس ناکا بۆ هه لێژاردنی هیچ شتی و خویمان بهر پرسیارن.

﴿ فَذَرَهُمْ وَمَا يَغْتُرُونَ ﴾ دواپی تۆواز له وه بی باوه رانه و شتی بهینه ئهوان به بوختان شه ییتان ئه یخاته دهر و نیانه وه، پیوسته تۆ فهرمانی خوا رابگه یه نی بهوان، پرسیار و وه لامو سزادانیان له سه ر ئیمه یه. بی باوه ران گفتو گوی روکesh ئه نیرون بۆ لای هه ندی تریان له بهر فریودان و فیل کردن لهوان له ناکاودا:

﴿ وَلَتَصْنِفِي إِلَيْهِ أَفْنِدَةَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ ﴾ وه له بهر ئه وهی لاکاته وه بۆ لای ئه و گفتو گو روکesh و پرو پوچانه ی ئهوان، دلی که سانیکی ئه ونۆ باوه ر نایه رن به روژی دووایی.

﴿ وَلَيَرْضَوْهُ وَلَيَقْتَرِفُوا مَا هُمْ مُقْتَرِفُونَ ﴾ وه بۆ ئه وهی هه ندی لهوان ئه و گفتو گۆیه روکه شانه و پرو پوچانه په سه ند بکه ن بۆ خویمان وه ری بگرن له و شه ییتانه وه و کاری بی بکه ن و بۆ ئه وه په یدا بکه ن شتی ئه و بی باوه رانه کردو یانه له گونا هه و کاری خراپ و نارهوا. کورته و پوخته ی مانای ئه و ئایه تانه: به راستی شه ییتانه کان ئه رازینه وه و روکesh ئه که ن گفتو گوی پرو پوچ بۆ ئه وهی ناده میزادی ئه قل لاوازی پی ئه خله تین هه تا ئاویری

بدنه نو به بولای و په سه نندی بکهن و شتی نه وان کردویانه له گونا نه مانیش بیکهن، هاو بهش داندران ووتیان به پیغمبر ﴿ﷺ﴾: تو دابنی بو نیمه ناوېزی که ری له زانا کانی جوهر کان یا له قه شعی گاوره کان، بو نه وی هه وال بدن به نیمه بهو شتی له نامه کانی نه واندا هیه له باره ی پیغمبریه تی توره، بو نه و مه به سته خوا فرمانی دا به پیغمبر و فرموی:

أَفْغِيرَ اللَّهُ

أَبْتَعِيَ حَكَمًا وَهُوَ الَّذِي أَنْزَلَ إِلَيْكُمُ الْكِتَابَ مُفَصَّلًا
وَالَّذِينَ آتَيْنَهُمُ الْكِتَابَ يَعْلَمُونَ أَنَّهُ مُنْزَلٌ مِنْ رَبِّكَ بِالْحَقِّ
فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُفْتَرِينَ ﴿١١٤﴾ وَتَمَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ صِدْقًا
وَعَدْلًا لَا مُبَدِّلَ لِكَلِمَتِهِ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿١١٥﴾ وَإِنْ
تَطَّعَ أَكْثَرُ مَنْ فِي الْأَرْضِ يَضِلُّوكَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ إِنْ
يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَإِنَّهُمْ إِلَّا يَخْرُصُونَ ﴿١١٦﴾ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ
أَعْلَمُ مَنْ يَضِلُّ عَنْ سَبِيلِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ ﴿١١٧﴾

﴿أَفْغِيرَ اللَّهُ أَبْتَعِيَ حَكَمًا وَهُوَ الَّذِي أَنْزَلَ إِلَيْكُمُ الْكِتَابَ مُفَصَّلًا﴾ نایا من جگهی خوا دا واکم به ناوېزی که ری له نیوان من و نیوه دا که شتی راست و پوچ له یهک جوئ بکاته وه و خوا که سیکی نه و تویه نار دیه تی خواره وه بو لای نیوه نه و نامه یه که قورثانه به هوئ جبره نیله وه به دریژی و بهشی کراوه یی بو هه موشتی و چاک و خرابی جوئ کردوه نه وه. یانی پیغمبر ﴿ﷺ﴾ فرموی به هاو بهش دانهران: نیوه دا و له من نه که ن

ته فسری زمنا کوئی

زۆر به توندی که کاره پەك خەره‌كان بۆ ئیوه بهێتم، داواى چەندین داخوازى تەرم لى ئەكەن ناوەشیتەوه له من كه له سنوورى فەرمانى دەرچم، خوا ناردویه‌تیه‌ خواره‌وه بۆسەر ئیوه‌ قورئان و هەمو شتی پێوستی بۆ ژيانى ئیوه‌ له‌ودا ههیه‌ له‌ ناسینی خوا و کاره‌ ره‌واكان و کاره‌ قەده‌غه‌ کراوه‌كان ئیمه‌ی باوه‌ردار پێوستیمان به‌ جگه‌ی قورئان نی‌یه‌ و هه‌وال دهره‌ به‌ زۆرتر له‌ کاره‌ نه‌یتیه‌كان و جگه‌ی ئەوانیش، ئیوه‌ که داواى زۆر تر بکه‌ن جگه‌ له‌ دوژمنایه‌تی و له‌ خۆبایی بون هیچ شتیکی تر نیه‌ .

﴿وَالَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَظُنُّونَ أَنَّهُ مُنْزَلٌ مِنْ رَبِّكَ بِالْحَقِّ فَلَا تُكُونَنَّ مِنَ الْمُحْتَرِمِينَ﴾
وه‌ که‌سانێکی ئەوتۆ ئیمه‌ به‌خشیومانه‌ به‌وان زانیاری تهورات له‌ عەبدولای کوری سه‌لام و هاوڕێکانی ئەزانن که به‌ راستی قورئان نێراوه‌ته‌ خواره‌وه‌ له‌ لایه‌ن په‌روه‌رده‌که‌ری توو به‌ راستی کاری پوچی تیدا نی‌یه‌، داوایی توو مه‌به‌ له‌و که‌سانه‌ی گومانیان هه‌بی له‌ ناردنی قورئان به‌ راستی و به‌ بی گومان. ئیمه‌ بپرومان هه‌یه‌ که‌ پێغه‌مبه‌ری خوا پارێزراوه‌ له‌ گومان. به‌لام خواى مه‌زن روی ئەو ئایه‌ته‌ی کردوه‌ته‌ لای پێغه‌مبه‌ر ﴿ﷺ﴾ زۆر راستیشه‌، چونکه‌ رو تی‌کردن له‌ لایه‌ن خواى مه‌زنه‌وه‌ بۆ لای بچوکی خۆی زۆر جیگه‌ی شانازی به‌ ئەو بچوکه‌، ئەوه‌ له‌ لایه‌ك، له‌ لایه‌کی تره‌وه‌ ئەوروو تێکردنه‌ هێمايه‌ بۆ لای جگه‌ی پێغه‌مبه‌ر ﴿ﷺ﴾ .

﴿وَكَمَتَ كَلِمَةُ رَبِّكَ صِدْقًا وَعَدْلًا﴾ وه‌ فەرموده‌ی په‌روه‌رده‌ که‌ری توو ته‌واوه‌و راسته‌ له‌ هه‌والدانی‌داو له‌ داد په‌روه‌ری ئەودا له‌ هه‌مو فەرمانه‌کانیداو له‌و به‌لێنه‌یدا که‌ نایینی ئیسلام سەر ئەخات به‌سەر هه‌مو نایین و بیرو باوه‌رانی تردا، هه‌رچه‌نده‌ بت په‌رستان لایان ناخۆش ییت .

﴿لَا مُبْدِلَ لِكَلِمَاتِهِ﴾ هیچ گۆران که‌ری بۆ فەرموده‌کانی خواى په‌روه‌ردگار نیه‌، چونکه‌ راستی و دادپه‌روه‌رن و گه‌یشته‌نه‌ته‌ ئەوپه‌ری راست و یێژی و ئەوپه‌ری دادپه‌روه‌ری و هه‌ر شتی به‌و جو‌ره‌ نه‌بی له‌ راستیه‌وه‌ دهره‌. به‌ هیچ شتی ناوتری راست و دادپه‌روه‌ر هه‌تا بنچینه‌ی له‌سەر راستی دانه‌رابی، هه‌ر شتی به‌و جو‌ره‌ بی گۆرانی بۆ نیه‌.

ئهو رسته یه گه وره ترین به لگه یه بۆ راستی و دروستی و هه والدان به کاره نادیارى و نه هاتوه کان، چونکه هه زارو چوار سه دو بیست ساله زۆر کهس نه یه توانیوه که قورنان بگۆرێ و تاکه سوره تیکی که می دانی، له گه ل ئه وه شدا دوزمنانی قورنان هه ولێ زۆریان داوه بۆ ئه و مه به سته، ئه گهر بوختانیکیان کردبێ له گۆرانییدا کوتو پر ئابرویان چوه. به لام گاورو جوه کان ئینجیل و ته وراتیان گۆرێ و ده ستکاریان کردوه، ئه وه ی به هه وه سی خویان نه بو بۆ گۆرپیوانه.

﴿وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ﴾ وه خوا ی په روه ردگار گوشتاری هه مو که سی ده بیسی، هه مو نه ئی یونه وهران ئه زانی ههر که سی باوه رێ به ههر ئاین و به ههر بیرو باوه رێ هینا، ئه و که سه باوه ر به راستی ئه و ئاین و بیرو باوه ر نه ئی ی له هه مو رو ییکه وه و به کوێرانه هه ولێ بۆ ئه دا و وا ئه زانی جگه ی ئه و ئاین و بیرو باوه رپه ی خوی په ژاره و گومانه ... به لام ههر کاتی هه مو بیرو باوه رپه ی بژمیڕین و به راوردیان بکه ین به به راورد و ترازوی خوا ی مه زن له و ئه نجامه وه ده رنه چی که به راستی زۆربه ی ئاده میزاد دوا ی گومانی هه له و گۆتره ی درۆینه که وتون بۆیه خوا ی مه زن فرمان ئه دا به پیغه مه ره و ئه فهرموی:

﴿وَإِنْ تُطِيعُوا أَكْثَرَ مَنْ فِي الْأَرْضِ يُضِلُّوكَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ﴾ وه ئه گهر تو په په ره و ی و فهرمان به ر داری زۆر ترین که سانی بێ له روی زه ویدا که باوه ریان به خوا و به ئاینی خوا نه بێ ئه وان تو لانه ده ن له رێگه ی ئاینی خوا.

﴿إِنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَإِنْ هُمْ إِلَّا يَخْرُصُونَ﴾ ئه و تاقمه زۆرانه دوا ی هه یج شتی نه که وتون له گه فته گۆرانا له گه ل پیغه مه ره مه گهر ههر دوا ی گومانو گۆتره کاری که وتون و وا ئه زانن لاسایی کردنه وه ی باو که کانیا ن دروسته و ئه و که سانه هه یج شتی نین مه گهر درۆ بکه ن و به گۆتره و به بوختان بیده ن به سه ر خوا دا له به ره وادانانی نارواکان بیده نه پال خوا ی مه زن هاو به ش و کوڕ و کچ، بۆیه خوا ی مه زن فرمانی دا به پیغه مه ره ی خوی گوی نه گری له وته ی ناله باری ئاده میزاد و نه که ویتسه دوا ی لاسایی و به زم و باویان، پیویسته له سه ره ی دوا ی ئه و شته بکه ویتی لای خوا وه بۆی هاتوه، چونکه ههر ئه و رێگه ی

راستی و راغویه هدر کاتی زانیمان زورترین کس له سهر هله ن لهو بیرو باورهرو
 ناینه داو نه پیه رستن پیوسته نرخیان بو دانه نری به و تهو به فرمانیانسه وه و لامان وانه بی
 نهوه یان راسته و نه مه یان پوچه نه بی بزاین فرمان دان بو همو شتی هدر بو خواجه به تنها
 لهو شتانه دا رونیان ده کاته وه له بنچینه کانی ناین و له یاسا کانی قورئان نهویش مدهسته
 له فرموده یه که خوا نه فیه مویی:

﴿إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ مَنْ يَضِلُّ عَنْ سَبِيلِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ﴾ به راستی پهروهرده
 کهری تو هدر نهو زاناتره بهو کهسه ی ناده میراد لانه دا له ریگهی ناینی خوی زاناتره له
 توو له همو بونه وهران و، هدر خوا زانا تره بهو کهسانه راغویی وهره گرن و دوی
 راستی نه کهون. دروست کراوانی خوی لاپه نهان نیه، هدر دو تاقمه کان باش نه ناسی و به
 شایسته ی کرده وهی خویان پاداشت و سزایان نه داتی و وهری نه گرن.

عده به کان بهر له هانتی ناینی نیسلام گوشتی مردار و بویان نه خوارد، ناوی بته کانی
 خویانیا ن نه برد له کاتی سهر برینی کوشتاره کانیا ن، دویای خوی مه زن نهو شتانه ی
 له سهر موسولمانان قده غه کرد. بو ره وایون و خواردنی سهر پراوه کانیا ن مدرجه ناوی
 خوا بیدن له سدریا ن به تنها، بوی رون کردنه وه نهو شته ی مدهسته و پیوسته که خوا
 نه فیه مویی:

فَكُلُوا مِمَّا ذَكَرَ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ إِنْ كُنْتُمْ بِآيَاتِهِ مُؤْمِنِينَ ﴿١١٨﴾
 وَمَا لَكُمْ أَلَّا تَأْكُلُوا مِمَّا ذَكَرَ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ وَقَدْ فَضَّلَ
 لَكُمْ مَّا حَرَّمَ عَلَيْكُمْ إِلَّا مَا اضْطُرِرْتُمْ إِلَيْهِ وَإِنْ كَثِيرًا لَيُضِلُّونَ
 بِأَهْوَاءِهِمْ بِغَيْرِ عِلْمٍ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِالْمُعْتَدِينَ ﴿١١٩﴾
 وَذَرُوا ظَهْرَ الْأَيْثِمِ وَبَاطِنَهُ إِنَّ الَّذِينَ يَكْسِبُونَ الْأَيْثِمَ
 سَيُجْزَوْنَ بِمَا كَانُوا يَقْتَرِفُونَ ﴿١٢٠﴾ وَلَا تَأْكُلُوا مِمَّا لَمْ يَذْكُرْ

اَسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ وَإِنَّهُ لَفِسْقٌ وَإِنَّ الشَّيْطَانَ لِيُؤْخُونَ إِلَى
أُولِيَآيِهِمْ لِيُجَدِّ لَوْكُمْ وَإِنْ أَطَعْتُمُوهُمْ إِنَّكُمْ لَمُشْرِكُونَ ﴿١٢١﴾

﴿ فكلوا مما ذكر اسم الله عليه إن كنتم بآياته مؤمنون ﴾ دوايي ئيوه بخون له شتى ناوى خواو يادى خوا باس كرابى له سهرى نهو شته له كاتى سهر برپندا. نه گهر ئيوه برواتان به نايه ته كاني قورئان ههيه به رهوا كردن و قه دهغه كردنيان بۆ خوارده مه نيه كان. پرسيار/ به راستى دروست بونى خواردن لهو سهر برپاوانه ئى نهو تو ناوى خواى له سهر برابى نه به ستراره به باوهر هيتان به خواو به نايه ته كاني قورئانه وه، چونكه بۆ بى باوهر پانيش دروسته لى بخون ههر وهك باوهر هيتان به خوا پديروسته به سهر برپاوى ناوى خواى له سهر برابى. چونكه باوهر دار ههر باوهر داره با لهو گوشته شى نه خوا، دهركه وتوى ماناى نايه ته كه وا ناماژه نه كا كه باوهر هيتان مهرجه بۆ رهوا بونى خواردن لهو سهر برپاوانه، چونكه ماناى نايه ته كه وايه ئيوه بخون لهو سهر برپاوانه نه گهر ئيوه باوهر دارن.

وه لآم/ به راستى فهرموده ئى خوا ﴿ إِنْ كُنْتُمْ بِآيَاتِهِ مُؤْمِنُونَ ﴾ مهرج نيه بۆ رهوا بونى خواردن لهو سهر برپاوه ئى ناوى خواى له سهر برابى. به لآم ناماژهيه بۆ لاي نه وه كدهسى ناوى جگهى خوا بيا له كاتى سهر برپندا به راستى نهو كه سه هاوبه شى گىراوه بۆ خوا، چونكه نهو كه سه روى كردوه لهو كارهى خويدا بۆ لاي جگه له خوا، به وينه شتى بت په رستانى عه ره ب دهيكه ن، به راستى كه سى ناوى خوا بيا له سهر سهر برپاوى خوى به راستى باوهرى به خوا هيتاوه دورى خستوه وه له خوا هاوبه شى بۆ، چونكه به تنه ها روى بۆ لاي خوا كردوه.

هه ندى له موسولمانان خويان قه دهغه نه كرد بۆ خواردنى سهر برپاوى ناوى خواى له سهر برابى له بهر گومانى كه وتبه دهرونيان: چون دروسته بۆ ناده ميزاد به ده ستى خوى گيانداريك سهر برپيت و ناوى خواى له سهر بپاوى بيخوا، كه چى دروست نه بى كه

بخوا گیاندارى خواراندیبتی به کاتی مردنی خوئى، خواى مه زن به هه ره شه وه وه لامى دانه وه وه فهرموى:

﴿ وَمَالَكُمْ اَنْ لَا تَأْكُلُوا مِمَّا ذُكِرَ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ ﴾ وه چ سودى بو ئیوه ههیه که ئیوه نه خوئى له شتى ناوى خواى له سهر برابى و خوئانى لی قه دهغه بکه ن ؟
﴿ وَقَدْ فَصَّلَ لَكُمْ مَا حَرَّمَ عَلَيْكُمْ اِلَّا مَا اَظْطَرَرْتُمْ اِلَيْهِ ﴾ وه به راستی خوا رونی کرد وه ته وه بو ئیوه شتى خوا قه دهغه ی کرد وه له سهر ئیوه به دریژى مه گهر شتى ئیوه ناچار بکا بو لای خواردنی نه و شته ی قه دهغه کراوه له سهرتان له مردارو بوه کان له کاتی گرانی و برستى به و مهرجه ی بوئى دانراوه، رون کردنه وه ی نه و شتانه ی خواردنیان قه دهغه یه له نایه تی (۱۴۵) ی نه م سوره ته وه له نایه تی (۱۷۳) ی سوره تی نه لبه قهره دا رون کراوه ته وه.

﴿ وَإِنْ كَثُرْنَ لَا يُضِلُّونَ بِأَهْوَانِهِمْ بِغَيْرِ عِلْمٍ ﴾ به راستی زور کهس له ناده میزاد خوئان و پهیره وه کانی خوئان لانه ده ن له ریگه ی راست به هوئى ناره زو و هه وه سی خوئان به بی زانست و به بی به لگه، یانی خوارده مهنی ره وا نه که ن و قه دهغه شی نه که ن به کویره نه به کویره ی هه وه سی خوئان و به بی زانست، به وینه ی روا کردنی مردارو بو بو باشتر له و باسه تیبگه ی نه ماشای نایه تی (۳) ی سوره تی نه لمائیده بکه ن .

﴿ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِالْمُعْتَدِينَ ﴾ به راستی پهروه ده که ری تو هه ره نه و زاناره به که سانی له سنور ده ره نه چن ه ره وا کردن و قه دهغه کردن به کویره ی هه وه س و ناره زوی خوئان. خواى مه زن به شتى سزایان به شتى شایسته بن بوئى.

﴿ وَذَرُوا ظَاهِرَ الْاَلَمِّ وَبَاطِنَهُ ﴾ وه ئیوه واز بهیئن له شتى که نه بیته هوئى گونا هو بی فه رمانی هه مویان به ناشکراو به نهیئى له که می و له زوری، له داوین پیسی به ناشکراو کرتنى دوستی نار ه وا به نهیئى، له به کاره یئانی ده رمانی بی هوش کردن و فیل سازان و دلپسی و دوبه ره کی .

﴿إِنَّ الَّذِينَ يَلْسَبُونَ الْأَثَمَ سَيُجْزَوْنَ بِمَا كَانُوا يَقْتَرِفُونَ﴾ به راستی که ساینکی نه وتو پیدایا نه کدن گونا نه جیهان دا به ناشکرا و به نهیتی له مهو دوا پاداشتیان نه دریتسه وه به هوئی شتی نه یکدن له پهیره وی کردنی ئاره زوی بی به لگه وه، به ههوانته ناروا به بی پرسیارو تۆله پاش نهوانه ی رابواردن که خوای مهزن ره وای کردن لهو شتانه ی ناوی خویان له سهر بیرئ له کاتی سهر بریندا، قه ده غه ی نه کاشتی ناوی خوا نه برئ و نه فدر موی:

﴿وَلَا تَأْكُلُوا مِمَّا لَمْ يُذْكَرِ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ وَإِنَّهُ لَفِسْقٌ﴾ وه ئیوه مه خون له شتی ناوی خوای له سهر نه براوه له کاتی سهر بریندا، به راستی خواردنی نهو شته ی ناوی خوای له سهر نه برایی له سنور دهر چونه و گونا نه. زانایان یو مانا کردنی نه م نایه ته له باره ی ناو بردنی ناوی خوا له سهر سهر براوه کان بیریان جیاوازه به م جوړه ی خواره وه:

۱- کو مه لئ زانایان وه کو ئینو سیرین و شه عبی و فخره دینی رازی لایان وایه نهو سهر براوه ی ناوی خوای له سهر نه برئ خواردنی قه ده غه ی ئیر به ده ستیانقنست بی یان له بیرئ نه بی ناوی خوا بیا.

۲- لای حه نه فیه کان قه ده غه ی خواردنی نه گهر به ده ستیانقه سبی ناوی له سهر نه برایی ره وایه نه گهر له بیرئ نه ما.

۳- به لای شافیه کانه وه نهو سهر براوه ی ناوی خوای له سهر نه برایی ره وایه، ئیر به ده ستیان قه سبی یا له بیرئ چو بیته وه به لام به گویره ی فهرموده ی پیغمهر ﴿ﷺ﴾ چاک وایه ناوی بیرئ له سهری.

۴- به لای هه مو زانایانه وه نهو که سه ی گوشتی سهر براوی موسولمانی بخوات ناوی خوای له سهر نه بردی به لادهر له سنوری یاسا ناژ میری.

﴿وَإِنَّ الشَّيَاطِينَ لَيُوحُونَ إِلَى أَوْلِيَائِهِمْ لِيُجَادِلُوكُمْ﴾ وه به راستی شهیتانه کانی ئاده یزاد دو دلی و گومان نه ئیرن و نه یخه نه دهر وونی دوسته کانی خویان له بهر نه وه ی دوژمنایه تی

نیوهی بی بکن به گفتو گوی خویان و نه لئین: نیوه شتی نه خون خوتان به دهستی خوتان دهیکوژن کهچی نهوهی خوا نهی کوژی نایخون. مهبست لهو شهیتانانه نیوه یاخیه کانی ناده میزدن لهو کهسانه ی روکش و بویاخی راستیه کان نه کهن به بویه ی پیس و خراب، بو نمونه: هندی له هاوبهش دانه ران نه یانوت به په پره وانی خویان: پرسیار له هاوړپیکانی موحه مه د بکن چون گوشتی گیاندارای نه خون خوتان نهیکوژن و سدری نه برن به دهستی خوتان، گیانه وه ری ناخون خوا بیکوژی به کاتی مردنی خوی، له گهل نه وه شدا کوژراوی خوا چاکتره بو خواردن له کوژراوی نیوه، دوی خوی مه زن بهو موسولمانه لاوازانیه فهرمو:

﴿وَإِنْ أَطَعْتُمُوهُمْ أَتُكْمَلُوا لَمْ تُشْرِكُوا﴾ وه نه گهر نیوهی باوه ردار په پروهی نهو بی باوه رانه بکن بو خواردنی گوشتی مرداره وه بو به راستی نیوه له هاوبهش دانه ران نه گهر ناچاری پالتان پیوه نهی. یانی نهو کهسانه گوی بگرن له هاوبهش دانه ران و به رهوای بزائن خواردنی مردارو بو وهك هاوبهش دانه ران، نهو فهرمان دانه به تنها په یوهندی به گوشتی مردارو بو نیه، به لکو ههر کهسی بروای به دهستوری نیسلام نه بی و ناگاداریش بی بیگومان نهو کهسه بی باوه ره، به بی جیاوازی نیر گوشتی مردارو بو بی یانه. خوی مه زن له دوی نهو باسانه ی پیشو وینه یه لی نه دا بو بهرورد کردن له نیوان باوه رداران و بی باوه ران که باوه رداران وهك زیندوان و بی باوه ران وهك مردوان و نه فهرموی:

أَوْ مَنْ كَانَ مِثْلًا فَأَحْيَيْنَاهُ وَجَعَلْنَا لَهُ نُورًا يَمْشِي بِهِ فِي
النَّاسِ كَمَنْ مَثَلُهُ فِي الظُّلُمَاتِ لَيْسَ بِخَارِجٍ مِنْهَا كَذَلِكَ
زُيِّنَ لِلْكَافِرِينَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٢٣﴾ وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا
فِي كُلِّ قَرْيَةٍ أَكْبَرًا مُجْرِمِيهَا لِيَمْكُرُوا فِيهَا وَمَا

يَمْكُرُونَ إِلَّا بِأَنْفُسِهِمْ وَمَا يَشْعُرُونَ ﴿١٢٣﴾ وَإِذَا جَاءَتْهُمْ
 آيَةٌ قَالُوا لَنْ نُؤْمِنَ حَتَّى نُؤْتَىٰ مِثْلَ مَا أُوتِيَ رَسُلُ اللَّهِ اللَّهُ
 أَعْلَمُ حَيْثُ يَجْعَلُ رِسَالَتَهُ سَيُصِيبُ الَّذِينَ أَجْرَمُوا
 صَغَارٌ عِنْدَ اللَّهِ وَعَذَابٌ شَدِيدٌ بِمَا كَانُوا يَمْكُرُونَ ﴿١٢٤﴾

﴿ اَوْ مَنْ كَانَ مَيِّتًا فَاحْيَيْنَاهُ وَجَعَلْنَا لَهُ نُورًا يَمْشِي بِهِ فِي النَّاسِ ﴾ ئاياكه‌سى مردبى به
 هوى بى باوه‌رى يا به هوى نه‌زانيه‌وه ريگه‌ى لى ون بوبى، دواىي ئيمه‌ ئه‌و كه‌سه زيندو
 بكه‌ينه‌وه به ئيسلام بونى يا به زانست و راغوبى بو لاي ريگه‌ى راست به وينه‌ى عه‌مارى
 كورى ياسر و ئيمه‌ دايتيمان به‌و كه‌سه روناكيه به هوى ئه‌و روناكيه وه بپروا به ناو
 ئاده‌ميزادا راست وچه‌وتى بى جيا بكاته‌وه، ئايا ئه‌و كه‌سه به‌و جو‌ره بى ؟

﴿ كَمَنْ مَثَلُهُ فِي الظُّلُمَا لَيْسَ تَجَارِجَ مِنْهَا ﴾ وه‌ك كه‌سيكه وينه‌ى ئه‌و كه‌سه له نيو
 چه‌ندين تاريكى دا بى دهرنه‌چى له نيوياناو نه‌يه‌ته دهره‌وه، وه‌ك ئه‌بو جه‌هل، بيگومان ئه‌و
 دو كه‌سانه وينه‌ى يه‌ك نين.

خوای مه‌زن به‌و رستانه‌ى پيشو وينه‌ى ليداوه بو به‌رانبه‌ر كردنى نيوان باوه‌رداران و
 بى باوه‌ران. زور رون و ناشكرايه به‌رانبه‌رى كردنى ئه‌و دو كه‌سه به بى جياوازى وه‌ك
 به‌رانبه‌رى كردنى نيوان مردو زيندو وايه، وينه‌ى به‌رانبه‌رى كردنيشه له نيوان روناكى و
 تاريكيدا. يانى ئه‌و كه‌سه باوه‌رى هيتاوه وه‌ك زيندو كرايتته‌وه سه‌ر له نوى گياني تری
 كرايتته‌وه به به‌ردا. باوه‌ره‌كه‌يشى روناكيه كه ئه‌چى به نيو ئاده‌ميزادا به هوى ئه‌و
 روناكيه‌وه له ژيانى رۆژانه‌يدا به چاوى رونه‌وه له كارو فه‌رمانى خوي، بى باوه‌رپيش وه‌ك
 مردو وايه كه له‌سه‌ر بى باوه‌رى و هاوبه‌ش داناندا ئه‌مييتته‌وه، وينه‌ى ئه‌و كه‌سه وه‌ك
 كه‌سيكه ته‌پاوتل بكا له نيو چه‌ندين تاريكى دا ئه‌چى به ريگه‌دا به‌كوپرا‌نه‌و توشى چاكه
 نه‌بى له ژيانى دا و له ماوه‌ى ته‌مه‌نى دا.

پرسیار/ به راستی ئەو ئایەتە باوەڕهێنانی بە زیندو بونەوه دا ناوه، بێ باوەڕی وهك
مردن داناوه، كهچی نه‌بیری بێ باوەڕان و بێ ئاینان لهم كاتهو له سه‌رده‌می ئیمه سامان
و خوشیان زۆر تره له باوەڕ داران و خوا په‌رستان ؟
وه‌لام/ مه‌به‌ست له زیندویه‌تی ئەو ئایەتەدا ئەوه نیه كه ئاده‌میزاد به خوشی و سامان
داری كات بیه‌نه سه‌رو خواردمه‌نی پاك و به نرخ بخۆن و به‌رگی گران مایه بكه‌نه به‌رو
شله‌مه‌نی به‌تام بخۆنه‌وه، ئەوه‌ی راستی بێ خوشی و رابواردن نه‌به‌ستراوه به تایه‌تی به
یه‌كی له باوەڕو بێ باوەڕی، نه‌گینا نه‌بوایه باوەڕداران هه‌مویان له رۆئاواو رۆژه‌لاتا وهك
یه‌ك وابو‌نایه له شارستانی و رابواردنو پێشكه‌وتن و دواكه‌وتن و سامانداری و هه‌ژاری،
هه‌روه‌ها بێ باوە‌راتیش وهك یه‌ك وابو‌نایه له‌و شتانه‌دا، كه‌چی هه‌ردولایان هه‌یان‌ه
ساماندان، هه‌یان‌ه هه‌ژان، به بێ گومان رابواردن و سامان نه‌به‌ستراون به باوە‌رو به
بێ باوە‌ریه‌وه. به‌لكو چه‌ندین هویه هه‌ن بۆیان جگه‌ی باوە‌رو بێ باوە‌ری. به‌لكو مه‌به‌ست
له زیندویه‌تی له‌و ئایەتەدا باوە‌ر هێنان و هه‌ستی ئایینه كه پال بێ به خاوه‌نه‌كه‌یان‌ه‌وه به
هه‌لسان بۆ چاكه كردن له به‌ر چاكیه‌تی و واز له خراپه كردن به‌هێتی له‌به‌ر ئەوه‌ی
خراپه.

ئه‌گه‌ر ئاده‌میزاد هیچ په‌رسیاری له‌وان نه‌ك‌ری به راستی هه‌مو ده‌ستورو یاساو
گفتوگویی بێ هوده‌و بێ ماناو بێ ناوه‌رۆك و بێ په‌یره‌و نه‌بن، هه‌ر كاتی ئیمه سه‌لماندمان
ئاده‌میزاد به‌ر په‌رسیارن و به به‌ره‌لایی كات نه‌به‌نه سه‌ر، به بێ گومان نه‌بێ بیش‌زانین ئەو
په‌رسیاره‌یان لی نه‌ك‌ری له به‌رده‌م كه‌سیكا كه هه‌رگیز په‌رسیاری لی ناك‌ری، ئەو كه‌سه كه
هه‌ر خوایه به ته‌نها، هه‌ر كه‌سی باوە‌ری به‌بونی په‌رسیار كه‌ریکی بالاتری له هه‌مو كه‌س
نه‌بێ كه ئەو په‌رسیار كه‌ر بێ به ته‌نها و په‌رسیار لی ك‌راو نه‌بێ، ئەو كه‌سه هه‌ست به
لێ‌په‌رساوی ناك‌ا، بنچینه‌یه‌کیان بۆ دانان‌ری، نه‌بێ بزانی‌ن كه هه‌رگیز نه‌بینه‌راوه په‌رسیار كه‌رو
په‌رسیار لی ك‌راو نه‌بۆن و بێ بنچینه‌بن، هه‌ر كه‌سی پ‌روای به‌به‌ر په‌رسیاری نه‌بێ بی‌گومان
باوە‌ریشی به ژیان و به ئاسوده‌یی كۆمه‌لایه‌تی نیه. ئە‌گه‌ر كه‌سی په‌رسیار بك‌ا و ب‌لی:
ئاده‌میزاد په‌رسیاری لی نه‌ك‌ری. به‌لام پ‌یویست ناك‌ا كه هه‌ر خوا ب‌لی، ئاده‌میزاد خویان

ئەتوان لىژنەيەك ھەلبژێرن لە خوڤيان بۆ ئەو ھەموو كەس لەبەردەم ئەو لىژنەيەدا
پرسیاری لی ئەکری، ئیتمەش لە سەرەى خوڤانا پرسیار لەو كەسە ئەکەین: ئەگەر ئەو
لىژنەيە كەوتنە ھەلەو ھە چ كەسى پرسیاریان لی ئەکا، ئەگەر لە وەلامدا بلی:

پرسیار/ كە وێژدانى خوڤانە، ئیتمەش وەلامى ئەدەینەو: ئەو وێژدانە نابینری
ودەرناكەوى بۆ ھیچ كەسى ھەتا جیگەى متمانە بى، وێژدان تەنھا بۆ لىژنەيەنەو بەشى
ھەموو كەسیكەو ئادەمیزاد بە گشتى خوڤيان بە خاوەن وێژدان دەزانن، ئەو لىژنەيە وازی
لی بھینری و پرسیاریان لی ئەکری؟ جگەى ئەوان گیرۆدە بن بە ھۆى وێژدانەو. كەواتە
بۆمان دەر كەوت پرسیار كەری كە پرسیاری لی ئەکری ھەر خوايە بەتەنھاو بەس، رۆن
بویەو بۆ ئادەمیزادی ژیر ھەر كەسى باوەرى بە خوا ھینا و خۆى بەستەو بە دەستورو
ياسا و فەرمانى خواى كەوړەو ھینگومان بەرچاوى رۆنەو بە تاریكى ناچى بە رپۆھ لە بیرو
باوەرو رەوشتى خوڤا، ئەگەر باوەرى نەھینا ویتەى كەسیكى كۆیر بى و بە تاریكى دا
برواو رزگارى نەبى لەو تاریكىە.

﴿كَذٰلِكَ زَيْنَ لِّلْكَافِرِيْنَ مَا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ﴾ ھەر وەك رازینراوەتەو بۆ باوەرداران
باوەر ھینان، رازینراوەتەو بۆ بى باوەرانیشتى ئەیکەن ویتەى بت پەرستن. بەلام
كر دەوێ باوەرداران لە راستیەو ھەلقولاًو، بە پێچەوانەى رازینراوى بى باوەران بى
بنچینەو گۆترە كارین.

﴿وَكَذٰلِكَ جَعَلْنَا فِيْ كُلِّ قَرْيَةٍ اَكْبَرًا مُّجْرِمًا لِّمَكْرُوْا فِيْهَا﴾ وە ھەر بەو جوړەى ئیتمە
دروستمان كرد لە مەكەدا چەندین پیاوانى تاوانبار لەناویدا، ئیتمە ھەر بەو جوړە دروست
دەكەین لە ھەموو گوندوو شارێكا پیاوانى تاوانبار لەو گوندەدا، لە بەر ئەوێ ئەو سەرۆكە
تاوانبارانە بسازینن فیل و ستم و سویندى بە درۆ خواردن نرخ دانان بۆ شتى پرو پوچ لە
بەر مانەوێ سەرۆكایەتى خرابى خوڤيان، بەدژایەتى كردنى چاكەكەران و دادپەرەوران.
مەبەست لە گوند لیڕەدا ھەموو كۆمەلگایە كەم بن یا زۆر. یانى چۆن لەم كۆمەلگایە
تۆدا موخەمد سەرۆكى تاوانباران ھەن فیل و دژایەتى پەیدا ئەكەن بۆ ئایینی خواى مەزن،

تەفسیری زەمناکۆبى

هه وایش پهیدا بوه له کومه لگای پېشووه کاند او له مهو پاشیش چهند سه روک و کار به دهستی تاوانبارو فیلباز ناکوکی نه سازتن بۆ گهلانی دواپی و دزی نایین و راستی. نه بی بزاین به رونی و ناشکرای نه خوشی کوشنده بۆ ناده میزاد سه روک و گه وره پیوانی نیو گهلانن هه نهوانن فیل و تهله کهو رهوشتی ناله بارو داوین پیسی و روتی ژنان و ناماده کردنی جیگه پیسی و خواردنه وهی مهی و قومار کردن بلاو نه که نه وه. به رتیل خواردن و تالان کردن و دزی و پشت گرتنی تاوانباران نه سازتن، خویان نه یان کهن و دانیشتوانی تریش چاو لهوان نه کهن، بگره نهو گه وره پیوانه هانی دانیشتوان نه دهن بۆ بلاو کردنه وهی نهو رهوشته خراپانه و فیل کردن له دانیشتوان.

﴿ وَمَا يَمْكُرُونَ إِلَّا بِأَنْفُسِهِمْ وَمَا يَشْعُرُونَ ﴾ وه له ناو نابا نهو فیلهی نهوان مه گهر هه خویان له ناو نه باو ههستی بی ناکه و نایزان که تولهی فیله کانیان بۆ خویان نه گهر یته وه.

پرسیار/ رواله تی ده که وتوی مانای نهو نایه تهی پېشومان پیشان نه دا هه ر خواپی گه وره یه، گه وره پیوانی گه رانده که تاوان و فیل به کار به یتن به رانه به وه که سانه که خاوهنی راستین. له گهل نه وه یشدا زانراوه که خوا فیل و تاوان کردنی قه دهغه کردوه و سزا نه دا له سه ر کردیان. دواپی مانای نهو نایه ته چۆن نه بی چۆن بکری ؟

وه لام/ مه به ست لهو په یوه ست و پالدهانی نهو شته بۆ لای خواپی مه زن ناماژه کردنه بۆ لای نه وهی ویست و ناره زوی خوا فرمانی داوه به وهی ده ستوری کومه لایه تی دانراوه له سه ر دژایه تی کردنی راست که ران و دادپه روه ران و پوچ خوازان و خراپه کاران بۆ یه کتری، بۆ دژایه تی نیوان ده سه لاتدارانی تاوانبارو نیوان تاوان لی کراوان، هه له هاتن لهو دژایه تی نه نیوان نهوان نای و رزگاری په یدا نای مه گهر به وهی تاوانباران بنه بر بکریس، پیویسته نه وهش ته واو بی و وشه ی راستی به رز بکریته وه له سه ر دهستی دادپه روه ران و چاکه خوازان، هه رچه نده کاری خراپ گه وره در یژه بکیشی، به راستی خوا تو ماری کردوه له نامه ی خویا فیل و خراپه کردن خاوهنی خویان له ناو نه بهن، وه که خوا

ئه فهرموی له سوره تی (فاتیر) دا ((ولا یحیی المکر السیء الا باهله)) نایه تی (٤٣)، وه فیلی خراب کهس له ناو نابا مه گهر ههر خاوه نه کهی خوی .

وه لیدی کوری موغیره وتی به پیغمهر ﴿ ﷺ ﴾: نه گهر پیغمه رایه تی راست بوایه من له تو چاکرو شایان ترم بو پیغمه رایه تی، چونکه من له ته مه ندا له تو گه وه ترم و سامانیشم زووتره، خوی مدرن له و باره وه فهرموی:

﴿ وَاِذَا جَاءَتْهُمْ آيَةٌ قَالُوا لَنْ نُؤْمِنَ حَتَّى نُؤْتٰی مِثْلَ مَا أُوتِیَ رُسُلُ اللّٰهِ ﴾ وه ههر کاتی بهاتایه بو بی باوه ږان و گه وه پیاوانی تاوانبارانی قوره یشیه کان نایه تی له قورنانی پیروز و به لگهی دانابی له سهر راستی پیغمه رو نایینی نیسلام، نهوبی باوه ږانه نه یانوت: نیمه باوه ږ ناهیتین به و نایه ته و به و به لگه یسه هه تانه به خشری به نیمه وینه و نه و شته ی به خشراره به ږه وانه کراوه کانی پیشوی خوا. زانیان له مانا کردنی نه و نایه ته دا بیران جیاوازه: (١) که وه پیاوانی تاوانبارانی قوره یش داوایان کرد له پیغمهر ﴿ ﷺ ﴾ کاتی نیمه باوه ږ به تو نه هیتین کاری په ک خدری وه ک موسا له بچرانی ده ریا و زیندو کردنه وه ی مردوان به وینه ی عیسا به تو بدری (٢) وتیان نیمه باوه ږ ناهیتین هه تا نه یه ته خواره وه بو سهر نیمه سروش وه ک هاتوه به سهر پیغمه راندا، پیشه واهه خری رازی نه فهرموی: نه مه یان نیمه به چاکی نه زانین، چونکه خوا به ږیچی نه وان نه داته وه و نه فهرموی:

﴿ اللّٰهُ اَعْلَمُ حَيْثُ یَجْعَلُ رَسَالَتَهُ ﴾ خوا زانا تره له هه موکه سی په یامی خوی له چ جیگه یه دانه نی و چ که سی جیگه ی متمانه ی خوایه و نه یگپری به پیغمهر، ههر خوا نه زانی چ که سی شایانه بکری به پیغمهر، بیگومان موحه مه د شایسته و به ږیز ترینی ناده میزاده بو فروستاده یی .

﴿ سَيُصِیْبُ الَّذِیْنَ الَّذِیْنَ اٰجْرَمُوْا صَقَارٌ عِنْدَ اللّٰهِ وَعَذَابٌ شَدِیْدٌ بِمَا كَانُوْا یَمْکُرُوْنَ ﴾ له مه و دوا توشی که سانیکی نه و تو نه بی تاوانیان کردوه رسوایی و بی نرخی له خزمه ت خوا دا له ږوژی دوا یی دا وه توشیان ده بی سزایه کی سه خت به هو ی شتی نه وان کردویانه به

فیل و خراپه کارى و باوه به موحه مه د نایه رن و خراپه ی بو نه سازین گى و گرفتیان بو
 دانه نین، نهو بى باوه رانه چونکه خویان به گه و ره دانه نا شایسته ی بى تابروین و سزای
 سه خن له روژی دوا بیدا. کاتى خوی مه زن باسى باوه رداران و بى باوه رانى فەرمو،
 دوا بى بۆمانى رون نه کاته وه نهو شته ی له گه ل هه ر به که له و دو تاقمه نه ی کات و
 نه فەرموى:

فَمَنْ يُرِدِ اللَّهُ أَنْ يَهْدِيَهُ يَشْرَحْ صَدْرَهُ لِلْإِسْلَامِ وَمَنْ يُرِدْ
 أَنْ يُضِلَّهُ يَجْعَلْ صَدْرَهُ ضَيِّقًا حَرَجًا كَأَنَّمَا يَصْعَدُ
 فِي السَّمَاءِ كَذَلِكَ يَجْعَلُ اللَّهُ الرِّجْسَ عَلَى الَّذِينَ
 لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٢٥﴾ وَهَذَا صِرَاطُ رَبِّكَ مُسْتَقِيمًا قَدْ فَضَّلْنَا
 الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَذْكُرُونَ ﴿١٢٦﴾ لَّهُمْ دَارُ السَّلَامِ عِنْدَ رَبِّهِمْ
 وَهُوَ وَلِيُّهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٢٧﴾

﴿ فَمَنْ يُرِدِ اللَّهُ يَهْدِيَهُ يَشْرَحْ صَدْرَهُ لِلْإِسْلَامِ ﴾ دوا بى هه ر که سى خوا ناره زوى هه بى
 و بیدوى که راغوبى بکا بو لای ریگه ی راست و یاریده ی بدا بو لای باوه ر هیتان خوا
 دلی نه کاته وه و فراوانی نه کا بو لای وه رگرتنی ناینى ئیسلام، خوا گومانى شهیتان له
 دلیا نه سرتیه وه به میهره بانى خوى. نهو که سه به کیکه له و تاقمه دلیان بو باوه ر هیتان
 کراوه ته وه و نارامى گرتوه، وازی هیتاره له سودى تاییه تى خوى، خویانیان رزگار کردوه
 له لاسایى کردنه وه ی پیشه و کان و هه وه س بازى نه وان.

ته فسیرى زمانکوبى

﴿وَمَنْ يُرِدْ أَنْ يُضِلَّهُ يَجْعَلْ صَدْرَهُ ضَيِّقًا حَرَجًا﴾ وه هەر کهسی خوا ئاره زوی هه بی و بیهوی که له رینگه ی راست لایداو رینگه ی باوه ریهیانی لی ون بکا خوا سنگی ئەو کهسه تنگ ئەکا زۆر به تنگی و دوری ئەخاتهوه له وه کرتسی راستی و باوه ری تیناچی و چاکه وه ناگری و ئەوپه ری دلی تنگ ئەبی، ئەو کهسه یه کیکه لهو تاقمه ی دلیان هاتوته یهك و روناکی تیا نه ماوه له بهر نه زانین و سودی تایه تی خوی لاسایی باوك و باوو بایریانی خوی ده کاتهوه، ترسی نه مان و له ناو چونی سهر کردایه تی سهر گهردانی کردوه .

﴿كَأَنَّمَا يَصْعَدُ فِي السَّمَاءِ﴾ نهوه نده دل و سنگی تنگه وهك ئەو وایه که به راستی ئەو زۆری لی بکری بهرز بیهوه بۆ ئاسمان و چۆلایی و هه ناسه ی دهر نه یه . یانی ئەو کهسه چهنده لای گرانه بهرز بیهوه بۆ لای ئاسمان و چۆلایی و هه ناسه ی دهر نه یه نه وه ندهش لای گرانه دوا ی راستی بکهوی و باوه ر بهیتی .

بۆزانین لهو ئایه ته دا خوا ی مه زن به لگه و نیشانه وزانستی یه کی یه کجار گه وه ری روونکردوه ته وه بۆیان له سه ریغه مه رایه تی پیغه مه ر ﴿وَاللَّهُ﴾ به هوی قورئانی پیرو وه نه وه هیش ئەمه یه که هه تا ئاده میزاد به رزیته وه به ره و ئاسمان و بۆشایی وله راکشانی زهوی دور بکه و یته وه هه ناسه برکیی بی ئە کهوی وه خته دلی شه قبی، چونکه هه وای بۆ کهم ئە بیته وه به جو ری نزیکه دلی بیچری و خوین له چاوه کانی و گو یچچکه و وه موو له شیه وه بیچته ده ری، ئە گه رخوا ی مه زن پیغه مه ری شاره زا نه کردییت به هوی قورئانه وه ئەو پیغه مه ره نه خوینده واره چونی زانیوه هه تا به ره وه زوور به رزیته وه تهنگی هه ناسه په یدا نه بییت .

﴿كَذَلِكَ يَجْعَلُ اللَّهُ الرِّجْسَ عَلَى الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ﴾ هەر بهو جو ره دلی ئەو کهسه تنگ ئەبیته دوور ئەبی له راستی خوا سزا ئەخریته سهر که سانیکی ئەوتو باوه ر ناهین و یه کیتی خوا وه ناگرن، یانی ئەو که سانه ئە که ونه نیو دلتهنگی بۆ وه رگرتنی راستی هه ر وایش له پاشه پوژدا توشی سزار زۆر گه وره تر و گرانه لهو دلتهنگیه جیهانه ئەبن و چاره بۆ را کردن و ده ر چوون نادۆزنه وه و رسوا ئەبن .

﴿ وَهَذَا صِرَاطُ رَبِّكَ مُسْتَقِيمًا ﴾ و نه و شته ی نه و تو ئیمه بو تو مان روون کرده وه له م سورته دا و جگه ی نه م سورته له قورئاندا هه ر نه وه رینگه ی راستی په روه رد گاری تو یه راست و دروسته و خوارو خپچی تیدا نیه و گران نیه بو نه و که سانه فه رموده کانی خوا نه بین و وه ریان نه گران .

﴿ قَدْ فَصَّلْنَا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَذْكُرُونَ ﴾ بهراستی ئیمه رووغان کردوتهوه نایهتهکانی
 قوورئان بو تاقمی ناموزگاری وهر بگرن. بهلگن لهراستی نایینی ئیسلام و دروستی
 قورئان و نایهتهکانی.

﴿لَهُمْ دَارُ السَّلَامِ عِنْدَ رَبِّهِمْ﴾ وهههيه بۆئو كه سانهى ئامۆزگارى وهرئه گرن خانوى
خوای خوڤان كه بهههشته له خزمهت پهروهرده كهرى خوڤانا، ههركهسى بچيته نيو ئه
بهههشته توشى خراپه نايى و خهفته تبار نايى و خوا پشتيو انيانه، وهك ئه فهرموى .
﴿وَهُوَ وَلِيُّهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ وهپهروهرده كهرى ئهوان كار به دهست و
ياريده دهرى ئهوانه و دۆستيانه و سهريان ئه خا به سهر دوژمنانياندا له جيهاندا به هوى شتى
ئديكهن له چاكه و په رستنى خوا .

وَيَوْمَ يُحْشَرُهُمْ جَمِيعًا

يَمْعَشِرُ الْجِنَّ قَدْ أَتَكَاثَرْتُمْ مِنَ الْإِنْسِ وَقَالَ أَوْلِيَاؤُهُمْ

مِّنَ الْإِنسِ رَبَّنَا اسْتَمِعْ بَعْضَنَا بَعْضٌ وَبَلِّغْنَا أَجْلَنَا الَّذِي

أَجَلَتْ لَنَا قَالُ النَّارُ مَثَوَكُمْ خَالِدِينَ فِيهَا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ إِنَّ

رَبِّكَ حَكِيمٌ عَلِيمٌ ﴿١٢٨﴾ وَكَذَلِكَ نُؤَلِّي بَعْضَ الظَّالِمِينَ بَعْضًا

بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿١٢٩﴾ يَمْعَشِرُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ الْمَيَاتِكُمْ

رُسُلٌ مِّنكُمْ يَقْضُونَ عَلَيْكُمْ ءَايَاتِي وَيُنْذِرُونَكُمْ لِقَاءَ

يَوْمِكُمْ هَذَا قَالُوا شَهِدْنَا عَلَى أَنْفُسِنَا وَغَرَّتْهُمْ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا
وَشَهِدُوا عَلَى أَنْفُسِهِمْ أَنَّهُمْ كَانُوا كَافِرِينَ ﴿١٣٠﴾ ذَلِكَ
أَنْ لَّمْ يَكُنْ رَبُّكَ مُهْلِكَ الْقُرَى بِظُلْمٍ وَأَهْلُهَا غَافِلُونَ ﴿١٣١﴾
وَلِكُلِّ دَرَجَةٍ مِمَّا عَمِلُوا وَمَا رَبُّكَ بِغَافِلٍ عَمَّا
يَعْمَلُونَ ﴿١٣٢﴾

﴿ وَيَوْمَ يَخْشِرُهُمْ جَمِيعًا يَا مَعْشَرَ الْجِنِّ قَدْ اسْتَكْثَرْتُمْ مِنَ الْإِنْسِ ﴾ تۆ بیری ئه و کاته
بکه ره وه خوا کو ئه کاته وه جنۆ که و ئاده میزاد هه مویان، خوا ئه فه رموی: ئه ی کۆ مه لئ
جنۆ که به راستی ئی وه زۆر که ستان له ئاده میزاد لادا وه له ریگه ی راست و کرد و نستان
به پیره وی خویان.

﴿ وَقَالَ أَوْلِيَاؤُهُمْ مِنَ الْإِنْسِ رَبَّنَا اسْتَمْتَعَ بَعْضُنَا بِبَعْضٍ ﴾ وه دۆستی جنۆ که کان له و
ئاده میزادانه جنۆ که کانیا ن کرد وه به دۆستی و کار به ده ستی خویان و پیره و بۆ خویان ئه لئ
ئه ی پهروه رده که ر ئیمه: هه ندی له ئیمه سوود و خوشیمان رابرد وه له هه ندی ترمان.
ئاده میزاد په پیره وی جنۆ که کانیا ن ئه کرد به جۆری جنۆ که کان وه ک گه وه و ابسوون
و سوودیان لی وه ر ئه گرتن و ریگه ی خرایان نیشان ئه دان، ئاده میزادیش سوودیان
له جنۆ که کان وه رگرت له رازانه وه ی کرده وه ی خراپ و سامانی جیهان بۆ خویان
به هه رشیه وه ک بئ. له رۆژی دوواییدا هه ردوویان ئه لئ:

﴿ وَبَلَّغْنَا أَجَلَنَا الَّذِي أَجَلْتُمْ لَنَا ﴾ وه ئیمه گه یشتووین به و کاته ی ئه و تۆ، تۆ بۆ
ئیمه ت دیاری کرده. که له یه کتری جوی بینه وه له جیهاندا، ئیمه ئیستا له به رده م
تۆ داین و بریار به گونا هباری خۆمان ئه ده ی.

﴿قَالَ النَّارُ مَثْوَاكُمْ خَالِدِينَ فِيهَا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ إِنَّ رَبَّكَ حَكِيمٌ عَلِيمٌ﴾ ﴿خَوَا ئه فه رموی، ناگری دۆزه خ جیگهی دانیشتنی ئیوهیه بهرده وامن له ناو ناگردا مه گهر شتی خوا ئاره زووی بکا بۆ گواسته وه تان له جیگهی که وه بۆلای خرابتر، له گهر ماییه وه بۆ ساردی سزا که ی خرابتر بۆ و ئازاری زۆرتر بۆ، ئه وسزادانه یان به ئاگر فه رمانیکه چاگ و خراب دیاری ئه کاو پاداشتیکی دادپهروه رانه یه. به راستی پهروه رده که ری تۆ هه موو شتی چ له جیگهی شیاوی خۆیا دانه ی بۆ ئاده میزاد و بۆ جنۆکه، ئه زانی به هه موو کرده وه ی ئه وان گه وره بن یابچووک، پاداشتی تاوانی خۆیان وه رئه گرن.

﴿وَكَذَلِكَ لَوْلِي بَعْضَ الظَّالِمِينَ بَعْضًا بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ﴾ ﴿وهه ر به و جوړه ی باسما ن کرد له سوود وه رگرتی جنۆکه و ئاده میزاد له یه کتری له جیهاندا وازه یانیان له یه کتری له پاشه رۆژدا، ئیمه هه ندی له سته مکاران ئه که ین به سه ردارو دۆستی یه کتری، هه ندیکیان زال ئه که ین به سه ر هه ندیکی تریان له جیهاندا به هۆی شتی ئه یکه ن له ی باوه ری و سوود وه رگرتن له یه کتری و له پاشه رۆژدا هاو به شی یه کترین له سزادان و تۆله کردنه وه له وان.

بۆ جاری تر خوا پرووی فه رموده ی خۆی ئه کا بۆ لای جنۆکه و ئاده میزاد به تاوانچ و به خه شمه وه له رۆژی دوا ییدا ئه فه رموی:

﴿يَا مَعْشَرَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ أَلَمْ يَأْتِكُمْ رُسُلٌ مِنْكُمْ يَقُصُّونَ عَلَيْكُمْ آيَاتِي﴾ ﴿ئهی کۆمه لی جنۆکه و ئاده میزاد: ئایا نه هاتوه بۆلای ئیوه چه ندین نیرداوی ئیمه بۆ لاتان و له خۆتان بن بخویننه وه به سه ر ئیوه دا ئایه ته کانی قورئانی ئیمه و هه وāl بدن به و سروه شی هاتوه بۆ لایان و به لگه ن له سه ر یه کیتی ئیمه و باوه رکردن به فروستاوه کانی من؟.

﴿وَيُنذِرُكُمْ لِقَاءِ يَوْمِكُمْ هَذَا﴾ ﴿وهه و نیراوانه ئیوه بترسین به گه یشتن به م رۆژه ی ئیوه که ئه م رۆژه ی دوا ییه؟ بیگومان خوا هه موو شتی ئه زانی، به لām به هه ره شه وه ئه وانه یان بۆ ئه لی.

تییسی : مانای دەرکه وتوی ئه و ئایه ته و امان پیشان ئه دات که جنۆ که کان پیغه مبه ریان بۆ نیر دراوه له ره گه زی خویان . زانیان له و باره وه بیرو بۆ چونیان جیاوازه : ئایه تی (۲۹) ی سوره تی (ئه لئه حقاف) بۆمانی روون ئه کاته وه که خوای گه وره هه ر له ئاده میزاد پیغه مبه رانی ره وانه کردوه ، به لام له جنۆ که کانیش چه ند که سیکی ناردوون بۆ لای پیغه مبه ران و گۆی له فه رموده کانی خوا بگرن و کردونی به نوینه ری پیغه مبه ران بۆ لای جنۆ که کان ، ئایه ته کانی قورئان هه ندیکیان مانی هه ندی تریان ئه که ن . که واته چونکه ئاده میزاد کۆبونه ته وه له گه ل جنۆ که کان دروسته پرسیار له وان بکری به ته نها .

﴿ قَالُوا شَهِدْنَا عَلَى أَنْفُسِنَا ﴾ هه ردوو تاقمی جنۆ که و ئاده میزاد ئه لئین له وولا می فه رموده ی خوا دا : ئیمه شایه تی ئه ده یین له سه رخۆمان و بریار ئه ده یین تا وانبارین و شایسته ی سزادانین و مافی خۆمانه ئه و شایه تیه به دین ، چونکه له و رۆژه دا جگه له راستی هه یج تر ناروا ته سه ر بۆ هه یج که سی .

﴿ وَغَرَّتْهُمْ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا وَشَهِدُوا عَلَى أَنْفُسِهِمْ أَنَّهُمْ كَافِرِينَ ﴾ وه فریوی ئه و که سانه ی داوه ژیان و رابواردنی جیهان و زیندو بونه وه و کۆبونه وه ی رۆژی دوایی له بیر بردونه ته وه ، وه شایه تیان دا له سه رخۆیان که به راستی ئه وان بی باوه ر بوون له جیهاندا . دووپات کردنه وه ی ئه و شایه تی دانه بۆ سه رکوت کردن و گه ر نه وه یه له بی باوه ری و بی فه رمانی خودا : چونکه که سی هه ولی ئه وه بدا گرناهی بکاته گه ر بزانی ناچار ئه کری بریاریدا به خراپه و بی فه رمانی خودا واز له کردنی گونا هه ییتی و په لاماری نادا ئه گه ر ئه و که سه ژیر بی .

﴿ ذَلِكَ أَنْ لَمْ يَكُنْ رَبُّكَ مَهْلِكِ الْقُرَى بِظُلْمٍ وَأَهْلُهَا غَافِلُونَ ﴾ ناردنی پیغه مبه ران بۆ لای بی باوه ران ترساندنیان به و جو ره له به ره ئه وه که به راستی په ره ردگاری تۆ له ناو نا با دانیشتی گونده کان به وۆی سته می دانیشتی ئه و گونده انه وه ، دانیشتی ئه و گونده انه بی ناگابن و ناگادار نه کرابن له لایه ن پیغه مبه ره کانه وه به فه رموده کانی خوا و پیغه مبه رانیان هه تا بیانویان نه می تی .

یانی خوا دادپهروهه و ستم له کهس ناکا و سزای نادا مه گهر دواى ناردنی پیغه مه ران و موژدهیان بداتی و بیان ترستی، دواى که وازی نه هیئا پیغه مه ران هه والی نه دهنی به شتی توشی نه بی نه گهر په شیمان نه بیته وه، دواى نه گهر به رده وام مایه وه له سه رستم کردن خوا سزای نه دا به شتی شایسته بی.

﴿ وَلِكُلِّ دَرَجَاتٍ مِّمَّا عَمِلُوا وَمَا رَبُّكَ بِغَافِلٍ عَمَّا يَعْمَلُونَ ﴾ وه بو هه موو که سی هه یه چهن دین پله و پایه له پاداشت وتوله له به رشتی کردویانه له جیهاندا، دواى بو خراپه کاران هه یه چهن دین پله و پایه به گویره ی کرده وه کانیا و ههر له گالته بی کردنیا هه تا تالان کردنی خوارده مه نی گه لان و فریدانی بومبای زه رپه له جیهاندا و سزای گران له پاشه رپوژدا، بو چاکه که ران هه یه چهن دین پله و پایه به گویره ی کرده وه کانیا و ههر له ناوبردنیا به چاکه هه تا کوشتیان له ریگه ی خوادا و گشت چاکه یه و، پهروه رده که ری تو بی ناگانیه له شتی ئاده میزاد و جنوکه نه یکه ن، هه موو شتی به بی که م و کوری تو مار کراوه لای خواى مه زن له گه وره و بچووک و له چاک و له خراپ، هه موو که سی به گویره ی شایسته ی خوی مافی کرده وه ی خوی وه نه گری له پاداشت و له سزا، نه وه ی شایانی باسی بی پیوسته ئیمه پرومان هه بی به بونی جنوکه به شیویه کی کورت، چونکه خوا به نامه ی خوی هه والی به بونی فریشته داوه و نه قلش گونجاوه لای بونی جنوکه ههروه ک بوونی فریشته یه. به لام به درپزی هه والیه ی زانینی خوایه چوئیه تی جنوکه و فریشته، بویه هه ر که سی باوه ری به بونیا نه بی به بی باوه ردائه نری. دواى نه وه ی خواى مه زن پرونی کرده وه و فرماندانی خوی بو پرستن و هانی دابن بو باوه ر به ئایینی ئیسلام، بویشمانی پروون نه کاته وه که خوا پیوستی به هیچ شتی نی یه، هیچ شتی زیان به خوا ناگه یه نی و سودیشی بی نابه خشی و نه فهرموی:

وَرَبِّكَ الْغَنِيُّ ذُو الرَّحْمَةِ إِنْ يَشَاءُ
يُذْهِبْكُمْ وَيَسْتَخْلِفْ مِنْ بَعْدِكُمْ مَا يَشَاءُ كَمَا
أَنْشَأَكُمْ مِنْ ذُرِّيَّةِ قَوْمٍ ؕ الْخَيْرِ ﴿١٣٣﴾ إِنْ مَا
تُوعَدُونَ لَأْتِيَنَّكُمْ وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ ﴿١٣٤﴾ قُلْ يَقَوْمِ
اعْمَلُوا عَلَىٰ مَكَاتِبِكُمْ إِنِّي عَامِلٌ فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ
مَنْ تَكُونُ لَهُ عَقِيبَةُ الدَّارِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ

﴿ ١٣٥ ﴾

﴿ وَرَبِّكَ الْغَنِيُّ ذُو الرَّحْمَةِ ﴾ وه پەروره ده کهری تو پیوستی به بنده کانی خوی نیه و
بی نیازه له پهرستی نه واندای بو خوی، خاوهنی به زهیی و میهره بانی به بو بنده کانی
خوی، داوا کردنی پهرستن له بنده کانی خوی بو سوودی تواوی نه وانه له هه موو
رویه که وه، بو نه وه نی به خوا پیوستی به باوه ریبه نیان و پهرستی نه وان هه بی. بونه وهران
هه مویان هه ژاری یاره گای پەروره ده کهری خویان .

﴿ إِنْ يَشَاءُ يُذْهِبْكُمْ وَيَسْتَخْلِفْ مِنْ بَعْدِكُمْ مَا يَشَاءُ ﴾ نه گهر پەروره ده کهری تو ناره زوو
بکا ئیوه له ناو نه با چونکه پیوستی به ئیوه بی به و، دانه نی له دواى ئیوه له جیگهی ئیوه دا
شتی ناره زووی بکا، ئیوه نه گوررینه وه به جگهی ئیوه تا قمی خوا پهرستر بن. به لام
به میهره بانی خوی موله تی ئیوه نه دا هه تا هوشی بکه نه وه له خوتان و کرده وهی خوتان .
﴿ كَمَا أَنْشَأَكُمْ مِنْ ذُرِّيَّةِ قَوْمٍ آخَرِينَ ﴾ ههروه که پەروره ده کهری تو ئیوهی دروست
کردوه له منال و نه ته وهی گه لانی تر و لای ناسان بووه، ناسانه له سه ری تا قمی تری
تازه دروست بکا له ئیوه له جگهی ئیوه .

ته فسیری زمانکویی

﴿إِنْ مَا تُوعَدُونَ لَأَتِي وَمَا أَنتُمْ بِمُعْجِزِينَ﴾ بەراستی شتی بەلێنی پێدراوه بە ئێوه دیت بەی گومان لەزیندو بونەوهو پرسیار و پاداشت سزاو، ئێوه دەرچونتان نابێ لەهەر جێگەیکە بن مردن پێتان ئەگا و، رێگەی پێ ناگرن. دوای پێغه مەهر ﴿ﷺ﴾ بانگی عەرەبەکانی کرد بۆ لای ئیسلام هەندیکیان وەلامیان دایەوهو باوەریانەیتا، هەندی تر وەلامیان نەدایەوهو باوەریان پێ نەهیتا، خوای مەزن فەرمانی دا بەپێغه مەهری خوێ و فەرمووی:

﴿قُلْ يَا قَوْمِ اعْمَلُوا عَلَىٰ مَكَانِكُمْ إِنِّي عَامِلٌ﴾ تۆ بلی بەی باوەران: ئەو تاقمی خووم: ئێوه کاربکەن بۆ خووتان لەسەر ئەوپەری دەستەلآت و توانای خووتان و لەسەر شیوەی خووتان بن و بەزدهوام بن لەسەر کاری خووتان هەر خووتان تووشی زیان ئەبن. بەراستی من ناوەستم و کاری خووم ئەکەم و بەپێی توانای خووم و بەزدهوام ئەبم لەسەر ئایینی ئیسلام و وەرگرتنی رێگەی راست.

﴿فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ مَنْ تَكُونُ لَهُ عَاقِبَةُ الدَّارِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ﴾ دوایی ئێوه بەم نزیکە ئەزانن بۆ چ کەسێ ئێبێ بەرھەمی چاکە ی روژی دوایی کە بەههشته؟ بەراستی ستمکاران رزگار یان نابێ لەتۆلە ی ستمی خوێان، ئەگەر رزگار یان ببێ ستمکاران و دادپەروەران لەیەک جوی نابنەوه، ئەویش ناکوئجی و ناچیتە میشکەوه.

پاش ئەوێ خوای مەزن باسی پێ باوەری و هاوبەشدانان و ئەزانن و تێگەشتنی بێ باوەرانی فەرموو، لەمەودوا باسی فەرماندانی پوچیان ئەکا بەدرێژی: لەو فەرماندانە پوچانەیکە کە بێچوێ جوارپێکانی خوێانیان ئەکرد بەبەشی خواکانیان و وازیان لی ئەهیتا بۆ بته کانیان، هەر وەها دانەوێلەو بەرھەمی باخ و کشت و کالیان ئەکرد بە دوو بەش بۆ خواو بۆ بته کانیان: بەشی خوایان بۆ میوان و هەزاران: بەشی بته کانیان وازی ئەهیتا ئەیان ووت: خوا پێوێستی بەو شتێ نیه، ئەیاندا بەزێوانیان. ئەویش هەر لەبەر خۆشەوێستی بته کانیان بو، هەرشتی لەبەشی بته کانیان بکەوتایەتە ئێو بەشی خواو هەلیان ئەگرتهو ئەیان خستەو ئێو بەشی بته کان و ئەیان ووت: بته کان پتر پێوێستیان بەو شتێ هەرشتی لەوبەشە ی خوا لەناو بجوایە ئاوریان لی ئەئەدایەوه، هەرشتی لەبەشی بته کان کەم ببوایەتەو تۆلەیان ئەکردهو لەبەشە کە ی خوای مەزن، بۆ روون کردنەوێ ئەو باسانە ئەفەرموێ:

وَجَعَلُوا لِلَّهِ مِمَّا ذَرَأَ مِنَ الْحَرْثِ وَالْأَنْعَامِ
نَصِيبًا فَقَالُوا هَذَا لِلَّهِ بِرِزْعِهِمْ وَهَذَا لِلشُّرَكَائِنَا
فَمَا كَانُوا لِشُرَكَائِهِمْ فَلَا يَصِلُ إِلَى اللَّهِ
وَمَا كَانُوا لِلَّهِ فَهُوَ يَصِلُ إِلَى شُرَكَائِهِمْ
سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ ﴿ ١٣٦ ﴾ وَكَذَلِكَ زَيَّنَ
لِكَثِيرٍ مِنَ الْمُشْرِكِينَ قَتْلَ أَوْلَادِهِمْ
شُرَكَائِهِمْ لِيُرْدُوهُمْ وَلِيَلْبِسُوا عَلَيْهِمْ دِينَهُمْ
وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا فَعَلُوهُ فَذَرَهُمْ وَمَا يَفْتَرُونَ ﴿ ١٣٧ ﴾
وَقَالُوا هَذِهِ أَنْعَامٌ وَحَرْثٌ حِجْرٌ لَا يَطْعَمُهَا إِلَّا مَنْ
نَشَاءُ بِرِزْعِهِمْ وَأَنْعَامٌ حُرِّمَتْ ظُهُورُهَا وَأَنْعَامٌ لَا يَذْكُرُونَ
أَسْمَاءَ اللَّهِ عَلَيْهَا افْتِرَاءٌ عَلَيْهِ سَيَجْزِيهِمْ بِمَا كَانُوا
يَفْتَرُونَ ﴿ ١٣٨ ﴾ وَقَالُوا مَا فِي بُطُونِ هَذِهِ الْأَنْعَامِ
خَالِصَةٌ لِّذُكُورِنَا وَمُحَرَّمٌ عَلَى أَزْوَاجِنَا وَإِنْ يَكُنْ
مَيْتَةً فَهُمْ فِيهِ شُرَكَاءُ سَيَجْزِيهِمْ وَصَفَهُمْ إِنَّهُ

حَكِيمٌ عَلَيْهِ ﴿ ١٣٩ ﴾ قَدْ خَسِرَ الَّذِينَ قَتَلُوا أَوْلَادَهُمْ
سَفَهًا بِغَيْرِ عِلْمٍ وَحَرَّمُوا مَا رَزَقَهُمُ اللَّهُ افْتِرَاءً عَلَى اللَّهِ
قَدْ ضَلُّوا وَمَا كَانُوا مُهْتَدِينَ ﴿ ١٤٠ ﴾

﴿ وَجَعَلُوا اللَّهَ مِمَّا دَرَأَ مِنَ الْحَرْثِ وَالْأَنْعَامِ نَصِيًّا ﴾ وهبت په رستنى عه رهب نه يان
گيړا بۆ خوا له شتى خوا دروستى كرد بون له دانه ويله و بهرو بومى درخت و له
بيچوى چوار پيكانيان به شى بۆ خوا و به شيكيش بۆ بته كانيان كه نه يان په رستن و ناويان
نابون هاو به شى خوا.

﴿ فَقَالُوا هَذَا اللَّهُ ﴾ دواى نه يان ووت نه و به شه يان بۆ خوا به و نه م به شه يشيان بۆ
هاو به ش و خوا كانى نيمه يه، هه رد و ولايانيان به گوماني پوچ و گوفتارى دروينه ي خويان،
خوا كانى نه وان برى تى بوون له بته ده ست كرده كانى خويان.

﴿ فَمَا كَانَ لَشُرِّكَائِهِمْ فَلَا يَصِلُ إِلَى اللَّهِ وَمَا كَانَ اللَّهُ فَهُوَ يَصِلُ إِلَى شُرِّكَائِهِمْ سَاءَ مَا
يَحْكُمُونَ ﴾ دواى نه و به شى بۆ هاو به شه كانى نه وان بى نه گا بۆ لاي خوا و نه يه خشن
به هه ژاران و ميوانه كان وه شتى بۆ خوا دانراوه دواى نه و شته نه گا به هاو به شه كانيان و
به كار به يترى بويان و بۆ زيوانه كانيان. يانى نه توان ده ستكارى به شى خوا بكه. به لام
نابى ده ستكارى به شى بته كانيان بكرى. نه و شته ي نه وان فهرمانى بى نه دهن و ريزى به شى
بته كانيان نه دهن به سهر به شى خوا دا گيل و بى ته قلييه و خراپه، ده ستورى كى نار ه وايه
دروستيان كرده و بۆ خويان، دواى روني نه كاته وه كرده و به كى خراپه تر يان و نه فهرموى:
﴿ وَكَذَلِكَ زَيْنٌ لِكَثِيرٍ مِنَ الْمُشْرِكِينَ قَتَلَ أَوْلَادَهُمْ شُرِّكَائِهِمْ لِيُرِدُوهُمْ وَلِيَلْبَسُوا عَلَيْهِمْ
دِينَهُمْ ﴾ وه هه به و جوړه ي نه و كار ه پيشوانه يان نه كرد له به شكر دى كشتوكال و
بيچوى چوار پيكان بۆ هاو به ش و بته كانيان له جنوكه و زيوانى بته كان، هه روايش

هاوبه‌شه‌کانی بت په‌رستان له‌ پۆشه‌ رێژه‌کان و زیوانی بته‌کان رازاندویه‌ته‌وه‌ بۆ زۆرتینی ئاده‌میزاد کوشتنی مناله‌کانیان و و زینده‌ به‌چال کردنیان له‌به‌ر ئه‌وه‌ی بت په‌رستان له‌ناو بیه‌ن و لایان بده‌ن له‌ رێگه‌ی راست و له‌به‌رئه‌وه‌ تێکه‌لاوی ئه‌و ئایینه‌ی ئیبراهیم بکه‌ن ئه‌وان له‌سه‌ربنی کاری ناره‌وا.

پرسیار/ ده‌ستکاری کردنی هاوبه‌شدا نه‌ران له‌دارایی و مناله‌کانی خۆیان به‌و جوۆره‌ی باسکران به‌هۆی سروشتی بوه‌ له‌دام و ده‌زگای به‌ر له‌ ئیسلام وه‌ریان گرتوه‌ له‌ باوباپیری خۆیانوه‌، دوا‌ی هه‌ر کاتی له‌به‌ره‌ه‌ژاری منالێکی خۆیان یاله‌به‌ر شوهری کچی خۆیان زینده‌به‌چال بکه‌ن له‌خۆیانوه‌ نه‌ک بته‌کان و زیوانه‌کانه‌وه‌؟

وه‌لام/ زۆر راسته‌ ئه‌و کارانه‌ به‌هۆی لاسایی کردنه‌وه‌ی پیشوه‌کانیانوه‌ بوه‌، به‌لام زیوان و سه‌رۆکه‌کانیان لاسایی کردنه‌وه‌ی رازاندوه‌ته‌وه‌ بۆیان وه‌ک نوێنه‌ری بته‌کان وان له‌گفتو‌گۆیان. که‌واته‌ راسته‌ ئه‌و کارانه‌ بده‌رینه‌ پال بته‌کانیان.

﴿وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا فَعَلُوهُ فَذَرَهُمْ وَمَا يَفْتَرُونَ﴾ وه‌هه‌ گه‌ر خوا ئاره‌زووی بکرده‌یه‌ ئه‌وشتانه‌یان نه‌ئە کرد به‌زۆر رێگه‌ی کردنیان له‌وان نه‌گرت. به‌لام خوی مه‌زن ئه‌قلی پی به‌خشیون و رێگه‌ی چاک و خرا‌بی بۆ ده‌ست نیشان کردوون، خۆیان به‌سه‌ربه‌ستی خۆیان ئه‌و کاره‌ خراپانه‌یان په‌سه‌ند کردووه‌، دوا‌ی واز له‌وان و له‌و بوختان و درۆیه‌ هه‌لی ئه‌به‌ستق به‌ینه‌، ئه‌و رسته‌یه‌ بۆ تاوانج و هه‌ره‌شه‌یه‌ له‌وان، مانای وانیه‌ خوا به‌لایه‌وه‌ چاکی ئه‌و کاره‌ی ئه‌وان و فه‌رمان بدا پیغه‌مه‌ر وازیان لی به‌ینی.

هاوبه‌شده‌نه‌ران جگه‌ی له‌وانه‌ی پیشوو سی جوۆری تر له‌ گومراییی و سه‌رلیشیوانی خاوه‌ن دزیانی تریان بۆ خۆیان دروست کردووه‌، وه‌ک ئه‌مانه‌ی خواوه‌وه‌:

١- ﴿وَقَالُوا هَذِهِ أَعْنَامٌ وَحَرِّثَ حِجْرًا لَا يَطْعُمُهَا إِلَّا مَنْ نَشَاءُ بَزَعْمِهِمْ﴾ وه‌بت په‌رستان ئه‌یان ووت: ئه‌وانه‌ چه‌ندین چوارپی و به‌ره‌می کشت و کالو دره‌ختن قه‌ده‌غه‌یه‌ سوود وه‌رگرتن له‌وان نابێ بیان خۆن مه‌گه‌ر که‌سی ئیمه‌ ئاره‌زوومان هه‌بی ده‌رخواردیان بده‌ن له‌خزمه‌تکاری بته‌کان و جگه‌ی ئه‌وان، ئه‌و کاره‌یان ئه‌کرد به‌هۆی گومانی خۆیانوه‌ به‌بی به‌لگه‌.

۲- ﴿ وَأَنْعَامٌ حُرِّمَتْ ظُهُورُهَا ﴾ وه نه بانونوت: نه وه يش چه ندين چوار پين پشتيان قه دهغه كراوه بو سواربون و بارلتيان، نه بوايه كهس سواريان نه بوايه و باريان لي نه نايه .

۴- ﴿ وَأَنْعَامٌ لَا يَذْكُرُونَ أَسْمَ اللَّهِ عَلَيْهَا ﴾ وه نه مه يش چه ندين چوار پين نايي ناوي خوا بيري له سهريان له كاتي سه بر پنيانا. به لكو نه بي ناوي به كانيان له سه بيري له كاتي سواربونيان و سه بر پنيان، دوايي نه حه جيان پيو نه كردن و نه ناوي خويان نه برد له كاتي سواربونيانا، نه يشيان نه دوشين و باريان نه نه كردن. نه وانه يان هه موو نه كرد به بي فرمانداني خواو به بي ده ستوري خوا بو دانابن .

﴿ أَفْتَرَاءٌ عَلَيْهِمْ سَجَّزِيهِمْ بِمَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴾ نهو كار ه نار هوانانه يان نه ووت به بوختان و درو نه ياندا به سه ر خوداداو به گوماني خويان نه يان ووت خوا فرماني داوه به نيتمه به و كارانه، خوا له مه وودوا سزاي نه وان نه دا به هو ي نه وانه ي هه لتيان به ستووه كه نهو به ش كردنانه نه ده نه پال خودا .

﴿ وَقَالُوا مَا فِي بُطُونِ هَذِهِ الْأَنْعَامِ خَالِصَةٌ لِّذُكُورٍ وَمَحْرَمٌ عَلَيَّ أَزْوَاجِنَا ﴾ وه بت په رستان نه يان ووت: شتي له ورگي نهو چوار پنيانه دا به ره وايه و تاييه ته بو نيره كاغان و قه ده غديه بو ژنه كاغان نه گهر بوون له دا يكيان به زيندويي، نايي ژنه كاغان بيخون .

﴿ وَإِنْ يَكُنْ مِثَّةً فَهُمْ فِيهِ شُرَكَاءُ سَجَّزِيهِمْ وَصَفَّهُمْ إِنَّهُ حَكِيمٌ عَلِيمٌ ﴾ وه نه گهر نهو شته له سكيانايه به مردوي له دا يك بوو، دواي نيره كان له وشته دا هاويه شي ژنه كانيانن، دوايي خوا تو له ي نهو باسه و به ختانه ي نه وان له وان نه سيني وه به راستي خوا هه موو شتي له جيگه ي شياوي خوي داننه ني له قه ده غه كردن و ره وانه كردن، نه زاني به سودي به نده كاني خوي له ره وانه كردن و قه ده غه كردني هه موو شتي .

﴿ قَدْ خَسِرَ الَّذِينَ قَتَلُوا أَوْلَادَهُمْ سَفَهًا بِغَيْرِ عِلْمٍ ﴾ به راستي كه سانيكي نه و تو مناله كاني خويانيان كو شته زبانيان له خويان داوه له به رسوكي نه قليان و نه زانيان كه خوا روژي دهري مناله كانيانه و نه يان پاريزي له دليل كردنيان. چ شتي له وه بي غيره تي تره كه باوك كوري خوي بكورزي و كچي خوي زينده به چال بكا و مافي كو مه لايه تي پيشيل بكا .

ته فسيري زمانا كويي

﴿وَحَرَّمَ مَا رَزَقَهُمُ اللَّهُ افْتِرَاءَ عَلَى اللَّهِ﴾ و هبت په رستان قده غه یان کړدبؤ شتی خوا
کړدبوی به رږزی بؤ نه وان و بوی رهوا کړدبؤون نهو، قده غه کړدنه بوختان نه یاندا
به سر خواداو نه یان ووت: خوا فرمانی پیداون .

﴿قَدْ ضَلُّوا وَمَا كَانُوا مُهْتَدِينَ﴾ به راستی بې باوه ران لایان داوه له ریگه ی راست و
نه وان راغوبی وهرناگرن .

پاش نه وهی که خوا گیرایه وه که هاو به شدانه ران خو یان هندی شتیان نه کړد به به شی
خوا و هندی تریان نه کړد به به شی بته کانیان، دوا ی نه وانه رونی نه کاته وه که خوی مدزن
دروست که ری هه موو شتی که که واته دروست و گونجاو نینه هیچ شتی هه والهی یته کان
بکری له رهوا کړدن و قده غه کړدنی خواره مدنی و جگه ی خواره مدنی، دوا یی خوی
مدزن نه فهرموی:

وَهُوَ الَّذِي

أَنْشَأَ جَنَّاتٍ مَّعْرُوشَاتٍ وَغَيْرَ مَعْرُوشَاتٍ وَالنَّخْلَ وَالزَّرْعَ

مُخْتَلِفًا أَكْلُهُ وَالزَّيْتُونَ وَالرُّمَّاتِ مُتَشَابِهًا وَغَيْرَ

مُتَشَابِهٍ كُلُّوا مِنْ ثَمَرِهِ إِذَا أَثْمَرَ وَآتُوا حَقَّهُ يَوْمَ

حَصَادِهِ وَلَا تُسْرِفُوا إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِينَ ﴿١٤١﴾

وَمِنَ الْأَنْعَامِ حَمُولَةً وَفَرْشًا كُلُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ

وَمِنَ الْأَنْعَامِ حَمُولَةً وَفَرْشًا كُلُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ

اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعُوا خُطْوَاتِ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُبِينٌ ﴿١٤٢﴾

ثَمَنِيَةَ أَزْوَاجٍ مِّنَ الضَّأْنِ اثْنَيْنِ وَمِنَ الْمَعَزِ اثْنَيْنِ
 قُلْ ءَالِ الذِّكْرِ إِنِ هَئِلَتْ خُبْرًا أَمْ الَأُنثَيْنِ أَمْ آسْتَمَلَتْ عَلَيْهِ
 أَرْحَامُ الَأُنثَيْنِ نَبِّئُونِي بِعِلْمٍ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿١٤٣﴾
 وَمِنَ الْإِبِلِ اثْنَيْنِ وَمِنَ الْبَقَرِ اثْنَيْنِ قُلْ ءَالِ الذِّكْرِ إِنِ
 هَئِلَتْ خُبْرًا أَمْ الَأُنثَيْنِ أَمْ آسْتَمَلَتْ عَلَيْهِ أَرْحَامُ الَأُنثَيْنِ
 أَمْ كُنْتُمْ شُهَدَاءَ إِذْ وَصَّكُمْ اللَّهُ بِهَذَا فَمَن
 أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا لِّيُضِلَّ النَّاسَ بِغَيْرِ
 عِلْمٍ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿١٤٤﴾

﴿ وَهُوَ الَّذِي أَنشَأَ جَنَّاتٍ مَّعْرُشَاتٍ وَغَيْرَ مَعْرُشَاتٍ ﴾ وه خوا كه سىكى نهوتويه
 دروستى كردوه بو ئيوه چه ندين باخ و بيستان هديانه لقه كانيان بهرزكراونه ته وهو
 خراونه ته سهر كه پرو كوله كه ،هديانه وازيان لى هيئراوه به گويره ي سروشتى خويان
 به ره و زوور نهرون ، بو زانين : زانايان له ديارى كردنى مه به ست له ووشه ي (مَعْرُشَاتٍ
 وَغَيْرَ مَعْرُشَاتٍ) بيرو بو چونيان جياوازه : ئينو عه باس ده لى معروشات به شتى نه ليين
 راكشابى به سهر زهويدا و بلاو نه بيته وه له سهر كه پرو شتى تر دا وهك ترى و كوله كه و
 كالهك و شتى تر ، غهيره معروشات به وانه نه بيترى كه له سهر بنكى وه ستابى وهك خورما
 ودره خته كانى ترو گه نم و جو . زو حاك نه لى هه ردو كياتن له ترى دا دينه جى هه يه تى
 له سهر كه پر دائه نرى ، هه يه تى رانه كي شرى به سهر زهويدا و به گويره ي سروشتى خوى

ته فسيري زمنا كويى

بلاو ئه بیتهو به روی زه ویدا، هه ندی تر ئه لئین مه عروشات بریتی به لهو شتانه ی ئاده میزاد
خویان ئه یروین له بیستانه کاند و گرنگی پی ئه دهن له ترئ و جگه ی ترئ. غهیره
مه عروشات ئه وانن خوا ئه یانرویتئ له دهشت و له کیواندا وهك خورماو ترئ و هه رمی
ودرهختی تردا، ئه و مانایه هه میوان په سهندن و له مه بهست ناگۆرن .

﴿ وَالنَّخْلَ وَالزَّرْعَ مُخْتَلِفًا أَكْلُهُ ﴾ وه خوا دروستی کردوو به بۆ ئیوه خورماو کشتو کال
له کاتی ک به ره مه کانیاں له یهك ناچن و جیاوازن له خواردن و له رنگ و قهواره و تام و
بۆندا، هه ریه که یان تامیك و بونیك و رهنگیك و له شیکی تاییه تیان هه یه، هه یشیانه
به پیچه وانیه یه کترین .

﴿ وَالزَّيْتُونَ وَالرُّمَانَ مُتَشَابِهًا وَغَيْرَ مُتَشَابِهٍ ﴾ وه خوا دروستی کردوو به بۆ ئیوه داری
زهیتون و هه نار له کاتی کدا هه یانه له یهك ئه چن له رنگ و له تامدا، هه یانه له یهك ناچن. بۆ
نونه بهری هه نار هه ندیکیاں له هه ندی تریان ئه چن. به لām هه یانه شیرین و هه یانه ترشه،
هه روه ها لیمو و شتی تریش. زهیتون هه یانه به ره مه می چاکه و هه یانه خراپه، که لای زهیتون
له که لای هه نار ئه چیت، که چی به ره کانیاں جیاوازن له ره کهزو له تامدا .

﴿ كُلُوا مِنْ ثَمَرِهِ إِذَا أَثْمَرَ ﴾ ئیوه بخۆن له به ره مه و میوه ی هه ریه که له وانده و سودیاں
لیی وهرگرن کاتی به ره مه کانیاں دهرئه که وی باکال و کرچ بن، قه دهغه نیه خوادنیاں،
چونکه له و کاته دا مافی هه ژارایان له زه کات پیوه نه به ستراره .

﴿ وَأَتُوا حَقَّ يَوْمِ حَصَادِهِ ﴾ وه ئیوه به خشن به هه ژاران مافی هه ریه که له و به هه مانه
له رۆزی دره و کردنی کشتو کال و برین و چینی میوه و به ره مه می دره خته کان. ئه وه ی
گرنگی و وهرئه گیرئ له ووشه ی (حصاد) ئه بی ئه و به ره مه مانه کۆبکری شه وه و نه هیلرئ
له ناو به چن، وایش ئه که یه نی مافی هه ژاران له کاتی پنگه یشتن و دره و دا پیویست ئه بی،
ئه وه ی بدرئ به هه ژاران له (۱/۱۰) ه یا له (۱/۲۰) ه به و جوهری له باسی زه کاتا
روون کراوه ته وه .

بۆ زانین: زانايان بیریان جیاوازه له به خشیانی ئه و مافهی بدری به هه ژاران. ئایا بریتیه له
 وزه کاتهی پتویست کراوه یا بریتیه له جگهی زه کات له وهی و اچاکه به هه ژاران بدری.
 زۆریه ی زانايان لایان وایه بریتیه له وه کاتهی پتویست کراوه، هه ندی تریان لایان
 و اچاکه به شیان بدری و سونه ته. پیشه واهنه فی ئه فهرموی: ئه ورسته به لگه یه له سه ر
 ئه وهی هه موو شتی سوودی تێدابی بۆ هه ژاران پتویسته به شیان بدری نه ک به ته نها خورما
 و میوژ و دانه ویله، لای ئه و هه رمی و هه نارو قوخ و شتی تر ئه بی به شی هه ژاران لی
 بدری به و جوړه ی یاسا دیاری کردوه .

﴿ وَلَا تُسْرِفُوا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِينَ ﴾ وه ئیوه له سنوری دیاری کراوی خوا
 ده رمه چن له به خشیانی ئه و به ره هم و به ری ئه و شتانه ی باسکران، یانی هه مو ی مه ده ن
 به هه ژاران وزیا نیشیان لی مه ده ن و له به شه کانیا ن که م بکه نه وه. به راستی خوا خو شی
 ناوی ئه و که سانه ی له سنور ده رنه چن، ئیتر بۆ خو یانی دابنێن یا بیده ن به جگهی خو یان .
 خوای مه زن بۆی روون کردینه وه ره و هه و هه و هه و هه و هه و هه و هه و هه و هه و هه و
 هه یانه رانه کیشری ن به سه ر زه ویدا و هه یانه له سه ر بنکی خو ی به رز ئه بیته وه و به ره و ژوور،
 هه روا یش بۆ مان روون ئه کاته وه چوار پی وینه ی ئه و شتانه بۆ ئیوه دروست کراون وه ک
 ئه فهرموی :

﴿ وَمِنَ الْأَنْعَامِ حَمُولَةٌ وَفَرَشٌ ﴾ وه خوا دروستی کردوو له چوار پیکان شتی ئیوه و
 باره قورسه کانتان بۆ هه لئه گرن وه ک حوشر وگا، شتی ئیوه رایان ئه کیشن و سه ریان
 ئه برن و سوود له گوشت و خوری و مووه کورگه کانیا ن وه رنه گرن. هه ندی له زانا یان
 ئه لێن: (حموله) بریتیه له وانه ده ست نه ده ن بۆ بار کردن له چوار پی گه و ره کان وه ک حوشر
 وگا. (فرش) بریتین له وانه به چوکن و ده ست نه ده ن بۆ بار کردن وه ک به رخ و کارو
 گوێره که .

﴿ كُلُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعُوا خُطُواتِ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُبِينٌ ﴾ ئیوه بخون
 له وشته ی خوا کردویه تی به خوادره مه نی بۆ ئیوه و به رۆزی ئیوه بۆ مانه وه تان له جیهاندا،
 وه ک به رو بومی دره خته کان و دانه ویله و به ره می چوار پیکان و، ئیوه دوای ریگه و

ههنگاه کانی شهیتان مه کهون له به ره واکردنی شتی قه ده غه به و به قه ده غه کردنی شتی ره وایه، به له سنور دهر چوونی خوا. به راستی شهیتان دوزمنی ناشکرایه بو ئیوه.

﴿ ثَمَانِيَةَ أَزْوَاجٍ ﴾ نهو بار هه لگرو و راخراونه بریتین له ههشت هاوړپیی یه کتری لهو چوار پیانه نوینه ری چوار ره گه زن، بو هه ریبه کی لهو ره گه زانه دوو هاوړپیی نوینه رایه تیان نه کهن وهك خوا نه فهرموئ :

﴿ مِنَ الصَّانِّ أَثْنَيْنِ وَمِنَ الْمَعْرِ أَثْنَيْنِ ﴾ له خوری له پشت دوو هاو جوت: بهران ومهرو مو له پشت دوو هاو هلی یه کتری نوینه ری یه کی لهو ره گه زانه نیوی و بز، ووشه ی (زوج) نه بیژی بو هه موو شتی هاوړپیه کی لهو ره گه زی خوئی هه بی: وهك یه کی له جوتی. بو غونه: تاکه کهوشی به کو بونه وهی تاکه کهی تریا نه بیژی جوت .

﴿ قُلْ الذَّكَرَيْنِ حَرَّمَ أُمُّ الْأَثْنَيْنِ أَمَّا أَشْتَمَلَتْ عَلَيْهِ أَرْحَامُ الْأَثْنَيْنِ ﴾ موحد تو به هه ره شهو سه رزه نشته وه بللی به بت په رستانو بیژ له کرده وه کانیان بکه له سه ر قه ده غه کردنی هه ندی چواری و و ره واکردنی هه ندی تریان، به وان بللی: ئایا خوا قه ده غه ی کرده دوو نییر له نیره کانی مهرو بز یا دوو مینه له مینه کانیان یا قه ده غه ی کرده وه ئه وشته ی نه و تو له نیوان منل دانی مینه کانی مهرو بزندان .

﴿ نَبُئُونِي بِعِلْمٍ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴾ ئیوه هه والبدن به من به زانیاریه کی بیگومان گیر ایته وه له یه کی له پیغه مبه رانه وه یا به زانیاریه که وه وهر گیرایی له لایدن نه قلله وه که خوا هه ندی له وانه ی قه ده غه کردی له سه ریوه، سه رچاوه ی نه و ه مان بو روون بکه نه وه، نهك له بهر لاسای کردنه وه ی باو و بایر تان نه گهر ئیوه راست نه کهن، قه ده غه کردن به گو تره کاری نابی.

﴿ وَمِنَ الْأَبْلِ اثْنَيْنِ وَمِنَ الْبَقَرِ أَثْنَيْنِ قُلْ الذَّكَرَيْنِ حَرَّمَ أُمُّ الْأَثْنَيْنِ أَمَّا أَشْتَمَلَتْ عَلَيْهِ أَرْحَامُ الْأَثْنَيْنِ ﴾ وه له هوشتر دوو هاوړپیی و هاو جوت نیرو می و له ره شه وولاخ دوو هاوړپیی گاو مانگا. تو بللی به بت په رستان : ئایا خوا قه ده غه ی کرده وه له وان دوو نییر یان دوو مینه یان شتی له نیو منل دانی مینه کانی هه شتر و ره شه وولاخ دایه .

﴿ اَمْ كُنْتُمْ شُهَدَاءَ اِذْ وَّصَاكُمُ اللّٰهُ بِهٖ ﴾ ئایا ئیوه ناگادارن له کاتی خوا ئه و شتانهی قه دهغه کردوون و به ئیوهی سپاردوو، خو ئیوه پرواتان به هیچ پیغمهری نه، ئیتر ئیوه چون ئه و فرمانانه نه ده نه پال خوا. کاتی روئی کرده وه که هیچ سه رچاوه به کیان نی به بو ئه و شتانه فهرموی:

﴿ فَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرٰی عَلٰی اللّٰهِ کَذِبًا لِّیُضِلَّ النَّاسَ بِغَیْرِ عِلْمٍ ﴾ دوایی چ که سی سته مکار تره له که سی دروست بکا به بوختان درو پیدا به سه ر خوا دا، بو ئه وهی ئاده مزاد لا بدا له ریگه ی راست به بی زانین و به بی به لگه، له کاتیکا گومان بیا خوا راغویی کرده بو لای ئایینی خوا، به وینه ی زورترین که س له میزه به سه رو پیرانی ته ریقه ت له سه رده مه ی ئیمه دا .

﴿ اِنَّ اللّٰهَ لَا یَهْدِی الْقَوْمَ الظّٰلِمِیْنَ ﴾ به راستی خوا راغویی تاقمی سته مکار نا که خو یان بو خو یان شتی هه لئیرین، چونکه ئه وانه هه موو په یوه ندی نیوان خو یان و خوایان پچرا ندوه، خوا کاره ره واکان و کاره قه دهغه کراوه کانی روون کرده ته وه .

ئه و یاسانه ی رابوردن له وه وه هاتوو به پهرستان ئه یان ووت: خوا قه دهغه ی کردوو ئه و شتانه ی ئیمه قه دهغه مان کردوون له چوار پی و کشتو کال. پیغمه بهر ﴿ ﷺ ﴾ فهرموی: ئه و شتانه رو ن نابنه وه به ده کی له م دوو شتانه نه بی: یابه چاو بیسری یا ناگادار که ریکی راست و ئژ ناگادار بویی، ئیوه ئه و شتانه تان راسته، خو له خوا وه ورنه گیرا وه به هوی پیغمه بهر و فرو ستاده یه که وه. که واته له کیتانه وه وهر گرتوو ؟

ئه گیر نه وه که عه مری کوری لوحای کوری قه معه ی خوزاعی یه که مین که سی بوو ئه و دامو ده ز گایانه ی بلا و کرده وه له نیو عه ره به کاندای لای دان له ئایینی ئیسماعیله وه بو لای په رستی به کان، له شامه وه بیتی هیتا به ناوی (هوبه ل) هه لی واسی له نیو که عبه دا. دوای ئه وه خوی مه زن روونی کرده وه ئه و شتانه ی به پهرستان له خو یانه وه قه دهغه یان کردبون. نه که له لای دن خوی مه ز نه وه. ئیستایش باسی ئه و شتانه مان بو ئه فهرموی که خوا قه دهغه ی کردوون و ئه فهرموی:

قُلْ لَا أَجِدُ

فِي مَا أُوْحِيَ إِلَيَّ مُحَرَّمًا عَلَى طَاعِمٍ يَطْعَمُهُ إِلَّا أَنْ يَكُونَ
مَيْتَةً أَوْ دَمًا مَسْفُوحًا أَوْ لَحْمَ خِنْزِيرٍ فَإِنَّهُ رِجْسٌ أَوْ
فَسَقًا أَهْلَ لَغَيْرِ اللَّهِ بِهِ ۚ فَمَنْ أَضْطَرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَلَا عَادٍ فَإِنَّ
رَبَّكَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٤٥﴾ وَعَلَى الَّذِينَ هَادُوا أُحْرِمْنَا
كُلَّ ذِي ظُفْرٍ وَمِنَ الْبَقَرِ وَالْغَنَمِ حَرَّمَنا عَلَيْهِمْ
شُحُومَهُمَا إِلَّا مَا حَمَلَتْ ظُهُورُهُمَا أَوِ الْحَوَايَا أَوْ مَا
اخْتَلَطَ بِعَظْمٍ ۚ ذَٰلِكَ جَزَيْنَهُمْ بِبَغْيِهِمْ ۖ وَإِنَّا لَصَادِقُونَ ﴿١٤٦﴾
فَإِنْ كَذَّبُوكَ فَقُلْ رَبُّكُمْ ذُو رَحْمَةٍ وَاسِعَةٍ وَلَا يُرَدُّ
بَأْسُهُ عَنِ الْقَوْمِ الْمُجْرِمِينَ ﴿١٤٧﴾

﴿ قُلْ لَا أَجِدُ فِيهَا أُوْحِيَ إِلَيَّ مُحَرَّمًا عَلَى طَاعِمٍ يَطْعَمُهُ ﴾ تۆ بلی بهو بوختانکه رو بی
باوهرانه: من دهستم ناکه وئ له نیو شتیکا بهسروش نیرابی بۆ لای من قهدهغه کراوبی
لهسه رهیچ بخورئ نهوشته بخوا پیاوبی یا ژن. نهورستهیه بت پهستان بهدرؤ نهخاتهوه که
نهیان ووت: نهوشته له منالذانی چوارینکاندایه بهشی نیره کانمانه بهتاییه تی، قهدهغیه
لهسه ر ژنه کانمان.

﴿ إِنْ أَنْ يَكُونُ مَيْتَةً أَوْ دَمًا مَسْفُوحًا ﴾ مه گهر ئه و خوارده مه نه مردار و بوی که بریتیه له گیانله بهرئ له خویره و بهرئ یابه گویره ده ستوری نیسلام سه رنه برایی له و کاته دا به مردار و بوی نه ژمیری و قه ده غه یه خواردنی، چونکه نه بیته لانکه ی میکروبی بخوره که ی تووشی زیان نه کا، وایش نه بی مردنی نه و گیانله بهر به هوی نه خو شیه کی و او به ی له که سیکه وه بهرئ بۆلای نه و که سه و که سی تر له کاتی خواردنی دا، یا مه گهر نه و خوارده مه نه خوینیکی ره وان بی له کاتی سه ر برینیدا به خوری ده رچی له شاده ماره کانی ملیه وه، نه و خوینه به و شیوه یه بی خواردنی قه ده غه یه، چونکه به گویره ی تاقیکردنه وه ی پزیشکی له و خوینه دا په یدا نه بی تر شه لۆکی که زانی نا هه موار نه گه یه نی به ته ندروستی. به تاییه تی خوینی گیانله بهرانی گزو گیاخور، زور جار ان له خوینیا نا میکروبی په یدا بی له که سیکه و بۆ که سیکی تر بهرئ، هه رله بهر نه و نه خو شیا نه یه سوودی فه رماندان به سه ر برینی گیانله بهر ان به برینی شاده ماره کانی ملیان هه تا هه موو خوینه که ی له شیا ن ده رچی. به لām خور نه بی خواردنی قه ده غه یه وه ک سپل و جگهر .

﴿ أَوْ لَحْمَ خَنْزِيرٍ ﴾ یامه گهر نه و خوارده مه نه گوشتی به راز بی، نه و کاته نه و گوشته قه ده غه یه. قه ده غه کردنی گوشتی به راز جینگه ی سه رسورمانی زور که سی بی بیرو بی هۆشه. نه و کوسانه پرسیار نه که ن هوی قه ده غه کردنی گوشتی به راز چ شتیکه، هه ندی که سی نه قام و بی باوه ر خواردنی گوشتی به رازیا ن لاره وایه، گرنگی به فه رموده ی خواناده ن و لاسایی رۆژ ئاوا یی و جینگه کانی تر نه که نه وه، هه موو بیانوی پوچیا ن نه وه یه نه وانه له پیشکه و تن به ره و پیشکه و تن نه رۆن، وادیاره نه بی داوین پیسی پیشکه و تنه لای نه وان .

به لām نه و که سانه ئاگاداری نه یی و دروست کراوانی خوان بۆیا ن روون بو ته وه به هوی زانی و زانسته وه زیان و مه ترسی خواردنی گوشتی به راز به ئاشکرای و روونی زیانه کانیان ده ر خستوه، که سانی تریش نه گهر وه ک نه و زانیانه ووردبینه وه راستیا ن بۆ ده ر نه که وی و چاره یان نامینی و کورنوش بۆ خوا نه به ن و سوپاسی نه که ن له سه ر نه و

ته فسیری زمانا کۆبی

ده ستوره له قورناندا ناردویه تیه خواره وه بۆ پیغه مبه ر ﴿ ﷺ ﴾ که وازی له پروون کردنه وه ی هه موو شتی نه هیناوه که زیانی ئاده میزادی تیدابی و قه ده غه ی کردوه له سه ریان، له مه وپاش نه یخه یه به رده م خوینه رانی به ریز هه ندی له و زیانانه ی توشی ئاده میزاد نه بن به هوی خواردنی گوشتی به رازه وه:

۱- له شی به راز ژماره یه کی زوری له زینده وه رانی لاکوت و لامیژی له خویا کو کردوه ته وه نه خوشی زور جیا وازی به کۆمه ل تووش نه بی، نه و زینده وه ره لاوه کی یانه (الطفيلة) و نه و نه خوشیانه له به رازه وه نه په رن بۆ جیگه یه کی تر، به تایه تی بۆ لای ئاده میزاد له کاتی خوارنی گوشتی به راز نه خوشی کوشنده ی وه هیان تووش نه کا بیته هوی نه مان و له ناوچوونی ئاده میزاد .

۲- خراپترین نه خوشی تووشی به راز نه بی و نه په ری بۆ یه کی تر تایه کی گرانه (لحمي الخنزیر) که بلا و به ته وه به نیو هه موو به رازه کانا له هه ر ته مه نیکا بن و له هه ر ره گزی بن ، نه و (تا) یه میکرۆییکی تایه تیه نه گه ری به نیو خوین پیسی دا پیش په یدا بوونی تایه که به هوی بالنده و میشس و گیانه وه رانی تره وه بلا و نه بیته وه و له ئاده میزادی که وه بۆ یه کی تر .

۴- نه خوشیه کی تری به راز تای شه پۆلداره (الحمى التمجیة) نه په ری به هوی خواردنی گوشتی به رازه وه، توشی ئاده میزاد نه بی و خوی ته چه سپینی به تایه تی له بر په ری پشت و جومگه کان وه یلکه کانی وه ته دا نه بیته هوی ناوسان و ئاره ق کردنه وه و نازار له ماسولکه کاندا و ناوسانی جومگه کان، به زوری نه و نه خوشیه به هوی شیر وه بلا و نه بیته وه به جو ری چاره کردنی بی سودو گرانه له کاتیکدا نه و نه خوشیه په ری بۆ لای ئاده میزاد زور خاوه ن مه ترسی یه و نه نجامیکی خراپی نه بی .

۵- له و زینده وه ره لاوه کی و لاکوتانه یه بلا و بونه ته وه له گوشتی به راز دا جو ره کرمیکی ده زووله یی خره گه وه ر کانیان نه چنه نیو ریخۆله وه، هیلکه کانیان نه چنه و ورده ده ماره کانه وه، ده ردیکی کوشنده په یدانه بی و گرانه ترین نه خوشیه کار نه کاته سه ر

ته فسیری زمانکۆیی

ئادەمىزاد، بەراز نىشانەى ئەو نەخۆشيانەى ھەرگىز لىتى دەرناكەوى و پىيانەو ھەمبەون، ئەو نەخۆشە توشى بەراز ئەبى بەھۆى خواردنى گەن و گوى پىسايى سەر سەلوينك و خواردنى مردارۆبو و مشك و پىسايى گيانەو ھەران، خواردنى ئەوشتانە ئەبنە ھۆى پەيدا بونى چەندىن تورە كەيە لەھىلكەى زىندەو ھەرە لاكوتە كان، بەلام ئادەمىزاد توشى ئەو نەخۆشە ئەبى بەھۆى خواردنى گۆشتى بەراز ھەو. (يونيستانين) زاناي پىسارلىكرائى نەخۆشە لاكوتە كان و نەخۆشە پەريو ھەران لەئەمەرىكادا ئەلى نەخۆشە كرمى دەزولەبى توشى ئادەمىزاد ئەبى لەكاتى خواردنى گۆشتى ئەو بەراز كەتورە كەى ھىلكە كانى ھەلگرتو ھە و ئەپەرتە نىو گەدە، لەپىشەو ھە چەنە نىو رىخۆل ووردە كان و ئەلكىن بە دىوارە كانىانەو ھە توندى، لەنىو رىخۆلە كاندا كرمى نىرەو مېنە دروست ئەكەن ھەتا بى ئەگەن، بەجۆرى درىژى نىرە كانىان ئەگەنە لە ۱۶/۱ گرىيە، درىژى مى كانىان ئەگەنە ۶/۱ گرىي، لەدوائى جوتبونى نىرەو مېنە بۆ ماو ھى تروكاندى ھىلكە كانىان (۴۹) رۆژ يا زۆرتر درىژە ئەكىشى، ئەو ھىلكانە ئەچنە نىو شويى لىو ھەران لەدىوارى رىخۆلە كاندا، لەو پىشەو ھە بۆ ناودل لەدەلەو ھە بۆ نىو سورى گەورەى خوين، ھەرو ھە بەچەندىن پەردەى تردا ئەروا، بەتپەرىنى (۳۰) رۆژ درىژى تەنھا ھىلكەيە ئەگاتە مىلىمەترى و پىچ ئەخوا بەدە كا بەخرى لەوتەى ھىلكەدا، لەدوايدا ووردە ووردە تورە كەيە كۆيان ئەكاتەو، تەمەنىان درىژە ئەكىشى بۆ ماو ھى سالىك، لەدوايدا خۆ ئەبى بىرى يا لەش ئەى مژى و نامىنى، وانەبى ئەپەرنە شويى تر لەمىشكدا لەماو ھى (۲۱) رۆژدا .

۶- بەلام دەر كەوتوى روالەتى زىندەو ھەرە لاكوتە كان زاناي رابوردو (يونيستانين) ئەلى: بەراستى كەسى كەمى لەنەخۆشى كرمى دەزولەبى خىرتوش ئەبى نىشانەيە كى رىوون بۆ نەخۆشە كەى دەرناكەوى زۆرجاران، وانەبى نىشانەى رشانەو ھە رەوانى و نازار لەو كەسەو ھە دەرئەكەوى لە نىوان (۲۴) رۆژ و (۴۸) رۆژدا، وانەبى روالەتى نەخۆشى ئەو كرمە دىارى ناكرى مەگەر بۆ ماو ھى نىوان (۱۵) رۆژ و (۲۹) رۆژ، نىشانەى

تەفسىرى زمانكۆبى

توشبونی ئەو نەخۆشیه لاوازی لەش و هەست بەماندویی و تاو لەرز بەئارەقەوه، لە هەندێ نەخۆشیه کاندای ووشکی قورگ و ئاوسان و هەوکردنی قورگ لەگەڵ پۆمین و ئاوسان و هەواکردنی پێس پەیدا ئەبن .

۷- هەرلەگەڵ توشبونی نەخۆشی کرمی بەراز بێ ماوهی دیاری کراو ریشۆلەیی ئیسیکی ئەو کەسە تووشی ئازاریکی گران ئەبێ و جومگەکانی ووشک ئەبن، ئەو کەسە نەخۆشە تووشی نەخۆشی دڵو ئاوسانی سێ ئەبێ، وائەبێ ئەو نەخۆشیه توشی دەماری درکاوی دەماری میشک ئەبێ، هەروەها تووشی ئاوسانی پەردەیی میشک و پراوەستانی لەش لە کارکردن ئەبێ .

۸- لەزیندەوهری لاکۆتەکانی بەرازە کرمی زەردی ماروینە ئەبێتە هۆی گواستەوهری کرمی نیری تاو لەرز لەجینگەیه کەوێ بۆ جینگەیه کی تر، هیلکەیی کرمی مینەیی تاو لەرز وائەبێ لەبەرازەوه ئەکەوێتە سەرزهوی و تیکەلاوی خۆل ئەبێ بۆ ماوهی چوارسال ئەژی و بەرگەیی سەرماو گەرماي زۆر ئەگرێ، بەو بۆنەوه بەهۆی باو شتی ترهوه ئەکەونه نیو لەشی ئادەمیزادەوه و تووشی ئاوسانی سی و هەناسە تەنگی و کەمی گەشەکردن ئەبێ و لەئەنجامدا بەروو مردن ئەبێ .

۹- لەزیندەوهری لاکۆتەکانە کەبەراز هەبێتە کرمی سی خواوەنی زۆر ئازار لەبۆری سیدا ئەژی و کوشندەیه و ئەبێتە هۆی ئاوسانی سی، لەدوايیدا لەبەرازەوه هالەمەتی بەراز و تاي بەرازی ئادەمیزاد توشیان ئەبێ .

۱۰- لەزیندەوهری لاکۆتەکانی لەشی بەرازە کرمی قامچی کرمیکە نزیکەیی دوو ئینج درێژەوسەرێکی گەورەیی درێژی هەبێ لەپۆلە باریکە کاندای ئەژی و ئەلکی بەدیواری میزڵدانەوه بەشی لەو کرمەو کرمی گورچیلە ئازاری زۆری جگەرەو گورچیلە ئەدا لەگەڵ ئەندامەکانی تر دا .

۱۱- گوشتی بەراز دوو ئەوەندەیی گوشتەکانی تر پۆن و چەوری تێدايە، ئەو کەسانەیی گوشتی بەراز ئەخۆن ئەندازەیه کی یە کجار زۆر لەوچەوریە ئەچیتە ناو

تەفسیری زمانکۆیی

خوێنه کانیانه وه و نه یته هۆی ته بگبونه وهی شاده ماری خوین و په قبونی خوین و نه خوشی دل و بهردی نیو زراو و بهستنی هاتوچوی ناوی زراو و نازاری جومگه و باداری لهش. نیمه بهریتچی نه و که سانه نه دهینه وه و بهرویا نه ته قینه وه که نه لێن نامیرو که رهسته ی تازه ی نه مرۆ دروست کراون بۆ پیکهینانی خوارده مهنی و لابردهنی میکروپ نه بنه هۆی نه مانی زینه وه رانی لاکوت و لاوه کی و پاک کردنه وه ی گۆشتی بهراز. و ولامی نه و که سانه نه دهینه وه نه لێن و و لاتنه یه کگرتوه کانی نه مه ریکا له نه و په ری پیشکه و وتندان لهم سه رده مه دا نه و په ری توانای خوێان ته رخا ن کرد بۆ نه مانی نه و نه خوشیانه ی بهراز که توشی ئاده میزاد نه بن. به لام له گه ل نه و هه موه کۆششانه دا (۲۱) ملیۆن کهس توشی نه خوشی بهراز بوون له گه ل چه ندين نه خوشی نری بهراز دا. (دائرة المعارف البريطانية) نه و روداوه ی باس کردوه.

﴿ فَاِنَّهُ رَجَسٌ ﴾ دوا یی به راستی بهراز و گۆشتی بهراز و به کارهینانیان پیسن و بیژلیکراوه یه له بهر نه و (۱۱) ه به لگانه ی پیشوو که باسکران له بهر نه و هیش خوشترین خوارده مهنی بهراز پیسای یه .

﴿ اَوْ فَسَقًا اَهْلَ لَغَيْرِ اللّٰهِ بِهِ ﴾ هیچ خوارده مهنیه قه دهغه نی یه مه گه ر خوارده مهنیه لادانی له ده ستوری خوا به وینه ی سه رب راوی دهنگ بهرز کرا یته له کاتی سه رب پندا بۆ جگه ی خوا، یانی گۆشتی نه و سه رب راوه قه دهغه یه .

بۆ زانین: دهقی نه و نایه ته ی پیشوو وای ده رنه خا نه لی هه موو خوارده مهنیه کاتی قه دهغه یه سه روش هات یته خواره وه بۆ قه دهغه کردنی، بۆیه زانیان بیران جیاوازه له و باره یه وه. هه ندی له زانیان وه ک ئینو عه باس و عائشه و سه عیدی کوری جوبه یرو ده ر که وتووی ریگه ی مالیک به لایانه وایه جگه ی نه و چوارشته که مر دار و بوو خوینی رهوان و گۆشتی بهراز و شتی سه رب ری بۆ جگه ی خوا قه دهغه نین و ره وایه خوار دنیان. به لام جگه ی نه وان نه لێن: جگه ی نه وانه یش قه دهغه کراون به فهرموده ی پیغه مبه ر ﴿ ۳۳ ﴾، وه که له باسی مانای نایه تی (۳) ی نه لما ئیده باسکراوه بت په رستان پیش ئیسلام له کاتی سه رب پینی گیانداراندا به دهنگی بهرز نه یان ووت: به هۆی ناوی عوزاو لات و مه نات نه م

نیشه نه کهین. قه دهغه کردنی نه و گۆشته لای نیسلام له بهر نه وهیه نه و کرده وهیه هاو به شدانان بۆ خوا و نیسلام نه یه وی پهیره وانی خۆی له رواله تی هاو به شدانان بۆ خوا بپاریزی، کوشتار و سه ربپین و هه موو شتی هه رنه بی به ناوی خواوه بی.

﴿ فَمَنْ أَظْطَرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَلَا عَادٍ فَإِنَّ رَبَّكَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴾ دوا بی هه ر که سی ناچار بکری بۆ خواردنی نه و قه دهغه کراونه قه دهغه کراوه کان به جی نه یه ری به بی ناچاری و، ستم له بیچاره تر نه کا به وینه ی خۆی و له سنور ده رنه جی له خواردنی ناو زۆر تر له پیوستی نه خواردویی به راستی پهروه رده کهری تۆ خوش نه بی له و که سه و سزای نادا له بهر بی چاره بی نه و شتنه بخوا، میهره بانه بۆیان که خواردنی نه و قه دهغه کراوانه ی ره واکردوه بۆی.

دوا ی نه وه ی خوا ی مه زن با سی نه و شتانه ی کرد که قه دهغه ی کردووه له سه ر موسلمانان له مه و دوا یش با سی نه و شتانه نه کا قه دهغه ی کردوون له سه ر جووه کان و نه فهرمو ی:

﴿ وَعَلَى الَّذِينَ هَادُوا حَرَّمْنَا كُلَّ ذِي ظُفْرٍ ﴾ وه له سه ر که سانیکی نه و تۆ ئایینی جوله که یان هه ده قه دهغه مان کردووه هه موو خاوه ن نینوکی که په نجه کانیا ن به ده که وه لکا ون، ئیتر سم داربن وه کوشت و قازو مراوی و سۆنه و هوشتر و درونده کان.

﴿ وَمِنَ الْبَقَرِ وَالْغَنَمِ حَرَّمْنَا عَلَيْهِمْ شُحُومَهَا ﴾ وه له ره شه و و لاخ و مهرو بزن ئیمه قه دهغه مان کردوه له سه ر جووه کان به زو چه وریه کانیا ن که له نیو گه ده و به سه ر گورچیه کانیا نه وه بی، یانی خوا ی مه زن ره وای کردوه بۆیان هه موو پارچه و نه ندامی ره شه و لاخ و مهرو بزن به و مه رجه ی گۆشتی سوربن. به لام گۆشتی سی قه دهغه کراوه له سه ریا ن نه م سی جو ره ی خوا ره وه یان نه بی:

۱- ﴿ إِلَّا مَا حَمَلَتْ ظُهُورُهَا ﴾ مه گه ر شتی لکابی و هه لی گرتی پشی ره شه و و لاخ مهرو بزن قه دهغه نه له سه ریا ن.

۲- ﴿ أَوْ الْخَوَايَا ﴾ یا مه گه ر شتی له و چه ریا نه لکابی به و ریخۆلانه وه جیگه ی شیا که و پشقه له نه وه یش قه دهغه نه له سه ریا ن.

۳- ﴿ اَوْما اَخْتَلَطَ بِعَظْمٍ ﴾ یامه گەر شتی له وچه دوریانه لکابی به ئیسه که وه، وهک دووگی مهرو کلکی بز و چهوری ئەم لاو نهولای گوێچکه و چاوو لاتەنیش، ئەو سی جوړه چهوریانه و مۆخی میشک خواردنیان قهدهغه نین و رهواکراوه بۆ جوهرکان و جگهی نهوانه قهدهغه (ذلک جزیناهم بیغیهم وانا لصادقون) ئەو قهدهغه کردناوه ئیمه سزای جوهرکاناندا به هۆی گوناوه ستهمکردنیانهوه، تاوان و ستهمهکانیان وهک کوشتی پیغه مه رهکانی خویان به نارهواو خواردنی سودو دارایی دانیشتان و سامانی ههتیوان و، بهراستی ئیمه راست نه کهین له ههوالدان به موژدهدان و هه ره شه کردن و قهدهغه کردن و رهواکردندا. بهلام جوهرکان ناچنه ژیر نهوهی ئەو شتانه قهدهغه کراوه له سه ره نهوان به تاییه تی، تۆ به درۆ نه خه نه وه نه لین: قهدهغه نه له سه ره ئیمه و جگهی ئیمه ش .

﴿ فَاَنْ كَذَّبُوكَ فَقُلْ رَبُّكُمْ ذُو رَحْمَةٍ وَاسِعَةٍ ﴾ دواپی نه گەر جوهرکان تۆ به درۆ بجه نه وه و باوه رت پی نه یه رن که من به سه ره و نهوانه مان بۆ تۆ ناردوو و دواپی تۆ بلی: په ره ورده که ری ئیوه خاوه نی به زه پی و میهره بانی فراونه له مۆله تدانی ئیوه له جیهاندا و به کتوپری سزاتان نادا له سه ره تاوانه کانتان. که واته له خۆتان مه گۆرین، نه گەر خوا ئاره زووی هه بی تۆله تان لی ئه سی ئی له سه ره کرده و کانتان. تۆ نهوان بی ئومید مه که له به زه پی خوا به وان رابگه یه نه که لی تان نه بوری نه گەر ئیوه په شیمان بینه وه .

﴿ وَلَا يَرْدُ بَاسُهُ عَنِ الْمُجْرِمِينَ ﴾ وه ناگه ریته وه سزای خوا له تاوانباران که به درۆ نه خه نه وه و داخستنی سزادانی خوا، دواپی نه وه ی شایسته ی ئیوه ی جوبی نه مه یه: ئیوه دژی نه وه مه وه ستن که خوا هه ندی خواردنی خوشی له ئیوه قهدهغه کرد، چونکه نه و قهدهغه کردنه تۆله سه ندنه له ئیوه .

نه و نایه ته پیروزی پیشو و بهرونی فیری ئەم شتانه مان نه کا: موژده دان، هه ره شه کردن لی بوردنی خوا، خه شی خوی مه زن. لی بوردن بۆ که سی په نا بۆلای خوا ببا و داوای لی بوردن بکا. خه شیش بۆ که سی نه بی به رده و امبی له سه ره یاخی بوون، له په رستنی خوا لابداو راپایی .

له ئایه ته کانی پشودا خوی مهزن بهرینجی بت په رستانی دایه وه له باره ی باوهره
پوچه کانیانه وه. له م ئایه ته ی دوایدا بهرگری له گفتوگزی خرایان نه کا و نه فهرموی:

سَيَقُولُ الَّذِينَ أَشْرَكُوا

لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَشْرَكْنَا وَلَا آبَاؤُنَا وَلَا حَرَمْنَا مِنْ شَيْءٍ

كَذَلِكَ كَذَبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ حَتَّىٰ ذَاقُوا آبَاسَنَا

قُلْ هَلْ عِنْدَكُمْ مِنْ عِلْمٍ فَتُخْرِجُوهُ لَنَا إِنْ تَتَّبِعُونَ إِلَّا

الظَّنَّ وَإِنْ أَنْتُمْ إِلَّا تَخْرُصُونَ ﴿١٤٨﴾ قُلْ فَلِلَّهِ الْحُجَّةُ الْبَلِغَةُ

فَلَوْ شَاءَ لَهَدَيْكُمْ أَجْمَعِينَ ﴿١٤٩﴾ قُلْ هَلَمْ شَهِدَ أَعْمَ الَّذِينَ

يَشْهَدُونَ أَنَّ اللَّهَ حَرَّمَ هَذَا إِنْ شَهِدُوا فَلَا تَشْهَدُ

مَعَهُمْ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَ الَّذِينَ كَذَبُوا بَعَايَتِنَا وَالَّذِينَ

لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ وَهُمْ بِرَبِّهِمْ يَعْدِلُونَ ﴿١٥٠﴾

﴿ سَيَقُولُ الَّذِينَ أَشْرَكُوا ﴾ له مهودوا نه لئن که سانیکی نه وتو هاو به شیان داناو بهر

خوا. له و ناوهر و کی نه و ئایه ته دا کاریکی په کخه ری تیدایه، چونکه قورئان هه وال نه دا

به شتی که له مهودوا په یدا نه بی: نه ویه پاش هاتنه خواره وهی نه و ئایه ته بت په رستان

نه لئن:

﴿لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَشْرَكْنَا وَلَا أَبَاؤُنَا﴾ نه گهر خوا ناره زووی هه بوايه نيمه و باو کاغان
 هاوبه شمان دانه نه نا بو خوا، نه و گفتو گویه ی بی باوه ران هه رچه نده خوئی له خو یا زور
 راسته و هه موو شتی ناره زوو و ویستی خوايه. به لام نه وان نه و شته ی نه وان بو نه وه نيه
 بیانوو بهینه وه له سهر کاره خراپه کانیا و به باوه روه بیلین، مبه سستیان گالته کردنه،
 بروای راستی و دروست نه وه یه که کاری ره و او په سه ند لای خوا هاوبه ش دانه نانه و
 فرمانی پیداون هاوبه ش بو خوا دانه نین .

نه و که سانه ی ناموزگاری وهر گرن و دوا ی ووتی راست بکه ون زور که من،
 له وانش که مژ نه و که سانه ن خراپه و شوریه ی خو یان بین و له خو یانی وهر نه گرن،
 زور به ی ناده می زاد تاوانبارن و خراپه ی خو یان به چاکه نه زان، چاکه ی جگه ی خو یان
 به خراپ دانه نین، نه گهر بی باوه ران و تاوانباران ویسته خراپه کانیا بو نه چوه سهر
 نه یده نه پال خواو نه لین: ویستی خوا خراپه مان پی نه کا، زور ناشکرایه نه و ویسته
 له خواوه دووره .

﴿وَلَا حَرَمًا مِنْ شَيْءٍ﴾ وه نیمه هیچ شتیکمان قه ده غه نه نه کرد له کشتو کال و
 چوار پیکان نه گهر خوا ناره زووی بکدرایه. به لام خوا فرمانی داوه به قه ده غه کردنیا و
 ناره زووی لی بووه. خوا ی مه زن به درو یان نه خاته وه و نه فهر موی:

﴿كَذَلِكَ كَذَبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ﴾ هه ربه و جزره ی بت په رستان تو به درو نه خه نه وه
 به درو یان خسته وه که سانیکی نه و تو له پیش نه وانه وه بوون پیغه مه ره کانی خو یان و
 به رده و امبوون له سهر بی باوه ری خو یان .

﴿حَتَّى ذَاقُوا بَاسَنَا﴾ هه تا کاتیک چه شتیا سزای نیمه، سزای کرده وه ی خراپی
 خو یانیا و هر گرت له تو له ی به درو خسته وه ی پیغه مه ره کانیا .

دوا ی نه وه ی خوا ی مه زن بت په رستان و کرده وه خراپه کانیا روون کرده وه
 فهر موی: نه و بت په رستانه وینه ی بی باوه رانی گه لانی پیشوون له بی باوه ریدا، فرمانی دا
 به پیغه مه ری خو ی رووبه روی بت په رستان بوه سقی و پرسیا ریکی وایان لی بکا که لالیا ن
 بکاو نه توان و نه لامی بده نه وه و داوا کانیا پوچ بکاته وه، خوا فهر موی به پیغه مه ره:

ته فسیری ز مناکو بی

﴿ قُلْ هَلْ عِنْدَكُمْ مِنْ عِلْمٍ فَتُخْرِجُوهُ لَنَا إِنْ تَتَّبِعُونَ إِلَّا الطَّنَّ ﴾ تۆ بلی به وان: ئایا لای ئیوه ههیه کاریکی زانراوی وای ئیوه بیکه نه به لگه له سه ر شتی ئیوه گومانان بۆ برده و؟ دوا یی ئیوه نه و به لگه ئاشکرا بکه نه بۆ ئیمه و ده ری به یین بۆ مان، ئیوه دوا ی هه یج شتی ناکه ون له و کارانه ی خۆ تانا مه گه ر دوا ی گومانی ناپه سه ندی بی به لگه ی خۆ تان که وتو ون که هه یج سو دی به ئیوه نا گه یه نی، ئیمه ی مو سلمان گومانان له وه دا نه که تا وانبار ه گه وره کان نه زانن خویان درۆ نه که نه له وش تانه دا نه یلین به لام به راپاری وړ که رکه ئه یانه و ی نه و راستیا نه په سه ند نه که نه که دا واکانیان پوچ نه که نه وه و سو دی تایه تیان بنه بر نه کا .

﴿ وَإِنْ أَنْتُمْ إِلَّا تَخْرُصُونَ ﴾ وه ئیوه نین له هه مو و نه وش تانه دا مه گه ر درۆ نه که نه و به بوختان درۆ دروست نه که نه و نه یده نه پال خوا، که واته دوا که وتنی گومان قه ده غه یه . خوا ی مه زن له ئایه تی پێ شو دا. روونی کر ده وه که بت په رستان به لگه یان نه له سه ر دا واکانیان جگه له گومان و درۆ کردن، له م ئایه ته ی دوا ییدا رو نی نه کاته وه که به لگه ی تیژو به هه یز هه ر لای خوا یه به ته نها و نه فه رموی:

﴿ قُلْ فَلِلَّهِ الْحُجَّةُ الْبَالِغَةُ فَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَهَدَاكُمْ أَجْمَعِينَ ﴾ تۆ بلی به بت په رستان: دوا یی بو خوا هه یه به لگه ی به هه یز وه توانا به جو ری هه مو و بیانو و دا وایه کیان نه هه یلی و سه رخنو نی بکا، به لگه ی به هه یز قور ئانه که ئیوه لی تی نا گه نه، دوا یی نه گه ر خوا ئاره زوی هه بی به راستی را غوی ئیوه ی نه کرد بۆ لای ریگه ی راست هه موتان به یی جیا وازی. به لام خوا ی مه زن ئاره زووی را غوی هه ندیکیان و گو مپاری هه ندی تریان نه کا، هه ری هه که تان به گو یه ی هه لێ زار ده ی خۆ تان .

بۆ تیگه یشتن له مانای نه و رسته یه و نه مانی دو و دلی له دلتانا نه بی بزاین که خوا ی مه زن دو و ئاره زوو ویستی هه یه:

۱- ویستی خوا بۆ دروست کردن له نه بونه وه بۆ لای بوون، به ویسته نه گه ر خوا ی مه زن یه و ی ده ستکاری له ئیشتی کۆ مه لایه تی بکا به ویستی (کن فیکون) تۆ به دوا ی تۆ

ئه بی. بیگومان ئه و کاته به ویسته ی هه مو ئاده میزاد باوه ر ئه هین به لām خوی مه زن ئه و ویسته ی خوی ناخاته کار، چونکه ئه گهر ئه و ویسته بخاته کار ئه فجام و سودی بۆ داوا کردنی په رستن و پاداشت و سزای نامیی و ئاده میزاد خواوه نی هیچ شتی نایی، به و ویسته هه موو بونه وه رانی دروست کردوه.

۲- ویستی داوا کردنی په رستن له ئاده میزاد و ده ستور دانان بۆیان، خوی مه زن ئه گهر ئاره زووی هه بویه به ویسته ی خوی ئیوه ی ئاماده ئه کرد بۆ راغویی و وازه ینیان له هه وه سی خۆتان و دلتانی به روناکی باوه ر پروون ئه کرده وه. به لām یاسای خوا له بونه وه راندا و ا چه سپاوه که پیغه مه ران ره وانه بکا بۆلای ئاده میزاد و بیانرسی و موژده یان بداتی، شاره زایی ئاده میزاد بکه ن بۆ لای چاکه و خراپه به وانی بناسیی، به میهره بانی خوی ئه قللی پی به خشیون، هه رکامیان راغویان وه وگرت سوودی بۆ خویانه، هه رکه سی ریگه وون بکا زیانی له خوی داوه، به گویره ی ئاره زوی ئه قللی خویان مه بهستی خۆیانیه هه لبژاردوه، هه ر خۆیان تاوانبارن و بیانویانه نامیی. دوا یی خوی مه زن پروونی ئه کاته وه که به راستی ئه و ریگه یه پروا بۆ لای بیرو باوه ری بت په رستان پوچه و جیگه ی بۆ دانانری، نه له لایه ن ئه قله وه نه له لایه ن بیسته وه، هه ر شتی به و شیویه بی بیگومان پوچ و ناپه سه نده خوا به پیغه مه ری ئه فهرموی:

﴿ قُلْ هَلَمْ شَهِدْكُمْ الَّذِينَ يَشْهَدُونَ أَنَّ اللَّهَ حَرَّمَ هَذَا ﴾ تۆ بلی به بت په رستان: ئیوه ئاماده بکه ن شاهیده کانی ئه وتۆی ئیوه شایه تی بده ن که به راستی خوا قه ده غه ی کرده هه ریه که له کشت و کال و ئه و چوار پیانه و جگه ی ئه وانه ش.

بت په رستان بوختان ئه ده ن به سه ر خوادا به درۆ به قه ده غه کردنی هه ندی له کشت و کال و چوار پیکان و ئه شیاندا ته پال خوا، دوا یی خوا فه رمانی دا به پیغه مه ر ﴿ ۱۱۱ ﴾ له ئایه تی یه که مدا به بت په رستان بلی: به لگه تان چیه ده ری خه ن، له ئایه تی دووه مدا فه رمانی پیدان بلی: هه مو به لگه ی تیژو به هیز که گومان نه یه لی لای خوا یه به تنه ا نه ک له لای ئیوه، له ئایه تی سیهه مدا فه رمانی پیدا به بت په رستان بلی: ئیوه ئاماده بکه ن و

پیشانی منی بدهن کسانیکى ئه وتۆ شایه تی بدهن که سروشی بۆ ئیوه ناردوه راسته و خو به هوئى پیغه مه ریکه وه که خوا قه ده غه ی کردووه ئه و شتانه ئیوه قه ده غه تان کردوون شایه تی دان به راستى مه رجه بۆی هه بی به لگه یه کی بیگومان که گومانی ناپه سه ند پر شو بلا و بکا، چونکه شایه تی دان به شتى راست به بی به لگه نابى، به لگه بۆ ناسینی قه ده غه کراوه کان و ره واکان به گشتى ناگو نجى به جگه ی سروشی خوای مه زن، نه گهر به لگه تان هه یه بیان هین .

﴿ فَأَنْ شَهِدْ وَأَفْلَا تَشْهَدْ مَعَهُمْ ﴾ دواى نه گهر بت په رستان شایه تیان دا خو یان بۆ خو یان له سه ر قه ده غه کردنى ئه و شتانه به درۆ و به بوختان، تۆ شایه تی مه ده له گه ل ئه وان و بر وایان بى بکه ی له و شایه تی دانه یاندا، چونکه گونجاو نیه پیغه مه ریکى وهك تۆ بر وای به وان بکا و شایه تی بدا له گه ل ئه وان. ئه و ئایه ته هیمایه بۆ ئه وه که بت په رستان درۆ نه که ن له شایه تی دانه که یاندا نه گینا پیغه مه ر شایه تی نادا له که لیان. دواى ئه وه ی خوا فه رموى ئه وانه درۆ نه که ن به پیغه مه رى فه رموو:

﴿ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَ الَّذِينَ كَذَبُوا بِآيَاتِنَا ﴾ و تۆ دواى ئاره زوى که سانیکى ئه وتۆ مه که وه بر وایان به ئایه ته رونه کانی قورئانه کانی ئیمه نیه و به درۆیان ئه خه نه وه، دواى سروشی بکه وه لای ئیمه وه بۆ تۆ هاتوه و پوچى روى تى نا کا .

﴿ وَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ وَهُمْ بِرَبِّهِمْ يَعْدُلُونَ ﴾ وه دواى که سانیکى ئه وتۆ مه که وه باوه رنایه رن به رۆژى دواى و بر وایان هه ر به هه وه سى خو یان هه یه . بیگومان که سى بر وای به رۆژى دواى نه بییت له سزای خوا ناترسى و شایه تی ئه دا له سه ر شتى درۆبى، ئه و بت په رستانه دانه ئین به په روه رده که رى خو یان هاوتایه له دروست کردنى بونه وه راندا، هه ر که سى هاوبه ش بۆ خوا دابى شایه تی دانی لى وه ر ناگیرى، چونکه ئه و که سه خرایه ترین شتى کردووه . کاتى خوای مه زن ئه و شتانه ی له بت په رستانه وه گیرایه وه له قه ده غه کردندا به بوختان، له مه ودوا باسى قه ده غه کراوه کانی راستیمان بۆ ئه کاو ئه فه رموى :

قل

تَعَالَوْا أَتْلُ مَا حَرَّمَ رَبُّكُمْ عَلَيْكُمْ ۖ أَلَّا تُشْرِكُوا بِهِ
شَيْئًا ۖ وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا ۖ وَلَا تَقْتُلُوا أَوْلَادَكُمْ مِمَّنْ
إِمْلَاقٍ ۖ نَحْنُ نَرْزُقُكُمْ وَإِيَّاهُمْ ۖ وَلَا تَقْرَبُوا الْفَوَاحِشَ
مَا ظَهَرَ مِنْهَا ۖ وَمَا بَطُنَ ۖ وَلَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِي
حَرَّمَ اللَّهُ ۖ إِلَّا بِالْحَقِّ ۚ ذَٰلِكُمْ وَصَّاكُم بِهِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿١٥١﴾

وَلَا تَقْرَبُوا مَالَ الْيَتِيمِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ حَتَّىٰ يَبْلُغَ أَشُدَّهُ
وَأَوْفُوا بِالْكَيْلِ وَالْمِيزَانَ بِالْقِسْطِ ۖ لَأَنكَلِفُ نَفْسًا إِلَّا
وُسْعَهَا ۖ وَإِذَا قُلْتُمْ فَاعْدِلُوا وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبَىٰ ۖ وَبِعَهْدِ
اللَّهِ أَوْفُوا ذَٰلِكُمْ وَصْنُكُم بِهٖ ۖ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ﴿١٥٢﴾
وَأَن هَٰذَا صِرَاطِي مُسْتَقِيمًا فَاتَّبِعُوهُ ۖ وَلَا تَتَّبِعُوا السُّبُلَ
فَتَفَرَّقَ بِكُمْ عَن سَبِيلِهِ ۖ ذَٰلِكُمْ وَصْنُكُمْ بِهٖ ۖ لَعَلَّكُمْ
تَتَّقُونَ ﴿١٥٣﴾

خوای مهزن له ئایه ته کانی پێشودا رای گه یاند که بت په رستان خو یان شتیان بۆ خو یان رهوا نه کرد و قه ده غه یان نه کرد به گۆتروه به هه وه سی خو یان نه یاناندنه پال خوا به بوختان و نه زانین ، خوای مهزن به ریپچی دانه وه به به لگه ی نه قل و پاکی دهرون . باسی هه ندی له قه ده غه کراوه کانی کرد وهك مردارو بو ، خوینی خوړ و گۆشتی بهراز و گیاندار ی ناوی خوایان له سه ر نه بری له کاتی سه ر بر نیاندا . له م سی ئایه تانه ی دوا ییدا باسی هه ندی له قه ده غه کراوه کانی ترمان بۆ ده کا که له لای هه موو ده ستوره ئاسمانیه کان قه ده غه ن به بی جیاوازی ، له پال نه وانیشدا باسی هه ندی شتی ترمان بۆ نه فه رموی که پێویست کراون له سه ر ئاده میزاد جی به جی بکړین ، وهك ده ست پاکی له کیشانه و پێوانه دا و راگر تنی په یمانه کانی خوا و په یروه ی داد په روه ری ، زۆر ئاشکرایه هه ر شتی پێویستی کردنی قه ده غه یه واز لیه یانی ، هه ر شتی کیش قه ده غه بیت پێویسته نه کړین .. زانایان نه و شتانه ی له م سی ئایه ته ی دوا ییدا ناویان بردوون به (۱۰) سپارده کانی خوا ، له مه و پاش خوای مهزن باسی ئه و (۱۰) سپارده مان بۆ ده کاو نه فه رموی :

۱- ﴿ قُلْ تَعَالُوا أَتْلُ مَا حَرَّمَ رَبُّكُمْ عَلَيْكُمْ أَلَّا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا ﴾ تۆبلی به بت په رستان : ئیوه وهرن و ببینن من نه خوینمه وه شتی په روه رده که ری ئیوه قه ده غه ی کردوه له سه ر ئیوه که هاو به ش دانین بۆ په روه رده که ری خو تان هیچ شتی و به تاك و ته نه های دابنن ، ئیوه بنچینه و لقه کانی ئاین هه ر بۆلای ئه و بگێر نه وه ، هه مو ماف و پێویست کراوه کان له خوا وۆ بزائن ، هه ر خوایه وه ربگری په رستن و کرده وه ی چاك ، خوا بی وینه یه له شیوه و کردار دا .

۲- ﴿ وَاللَّذِينَ إِخْسَانًا ﴾ وه ئیوه چاکه بکه ن له گه ل دایک و باوکاتانا به چاکه کردن ، خوای مهزن سپاردنی چاکه کردنی له گه ل دایک و باوکا کردوه به هاوړپیی په رستن خوی و له دوا ی په رستن خوی باسی چاکه کردن له گه ل دایک و باوکا ئه کاو نه فه رموی : دوو هه مین پله یه پاش هاو به ش دانه نان بۆ خوا ، له باسی مانای ئایه تی (۸۳) ی سوره تی ئه لبه قه رده دا باسی چاکه کردن له گه ل باوک و دایکدا تپه رپوه .

ته فسیری زمانکویی

پاش نه وهى خواى مه زن سپاردويه تى به مناله كان چا كه بكه ن له گهل باوك و دايكى خويانا، به باوكانيش نه فهرموى: چاوديرى و ناگادارى مناله كانيان بكه ن و نه ترسن بو به خيو كردنيان .

۳- ﴿ وَلَا تَقْتُلُوا أَوْلَادَكُمْ مِنْ إِمْلَاقٍ نَحْنُ نَرْزُقُكُمْ وَإِيَّاهُمْ ﴾ وه ئيوه مناله كانتان مه كوژن به بونهى هه ژارى و ترستان بو به خيو كردنيان، ئيمه ئيوه و مناله كانتان به خيو نه كه ين و خوارده مه نيان نه ده بينى، هه مو پيوستى مناله كانتان له سهر ئيمه يه نه كه له سهر ئيوه، ئيتر بو نه بى بيان كوژن؟. له باسى ماناى ثايه تى (۱۳۷) ى نهم سوره ته دا نه و باسه تپه پيوه جارى تر .

۴- ﴿ وَلَا تَقْرَبُوا الْفَوَاحِشَ ﴾ وه ئيوه نزيكى كرده وه خراب و ناپه سه نده كان مه كه ون. هه مو شتى له سنورى ديارى كراوى خوا ده رچوبى پتى نه و ترى كرده وهى ناپه سه ند و بيزى لى كراوه، وه كه داوين پيسى و نيربازى و سته مكردن و ناوبردنى دانىشتوان به خراپه و روتى ژنان و دروكردن و بوختان كردن و دوو زمانى وتانه دان و به رچاو تهنگى و سود خواردن، له هه مو ان خراپه ژاوبه شدانانه بو خوا و بى ئاينينه و، نازاردانى دايك و باوك و كوشتنى بى تاوان و خواردنى دارابى هه تيوان، نه و گوناوه گه و رانه هه ريه كه يان باسيكى تايه تيان بو دانراوه، هه رچه نده نه و رسته يه نه يانگريته وه، چونكه نه و گوناوه گه و رانه نه و په رى خراپيان گرتوه به ئاشكرا بكرين يا به نه يتى، بويه خوا نه فهرموى :

﴿ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَنَ ﴾ شتى ئاشكرا بى له و گوناوه له سنور ده رچوانه له نيوان خوتان و له نيوان خه لكيدا و شتى نه يتيه له نيوان خوتان و خوادا، نه و رسته يه له وه وه هاتوه دانىشتوان پيش ئيسلام به نه يتى داوين پيسان نه كردو لايان نهنگ و خراب بوو به ئاشكرا بيكه ن بويه خوا فيريان نه كا ئاشكراو نه يتيان پيوسته ليان نزيك نه بينه وه، فهرماندان به قه ده غه كردنى نزيك بونه وه يان فيرمان نه كا چونه نيويان و كردنيان زور خراپه ژه .

۵- ﴿وَلَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ﴾ وهئیه مه کورژن خواوه نگیانیکی نهوتو خوا قهدهغی کردوه کوشتی مه گهر بههوی مافیکی رهواوه بکوزری و شتیکی وای کردبی شایانی کوشتن بی، رهوا بونی نهو کوشتنه بههوی چوار شتهوهیه، وهر گهران لهتایی خوا دواي باوهرهیان، داوین پیسی دواي ژن هیان. کوشتی کهسی بهنارهوا، کوشش کردن بو بلاو بونهوهی خراپه لهزهویدا .

﴿ذَالِكُمْ وَصَاكُم بِهِ نَعْلَمُكُمْ تَعْمَلُونَ﴾ نهو پینچ قهدهغه کراوانه خوا سپاردویه بهئیه نهیان کهن و نزیکیان نه کهون و نهو فهرانانهی خوا بیارژن، بو نهوهی ئیه له گهرهیهی خوا بزائن و نهوانهی داواتان لی کراره بیانزانن و کاریان پی بکهن و سودیان لی وهربگرن .

۶- ﴿وَلَا تَقْرُبُوا مَالَ الْيَتِمِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ حَتَّى يَبْلُغَ أَشُدَّهُ﴾ وهئیه نزیکی درایی ههتیو مه کهون بههیچ شیوهیه که نه به خواردنی و جگهی خواردن مه گهر به شتیکی نهوتو نهو شته چاکترو شیرینتر بی ههتا نهو ههتیو نه گاته کاتی هیزی خزی و بالغ نه بیت که کاتی ژیری و شاره زابوونی مامه له کردن و هاوردن و بردنی سودی خویهتی، نزیکونهوهی دارایی ههتیو به چاکترو به پاراستنی بو له ناوچوون دروسته وه که له شارهو شار پی کردنی بو بازگانی و ئال وئل کردنی و به شتی پهره بسیی و نابوت نه بی، قهدهغه کردنی نزیکونهوه له دارایی ههتیو بو نهوهیه پیمان بناسیی هه مو جزره دهست کاری کردنی ههتیو له خواردن و سود لی وهرگرن و جگهی نهوانیش نهوپهری قهدهغهیه. یانی خوی مه زن ریگه تهسک نه کاته وه له بارهی دارایی ههتیو وو مه گهر به جوری چاکبی و ریک بکهوی له گهل باری دانیشنوان وئیر نهو ههتیو شیتی یا گیل یا له ته مه ندا بچوک بی و نه گهیشتی به پازده سالی پیویسته لهو کاتانه دا باوکی نهو مناله و کاری سپردراوه کهی چاودیری سامانی نهوان بکهن و بیانپارژن له له ناوچوون، ریگه یان بی دراوه ئال و وئل بکهن به دارایی ههتیو به شتی سود بگهیه نی بهو، بگره له هندی کاتا پیویسته، رستهی (مه گهر به چاکتر) پشت گیری نهو زانایانه نه کالایان وایه دهست کاری کردنی دارایی ههتیو له لایه ن کار بی سپردراویانه وه دروست نیه مه گهر قازانج و سودی تیایی، ئیر نهو کاری سپردراوه باوکی یا باپیر یا کهسی تر .

پرسیار/ ووشه ی هه تیو تایبه ته به که سه که وه باو کی مردبی و منال بی، دوا بی تو چو ن نه یگیری به وه ی هه مو که س بگریته وه که نه قلیان ناته واو بی، ئیتر هه تیو بن و منال یاشیت و گیل .

وه لام/ ئیمه نه زانین به بی گومان نه وه یه که ده ستوری بو نه وه ی پیوستی ده ستکاری دارایی هه تیو بکری به چاکتر نه وه یه نه وه هه تیو ناته واوه له لایه ن نه قله وه وه به ته نها هه ر هه تیو ی نه، ناته واوی په یدایه له هه مویاندا به بی جیاواز .

۷- ﴿ وَأَوْفُوا الْكَيْلَ وَالْمِيزَانَ بِالْقِسْطِ ﴾ وه ئیوه جی به جی بکه ن پیوانه و کیشانه به جوړیکی دادپهروه ری و یه کسان، نه که م بده ن به دانیشته وان و نه زور بو خزان به ین له کرین و له فروشتندا. دوا ی هاته خواره وه ی نه و ئایه ته هاوړیکانی پیغمه ر ﴿ ﷺ ﴾ به خزمه ت پیغمه ریان گه یاند و ووتیان: نه ی فرستاده ی خوا وانه بی له توانامان نه بی و کاتی وانه بی نه ختی زمانی ترازو لا بدا یا که م یا زور رابکیشی به لایه کا خوا وه لامی دانه وه و فره موی:

﴿ لَا تُكَلِّفُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا ﴾ ئیمه داوا له هیچ که سی ناکه ین بو کردنی هیچ شتی مه گه ر له توانای نه وه که سه دا هه بی کردنی نه وشته و بو ی بگوچی .

زور ناشکرایه به گویره ره وشت و دام و ده زگای دانیشته وان چاوپوشی له یه کتر نه که ن به شتی که م یا زور له کرین و فروشتندا، په یوه ست بوون به یه کسانیه زور گرانه، به هه مو جوړی نال و یتل و کرین و فروشتن به ستراره به خو شی و لی بوردن له نیوان یه کزیدا، نه گه ر به ئاره زوو ده ستوری خو یان دابه زین نه و کاته یه کسان ی چاوپوشی لی نه کری، ئیتر نه و شته پیورایی یا کیشر او یا ژماردن یا به گه زبی، چونکه زور گرانه ته ماشا کردنی هه مو په ره کانی په رتوک و دانه دانه و تاله تاله ی کرراو و فروشراو .

۸- ﴿ وَإِذَا قُلْتُمْ فَاعْدُوا وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبَى ﴾ وه هه ر کاتیک ئیوه گفتوگو تان کرد له فره ماندان و شایه تی داند له دادگاو جگه ی دادگا ئیوه راست بکه ن و به راستی بیلین له هه مو کی شه و کارتانا ده رباره ی یه کتری بو قازانجی یا بو زیانتانی و بو هه مو که سی و، پانه و که سه خزم و خویشان بن. ناوه روکی نه و رسته به نرخه تاکه شتی که بو

تاقکردنه و هی که سانی له خوابترسن و ههست به لئی پرسراوی بکه ن له بهردهم خوای مهزندا، نه که له بهردهم ژن و باوک و دایک یا کار به دهستان نابی هیچ شتی نرخ ی بدری مه گهر دادپهروه ری و راستی نرخ ی پی بدری به ته نه ها، هه ره که سی خوی به ئاینه وه هه لکیشی و به ناوی ئاینه وه بدوی له پاشا روی خوی وه رگیژی بۆ لای خزم و دوست له دزی جگهی نه وان به نار ه وایی نه و که سه فری به ئاینه وه نه .

۹- ﴿وَبَعِّدْ اللَّهُ أَفْوَ﴾ وەئێوە بەپەیمانی خوا هەلسن و بەو پەیمانهوه خۆتان بیهستن، لەنویژ کردن و زەکاتدان و روژو گرتن و حج کردن و پەیمانی نیوان خۆتان و جگەى خۆتان، لەدژی بەلێندانتانا کارمەکەن، راست گۆو دەست پاک و خواوەن بەزەیی و گۆی رایەلی فەرمانەکانی خوا بن .

﴿ذَالِكُمْ وَمَا كُمْ بِهِ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ﴾ ۞ وہو شتانه فرمانیان بی درآ له تابه ته کاندآ خوا سپاردویه تی به نیوه کاریان بی بکن ، بو نه وه نیوه ناموزگاری وه ربگرن و بی ناگا نه بن له پهرستنی خوادا.

۱۰- ﴿وَأَنْ هَذَا صِرَاطِي مُسْتَقِيمًا فَاتَّبِعُوهُ وَلَا تَتَّبِعُوا السُّبُلَ فَتَفَرَّقَ بِكُمْ عَنْ سَبِيلِهِ﴾
 وهله بهر نه وه بهراستی نهو شته ی باسکرا له م سورته دا ریگه ی منه له کاتیکا راسته و
 چه وتی تیدا نه که بریتیه له دانانی خوا به تاك و تنها و بر و ا به پیغمه ران و روونکر دنه وه ی
 یاسا کانی من، ریگه یه جگه ی ریگه ی خوابی نه مان و گومرایی و بی باوه ر به و دووای
 نهو ریگه ی منه بکه ون و دوای چهن دین ریگه ی تر مه که ون، وهك بت په رستی و بی
 نایینی و تا قمه کانی تر و نایینه پروپوچه کانی تر، دوا یی نهو ریگایانه ئیوه له یهك بترازی تی و
 پارچه پارچه تان بکا و درو تان بخاته وه له ریگه ی خوا که نایینی پیروزی ئیسلامه، هه ر
 ریگه یه جگه ی یاسای قورئان و ئیسلامی پیروزیی هه واو هه وهس و ده ستوری ده ست
 کردی پوچه، نهو که سانه یش سنور و جیگه و ده ستوریکی ریک و پیک ی بۆ دانه نرا هه رکاتی
 ناده میزاد دووایان که وتن تا قم تا قم و پارچه پارچه نه بن و دژی یه کتر نهو هستن و دوژمن
 زال نه بی به سه ریاندا، وهك نه م سه رده مه ی ئیمه. به لام نه گه ر هه موو ناده میزاد. دوا یی

ئایینی خوا بکهون نهو بیرو باوه ره راسته نه یانگیرئ به یهك پارچه و گیر و گرفت له نیو یانان نامیئ.

﴿ ذَالِكُمْ وَصَاكُم بِهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴾ نهو دوواگه و تنه ی ئایینی خواو ریگه یه خوارو خییچی تیدانیه، خوا سپاردویه به نیوه دووای بکهون بۆ نهو هی نیوه خۆتان پیاریژن له بی فهرمانی خوا و دواگه و تنی ریگه یه نیوه پارچه پارچه بکا له دژی یه کتری و دوا ی ریگه ی شه ییان بکهون .

بۆ زانین: خوا ی مه زن له نایه تی یه که مدها فه رموی: (لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ) بۆ نهو هی ناگادارمان بکاته وه که خوا له و نایه ته دا داوای پیچ شتی لی کردو وین: قه دهغه کردنی هاو به شدانان بۆ خواو. قه دهغه کردنی کوشتنی مندالان له ترسی هه ژاری و بی ئابروی. قه دهغه کردنی کاری ناپه سهندو بیژلینکراوه به ناشکرایی و به نهیئ. قه دهغه کردنی کوشتنی که سی قه دهغه کرابی کوشتنی. فه رماندان به چاکه کردن له گه ل باوک و دایکا، نه وانه هه موویان ناشکران و دیارین و به رچاوین، به هو ی نه قل ه وه به بی ماندو بوون نه زانری سوودی هه ردوو جهانیان تیدایه و به ئاسانی لییان تی نه گه ن. له نایه تی دوو هه مدها فه رموی: (لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ) بۆ نهو هیه تیمان بگه یه نی که نه و نایه ته چوار شتی تیدا باسکراوه: قه دهغه کردنی نزیک بونه وه له دارایی هه تیو مه گه ر به ریگه یه کی باش بۆ گه شه پیکردنی دارایی یه که ی. هه لسان به پیوانه و به کیشانه و به ته و او ی و به بی که م و کو ری و چاودیری بکری ن به دادپهروه ری و یه کسان ی. فه رمانی داوه به شایه تی دان به راستی به گفتو گو و به کردار، با بۆ زانی خۆمان بی. فه رماندان به جی به جی کردنی په یمانی خوا له هه مو رویه که وه و نه وانی ش هه رچواریان نه یئ و نادیارین پیو یستیان به خۆماندو کردن هه یه بۆ نهو هی هه تا ناده می زاد راغوی و هه رگرن و جیگه ی دادپهروه رییان بۆ دیاری بکه ن . له نایه تی سی هه مدها فه رموی: (لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ) بۆ نهو هی فی رمان بکا نه و شتانه ی که خوا داوایان ده کا له تیمه ریگه ی راست و په سهندی خوان پیو یسته چاودیری بکری ن و نیوه خۆتانی لی گیل نه که ن، خۆتان پیاریژن له بی فه رمانی خوا و سزای دواوژ، هه تا خوا ی گه وره ش نیوه له سزای ناگر پیاریژئ و بۆ شمان بنوسی به ختیا ری به رده وام .

بئ باوه ران له مه که ی پیرۆزدا نه یانزان ی که جو ه کان خاوه نی نامه به کن ناوی ته و راته،
گاواره کانیش نامه یان هه به ناوی ئینجیله، بویه نه وانیش ناواتیان نه خواست نه وانیش
نامه به کیان بو بهاتایه ته خواره وه وینه ی جو ه کان و گاواره کان. سویندی قورسیان نه خوارد
نه گهور هات بۆلایان باوه ری بی بهین. که چی کاتی قورنان هاته خواره وه پشتیان تی کرد،
بویه خوای مه ز نرانه گه یه نی به ره وانه کراوی خو ی: ئه م ئایه ته ی خواره وه یان به سه ردا
بخوینیه وه. به بت په رستان رابه که یه نی به و جو ره ی قورنان له زۆر جیگه دا باسی کردو وه و
نه فهرموی:

ثُمَّ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ تَمَامًا عَلَى الَّذِي
أَحْسَنَ وَتَفْصِيلًا لِّكُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً لَّعَلَّهُمْ بِلِقَاءِ
رَبِّهِمْ يُؤْمِنُونَ ﴿١٥٤﴾ وَهَذَا كِتَابٌ أَنْزَلْنَاهُ مُبَارَكٌ فَاتَّبِعُوهُ
وَاتَّقُوا لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿١٥٥﴾ أَنْ تَقُولُوا إِنَّمَا أَنْزَلَ الْكِتَابُ
عَلَى طَائِفَتَيْنِ مِنْ قَبْلِنَا وَإِنْ كُنَّا عَنْ دِرَاسَتِهِمْ لَغَافِلِينَ
﴿١٥٦﴾ أَوْ تَقُولُوا لَوْ أَنَّا أَنْزَلْ عَلَيْهِ الْكِتَابُ لَكُنَّا أَهْدَى مِنْهُمْ
فَقَدْ جَاءَكُمْ بَيِّنَةٌ مِنْ رَبِّكُمْ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ فَمَنْ
أَظْلَمُ مِمَّنْ كَذَبَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَصَدَفَ عَنْهَا سَنَجْزِي الَّذِينَ
يَصْدِفُونَ عَنْ آيَاتِنَا سُوءَ الْعَذَابِ بِمَا كَانُوا يَصْدِفُونَ ﴿١٥٧﴾

﴿ ثُمَّ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ تَمَامًا عَلَى الَّذِي أَحْسَنَ وَتَفْصِيلًا لِّكُلِّ شَيْءٍ ﴾ له پاشا ئیمه به خشیومانه به موسا نامهیه تهواو کهری ریزو چاکه کردنه له سهر که سیکی ئه وتۆ به چاکی بهو نامهیه کاربکاو، رۆن که ره وهی هه مو فره مانه کانی ئه وتۆیه ئاده میزاد پیوستیان پیاان هه بوو .

﴿ وَهَدَىٰ وَرَحْمَةً لَّعَلَّهُمْ بِلِقَاءِ رَبِّهِمْ يُؤْمِنُونَ ﴾ وه ئه و نامهیه ی موسا راغویی که ره راستی و چاکه ئه ناسینی به ئاده میزاد و میهره بانیه بۆیان و ئه ژین به ژیانیکی پاک و بی ناشوب. بۆئه وهی به نی ئیسرائیلی باوهر به گه یشتنی پهروه رده کهری خۆیان به یین. به جوړی تر مانای ئه ورستانه کراوه: له پاشان به خشیمان به موسا نامهیه له به ریز گرتن و چاکه رژاندن به سهر که سیکی ئه وتۆ به چاکی هه لساوه به ناوهر وکی ئه و نامهیه. وه ئه و که سه به دریزی هه موو شتی پیوستی له نایندا روونی ئه کاته وهو، شاره زایی کهری به نی ئیسرائیله و میهره بانی و خوشیه بۆیان .

ووشه ی (ثم) بۆ ئه وه نیه کاتی به خشینی تهورات به موسا دوا ی هاتنی قورئان بوبی به گویره ی کات. بۆ باسکردنی هه والیکه دوا ی هه والی تر، به چاوپوشی کردن له کاته کانیان .

﴿ وَهَذَا كِتَابٌ أَنْزَلْنَاهُ مُبَارَكٌ فَاتَّبِعُوهُ لَعَلَّكُمْ تُرحَمُونَ ﴾ وه ئه م قورئانه نامهیه که ئیمه ناردومانته خواره وه پیروژه و خاوه نی سودی زۆره، رهوانه کراوه بۆلای تۆ به وینه ی رهوانه کردنی تهورات بۆ سهر موسا، دوا یی ئیوه په پره یی ئه و فره مانانه بکه ن له قورئاندان و برپا به راستی ئه و نامهیه بین و کاری پی بکه ن، خۆتان ئه زانن که به زمانی خۆتان نیراوه، هه تا له پاراوی ورهوان بیژی ئه و نامهیه بکه ن و بزائن که س ناتوانی وینه ی ئه و نامهیه دانی یاسی ئایه تی ئه و نامهیه دانی جگه ی خوا .

﴿ وَأَتَّقُوا لَعَلَّكُمْ تُرحَمُونَ ﴾ وه ئیوه خۆتان پیاریژن له بی فره مانای خوا، له نه ییشدا دژی فره مانای خوا مه وه ست بۆئه وهی به زه بی و میهره بانی خوا له هه ردوو جیهاندا بتانگریته وه .

﴿أَنْ تَقُولُوا إِنَّمَا أُنْزِلَ الْكِتَابُ عَلَى طَائِفَتَيْنِ مِنْ قَبْلِنَا﴾ ئیمه نهو قورئانه پیروزه مان ناردوه ته خواره وه بو نهو هی ئیوه نه لئین: به راستی نیراوه ته خواره وه نامه ی خوا بو سر نهو دوو هوزه له پیش ئیمه وه بوون له گاورو له جوه کان .

﴿وَإِنْ كُنَّا عَنْ دِرَاسَتِهِمْ لَغَافِلُونَ﴾ وه به راستی ئیمه عه ره ب بی ناگاین له خوئندن ی نامه ی نهوان و نازاین ئاموزگاری نهو نامه یه چ شتی که وه له زمانی نهوان تی ناگهین، یانی نهی گه لی عه ره ب: به راستی ئیمه ناردومه ته خواره وه قورئان به زمانی خوتان و بو سر پیاو ی له ره گه زی خوتان هه تا بیانوتان نه می تی و نه لئین: خوا له ئاسمانه وه نامه ی بو نه ناردووین به زمانی خومان: به لکو به زمانی گاورو جو ناردویه تی بو لای ئیمه وفیری زمانیان نه بووین .

﴿وَأَتَقُوا لَوْ أُنْزِلَ عَلَيْنَا الْكِتَابُ لَكُنَّا أَهْدَى مِنْهُمْ﴾ یانیوه بلین: نه گهر بنیردرایه ته خواره وه به سه ر ئیمه دا نامه به زمانی خومان به وینه ی هاته خواره وه ی نامه بو سه ر نهوان به راستی ئیمه راغویی تر نه بوین لهوان و بهر لهوان باوه رمان نه هی ناو پهیره ی فه رمان و ده ستوری خومان نه کرد چونکه می شکمان پاکترو کراوه ت ره زمانمان پاراوت ره لهوان بو گفتو گزو دانانی په خشان و هوزراوه .

﴿فَقَدْ جَاءَكُمْ بَيِّنَةٌ مِنْ رَبِّكُمْ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ﴾ دوایی به راستی هاتوه بو لای ئیوه به لگه یه کی رون و ئاشکرا که قورئانه و به زمانی خوتان و نیشانه ی رونه له سه ر راستی پیغه مه ر ﴿ﷺ﴾ هه مو یاسای تیدایه بو ئیوه و جگه ی ئیوه ش و ئیوه له تاریکیه کان ده ره نه کا بو لای روناکی وه شاره زایه تیان نه کا و لاتان نه دا له گومرایی و چاکه ی خوایه رزاندویه تی به سه ر تانا .

﴿فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ كَذَبَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَصَدَفَ عَنْهَا﴾ دوایی چ که سی که سه ته مکارتر له که سه ی باوه ره ئایه ته کانی قورئانی خوا نه یه ری و بزانی راستن و بو ی گونخواه فیروبونیان واز له و ئایه تانه بهی تی و ریگه بگری له باوه ری هی نانیان .

﴿سَيَجْزِي الَّذِينَ يَصْدِفُونَ عَنْ آيَاتِنَا سُوءَ الْعَذَابِ بِمَا كَانُوا يَصْدِفُونَ﴾ ئیمه له پاشه پروژدا پاداشتی که سانیکی نهوتو نه ده ی نه وه واز له ئایه ته کانی قورئانی ئیمه نه هی تی و

ريگه له نايين نه به ستن به سزايه كى خراب به هوى نهو شته وه وازى ليهيئاوه و ريگه
ليگرتووه دوواى نهووى خواى مه زن روني كرده وه بت په رستان وازيان له نايه ته كاني
خوا هيئاوه له مانا كانيان ووردنه بونه ته وه نه فهرموى :

هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ تَأْتِيَهُمُ الْمَلَائِكَةُ أَوْ يَأْتِيَ رَبُّكَ أَوْ يَأْتِيَ
بَعْضُ آيَاتِ رَبِّكَ يَوْمَ يَأْتِي بَعْضُ آيَاتِ رَبِّكَ لَا يَنْفَعُ نَفْسًا إِيْمَانُهَا
لَمْ تَكُنْ ءَامَنَتْ مِنْ قَبْلُ أَوْ كَسَبَتْ فِي إِيمَانِهَا خَيْرًا قُلِ انْظُرُوا
إِنَّا مُنْظِرُونَ ﴿١٥٨﴾ إِنَّ الَّذِينَ فَرَّقُوا دِينَهُمْ وَكَانُوا شِيعًا أَلَسَتْ
مِنْهُمْ فِي شَيْءٍ إِنَّمَا أَمْرُهُمْ إِلَى اللَّهِ ثُمَّ يُنَبِّئُهُم بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ
﴿١٥٩﴾ مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ عَشْرُ مِثَالِهَا وَمَنْ جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ
فَلَا يُجْزَى إِلَّا مِثْلَهَا وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿١٦٠﴾

نهووى لهو نايه تانهى پيشودا باسى كراوه نهوويه كه بت په رستانى مه كهو بى باوه ران
به راستى نهوان باوه رانهين مه گهر به هوى يه كى لهم شتانه وه بى كه خواى مه زن باسى
نه كاو نه فهرموى :

١- ﴿ هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ تَأْتِيَهُمُ الْمَلَائِكَةُ ﴾ بت په رستان و بى باوه ران باوه ر به تو
نايهرن و چاوه رووان ناكرى باوه ر بهين مه گهر بيت بو لاي نهوان فرشته كاني گيان كيش
و گيانيان بكيشن .

٢- ﴿ أَوْ يَأْتِيَ رَبُّكَ ﴾ ياييت فهرمان و سزاي په روره كهرى تو له روژى دواييدا
توله يان لى بسينى، ياله جيهاندا له ناويان بيا به ويندى گه لاني پيشوو .

ته فسيري زما كويى

۳- ﴿أَوْ يَأْتِي بَعْضَ آيَاتِ رَبِّكَ﴾ یابیت هەندى لە نیشانه ناشکراکانى پەرۆه رده کەرى
تۆ بەلگەبن لە سەر پەیدا بوون و هاتنى رۆژى دواى، وەك هەلاتنى خۆر لە رۆژئاواوە بە
پێچهوانەى ئیستا .

خوای مەزن بە ورستانە پرونى کردەووە مۆلەتى بى باوەران لە جیهاندا، بەلام کاتى
رۆژى دواى هات مۆلەتیان نادى، وەك خوا ئەفەرموى:

﴿يَوْمَ يَأْتِي بَعْضَ آيَاتِ رَبِّكَ لَا يَنْفَعُ نَفْسًا إِيْمَانُهَا لَمْ تَكُنْ أُمَّتَ مِنْ قَبْلُ﴾ باوەر هیتان
رۆژى سودى ئەبى بۆ کەسى، باوەر هیتانە کەى بەر لە و کاتە بىت هەندى لە نیشانه کانى
رۆژى دواى پەیدا بى، بەوینەى سەرەمەرگ، ئەو کاتە ئەو باوەر پیتانە سودى پى
نابەخشى، چونکە ناچارە باوەر ئەهیتى.

﴿أَوْ كَسَبَتْ فِي إِيمَانِهَا خَيْرًا﴾ یارۆژى رزگارى ئەبى بەر لە هاتنى هەندى
لە نیشانه کانى پەرۆه ردارى تۆ، ئەو کەسە بەجۆرى بوبى کارىکى چاکى کردبى
لە باوەر هیتانە کەیا و پەشیمان بویتەووە لەبى باوەرى، تەنها باوەر هیتان سوود بەخش نیه،
هەرچەندە بە باوەر هیتان خواوەنە کەى بەر دەوام نابیت لە نۆ ناگردا و رزگارى ناکا لە سزای
ناگر. بەلام کەسى باوەرى هیتابى و کردەووەى چاکى کردبى چ ناچیتە ناوناگر هەرگیز.

﴿قُلْ أَنْتَظِرُوا إِنَّا مُنْتَظِرُونَ﴾ تۆ بلى ئیو چاوەروانى یەكى لەوسى نیشانانە بکەن
بەراستى ئیمە چاوەروانى هاتیان ئەکەین، ئەو کاتە ئەزانن چ کەسى دیت بۆلای ئەو
سزایەى بۆى نامادە کراوە .

﴿إِنَّ الَّذِينَ فَرَّقُوا دِئَهُمْ وَكَانُوا شِعَاءَ لِسْتٍ مِنْهُمْ﴾ بەراستى کەسانى پەراگەندەو
پارچە پارچەى کردبى تاینەکانى خویان یان باوەر ئەهیتن بە هەندى لە پتەمەران و
نامەکان و باوەر بەهەندىکیان نایەرن و بوون بەچەندین تاقم و کۆمەل وینەى ئەمانەى
خوارەو:

۱- بت پەرستان بوون بەچەند پارچەیه: هەیانە ئەستیرە پەرستن، هەیانە روناکی و
تاریکی ئەپەرستن، هەیانە بتەکان ئەپەرستن .

۲- جوله که کان بوون به (۷۱) تا قم و به ناوبانگه کانیا نهمانه ن (فریسن) یانی گوشه گیره کان و تیکه لاوی هیچ که سی ناکه ن. (الصدیقین) سه ربه سه دوق ناویکن پروایان وایه زندو بونه وه و پرسیار و سزاو به هه شت و دوزه خ نین. (القرایین) باوه ریان به ته ورات هه به به ته نها .

۳- گاواره کان بوو به چه ندین کومه ل، به ناوبانگه کانیا نهمانه ن: هه یانه سه ربه کلیسیای روزه تاوان. هه یان سه ربه کلیسیای روزه لاتن، نه و دوو کومه لانه نه گه نه (۷۲) تا قم .

۴- موسولمانان بوون به (۷۳) تا قم، به جو ری هه ند بکیان نه وانی تر به بی باوه ردائه نین، به گویره ی فهرموده ی پیغمهر ﴿ ﴾ هه مویان نه چه نیو دوزه خ جگه ی نه و تا قمه ی دوا ی ره وشت و کرده وه ی پیغمهر و هاو ریکانی که وتون.

﴿ لَسْتُ مِنْهُمْ فِي شَيْءٍ اِنَّمَا اَمْرُهُمْ اِلَى اللّٰهِ ثُمَّ يُنَبِّئُهُمْ بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴾ تو لپرسراوی نه وانی نیت ، له باره ی پرسیار لی کردنیان و پارچه پارچه یی نه وانی و سزادانیان و په شیمان بونه و هیان له بت په رستی . به راستی کار و فرمان و پاداشت و سزای نه وانی نه گهر یته وه بو لای خوا به ته نها له پاشان خوا هه و الله دا به وانی له روزه ی دوا ییدا به شتی نه یکه ن له په یدا کردنی ناشوبدا .

﴿ مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ عَشْرُ اَمْثَالِهَا وَمَنْ جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ فَلَا يُجْزَى اِلَّا مِثْلُهَا ﴾ هه رکه سی بیت بو لای خوا به چاکه و کاری په سه نده وه ، دوا یی بو نه و که سه هه به (۱۰) ه نه و نه وه ی نه و چاکه به کردو یتی له پاداشت و ، هه رکه سی بیت بو لای خوا به خرا به و کاری ناره واره دوا یی پاداشتی نه و که سه نادر یته وه مه گهر به و یتنه ی خرا به که ی ، له مانای نایه تی (۲۶۱) ی نه له به قهره باس کراوه ، دوا ی نه وه ی خوا باسی نه و که سه انه ی کرد نه بن به چه ند تا قم ، فهرمان نه دا به پیغمهر و نه فهرمو ی :

قُلْ اِنِّیْ هَدٰی رَبِّیْ
اِلٰی صِرَاطٍ مُّسْتَقِیْمٍ دِیْنًا قِیْمًا مِّلَّةَ اِبْرٰهیمَ حَنِیْفًا وَّمَا کَانَ مِنْ

الْمُشْرِكِينَ ﴿١٦١﴾ قُلْ إِنْ صَلَاتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلَّهِ
 رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٦٢﴾ لَا شَرِيكَ لَهُ ۖ وَبِذَلِكَ أُمِرْتُ وَأَنَا أَوَّلُ الْمُسْلِمِينَ
 ﴿١٦٣﴾ قُلْ أَغَيْرَ اللَّهِ أَبْغَى رَبًّا وَهُوَ رَبُّ كُلِّ شَيْءٍ وَلَا تَكْسِبُ كُلُّ
 نَفْسٍ إِلَّا عَلَيْهَا وَلَا نُزِرُ وَاِزْرَةً ۚ وَزُرْ أُخْرَىٰ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُمْ مَرْجِعُكُمْ
 فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنتُمْ فِيهِ تَخْلِفُونَ ﴿١٦٤﴾ وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ
 خَلْقَ الْأَرْضِ وَرَفَعَ بَعْضَكُمْ فَوْقَ بَعْضٍ دَرَجَاتٍ لِّيَبْلُوَكُمْ
 فِي مَاءِ آتِكُمْ إِنْ رَبَّكَ سَرِيعُ الْعِقَابِ وَإِنَّهُ لَغَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١٦٥﴾

﴿قُلْ أَنِي هَدَانِي رَبِّي إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ﴾ تَو بَلَى بهو گهله ئایینی خوئیانیان پارچه
 پارچه بوون بهراستی خوی پوره ردگاری من شاره زایی منی کردوه بۆلای ریگهی راست
 بهبۆنه ی پاکي دهروونی خۆمه وه بهخشیویه بهمن نهو ریگه راسته، دوری خستومه ته وه
 له ئایینی پوچ .

﴿دِينًا قِيمًا مَلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ﴾ نهو ریگه راست ئایینکه کاری
 ناده میزاد بهو وه رانه وهستی ئایینی ئیبراهیمه لایداوه له هه مو ئایینه پرو پوچه کان بۆلای
 ئایینی راست زۆر ئاشکرایه ریگه و ئایینی راستی نهو ئایینه یه تۆ له سه ریتی و هه مو و
 ئایینه کان ریتری لئی نه گرن به بی جیاوازی، ئیبراهیم له بت په رستان نه بو وه و جو و
 گاوریش نه بو وه که هه ریبه که له وانه نه لئین: ئیبراهیم له سه ری ئایینی ئیمه بو وه .
 له ئایه تی پێشودا باسی بنچینه ی بیرو باوه ری ئیسلام کرا، له مه و دوایش باسی لق و
 ده ستوری په رسته کانی خوا نه کا و له و باره یه وه نه فه رموی :

﴿ قُلْ إِنِّي صَلَاتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴾ تۆ بلى: به راستى نويز كردنى من و په رسته كانى ترى من و نه وهى من نه يكهم له ژياندا و نه وهى له سه رى نه مرم بۆ خوايه كه په روده كهرى هه موو بونه وهرانه .

﴿ لَا شَرِيكَ لَهُ وَبِذَلِكَ أَمَرْتُ وَأَنَا أَوَّلُ الْمُسْلِمِينَ ﴾ هيچ هاويه شى بۆ خوا نيه له په رستن و له دروست كردن و له فهراندا و له ديارى كردنى هه موشتيكا و من به وه فهرانم پيدراوه هاويه ش بۆ خوا دانه نيم و نياز م پاكى و من به كه مين كه سم له موسلماناندا باوهرم به ثابى پاكى ئيسلام هيتاوه، بيگومان پيغه مهر به كه م ئيسلامه چونكه خوى داواكارى گهياندى ثابى ئيسلام رانه گهيانى .

﴿ قُلْ أَغْنَى اللَّهُ أَغْنَى رَبًّا وَهُوَ رَبُّ كُلِّ شَيْءٍ ﴾ تۆ بلى: نابا من جگهى خوا داوا بكهم و بيكه م به گه ورو په ورو دگارى خوم و له كويم ده ست نه كه وى خوايه تر و، خوا په ورو ده كهرى هه موو شتيكه، رو بۆ هه ر شويى بكهم خوا له و شوي نه دايه و تاك و ته نهايه .

﴿ وَلَا تَكْسِبُ كُلُّ نَفْسٍ إِلَّا عَلَيْهَا ﴾ وه هه مو كه سى هيچ شتى ناكا مه گه ر زيانه كهى له سه ر خويى كه واته داوا كردنى جگهى خوا سود نابه خشى، پاداشتى هه مو كارى له سه ر خويى، گوناھى تاوانباران له سه ر خويانه و له سه ر جگهى خويان نيه. نه ورسته يه له وه وه هاتووه بت په رستان نه يان ووت: ئيوه ي باوهر دار دواى ئيمه بكه ون و گوناھه كانا هه لته گرين، يانى هه مو شتى ناده ميزاد بيكه ن له چاكه و له خراپه ده ست كه وتى سروشتى خويانه و له جيگه و كاتى تايه تى خويانان، هه ركه سى كرده وهى كه سى تر بدا به سه ر كه سى تر دا راسته و خو ويته ي كه سيكه بلى: نه و مناله له دايكى خوى نه بووه، نه و ميوه يه له و دره خته ي خوى په يدا نه بووه .

﴿ وَلَا تَرْزُ وَارِزَةً وَزَرَ آخِرَى ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُمْ مَرْجِعُكُمْ ﴾ وه هيچ كه سى هه لناگرى گوناھى هيچ كه سى ترو سزاي نادري هيچ گوناھبارى به گوناھى كه سى تر. له پاشا ئيوه نه گه رينه وه بۆ لاي په ورو ده كهرى خوتان له پاشه روژدا .

﴿ فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ﴾ دووایی پهروه ده کهری خۆتان هه والئه دا به ئیوه بهشتی نا کوکی و جیاوازیان لهوا پیدایه کردووه له کارو بارو پیوستی ناییتانا، ئه و کاته راستی و پوچی بۆ ئیوه رۆن نه بیتهوه، خۆتان شایهتی له سه ر خۆتان نه ده ن. به لām ئه وه یش سود به ئیوه نابەخشی.

پرسیار/ ئه و ئایه ته ئاماژه بۆ لای ئه وه نه کا که ئاده میزاد هه ره پر سیه له خۆی و به س که واته پیوه یست کردنی جهنگ بۆ به رزی ئاین و خۆماندو کردن بۆ ئامۆژگاری کردن و یارمه تی دانی یه کتری له سه ر چاکه و له خواترسان ده وریان نیه و پیوست نین ؟

وه لām/ ئه و ئایه ته تابه ته بۆ تۆ له کردنه وه و سزادان و ئاده میزاد سزای نادری به تاوانی جگه ی خۆی، په یوه ندی به جهنگ کردن و ئامۆژگاری کردنه وه نیه و په یوه ندی به جهنگ کردن و ئامۆژگاری کردنه وه نیه و په یوه ندی به جگه ی نه وانیشه وه نیه به هیچ جوړی، چونکه سزادان له سه ر گونا ه ی جگه ی خۆ - شتی که و پیوست کردنی جهنگ و چاک کردنی شتی پوچ شتی تره و په یوه ندیان به یه که وه نیه .

پرسیار/ ئاده میزاد زۆریان ده قیان گرتووه به وه وه دارایی و خواره ده مه نی خۆیان نه ده ن به هه ژاران و پاداشته که ی نه ییرن بۆ لای گیانی مر دوه کانیا ن، چه ند سوره تی له قورئان نه خو ئین پاداشتی نه که ن به دیاری نه ییرن بۆیان، دوایی ئایا و ینه ی ئه و کارانه دروستن به پیی یاسا؟ یا مر دوه کان سو دیان لی وه نه گرن؟ چون ئه بی وایی وادانراوه مر دوه کان به خراپه ی زیندوه کان سزا نادرین، واییسته به چاکه یشیان سود وه نه گرن ؟

وه لām/ ئیمه نه لّین: نه قل و ده ستور قه ده غه بیان کردوه مرۆفی بی تاوان به تاوانی گونا ه بار سزانداری و هاو به شی نا کا له سزادانیا ن. به لām ده رباره ی پاداشتی چاکه هیچ شتی نیه ریگه بگری له لای نه قل، چاکه نه که ری به هاو به شی چاکه که ری له چاکه که یدا و نه و پاداشته ی شایانه بیدریتی له سه ر کاره که ی، یاسای ئیسلام ریگه ی پیداو ه که واته نه بی بروای بی بکری. پیغه مه ر ﴿ ﷺ ﴾ فه رمویتی: (هه رکاتی ئاده میزاد بمری دوایی به کاره کانی دیت مه گه ر له سی شتا: چاکه یه کی به رده وام، زانستیکی سود به خش،

مناڵیکى چاک بپارێتەوه بۆ دایک و باوکى، ئەفەرموی: کەسێ بمرى و رۆژوى بەسەرەوه
بى، دواى باخزمە نزیکى بۆى بگێزێتەوه. ئەفەرموی: کەسێ بجى بۆ گۆرستان و
سورەتى یاسینى خۆتند سزایان سوک ئەبێت و هەموو مردووەکان چاکەیان توش ئەبى.
ئەو فەرمودانەى پێغەمەر و جگەى ئەوانیش بەلگەن لەسەر ئەوێ مردو سود وەرئەگرى
بەناردنى پاداشتی کارى چاک، ئەقلیش پالى پێوە نانی و ریک ئەکەوێ لەگەڵ گەورەبى
خوادا بەلام ئادەمیزاد فراوانى زۆریان پێداووە لەدەستور لایان داو، زانایان پێک هاتون
لەسەر ئەوێ هەرکەسێ شتێ بکا دەقى یاسا بریارى پێ ئەداى، ئەو شتە کارێکى تازەیه و
لەياساوە دوورە (بدعة) چاک وایە پاداشتەکە بە دیارى نەنێرى بەنیازی سود وەرگرتن و
لاوەکى تاییەتى پێوە نەنرى.

خوای مەزن یاسای پێوستى داناو لەنیو بونەوهراندا بۆ مانەوهران و بەردەوامیان و بۆ
سەپاندنى بیرو باوەریان کەهەندى لە بونەوهران جیگەى هەندیکیان بگرنەوه هەتا کۆتایى
جیهان، هەندیکیان بەهێزترن لەهەندى تریان و سەرکەوتوترن لەلایەن سامان و پلەو
پایەو زانست و جگەى ئەوانیش. کەواتە جیاوازی لەنیو یەکتیدا هۆى مانەوهرانە لەم
رۆژەدا، هەركاتى ئادەمیزاد لەهەموو رۆیکەوه وێنەى یەکتى بوون ئەهێتە هۆى
لەناوچونیان لەجیهاندا، بۆ پروون کردنەوێ ئەو مەبەستە خوا ئەفەرموی:

﴿وَهُوَ الَّذِي جَعَلَكُمْ خَلَائِفَ الْأَرْضِ﴾ وەپەرۆردەکەرى نیو کەسیکی ئەوتۆیە
نیوێ ئادەمیزادى گێراو بەجیگە نشینی یەکتى لەزەویدا چى لەدواى چى، زەوى بۆ
کردن بەجیگەى خۆتان و حەسانەوهران و پەرەپێدانیان و زۆربونیان، بەوجۆرە شێوەو
قەوارەو ئاووھەوا و فەرۆپیتەبەسەر زەوى و لەناویدا یە کەخوا دروستى کردو،
بەدروستکردنى خۆرو مانگ بەسەر زەویەوه بۆ سودى نیو، هەمویانى بۆ کردن بەهۆى
ژیان بۆتان، خوشى و رابواردن و خواردنى لێى وەرگرن. خوا ئادەمیزادى نیشتهجى
کردو لەسەر زەوى هەموو هۆى توانا و نامادەبى پێ بەخشىون بۆ سود وەرگرتن لەپیت و
فەرۆ بەرو بەرھەمى زەوى.

﴿وَرَفَعَ بَعْضَكُمْ فَوْقَ بَعْضٍ دَرَجَاتٍ لِّيَلْوَكُمْ فِي مَا آتَاكُمْ﴾ وەپەرۆردەکەرى تۆ
هەندى لە نیوێ بەچەند پلە بەرز کردووەتەوه لەزۆرەوێ هەندى تەرتاندا لەرەوشت و

جوانی و ناشرینی و سامانداری و هه ژاری و ریز و ناریزی زانایی و نه زانی و هیز و لاوازی و چه ندین پله و پایه ی تر له بهر نه وه ی ئیوه تا قی نه کاته وه له وشته دا به خشیویتی به ئیوه نایا ئیوه نه وه پله و پایه دراوه پیتان به کاری دیتن بو سود یابه کاری دیتن له دژی یه کتری، خوی مه زن هه موو شتی نه زانی. به لام نه و تا قی کردنه وه بو نه وه یه به دانیشتوانی بناسیتی جینگه به کارهینانی نه و شتانه ئیوه چونی به کار نه هین له چاکه دا یا له خراپه داو ده ربکه وی به گویره ی یاسای خوا نه و شتانه ی له شیایوی خویا دای نهین یا نه ؟

پرسیار/ ئیوه ناوه رۆکی نه و ئایه ته و ئایه تی ﴿وَمَا خَلَقَ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِعِبَادُونَ﴾ چون کۆ نه که نه وه به جوړی دژی یه کتر نه بن، چونکه له ئایه ته که دا نه فهرمو ی: بویه ریزی هه ندیکتانم به رز کرده ته وه، ئیوه ی بی تا قی نه که مه وه، له ئایه تی که ی تر دا نه فهرمو ی: (من جنوکه و ئاده میزادم دروست نه کرده مه گهر له بهر نه وه ی په رستن بو من بکه ن) ؟

وه لام/ دژایه تی له نیوان ناوه رۆکی نه و دوو ئایه ته دانیه: زانست و کرده وه ی سود به خش په رسته بو خوا. به لکو گه وره ترین په رسته و ته و او ترین پهیره وی کردنی خوایه.

﴿أَنْ رَبِّكَ سَرِيعُ الْحِسَابِ وَإِنَّهُ لَغَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ به راستی پهروه ده که ری تو پرسیار کردن و سزادانی به گورجی دیت بو له ناو بردنی دوژمنانی خوی، چونکه نه وه ی بیت نزیکه لای خوا. به راستی خوا له تاوانی تاو باران نه بو ری، خاوه نی به زهی و میهره بانیه بو که سی باوه پهیتی.

به یاریده ی خوا کو تایی پیهات داوا کارم له خوی مه زن له گونا هم

ببوری

لهمه که ی پیروژه هه هاتوهه خواره وه ، جگه ی نایه تی ﴿١٧١﴾ ژماره ی نایه ته کانی

﴿٢٠٦﴾ نایه تن .

﴿بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ﴾

[به ناوی خوی به خشنده ی میره بان]

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ
 الْمَصَّ ۝۱ كِتَابٌ اُنْزِلَ اِلَيْكَ فَلَا يَكُنْ فِيْ صَدْرِكَ حَرَجٌ مِّنْهُ
 لِنُنْذِرَ بِهِۦ وَذِكْرٍ لِّلْمُؤْمِنِيْنَ ۝۲ اَتَّبِعُوْا مَا اُنْزِلَ اِلَيْكُمْ
 مِّنْ رَّبِّكُمْ وَلَا تَتَّبِعُوْا مِنْ دُوْنِهٖۤ اَوْلِيَاءَ قَلِيْلًا مَّا تَذْكُرُوْنَ ۝۳

﴿المص﴾ به وژه ی ته بیری ته و بیتانه ته نوسرین . به لام خویندنوه یان بهم وژه یه :

ته لیف ، لام ، میم ، صاد ، بوزانی نی مانا کانیان ته ماشای سوره تی ته لیه قهره بکه ن .

﴿كِتَابٌ اُنْزِلَ اِلَيْكَ فَلَا يَكُنْ فِيْ صَدْرِكَ حَرَجٌ﴾ ته و نامه یه نیروه ته خواره وه بو لای
 تو قورئانه ، دوا یی بانه بی له دلی تودا ته نگ ی و گومان له گه یاندنی په یامی خوا دا
 به دروخسته وه ی تو له لایه ن خزمه کانه وه ، زور ناشکرایه ته و گه یاندنه زور گه و ره و
 گرانه که سپردرا وه به پیغمهر ﴿ﷺ﴾ که به و قورئانه به رامهر به ته و که سانه
 راده وه ستیت بت په رستن ، به سهخت و گه و ره دانه نری له لایه ن هه موو بی با وهرانه وه ،
 چونکه مه بهستی قورئانی پیروز پوچ کردنه وه ی بیرو با وهری بی با وهرانه و تیکدانی شوین
 و لاسایی کردنه وه ی با ووبایر یانه له سه دان ساله وه له سه ری بوون ، بویه پیغمهر ﴿ﷺ﴾
 دلته نگ ته بوو خوی مه زنیش دلخوشی ته دایه وه و فره می :

﴿لِنُنْذِرَ بِهِۦ وَذِكْرٍ لِّلْمُؤْمِنِيْنَ﴾ بو ته وه ی تو به هزی ته و نایه ته وه بی تاینان و بت
 په رستان بترسینی له ناگری دوزه خ و ، بونه ویش به و نامه یه ناموزگاری که ری بی با وهران

ته فسیری زمانا کوی

بی، به و نایه ته خوا فه رمان نه دا به پیغه مهر ﴿ ﴾ یاسا کانی قورئان بگه یه نی و گویی نه دا به دوژمنان و ره گه ز په رستان، به م نایه ته ی دوایی فه رمان نه دا به ئاده میزاد دوای پیغه مهر بکه ون و کرده وه یان به گویره ی فه رموده ی قورئانی و نه فه رموی:

﴿ اِتَّبِعُوا مَا اُنْزِلَ اِلَيْكُمْ مِنْ رَبِّكُمْ ﴾ ئیوه ی ئاده میزاد دوای شتی بکه ون نیراوه ته خواره وه بو لای ئیوه له لایه ن په روه رده کهری خوتانه وه که قورئانی پیروژه و گوی رایه لی فه رموده ی پیغه مهر بن به ته نها.

﴿ وَلَا تَتَّبِعُوا مِنْ دُونِهِ اَوْلِيَاءَ ﴾ وه ئیوه دوای چه ندین کار به ده ستان مه که ون له جگه ی خوا مه دیان که ن به دوستی خوتان و به پیشه وای خوتان و ناچار تان نه که ن بو په رستی به کانیان. خوی مه زن به و جوړه فه رموده ی خویه فه رمانان بی نه دا که جگه ی خواو قورئان گومرایی و هه وه س کاری و ته له نانه وه ن بو خراپه کردن.

﴿ قَلِيلاً مَّا ذَكَّرُوْنَ ﴾ ئیوه که می ناموژ گاری وه رنه گرن، چونکه ئیوه خوتان له خراپه ناپار تیرن و له پاشه روژ ناترسن، نه وانه ی ناموژ گاری وه ربگرن که من. دوای نه وه ی خوی مه زن فه رمانی دا به پیغه مهری خوی که ئاده میزاد بترسیتی و فه رمانی دا به ئاده میزاد په پیره و ی پیغه مهر بکه ن و دوای جگه ی خوا نه که ون، له م نایه تانه ی دوایدا بیران نه خاته وه که له ناو بردن و به بر کردنی گهلانی رابردو به و بونه وه بووه وازیان له فه رموده ی خواو پیغه مهره کانیان هیناوه و نه وانیان به درو خسته وه ته وه بو روون کردنه وه ی نه و مه به سته خوا نه فه رموی:

وَكَمْ مِنْ قَرْيَةٍ اَهْلَكْنَاهَا فَجَاءَ هَا بِاسْنَابَيْتٍ اَوْ هُمْ قَائِلُونَ
﴿ ١ ﴾ فَمَا كَانَ دَعْوَانَهُمْ اِذْ جَاءَهُمْ بِاسْنَاٍ اِلَّا اَنْ قَالُوْا اِنَّا كُنَّا
ظَالِمِيْنَ ﴿ ٥ ﴾ فَلَنَسْأَلَنَّ الَّذِيْنَ اُرْسِلَ اِلَيْهِمْ وَلَنَسْأَلَنَّ

الْمُرْسَلِينَ ﴿٦﴾ فَلَنَقْصِنَّ عَلَيْهِمْ بِعِلْمٍ وَمَا كُنَّا غَائِبِينَ ﴿٧﴾
وَالْوَزْنُ يَوْمَئِذٍ الْحَقُّ فَمَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَئِكَ هُمُ
الْمُفْلِحُونَ ﴿٨﴾ وَمَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَئِكَ الَّذِينَ خَسِرُوا
أَنْفُسَهُمْ بِمَا كَانُوا بِآيَاتِنَا يَظْلِمُونَ ﴿٩﴾ وَلَقَدْ مَكَّنَّاكُمْ
فِي الْأَرْضِ وَجَعَلْنَا لَكُمْ فِيهَا مَعِيشَةً قَلِيلًا مَا تَشْكُرُونَ ﴿١٠﴾

﴿ وَكَمْ مِنْ قَرْيَةٍ أَهْلَكْنَاهَا ﴾ وه زور كهس له دانیشتوانی بی باوه رانی گوند و
شاره كان ئیمه و یستمان له ناویان بهین له و كه سانه ی له پیش ئیوه و ه بون كه له و كاتانه دا
فروسته كانیان به دروئه خسته وه كه ناموژ گاریان نه كردن .

﴿ فَجَاءَهَا بِأُسْنًا بَيَاتًا أَوْ هُمْ فَأَيُّلُونَ ﴾ دواى ئه وه ی هاتبو بۆلای دانیشتوانی ئه و
گونده سزای ئیمه بۆ له ناوبردیان له شه ودا له کاتی خه و تیانایا ئه و دانیشتوانه سزای ئیمه
هاتبو بۆ لایان له کاتی خه و تنی نیوه رۆبانددا كه کاتی پشو دان و حه وانه وه یانه هه تا چاکتر
ئه و سزایه سه خترو گه و ره تر بی بۆیان .

﴿ فَمَا كَانَ دَعْوَاهُمْ إِذْ جَاءَهُمْ بِأُسْنًا إِلَّا أَنْ قَالُوا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ ﴾ دوا یی دانیشتوانی
ئه و گونده داواکاری و پارانه وه که یان کاتی هاتبو بۆلایان سزای ئیمه مه گهر ئه و کاته
ئهیان ووت: به راستی ئیمه سته مان له خو مان کردوه له مه و بهر كه له بته كان ئه پارینه وه و
بیغه مه ره کانی خو مانمان به درو ئه خسته وه، ئیستا بریار له سه ر گونا بهاری خو مان ئه دهین،
یانی له وه و بهر هاواریان له بته کانیان نه کرد، کاتی سزایان بینى وازیان لی ئه هیتن و روو
ئه که ن بۆلای خوا، به لآم دوا ی ئه وه ی ده رگای کار کردن و په شیمانی بونه وه داخرا
له لایه ن خوا وه:

﴿فَلَنَسْأَلَنَّ الَّذِينَ أُرْسِلَ إِلَيْهِمْ وَلَنَسْأَلَنَّ الْمُرْسَلِينَ﴾ دواى ئيمه بهراستى پرسىار ئه كهين لهو كهسانهى ئهوتۆ نيراره بۆلايان فروستاوه كان له پاشه رۆژدا ده بارهى چۆنيه تى وه لām دانه وهى پيغه مه ره كان و وه رگرتنى پهيامه كانيان و ئيمه پرسىار ئه كهين له پيغه مه ره كان تايا پهيامه كانتان گهيانده وه به ئاده ميزاد، فروستاده كان وه لāmى پرسىار ئه ده نه وه و شايه تى ئه ده ن له سهريان و به دژى تاقمه كانيان .

﴿فَلَنَقْصُصَ عَلَيْهِمْ يَعْلَمُ وَمَا كُنَّا غَائِبِينَ﴾ دواى ئيمه بهراستى ئه خوئينه وه به سه ر پيغه مه ره كان و گه له كانيان هه مو شتى ووتويانه و كرديانه به هوى زانينى خو مانه وه به ئاشكرايان و به نه ييان وه ئيمه بى ئاگانه بوين له وان و كر ده وه يان وه گهيان داني پهيام له لايه ن پيغه مه ره كانه وه و چۆنيه تى وولا مدانه وه يان له كاتى گهيان دنى پهيامه كه به وان .

خوای مه زن بۆ ئه وهى باشت سزا بچيژن ته نها به پرسىار كردن له پيغه مه ره كان وازيان لى نا هيتى، به لكو هه مو كر ده وه كانيان به سه ريانا ئه خوئينه وه، هه نا چا كتر هه ست به خه شتى خوا بكه ن بۆ خو يان .

﴿وَالْوَزْنُ يَوْمَئِذٍ الْحَقُّ﴾ وه كيشانهى كردارى هه مو كه سى له رۆژى دوايدا راسته يوونى و بيگومان به جوړيكي دادپهروه رانه، دواى پرسىار له هه موو كه سى ئه كرى له سه ر ئه وشتهى پيشى خوى خسته له كه م وه زۆر له چاك وه خراب .

زانايان له بارهى چۆنيه تى ترازووى كيشانهى كر ده وهى ئاده ميزاد گفتوگوى زۆريان فه رموده، ئه وهى بچيته ميشكه وه و گومان رانه كيشى، خوايش له هه مو كه س زنا تره: ﴿الوزن﴾ كيشانه بريته له ئه ندازه يه كى ديارى كراو خوا په رست و گونا هبار و پاك و خراب جو يى يكا ته وه، ئه و ئه ندازه يه بريته له فه رمان داني خواو قه ده غه كردنى، دواى كاتى پرسىار كردن هات ته ماشا ئه كرى بۆ لای شتى ئاده ميزاد كر دويه تى و شتى وازى لى هيتايى، ئه و شتانه به رانه به رى ئه كرين له نتيوان ئه وانداو له نتيوان فه رمانه كانى خوا و بى فه رمانى خوا، ئه گه ر ئه وهى ئاده ميزاد كر دويه تى و ئه وهى نهى كر ده وه كه فه رمانه كانى خواو قه ده غه كردنى خوا بون ئه و كه سه كي شرا وه كهى قور سه و رزگارى ئه بى و ئه گه ر به و جوړه نه بوو كي شرا وه كانى سو كه و زيانى له خوى داوه .

به جوړی تر هه مو شتی لهه ژيانه ی ئیستادا بنچینه و دهستوریکی هیه ئیتر زانستی
 یا هونه ر یاشتی تربی، به و بنچینه دیاری کراوانه هه مو شتی لهیهك جوئ ئەبنه وه لهیه کتری
 و چاك و خراپیان ئەناسرین. ئەو بنچینه و ئەو دهستورانە ناوئەبرین به ته رازوو پهیره و
 و به یاسا، ههروه ها پرسیار کردن له پاشه رۆژدا چەندین دهستوری دیاری کراوی بو دانراوه
 پیئ ئەوتری له لایه ن قورئانه وه به ترازوو به ووشه ی (صراط) ئەو دهستورو یاسایه و ئەو
 ترازووه ی کرده وه کانی ئاده میزاد و نیشانه کانی فه رماندان و قه دهغه کراوه کانی خوان،
 ههروهك دادگایی کردنی ئاده میزاده له دوا رۆژدا ئەمپړوی جیهان دادگایی ئە کری به یاسا.
 له دادگا کردنی داواله سه ر کراو لهه رۆژدا. زۆربه ی زانیان ئەلین: مه به ست
 له کیشانه: کیشانه ی کاره کانه به ترازووی خوادای ئەنی وهك ترازوی ئیستا وایه، زۆر
 مانای تری کراوه باسکردیان درێژه ئە کیشی.

﴿فَمَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾ دوا یی هه رکه سی کیشرای
 کرداره کانی قورسی دوا یی ئەو که سانه رزگاریان ئەبی له سزای خوا، که سانیکی ئەوتۆن
 کرده وه کانیان تاقی کراو نه ته وه له سه ر فه رمانه کانی و قه دهغه کراوه کانی خوا به بی کهم و
 کوری و له تاقی کردنه وه دا نه که وتوون.

﴿وَمَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَٰئِكَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنفُسَهُمْ بِمَا كَانُوا بِآيَاتِنَا يَظْلِمُونَ﴾
 وه هه رکه سی کیشرای کرده وه کانی سوکی، دوا یی ئەو که سانه ی ئەوتۆن زیانیان داوه
 له خو یان و کاره کانیان له خراپه دا به کاره ی ناوه به هو ی باوه ر نه هیانیان به پیغه مهرو
 به ئایه ته کانی قورئانی ئیمه و بی فه رمانی سته میان له خو یاندا وه.

﴿وَلَقَدْ مَكَنَّاكُمْ فِي الْأَرْضِ﴾ وه به راستی ئیمه ئیوه ی ئاده میزادمان دانا وه له زه ویدا و
 کردومانه به جیگه و شوینی رابو ادنتان، توانامان داوه پیتان زهوی به کار به یتن له خزمه تی
 خو تانا به ده ره یانی پته که ی ورواندن و چینیانی کشت و کال و بیان کهن به هو ی
 سه ره فرازی خو تان و دانیشتوان.

﴿وَجَعَلْنَا لَكُمْ فِيهَا مَعَايِشَ قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ﴾ وه ئیمه گیراومانه له بو سودی ئیوه
له زه ویدا چه ندین هو ی ژیا ننان له خواردن و خواردنه وه، هه تا ئیوه به ره و پیش برۆن، ئیوه
فیری دروستکردنی نامیری وام کردوون به کاریان بهینن بو خوشی ژیا ننان و له ماندوو یون
و نازار دورتان بجه نه وه، نه گهر خوی مه زن نه وه ده سه لاته ی نه دایه وه به ئیوه
دروستکراو یکی لاواز نه بون، ته نانه ت نه توانی به رانه ر به کاره سرو شتیه کان را وه ستن و
ته نانه ت نه توانی گیاندارانی سه رزه وی راو بکه ن بو خۆتان ئیوه سوپاسی خوا به که می
نه که ن له سه ر شتی بو ئیوه سازکراوه و خوابه خشیویه به ئیوه. دوا ی نه وه ی خوی مه زن
بیری نهاده میزادی خسته وه نه وه به خششه گه و ره به خشراوه پشان له رام کردن و
به کارهینانی به رو بوم و پیتی زه وی، بیریشیان نه خاته وه گه و ره ترین به خشیش بو نه وان
دروست کردنیانه له نه بونه وه بو لای بون و نه فهرموی:

وَلَقَدْ خَلَقْتَكُمْ ثُمَّ صَوَّرْنَاكُمْ ثُمَّ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا
لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ لَمْ يَكُنْ مِنَ السَّاجِدِينَ ﴿١١﴾
قَالَ مَا مَنَعَكَ أَلَّا تَسْجُدَ إِذْ أَمَرْتُكَ قَالَ أَنَا خَيْرٌ مِّنْهُ خَلَقْنِي مِنْ نَّارٍ
وَخَلَقْتَهُ مِنْ طِينٍ ﴿١٢﴾ قَالَ فَاهْبِطْ مِنْهَا فَمَا يَكُونُ لَكَ أَنْ تَتَكَبَّرَ
فِيهَا فَاخْرُجْ إِنَّكَ مِنَ الصَّاغِرِينَ ﴿١٣﴾ قَالَ أَنْظِرْنِي إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ
﴿١٤﴾ قَالَ إِنَّكَ مِنَ الْمُنْظَرِينَ ﴿١٥﴾ قَالَ فِيمَا أُغْوِيْتَنِ لِأَقْعُدَنَّ لَهُمْ
صِرَاطَكَ الْمُسْتَقِيمَ ﴿١٦﴾ ثُمَّ لَا تَجِدُ أَكْثَرَهُمْ شَاكِرِينَ ﴿١٧﴾ قَالَ

أَخْرَجَ مِنْهَا مَذَّةً وَمَا مَذْخُورًا لِّمَن يَبْعَكَ مِنْهُمْ لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنْكُمْ

أَجْمَعِينَ ﴿ ١٨ ﴾

﴿ وَلَقَدْ خَلَقْنَاكُمْ ثُمَّ صَوَّرْنَاكُمْ ﴾ وه به راستى ئيمه ئيوهمان دروست کردووه له پشتى باو که کهنتان به بى نه خشه و ديمه نه له پاشا ئيمه نه خشه و ديمه ئيوهمان کيشان له مندالدانى دايکه کانتان. يانى ئيمه له بهر تدا ئيوهمان دروست کردووه له خاك به بى نه خشه و ديمه، دوايى هه رله يه کهم جارى دروست کردنتانان ئهم شيوه و شيوازه شيرينه ئيستانه ووه گيانم کردووه به بهرتانا. به لام (داريون و بهيره وى داريون) به پيچه وانده فهرموده وى خوا لايان وايه ناده ميواد يه کهم جار بهم شيوه شيرينه ئيستانه دروست نه کراوه، دوايى وورده وورده گوراني به سهر داهاتووه له ره گهزيکه ووه به ره گهزيکى تر هه تا وه ئيستانى خوى لي هاتووه، وه لامدانه ووه ئه وه بيرو باوهره ناپه سنده وى داريون به زور وه لام به درو خراوه ته وه، ئه وه شايانى باسنى ناده ميزاد به تاييه تى خوا ونى نه قل و هوش و گيانى تاييه ته که گه رانويه تى به ره گهزيکى سهر به خو و جياواز له هه مو بونه وهرىکى ترو ره گه زانى تر هه تا شايشته وى ئه وه بى بيته جيگه نشيني خوا و هه لسورينه و رام کهرى هه مو بونه وهرانى تربى له يه کهم جارى دروست بونه ووه، بويه زور به وى زانايان به تاييه تى ئه وانده شيان بى تايين و بى باوهرن به و بيره وى داريون رازى نين، هه تا زانست به ره و پيش ترو سهر که وتو بپروا چاکتر پوچى ئه و بيرو باوهره دهر نه که وى و له بيرى خويان په شيمان نه به ووه هه ر له بهر نه ووه که ناده ميزاد خوا ونى نه قل و گيانى تاييه ته به پيچه وانده وى جگه وى خوى، گرنگترين به لگه وى خوا وى بيرو باوهرى په يدا بونى بونه وهران که به ره و لاي گوران شيوه وى جوانتر برؤن هه لکه ندنى زه وييه گويا بويان دهر که وتووه

ته فسيري زمناکويى

پەیدابوونی چەندین جوۆی گیانداران هەندیکیان بالآترو شیرینترن لایان وایە کاتی بالا
جوانەکان و دوای کاتی شیۆه ناشیرینەکان بوە کەواتە لەنیوان ئەوان و لەنیوان ئادەمیزادا
زۆرتەر لەیەك ئەچن . ئیمە ئەو دەرکەوتوانەى هەلکەندى زەویى بەدرۆ ناخەینەو. بەلام
بیرو بۆچونى (دارپۆن) دابین ناکەن، چونکە زۆر نزیك و دروستە هەریە کە لە گیاندارە
بالاکان و ویتە چاکەکان و ویتە نزمەکان لەیەك کاتان و هەریە کەیان رەگەزیکى تایبەتى
بن و لەیەك جوۆ بن و دوایى نابن بەبەلگە لەسەر بیرو بۆچونى (دارپۆن) .

﴿ثُمَّ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِالْآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ لَمْ يَكُنْ مِنَ السَّاجِدِينَ﴾ لەپاشا
ئیمە ووتمان بە فریشتەکان: ئیۆه سوژدە بێەن بۆ ئادەم و سەرى بۆ دانەوێتن لەبەر
رێزگرتنى و بەس: ئەك پەرستنى ئادەم، ئادەم باوکی هەموو ئادەمیزادە، دوایى هەموو
فریشتەکان سوژدەیان برد بۆ ئادەم و سەریان دانەواند و فەرمانى خوايان بەجى هینا مەگەر
ئیبلیس سەرى دانەنەواند بۆ رێزگرتن لەئادەم و بى فەرمانى خواى کرد لەبەر خو
پەسەندى و سالارى و دل پىسى نەبو بەیەكى لەسوژدە بەران و سەرى ریزی دانەنەواند
بۆ ئادەم. لەئایەت (٣٤) ى ئەلبەقەرەدا ئەو باسە کراوە .

﴿قَالَ مِمَّنْ أَكُنْ لَأَسْجُدَ إِذْ أَمَرْتُكَ﴾ خوا فەرموى: چ شتى قەدەغەى کرد لەتۆ
ئەى ئیبلیس کە سوژدە بۆ ئادەم بیهى و رێزى لى بگرى کاتى من فەرمانم دا بەتۆ سوژدە
بیهى بۆى. ووشەى (لا) لەو رستەینەدا خراوەتە سەرى بۆ پێوە کردنى ناوەرۆکی مانای
مەبەست، بۆ مانای دیارى کراوى خۆى دانەنراوە.

﴿قَالَ أَنَا خَيْرٌ مِنْهُ خَلَقْتَنِي مِنْ نَارٍ وَخَلَقْتَهُ مِنْ طِينٍ﴾ ئیبلیس لەوەلامى فەرمودەى
خوادا ووتى: من چاکترم لەئادەم، چاکتر بۆ ناچاک و گەرە بۆ بچووک سوژدە نابا و
سەرى بۆ شۆرناکا و چۆن فەرمانى وای بى ئەدرى؟ چونکە تۆ منت لەناگر دروست
کردووە و ناگر جوانتر و روناک تر و بەرێز و بالایە، تۆ ئادەمت دروست کردووە لەخاک و
خاک قورس و تاریک و پەستە.

بۆ زانین: جه لاله دینی سیو طی له نامه ی (الکنز المدفون والفلک المشحون) دا
ئه فهرموی: ئه و گومانه ی ئیبلیس که لای وایه ئاگر چاکره له زهوی پوچ و بی مانایه
له بهر ئه مانای خواره وه:

۱- به راستی سروشتی ئاگر خراپه کاری و له ناو بردنه به پیچه وانه ی خاک.

۲- سروشتی ئاگر سوکه و هه لچوه و توره یه، خاک سروشته که ی قورسی و ئارام و
وه ستاوه.

۳- خاک دروست کراوه و له وه پهیدا ئه بی خواردنی گیانداران و پۆشاک ی به نده کانی
خوا و جوانیان و ئامیری گوزهرانیان و جیگه ی دانیشتیان، ئاگر هیچ شتی له وانه ی
تیدانیه.

۴- خاک پیوستی گیاندارانه و بی خاک ناژین و بی ئه وه ی له خاک ئه بی ژیان،
گیاندارانی به سه زمان پیوستیان به ئاگر نیه هه رگیز، ئاده میزادیش له هه ندی رۆژ و مانگدا
پیوستیان به ئاگر نیه مه گه ر به کاری به تین بۆ سازکردنی شتی له زه ویدا وه ک خزمه تکار.

۵- خاک ئه گه ر ژیا نی گیانداران بخریته نیوی چهند دووپاتی ئه و شته ده رئه کا. فه ری
زه وی یه به ئه مانه ته وه دوو چهندانه ی ئه مانه ته که ئه داته وه، به لām ئاگر هه ر ئه مانه تی بدریته
دهستی ئه ی خوا و هیچ شتیکی نامیته وه.

۶- ئاگر خۆی به خۆیه وه ناوهستی و پیوستی به جیگه هه یه هه لی گری، خاک
پیوستی به شتی نیه هه لگری، ئاگر پیوستی به خاک هه یه، خاک پیوستی به ئاگر نیه، خاک
سامانداره و ئاگر هه ژاره.

۷- ماده و ماکی ئاگر شهیتانیه گرێکه له ئاگره وه یه و لاوازه و هه وهس گالتیه ی
بی ته کاو به ئاره زووی خۆی بۆ کوی بیبا ئه ییا، له بهر ئه وه هیشه هه رشتی له ئاگر دروست
بکری ئاره زوو هه وهس فه رمانی بی ئه دا و سواری ئه بی. به لām ئاده میزاد چونکه له خاک
دروسته به هیزه و له گه ل ئاره زوودا ناروا و زāl ئه بی به سه ر هه وهسی خۆیا و دیلی ئه کا و
ئه گه ریته وه بۆ لای په روه ردگار و دوا یی خوا هه لی ئه بژیری بۆ فروستاده یی، ئه و

هه‌وه‌سه‌ی له‌گه‌ل ئاده‌میزاد دایه به‌زویی نامینی و ئه‌روا، به‌پێچه‌وانه‌ی ئییلیس، ئاده‌میزاد و شه‌یتان هه‌ریه‌که‌یان بۆ‌لای ئه‌صلی خو‌یان و ره‌گه‌زی خو‌یان ئه‌چنه‌وه له‌پاکی و پێسیدا، شه‌یتان بۆ‌لای خراپه‌و ئاده‌میزاد بۆ‌لای چاکه .

۸- ئاگر هه‌رچه‌نده هه‌ندێ سودی تێدا هه‌یه. به‌لام خراپه‌ شاراوته‌وه له‌نیویدا، ئه‌گه‌ر رێگه‌ له‌و خراپه‌یه نه‌گری هه‌مو دانه‌وێله‌و دره‌خت و پیتی ژیا‌نی بونه‌وه‌ران هه‌یه له‌ناوی ئه‌با. خاك چاکه‌و فەر له‌نیویدا هه‌مو کاتی ئه‌م دیو دیوی بکه‌ی فەر و چاکه و به‌رهم و میوه ده‌رئه‌که‌وی بۆ‌مانه‌وه‌ی گیانداران .

۹- خوای مه‌زن زۆر جار ان له‌نامه‌ی خو‌یدا باسی زه‌وی ئه‌کات و هه‌وال ئه‌دا به‌سودی زۆری، خوا زه‌وی دروست کرده‌و کردویه‌تی به‌پێشکه‌و ژێر راخه‌رو جێگه‌ی دانیشتی ئاده‌میزاد، گیانداران و مردوانی لکاندوه به‌خۆیه‌وه، خوا وای له‌به‌نده‌کانی خو‌ی کرده‌و بیر بکه‌نده‌وه له‌زه‌وی و نیشانه و ئه‌و شته‌ سه‌رسوپێنه‌رانه‌و ئه‌وانه‌ی خوا دایان له‌سه‌ر زه‌وی‌دا، خوا باسی ئاگری نه‌کردوه مه‌گه‌ر بۆ‌سزادان و ترساندان نه‌بی، دوو جار باسی ئاگری فەر مه‌وه: یه‌که‌م بۆ‌ئه‌وه‌ی ئاگری دۆزه‌خ بیری ئاده‌میزاد بخته‌وه، دوو هه‌م بۆ‌ئه‌وه‌ی له‌جۆله‌وانیدا و له‌ناو مالدا به‌کاری به‌یتن بۆ‌سازکردنی خو‌ارده‌مه‌نی و شتی تر .

۱۰- خوای مه‌زن باسی زه‌وی کرده‌وه به‌وه‌ی خاوه‌نی پیت و فەر له‌زۆر جێگه‌ی قورئاندا و ئه‌فه‌رموی زه‌وی پیرۆزه‌و خو‌ارده‌مه‌نی هه‌مو بونه‌وه‌رانی تێدا دیاری کرده‌و به‌گشتی و به‌تایبه‌تی له‌پزگارکردنی لووت پیغه‌مه‌ر ئه‌فه‌رموی: ئیمه‌ پزگارمان کرد بۆ‌لای زه‌وی ئیمه‌ فەرمان تێدا داناوه‌و چه‌ندین وینه‌ی تر. به‌لام باسی ئاگری نه‌کردوه به‌چاکه‌ مه‌گه‌ر بۆ‌ئه‌وه‌ی فەر و به‌ره‌که‌ت له‌ناویا.

۱۱- خوا زه‌وی گێراوه به‌جێگه‌ی په‌رستی خو‌ی ئیواران و به‌یانیان به‌گشتی، به‌تایبه‌تی خانه‌ی رێرداری خو‌ی له‌مه‌که‌دایه .

۱۲- خوا چه‌ندین گانگا و رۆبازو سه‌رچاوه‌ی ئاو و به‌ره‌می کشت و کال و گیانداران و خو‌ارده‌مه‌نی و کێو و باخ و باخچه‌ وینه‌ی رینگاو ره‌نگی جوان و شتی تری داناو له‌زه‌ویدا، ئه‌وانه‌ هه‌یچیان له‌ئاگر دا نین .

۱۳- ئهوپه ری شتی دانرابی بو ناگر ئهوهیه که خزمه تکاری ئهوانه ن له سهر زهوین ،
ئهو ریزه ی بوی دانرابی ئهو خزمه تهیه .

۱۴- ئه گهر چاوی ئاده میزاد به ته ماشایه کی ناتهواو وئه قلیکی لاوازه وه ته ماشای
زهوی بکاو بهی نرخی بزانی و بلی خاکیکه شیلراوه به ئاوه وه ، ئه وه نه زانی که زهوی له
دووشتی سه ره کی دروست کراوه : ئاو که خوا ئه فه رموی : له ئاوه وه و هه موو شتی کمان
دروست کردوه به زیندویی . خاکیش گهنجینه ی هه موو سودو چاکه یه که ، ئه گهر ته ماشای
ئه وه ل و ناخر بکری زهوی چاکتره له ناگر ، زور شتی تر بو چاکترینی زهوی باسکراوه
ناتوانی باسی هه مویان بکری ئه وه نده زورن .

پرسیار : به گوێره ی ناوه روکی ئهو ئایه ته و ئایه تی (۱۵) سوره تی (ئه لره حمان)
که ئه فه رموی : شه پتان دروست کراوه له ناگر : واته گه یه نن ژبان و زینده گانی له گهل
ناگر دا ئه گوئجی ؟

وه لام : بونه وه رانی زیندوی ئه وتو ناویان له قورئاندا باسکراون له سهر چه ند به شیکن
هه یانه بونه وه رانی فریشته کان . هه یانه جنوکن . هه یانه له سهر زهوی ئه ژین وه ک ئاده میزاد
و جگه ی ئاده میزاد ، ئه م به شه یان به هو ی ئاوه وه ئه ژین به ویتیه گیاندران و دره خت و
گژوگیا ، ئه وه یش دژی ئه مه نیه بونه وه ری هه بی ناگر پیوستی بو ژبانی وه ک جنوکه و
زینده وه ری تر ، ئه وزانایانه پسپوری تایه تین له زانستی جبرو جانه وه ردا ئه لێن : جو ری
له جبرو جانه وه ر هه ن به هه وای ژه هراوی نه بی ناژین و له بیر نه وته کانا نه بی ناژین . نه بی
بزانی ئیمه نازانین خوا فریشته کانی له چ شتی دروست کردوون ، ئه وه ی ئیمه بیزانین بی
فه رمانی خوا ناکه ن و خه و و خواردنیا ن .

﴿ قَالَ فَأَهْبَطْ مِنْهَا ﴾ خوا فه رموی به ئیبلیس : دوایی تو بکه وه ره خواره وه
له به هه شت ، زاناوی ووشه ی (منها) بوچ لایه ئه گهریته وه ، له فه رموده ی خواو پیغه مه را
بۆمان روون نه کراوه ته وه . زانایان هه ندیکیان ئه لێن : ئه گهریته وه بو لای به هه شت یا بو لای
ناسمان چونکه ئه وانه جیگه ی خوا په رستانن ، هه ندی تریان ئه لێن : دارژاندنی فه رمانی خوا

به لگه به له سه ره نه وهی را ناوی (منها) نه گه ریته وه بۆ لای پله ی به رزی لای خوا، یانی نه ی شه یتان تۆ بی به شی له پله ی به رز و به زه بی خوا به هۆی بی فه رمانی و سوژده نه بردنت بۆ ئاده م و نه و پله به رزه ت لی سه نه رایه وه، ووشه ی (ما کانا فیه) له سوره تی نه لبه قه ره دا پشتگیری نه و رایه ده کات .

﴿ فَمَا لَكَ أَنْ تُتَكَبَّرَ فَأُخْرَجَ إِنَّكَ مِنَ الصَّاعِرِينَ ﴾ دوا یی شایسته ی تۆ نیه که خۆت به گه وه به زانیت له به هه شت یا له ئاسماندا یا به هۆی نه و پله به رزه ی من داومه به تۆ، دروست نیه تۆ له فه رمانی من ده رچی و له و دیمه نه دایی، له مه و پاش تۆ شایانی نه وه نیت له به هه شتا بیت له گه ل فرشته کاندا و نه و پله و پایت هه بی، دوا یی تۆ ده رچۆ له به هه شت و له و دیمه نه دا به راستی له بی نرخ ی و سه ز شو رانی له مه و پاش .

﴿ قَالَ أَنْظِرْنِي إِلَى يَوْمٍ يَبْعَثُونَ ﴾ ئیبلیس ووتی: خوا به تۆ من دوا بخواه مۆ له تم بده هه تا روژی ئاده میزاد زیندوو نه کریته وه و هه مو بونه وه ران نه ماون .

﴿ قَالَ إِنَّكَ مِنَ الْمُنظَرِينَ ﴾ خوا فه رموی: به راستی تۆ له و که سانه نه بی دوا نه خرین و نه میتیته وه هه تا روژی زیندوو نه کریته وه بونه وه رانی مردو بۆ پر سیار لی کردن .

﴿ قَالَ فَبِمَا أَغْوَيْتَنِي لَأَقْعُدَنَّ لَهُمْ صِرَاطَكَ الْمُسْتَقِيمَ ﴾ ئیبلیس ووتی: دوا ی نه وه ی تۆ مۆ له تی منت دا من تیته کوژم بۆ له ریگه لادانی ئاده میزاد به هه ر جو ری بۆم بکری به هۆی له ریگه لادانی منه وه له لایه ن تۆ وه، به راستی من دانه نیشم بۆ چاوه روا نکر دنیان له سه ره نه و ریگه راسته ی تۆن و ئاده م و مناله کانی لئه ده م له و ریگه به، تۆ له ی خۆ میان لی نه که مه وه و له نایینی ئیسلام لایان نه ده م .

﴿ ثُمَّ لَا تَنفَعُهُمْ مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ وَمَنْ خَلْفَهُمْ ﴾ له پاشا به راستی من نه چم بۆ لایان له پیشانه وه و له دوا ییانه وه، گرمان نه خه مه دلایانه وه له هه مو شتیکا چا که یان بۆ بسازی تی له هه ردوو جیهاندا، وایان لی نه که م بر وایان به به هه شت و دۆزه خ و زیندو بونه وه و پر سیار نه بی، وایان بی ته سه لیم جیهان به رده وامه، فه رمانیان پی نه ده م به کوژ کر نه وه ی سامان و نه به خشین ی به هه ژاران و به رچا و ته نگ ی .

﴿ وَعَنْ إِيمَانِهِمْ وَشَمَائِلِهِمْ ﴾ و نه رۆم بۆ لایان له لای راستیانه وه و له لای چه پیا نه وه له خۆیانیا ن بایی نه که م به کردنی چاکه هه تا وازی لی بهیئن و وابزانن چاکه یان زۆره، نه وانه ی ناده میزاد له سه ر گومرایی ن وایان لی نه که م به رده و امبن له سه ر خراپه و رابوار دنیا ن لا شیرین نه که م .

﴿ وَلَا يَجِدُ أَكْثَرُهُمْ شَاكِرِينَ ﴾ و هتۆ نه ی خوا یه ده ست ناکه و ی زۆر تر له ناده میزاد سو پاس گوزاری تۆبن له سه ر نه و چاکانه ی تۆ پیت به خشیون، بۆیان نه راز نیمه وه با وه رت بی نه هیئن و به خا وه ن چاکه ت نه زانن .

بۆ زانن: هاتنی شه یان بۆ لای ناده میزاد له هه ر چوار لایانه وه هیما یه له دوو دلی پهیدا کردن له دهرونیانا و کۆشش بۆ لادانیان له ریگه ی ناین، به جۆری هه ر گونا ه ی بیته به رده میان شه یان وایان لی نه کا کۆلی لی نه ده ن هه تا نه یکه ن، له هه مو په رستی خوا لایان نه دا. یانی نه گه ر خوا فه رمانی ده ر کرد بۆ جهنگ کردن له گه ل بی با وه ران نه خاته دلیان بۆ خۆتان نه ده ن به کۆش جیهان شیرینه، نه گه ر فه رمان بدا به به خشی نی دارایی گومان نه خاته دهرونیان خۆتان هه ژار مه که ن، له کاتی قه ده غه کردنی مهیدا و قومار کردن و داوین پیسی گومان نه خاته دلیان بۆیان نه راز نیمه وه نه یکه ن هه ر کاتی خوا موژده ی دا به به هه شت و هه ره شه ی لی کردن به دۆزه خ نه و دوژمنه ی خواو خۆیان نه لی: به هه شت و دۆزه خ نه هه ن و نه نه یشب، هه ر وه که هه مو راستیه کان به پوچ دانه نی بۆیان. بائیمه یش له بیرمان نه چی نه و که سانه یش نایی خۆیانیا ن فرۆشته به شه یان له م سه رده مه ی نیمه دا، هه ر کرده وه یه داگیر که ران و نو که رانیان نه یکه ن له کۆشتن و تالان کردن و ده ر به ده ری دانیشتون و به نه نفال کردنیان به چاکی نه ژمیرو .

﴿ قَالَ أَخْرِجْ مِنْهَا مَذْذُوْا وَمَا مَدَّ حُورًا ﴾ خوا فه رموی به شه یان : تۆ برۆزه ده ره وه له م به هه شته ی بۆ ناده میزاد دانرا وه به سه خترین شو ره یی و عه یبه داری و به بی به ش له به زه یی و میه ره بانی خواو نه و پله به رزه ی پیت درا وه نه مینی .

ته فسیری زمانا کۆبی

﴿لَمَنْ تَبِعَكَ مِنْهُمْ لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنْكُمْ أَجْمَعِينَ﴾ سۆیند بەخۆم کەسی دواى تۆبکەوی لە ئادەمیزاد بەراستی من یڕ ئە کەم دۆزەخ لە ئیوێ هەموتان، سزای دۆزەخ بۆ تۆ و ئە و تاقمەى پەیرەوی تۆ ئە کەن و بە فەرمانی من هەڵناسن .

زۆر ئاشکرایە ئیبلیس هەركاتی کارێکی بکرا دیە بیانویەکی بۆ ئە تاشی و مەرج و ھۆیەکی بۆ دائەنا ھەر لە بەر ئەو ی سەر پێچی لە فەرمانی خوا بکا، زۆر بە بێ شەرمانە ئە یووت: لە گفتوگۆکانیدا: خوا ووتی و من و وتم، زۆر بەرو ھەڵمالراوی و ناشایستە دزی خوا ئەو ھەستا و وای دەر ئە پری شایانتر ئەو یە تۆ فەرمان نە دەى بە من شوژ دەبەم بۆ ئادەم ، فەرمان بە دەى بەو سوژ دە ببا بۆ من. کەواتە گەورەیی و ڕێژ لای شەیتان ڕە گەزە ئە ک لە خوا ترسان و پەرستنی خوا. بە لām لای خواى مەزن گەورەیی و ڕێژ بە ترسان لە خواو بە کردەو ی چاک پەیدا ئە بێ. ئە ک بە ھۆی ڕە گەز و بنچینە، دواى ئە بێ بزانی ھەركەسی ڕە گەز پەرست و خۆ پەرست بێ و ئاین بە گوێرەى ھەو ەس و سودی خۆی بە راورد بکا بێگومان ئە و کەسە شاگرد و پەیرەوی شەیتانە، ئێتر خۆی بزانی یان نا، لە پاشە ڕۆژدا ھاو ملی شەیتانە لە جێگەى ناخۆشدا .

پرسیار/ ئە و گفتوگۆیەى خوا لە گەل شەیتان ئایا راستە و خۆبۆ لە گەل شەىیتان یا بە ھۆی نوێنەری ترەو ەبۆ ؟

وہ لām/ ئیمە بر ومان ھدیە بە بوونی ئە و گفتوگۆیەى خوا لە گەل شەیتان، چونکە فەرمودەى خوا یەو دژایە تیشی لە گەل ناسینی ئە قلدا نیە. ئیمە پۆیست نیە لە سەرمان بگەر ڕین و بزانی بە چۆنیەتی ئە و گفتوگۆیە بە چ جوړی بۆ و لە بەر چاومانە خوا باسی فەر مۆ .

پرسیار/ رستەى (فیما أغویتنی) لە لایەن ئیبلیسەو ە وادەر ئە خا ئە و لە ڕینگە لادانە خوا ئە یکا، ئێتر بۆ ئە بێ خوا سزای شەیتان بە لاسەری ؟

وہ لām/ بەراستی ئە و ڕینگە لادانە لە شەیتانەو یە و لە خواو نیە ئیبلیس خۆی دگانی پێداناو ە خۆی لە ڕینگە لادەرە ، وە ک خوا ئە فەر مۆی لە سورەتی (ئە ل حیردا) :

(آغوئهم أجمعين): چون خوا بهندهى خوى لانهدا له ريگهى راست و له پاشا سزاي بدا. به لام گفتوگوى شهيان: (فيما اغويتنى) به ماناي نهويه به هوى شتى تو منت پى تاقى کرده وه له سوژده بردن بو نادهم كه منى خسته ريگه لادان و بى فه رمانى تو له مه ودووا نهو كارانه نه كه م به ناده ميزاد .

پرسيار/ له بهر چ شتى خوا مؤلتهى شهيانى داو خوا نه زانى به خراپه ي و خراپه كردنى؟ وه لام/ ناره زوو ويستى خوا داواى نه وهى كردوه يارمه تى ناده ميزاد بدا به نه قل و به ناموزگارى له سهرده ستى بيغه مه ران، به وهى تواناي داوه به وان كارى چاك و خراب بكن، سهر به ستى كردون و تاقيان ده كاته وه به ناره زووات و به هاندراره كاني شهيان و به پره واني شهيان له به جوى بونه وهى پاك و پيس و نياز پاك و نياز پيس. ته ماشاى ماناي نايه تى (٩٤) ي سوره تى نه لمائيده بكن .

له مه و بهر خوا فه رموى به فريشته كان: نيوه سوژده به بن بو نادهم و سهرى بو دانسه ويتن، له مه ودوايش نه فه رموى:

وَبَنَادُمُ اسْكُنْ اَنْتَ وَزَوْجُكَ الْجَنَّةَ فَكُلَا مِنْ حَيْثُ
شِئْتُمَا وَلَا تَقْرَبَا هَذِهِ الشَّجَرَةَ فَتَكُونَا مِنَ الظَّالِمِينَ ﴿١٩﴾ فَوَسَّوَسَ
لَهُمَا الشَّيْطَانُ لِيُبْدِيَ لَهُمَا مَا وُورِيَ عَنْهُمَا مِنْ سَوْءِ تَيْهَمَا وَقَالَ
مَا نَهَيْكُمَا رَبُّكُمَا عَنْ هَذِهِ الشَّجَرَةِ إِلَّا أَنْ تَكُونَا مَلَكَينِ أَوْ تَكُونَا
مِنَ الْخَالِدِينَ ﴿٢٠﴾ وَقَاسَمَهُمَا إِنِّي لَكُمَا لَمِنَ النَّاصِحِينَ ﴿٢١﴾
فَدَلَّهُمَا بِغُرُورٍ فَلَمَّا ذَاقَا الشَّجَرَةَ بَدَتْ لَهُمَا سَوْءُ تَيْهَمَا وَطَفِقَا
يَخِصِفَانِ عَلَيْهِمَا مِنْ وَرَقِ الْجَنَّةِ وَنَادَاهُمَا رَبُّهُمَا أَلَمْ أَنْهَكُمَا
عَنْ تِلْكَ الشَّجَرَةِ وَأَقُلْ لَكُمَا إِنَّ الشَّيْطَانَ لَكُمَا عَدُوٌّ مُبِينٌ ﴿٢٢﴾

قَالَ رَبَّنَا ظَلَمْنَا أَنْفُسَنَا وَإِنْ لَمْ تَغْفِرْ لَنَا وَتَرْحَمْنَا لَنَكُونَنَّ مِنَ
الْخَاسِرِينَ ﴿٤٣﴾ قَالَ أَهْبِطُوا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ وَلَكُمْ فِي
الْأَرْضِ مُسْتَقَرٌّ وَمَتَاعٌ إِلَىٰ حِينٍ ﴿٤٤﴾ قَالَ فِيهَا تَحْيَوْنَ وَفِيهَا
تَمُوتُونَ وَمِنْهَا تُخْرَجُونَ ﴿٤٥﴾

﴿ ویا آدم اسکن انت و زوجتك الجنة فکلا من حيث شئتما ﴾ وهئیمه دواى دهر کردنى
نیلیس له به هه شت و وتمان: وهئى نادهم ترو زنه کهت که حه وایه دانیشن و ئارام بگرن
له به هه شتا، دواىى بخون له میوه و خوارده مهنى به هه شت له هه رشویئى خوتان ئاره زوتان
هه یه و له هه رشتى ئه تانه وى ببخون .

﴿ وَلَا تَقْرَبَا هَذِهِ الشَّجَرَةَ فَتَكُونَا مِنَ الظَّالِمِينَ ﴾ وهئوه نزیكى ئه و دره خته مه کهون و
مه بخون، چونکه نه گهر لى بخون و تامى به ره مه کهى بکهن، دواىى ئیوه نه بن له و که سانه
سته م له خویان بکهن، شهیتان به وه خوشحال بوو بوشایى دهست کهوت به و بونه وه نه چى
بو لای نادهم و حه و خوى ماندو نه کا بو دهر کردنیان له به هه شت .

﴿ فَوسَّوسَ لَهُمَا الشَّيْطَانُ لُبْدِي لَهُمَا مَا وُورِي عَنْهَا مِنْ سُوْءَاتِهِمَا ﴾ دواىى شهیتان
له بهر زیانى نادهم و حه و دوودلى و گومانى به کارهینا و خستیه دهر و نیانه وه خواردنى
به ره مه مى ئه و دره خته بخون له بهر نه وهى دهر بخا له وان شتى داپوشرابوو له وان له شه رمگا
کانیان و عه یه کانیان، هه چ یه کى له وان نه شه رمگاى خویان و نه شه رمگاى هاوری که یان
نه بینى بوو .

بو زانین: گفتوگوى نهینى شهیتان و دوودلى دروست کردنى ئه و ئیمه چونیه تیکه ی
نازانین . به لآم ئیمه باوه رمان هه یه که خه فته و کاره سات و کرده وه یه بیته کوسپ
له ریگه ی ژیان و پیش کهوتن و فهرماندانی خوادا له شهیتانه وه یه، به هه رشپوه یه بو به
شهیتان ناموزگارى و دلسوزى خوى دهر برى بو نادهم و حه و، دل پىسى و ده غه لى نى

ته فسیرى زما کویى

په نهاندا بۆیان له دهرونی خوځا. نهو نایه ته واملن بۆ ده رنه خا شهیتان نه یزانی هه رکه سی له و دره خته بخوا شهرمگای ده رنه که وئ، هه رکه سیکیش شهرمگهی ده رکه وت له به ههشت ده رنه کړی بۆیه داوی سازان بۆ ده رکردنیا .

﴿ وَقَالَ مَائِهَآ كُمْآرَبِكُمْآ عَنْ هَذِهِ الشَّجَرَةِ إِلَّا أَنْ تَكُونَا مَلَکَيْنِ ﴾ وه شهیتان به فیله وه و به درۆ وه ووتی: په رو و ده که ری ئیوه قه ده غهی نه کردو وه له ئیوه خواردنی نه و دره خته مه گه ر که ئیوه نه بن به فریشته و لای گرانه و پئی ناخو شه . یانی ئیوه نه گه ر له و دره خته بخۆن وه ک فریشته جوان نه بن و پیوستیتان به خواردن نامی ئی .

﴿ أَوْتَكُونَا مِنَ الْخَالِدِينَ ﴾ یایزاره و لای گرانه که ئیوه بن له و که سانه ی به رده و امین له به ههشتا، هه رزیندوبن و نه مرن، وینه ی نه و فریشتانه هه ل سورپته ری کاروباری به هه شتن، شهیتان دوودلی نه خسته دهرونی ناده م و حه و، به دلایا نه روشت به ههشت نارامگایه کی خو شه نه گه ر له ودا به رده و امین له ناویا و ده رنه چونا یه .

په رسیار/ نهو نایه ته به روا له ت وای ده رنه خا که فریشته کان گه و ره ترن له پیغه مه ران، چونکه ناده م داوی نه کرد فریشته بی ؟

وه لآم/ له و نایه ته دا نه و شته پرونادا، چونکه ناده م کاتی داوی کرد له فریشته کان بی ریژدازنه بوو به پله ی پیغه مه رایه تی، نه و روداو ه به رله پیغه مه رایه تی ناده م بوه، بۆیه داوی کرد له فریشته کانی یا به رده و ام بی له به ههشتا، نه گه ر له کاتی پیغه مه رایه تیدا بوبی، بۆیه داوی کردو هه تا ته مه نی در یژبی وه ک فریشته کان، نه ک له به رنه وه ی فریشته کان له و گه و ره ترن .

﴿ وَقَاسَمَهُمَا إِنِّي لَكُمَا مِنَ النَّاصِحِينَ ﴾ وه شهیتان سویندی خوارد بۆ ناده م و حه و، ووتی: به راستی من له و که سانه م نامۆزگاری که ری دل سوژی ئیوه م نه گه ر ئیوه له و دره خته بخۆن نامرن و به رده و ام ده بن هه تا هه تایه . له ژیره وه دوژمنی سه ر سه ختی نه وان بو، نه یزانی هه رکه سی له و دره خته بخوا نه نجامه که ی ده رکرد نیه له به ههشت و پاشه روژی خراب و مر دنه .

شاگرده کانی نهم سهردهمه ی شهیتان ناده میزادی ساویلکه نه خه له تین و بی فهرمانی
خوایان بی نه کهن و خویتی بی تاوانیان پی نه ریژن و نه یان چه وسینته وه ودهر بهریان
نه کهن و شارو دیهاته کانیان نه روختن و منائی ساوا له دایک جوئی نه کهنه وه، هه تادی .
﴿فَدَلَاهُمَا بِغُرُورٍ﴾ دواپی شهیتان نادهم و حه وای دابه زان له پله به کی بالا و بو لای
پله به کی نرم و بی نرخ به هوی فیلی پوچی خو به وه و به فریودانی دروینه وه نامادهم و
حه وای خسته ته ماعه وه نه وانش دهستیان کرد به خواردنی میوه ی دهر خته که، به سویند
خه له تاندنی و به ته ماعدازی کردنی نه وه ی هه تاهه تابه له به هه شتا بن به وینه ی فریشته کان،
به راستی شهیتان دوا ی نه وه ی سویندی خوارد بو یان که ناموز گاری که ری دل سوژیانه،
نه وانش وه لامیان دابه و گومانیان و ابو هیچ که سی په لاماری سویندی درو نادا، شهیتان
به که مین که سه سویندی به درو خوارد و به که مین که سیش بوو داوای ره گز به رستی
کرد.

﴿فَلَمَّا ذَاقَا الشَّجَرَ بَدَتْ لَهُمَا سَوْآتُهُمَا﴾ دواپی کاتیک نادهم و حه وای تامی نه و
دره خته یان کرد و دهستیان کرد به خواردنی دهر کهوت بو یان شهرمگهی به کتریان بینی و
شهرمه زار بوون و دهستیان کرد به شار دهنه وه ی شهرمگهی خو یان .
﴿وَطَفِقَا يَخْصِمَانِ عَلَيْهِمَا مِنْ وَرَقِ الْجَنَّةِ﴾ وه نادهم و حه وای دهستیان کرد به دارینیی
گه لا و نه یاندا به سه ر خو یاندا له گه لا ی دره ختی به هه شت گه لا له سه ر گه لا،
له شهرمه زاریدا له لایه که وه نه چون بو لایه تر. هه ندی له زانایان نه لین: نه و دره خته هه نجیر
بوو.

﴿وَنَادَا هُمَا رَبُّهُمَا أَلَمْ أَنْهَكُمَا عَنْ تِلْكَ الشَّجَرَةِ وَأَقُلْ لَكُمَا إِنَّ الشَّيْطَانَ لَكُمَا عَدُوٌّ
مُبِينٌ﴾ وه به سه رزه نه شته وه به روه رده که ری خو یان بانگی کردن: ئایا من قه ده غه م
نه کرد بوو له ئیوه خواردنی میوه ی نه و دره خته وه یم نه ووتن: به راستی شهیتان بو ئیوه
دوژمیکی ناشکرایه بو ئیوه له و کاته وه فریشته کان سوژده یان برد بو نادهم و نه و سوژده ی
نه برد له بهر دلپسی و ره گز به رستی. نه و رسته به هه رچه نده سه رزه نه شته بو نادهم و
حه وای له سه ر نه وه ی شهیتان نه وانی خه له تان و لاوازیون به رانه ر به فیلی شهیتان،

ته فسیری ز مناکویی

له هه مان کاتدا ناگاداریان نه کا پیوسته په شیمان بینه وه، بویه کوتو پر دگانیان به تاوانی
خویناو داوای لی خوشیونان کرد له پوره وده کهری خوینان .

﴿ قَالَا رَبَّنَا ظَلَمْنَا أَنْفُسَنَا وَإِنْ لَمْ تَغْفِرْ لَنَا وَتَرْحَمْنَا لَنَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴾ نادهم و
حهوا ووتیان: نهی پوره وده کهری ئیمه: ئیمه سته مان له خویمان کرد به بی فرمانی تو که
ئیمه له به ههشت دهر کران و، نه گهر تو له ئیمه خوش نه بی و به زهیت پیمانا نه یه ته وه و
میهره بانیمان له گه لئه که ی به گهره بی خوژ، به راستی ئیمه له ریزی نه و که سانه نه بین
خوینان له ناو نه بهن و زیانو مەندین به هوی بی فرمانی تو، خوای مەزن له وان خوش بو،
وهک له نایه تی (۳۷) ی نه لئه قهره دا فەرموی:

﴿ قَالَ اهْبِطُوا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ ﴾ خوا فەرموی: ئیوه ی نادهم و حهوا و شهیتان و
مناله کانتان برۆنه دهر وه له به ههشت، هندی له ئیوه دوزمنی هندی تر تانن. یانی ئیوه و
شهیتان دوزمنی یه کترین، هندی له نه وه کانی نادهم و حهوا دوزمنی یه کترین، شهیتان
به رده وامه له سەر فریودانی نادهمیزاد له تۆله ی دهر کردنی له به ههشت و بی میهره بانی خوا
له گه لی به هوی نه وان وه به لām نادهمیزادی هه ژار شهیتان نابین هه تا نازاری بدهن و
تۆله ی خوینانی لی بکه نه وه .

﴿ وَلَكُمْ فِي الْأَرْضِ مُسْتَقَرٌّ وَمَتَاعٌ إِلَىٰ حِينٍ ﴾ وه بو ئیوه هه یه نارام گرتن و شوینی
حه سانه وه تان و ابراردنتان له زه ویدا هه تا کاتی مردنتان و کوتایی هاتن به ته مه نتان. نادهم
به و به سه رهاته توشی خه فته و نازار بو که بوی دهر کهوت جاری تر ناگه ریته وه به و ژیان و
گه رانه وه ی بو لای به ههشت هه تا نه مرئ و زیندو نه کریته وه جاری تر .

﴿ قَالَ فِيهَا تَحْيَوْنَ وَفِيهَا تَمُوتُونَ وَمِنْهَا تَخْرُجُونَ ﴾ خوا فەرموی: ئیوه ی نادهم و
حهوا و مناله کانتان له زه ویدا نه ژین له رۆژانی ژیا تان و له زه ویدا نه مرن و نه بی به جیگه ی
گۆرتان و له زه ویدا ئیوه نه هیتریته دهر وه له رۆژی دوایدا زیندو نه کریته وه بو پر سیار و
پاداشت و تۆله .

خوای مه‌زن به‌سه‌ره‌هاتی ئاده‌می له‌ئایه‌تی (٣٣) ی ئه‌لبه‌قه‌ره هه‌تا ئایه‌تی (٤١) و له‌سوره‌تی ئه‌له‌ع‌رافدا له‌ئایه‌تی (١١) هه‌تا ئایه‌تی (٢٥)، له‌سوره‌تی (تاه‌ا) دا له‌ئایه‌تی (١١٥) هه‌تا ئایه‌تی (١٢١)، له‌سوره‌تی (سادا) له‌ئایه‌تی (٧١) هه‌تا ئایه‌تی (٨٥) باسی فهرموه... کورته‌و پوخته‌ی ئه‌و به‌سه‌ره‌هاتی ئاده‌م له‌و ئایه‌ته‌دا به‌م جو‌ره‌ی خواره‌ویه :

خوای مه‌زن هه‌والی دا به‌فریشته‌کان: به‌راستی من بونه‌وه‌ری له‌زه‌ویدا دروست نه‌که‌م، ئه‌و بونه‌وه‌ره خۆی و نه‌وه‌کانی ئه‌رو‌ن به‌هه‌رچار لای زه‌ویدا و ئه‌خۆن و ئه‌خۆنه‌وه له‌خواره‌مه‌نه‌ی کانی زه‌وی، دوا‌ی فریشته‌کان به‌خوا‌یان ووت له‌پ‌روی به‌نده‌یی و بچو‌کیه‌وه: تۆ چۆن دروست نه‌که‌ی له‌زه‌ویدا که‌سانی خراپه‌ بلا‌و بکه‌نه‌وه له‌زه‌ویدا و خۆتی یه‌که‌تر برێژن و رینگه‌ی له‌یه‌که‌تری بگرن بۆ زۆرکردنی سامان له‌پیت و فه‌ری زه‌وی؟ ئیمه‌ هه‌مو کاتی به‌رده‌وامین له‌سه‌ر په‌رستی تۆ.

دوا‌ی خوای مه‌زن وه‌لامی فریشته‌کانی دایه‌وه به‌فه‌رموده‌یه دل‌یان ئارامی په‌یدا کرد. خوای گه‌وره دا‌وای له‌فریشته‌کان کرد پ‌یوسته‌ ئیوه سوژده‌ بیهن بۆ ئه‌و بونه‌وه‌ره که‌نا‌وی ئاده‌مه کاتی بو به‌ته‌نیکی رێک و پێک و دروستم کرد و دیمه‌نی یه‌که‌جاریم پ‌ی به‌خشی و گیانم کرد به‌به‌ریا، دوا‌ی فریشته‌کان ر‌یزی ئاده‌میان گرت و سوژده‌یان بۆ برد جگه‌ له‌ شه‌یتان که‌به‌ئاشکرا‌یی و بی‌ئا‌پ‌رو‌یی گونا‌هی ده‌رپ‌ری و بی‌فه‌رمانی خوای کرد و بی‌شه‌رمانه‌ سه‌ری بۆ ئاده‌م دانه‌نه‌واند و سوژده‌ی بۆ نه‌برد.

کاتی خوای مه‌زن په‌رسیاری له‌شه‌یتان کرد له‌باره‌ی سوژده‌ نه‌بردنیه‌وه ووتی: من چاک‌ترم له‌ئاده‌م و په‌گه‌زم بالا‌تره‌ له‌و، دوا‌ی خوای مه‌زن له‌تۆله‌ی بی‌فه‌رمانی ئه‌ودا ده‌ری کرد له‌به‌هه‌شت و دووری خسته‌وه له‌به‌زه‌یی و میه‌ره‌بانی خۆی، خوای مه‌زن نا‌وی هه‌مو بونه‌وه‌رانی ف‌یری ئاده‌م کرد که‌فریشته‌کان نه‌یان ئه‌زانین، خوا فه‌رمانی دا به‌ ئاده‌م که‌هه‌والی ئه‌و بونه‌وه‌رانه‌ بدا به‌فریشته‌کان و نا‌وی هه‌مو‌یان ف‌یری ئه‌وان بکا، هه‌تا ده‌رکه‌وی بۆیان ر‌یزو زانیاری ئاده‌م، نه‌ینی جیگه‌نشینی ئاده‌م بۆ خوا له‌زه‌ویدا

دهربكهوى بۆيان ئادهم يه كه يه كه ناوى ئهو بونه وه زانهى بى ووتن، رېزى ئادهم و نهىنى جىگه نشىنى ئهويان بۆ رون بويه وه .

خوای مهزن دروستى كرد بۆ ئادهم هاوه لىك و كردى به ژن بۆى، له به هه شتا داينان به خوشيه وه كه هه يانبو سهر به ستى كردن و ره وای كرد بۆيان خوارده مه نى هه مو ميوه كانى به هه شت، قهرده غه كرد لىيان تاكه دره خى له هه موو دره خه كانى به هه شت، خوای مهزن فهرموى به ئادهم و حهوا، به لىنى دانى ئهوان فهرمان به ردارى خوا بسن و له فهرموده ي ده رنه چن هه رگيز برسيتى و تىنوئى و روتالى رويان تى تاكا، خوا فهرموى: ئيوه له شه يتان بژسن و ناگادارى خوتان بن له ريگه لاتان نه دا و بى فهرمانى خواتان يى نه كا. شه يتان ده ركرا وله ميه ره بانى خواو زورى لا گرانبو ئهوان لهو خوشه دا بژين و شه يتان له خوشيدا نه ژى.

دواى شه يتان رويشت بۆلاى به هه شت به هه رجوړى بسو هه ولى دا بۆ راكيشان و سه رنجى ئادهم و حهوا بۆ لاى خوړى. له وه وه لهدا سه ركه وت و ئهوانى گيرۆده كرد به وى گفتوگوى پرپوچى رازاوه ي خوړى. كزۆل و كزىله ي كردن و له ريگه ي راستى لايدان و له ودره خه يان خوارد، كاتى كه له ميوه ي دره خه كه يان خوارد به رگه كانيان له بهر دارناوشه رمه كانيان ده ركه وتن به پهلوه به شه رمه وه خوړيان دانه پۆشى به گه لاى ده رخته كانى به هه شت. دواى خوای مه زنه سه رزه نشته وه بانگى ئادهم و حهواى كرد لۆمه ي كردن له سه ر ئه وه ي نامۆزگارى خويان له بهر خوړيان برده وه، ناگايان له وه نه ما كه له شه يتانى ترساندبوون، به بۆنه وه ئادهم و حهوا به كزۆلىه وه له خواپارانه وه و په شيمان بونه وه دواى لى بوردن و خوشبونيان له خوا كرد، خوای مه زن ميه ره بانى بى به خشين و لهوان خوشبوو. به لآم ده رى كردن له به هه شت و بى به شى كردن لهو خوارده مه نيه خوۆشه ي به هه شت و ناردنيه سه رزه وى و كردنى به جىگه دارى خوړى و دوو ريگه ي بۆ دانان: راغوبى وه رگرتن. ريگه لى وونون. به لىنى دانى هه ركه سى راغوبى وه رگرى ئه يخاته به هه شت له پاشه روژدا، هه ر كه سى له ريگه ي راستى خوا ده رچى ئه يخاته دۆزه خ، ئادهم و نه وه كانى ناگادار كرد كه دۆژمنايه تى له نيوان ئهوان و شه يتانا به رده وامه هه تا

رۆزی دواپی و ترساندنی له ریگه لادان و گومان پهیدا کردنی شهیتان، نهو باسانه‌ی رابوردن له وئایه تانه‌دا پوخته‌ی به‌سه‌رهات و چیرۆکی ئاده‌م و حه‌واو شه‌یتان. به‌لام ئاده‌میزاد هه‌یانه باوه‌ریان به‌و روداوه نیه، هه‌یانه باوه‌ریان به‌و به‌سه‌رهاته هه‌یه، نهو باوه‌ر دارانه‌یش هه‌یانه له‌سنوری دهر که‌وتوی قورئان دهر چوون و پشتیان به‌ئه‌فسانه‌ی جوه‌کان به‌ستوه له‌باره‌ی شوینی به‌هه‌شت و جگه‌ی ئه‌وه‌یش ئه‌لین: نهو به‌هه‌شته له‌سه‌ر زه‌وی بوه، نه‌ودره‌خته ئاده‌م و حه‌وا له‌میه که‌یان خوارد دره‌ختی گه‌نم بوه، ئاده‌م و حه‌وا به‌گه‌لای هه‌نجیر شه‌رمگه‌ی خۆیانیان دانه‌پۆشت، شه‌یتان له‌قورگی ماریکا چووه به‌هه‌شت، هه‌تا دی ئه‌وانه هه‌میان نه‌له‌قورئاندا و نه‌له‌فه‌رموده‌ی راستی پێغه‌مه‌ردا رۆن نه‌کراوه‌ته‌وه، تا قمی له‌سۆفیه‌کان نه‌وپه‌ریان گرتوه له‌دهرچونی سنوری دیاری کراوی قورئان، مانایه‌کی نادیا‌ری و ناپه‌سه‌ندیان بۆ دروست کردوون: ئه‌لین: به‌بی‌شه‌رمانه دره‌خت به‌مانا تا‌قی کردنه‌وه‌یه. شه‌یتان به‌مانا ئاره‌زووی جیهانه. شه‌رمگه به‌مانا په‌ستی و بی‌نرخیه هه‌تا دی. ئیمه به‌جۆریکی مامناوه‌ندی و دادپه‌روه‌ری ریگه‌ی رۆنی دهر که‌وتوی قورئان نه‌گرین و دوا‌ی پروپوچی جوه‌کان و له‌ریگه‌ی دهرچونی سۆفیه‌کان و ئه‌وانی تر ناکه‌وین. به‌کورتی باوه‌رمان به‌و‌شتانه هه‌یه به‌سه‌ر ئاده‌مدا تپه‌ریون به‌گوێزه‌ی مانای دهر که‌وتوی قورئان هه‌لته‌سین. یانی دره‌خت و شه‌رمگه‌و گه‌لاو شه‌یتان به‌شیوه‌ی بی‌سراو مانایان نه‌که‌ین و راست و چه‌پ نا‌گرین، ئه‌قلیش تهنه‌ا مانای دهر که‌وتوی نه‌و‌شتانه وه‌رته‌گری. ئیمه داوامان لێ نا‌کری بزاین نه‌و به‌هه‌شته چۆنه و له‌م سه‌ر زه‌ویه‌دا بووه یانه نه؟ نه‌و گه‌لایه ئاده‌م و حه‌وا خۆیانیان پێداپۆشت چ ره‌گه‌زی بووه؟ نه‌و دره‌خته چ شتی بووه؟ شه‌یتان چۆن چوه به‌هه‌شت؟ ئه‌وانه هه‌میان درێژه‌و شی کردنه‌وه‌یان و چۆنه‌تی راستیان هه‌واله‌ی زانیاری بی‌وینه‌ی حه‌وان، هه‌یچ په‌یامی بۆ دیاری کردنیان نه‌هاتوه‌ته‌ خواره‌وه و نه‌قلیش له‌وباره‌وه کۆله‌و بۆی دیاری نا‌کری.

خوای مه‌زن له‌نایه‌تی (١٤١) ی ئه‌له‌نعامدا باسی ئه‌و‌شته‌ی فه‌رموه که به‌گه‌وره‌یی خۆی به‌خشویه‌تی به‌به‌نده‌کانی خۆی له‌خواره‌مه‌نیه‌کان. له‌نایه‌تی (٢٧) ی پێشوی ئه‌م سوره‌ته رۆنی کردوه‌ته‌وه که رۆتالی و دهر که‌وتنی شه‌رمگه‌ هۆی ئابروچون و بی‌نرخیه بۆ ئاده‌میزاد بۆیه ئاده‌م و حه‌وا به‌هۆی پاکی دهر و نیانه‌وه هه‌ولتی داپۆشینی خۆیانیان نه‌دا،

لهم ئایه تانه ی دووایشدا باسی نه وه مان بو. نه کا که به خششیکی زور گرنگتری به خشیه به بهنده کانی خوی وهك بهرگ و پۆشاک، بۆشمان رۆن نه کاته وه پۆسته ئاده میزاد شهرمگهی خویان داپۆشن به ههر پۆشاکێ بی، بیریشمان نه خاته وه که عهر به به کان بهرله هاتی ئایینی نیسلام به رۆتی نه گهران بهم لاو لای خانه ی خوادا، ئایینی نیسلام نه و کاره خراپه ی قه ده غه کرد. نه فهر موی:

يٰۤاِبْنِۤىۤ اٰدَمَ قَدْ اَنْزَلْنَا عَلَیْکُمْ لِبَاسًا
يُّوْرِیۤ سَوْءَ تَکُمۡ وَرِیْشًا وَّلِبَاسُ النُّقُوۤیۡ ذٰلِکَ خَیْرٌ ذٰلِکَ مِنْ
ءَاٰیَتِ اللّٰهِ لَعَلَّهٖمْ یَذَّکَّرُوۡنَ ﴿٦٦﴾ یٰۤاِبْنِۤىۤ اٰدَمَ لَا یَفۡتِنَنَّکُمُ
الشَّیۡطٰنُ کَمَا اَخۡرَجَ اٰبَیۡکُمۡ مِنَ الْجَنَّةِ یَنۡزِعُ عَنْهُمَا لِبَاسُهُمَا
لِیَرِیَهُمَا سَوْءَ تَهِمَا اِنَّهٗ یُرِیۡنَکُمۡ هُوَ وَقَبَیۡلَهُ مِنْ حَیۡثُ لَا تَرَوُنَّهٗمْ
اِنَّا جَعَلْنَا الشَّیۡطٰنَ اَوْلِیَّآءَ لِلَّذِیۡنَ لَا یُؤۡمِنُوۡنَ ﴿٦٧﴾

﴿ یابنی آدم قذ انزلنا علیکم لباسا یواری سواتکم ﴾ نه ی ئاده میزاد به راستی ئیمه به خشیومانه به ئیوه و ناردومانه ته خواره وه به سهر ئیوه دا بهرگ و پۆشاکێ داپۆشی شهرمگهی ئیوه، یانی ئیمه ناردومانه ته خواره وه به سهر ئیوه دا بارانی زهوی زیندو نه کاته وه وه مو شتیکی پی سهوز نه کهین. به تایه تی لۆکه و کهتان که شهرمگهی خویانیان پی دانه پۆشن، ههروه ها نازه لیشم بو دروست کردون که به گزوگیای زهوی نه ژین و به خوری و کورگ و موی نه وان بهرگ بو خۆتان نه سازین.

﴿ وریشا ﴾ وه ئیمه به خشیومانه به ئیوه بهرگیکی تری به نرخ و نایاب له پۆشاک و کهل و پهلی مالتان خۆتانی پی نه رازینه وه به وینه ی بالنده که خۆیانی پی جوان نه کهن به تۆک و

په ره کانیان. یانی نیمه نهو دوو بهرگه مان بی به خشیون: یه کیکیان شهرمگه ی خوټانی پی دانه پوژن، نهوی تریان خوټانی پی نه پازینه وه. ووشه ی (ریشا) زوړ شت نه گرینه وه له به خشراوه کانی خوا به وینه ی دارایی و هدرزانی و ناووسابون و زوړ شتی تر که نه به هوی خو جوان کردن.

﴿ وَلِبَاسُ التَّقْوَىٰ ذَٰلِكَ خَيْرٌ لَّكُمْ ﴾ و بهرگی له خوا ترسان نه و بهرگه چاکتره له هه مو بهرگی، چونکه خاوه نه که ی نه پاریزی له سزای خوا به وینه ی بهرگی خاوه نه که ی نه پاریزی له گه رماو سه رما. بهرگی له خوا ترسان جوړه کانیان زوړن: خو پاراستن له قه دهغه کراوه کان، کردنی کرده و ی چاک، داوین پاکي، راست گو یی، شهرم کردن، ره و شتی چاک هه تادی. نه وانه هه مویان ناوبراون به بهرگ. لیږه دا به مانا بهرگ و کهل و په لی نایابی ناو مال ه.

﴿ ذَٰلِكَ مِنْ آيَاتِ اللَّهِ لَعَلَّهُمْ يَذَّكَّرُونَ ﴾ به به خشیونی نهو بهرگانه به ئاده میزاد له و به لگانه نه له سه ر ناسینی خواو به یه کدانانی خوا، بو نه ون بیر بکه نه وه له چاکه ی خوا، دوا یی سوپاسی خوا بکه نه له سه ر پاراستیان له گه رما و سه رماو روټالی و روداوی ترو شهرمگه یان دانه پوژی و نه یشیان پاریزی له سزای خوا.

له و نایه تانه ی پی شو دا خوا باسی دوژمنایه تی شه یان و باسی بهرگ و پو شاک کردو رو نی کرده وه شه یان داوی دانا بو ئاده م و حه و و ده ری کردن له به هه شت، ناسایش و خو شی نه وانی گیرا به نازار و ماندوو بون و خه فته و کوله مده رگی، له م نایه ته ی دوا ییدا کوړانی ئاده م نه تر سیټی که شه یان نه یان خاته داوی خو یه وه و باریان گران نه کا به گونه هه تا نه یه لی بچن بو به هه شت له پاشه روژدا بو در یژه ی نهو باسه خوا فهر موی:

﴿ يَا بَنِي آدَمَ ﴾ نه ی ئاده میزاد و کوړانی ئاده م. بیژراوه نه م نایه ته روی پی کراوه بو لای نه وانه به روتی ته و اقی مالی خوا یان نه کرد.

﴿ لَا يَفْتِنَنَّكُمُ الشَّيْطَانُ كَمَا أَخْرَجَ أَبَوَيْكُم مِّنَ الْجَنَّةِ ﴾ شه یان نیوه بی ناگانه کا به فیلی خو ی و سه رتان لی تی کیدا، به و جوړه ی باوک و دایکی نیوه ی ده ر کرد له به هه شت، به هوی هاندانیان بو خوار دنی میوه ی نهو دره خته و ده ر که وتی شهرمگه یان.

﴿يَنْزَعُ عَنْهَا إِبَاسَهُمَا لِيُرِيَهُمَا سُوَاطِهِمَا﴾ شەیتان دای رنی لەوان بەرگە کانیاں بۆ ئەوێ دەرخا بۆیان شەرمگە کانیاں و شەرمگە یە کتر بینن کە لەوێوە بەر شەرمگە یە کتریاں نەبینی بوو. بانهوێشمان لەبەر بێ بەکردنی گوناھیکەوێ ئادەم و حەوا لەبەهەشت دەرکران. دوا ی چونیاں بۆ بەهەشت، دوا یی چۆن نەوێ کانی ئادەم و حەوا ئەچنە بەهەشت کە گوناھێ زۆر کۆمەڵ بوو لەسەریان؟ لەوێ لادمان ئەبێژێ میسەرەبانی خوا زۆرترە لە گوناھێ ئێمە بەدو مەرجە ی کە ئێمە لە تاوانی خۆمان پەشیمان بینەوێ.

﴿إِنَّ لَهُ يَراَکُمْ هُوَ وَقَبِيلُهُ مِنْ حَيْثُ لَا تَرَوْنَهُمْ﴾ بەراستی شەیتان خۆی و تاقم و سەربازە کانی ئێوێ نەبینی لەجێگە یە ک ئێوێ ئەوان نابینن، چونکە خوا لە چاوی ئەوانا جوێرە بینێکی دروست کردوێ لە چاوی ئێوێدا دروستی نەکردو. کەواتە ئێوێ خۆتان لە داو و فێلی ئەوان بپاریژن، دوژمنایەتی ئەوانتان لەبەر نەچی، ئەوان وێنە ی ماری ژێر کان، کاتی ئەزانن پێنەوێ ئەدەن. زانایان لە نیو روناکی مانای ئەو رێستە یە بیریاں جیاوازی، هەندێکیان ئەلێن: جنۆکەو پەری ئادەمیزاد نایابینن، هەندێ تر لایان وایە دروستە بینرین، بەلام نەک لەسەر ئەو شیوێ تایبەتی یە لەسەری دروست کراون، کاتی خوا بیهوێ نیشانی ئادەمیزادیاں بەدا ئەیان گۆری بە شیاوازی شیاوبی بینرین، لەوێنە ی شیوێ ئادەمیزاد، ئیبراھیم پێغەمەر و خاتون سارای ژنی فریشتەکانیاں بینن، هەندێ لەزانیان ئەلێن: جگە لە پێغەمەران کەسی تر نایابینن، هەندێ تر لایان وایە لەجێھاندا نابینرین، چونکە لەوانە یە ژن و کۆری خۆی بەوان بزانی و توشی هەلە بی، بەلام لەدوا ی تەماشاکردنیکی زۆر لەنامە کان بیری زانایانی بپروا پێکراو بەلگە یە کی ئاشکرای بێگومان دەست نەکەوت لەسەر چاویکەوتنی جنۆکەو پەری. مانای دەرکەوتوی ئەو رێستە یە لەتایبەتی سەرەوێدا زۆرتر بەلگە ی بێگومانە لەسەر ئەوێ نابینرین. ئەو باسانە ی سەرەوێ هەمویاں بۆ ئەوێ جنۆکە کان لەشیوازی تایبەتی خویانا نابینرین، بەلام لەشیوێ یە تردا بێگومان بینراون. بەسەرھاتی سولەیمان لەگەڵ (نەرنایشی) جنۆکەو ھاودرنی تەختی (بەلقیس) و بەکارھێنانی دێوێ کان لە کاریی کردنیاں بەلگە ی بێگومان لەجگە ی شیوێ خویانا ئەبینرین. چاویکەوتنیاں بۆ جگە ی پێغەمەرانیش دروستە ئەگەر خوا ئارەزو ی هەبی.

﴿ إِنَّا جَعَلْنَا الشَّيَاطِينَ أَوْلِيَاءَ لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ ﴾ بەراستی ئیمه شهیتانه کاغان کردوه به دۆست و کار هه لئسورپنهر بۆئه و که سانه ی نه وتۆ باوه رپناهیتن به خواو به تاتاک و ته نه های دانانین و بی فەرمانی نه و نه که ن. به لām باوه رداران به هیچ جورئ شهیتان دهسته لآت و توانای به سه ریانانیه، چونکه به نده ی پوختی خوان و ئیش و کاری خویانیان سپارده ی خوا کردوه، خوایش دۆست و کار هه لئسورپنهری نه وانه .

پرسیار/ کاتی شهیتان ئیمه بیینی و ئیمه نه و نه بینین، وامان بۆ دهر نه که وی شهیتان دهسته لآتی به سه ر ئیمه دا هه یه و ئیمه به ران به ر نه و لاواز و ژێردهسته یین، نه توانی به په نهانی له ناومان بدا هه ر کاتی ئاره زوی هه بی، ئیمه توانای نه وه مان نه بی خۆمانی لی بیار ژیرین، کاتی نه وه مان زانی به چ جورئ مانای نه وه نه کری که خرا فەرمان نه دا به وه شهیتان له ریگه لاتان نه دا و قه ده غه ی فەرموه گوئ گرتن له شهیتان .

وه لām زۆر ناشکرایه ئیمه شهیتان نایینین. به هه موو کرده وه خراپه کانی کار نه که نه سه ر میشکمان. گومانو خواستی خۆی بخاته دهر وغان به هه شت و دۆزه خ نین، هه تادی باوه رداران هه ستیان به و خواسته ی نه و کردو وریا نه بیته وه، باوه ری خویان به خواو رۆژی دوا یی به هیز تر نه بیته و روله خواستی شهیتان وه ر نه گیرن و وه لآمی ناده نه وه وه په نا له شهیتان نه گرن به هوی یارمه تی خوی مه ز نه وه. که واته شهیتان به ران به ر به باوه رداران دهسته لآتی نه وه لاوازه، خۆی له و که سانه لئه دا خواسته که ی بۆ ناچیته سه ر. هه ر که سیکیش باوه ری به خواو به رۆژی دوا یی نه بی له گه ل خواستی شهیتان نه و او دهسته لآتی خۆی به سه رانه کیشی و رای نه کیشی بۆلای هه ر جیگه و هه ر شتی ئاره زووی هه بی و له هه ر کاتیکه بیه وی، به بیچه وانه ی نه وانه وه باوه رداران خویان ناده ن به ده ست و گومان و خواستی شهیتانه وه .

هه ندی له سه ر گه ر دانه کان نه لئین: نه و شهیتانه ئیمه نایینین بریتیه له و میکرو بانه ی میشه کان هه لیان نه گرن بۆلای ناده میزاد، دوا یی له له شی ناده میزاد دا زاوژی نه که ن و

به گورجی گه شه نه کهن و نه بنه هوئی نه خوشی به شیوه یه ک چاره سه رنه کری، بیری نهو
 که سانه به گوتره و به بی به لگه نه یده نه پال خوای مه زن، په یوه ندی به یاساو په پیره وی
 ئیسلامه وه نه. بی باوه ران بهرله هاتنی ئایینی ئیسلام پیاوه کانیاں بهر ژدا بهر وتی
 نه سورانه وه بهم لاو لای خانهی خوادا، ژنه کانیاں له شه ودا نه سورانه وه، نه گهر بیان
 ویستایه حه ج یا عه مره بکه نه دیان ووت: نابی ئیمه به بهر گه وه بسور پینه وه به چوار لای
 خانهی خوادا که گونا همان پتوه کردوه، بۆ نهو مه به سته هاواریاں نه کرد: چ که سیکه
 بهر گیکمان بداتی حه ج یا عه مره ی پتوه بکه ی، نه گهر که سی وه لامی بدانایه وه ونه
 شته ی بدانایه نه سورانه وه نه گهر ووه لامیاں نه درایه ته وه یا بهر وتی نه سورانه وه یا به بهرگی
 خویانه وه نه سورانه وه له دواییدا بهر گه کانی خویانیاں فری نه دا، بۆ باسکردنی نهو باسانا
 لهو بارانه وه خوا فهرموی :

وَإِذَا فَعَلُوا
 فَحِشَةً قَالُوا وَجَدْنَا عَلَيْهَا آبَاءَنَا وَاللَّهُ أَمَرَنَا بِهَا قُلْ إِنَّ اللَّهَ
 لَا يَأْمُرُ بِالْفَحْشَاءِ اتَّقُوا اللَّهَ عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٢٨﴾ قُلْ
 أَمَرَ رَبِّي بِالْقِسْطِ وَأَقِيمُوا وُجُوهَكُمْ عِنْدَ كُلِّ مَسْجِدٍ
 وَادْعُوهُ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ كَمَا بَدَأَكُمْ تَعُودُونَ ﴿٢٩﴾ فَرِيقًا
 هَدَىٰ وَفَرِيقًا حَقَّ عَلَيْهِمُ الضَّلَالَةُ إِنَّهُمْ اتَّخَذُوا الشَّيَاطِينَ
 أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ مُّهْتَدُونَ ﴿٣٠﴾

﴿ وَإِذَا فَعَلُوا فَاحِشَةً قَالُوا وَجَدْنَا عَلَيْهَا آبَائًا ﴾ وههه کاتی بی باوههان کاریکی بیژ لی
کراوه و خراپان نه کرد به وینهی په رستی بته کان و کردنی هه موو قه دهغه کراوه کان،
له و کاته دا به وان بوو ترایه نه و کاره قه دهغه کراوانه مه کهن نه دیانوت له رووی لاسایی
کردنه وه بهی به لگه ئیمه باو که کانی خو مانمان ده ست که وتوو له سه ر کردنی نه و کاره
بیژ لیکراوه له وانوه بو مان به جی ماوه ئیمه ش نه یکهین، کرده وهی نه وان یاسای بت
په رستان و جگه ی نه وان به تاییه تی له م سه رده مه ی ئیمه دا نه و جو ره لاسایی کرده وان
زورن. وه ک دانیشن بز پرسه و سه ردان بولای گو رستان و لای مردوان بز وه رگرتنی فه ر،
ماچ کردنی کیل و دره خت و گل و به ردی سه ر گو رپی پیاو چاکان ونه و لاسایی
کردنه وه له لایه ن نه خو ینده وه ران به تاییه تی لای ساویلکه کان و په په وهانی پیرانی نه م
سه رده مه ی ئیمه یه که جار له سنوری یاسای ئیسلام ده رچوون. له هه مو ان خراپه تر
بیر کرده وهی سال و روژی مردوی هه ندی پیاوان .

﴿ وَاللّٰهُ اَمَرْنَا بِهَا قُلٌّ إِنَّ اللّٰهَ لَا يَأْمُرُ بِالْفَحْشَاءِ ﴾ وهه یان ووت خوا فه رمانی داوه
به کردنی نه و خراپانه و لاسایی کرده وهی باوک و باپیران، جگه له بوختان و درو به لگه ی
تریان نه بو و خوی مه زن به ریچی دانه وه فه رموی: تو بلئی: به راستی خوا فه رمان نادا
به کرده وهی خراپ و بیژلی کراوه و ناپه سه ند. یاسای خوا به جو ری ها توه ته خواره وه
فه رمان به جگه ی چاکه نادا، زور راست و بی گو مانه هه موو فه رماندانی خوا چاکه .

﴿ أَتَقُولُونَ عَلَى اللّٰهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴾ نایا ئیوه چو ن شتی به درو نه لئین و به بوختان نه یذه ن
به سه ر خوا دا شتی ئیوه نایزانن فه رموده ی خوا به: ئیوه بهی نو ینه ر یه که عجار فه رموده ی
خواتان نه بیستوه له پیغه مه رانه وه وه رتان نه گرتوه که نو ینه ری نیوان خواو نیوان به نده کانی
خوان، ئیتر ئیوه نه و شتانه چو ن له خو تانه وه نه لئین، هه ر که سی به نه زانینه وه شتی بلاو
بکاته وه بوختان و دو ریه و جیگه ی پروا نیه و بی نابرویه .

﴿ قُلْ اَمَرَ رَبِّي بِالْقِسْطِ وَاَقِمُوا وُجُوْهَكُمْ عِنْدَ كُلِّ مَسْجِدٍ ﴾ تو بلئی به و بی باوه رانه
په روه رده که ری من فه رمانی داوه به دا په روه ری و به راستی و یه کیستی خواو هه مو کرده وه
چاکه کان. که واته گو مانی بی باوران که نه لئین: خوا فه رمانی داوه به و کرده وه خراپانه
نه خرینه سه ر سه نو ینکه وه و، تو بلئی به وان ئیوه رووی خو تان بکه ن بز لای په رستی خوا

ته فسیری زمانا کوی

به ریکی راهه ستن و روبکه ن بۆلای روانگه له هه موو کاتی سوژده بردنتانا له لای هه مو مزگه وتی له کاتی نوێژ کردنتانا.

﴿ وَأَدْعُوهُ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ ﴾ وه ئیوه پهروه ده که ری خوژتان به رستن و له و به یارینه وه و ئیوه نیازتان پاکبی له په رستندا بۆ خواو مه به ستان هه ر پهروه ردگارتان بی بۆ جگه ی خوا نه بی .

﴿ كَمَا بَدَأَكُمْ تَعُودُونَ ﴾ به و ئینه ی شتی یه که م جار پهروه ردگار ئیوه ی دروست کردوه ئیوه نه گیرینه وه له رۆژی دوایدا بۆ پرسیار و پاداشت. دواپی ئیوه نه بن به دوو تا قم :

﴿ فَرِيقًا هُدَىٰ وَ فَرِيقًا حَقَّ عَلَيْهِمُ الضَّلَالَةُ ﴾ تا قمی یه که می ئاده می زاد خوا راغویی نه وانی کردوه و یاریده ی داو ن بۆ لای باوه ره ییان و ناسینی خواو، نه و تا قمه نه وانه ن خویان کردوه به دۆست بۆیان و سه ره رشتی که ری خو یان، گو ی رایه لی فه رموده ی خوابون و شه ییانان نه کردوه به دۆستی خو یان و، تا قمی دوو هه میان خوا رسوای کردون، پیوست بووه له سه ریان له رینگه ی خوا لابه دن و شایسته ی رسوایی بن، به گو یه ی نه قل و پاکی ده رونی خو یان هه لئه ساو ن له پاشه رۆژدا سزای سه ختیان نه در ی .
﴿ إِنَّهُمْ اتَّخَذُوا الشَّيَاطِينَ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ مُّهْتَدُونَ ﴾ به راستی نه و

تا قمه ی دوو هه میان شه یتانه کانیا ن کردوه به دۆست و هه لئه سورینه ری کاری خو یان له جگه ی خواو که سیکیش جگه ی خوا وه ریگری به دۆست و به سه ردار، بۆ خو ی شایسته ی رینگه لی ونبونه، وه گومان نه به ن نه و تا قمه که نه وان رانمو یان وه رنه گرتوه به کردنی کرده وه خرا به کان به لاسایی کردنه وه ی باو که کانیا ن و به بوختان نه یان ووت :
خوا فه رمانی داوه .

زۆر راسته هه مو خاوه ن بیرو باوه ری له کۆن و له تازه دا خو یان به راست نه زانن و هه ر کاری بکه ن به لای خو یانه وه به چاکی نه ژمیرن. عه ره به کان به رله هاتنی ئایینی ئیسلام نه سورانه وه به چوار لای خانه ی خوا دا، پیاوانیا ن و ژنانیا ن به روتی، له رۆژانی حه ج کردنیا ندا چه وری و خواره مه دنی به تامیا ن نه نه خوارد، خوا ی مه زن بۆ روون کردنه وه ی یاسای خو ی فه رموی :

يَبْنِيْءَ آدَمَ خُذُوا زِينَتَكُمْ عِنْدَ كُلِّ مَسْجِدٍ وَكُلُوا وَاشْرَبُوا
 وَلَا تُسْرِفُوا إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِينَ ﴿٣١﴾ قُلْ مَنْ حَرَّمَ زِينَةَ اللَّهِ
 الَّتِي أَخْرَجَ لِعِبَادِهِ وَالطَّيِّبَاتِ مِنَ الرِّزْقِ قُلْ هِيَ لِلَّذِينَ ءَامَنُوا
 فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا خَالِصَةً يَوْمَ الْقِيَمَةِ كَذَلِكَ نُفَصِّلُ الْآيَاتِ
 لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿٣٢﴾ قُلْ إِنَّمَا حَرَّمَ رَبِّيَ الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا
 بَطَنَ وَالْإِثْمَ وَالْبَغْيَ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَأَنْ تُشْرِكُوا بِاللَّهِ مَا لَمْ يُنَزِّلْ بِهِ
 سُلْطَانًا وَأَنْ تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ مَا لَا نَعْمُونَ ﴿٣٣﴾ وَلِكُلِّ أُمَّةٍ أَجَلٌ
 فَإِذَا جَاءَ أَجْلُهُمْ لَا يَسْتَأْخِرُونَ سَاعَةً وَلَا يَسْتَقْدِمُونَ ﴿٣٤﴾

﴿ يابنی آدَمَ خُذُوا زِينَتَكُمْ عِنْدَ كُلِّ مَسْجِدٍ ﴾ نهی کورانی نادهم: ئیوه جوانی خوتان
 وه گرگن و بیوشن و به کاری بهینن نهو شتانهی خوتانی پی جوان نه کهن و نارایشتی
 خوتانی پی نه دهن لای هه مو مزگه وتی، شهرمگهی خوتان داپوشن و به پروتی نویژ و
 تهواف مه کهن، کاتی نه چن بو مزگه وت خوتان بو خوش بکهن و شانه هه لگرن و موی
 سهرو ریشانی پی دابهیتن، وهك له پیشه و باسکرا عه ره به کان بهرله هاتنی نایینی نیسلام
 ژن و پیاویان به پروتی نه سورانه وه بو تهواف کردنی خانهی خوا، خوی مه زن بهو رسته به
 قه ده غهی کرد لیان و له هه مو ناده میزادی تر دهر خستنی شهرمگه و جیگه ناشرینه کان
 له کاتی په رستنی خواو سورانه وه بهم لاو لای خانهی خوادا، هوی هاتنه خواره وهی نهو
 نایه ته ههرشتی پی، خوی گه و ره قه ده غهی فه رموه سهیر کردنی شهرمگهی پیاوان و ژنان،

ته فسنیری زمانا کوی

پئوئستی شی کردوو له سهه ناده میزاد داپۆشی نی ههردوو شهرمگه کانیا و نیوان ناوک و نهژنیا و له ههه مو کاتی کا به تاییه تی له کاتی سوپانه و هه دا بۆ ته وافی خانه ی خوا و له کاتی نوێژ کردندا .

له ووشه ی (زینتکم) دا بۆمان روون نه بیته وه خوا ی مه زن ناده میزاد هان ته دات بۆ نارایش ت کردن و خو جوان کردن و پاک کر نه وه ی خو یان له چلک و چه په لی و بی ده ست نوێژی و له ش پیسی، رازاند نه وه ی خو یان به بهرگی خاوی ن له کاتی نوێژ و نوێژی به کۆمه ل کردن و نوێژی ههینی و دانیش ت له نیو کۆرو کۆمه لدا، بۆ نه وه ی بیژی لی نه کریته وه و جیگه ی سه رنج نه بی به هۆی ناریکی بهرگ و بۆشاکه وه .

له مه و بهر باسکرا: عه ره به کان خوارده مه نی به تام و چه وریان له کاتی حه ج و عه مه ره دا نه نه خوارده . خوا ی مه زن له و با وه ره وه یاسای نیسلا می دیاری کرد و فه رموی :

﴿ وَكُلُوا وَاشْرَبُوا وَلَا تُسْرِفُوا ﴾ وه نیوه بخۆن خوارده مه نی به تام و چه وری له کاتی حه ج و عه مه ره و له هه مو کاتانی تر دا، بخۆنه وه خوارده وه کانیش له شیر و شه ره به ت و ماستا و، نه و رسته نه بهر پیچی نه و که سانه نه داته وه خوارده و خوارده وه کانیا قه ده غه نه کرد، نیوه له سنور ده ره مه چن له خوارده و خوارده وه و له بهرگو رزانه وه ی بهرگ و شیوه ی خو تانا . به لām به داخه وه له م سه رده مه ی ئیمه دا دانیش تان به زۆری له سنور ده ره چوون له خوارده و خوارده وه و بهرگ و کالā و له پیشانگای مالا ندا . به چا و نه بیتری به ده یان خوارده و خوارده وه و میوه دانه نری له سه ر میزو سفره . به ده یان بهرگ و قات دروست نه کری و دانه نری به گوێره ی مۆدیل . به تاییه تی ژنا نه و بهریان گرتوه له ده ره چونی سنوردا له بهرگ و به کاره یانی بین و بۆیه کردنی سه رو لیو و شتی تریانا .

﴿ إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِينَ ﴾ به راستی خوا خوشی ناوی که سانی له سنور ده ره چوون له خوارده و خوارده وه و بهرگ و شتی تر دا . نه بی ناگادار بین خوارده و خوارده وه ی زۆر نه بیته هۆی نه خوشی زۆر و به فیرۆدانی دارایی . بهرگی بی سنور و خو رازاند نه وه ی له ش و پیشانگای هۆده کانی دانیش ت نه بن به هۆی دل نازاری هه ژاران و له ناوچرونی سامان و بی ره و شتی و خوه لکیشان و نه گه یشتن به ناوات و لادانه له ناین و نیشتمان پهروه ری و خزم و دراوسی پهروه ری .

﴿ قُلْ مَنْ حَرَّمَ زِينَةَ اللَّهِ الَّتِي أَخْرَجَ لِعِبَادِهِ ﴾ تۆ بلسی: چ که سی قه ده غه ی کردوو ه نارایش و خورازانه وهیه کی نه وتۆ خوا ده ری هیناوه، له روه که کاندای وه که لۆ که و که تان و له گیانداراندا به وینه ی ناو ریشم و خوری، له کانگا کاندای وه که ماشین، خوا ره وای کردوه بهرگ و خانوی جوان و سوار بوونی و و لاخ و که ل و به لۆ نه و شتانه ی خۆ تانی پی جوان و نارایش بدهن، نه و شتانه خوا هه مویانی به خشپوه به ئاده میزاد و بو به نده کانی خۆی دروست کردوه و ده ری هینان به توانای خۆی و ئیوه یشی فیڕ کردوه له زه ویدا ده ریان به یتن. به تایه تی زیڕ و زیوو نه لماس و پیروزه و یاقوت و نه وت و قیرو هه زاران شتی تر .

﴿ وَالطَّيِّبَاتِ مِنَ الرِّزْقِ ﴾ وه تۆ بلسی: چ که سی قه ده غه ی کردوو ه چهن دین شتی پاک له خوارد هه مهنی و خوارد نه وه ی پاک و به تام و خۆش که خوا ره وای کردون و دروستی کردوون بو ئاده میزاد له سه ر زه ویی. ووشه ی (الطیبات) هه مو شتی پاک نه گرته وه له پیاوان بو هاو رپتی ژنان و ژنان بو هاوده می پیاوان، له ده نگی خۆش و پینی خۆش و دیعه نی جوان و باخ و بولاخ و چیمه ن و گول و گولزار، نه و شتانه ی تریش خوا ره وای کردوون له هه مو رو یکه وه .

هه مو شتی به گو یه ی یاسا قه ده غه نه کرابی پاک و خاوینه، هه ر شتی خوا قه ده غه ی کردبی پیس و بیژ لیکرا وه یه: زانایانی ئیسلام به گشتی لایان وایه هه مو شتی ره وایه هه تا به ئاشکرای قه ده غه نه کرابی. به گو یه ی نه قل ئاده میزاد سزای نادری له سه ر هیچ شتی هه تا فه رماندان به سنوری دیاری کراو ده رنه چی یو هه مو شتی.

﴿ قُلْ هِيَ لِلَّذِينَ آمَنُوا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ﴾ تۆ بلسی: نه و شتانه خۆ تانی پی نارایش نه دن و نه یخۆن و نه ی خۆ نه وه و نه ی پۆشن له روژی بو که سانیکی نه وتۆ یه باوه ریان هیناوه له زینده گانی جیهاندا به جو ریکی سه ره کی و له بنچینه دا، بی باوه رانیش نه بنه

هاوبه شی باوه پرداران له بهر هه مه کانی زه ویدا به پله ی دوو هه م دوای باوه پرداران، بۆ نه وه ی هه ردوولایان پی بژین له جیهاندا .

﴿ خَالَصْتَهُ لَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ﴾ نه و شتانه ی بهر هه می زه وین به تایه تی بۆ باوه پرداران هه له رۆژی دوایدا هاوبه شیان نییه و بی باوه ران نابنه هاوبه شی باوه پرداران له خوشی و خواردن و خواردنه وه ی پاک و به تام . به پیچه وانه ی جیهان . گوزه رانی خوش هه ربۆ باوه پرداران هه له باشه پرۆژدا .

﴿ كَذَلِكَ نُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يُفْلِحُونَ ﴾ هه به و جوړه نیمه پروون نه کهینه وه شته ره واکان و نه و شتانه ی قه دهغه کراون له نایه ته کانی قورئاندا له بۆ تا قمی زاناو تیگه یشتون و باوه ریان به یه کیتی خوا هه به و نه زانن به چ جوړی سوود و هه نه گرن له نارایش و خوارده مه نی و خواردنه وه دا و جگه ی نه وان . به هوی ناسسین و گوی رایه لی له فهرماندانی خوا نه بن به زانایانی تاین و به لگه دانه نین له سه ر نه و شتانه ره وان و نه وه ی قه دهغه کراوه به هوی نایه ته کانی خوا به ته نه ها . دوای نه وه ی خوی مه زن باسی نه و که سانه ی کرد له خو یانه وه نارایش و خوارده مه نی خوا قه دهغه نه که ن، رونی نه کاته وه بنچینه و سه رچاوه ی قه دهغه کراوه کان به م جوړه ی خواره وه :

﴿ قُلْ إِنَّمَا حَرَّمَ رَبِّي الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَنَاطِنَ ﴾ تو بلای : به راستی په روه رده که ری من به ته نه ها قه دهغه ی کردوه نه و شتانه ی خراپه یان زۆره له گوftarو له کردار شتی ناشکران له و خراپانه و شتی نه یین و له گونا هه گه و ره کان نه ژمیرین و هوی سزادانی سه ختن . وهك ده ربړنی بی باوه ری و داوین پیسی و کوشتی ناره و، نه یییه کان وهك دووړوی و گومان و گونا ه . مانای نه و رسته یه له مانای نایه تی (۱۵۱) ی سوره تی نه لئه نعامدا باسی کراوه .

﴿ وَالْأَثْمَ وَالْبَغْيَ بِغَيْرِ الْحَقِّ ﴾ وه قه دهغه ی کردوه گونا ه کردن به گشتی به گوftar و به کردار، نیت سنوریان بۆ دیاری کرابی وهك کوشتن و داوین پیسی به کوشته وه و دارلیدان و به رده باران و ده ست برین یان سنوری دیاری کراوی بۆ دانه نرابی، وه قه دهغه یی کردوه سته م و خو به گه و ره دانان به جگه ی مافی ره و، به وینه ی سته م

کردن له‌دانیش‌توان و خواردن و له‌ناوبردن داریان و به‌رتیل و هرگرتن و دهر به‌دهری کردنیان و جگه‌ی نه‌وانیش .

﴿وَأَنْ تَشْرِكُوا بِاللَّهِ مَا لَمْ يُنْزَلْ بِهِ سُلْطَانًا﴾ وه‌قه‌ده‌غهی کردوه که‌نیوه هاوبه‌ش بو خوا دابین له‌په‌رستندا به‌شتی خوا بو نه‌و شته به‌لگه‌یه‌کی نه‌ناردیته خواره‌وه له‌سه‌ر دروست بوونی هاوبه‌شدانان بو خوا له‌په‌رستندا . مانای نه‌و رسته‌یه له‌نایه‌تی (۵۳) ی سوره‌تی نه‌لنه‌نعامدا باسی کراوه به‌دریژی .

﴿وَأَنْ تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ﴾ وه‌قه‌ده‌غیشی کردوه که‌نیوه شتی بلین و به‌درو و به‌بوختان بیده‌ن به‌سه‌ر خوادا شتی نیوه نایزان له‌بی نایینی و کردنی شتی ناره‌وادا و لاسایی کردنه‌وه‌ی باوکه‌کانیان بو کردنی کاری قه‌ده‌غه‌کراو .

﴿وَلِكُلِّ أَمَةٍ أَجَلٌ فَإِذَا جَاءَ أَجَلُهُمْ لَا يَسْتَاضِرُونَ سَاعَةً وَلَا يَسْتَقْدِمُونَ﴾ وه‌بو هه‌مو کومه‌ل و نه‌ته‌وه‌یه ماوه‌یه‌کی دیاری کراو هه‌یه بو کوتایی هاتن به‌ژیانیان و بنه‌پرکردنیان، نیتر بی باوه‌رین یا باوه‌ردار، سه‌روکین یا ژیرده‌سته ساماندارین یا هه‌زار، دواپی هه‌رکاتی ماوه‌ی ژیا‌نیان و ته‌مه‌نیان کوتایی بی هات دووانا‌که‌ون و پیش نا‌که‌ون که‌مزین ماوه بو بنه‌پرکردنیان و سزادانیان . له‌پاشه‌روژدا هه‌مو ئاده‌میزاد په‌سیاریان لی نه‌کری له‌سه‌ر کرده‌وه‌ی چاک و خرایان و پاداشت و تو‌له‌ی خو‌یان و هر نه‌گرن . له‌نایه‌تی (۱۴۵) ی سوره‌تی نه‌لنه‌نعامدا مانای نه‌و رسته‌یه کراوه .

دواپی نه‌وه‌ی خواپی نه‌زن باسی چاکه‌کانی خوی کرد به‌سه‌ر ئاده‌میزاده‌وه له‌جیه‌اندا و باسی چاکه‌کانی خوی نه‌کا به‌سه‌ریان‌ه‌وه له‌پاشه‌روژدا و نه‌فه‌رموی:

يٰۤبَنِيَّ آدَمُ اِمَّا يٰۤاَتَيْنٰكَمۡ رَسُوْلٌ مِّنْكُمْ يَقْضُوْنَ عَلَيْكُمْ اٰتِيَّ فَمَنْ
اٰتٰقَى وَاَصْلَحَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُوْنَ ﴿٣٥﴾ وَالَّذِيْنَ
كَذَّبُوْا بِآيٰتِنَا وَاسْتَكْبَرُوْا عَنْهَا اُولٰٓئِكَ اَصْحٰبُ النَّارِ هُمْ

فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٣٦﴾ فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ
بِآيَاتِهِ ۖ أُولَٰئِكَ يَنَالُهُمْ نَصِيبُهُمْ مِّنَ الْكِتَابِ حَتَّىٰ إِذَا جَاءَهُمْ
رُسُلُنَا يَتَوَفَّوْنَهُمْ قَالُوا أَأَيْنَ مَا كُنْتُمْ تَدْعُونَ مِّن دُونِ اللَّهِ
قَالُوا أَضَلُّوا عَنَّا وَشَهِدُوا عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ أَنَّهُمْ كَانُوا كَافِرِينَ ﴿٣٧﴾
قَالَ أَدْخُلُوا فِي أُمَمٍ قَدْ خَلَتْ مِن قَبْلِكُم مِّنَ الْجِنِّ وَالْإِنسِ
فِي النَّارِ كُلَّمَا دَخَلَتْ أُمَّةٌ لَّعَنَتْ أُخْتَهَا حَتَّىٰ إِذَا آدَارُكُوا فِيهَا
جَمِيعًا قَالَتْ أُخْرَاهُمْ لِأُولَٰئِكَ رَبَّنَا هَؤُلَاءِ أَضَلُّونَا فَعَاتَيْنَهُمْ
عَذَابًا ضِعْفًا مِّنَ النَّارِ قَالَ لِكُلِّ ضِعْفٌ وَلَكِن لَا نَعْلَمُونَ ﴿٣٨﴾
وَقَالَتْ أُولَٰئِكَ لَئِنْ كُنَّا لَنَظُنُّهُمْ فَمَا كَانَتْ لَكُمْ عَلَيْنَا مِن فَضْلٍ
فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْسِبُونَ ﴿٣٩﴾

﴿ يَا بَنِي آدَمَ إِنَّا يَأْتِيكُمْ رُسُلٌ مِنْكُمْ يَقُصُّونَ عَلَيْكُمْ آيَاتِي ﴾ نهی ناده میزاد نه گهر هاتن
بو لای ئیوه نیراوه کان لهزه گهزی خویشان و به زمانی خوتانه وه نه خورینه وه به سهر ئیوه دا
نایه ته کانی نامه ی من ، هه والی دا به ئیوه به یاساو ده ستوری من نار دومه ته خواره وه بو تان .
﴿ فَمَنْ إِتَّقَىٰ وَأَصْلَحَ فَلَا خَوْفَ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَخْرَجُونَ ﴾ دواپی هدر که سی خوی
پاراستی له هاو به شدانان بو خوا و له به درو خسته وه ی نهو نیراوانه ی من و کرده وه ی
چاکی کردی دواپی نهو که سانه هیچ ترسی له سهریان نیه و نهوان خه فیه تبار نابن له هدر دوو

ته فسیری زمانا کوی

جیهاندا، کورته ی مانای ئه و ئایه ته: خوای مه زن ئاده م و نه وه کانی دروست کردن، یاساو ده ستوری بۆ دیاری کردن که له سه ری برۆن. پیغه مه رانیشی بۆ ناردن هه تا ئه و یاسا و ده ستوران ه یان پی رابگه یه نن و ئه و پیغه مه رانه له ره گه زی خو یان بوون، چونکه به و جو ره باشتر کار نه که نه سه ریان و به لگه ی به هیز ئه بی له سه ریان، دوا بی هه ر که سی گفتو گو ی ئه و پیغه مه رانه ی بیست و فه رمانه ردا ری ئه وان بن له ئاسایشدا ئه زی و دور ئه بی له خه شی خوا و له سزای خوا .

﴿ وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَاسْتَكْبَرُوا عَنْهَا ﴾ وه که سانیکی نه وتۆ له ئیوه باوه ر به ئایه تی نامه ی ئیمه ی نه هینابی و پیغه مه ره کانی به درۆ خستیه وه وه ئه وه ی خوا نه یفه رموی. بیده نه پال خوا و خو ی به گه وه بگری به رانه ر به و ئایه تانه ی ئیمه و لای گرانی باوه ر پی هینانیان. ﴿ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴾ ئه و که سانه دانیش توانی نیو نا گرن و به رده وامن له نیویدا و ئایه نه ده ره وه، چونکه له سنوری په رستی من و فه رمانی ئایه ته کانی من ده رچوون .

﴿ فَمَنْ أَظْلَمَ مِمَّنْ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ بِآيَاتِهِ ﴾ دوا بی چ که سی سته مکار ترو بی باوه ر تره له که سی درۆ هه لبه سی و بیدا به سه ر خوا دا به بوختان شتی خوا فه رمانی پی نه دابی یا قه ده غه ی کردبی، یا باوه ری به ئایه ته کانی خوانه هینابی. یا به جو ری مانایان بکا به دزی ویست و فه رموده ی خوا بی. له باسی مانای (٢١) ی سوره تی ئه له نه امدا ئه و باسه کراوه .

﴿ أُولَٰئِكَ يَنَالُهُمْ نَصِيبُهُم مِّنَ الْكِتَابِ ﴾ ئه و که سانه بوختان که رو درۆ هه لئه به سن به ده م خوا وه ئه گا به وان به شی له وشته بو یان دیاری کراوه له خواره مه نی و ته مه ن له نامه ی خوا دا. یانی خوای مه زن وازیان لی دینی له جیهاندا هه تا ئه وه به شه ی خو یان وه نه گرن بو یان نو سراوه له ته من و له رو زی .

﴿ حَتَّىٰ إِذَا جَاءَتْهُمْ رُسُلُنَا يَتَوَفَّوْنَهُمْ قَالُوا أَيْنَ مَا كُنْتُمْ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ ﴾ هه تا کاتی دی بۆ لایان نیر درا وه کانی ئیمه له فره شته کانی گیان کیش و یاری ده رانیان گیانی ئه و

یه کتریان له بیر چوهو به ته مای سودی یه کتری نین، بی باوه ران دوستی یه کترین هه تا کاتی نه چنه نیو ناگری دۆزه خ.

﴿ حَتَّىٰ إِذَا أَدَارُكُوا فِيهَا جَمِيعًا ﴾ هه تا کاتی نه وی باوه رانه یه ک له دواى یه ک نه چنه نیو ناگری دۆزه خ و هه مویان به یه که وه کو نه بنه وه، نه و کاته دۆستایه تی نامیتی و دوزمنایه تی و بگروه و به رده ده ست بی نه که ن.

﴿ قَالَتْ أَخْرَاهُمْ لَأَوْلَاهُمْ رَبَّنَا هَؤُلَاءِ أَضَلُّونَا فَآتِهِمْ عَذَابًا ضِعْفًا مِّنَ النَّارِ ﴾ نه لئین دوا که و توو ژیر ده سه کانیان به پیشه و او سه ر کر دایه تیه کانیان: نه ی به روه رده که ری ئیمه نه و پیشه وانه ی جیهان ئیمه یان لادا له ریگه ی راست، چونکه نه وان گه وره و راویژ کارو چاولی کراوی ئیمه بوون، دوا بی تو ببه خشه به وان سزایه کی دوو چه نانه له ناگری دۆزه خ، چونکه نه وانه هوی گومرا کردنی ئیمه بوون.

﴿ قَالَ لِكُلِّ ضِعْفٍ وَلَكِنْ لَا تَعْلَمُونَ ﴾ خوا فهرموی: بو هه مویه کی له ئیوه ی ژیر ده سه ته و پیشه واکان هه یه دوو چه ندانه یه له ناگری دۆزه خ، پیشه واکان له به رنه وه ی خو یان گومرا بون و جگه ی خوشیان له ریگه لادراوه، ژیر ده سه ته کانش له به رنه وه ی بی باوه ربوون و لاسایی پیشه واکانیان کردوه ته وه. واته هه ریبه که یان خاوه نی دوو تاوانن، بۆیه سزاکانیان دوو چه ندانه یه و به لآم ئیوه نازانن که بو ئیوه و نه وان هه یه دوو چه نداندینه له سزاو هه ریبه که له و دوو تا قمه چهنه نه ندازه یه له سزا بو نه وی تریان هه یه و نازانن سزای کامیان سه خته ؟

﴿ وَقَالَتْ أَوَلَدُهُمْ لَأَخْرَاهُمْ فَمَا كَانَ لَكُمْ عَلَيْنَا مِنْ فَضْلٍ ﴾ وه تا قمه پیشه واکان نه یان ووت: به ژیر ده سه ته کان له وه لآمی نه واند: دوا بی نه بو ئیوه به سه ر ئیمه وه هیه چ ریژو چاکه یه، ئیر ژاوه ژاو مه که ن هه مومان له توله دا یه کسانین و جباوازی له نیوئاغاندا نه هه تا خوا سزای لایه کمان زورتر بدا، پیشه واکانیان له وه لآمی داوا کردنی سزای زورتر بو یان ووتیان:

﴿ فَذَوْقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تُكْسِبُونَ ﴾ دواینی ئیوه بجیزن سزای خوا به هوی شتی خوتان کردوتانه له گونا به ئاره زووی خوتان. که واته ئیمه ی پیشه وای هیچ توانایه کمان به سهر ئیوه دا نه بوه، مافی خومانه هه ردو ولامان به دو وچه ندانه سزا بدرین .
دوای نه و باسانه ی پیشو و خوی مه زن باسی نه و شتانه مان بو نه کا توشی هه ردو و لای پیشه و او ژیره سته نه بن و نه فهر موی :

إِنَّ الَّذِينَ كَذَبُوا

بِآيَاتِنَا وَاسْتَكْبَرُوا عَنْهَا لَا تُفَتِّحْ لَهُمُ أَبْوَابُ السَّمَاءِ وَلَا يَدْخُلُونَ

الْجَنَّةَ حَتَّى يُلَاجِ الْجَمَلُ فِي سَمِّ الْخِيَاطِ وَكَذَلِكَ نَجْزِي

الْمُجْرِمِينَ ﴿٤٠﴾ لَهُمْ مِنْ جَهَنَّمَ مِهَادٌ وَمِنْ فَوْقِهِمْ غَوَاشٍ

وَكَذَلِكَ نَجْزِي الظَّالِمِينَ ﴿٤١﴾ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا

الصَّالِحَاتِ لَا نُكَلِّفُ نَفْسًا إِلَّا أَوْسَعَهَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ

الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٤٢﴾ وَنَزَعْنَا مَا فِي صُدُورِهِمْ مِنْ غَلٍ

تَجَرَّى مِنْ تَحْتِهِمُ الْأَنْهَارُ وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدَانَا لِهَذَا

وَمَا كُنَّا لِنَهْتَدِيَ لَوْلَا أَنْ هَدَانَا اللَّهُ لَقَدْ جَاءَتْ رُسُلُ رَبِّنَا بِالْحَقِّ

وَنُودُوا أَنْ تِلْكَ الْجَنَّةُ الَّتِي ارْتَمَوْهَا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٤٣﴾

﴿ إِنَّ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَاسْتَكْبَرُوا عَنْهَا لَا تُفْتُحُ لَهُمُ أَبْوَابُ السَّمَاءِ ﴾ به راستی که سانیکی نهوتو باوهریان به نایه ته کانی ئیمه نیه له قورئاندا که به لگهی رۆن له سه توانای ئیمه و راستی پیغه مهراڤ و خویان به گه و ره دائه نین له بو وهر گرتنی فه رمانی نه و نایه تانه ناکریته وه بو نه و که سانه دهر گاکانی ئاسمان و کرده وه کانیان وهر ناگیری به ویتیه کرده وه ی پیاو چاکان، پارانه و هریان وهر ناگیری .

﴿ وَلَا يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ حَتَّى يَلِجَ الْجَمَلُ فِي سَمِّ الْخِيَاطِ ﴾ وه نه و که سانه نایه ته کانی ئیمه به درو نه خه نه وه و خویان به گه و ره دائه نین له وهر گرتنی فه رمانه کانی نایه ته کانی مندا ناچنه نیو به ههشت دواي مردنیان ههتا هوشتر نه چی به کونی دهرزی بچو کدا . هه ندی له زانایان لایان وایه ووشهی (الجمال) به مانا گوریسی گه و ره یه، به هه رمانایه بی نه ورسته یه هیمایه له وه بی باوه ران هه رگیز ناچنه ناو به ههشت و گونجاو نیه بو نه وان، به ویتیه نه ووشتانه که گونجاو نیه بچن به کونی دهرزی بچو کدا .

﴿ وَكَذَلِكَ نُجْزِي الْمُجْرِمِينَ ﴾ وه به ویتیه نه و سزا خراپه ئیمه پاداشتی تاوانبارن نه ده یته وه دهر گای به ههشتیان بو ناکریته وه ههتا نه و شتانه نه رۆن به کونی دهرزی بچو کدا .

﴿ لَهُمْ مِنْ جَهَنَّمَ مِهَادٌ وَمِنْ فَوْقِهِمْ غَوَاشٍ ﴾ بو نه و که سانه ههیه نایه ته کانی ئیمه به درو نه خه نه وه و خویان به به رز نه گرن ژیر راخه ری له ناگری دۆزه خ که له سه ری دائه نیشن، بۆیان ههیه له سه ریانه وه سه ره خه ری دایان نه پۆشی له دۆزه خدا . واته ناگر هه رچوار لای لیتی گرتوون .

﴿ وَكَذَلِكَ نُجْزِي الظَّالِمِينَ ﴾ وه هه ر به ویتیه نه و سزایانه که ناگر سه رو ژیریان داگرتوون ئیمه سزای هه مو نه و که سانه نه ده یته وه سه تمیان له خویان کردو وه بی باوه ربوون . دواي نه وه ی خوا له پی شه وه هه ره شه ی فه رموه له بی باوه ران به مانه و هریان له دۆزه خدا به به رده وامی، موژده یش نه دا به باوه رداران به مانه و هریان له به هه شتا ههتا ههتا و نه فه رموی :

﴿ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَا تُكَفِّرُ نَفْسًا إِلَّا وَسَعَهَا أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴾ وه که سانیکی نه وتو باوه پریان هیناوه به خواو کرده وه چاکه کانیا ن کرده وه به فهرمان به رداری یاسای نامه کانی ئیمه و باوه به پیغه مهرا ن به هه مو نه وجوره ی له قورئاندا رون کرا وه ته وه، ئیمه داوا ناکه ی ن له هه یج که سی بو کردنی هه یج شتی مه گهر به گویره ی توانای خو ی، نه وه که سانه باوه پریان هینا وه کرده وه چاکه کانیا ن کرده وه دانیشه تی به هه شتن به به رده و امی .

﴿ وَنَزَعْنَا مَا فِي صُدُورِهِمْ مِنْ غَلٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهِمُ الْأَنْهَارَ ﴾ وه ئیمه ده رمان هینا وه له دلینا شتی له دلپسی و چه سوودی تی باوه، نه چی به ژیریا ن و به م لا و لای کوشکه کانیا ن چه ندین روبرای ئاو، نه و باوه دارانه وینه ی بی باوه پرا ن نین که هه مو تا قمیکیان په لاماری به کتری نه دهن و کینه بو به کتری ده رنه پرا ن له هه ردوو جیهاندا . به لام نه و باوه دارانه له به هه شتا به کیان خوش ده وی کینه و دل پیسی و دوژمنایه تی له دلینا ده ر کرا وه له هه ردوو جیهاندا . باوه داران بو چی نه بی کینه یان له به کتری بی ؟ که سانی دژی به کتری نه بن دلینا له ناستی به کتری پیس بو وه درو یان له گه ل به کتری کرده ، چونکه بی باوه پرا ن هه ندیکیان ساماندارو هه ندیکیان هه ژار بوون وه هه ندیکیان سه مکارو هه ندیکیان سه م لی کراو بوون، له به هه شتا نه هه ژاری و نه سه م و نه نابرو بردن هه به و هه مو یان هه ست به خوشی نه که ن و رزگاریان بو ه له ناگری دوزه خ، به پیچه وانیه ی دوزه خیه کان، نه و به هه شتیان هه رگیز بولای ژوری خو یان ناروانن له پله و پایه دا هه روه ک له جیهاندا و ابوون، هه مو یان به گویره ی شایه نی خو یان له خوشی و له کامه رانیدان، چونکه هه مو و کینه به له دلینا نه ما وه، به پیچه وانیه ی بی باوه پرا ن .

﴿ وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدَانَا لِهَذَا وَمَا كُنَّا لَنَهْتَدِيَ لَوْلَا أَنْ هَدَانَا اللَّهُ ﴾ وه به هه شتیه کان نه لئین که جیگه ی خو یان نه بینن له به هه شتا: هه مو سو پاس و چاکه به بو خوا به کی نه وتو به که به گه وره یی خو ی را غوی ئیمه ی کرده بو لای باوه ری که بو به هه یی نه وه ی که نه م جیگه به رزه ی به هه شتی دا وه به ئیمه و، ئیمه له وانه نه بووین که نه م را غویه وه رگرین نه گهر خوا شاره زایی ئیمه ی نه کردایه بولای کاری که نه م جیگه به پادا شتی بی، نه و

رسته ی سوپاس کردنه ی خوا به له لایه ن نهو بهه شتیانه وه بو راغوبی کردنیان بو لای بهه شت که چاکه زور گه و ره و به نرخه .

﴿ لَقَدْ جَاءَتْ رَسُولُ رَبِّنَا بِالْحَقِّ ﴾ جاری تر بهه شتیه کان نه لئین: به راستی نیراوه کانی خوی پوره و ده کهری نیمه به راستی هاتون که به لئینان داوه بهم بهه شته بو باوه رداران، شاره زایی نیمه یان کردوه بو لای راغوبایی و نیمه ش راغوبیمان وه رگرت بو لای یه کیتی خواو موژده یان دایی به بهه شت نیمه ش باوه رمان هینا. کاتی باوه رداران نهو بهه شته نه بین دلخوش نه بن که له جیهاندا باوه ریان هیناوه له پروژی دوایشدا بهه شتیان دراوه تی. ﴿ وَ تَوَدُّوا أَنْ تَلْکُمْ الْجَنَّةَ أَوْ رَتَّمُوْهَا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴾ وه بانگی بهه شتیه کان نه کری له لایه ن جار چیکه وه نه ی دانیش توانی بهه شت: به راستی نهو بهه شته ی پیغمه ران به لئینان به نیوه دا و به خشراوه به نیوه نهوشته ی نیوه کردوتانه له جیهاندا، وه ک میرات وایه به گویره ی یاساو پهیره وی رهوشتی پیغمه ران و خوایشان به تاک و تنها داناوه و گوئی رایه لی فره موده ی خوابوون. نهو رسته یه و امان بو پروون نه کاته وه که نه و بهه شته له لایه ن خواوه پیوسته بو مان دانراوه به وینه ی میرات له کاتی مردنی میرات لی گیراو له جیهاندا بو میرات به ران پیوست کراوه بی به ران به ره. زانایان بیران جیاوازه نه بی نه و بانگ کهره چ که سی بی؟ هه ندیکیان نه لئین: خوی مه زنه، هه ندی لایان وایه فریشته کانن به ده ستوری خوا .

له دواییدا خوی مه زن نهوشته مان بو نه فره رموی که له نیوان دوزه خیه کان و بهه شتیه کان دیت و نه روا ت پاش نه وه ی هدریه که یان نارامیان گرت له جیگه ی تایه تی خویاندا له بهه شت و دوزه خدا .

وَنَادَىٰ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ أَصْحَابُ النَّارِ أَن قَدْ وَجَدْنَا مَا وَعَدَنَا رَبُّنَا حَقًّا فَهَلْ وَجَدْتُمْ مَا وَعَدَ رَبُّكُمْ حَقًّا قَالُوا نَعَمْ فَأَذَّنَ مُؤَذِّنٌ بَيْنَهُمْ أَن لَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الظَّالِمِينَ ﴿٤٤﴾ الَّذِينَ يَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَبَغَوْهَا عِوَجًا وَهُمْ بِالْآخِرَةِ كَفِرُونَ ﴿٤٥﴾

﴿ وَنَادَىٰ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ أَصْحَابُ النَّارِ أَنْ قَدْ وَجَدْنَا مَا وَعَدَنَا رَبُّنَا ﴾ وه دانیشتوانی بههشت بانگ نه که نه دانیشتوانی ناگری دۆزه خ له پروژی دوایدا، بهراستی ئیمه دهستان کهوتوو و دراوه پیمان شتی خوا به لئینی داوه نهو شته مان بداتی چ بهراستی و بیگومان له پاداشت له سهر زمانی پیغمه ران و له سهر گوی رایه لی ئیمه .

﴿ فَهَلْ وَجَدْتُمْ مَا وَعَدَ رَبُّكُمْ حَقًّا قَالُوا نَعَمْ ﴾ دواپی ئیا ئیوه دهستان کهوتوو شتی پهروه ده کهری ئیوه به لئینی پیداون بهراستی له تۆله و سزا له سهر گوی نه گرتتان له فهرموده ی خوا، دانیشتوانی دۆزه خ نه لئین له وه لامی پرسپاری دانیشتوانی بههشت به لئینی: دهستان کهوت نهو شته به لئینی پی دابووین له تۆله و سزای گران بهراستی و به بیگومان، له و کاته دا چاره یان نامینی جگهی ووتنی راستی بلین .

﴿ فَأَذَّنَ مُؤَذِّنٌ بَيْنَهُمْ أَنْ لَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الظَّالِمِينَ ﴾ دواپی بانگ نه کا بانگ کهری له نیوان دۆزه خی و له نیوان بههشتیاندا و ههر دوو لایان بانگه که نه بیسن که بهراستی نه فرهت و دووربوون له بهزه یی خوا له سهر نهو که سانه بی سته میان له خویان کردوو و باوه ریان نه هیناوه و په رستیان له جیگهی خویان دانه ناوه .

بهراستی دانیشتوانی بههشت زۆر به چاکی نه زانن که دانیشتوانی دۆزه خ نه وه ی به لئینیان پی دراوه وهریان گرتوو. به لام نهو پر سپاره یان لی نه کهن هه تا سوپاسی خویان بو خوا ده برن، گویچکه ی پی باوه رانیش بله رزین. خه فته یان بده نی له سهر باوه رنه هیانیان، بیریان بجه نه وه نهو شته ی له جیهاندا نه یان ووت: روه پروی باوه رداران له گالته پی کردنیان.

﴿ الَّذِينَ يَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَيَبْغُونَهَا عِوَجًا وَهُمْ بِالْآخِرَةِ كَافِرُونَ ﴾ که سانیکی نهو تو بوون نهو سته مکارانه ریگهیان له ناده میزاد نه گرت له باوه ره یان به ئایینی خواو نه یان گیرانه وه، هه ولیان نه دا ئایینی خوا بگۆرن و خواو خییجی بکه ن. نهو سته مکارانه راست و سژی و دلپاکی یان ناوی. به لکو درۆو دوورویی و ناراستیان نهوی، نهو سته مکارانه نهوانه باوه ریان به پروژی دواپی نه بووه، له پرسپارو سزاو تاوانی خویان نه ترسان، چونکه پروایان به زید نوو بو نه وه بههشت و به دۆزه خ نه بووه.

دوایی خوای مهزن به جوژی تر باسی به هه شته کان و دوزه خیه کان نه کا و نه فه رموی :

وَبَيْنَهُمَا حِجَابٌ وَعَلَى الْأَعْرَافِ
رِجَالٌ يَعْرِفُونَ كُلًّا بِسِيمَتِهِمْ وَنَادَوْا أَصْحَابَ الْجَنَّةِ أَنْ سَلِّمُوا عَلَيْكُمْ
لَمَّا دَخَلُوا هُمْ يَطْمَعُونَ ﴿٤٦﴾ وَإِذَا صُرِفَتْ أَبْصَارُهُمْ تِلْقَاءَ
أَصْحَابِ النَّارِ قَالُوا رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٤٧﴾ وَنَادَى أَصْحَابُ
الْأَعْرَافِ رِجَالًا يَعْرِفُونَهُمْ بِسِيمَتِهِمْ قَالُوا مَا أَغْنَىٰ عَنْكُمْ جَمْعُكُمْ
وَمَا كُنْتُمْ تَسْتَكْبِرُونَ ﴿٤٨﴾ أَهَؤُلَاءِ الَّذِينَ أَقْسَمْتُمْ لَا يَنَالُهُمُ
اللَّهُ بِرَحْمَةٍ أَدْخُلُوا الْجَنَّةَ لَا خَوْفٌ عَلَيْكُمْ وَلَا أَنْتُمْ تَحْزَنُونَ

﴿ ٤٩ ﴾

ئیمه ی موسلمان باوه پمان ههیه به روژی دوایی و به پرسیارو پاداشت و توله
به جوژیکی کورت، وینه ی هه مو نایینه کانی تر و هه مو پایه کانی ئاین. به لام دریشه ی
چونه تی نه و روژه له زانراوه نه بیئراوه کانه و هه واله ی زانیاری بی وینه ی خوای مهزنه .
به هو ی په یام و سروشه وه زانراوه که له روژی دواییدا جیگه یه له نیوان به هه شت و
دوزه خدا بی نه وتری (نه عراف) نه خوشی به هه شتی تیدایه و نه سزای دوزه خ. به لام نه و
لایه ی به ستراره به به هه شته وه ده رگایه کی تیدایه میهره بانی و خوشی تیدا نه بیئری،
لایه که ی تری به ستراره به دوزه خه وه له به درانه به یه وه سزا نه بیئری، به سه ر نه و جیگه وه که
بی نه وتری نه عراف چه ند پیاوی هه ن هه مو دانیشتوانی دوزه خ و به هه شت نه ناسن نه ک
به ناو به لکو به چه ندین نیشانه یه به لگه ن له سه ریان، نه و پیاوانه رو نه که ن بولای

دانیشتوانی بههشت و سلاویان لی ئەکەن و ئاواتە خوازن کاتی لەکاتان ئەمانیش لەگەڵیان بن، کهچاویشیان ئەکەوی بەدۆزهخیهکان داوالهخوا ئەکەن نهیان خەنه لای ئەوان، لەپاشا ئەو پیاوانه لەئەنجامدا ئەچنه نیو بههشت، چونکه ئەوان خاوهن باوهربوون، خوای مەزن یارمەتی و میهرهبانیهکی تایبەتی دەرپارەیانە هەیە ئەو باسانە ی پیشوو کورتهی فەرمودە ی قورئانە لەبارە ی ئەعراف و دانیشتوانی سەر ئەعراف. ریزم بو هەندی لەزانایانە بو باسکردنی ئەو مەبەستانە بەی بەلگە ی روون درێژەیان داوه بەوباسە لەسنور دەرچوون، بو رونکردنەوێ ئەو باسانە خوا ئەفەرموی :

﴿وَبَيْنَهَا حِجَابٌ﴾ وەلەنیوان بههشت و دۆزهخ دا پەردەیه هەیە، یا لەنیوان دانیشتوانی بههشت و دۆزهخ دا پەردەو شورا یە هەیە لەیهکی جوێ کردونەتەوه، ئەو پەردەیه بریتیه لەئەعراف. وەك خوا ئەفەرموی :

﴿وَعَلَى الْأَعْرَافِ رَجَالٌ يَعْرِفُونَ كُلًّا بِسِمَاتِهِمْ﴾ وەبەسەر بەرزاییهکانی ئەو شورا یە کەئەروانی بەسەر بههشت و دۆزهخدا چەند پیاوی هەن هەموو دانیشتوانی بههشت و دۆزهخ ئەناسن بەهۆی چەند نیشانهیه کەوه، بههشتیهکان بەرەنگی سپی و زەر دەر خەنه ی لیویان و شادمانی چاویان. دۆزهخیهکان بەرەشی رەنگیان و گرژی و تۆزای رومەتیان. بو زانین: دەرکەوتوی مانای ئەم ئایەتە بەلگەیه لەسەر ئەوێ ئەو نیشانه هەر پیاوانی سەر ئەعراف ئەیان ناسن، هەندی لەزانایان ئەلین: هەمویان هەمو ئادەمیزاد ئەیان ناسن. هەرچۆنی بی کارە کە ئاسانە کە ئیمە بەرپر سیارین و داوامان لی ناکری ئەو نیشانانە بناسین بەتەواوی و بەشیوێ گشتی یابەتاییهتی شیوێان بناسین .

پر سیار / ئەو پیاوانە بەسەر ئەعرافەوه چ کەسیکن ؟

وەلام / زانایان لەوبارەیهوه بیرو بوچونی زۆریان هەیە: زۆرتریان لەسەر ئەوهن ئەو کەسانە ئەوانەن کردەوهی چاک و خراپیان یە کسانە، چونکه ئەگەر تۆزقالی چاکه یا خراپه یان زۆتر بی لەوی تریان ئەبوا یە شویتەکانیان یالە بههشت دیاری بکرایە بەگوێرە ی زۆرەکیان یا لەدۆزهخدا .

تەفسیری زمانکۆیی

پرسیار / دانیشتوانی به ههشت هه ربه چونیان بۆ به ههشت ئه ناسرین، ههروهها دۆزه خیه کانیش، دوابی چ پئویست ههیه به چه ندین نیشانه بۆ نایسینان ؟
وه لām / به راستی وانه بی ئه و نیشانه بۆ ئه وه بی ههردوو تا قمه که بهر له پرسیار و سزا له نیو یه کتریدا جوی بینه وه، وهك ئه وهی تاوانبار بناسری به ده رکه وتوی رومه تیان که ره وانهی لای دادگا نه کری .

﴿ وَنَادُوا أَصْحَابَ الْجَنَّةِ أَنْ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ ﴾ وه پیاوه دانیشتوه کانی سهر ئه عراف بانگ نه که نه دانیشتوانی به ههشت و نه لئین: سلاوی خواتان له سه ربی و به بی نازار بژین. یانی که ته ماشای دانیشتوانی به ههشت نه که ن خوشحالی خویان ده ر نه برن بۆیان و به ریزه وه سلاویان لی نه که ن .

﴿ لَمْ يَدْخُلُوهَا وَهُمْ يَطْمَعُونَ ﴾ پیاوانی دانیشتوانی سهر ئه عراف هشتا نه چونه ته به ههشته وه و، ئه وان به تاواته وه و به ته مان بچه به ههشت و له گه ل به ههشتیه کان بن، چونکه ئه وان خواوهی باوه ربوون، ناشکرایه هه ر که سی باوه ری به خوا هه بی به ته مای لیبوردن و به زه بی خوایه و ته مابرنابی له لی بوردن، به دژی بی باوه رانه وه که ته ما بر بوون .

ئه و رسته یه پال به بیروبوو چونی ئه و که سانه وه ده نی نه لئین: ئه و پیاوانه ی سهر ئه عراف بریتین له پیغه مه ران و پیاو چاکان و زانایان، چونکه نه چوونی ئه و پیاوانه ی سهر ئه عراف بۆ به ههشت و به ته مای چونی به ههشتن شیای ئه و ریزه نه خوا به وانی به خشیوه .

﴿ وَإِذَا صُرِفَتْ أَبْصَارُهُمْ تِلْقَاءَ أَصْحَابِ النَّارِ قَالُوا رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴾ وه هه ر کاتی چاوی پیاوانی سهر ئه عراف وه ر بچه رخایه بۆ لای دانیشتوانی دۆزه خ نه لئین: ئه ی پهروه ده که ری ئیمه تو ئیمه مه گیره له گه ل تا قمی سته میان له خویان کردوه بی باوه ربوون و چونه ته نیو دۆزه خ. دوا ی بانگ کردنی به ههشتیه کان، پیاوانی دانیشتوی سهر ئه عراف بانگی دانیشتوانی دۆزه خ نه که ن. ئه وه یه خوا ئه فهرموی :

﴿ وَنَادَى أَصْحَابُ الْأَعْرَافِ رَجُلًا يَغْرِفُ لَهُمْ بِسْمَاتِهِمْ قَالُوا مَا أَعْنَى عَنْكُمْ جَمْعُكُمْ وَمَا كُنْتُمْ تُسْتَكْبِرُونَ ﴾ وه دانیشتوانی سهر ئه عراف بانگی پیاوانی پی شه وای بی باوه ران نه که ن ئه یانناسن به وه ی نیشانه کانیا نه وه نه لئین: نه گه یشته فریاتان داراییه کو کرا وه که تان و کو رو کو مه لی زورتان و شتی نیوه خوتانیان پی شه وه به گه و ره دائه نا و خوتانتان له لای

راستی و لای دانیشتوان به‌گه‌وره دانه‌ناو ئەتەتان ووت به‌ باوه‌رداران: ئیوه هەرگیز به‌میه‌ره‌بانی خوا ناگەن. کاتی راستی رۆژی دوایی هات و بێ باوه‌ران به‌سرای کرده‌وه‌کانی خۆیان ئەگەن دانیشتوانی سەر ئەعراف دووشت بیری بێ باوه‌ران ئەخەنه‌وه: یه‌که‌میان ئەلێن داراییه‌ کۆکراوه‌که‌تان و خۆتان به‌گه‌وره‌ دانان نه‌گه‌یشه‌ فریاتان: دووهمیان ئەوه‌یه‌ به‌بێ باوه‌ران ئەلێن: ئیوه ئەتەتان ووت به‌باوه‌رداران، ئیوه‌ ناچه‌ به‌هه‌شت وەك ناماژهی بۆ ئەكاو ئەفه‌رموی:

﴿أَهْؤُلَاءِ الَّذِينَ أَقْسَمْتَهُمْ لَئِنَّا لَهُمُ اللَّهُ بِرَحْمَةٍ﴾ ئەو باوه‌رداره‌ هه‌زارانه‌ ئه‌و که‌سانه‌ی ئەوتۆن ئیوه‌ی بێ باوه‌ران له‌جه‌ه‌ندا سوێندتان ئەخوارد خوا ئەوان ناگه‌یه‌نی به‌میه‌ره‌بانی خۆی و نایان خاته‌ به‌هه‌شت. بێگومان ئەچه‌ به‌هه‌شت. ئەوه‌تا ئەفه‌رموی: دوا‌ی ئەوه‌ی دانیشتوانی سەر ئەعراف له‌وتووێژی خۆیان ئەبنه‌وه‌ له‌گه‌ڵ بێ باوه‌راندایه‌ خوا‌ی مه‌زن به‌به‌خشنده‌یی و گه‌وره‌یی خۆی ئەفه‌رموی:

﴿ادْخُلُوا الْجَنَّةَ لَا خَوْفَ عَلَيْكُمْ وَلَا أَنْتُمْ تَخْرُجُونَ﴾ ئیوه‌ی دانیشتوانی سەر ئەعراف بچه‌ نیو به‌هه‌شت به‌هۆی گه‌وره‌یی و به‌زه‌یی خۆمه‌وه‌، ئیوه‌ له‌مه‌وپاش ترستان له‌سه‌ نیه‌، ئیوه‌ خه‌فه‌تبار نابن بۆ ئەوه‌ی پاداشتی کرده‌وه‌یه‌کتان له‌کیس بجێ، هه‌موتان له‌ئاسایش و خوشیدا ئەژین، به‌بێ باوه‌ران و خۆ به‌گه‌وره‌دانانه‌کانیش ئەبێژی: ئیوه‌ش بچه‌ نیو دۆزه‌خ.

دوا‌ی ئەو باسانه‌ی پێشوو خوا باسی گه‌توگۆی دانیشتوانی دۆزه‌خان بۆ ئەکا و به‌کۆڵیه‌وه‌ ئەلێن له‌رۆژی دوا‌یدا بانگی دانیشتوانی به‌هه‌شت ئەکه‌ن، وەك ئەفه‌رموی:

وَنَادَىٰ أَصْحَابُ النَّارِ أَصْحَابَ الْجَنَّةِ أَنِ افْضُوا عَلَيْنَا
مِنَ الْمَاءِ أَوْ مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ حَرَّمَهُمَا عَلَى
الْكَافِرِينَ ﴿٥٠﴾ الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَهُمْ لَهْوًا وَلَعِبًا

وَعَرَّتْهُمْ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا فَالْيَوْمَ نَنسِفُهُمْ كَمَا نَسَوُا
 لِقَاءَ يَوْمِهِمْ هَذَا وَمَا كَانُوا بِآيَاتِنَا يَجْحَدُونَ ﴿٥١﴾
 وَلَقَدْ جِئْنَاهُمْ بِكِتَابٍ فَصَّلْنَاهُ عَلَىٰ عِلْمٍ هُدًى وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ
 يُؤْمِنُونَ ﴿٥٢﴾ هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا تَأْوِيلَهُ يَوْمَ يَأْتِي تَأْوِيلَهُ يَقُولُ
 الَّذِينَ نَسَوْهُ مِنْ قَبْلُ قَدْ جَاءَتْ رُسُلُ رَبِّنَا بِالْحَقِّ فَهَلْ لَنَا
 مِنْ شُفَعَاءَ فَيَشْفَعُوا لَنَا أَوْ نُرَدُّ فَنَعْمَلْ غَيْرَ الَّذِي كُنَّا نَعْمَلُ
 قَدْ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿٥٣﴾

به راستی خوشحالی دانیشتوانی به ههشت به رزگار بویان نه بیته هوی چاکه له سهر
 چاکه بویان. خه فه تی دانیشتوانی ناگر له سهر چاکه به له کیسیان چوه نه بیته هوی سزا
 له سهر سزا بویان دانیشتوانی ناگر نه وان دانیشتوانی به ههشت له نیو چاکه و خوشی
 به رده و امدان بویه نه فه رموی :

﴿ وَنَادَىٰ أَصْحَابُ النَّارِ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ أَنْ أَفِضُوا عَلَيْنَا مِنَ الْمَاءِ وَمِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ ﴾
 وه دانیشتوانی ناگری دوزه بانگ نه که نه ادانیشتوانی به ههشت: که نیوه بریژن به سهر
 نیمه دا له ناوی به ههشت نه ندازه به کی و اتینویمان بشکیئی، یا یتیمان به خشن له و
 خواره مه نیه خوا به نیوه به خشیوه شتی بیخوین .

﴿ قَالُوا أَنْ اللَّهَ حَرَمَهَا عَلَى الْكَافِرِينَ الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَهُمْ لَهْوًا وَلَعِبًا وَغَرَّتْهُمْ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا ﴾
 دانیشتوانی به ههشت نه لئین: به راستی خوا ناو و خواره مه نی به ههشتی قه ده غه کردوه
 له سهر بی باوه ران نه وانه ی نه ورتون نایینی خو بیانیان وه رگرتوه و گه رانویانه به خو خه ریک

ته فسیری زمانا کو بی

کردن به پروبوچ و به یاری کردن و گالته کردن منه ولنی فریودابوو ژیان و خوشی جیهان له هدرزانی و پلهو پایهو سامان .

﴿فَالْيَوْمَ نَنسَاهُمْ كَمَا نَسُوا لِقَاءَ يَوْمِهِمْ هَذَا وَمَا كَانُوا بِآيَاتِنَا يَجْحَدُونَ﴾ دواپی ئیمه نه مرو ئه وان به جی نه هیلین له نیو سزاداو له بیری به زه پی خو مانیان نه بهینه وه، ههروهك چون له بیری خو مانیان برده وه بی گهیشتی رۆژی خو یان نا نه م رۆژه و ههروهك نه وهی باوهریان به نایه ته کانی ئیمه نه بو که به لگه بون له سه ر یه کیتی خواو هاتی نه م رۆژه و به رده و امیشون له سه ر بی باوه ری.

﴿وَلَقَدْ جِئْنَاهُمْ بِكِتَابٍ فَصَّلْنَاهُ عَلَىٰ عِلْمٍ هُدًى وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ﴾ وه به راستی ئیمه هاتبوین بۆلای نه و تا قمه بی باوه رانه به نامه یه که وه ئیمه رو مان کرد بو وه به و نامه یه بیرو بیرو باوه رو فه رمان و نامۆزگاری یه کان به در یژی له سه ر زانستی خو مان به و رو ن کرد نه وه، نه و نامه یه شاره زایی که ره بۆ فه رمانی خواو، میهره بانیه بۆ تا قمی باوه رنه هیئن و کار به فه رمانه کانی نه که ن. به لām نه و که سانه رو و وه رنه گیرن له و نامه یه دوا ی هه وه سی خو یان نه که ون و پاشه رۆژیان دۆزه خه .

﴿هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا تَأْوِيلَهُ﴾ نه و بی باوه رانه باوه ریان به نایه ته کانی ئیمه نه هیئا چاوه پروانی هیچ شتیکیان نه نه کرد مه گهر چاوه پروانی نه وه یان نه کرد به لئیان پی درابوو به و شته له سزاو چوونیان برلای ناگرو نه نجامی ناوه رۆکی نه و نامه یه که له سه ر زمانی پیته مه دران به لئین درابو توشیان بی .

﴿يَوْمَ يَأْتِي تَأْوِيلَهُ يَقُولُ الَّذِينَ نَسُوهُ مِنْ قَبْلُ﴾ رۆژی دیت په یدا بیونی شتی نه و نامه یه هه والی پی داوه و بی باوه ران به چاوی خو یان راستی نه وه ی نه و نامه یه هه والی پی داوه و نه ی بینن. نه و رۆژه که سانیکی نه و تو وازیان له و نامه یه هی نا بوو له بیری خو مانیان برده وه وه له وه و به ر له جیهاندا و راستیان بۆ ده ر که وت نه لئین:

﴿قَدْ جَاءَتْ رُسُلُ رَبِّنَا بِالْحَقِّ﴾ به راستی هاتبون نیروا وه کانی په روه رده که ری ئیمه به راستی و به دروستی بۆ رو ن کرد نه وه ی زیندوو بونه وه و به هه شت و دۆزه خ و شته نادیار یه کانی تر. به لām ئیمه ی بی باوه ر له جیهاندا به درۆمان نه خسته وه، نه وانه یان کاتی

نهووت سزایان بینی به چاوی خوځان، له جیهاندا به پیغمه مرانیان نهووت: جادوگر و بوختنا چین .

﴿ فَهَلْ لَنَا مِنْ شَفَاعٍ يَشْفَعُوا لَنَا ﴾ دوايي نایا بو ټیمه هدی یه کی له تکا کاران ههتا تکامان بو بکه نه لم روژدهدا له خزمهت خوا دا بو لی بور دغان له گونا هه کامان و به کرده و ی ناله باری خو مانمان له گهل نه کا . بیگومان نهو ناو اته یان پوچ و بی سوده و بی نه نجامه .

﴿ أَوْ نُرْدُ فَنَفْعَلْ غَيْرَ الَّذِي كُنَّا نَعْمَلُ ﴾ یائیمه بگير نهووه بو لای ژبانې تری جیهان دوايي ټیمه بیکه یی جگه ی نهو شته ی ټیمه کر دو مانه له موبهر و باوهر به پیغمه مران و روژی دوايي به ټین و به دروژان نه خه ی نهووه یا باوهر په یه کی ټی خوا به ټین و هاو به شی بو دانه ټین له پهر ستندا . نه گهر خوا وه لای داوا که یان بداته وه به راستی هه مونر خاندنی پوچ نه یته وهو نهو که سه ی به ټیرو به شیر نه بی باوهر نه یهرن په کسان نه بی له گهل که سی به خوشی و به ویستی خو ی باوهر به راستی به ټی و سه رو دارایی خو ی دانې له ریگه ی خوا دا، نهو ههش گونجاو نه .

﴿ قَدْ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴾ به راستی نهو که سانه زیانیان له خو یان داوه، ته مه نی خو یانیان به فیر و بر دوه ته سر، ونیوه له وان شتی نه وان به دروژو به بوختان نه یانه پرست له بته کانیان که تکایان بو بکه نه، ههروه ها هه مو کرده و ی تاوانباران به هه وادا نهرواو سودی نابی بو یان، هه مو تکا کارو دوسته کانیان لی وون نه بی که له جیهاندا به فهرمانی نه وان ههل نه سان و هه لیان نه گرتن بو کاتی ته نگانه .

کاتی خوا ی مه زن باسی بی باوهران و په رستی جگه ی خوا ی فهرمو، دوايي به لگه یان له سر دانه نی به هو ی نهو شتانه وه دروستی کر دوون . نه فهرمو ی جگه ی خوا په رستراویکی تر نه، روته کاته هه مو بونه وهران و دروست کراوانی خو ی و نه فهرمو ی:

إِنَّ رَبَّكُمُ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ
 أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ يُغْشِي اللَّيْلَ النَّهَارَ يَطْلُبُهُ حَثِيثًا
 وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ وَالنُّجُومُ مُسَخَّرَاتٌ بِأَمْرِهِ ۚ أَلَا لَهُ الْخَلْقُ
 وَالْأَمْرُ تَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ ﴿٥٤﴾ أَدْعُوا رَبَّكُمْ تَضَرُّعًا
 وَخُفْيَةً إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ ﴿٥٥﴾ وَلَا تُفْسِدُوا فِي
 الْأَرْضِ بَعْدَ إِصْلَاحِهَا وَادْعُوهُ خَوْفًا وَطَمَعًا إِنَّ رَحْمَتَ
 اللَّهِ قَرِيبٌ مِّنَ الْمُحْسِنِينَ ﴿٥٦﴾

﴿ أَنْ رَبَّكُمْ اللَّهُ ﴾ به راستی په روهرده که ری ئوه خوا به که له هه مو رو یکه وه خاوه نی

توانای بی وینه به، هه رخوا به ته نه له نه بونه وه بونه وه رانی هینا وه ته بونه وه، خاوه نی

توانای شه دوای نه مانیان له سه ر پاشما وه ی له شیان دروستیان بکاته وه و زیندوو یان

بکاته وه، جگه ی ئه و خوا به که سی تر خاوه نی توانای وای نه. که واته ناگو نجی جگه ی ئه و

په رستراوی تر هه بی. به کی که له توانا کانی خوا که نه فه رموی :

﴿ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ﴾ خوا به کی نه و تو به دروستی کرد وه

ناسمانه کان و زهوی له ما وه ی شهش روژی ئیستا دا .

زانایان له یاسی مانای ووشه ی (فی ستة أيام) بیری جیا وازیان هه به: هه ربه که یان

به جو ری مانایان کرد وه، هوی جیا وازی بیرو بچونیان نه گه رته وه بولای دووشت :

١. به راستی کرد وه کانی خوا ی مه زن دیاری نا کړی به هوی کاته وه، نه وه تا له نایه تی

په نجای سوره تی نه لقه مه ردا نه فه رموی (وما أمرنا إلاّ کلح بالبصر) وه کاری ئیمه

نابی مه گه ر به ناما زه و بریقه ی چا وه.

۲. رۆژ کاتی دیاری ئەکری دواى بوونی ئاسمانه‌کان و زه‌وى و په‌یدا‌بوونی روداو‌ه‌کان، به‌رله‌وان نه‌کات هه‌بوه‌ نه‌رۆژ .

ئەبى ئەوه‌بزانين مه‌به‌ست رۆژى دیارى کراوى وێنه‌ى رۆژانى ئیستا نیه‌ که‌به‌هوى خولانه‌وه‌ى گۆى زه‌وى بى‌ به‌ده‌ه‌ورى بازنه‌ى خۆردا، چونکه‌ به‌رله‌دروست کردنى ئاسمانه‌کان و زه‌وى خۆر نه‌بوه‌ هه‌تا کات و رۆژى پى‌ دیارى بکری. به‌لکو مه‌به‌ست ئەوه‌یه‌ که‌خوای مه‌زن به‌یه‌کجارو له‌یه‌ک کاتا دروستى نه‌کردوون له‌گه‌ڵ ئەوه‌یشدا خاوه‌نى توانایه‌. یانى دروست کردنه‌که‌یان له‌شه‌ش جاردا بووه‌، بۆئه‌وه‌ى خوای مه‌زن ئیمه‌ ووریا بکاته‌وه‌و فیرمان بکا ئیمه‌ کارو کرده‌وه‌مان له‌سەر خۆو هیدایانه‌ بى‌، دوره‌ په‌ریژ بن له‌په‌له‌کردندا و رام بین له‌کردنى هه‌مو کاریکا به‌بى‌ په‌له‌، ووردبین له‌کارو کرده‌وه‌ماندا، هه‌رزو لاوازو هه‌له‌شه‌ نه‌بین له‌هه‌لسوکه‌وتماندا خوایش له‌هه‌مو که‌س زاناته‌ر بۆ مانای هه‌مو شتى. که‌واته‌ پێویسته‌ مانای (الایام) به‌جۆرى بکری وه‌ر‌ب‌گیرى و بجێته‌ ئه‌قله‌وه‌، به‌راستى بۆ دیارى کردنى ئەم مانایه‌ زانایان بیرو بۆچونى جیاوازی تریان هه‌یه‌ جگه‌ى ئەوانه‌ى پێشوو، هه‌یانه‌ ئەلین: له‌رسته‌که‌دا ووشه‌یه‌ فیردراوه‌ واته‌ (فى مقدار ستة أيام) له‌ئەندازه‌ى شه‌ش رۆژدا. هه‌یانه‌ ئەلین هێمایه‌ له‌چه‌ند جار، خوا بونه‌وه‌رانى به‌یه‌کجار دروست نه‌کردوه‌. به‌لکو به‌شه‌ش جار دروستى کردوون، له‌به‌رئه‌وه‌ى بۆ هه‌مو شتى هه‌بى‌ سنورێکى دیارى کراو و کاتى دیارى کراو، هه‌یانه‌ ئەلین: (الایام) هێمایه‌ له‌چه‌ندین گۆرانکاری، خوا به‌که‌مجار بونه‌وه‌رانى وه‌ک ئیستا دروست نه‌کردوه‌. به‌لکو دروست کردنه‌که‌ گۆراوه‌ له‌گۆرانیکه‌وه‌ بۆ گۆرانى تر به‌گۆیره‌ى بیرو رای په‌یدا‌بون و به‌رزبونه‌وه‌ى هێزى بۆلاى هێزى تر. (نظریة النشؤ والارتقاء) هه‌تا بونه‌وه‌ران وه‌ک ئیستای لیها‌ت‌وه‌وه‌. وه‌ک ئیستا ئەیان بینین. ئەو بیرو بۆچونانه‌ هه‌مویان ئەگونی و ئیمه‌ به‌لگه‌یه‌کمان نیه‌ بۆ دیارى کردنى یه‌کیکیان، هه‌رچه‌نده‌ زانایانى کۆن و تازه‌ مانای زۆریان بۆ کردووه‌، بۆیه‌ له‌به‌رئه‌وه‌ ئیمه‌ ئەلین: (الایام) بۆ ئەوانه‌ هه‌مو ئەگونی و بۆ شتى تریش هه‌ر ئەگونی و به‌راوردی ناکه‌ین به‌ئەندازه‌کانى ئیمه‌. که‌واته‌

ته‌فسیری زمانکۆبى

پێویست نیه هیچ کەسێ یی داگری لەسەر مەبەستی ئەو ژمارەیه بەجۆریکی تەنهاو دیاری، گومان بردن بەناوی زانستەوه روخاندنیکی گیانییه و هەولدانیکی تەوه‌زمیه لەبەر دەم زانستا .

﴿ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ﴾ لەپاش دروست کردنی ئاسمانەکان و زەوی خوا بەتەواوی دەسەلاتی پەیدا کرد بەسەر عەرشددا. عەرش لەزمانی عەرەبیدا بەمانا کورسیه، لێره‌دا هێمایه لەدەسەلات و پاشایه‌تی بۆ هەمو بۆنەوهران و هەمو کاروباریان لەخواوه‌یه، ئایه‌تی (٥٤) ی لەمەودوای ئهم سوره‌ته مانای ئه‌ورسته‌یه ئه‌کا که ئه‌فه‌رموی:

﴿أَلَا لَهُ الْخَلْقُ وَالْأَمْرُ﴾ یانی خوا خاوه‌نی بۆنەوهرانه‌و کاروباریان ئەبا بەریوه، وێنە ی تەوه‌ی ئیستا ئەبێژری پاشا لەسەر کورسی و تەختی خو دەسەلاتی هه‌یه بەسەر هه‌ریمی خۆیا. یانی خوا دوا ی دەسەلاتی پێشوی ئەو دەسەلاته‌یشی هه‌یه، ئەگینا خوا ی مەزن هەر لەکۆنەوه خاوه‌نی توانای یی براوه‌یه وکاتی دیاری کراو پاش و پێشی بۆ نیه .

وه‌ك باسمان کرد ووشه‌ی (العرش) هێمایه له‌وه‌ی که خوا دەسەلات و توانای و هێزی بلاو بوته‌وه‌و بەسەر هەمو بۆنەوهراندا، بەمانای ئەوه‌نیه که خوا شوێنیکی تایه‌تی هه‌یه‌و له‌سه‌ری دانیشته‌وه، وه‌ك رۆن کرایه‌وه وێنە ی تەوه‌یه تەختی پاشایه‌تی جیگه‌ی فه‌رماندانه‌تی بۆ دانیشته‌وان و هه‌لسۆراندنی کاروباریان، ئەوه‌ی شایانی باسی تەختی خوا بۆنەوهران نایزان، بەراستی یه‌کیکه له‌کاره نه‌ییه‌کان وێنە ی رۆژی دوا ی پێویسته ئیمه باوه‌رمان پێی هه‌بی .

بۆ زانین: مانا کردنی عەرش به‌کورسی و (الاستواء) به‌دانیشتن وه‌ك هه‌ندێ کەس ئەیلێن پوچ و بێ مانایه ، چونکه خوا به‌رله‌عەرش هه‌بووه و بێ جیگه بوه ئیستاش هه‌روایه خوا گۆرانی به‌سه‌ردانایه‌و گۆران بۆ بۆنەوهرانه: زانای به‌رز (راغیب) له‌نامه‌ی خۆیدا (مفردات القرآن) ئه‌فه‌رموی: عەرشی خوا کەس به‌راستی نایزانی. له‌زانایان سادیق و حه‌سەن و ئەبو حه‌نیفه و مالیکه‌وه گێراوه‌ته‌وه: ئیستیواء ماناکه‌ی دیاره، چۆنیه‌تییه‌که‌ی نازاری. باوه‌رپی بونی پێویسته، باوه‌رپی نه‌بونی بی باوه‌رییه، پرسیار لی کردنی تازه‌بابه‌ته (بدعه). توانایه‌کی تری خوا ئەمه‌یه:

ته‌فسیری زمانکۆیی

﴿يَفْشَى اللَّيْلَ النَّهَارَ يَطْلُبُهُ حِينًا﴾ خوا به تاريکی شهو روناکی شهو دائه‌پۆشی و دوايی رۆژ نه‌که‌وی به گورجی و به‌بی دواکه‌وتن. یانی شهو دواي رۆژ نه‌که‌وی و به‌په‌له دیت به‌دوای رۆژدا نه‌وجیگایانه‌ی رۆژیان تێدایه شهو زال نه‌بی به‌سه‌ریانا تاريک نه‌بن دواي روناکی، هه‌رچه‌نده باسی داپۆشیی روناکی رۆژ ناکا بۆ تاريکی، چونکه رسته‌که به‌لگه‌یه له‌سه‌ری، هه‌روه‌ها شهو و رۆژ و تاريکی و روناکی دین و نه‌پۆن به‌هۆی میه‌ره‌بانی خواوه له‌به‌ر به‌رژه‌وه‌ندی و په‌ره‌پێدانی ژيان و ئاسایشی بونه‌هران، به‌و جو‌ره له‌سه‌ر رینگه‌و په‌چه‌یه‌کی دامه‌زراوی به‌رده‌وام رۆژ په‌یدا نه‌بی هه‌تا هۆی زینده‌گانی په‌یدا به‌ی و پایه‌داربی، دوايی شهو دروست ده‌بی بۆ ئارام و حه‌سانه‌وه و پشوی بونه‌وه‌ران. یانی رۆژ بۆ جو‌له‌و کارکردن و هاتوچۆ، نه‌گه‌ر واریک بکه‌وی ئاده‌میزاد به‌شه‌و کاربکه‌ن و به‌رۆژ به‌سه‌رون و پشو به‌دن له‌به‌ر نه‌وه‌یه شیوه‌ی پشه‌کانیان ناچاریان نه‌کا، که‌م جارێان وه‌ک یه‌ک نه‌بینی به‌وشیوه‌یه بۆیان هه‌لته‌سه‌روێ و جو‌ریکی ئاناسایه و پتچه‌وانه‌ی نه‌و په‌یره‌و و پرۆگرامه‌یه ده‌قیان پتوه‌گرتوه بۆ ریکه‌خستنی هۆی ژيانیان .

توانای خوا ته‌نها دروست کردنی ئاسمانه‌کان و زه‌وی و توانای هه‌لسه‌رواندنی کاروباری نه‌وانی نه‌ ته‌نه‌ایش هاوردن و بردنی شهو رۆژ نه‌ به‌ دواي یه‌کا، یه‌کی تر له‌توانا زۆره‌کانی خواي مەزن ته‌مه‌یه که نه‌فه‌رموی:

﴿وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ وَالنَّجُومُ مُسَخَّرَاتٌ بِأَمْرِهِ﴾ وه‌خوا دروستی کردوه خۆرو مانگ و ته‌ستیره‌کان به‌رام کراوی ئاماده‌کراوی به‌هۆی فه‌رمانی خواوه و هه‌لسه‌رواندنیان به‌گوێره‌ی سودی بونه‌وه‌ران و دانانی هه‌ریه‌که‌یان له‌شویتی شیاوی خۆيانا بۆ سودی گیانداران .

بۆ زانین: گفتوگۆکردن له‌باره‌ی نه‌و ته‌ستیره‌وه پێویستیان به‌زانینی ئاسمان ناسینه‌وه هه‌یه، ئیمه‌ش له‌و باره‌وه هه‌یج نازانین، به‌تایبه‌تی نه‌و شتانه‌ی له‌ژوره‌وی خۆرو مانگه‌وه‌ن له‌بونه‌وه‌ران و بۆشایی که‌زانایانی ئاسمانناس رونیان کردونه‌ته‌وه زۆربه‌یان به‌جو‌ریکی راستی نه‌زانراون، بۆیان رۆن بوته‌وه زۆربه‌ی نه‌و ته‌ستیره‌ گه‌وره‌ترن له‌زه‌وی به‌هه‌موو گیان له‌به‌ر و بی گییانه‌وه به‌جنۆکه و فریشه‌کانه‌وه، نه‌و چۆلایه‌تیه پانه‌ی ئه‌م گه‌ردونه هه‌یه‌تی جگه له‌خوا که‌سی تر رینگه‌ی پێ نه‌بردوون و رینگه‌شی پێ نابهن، بۆیه پێویسته

زانین و بهر یوه بردنی بونه وهران هه و آلهی لای زانیاری خوی بکهین، هه خوایشه بتوانی
بیانبا بهر یوه، نه وهی نیمه بزنانین زور کهم و کوره، وهك نه فهرموی :

﴿أَلَا لَهُ الْخَلْقُ وَالْأَمْرُ﴾ ناگاداربن و بزنانین بۆ خوایه دروست کردن و فهرماندان بۆ
همو شتی، له بهر نه وهی دروستی کردون و بۆ خوایه فهرمانیان پی بدا به ههر شتی
ناره زووی هه بی. بهر پستهیه ناوه رۆك و مده بهست و مانای رستهی (ثم استوی على العرش)
رون بویه وه، وهك له مه و بهر رون کرایه وه.

﴿تَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ﴾ بهرز و بالآو گه ورهیه خواکه پهروه ده کهری هه مو
بونه وهرانه، پیت و فهر و چاکه ی خوا یه کجار زور و بی شوماره بۆیان و پایه دارو
بهرده وامه و خاوه نی هه مویانه.

﴿ادْعُوا رَبَّكُمْ تَضَرُّعًا وَخُفْيَةً﴾ نیوه بیاری نه وه له پهروه ده کهری خۆتان به کزۆلی و
گریانه وه له خوا بترسن و خۆتان له گونا بهاریزن و، به په نهانی له دهروونی خۆتانابی
پارانه وه کهتان و راست و نییاز پاکبن له کارو گفتوگۆتانا، خۆتان دوور خه نه وه له بهر چاوی
دانیشتواندا و جگه ی خوا که سی تر تان مه بهست نه بی، به نا شکرایش له خوا بیاری نه وه و
دهرونی خۆتان له دووروی و بیاریزن.

﴿إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ﴾ به راستی خوا نه و که سانه ی له سنور ده رچوون خوشی ناوین
و به دهنگی بهرزو نا قولاً نه بیاری نه وه و به قهر قهر و هاوار نازاری دانیشتوان نه ده و خۆیان
هه لئه کیشن له بهر ستندا له دهرونیانا پیس و چه په لی نه شار نه وه و نیاریان پاک نیه.

﴿وَلَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ﴾ وه نیوه خراپه مه کهن له نیو زه ویدا، سته م له دانیشتوان
مه کهن و هاو بهش بۆ خودا دامه نین، زهوی کاو له مه کهن و شارو گونده کان مه روختین،
کلێسه و مزگه وته کان تیک مه ده و، سه رچاوه ی ناوه کان پر مه که نه وه، به ندا وه کان
بهر مه ده نه وه به بی هوده، دانیشتوان له نیشتمانی خۆیان ده رمه کهن و به ندیان مه کهن و
مه یان چه و سی نه وه، دارایی و سامانیان تالان مه کهن، زهوی پر مه کهن له خراپه به هوی
به رتیلو دزی کردن و دهست در یژی و دهست برین له کپین و فروشتندا، بهرز ورو تو پزی

تهفسیری زمانکۆبی

بی باوه ری مه سه پتن به سهر دانیشخواندا و به و بۆ نه وه بیانویان بی مه گرن، میشکیان تیشک مه دهن به خواردنه وهی مه بی و کردنی قومار و وانه گرتنه وه و خویندنه وهی ناوله پ و ناماده کردنی گیانان، گۆرانی یاسای ناین و پهیدا کردنی بیروباوه ری پوچ، برین و سوتاندنی دارو دره خت، نه هیشتنی ناسایش. هاللدانی کار به دهستان بۆ خراپه کردن و سستی کردن بۆ کاری پیوستی سهرشانیان و ریگه گرتیان له راستی و پهیدا کردنی ناکۆکی له نیوانیان دانیشخواندا و کپینی ناموسی تاوانباران بۆ گیره شیۆینی، لایه ن گرتنی ناره وای دادوهران له دادگادا بۆ لایه کی تایبه تی، هه تا دی، نه و کارانه ی پیشو مه که ن له زه ویدا .

﴿ بَعْدَ إِصْلَاحِهَا ﴾ دوا ی چا کردنه وه و پاک کردنه وهی زه وی له خراپه و خوشه کردنی به دادپهروه ری و باوه رهیتان به ناین و په رستی خوا، بانگ کردن بۆ لای چاکه و ریک وینکی نیو گه لان چاودیری کردنی نه ندامان و پاراستی زمانی گه لان و ناردنی پیغه مه ران بۆ لایان .

خوا ی مه زن نه و زه وییه ی چاک و پاکو خوشه کردوه به و هه مه و کانگاو پیت و فه ره شاروا نه دایان و له ناویا که به هه یج که سی نایه نه ژماره، زه وی رازانه ته وه به مانای خواره وه:

۱- به جوانی و رابواردن و پهیدا کردنی خوشی گیان و ژیان له دروست کردنی ژن و پیاو بۆ یه کتری و چاکه کردن، دایک و باوک و دوست بۆ رێژ گرتن له یه کتری و ناسینی یه کتری، دهنگی خوش و گۆرانی بۆ زاخوا ی میشک. هه تا دی ...

۲- بنه مای پاک و خوشه کان له خواردنه مه نی: وه ک گه م و دانه وێله ی تر سه وه زه و گوشت و میوه به هه موو ره گه ز و قه واره و رهنگیانه وه. له پۆشاک و ژیرره خه ر سه ره خه ر: وه ک لۆکه و پیس و نه وریشم، دوا ی نه وانه ش ناده میزاد نایلۆن و به ره مه می تری دۆزییه وه، له مه ولا شتی تری وانه دۆزنه وه لای گومانی نیمه ئیستا نایانزانین و ناچیته میشکمانه وه، ههروه ها زۆر شتی سه ره سو رهیتنه ر دۆزرا وه ته وه بۆ نزیک خسته وه ی جیگه

دوره کانی ئاسمان و زهوی، تیپه ربون له کیشوره کاند له ماوهی ووردهیه کی کاتزمیر و له ماوهیه کی کهمدا، بینینی یه کتری و شتی پیوست له دوورترین جیگه وه به هۆی تهله فزیۆن و سه ته لایه ته وه. بیستی دهنگی یه کتری له وپه ری جیهانه وه به هۆی رادیۆو تهله فزیۆنه وه. پهیدا کردنی سوتهمه نی خه لۆزی به ردو دوای نهوت و به نزی و گاز و درهخت، له روناکی ئاگر و نهوته وه بۆلای کاره با له وانیشه وه بۆ لای گهرمایی زهوی و خۆرو زه رپه به تاییه تی پهیدا کردنی گهرماو سه رما به هۆی کاره باوه .

لای ههموان رونه ئاده میزاد دروست نه کهن له نهوت تایه ی ماشین و فڕۆکه و جگه ی نه وانه ش، شوشه ی نه شکاو نه برای به گولله لی دروست نه کهن، بۆمبا و ناپالم و نایلۆن و په بینیی کیمیای و لوله ی ئاو رشتن و تۆزی خۆ جوان کردن میژ و کورسی دانیشتن و به رگی میژ نان خواردن و گوئی دهست کرد و سوراوی لیوو کلی چاوو بۆیه ی نیۆک و پۆشاکێ ژیر به رگ و فلچه ی دگان و رهنگی چاپخانه و فیلمی سینه ماو ههزاران شتی نایه نه ژماره، نه وانه هه میوان له نهوت دروست نه کرین و له زهوی ده رنه هیتیرین بۆ ناشتی و هیمنی و ئاسایش بلاو کردنه وه به سه رزه ویدا نهک بۆ گیره شیونی له سه رزهوی .

نهو نایه ته بۆمان روون نه کاته وه که ئاده میزاد نه وپه ری بی باوه ری و سته مکاری به کاردین له هه مو شتی خراپ و یاخی بونتر نه وه یه :له بریتی خوارده مه نی پهیدا کردن بۆمبا و ناپالم و کازی کیمیای و خه رده ل دروست نه کهن بۆ کوشتنی منالان و بی چاره کان و ناشیرین کردنی گه وره کان به وه ش کۆلنا ده ن دوو که لی ژه هراوی و گری ئاگری سوتیه ر دروست نه کهن، دوای نه وانه ش بۆمبا ی زه رپه و هیدرو جین دروست نه کهن بۆ له ناو بردنی گیانداران و گیانان، نه وانه و چهن دین تریش بۆ تیکدانی زهوی و دووا که وتنی گه شه ی زهوی .

به راستی ئاده میزاد په رستی خویان گو ری به بی باوه ری، خوشی و به ره می زهویان گو ری به دۆزهخ، پاشه پروژی مرۆفایه تیان به سته به به به کارهینانی بۆمبا ی زه رپه و هایدرو جینه وه. بیگومان خوی مهزن دروستی کردوه له زه ویدا خوشی و خوارده مه نی پاک

تهفسیری زمانکۆبی

بۆ دانیشتوانی سه رزه وی، سه مکاران و بی باوه ران دایان ناوه ئاماده یان کردوه بۆ له ناوبردن هه زاران بۆمباو فرۆکه نه گهرین به بۆشایی هه وادا به شه وو به رپۆژ. چاوه پروانی هه ل نه کدن بۆ کاول کردنی زه وی و گه یزانی به خو له میشی هه تا نه وه ی ئاده م به سه ر زه وییه وه نه مینی. که واته پیوسته ئیمه بزاین چ که سه یکه زه وی له ناو نه با و تیکی نه دا، دوا ی نه وه خوا ی مه زن ئاوه دانی کردوه ته وه و خو شی و رابواردنی بۆ ئیمه داناوه له زه ویدا. که واته پیوسته به گوهری توانا ریگه بگرین له خو ین رژاندن و کاول که رانی زه وی، به هه مو توانامانه وه کۆسپ دابنن له ریگه ی دوژمنانی خوا و زه وی و مرو قایه تی و نیشتمان و ئاده میزاد، به لای که مه وه ده ستنیشانیان بکه ین هه تا خو مانیان لی بیاریژین .

﴿ وَأَذْعُوهُ خَوْفًا وَطَمَعًا ﴾ وه ئیوه بیارینه وه له خوا به ترسانتان له سزای خوا و به ته ما بونتان بۆ پاداشتی چاکی خوا و به ئومیدی ره زامه نی خوا، مرو قی ژیر کار نه کا بۆ سودی خو ی و له خوا یش نه ترسی که وه ری بگری له ریزی پیاو خراپاندا به هو ی که مو کوری و خراپه ی خو یه وه، له هه مان کاتدا به ته ما ی سه ر که وتن و وه رگرتنی پاداشتی چاکیه، چونکه ترس و ته ما نه بنه هو ی خو پاراستن و کردنی کاری چا ک و لادان له ستم کردن و گیره شیوینی .

﴿ إِنَّ رَحْمَةَ اللَّهِ قَرِيبٌ مِّنَ الْمُحْسِنِينَ ﴾ به راستی به زه یی و به خششی خوا نزیکه له چا که که رانه وه، نه وانیش به ته ما ی میهره بانی و به زه یی بی ژماره ی خوان . له و ئایه ته وه ده رنه که وی نه و که سه ی له خوا نه ترسی و به ئومیدی پاداشتی چاکی له ریزی چا که که راندا نه ژمیری و خوا ی مه زن پاداشتی چا که که رانیش نه داته وه . کاتی خوا ی مه زن له ئایه ته کانی پی شودا هه والی دا پیمان ئاسمانه کان و زه وی و نه و شته سه ر سور هینه رانه له وانان، دوا ی نه وانه با سی دروست کراویکی ترو توانایه کی تری خو یمان بۆ نه کا و نه فه رموی :

وَهُوَ الَّذِي يُرْسِلُ
الرِّيحَ بُشْرًا بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهِ ۖ حَتَّىٰ إِذَا أَقْلَتِ سَحَابًا

ثَقَالاً سَقْنَاهُ لِبَلَدٍ مَّيِّتٍ فَأَنْزَلْنَاهُ الْمَاءَ فَأَخْرَجْنَا بِهِ مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ كَذَلِكَ نُخْرِجُ الْمَوْتَى لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ﴿٥٧﴾
وَالْبَلَدُ الطَّيِّبُ يَخْرِجُ نَبَاتَهُ بِإِذْنِ رَبِّهِ وَالَّذِي خَبثَ لَا يَخْجُ إِلَّا نَكِدًا كَذَلِكَ نُصَرِّفُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَشْكُرُونَ ﴿٥٨﴾

﴿ وَهُوَ الَّذِي يَرْسِلُ الرِّيحَ بِشْرًا بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهِ ﴾ وه خوا که سیکی نه وتویه بایه کان نه نیری به ههر چوار جوړه کانیه وه: بای رۆژ هه لات و رۆژ ناوا وبای باکورو باشور به موژدهو به باران بهرله چاکه ی خوا که بارانه. پیشه ی بای رۆژ ناوا هه ور پهیدا نه کا، بای باکور هه ور کو نه کاته وه، بای باشور باران نه بارینی، بای رۆژ ناوا هه ور پارچه پارچه نه کا، هه روه ها خوا نه و بایانه نه نیری .

﴿ حَتَّى إِذَا أَقْلَتْ سَحَابًا ثَقَالًا سَقْنَاهُ لِبَلَدٍ مَّيِّتٍ فَأَنْزَلْنَا بِهِ الْمَاءَ ﴾ هه تا کاتی نه و بایانه هه لئه گرن و بهرز نه که نه وه هه وریکی قورس به باران و چرو پر له تاو نیمه نه و بایانه پال پیوه نه نین و نه دیان نیرین بو لای زیندو کردنه وه ی شاریکی مردوی بی تاو وبی سه وزایی، دواپی نیمه نه نیرینه خواره وه بو نه و شاره مردوه ناوی نه نیریزین به سه ریا .

﴿ فَأَخْرَجْنَا بِهِ مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ ﴾ دواپی نیمه ده رنه هین به هوی نه و ناوه وه له هه مو بهرو بوم و سه وزاییه کان. پوخته ی مانای نه و رستانه بهم جوړه یه: به راستی بایه کان هه لئه کهن، خوړ ناوی زه ریا کان و ته رای زه وی نه کا به هه لم و به ته م نه و بایانه به و هه لم وه بهرز نه بنه وه بو لای سه روه پاشان زه وی رایان نه کیشی بو لای خو ی و نه که وی به سه ریا دلویه کانی ناو یه که له دوا ی یه که، نه وانه هه مویان دین و پهیدا نه بن به گویره ی ده ستوری دیاری کراوی سروشت به بی گومان، به لام چ که سیکی نه وتویه نه و سروشته ی پهیدا کردوه و نه و یاسایانه ی نه وتو له سه ری نه و را به ریک پیکی به ماوه ی چه ندین

مەلایینی خولەك كەناگۆرئین بەجۆری تر؟ ئایا سروشت لەخۆیەوه پەیدا بوو؟ ئایا ئەو یاساو دەستورانه فەرمانیان داوه بە سروشت لەیەكەم كاتەوه هەتا كۆتایی، بەرێكەوت بوو بەبێ ھۆیە پەیدایان بكا؟ دوايی چاكتر وایە ئەو گومانە گۆترە كاری و بێ بەلگە بێ، چۆن شتیکی بێ پەیرەو بێ پرۆگرام پەیرەو پەیدا ئەكا و چۆن شتیکی بێ ئاگا لە خۆی شتیکی خاوەن ئاگا پەیدا ئەكا. دواي ئەو پرسیارانە وەلامیکی وەرگیراو بچیتە ئەقلەوه نیە مەگەر بونی دروستكەریکی خاوەن توانا، بەرێوەبەری ھەمو شتی لەجیگەي شیاوی خۆیا دابنێ، خۆایکی ئەوتۆ نیە سروشتی دروست کردبێ و ئەو دەستورە یاسانەي دانابێ و ھەمو شتی بۆلای ئەو كۆتایی بێ یت، ھەمو شتی پێویستی ھەریە ئەوی و ئەو پێویستی بەھیچ شتی نەبێ، دوايی بایەكان و بارینی باران و زیندوبونەوه و بوژاندنەوهی شارە مردووەكان یەكەمجار لەخواوە پەیدا ئەبن راستەوخۆ دووھم جار بەھۆی سروشتەوه كەخوا دروستی کردوہ.

﴿كَذٰلِكَ نَخْرُجُ الْمَوْتٰى لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُوْنَ﴾ ھەر بەوجۆرەي ئیمە زەوی مردوو زیندوونەكەینەوه ھەروایش ئیمە دەرئەھێنن مردووەكان و زیندیوان ئەكەینەوه لەرۆژی دوايیدا، بۆئەوهی ئیوە بزائن كەسێ دەسلاتی بەسەر زیندوو كردنەوهی زەوی مردوبێ دەسلاتی ھەيە لەرۆژی دوايیدا ئیوەی مردوو زیندو بكا، ھە، بێ ئاینەكان ئەلین: ئیمە چۆن باوەر بەزیندوو بونەوه بەھێنن و كەسمان نەبینوہ دواي مردن زیندەگانی بۆ یتەوه؟ ئەو ئەلین و كەچی بەچاوی خۆیان ئەبینن زەوی مردوو بێ سەوزایی زیندوو ئەیتەوه و سەوزایی بۆ دیتەوه، بەلام ئەوان ئاگیان لەو نیە ھۆی زیندووبونەوهی ھەردوولایان یەكە، دوايی بۆ ئەبێ بیر نەكەنەوه و سوود وەرگیرن؟.

﴿وَالْبَلَدُ الطَّيِّبُ يَخْرُجُ نَبَاتُهُ بِاِذْنِ رَبِّهِ﴾ وەزەویەکی پاك و بێ درك و دال و بێ دۆچ و ھەریزو بەھیزو خاوەن پیت كاتی باران لێ دا گیاو سەوزاییەكانی دیتە دەرەوہ بەھۆی دەستورو ئاسان کردنی پەرورەدەكەری خۆیەوه، بەرھەم و سودی زۆری لێ پەیدا ئەبێ بۆ نادەمیزاد.

﴿وَالَّذِي خَبَتْ لَا يُخْرِجُ إِلَّا كَيْدًا﴾ وهشارو جینگهیه کی ئەوتۆ زهویه که ی پس و نسیه و شۆره کاتی هیج لهو زهویه نایه ته دهروه له سهوزایی مه گهر به گرانی و به نازاره وه و بی سوده و ناگاته فریای خاوه نه که ی و شتی تریش. ئەو نایه ته وینه لیدانه بو دل و دهرونی باوهرداران و بی باوهران، چونکه وهك زهوی وان و هه مو خاوه ن گییانی له زهوی دروست کراون، هه یانه سود وهر نه گرن به زانیاری و چاکه ی ناین و کرده وه ی پیاوچاکان و زانیان و کرده وه ی خۆشیشان چاک و زۆرن، هه یانه دل رهق له چاکه دوورن و سودیان بو کەس نیه و بگره خاوه نی نازاردان بو دانیشتوان .

﴿كَذَلِكَ نَصْرَفُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَشْكُرُونَ﴾ هه ربه وجۆره ی ئەو وینه به مان لپی دا و به لگه ی ناشکرمان دانا له سه ر پوچ کردنه وه ی بی فهرمانی خوا، ئیمه رونی ئە کهینه وه و دووپاتی ئە کهینه وه نیشانه و نایه ته رونه کان بو تاقمی سوپاسی خوا ئە کهن و ته ماشا ئە کهن و بیر نه که نه وه و ئامۆزگاری وهر نه گرن و باوه ر نه هیتن، به لگه ی به هیز بو بی باوه رانی دل پس دانه نین و بر و بیانویان پوچ نه که نه وه .

وهك له مه و پیش زانیان ئەم سوره ته هاته وه خاوه وه، بو ئە وه ی ئیمه ته می خوار بین به وه ی نه ته وه رابرد وه کان و له ناو بردنیان، به وه ی شاره کاول بونه کانیانه وه، ئە وه بو یه کهم جار باسی ئاده م و حه واو شهیتان دهستی پی کراو بون به جینگه ی ته می خواردنی ئیمه که شهیتان ئاده م و حه وای ژنه که ی خه له تاند و ناردیه سه ر زهوی، هه تا رۆژی دوا یی دوژمنایه تی نیوانیان بهرده وامه و واز له نه وه کانی ناهیتی، خوای گه وه رونی کرده وه بو ئیمه به لگه له سه ر یه کیتی خۆی، له مه و دوا یش باسی ئە و که سانه مان بو ئە کا که نازاری پیغمه ره کانی خۆیانیان داوه، دلخۆشی پیغمه ر ئە داته وه که ئارام بگری له سه ر نازاری گه له که ی خۆی، وینه ی پیغمه رانی پیشوو بیت له ئارام گرتندا و نه فهرموی :

لَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ فَقَالَ يَتَقَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ
 مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ ۖ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿٥٩﴾
 قَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِهِ إِنَّا لَنَرُّكَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٦٠﴾ قَالَ
 يَتَقَوْمِ لَيْسَ بِي ضَلَالَةٌ وَلَكِنِّي رَسُولٌ مِّن رَّبِّ الْعَالَمِينَ
 ﴿٦١﴾ أَبَلِّغُكُمْ رِسَالَاتِ رَبِّي وَأَنْصَحُ لَكُمْ وَأَعْلَمُ مِنَ اللَّهِ
 مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٦٢﴾ أَوْ عَجِبْتُمْ أَن جَاءَكُمْ ذِكْرٌ مِّن رَّبِّكُمْ عَلَىٰ
 رَجُلٍ مِّنكُمْ لِيُنذِرَكُمْ وَلِتَتَّقُوا وَلَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿٦٣﴾ فَكَذَّبُوهُ
 فَأَنْجَيْنَاهُ وَالَّذِينَ مَعَهُ فِي الْفُلِّ وَأَغْرَقْنَا الَّذِينَ كَذَّبُوا
 بِآيَاتِنَا إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا عَمِينَ ﴿٦٤﴾

﴿ لَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ ﴾ به راستی ئیمه ره وانه مان کردبو نوحی کوری مهلك
 کوری منوشه نوح کوری نوخنوخ (یدریس) بولای گهله کهی خوئی و خزمه کانی، نهو
 گهلهی نوح بت په رست بوون، له جگهی خوای تاق و ته نیا ئه بیان په رستن .
 ﴿ فَقَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ ﴾ دواپی ووتی: نهی تاقمی من ئیوه
 خوایه کی تاك و ته نها په رستن و واز له بت په رستی بهیئن، نیه بو ئیوه هیچ په رستراوی
 جگهی خوا. کهواته ئیوه فرمانبهرداری خوا بن و ههر نهو په رستن و هاوبه شی بو
 مه سازین .

﴿ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴾ به راستی من ترسم ههیه لهسهه ئیوه نه گهر باوهر نه هیتن لهسهزای رۆژی که له جیهاندا ئاو روی زهوی داپۆشی و ئیوه بخنکی، له پاشه رۆژیدا توشی سهزای گه وه تر بن به ناگری دۆزهخ، نوح بهو رسته کورته رووی کرده گه له که ی و مه بهسته کهیشی نه وه بهو نه تر سا توشی سزا بن و بهزهیی پینانا هاته وه .
﴿ قَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِهِ إِنَّا لَنَرَاكَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴾ کۆمه لای له پیاوه به ریزو ماقوله کانی خزمه کانی نوح که چاویان پرپوو له سامان و پله و پایه ی جیهان ووتیان: به راستی ئیمه تو ئه بینین له ئیو گومراییه کی ناشکر ادای که داوا له ئیمه نه کهیت که لا مانده ی له پهرستی چهند خوایه و خوایه کی ته نها به رستین !، نهو گه له گومرایی و کهم نه قللیان نه دایه پال نوح له بهر هیچ شتی نه بو مه گهر ههر له بهر نه وه ی قه ده غه ی لای نه کردن له شتی ده قیان پیوه گرتبوو له پهرستی به رده کان و بۆیان جی مابوو له پیشوه کانیانه وه، وینه ی نهو گه له ی نوحن که دانیشتوان گیل و گومرایی نه دهنه پال نهو که سانه ئامۆز گارییان نه کهن، گفتوگۆی ناره واو ناپه سهند نه هاو یژن بو نهو که سانه که وتونه ته سهه ریگه ی شاره زایی و راغویی، وینه یان له م رۆژی ئیمه دا یه کجار زۆرن. به تاییه تی نه یانه وی له ریزی ئاین پهروه ران و زانایانی ئاینی کهم بکه نه وه .

﴿ قَالَ يَا قَوْمِ لَيْسَ بِي ضَلَالَةٌ وَلَكِنِّي رَسُولٌ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴾ نوح له وه لامی نه واند ووتی: نه ی خزمانی من: نه به منه وه گومرایی له ریگه ی راست و دروست، به لام من نیراویکم له لایه ن پهروه رده کهری هه موو بونه وه رانه وه، به ریزترین و پیرۆزترین ریگه ی راست و پیشه ی گرنگم بی سپر دراوه .

﴿ أٰبَلِغُكُمْ رِسَالَاتِ رَبِّي وَأُنصَحُ لَكُمْ ﴾ من رانه گه یه نم به ئیوه په یامه کانی پهروه رده کهری خۆم، بو نه وه ی ئیوه رزگارتان بی له بنه برپون و له سهزای هه ردوو جیهان و من ئامۆز گاری ئیوه نه کهم و مه به ستم چاکه ی ئیویه به دلایکی پاکه وه .

﴿ وَأَعْلَمُ مِنَ اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴾ وه من شتی له خواوه نه زانم ئیوه نایزان، نه بی بزانه که خوا وه نی داد پهروه ریه، ههر که سیکیش به وجۆره بی من نه ی په رستم له ریگه ی راست

لامان نادا، من نه زانم تواناو زانیاری خوا بی وینهیه، سزای خوی له بی باوه ران ناگیر پته وه، گه لی نوح گفتو گوئی نوحیان نه بیستبو وه ریان نه گرت که هیچ گه لی له سهر به درو خستنه وه ی پیغمه ره کانیاں سزای درابی و نه یان نه زانی که سزای گه لانی پیشوو و دراهه، کاتی ناوی پیغمه ریان بیست سهریان سورما، بویه نوح فهرموی :

﴿ اَوْعَجِثُمْ اَنْ جَاءَكُمْ ذِكْرٌ مِنْ رَبِّكُمْ عَلَى رَجُلٍ مِنْكُمْ ﴾ ئایا ئیوه بو پیغمه ران به درو نه زانن سهرتان سور نه مینی که هاتوه بولای ئیوه ناموژ گاری کردن له لایه ن پهر وه رده کهری خو تانه وه بو سهر پیاوی له ره گه زی خو تان که ناده میزاده .

﴿ لِيُنذِرْكُمْ وَلِتَتَّقُوا وَلَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴾ بو نه وه ی ئیوه بترسینی له سزای تو له کردنه وه ی بی باوه ری و گونا هه کانتان، بو نه وه ی ئیوه که له خوا بترسن و خو تان له خه شی خوا بیار پرن به هو ی نه و ترساندنه وه و، بو نه وه ی ئیوه میهره بانیتان له گه ل بکری له لایه ن خوا وه سزاتان نه در ی به هو ی بت په رستانه وه، گه له که ی نوح نه یان ووت: نه گه ر خوا بیویستایه ئیمه باوه ربه یین فریشته ی نه ناردو ئیمه ی ناگادار نه کرد، ئیمه شتی واما ن نه بیستوه له باوک و باپیر مانه وه .

پوخته ی مانای نه و نایه ته، خزمه کانی نوح ووتیان: تو هه ر ناده میزادیکی وینه ی ئیمه نه گه ر خوا بیویستایه نوینهر و ره وانه کراوی بناردایه فریشته یه کی نه نارد، نوح وه لامی دانه وه به وه ی که سهر سور پنه ر نیه که خوا پیاوی بنیری بولای خزم و هاو ره گه زی خوی که هیچ سودیکی نه و پیاوه ی تیدانه بی مه گه ر شاره زایی گه له که ی بکا بولای چاکه یان، نه وه ی سهر سور پنه ر بی نه مه یه وازیان لی بهینی به بی سود و به بی شاره زایی کردنیان. به راستی مه به ست له ناردنی پیغمه ران ترساندنه، مه به ست له ترساندن خو پاراستنه، مه به ست له خو پاراستن رزگار بونه به هو ی میهره بانی و به زه بی خوا وه له روژی دوواییدا.

﴿ فکذبوه ﴾ دوا بی گه لی نوح نوحیان به درو خسته وه. نوح له خوا پارایه وه نه و گه له بنه بریکا، خوا فهرمانی دا به نوح که شتیه ک دروست بکا، خوی و باوه رداران بچه ناو نه و که شتیه، دوا بی خوی مه زن په ری دا به هه لسان و به رزبونه وه ی ناو له سهر زه ی و هه مو بی باوه ران خنکان، نوح و باوه رداران رزگاریان بوو، وه ک خوا نه فهرموی :

﴿فَأَنجَيْنَاهُ وَالَّذِينَ مَعَهُ فِي الْفَلَكَ وَ أَعْرَفْنَا الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا عَمِينَ﴾
 ئیمه نوح و ئەو کەسانە ی ئەوتۆ لە گەلیدا بوون لە نیۆ کەشتیه کەدا رزگارمان کردن
 لە خنکان، ئیمه خنکامان بە ئاو کەسانیک ی ئەوتۆ باوەریان بە نیشانه رونه کانی ئیمه نه بوو،
 بە تایه تی هەلسان و زۆربوونی ئاو. بە راستی ئەو گەلە ی نوح تاقمی بوون دلایان کویر بوو
 راستی یان نه ئەزانی، لە ئاستی توانای ئیمه و پیغه مه رایه تی نوح کویر بوون .

بە کورتی دەرگای ئاسمان بە ئاو کرایه وه بە سەر ئەو گەلە ی نوح دا، کانیه کانی روی
 زهوی هەلقولان بە ئاو ی ناهه مواری و زۆر، سته مکاران و ئەو کەسانە ی پیغه مه ره کە ی
 خویانیان بە درۆ خسته وه خنکان و بنه بر بوون، نوح و ئە کەسانە ی لە گەل ی بوون و
 باوەریان هینابوو رزگاریان بوو، بە درێژی به سەر هاتی نوح گەلە کە ی و چۆ نه تی توفان
 لە سوره ته کانی تر دا دین، بە یاریده ی خوای مه زن باسیان ئە کە ی .

زانایان ئەلین: ئەو کەسانە ی باوەریان هینابوو لە پیاوان (٤٠) کەس بون و لە ژنان
 (٤٠)، هه ندی تریان ئەلین: (٩) کەس بون: سام و حام و یافیس و کورانی نوح و شەش
 کەسی تر. دوا ی به سه رهاتی نوح و خزمه کانی خوای مه زن باسی به سه رهاتی هودو
 خزمو کانیمان بۆ ئە کا و ئە فه رموی :

وَالْإِلَٰهَ عَادِ أَخَاهُمْ
 هُودًا قَالَ يَاقَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُم مِّنْ إِلَٰهٍ غَيْرُهُ أَفَلَا تَتَّقُونَ
 ٦٥ قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ إِنَّكَ أَنْتَ الرَّبُّ الْكَذِبُ
 سَفَاهَةٌ وَإِنَّا لَنَظُنُّكَ مِنَ الْكَاذِبِينَ ٦٦ قَالَ يَاقَوْمِ
 لَيْسَ بِي سَفَاهَةٌ وَلَكِنِّي رَسُولٌ مِّنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ ٦٧

أَبْلَغُكُمْ رَسُولَاتِ رَبِّي وَأَنَا لَكُمْ نَاصِحٌ أَمِينٌ ﴿٦٨﴾ أَوْ عَجَبْتُمْ
 أَنْ جَاءَكُمْ ذِكْرٌ مِنْ رَبِّكُمْ عَلَى رَجُلٍ مِنْكُمْ لِيُنذِرَكُمْ
 وَأَذْكُرُوا إِذْ جَعَلَكُمْ خُلَفَاءَ مِنْ بَعْدِ قَوْمِ نُوحٍ وَزَادَكُمْ
 فِي الْخَلْقِ بَصْطَةً فَأَذْكُرُوا ءَالَآءَ اللَّهِ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ
 ﴿٦٩﴾ قَالُوا أَجِئْتَنَا لِنَعْبُدَ اللَّهَ وَحْدَهُ وَنَذَرَ مَا كَانَ
 يَعْبُدُ آبَاؤُنَا فَأَنْبِئْنَا بِمَا تَعِدُنَا إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ
 ﴿٧٠﴾ قَالَ قَدْ وَقَعَ عَلَيْكُمْ مِنْ رَبِّكُمْ رِجْسٌ وَغَضَبٌ
 أَتُجَادِلُونَنِي فِي أَسْمَاءٍ سَمَّيْتُمُوهَا أَنْتُمْ وَآبَاؤُكُمْ
 مَا نَزَّلَ اللَّهُ بِهَا مِنْ سُلْطَانٍ فَانْظِرُوا إِنِّي مَعَكُمْ مِنَ
 الْمُنْتَظِرِينَ ﴿٧١﴾ فَأَنْبِئْنَهُ وَالَّذِينَ مَعَهُ بِرَحْمَةٍ مِنَّا
 وَقَطْعِنَا دَابِرَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَمَا كَانُوا مُؤْمِنِينَ

﴿ ٧٢ ﴾

﴿ وَاِلى عَادِ أَخَاهُمْ هُودًا ﴾ وهنیمه ره وانه مان کرد بۆلای هۆزی عادى كورى عهوسى
 كورى نیرهم كورى سام كورى نوح. برای پشتی خویان و له ره گهزى خویان هودی
 كورى عهبدوللا كورى ره ماح كورى نه لخلود كورى عاد كورى عهوس ،هود یه كهمین

تهفسیری زمانكویی

که سه گفتوگویی به زمانی عهده بی کرده، هود چوار کوری هه بوه: قه حتان، مه قححت، قاحیت، فالیغ، یه مهنه کان له نه وهی قه حتان، موزه ریه کان نه وهی فالیغ، دوو کوره که ی تری منالان نه بوه، گۆری هود له یه مهنه. خاوه نی ته فسیری ته بهری نه لی: عه لی کوری نه بو تالیب فهرمویه تی گۆری هود له یه مهنه. که واته نه ونوسینه ی شیعه کان له سه ر گۆره که ی نوسراوه که گۆری هود لای گۆری عه لیه پیوسته بکوژرینه وه .

﴿ قَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُم مِّنْ إِلَٰهٍ غَيْرُهُ ﴾ هود فهرموی: نه ی تا قمی من: ئیوه خوا به رستن به ته نها و باوه رتان هه ربه خوا هه بی. نه بو ئیوه هه یج خوا به به رستری جگه ی خوا، به کان شایسته ی به رستن نین .

﴿ أَفَلَا تَتَّقُونَ ﴾ نایا داوی بو ئیوه له سزای خوا ناترسن که ئیوه جگه ی خوا به رستن ؟ نه و رسته یه و امان فیر نه کا که گه لی هود ناگاداری لافای کاتی نوح بون، چونکه نزیکبون له و کاته، بۆیه نه فهرموی: بو ئیوه له سزای خوا ناترسن. به لام گه لی نوح به رله وان گه لی تر توشی سزا نه بون، بۆیه به راشکاوی ناوی سزای گه وری بی ووتن. ﴿ قَالَ الْمَلَأَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ إِنَّا لَنَرَاكَ فِي سَفَاهَةٍ ﴾ که سانیکی نه و تو باوه ریان به خوا نه هه تباو له بیاو ماقولان و به ریزه کانی تا قمه که ی هود ووتیان: به راستی ئیمه تو نه نین له ئیو که م نه قلیدا جیگه ت گرتوه، چونکه تو واز له نایینی خزمه کانی خو ت نه هینی .

﴿ وَإِنَّا لَنَظُنُّكَ مِنَ الْكََاذِبِينَ ﴾ وه به راستی ئیمه گومانمان وایه تو له و که سانه ی درۆزن له م داوایه تا نه یلی: من نیراوم له لایه ن خواوه .

بۆزانین: خزمه کانی نوح به نوحیان نه ووت: ئیمه تو له گومرایی دا نه بین، گه لی هود نه یان ووت: ئیمه تو له ئیو بی نه قلیدا نه بین و گومانمان وایه تو له درۆزنه کانی، چونکه نوح که شتی دروست نه کر به بی ده ریا و زه ریا و روبرار، نه و کرده وهیه به روا له ت نه زانین و گومراییه، به لام هود هه یج شتیکی له وابه ته دروست نه نه کرد وروی نه کرده گه له که ی و

ته فسیری ز مناکویی

بی ی نهووتن: ئیوه بی نهقلن، نهوانیش بهگویره ی گفتوگری نهو وهلامیان نهدايهوه تو گیلی، چونکه بهئیمه نهلی: بتهکان مهپرستن، بویه وهلامی دانهوه:

﴿ قَالَ يَاقَوْمِ لَيْسَ بِي سَنَاهَةٌ وَلَكِنِّي رَسُولٌ مِّن رَّبِّ الْعَالَمِينَ ﴾ هود فهرموی: نهی خزمانی خوم: بهمنهوه نیه کهم نهقلی و گیلی، بهلام من نیراویکم لهلايهن پهروهرده کهری ههمو بونهوهران .

﴿ أٰتٰیْکُمْ رَسَالَاتِ رَبِّیْ وَآنَا لَکُمْ لٰصِحَّ اٰمِیْن ﴾ من رانه گهیهنم بهئیهو پهیمهکانی پهروهرده کهری خوم، وهمن بو ئیهو ناموزگاری کهریکی نیازپاک و هیمن و بی گهردم .

﴿ اَعْجَبْتُمْ اِنْ جِئْتُکُمْ ذِکْرًا مِّن رَّبِّکُمْ عَلٰی رَجُلٍ مِّنْکُمْ لَیُنْذِرْکُمْ ﴾ نایا ئیهو پیغهمههران بهدرو نهخنهوه سهرتان سورنهمیئی کههاتوه بولای ئیهو سروش لهلايهن پهروهرده کهری خورتانهوه بو سهر پیاوی لهپه گهزی خورتان بو نهوهی ئیهو بترستی لهسزای و تولهی خوا لهسهر بی باوهری و بهدرو خستهوهی پیغهمهرهکان .

﴿ وَاذْكُرُوْا اِذْ جَعَلْکُمْ خُلَفَآءَ مِّنۢ بَعْدِ قَوْمِ نُوْحٍ وَزَادْکُمْ فِی الْخَلْقِ بَسْطَةً فَاذْكُرُوْا اٰلَآءَ اللّٰهِ لَعَلَّکُمْ تُفْلِحُوْنَ ﴾ وهئیهو بیرى چاکه ی خوا بکهنهوه بهسهرتانهوه کاتی خوا گهلی نوحی لهناوبرد و ئیهو گپرا بهجیگه داری نهوان لهزهویدا وهندی لهئیهو کرد بهپاشا وهك شه دادی کوری عاد که ناوه دانی (رهملی عاجبی ههتا دهریای عومانی داگیر کرد) لهدوای گهلی نوح، خوا له دروست کردنتانا ئیهو زور کرده لهلهش و له هیزتانا کهواته ئیهو بیرى چاکهکانی خوا بکهنهوه کهئیهو کرده بهجیگه داری نهوان و دریزی لهش و هیزی داوه پیتان، بونهوهی بیر کردنهواتان ئیهو رابکیشی بولای سوپاسی خوا کهنه بیته هزی رزگار بونتان لهسزای خوا .

﴿ قَالُوْا اٰجِئْنَا لِنَعْبُدَ اللّٰهَ وَحْدَهٗ وَنَذَرُ مَاکَانَ یَعْبُدُ اٰبَاؤُنَا ﴾ خزمهکانی هود ووتیان: نایا تو هاتووی بولای ئیمه بو نهوهی ئیمه خوا پهپرستین بهتهنهاو ئیمه وازبهتین لهشتی باوکهکانی ئیمه نهی پهپرستن، ئیمه بههیچ جوړی واز لهپهپرستنی بتهکان نایهرین. زور سهیره لهسزا نهمانترستی .

﴿ فَأَتَيْنَا بِمَا تَعَدْنَا إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴾ دواى تۆ بهیینه بۆلای ئیمه شتی تۆ به لیتی به ئیمه نه دهی و نه مانتر سیتی به هاتی نه وشته نه گهر تۆ له راست وێژانی و درۆزن نیت که سزای خوا دیته خواره وه بۆ سهر ئیمه . فروسته ای خوا به گورجی وه لامی دانه وه وه فرموی:

﴿ قَالَ قَدْ وَقَعَ عَلَيْكُمْ مِنْ رَبِّكُمْ رَجْزٌ وَغَضَبٌ ﴾ هود فرموی: به راستی پیوست کراوه له سهر ئیوه له لایه ن پهروه ده که ری خوتانه وه سزاو خه شم و تۆ له سه ندنه وه له ئیوه به هوی بی باوه ریشانه وه .

﴿ أَتَجَادِلُونَنِي فِي أَسْمَاءٍ سَمَّيْتُمُوهَا أَنتُمْ وَ آبَاؤُكُمْ مَا نَزَلَ اللَّهُ بِهَا مِنْ سُلْطَانٍ ﴾ ئایا ئیوه دزایه تی من نه که ن و نه تانه وی سهر بکه ون به سهر مندا له باره ی نه و ناوانه وه ئیوه خۆتان و باو کو کانتان ناوتان ناو ن و بی ناوه رۆکن، خوا نه ی ناردوه ته خواره وه بۆیان هیچ به لگه یه ، هیچ هێژیکى بی نه به خشیون بۆ ئه وه ی خاوه نی سودو زیان بن، فره مانى نه داوه بۆ په رستیان. ئیوه خۆتان ناویکتان به هه ریه که له و بتانه داناوه و کاریکتان بۆ دروست کردوون، نه لێن: هه یانه باران نه بارێن. هه ندیکیانان ناوانون پارێزه ر، یانی ناگاداریان نه که ن، هه ندیکیان رۆزی ده ر و ناشتی ده رن به گومانى خۆتان رۆزی و ناشتی به ده ست نه وانه، نه وانه هه مویان ناوی بی ناوه رۆکن، ئیوه خۆتان و باو که کانتان ناوتان ناو ن .

﴿ فَأَنْتَظِرُوا إِنِّي مَعَكُمْ مِنَ الْمُنْتَظَرِينَ ﴾ دواى ئیوه چاوه روانى هاته خواره وه ی سزایه بکه ن، به راستی من له گه ل ئیوه دا له و که سانه ی ن چاوه روانى نه و سزایه نه که ی ن، نه و رسته یه وه لامى نه و بی باوه رانه یه نه یان ووت: ئاده ی سزaman بۆ بهیینه .

﴿ فَأَلْجِئْنَاهُ وَالَّذِينَ مَعَهُ بِرَحْمَةٍ مِنَّا ﴾ دواى ئیمه هودو که سانیکی نه و تۆ له گه ل نه و دا باوه ریان هتیا بو به هوی به زه یی و میهره بانى له لایه ن ئیمه وه رزگارمان کردن له سزای ئیمه .

﴿ وَقَطَعْنَا دَابِرَ الَّذِينَ كَذَبُوا بآيَاتِنَا وَ مَا كَانُوا مُؤْمِنِينَ ﴾ وه نيمه له ناومان بر دو بنه برمان کرد بنچينه و راويز كاري كه سانيكي نه وتو كار ه په كه خه ره كاني هو ديان به درو نه خسته وه و باوه ريان به خواو پيغه مهري خوا نه هينا بو. خواي مه زن جو ري نه وسزايه نارديه خواره وه بو سهر خزمه كاني هود كه له ناوي بردن له نايه تي (٦) ي نه لئه حقافدا روني كرده ته وه و نه فهرموي: وه به لام خزمه كاني هود له ناو بردنيان به هو ي بابه كي سارد و سه ختي له سنور ده رچووي بي سود ماوه ي هه وت شه و هه شت رور به رده وام بو .

وَإِلَى ثَمُودَ أَخَاهُمْ صَالِحًا قَالَ يَاقَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ قَدْ جَاءَتْكُمْ بَيِّنَةٌ مِنْ رَبِّكُمْ هَذِهِ نَاقَةُ اللَّهِ لَكُمْ آيَةٌ فذَرُوهَا تَأْكُلْ فِي أَرْضِ اللَّهِ وَلَا تَمَسُّوهَا بِسُوءٍ فَيَأْخُذَكُمْ عَذَابُ أَلِيمٍ ﴿٧٢﴾
وَإِذْ كُرُوا إِذْ جَعَلَكُمْ خُلَفَاءَ مِنْ بَعْدِ عَادٍ وَبَوَّأَكُمْ فِي الْأَرْضِ تَتَّخِذُونَ مِنْ سُهُولِهَا قُصُورًا وَتَنْحِتُونَ الْجِبَالَ بُيُوتًا فَاذْكُرُوا أَلَاءَ اللَّهِ وَلَا تَعْتُوا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ ﴿٧٤﴾ قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا مِنْ قَوْمِهِ لِلَّذِينَ اسْتُضْعِفُوا لِمَنْ آمَنَ مِنْهُمْ أَتَعْلَمُونَ أَتَنْصَلِحَ أَمْرَهُمْ سَلُّ مِنْ رَبِّهِ قَالُوا إِنَّا بِمَا أُرْسِلَ بِهِ

مُؤْمِنُونَ ﴿ ٧٥ ﴾ قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا إِنَّا بِالَّذِي
 ءَامَنْتُمْ بِهِ كَافِرُونَ ﴿ ٧٦ ﴾ فَعَقَرُوا النَّاقَةَ وَعَتَوْا عَنْ
 أَمْرِ رَبِّهِمْ وَقَالُوا يُصْلِحُ أَسْتِنَايَا تَعْدُنَا إِن كُنْتَ مِنَ
 الْمُرْسَلِينَ ﴿ ٧٧ ﴾ فَأَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ فَأَصْبَحُوا فِي دَارِهِمْ
 جِثِيمِينَ ﴿ ٧٨ ﴾ فَتَوَلَّى عَنْهُمْ وَقَالَ يَاقَوْمِ لَقَدْ أَبْلَغْتُكُمْ
 رِسَالَةَ رَبِّي وَنَصَحْتُ لَكُمْ وَلَكِنْ لَا تُحِبُّونَ النَّصِيحِينَ

﴿ ٧٩ ﴾

﴿ وای ئمؤذ اخاهم ضالحا ﴾ وهنیمه رهوانه مان کرد بۆلای هۆزی سهمودی کوری
 عامیر یا عابیر کوری نیرهم کوری سام کوری نوح برای خویان و له ره گهزی خویان
 صالح کوری عوبهید کوری ماسیخ کوری عوبهید کوری حازیر کوری سه مور ، نهو هۆزه
 یه کیکه له هۆزه کانی عه ره ب که بنه بریوون .

﴿ قَالَ يَاقَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ ﴾ صالح فه رموی کاتی به پدیامه وه
 رهوانه کرابو بۆ لایان: نهی خزمانی من: ئیوه پیویسته خوای تاك و تهنها به رستن، نیه بۆ
 ئیوه هیچ خوایی شایانی به رستن بنی جگهی خوای تاك و تهنها .

﴿ قَدْ جَاءَكُمْ بَيِّنَةٌ مِنْ رَبِّكُمْ ﴾ به راستی هاتوه بۆلای ئیوه نیشانهیه کی رون و ناشکرا
 له لایه ن پهروه رده کهری خۆتانه وه که نهو نیشانهیه ناگاداری تهواو نه دا له سه ر توانای
 خواو پیغه مه رایه تی من. لی ره دا یه کی پرسیار نه کاو نه لی: نهو نیشانهیه چ شتی که
 له وه لامدا؟.

تهفسیری زمانا کۆبی

﴿ قَالَ هَذِهِ نَاقَةُ اللَّهِ لَكُمْ آيَةٌ ﴾ سالح فهرموی: نهو نیشانه‌یه بریتیه له‌هوشتری خوا، ناوبردنی نهو هوشتره به هوشتری خوا نه‌مه‌مان نیشان نه‌دا که زور به‌ریزه، چونکه خوای مه‌زن داوویه‌تیه پال خوی و له‌لایه‌ن خویه‌وه نی‌راوه و به‌س به‌لگه‌یه‌کی ناشکرایه له‌سه‌ر توانای بی وینه‌ی خواو راستی پیغه‌مه‌رایه‌تی سالح. به‌کورتی نیمه‌ی موسلمان پروامان هه‌یه که نهو هوشتره له‌لایه‌ن خواوه نه‌هاتوه به‌بی هویه‌کی ناسایی و ناسراو له‌وه زی‌اتر ناتوانین در‌یژه به‌دروست بوونی بده‌ین، پیوسته نیمه پروامان هه‌بی که نهو هوشتره نیشانه‌یه‌کی سه‌رسورینه‌ره خوای مه‌زن پالی داوه به‌خویه‌وه، پروایشمان هه‌یه به‌هوی‌یه‌کی ناسایی نهو هوشتره په‌یدا نه‌بوه وه‌ک هوشتره‌کانی تر، نیمه له‌وه زورتر بوی نالین، چونکه به‌هوی نیگاوه له‌لایه‌ن خوای مه‌زن نه‌وه و پیغه‌مه‌ره‌وه هیچ هه‌والیکی بیگومان بو نیمه ده‌ست نیشان نه‌کراوه بو چویه‌تی دروست بوونی نه‌وه‌هرچه‌نده زانیان بو باسی نهو هوشتره فهرموده‌ی زوریان هه‌یه .

﴿ فَذَرُوهَا تَأْكُلْ فِي أَرْضِ اللَّهِ وَلَا تَمْسُوهَا بِسُوءٍ يَأْخُذْكُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴾ دوا‌یی نیوه‌واز له‌و هوشتره به‌ین له‌گزوگیای نیو زه‌وی بخوا، نهو هوشتره هوشتری خوی‌وه له‌زه‌وی خوایشدا نه‌له‌وه‌ری و نازاری به‌نیوه ناگه‌یه‌نی و، نیوه نزیک‌ی نهو هوشتره مه‌که‌ونه‌وه به‌هیچ جو‌ره نازاری: نه‌به‌سه‌ر برین و نه‌به‌لیدان و نه‌به‌راوانان و جگه‌ی نه‌وانه‌یش، دوا‌یی توشی نیوه نه‌بی سزایه‌کی زور گه‌وره به‌هوی نازاردانی نهو هوشتره، به‌تاییه‌تی به‌هوی سه‌سه‌ر برینه‌وه، دوا‌یی صالح فهرموی:

﴿ وَادْكُرُوا إِذْ جَعَلَكُمْ خُلَفَاءَ مِنْ بَعْدِ عَادٍ ﴾ وه‌نیوه بیری نهو خوشی و چاکه‌یه بکه‌نه‌وه که خوا نیوه‌ی گیراوه به‌جیگه داری دانیش‌توانی سه‌رزه‌وی له‌دوا‌ی له‌ناو‌بردن و بنه برکردنی گه‌لی عاد به‌هوی خراپه و گونا‌هی زوریانه‌وه .

﴿ وَبِأَكْمٍ فِي الْأَرْضِ تَنْخِذُونَ مِنْ سُهُولِهَا قُصُورًا وَتَنْتَحِيُونَ الْجِبَالَ يُوْتًا ﴾ وه‌خوا نیوه‌ی داناوه له‌زه‌ویدا، به‌خشیویه به‌نیوه جیگه‌ی خوش و منال و سامانی فراوان، نیوه دروست نه‌که‌ن له‌ده‌شت و پانایی زه‌ویدا چه‌ندین کوشک و خانوی به‌رزو گه‌وره بو

کاتی هاوین و، ئیوه نه تاشن بۆ خۆتان له کێوه کان چه نندین خانو به تاشین و برینی بهرده کانیاں بۆ کاتی زستان .

﴿ فَأَذْكُرُوا لِلَّهِ الْآلَاءَ وَلَا تَعْسُوا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ ﴾ دوایی ئیوه بیرى چاکه و خوشیه کانی خوا بکه نهوه، خوا رژاندى به سه رتانا له جیگیر کردنتان له سه ر زهوی و به خشینى سامانى زۆر و، ئیوه له سنورى خوا ده رمه چن و خراپه بلا و مه که نه وه له زه ویدا و کاول کارى بۆ خۆتان مه سازنن .

به کورتى کاتی گهلى عاد له ناوچون به هوی کرده وى خراپ و ستم و گونا هه وه ، له دواى نه وان گهلى سه مود شاره کانی سه ر زهویان ئاوه دان کرده وه ، خواى مه زن ته مه ن درێژى و سامان زۆرى پى به خشین له جیاتی نه وه ی سوپاسى خوا بکه ن ده ستیان کرد به بلا و کرده وى خراپه و ستم و بت په رستن، خواى گه وره سالحى پیغمه رى بۆ ناردن بۆ گه رانه و هیاں له بت په رستى، نه و گه له عه ره ب بوون و سالح له خویان بوو که چى جگه له تاقمیکى هه ژار و بى ده سه لات که سیان دواى نه که وتن، سالح ترساندانی له سزاو خه شى خوا، گه له که ی بیانیان پى گرت و داویان لى ی کرد له به ردیكى دیارى کراو هوشتى بیه ده ره وه، دواى هوشتى به گوێره ی داوا که یان له و به رده هاته ده ره وه، تاقمیکى هه ژار باوه ریان پى هینا، تاقمه سامانداره کان باوه ریان پى ته هینا، وه ک خوا نه فه رموى :

﴿ قَالَ الْمَلَأَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا مِنْ قَوْمِهِ لِلَّذِينَ اسْتَضَنُّوا لِمَنْ آمَنَ مِنْهُمْ ﴾ تاقمه ماقول و به ریزه کانی نه و تو خویان به گه وره دائه نا و سه رکیشبون له خزمه کانی سالح له سامانداره کانیاں و باوه ریان نه هینابو ووتیان به که سانیکی نه و تو به لاوازو هه ژاریان نه ژماردن و نه چه و سترانه وه که بریتى بون له هه ندى له وانه ی باوه ریان هینا له هه ژاره کان: یانى سامانداری خرمى سالح بون به دوو به شه وه: به شیکیان باوه ریان هینا، به شى تریان چاویان له سامانداره کان کرد باوه ریان نه هینا، نه و تاقمه سامانداره به هه ژاره باوه رداره کانیاں ووت به گالته پى کرده وه :

﴿ اَتَعْلَمُونَ اَنْ صَالِحًا مَّرْسَلٌ مِنْ رَبِّهِ ﴾ ئایا ئیوه نه زانن به راستی سالح نیرواوه له لایه ن پهروه ده کهری خو یه وه، نه وه شیان به راستیه وه نه نه ووت له پرسیاره که یاندا .
﴿ قَالُوا اِنَّا بِمَا ارْسَلَ اِلَيْهِ مُؤْمِنُونَ ﴾ هه ژاره کان ووتیان له وه لامیان: به راستی ئیمه به شتی سالحی پیوه نیرواوه برومان هه یه، نه وه یان نه ووت و له هه ره شه و گالته پیکردنی بی باوه ران نه نه ترسان، چونکه له سهر بروای ته وای و بی گومان بون به ئایینی خو یان و بروایان به کاری خو یان هه بو .

﴿ قَالَ الَّذِينَ اَسْتَكْبَرُوا اِنَّا بِالَّذِي آمَنْتُمْ بِهِ كَاْفِرُونَ ﴾ که سانیکێ نه و تو خو یانیان به گه و ره نه زانی و باوه ریان به خواو پیغمه مری خوا نه هیتابوو ووتیان: به راستی ئیمه به شتیکی نه و تو ئیوه باوه رتان پی هیتاوه بی باوه رین، سهر باره ی نه وه یش به لگه و نیشانه ی زور هه بون له سهر پیغمه مریه تی سالح، چونکه نه و ان سودی تاییه تی خو یانیان له سهر وه ی هه مو ئایینکی ئاسمانیه وه دانه نا، ناوه رۆکی نه و ئایه ته گه و ره ترین شتی که بکری به به لگه له سهر نه وه ی خو به گه و ره دانان به زوری له سامانی فراوان و پله و پایه وه په یدا نه بی، چونکه نه و سامانه فراوانه وایان لی نه کا یاخی بین و باوه ر نه هینن و ده ست به نه سه مکاری .

﴿ فَعَقِّرُوا النّاقَةَ وَاعْتُوا عَنْ اَمْرِ رَبِّهِمْ ﴾ دوا یی گه لی سالح له بی باوه ران هوش ره که یان سهر بری و له فهرمان و راسپارده ی پهروه ده کهری خو یان ده رچون که نه و هوش ره بهاریزن و ئازاری نه ده ن ئامۆژگاری سالحیان خسته پشت گو ی و به دژی سه وه هه لسان و شاراو ه ی دهرونی پیسی خو یانیان ده رخست، رون بویه وه که جگه له سودی تاییه تی خو یان هه یج شتی تریان ناوی، به گالته وه دا وایان له سالح کرد نه گه ر راست نه که ی باسزا بیته خوار به سهر ئیمه دا .

﴿ وَقَالُوا يَا صَالِحُ اَتِنَّا بِمَا نَعِدُّكَ اِنْ كُنْتَ مِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴾ وه خزمانی بی باوه رانی سالح ووتیان: نه ی سالح: تو بیهیته بو ئیمه شتی تو به لیت بی داوه له سزاو هه ره شه ی ئیمه ی

شَهْوَةٌ مِّنْ دُونِ النَّسَاءِ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ مُّسْرِفُونَ ﴿٨١﴾
وَمَا كَانَتْ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا أَخْرِجُوهُمْ مِّنْ
قَرْيَتِكُمْ إِنَّهُمْ أَنَاسٌ يَنْظَهُرُونَ ﴿٨٢﴾ فَأَنْجَيْنَاهُ وَأَهْلَهُ
إِلَّا أَمْرَأَتَهُ كَانَتْ مِنَ الْغَابِرِينَ ﴿٨٣﴾ وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ
مَطَرًا فَأَنْظَرُوا كَيْفَ كَانَتْ عِقَبَةُ الْمُجْرِمِينَ ﴿٨٤﴾

﴿ وَلَوْطًا ﴾ وهنیمه ره وانه مان کرد لوتی کوری هاران کوری ناحور و برازای ئیبراهیم،
لوت له ئورپی پایته ختی کلدانیه کان له دایکبو، نه وشاره که وتوته له لای رۆژه لاتئ
باشوری رۆژئاوای عیراق له پارێزگهی به سه ره نهو جینگه یه ناو نه برئ به زهوی بابل ودوایی
له گهل ئیبراهیمی مامی چۆن بۆ نیوان زهوی (مابین النهرین) که جینگه یه که روباری
دیجله دهوهری داوه لهو جینگه یه که وولاتئ ئاشور بوه، دوایی ئیبراهیم لوتی
له رۆژه لاتئ نه ردهن دانا .

﴿ إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ أَتَأْتُونَ الْفَاحِشَةَ مَا سَبَقَكُمْ بِهَا مِنْ أَحَدٍ مِنَ الْعَالَمِينَ ﴾ ئه و کاته ی لوت
به گه له که ی خۆی فهرمو که دانیشتوی شاری سه دوم بون، خوا ره وانه ی کردبو به
پێغه مه رایه تی بۆ لایان بانگی کردن بۆ لای په رستی خواو به وانی فهرمو: ئایا ئیوه بو ئه و
کاره پیسه بێزلیکراوه نه کهن، نهو کاره یش نه و بهو له پشته وه نه چونه لای پیاوان، یانی
نێربازی یان نه کرد ووتی: پیشی ئیوه نه که وتوه بو کردنی نهو کاره پیسه بێزلیکراوه هیچ
کەسێ له بونه وهران، نهو رسته یه به لگه یه له سه رنه وه ی که گه لی لوت یه که مین گه لی بوون
نهو جوړه کاره پیسه یان پهیدا کردوه، نهو کرده وه بێزلیکراوه نه مه یه که خوا نه فه رموی:

ته فسیری زمانکۆبی

﴿ إِنَّكُمْ لَتَأْتُونَ الرِّجَالَ شَهْوَةً مِنْ دُونِ النِّسَاءِ ﴾ ئیوه ئه و کاره بیزلیکراوه ئه که ن له گه ل پیاوان هه رله بهر ئاره زووی ئازه لی خۆتان له جگه ی ژنان که ره وایه ئه و کاره بکری له گه لیان له پیشه وه، یانی پشته وه ی پیاوان لای ئیوه خۆشتر و به تامتره له پیشه وه ی ژنان. مه به ست له و ئاره زویه چونه لای پیاوانه له جگه ی ژنان که کاریکی به که س نه کرده بو به بی هویه جگه ی کوژانه وه ی کاری ئازه لی که پیشه ی هه ندی له چوار پیکانه.

﴿ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ مُّسْرِفُونَ ﴾ به لکو به راستی ئیوه تاقمیکن له سنوری دیاری کراوی خوا و ده ستوری ئاده میزاد ده رچوون، گه یشتونه ته راده یه ک کاری ئه که ن سروش ئه ی بیزی و دژی ده ستوری ژیان و په ره پیدانی ئاده میزاده، له کاری ره و لانه دن بو لای کاری ناره و.

﴿ وَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا أَخْرِجُوهُمْ مِنْ قَرْيَتِكُمْ ﴾ وه تاقمه که ی لوت وه لامیکیان نه بو له و کاته دا سه رزه نشتی ئه کردن له سه ر کردنی ئه و کاره خراپه و له په لاماردانیان بو ئه و شته خوا قه ده غه ی کردبو مه گه ر که ئه یانوت هه ندی له دانیشتوانی شاری سه دوم به هه ندی تریان: ئیوه ده ربکه ون و راوینین لوت و کچه کانی ئه و که سانه ی باوه ریان هیناوه له گوندو شاره که ی خۆتان.

﴿ أَنْتُمْ أَنْاسٌ يَتَطَهَّرُونَ ﴾ به راستی لوت و تاقمه که ی ئاده میزادیکن خویان به پاک ئه گرن له کردنی کاری بیزلیکراوه یانی له کردنی ئه و کاره دا له گه ل ئیمه نین. به لی زۆر راسته داوین پاک ی و خۆپاراستن له کرده وه ی خراپ لای داوین پیس و خراپه که ران و ده ست پاک ی تاوانه لای به کری گیراوو خوین مژان، ههروه ها هه مو کۆمه لی خراپ و کرده وه پیسین پیاوچاکان و پیاوانی سروش پاکیان ناوی، له بهر هیچ شتی نیه جگه ی نه وه ی پاک و چاکه که رن.

﴿ فَأَنْجَيْنَاهُ وَأَهْلَهُ إِلَّا إِمْرَأَتَهُ كَانَتْ مِنَ الْغَابِرِينَ ﴾ دوایی ئیمه لوت و خیرانه که ی له کچه کانی و باوه رداران رزگارمان کردن مه گه ر ژنه که ی لوت که له ژیره وه بی باوه ربوبویه کی له و که سانه له گونده که دا مانه وه و له گه ل دانیشتوانی تر دا له ناوچون.

یانی ژنه‌که‌ی لوت که‌ناوی (واهیله) بو هاوریه‌تی نه‌کردن له‌شه‌و ره‌ویدا بۆ هه‌له‌هاتن له‌توشبونی سزای خوا، چونکه‌ نه‌و ژنه‌ دوو روی و فیلی له‌لوت کردبو بۆ سودی بی باوه‌ران، بۆیه‌ توشی سزابو له‌گه‌ل بی باوه‌ران و هاوریه‌تی پیغه‌مه‌ری خوا هیچ سودیکی بی نه‌به‌خشی و توشی سزا بوو.

﴿وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ مَطَرًا فَأَنْظَرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُجْرِمِينَ﴾ وه‌ئیمه‌ بارانان به‌سه‌ر گه‌لی لوتا بارانی چ بارانی بریتی بو له‌بارینی به‌ردی گۆگرد به‌سه‌ریانان نه‌ك بارانی بریتی بی له‌ ئاو، وه‌ك له‌مه‌وپاش له‌ئایه‌تی (٨١) ی سوره‌تی هودا خوا باسی ئه‌فه‌رموی: دوا‌یی تو ته‌ماشای بکه‌و بنواره‌ چون بو پاشه‌رپۆژی تاوانباران.

پرسیار/ به‌راستی هه‌مو یه‌کی له‌نوح و هود و سالح بانگی گه‌لی خۆیانان نه‌کرد بۆلای به‌رستی خۆی ته‌نها. به‌لام لوت بانگی گه‌لی خۆی کرد بۆلای وازه‌یان له‌و‌کاره‌ بیزلیکراوه‌، دوا‌یی ئایا گه‌لی لوت خویان به‌ته‌نها داناوه‌و به‌لام له‌سنورلایان داوه‌ به‌هۆی کردنی نه‌و کاره‌ بیزلیکراوه‌؟

وه‌لام/ به‌راستی گه‌لی لوتیش بی باوه‌ربوون، داوای لیکردون بۆلای یه‌کی، قه‌ده‌غه‌ی کردوه‌ له‌وان بی باوه‌ری و هاو‌به‌شدانان بۆ خوا، هه‌روه‌ك قه‌ده‌غه‌ی کردوه‌ له‌وان نیربازی، بۆرون کردنه‌وه‌ی نه‌و مه‌به‌سته‌ ته‌ماشای مانای ئایه‌تی (١٦٣) ی سوره‌تی شوعه‌را بکه‌، به‌لام لوت گرنگی داوه‌ به‌و کاره‌ خراپه‌. چونکه‌ په‌ره‌ی سه‌ندبوو له‌نیوانیاندا و سه‌ری نه‌کیشا بۆ لای هه‌مو خراپه‌یه‌، پالی پیوه‌نان له‌خوا یاخی بن و پیغه‌مه‌ران و نیراوانی خوا به‌ درۆ بجه‌نه‌وه‌.

بۆ زانین: هه‌مو زانایانی ئیسلام به‌تیکرای پێك هاتوون له‌سه‌رئه‌وه‌ی نیربازی قه‌ده‌غه‌یه‌ یه‌کیکه‌ له‌گونا‌هه‌ گه‌وره‌کان، به‌لام له‌سزادانی نیربازی و سنوره‌که‌ی بیران جیاوازه‌، پیشه‌وا حه‌نه‌فی ئه‌فه‌رموی: سزاکه‌ی ته‌می کردن به‌شتی دادوه‌ر به‌شییای بزانن به‌جگه‌ی کوشتن. زانایانی تر لایان وایه‌ سزاکه‌ی کوشتنه‌ ئێر به‌ به‌رده‌باران بی یا به‌شتی تر، هه‌ردوولای کردوه‌وه‌که‌رو کردوه‌وه‌له‌گه‌ل کراودا له‌و سنوره‌دا یه‌کسانن نه‌گه‌ر

ههردو لایان گه وره بن، پشه و اشافعی نه لی: سنوری سزای نیربازی وینه ی داوین پیسی به له گهل ژنان .

رژیمی پیسی بهریتانیا نیربازی لایان ره وایه به گویره ی یاسای دهست کردی خو یان به هو ی دهنگدانی نه نجومه نی گشتی بهریتانیا له سالی (۱۹۶۷) زاینی، رۆژنامه ی (الاهرامی) میسری نه و هه واله ی بلاو کرده وه له رۆژی ۶ / ۹ / ۱۹۶۷. رۆژنامه ی (تایمزی) بهریتانیای له نده نی نوی که کومه لی له دانیشتوانی په رله مان له پیش چاوی نه و کوره دا نه و کاره ناله باره یان له گهل یه کتری کرد، کوره کهیش به دانیشتنی هندی له ژنان رازنیرابه وه، کومه لی له گه وه پیاوان له نینگلته ره دا کۆریکی پی خوشبونیان له و باره یه وه پیک هینا: به گویره ی تافیکردنه وه ی زور کهس نه و کاره ناهه مواره له زوربه ی رژیمه کانی رۆژنا وادا کراوه به یاسا ره وایونی نه و کاره .

وَإِلَىٰ مَدْيَنَ أَخَاهُمْ شُعَيْبًا قَالَ يَبْقَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُم مِّنْ إِلَهِ غَيْرُهُ قَدْ جَاءَ تَكْوِيمُ بَيِّنَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ فَاتَّقُوا اللَّهَ الْكَيْلَ وَالْمِيزَانَ وَلَا تَبْخَسُوا النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ وَلَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ بَعْدَ إِصْلَاحِهَا ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنْتُمْ مُّؤْمِنِينَ ﴿٨٥﴾ وَلَا تَقْعُدُوا بِكُلِّ صِرَاطٍ تُوعِدُونَ وَتَصُدُّونَ عَنِ سَبِيلِ اللَّهِ مَن آَمَنَ بِهِ وَتَبِعُوْنَهَا عَوجًا وَاذْكُرُوا إِذْ كُنْتُمْ قَلِيلًا فَكَثَرَكُمْ وَأَنْظُرُوا

تهفسیری زمانکویی

كَيْفَ كَانَ عَقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ ﴿٨٦﴾ وَإِنْ كَانَ طَائِفَةٌ
مِّنْكُمْ ءَامَنُوا بِالَّذِي أُرْسِلْتُ بِهِ، وَطَائِفَةٌ لَّمْ يُؤْمِنُوا
فَأَصْبِرُوا حَتَّىٰ يَحْكُمَ اللَّهُ بَيْنَنَا وَهُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ ﴿٨٧﴾

﴿ وای مَدینِ أَخَاهُمْ شُعْبَا ﴾ وه ئیمه ره وانه مان کرد بۆلای مناله کانی مه دینه کوری
نیبراهیم برای خویان شوعهیی کوری میکیل یا سووویب کوری به شحور کوری مه دینه،
نهو هۆزه عه ره ب بوون دانشتووی زهوی مه عان له که ناری شام و باکوری حیجاز،
سامانداربون و به بازر گانیه وه خه ویک بون. به لām بت په رست بوون، له کیشانه و پیوانه دا
زوریان بۆ خویان نه هینا و که میان نه دا به جگه ی خویان له مامه له دا، له گونا هه کانی
تریشدا خویانیان نه نه گیرایه وه، شوعه یب به زمانی سیریانی، به مانا (پیروزه) ناوی دایکی
میکانیلی کچی لوت بوه، شوعه یب ناوی دهر کردوه به خوتبه خوتنی پیغه مه ران .

﴿ قَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُم مِّنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ قَدْ جَاءَتْكُم بَيِّنَةٌ مِّن رَّبِّكُمْ ﴾ شوعه یب
فه رموی نه ی تاقسی من: ئیوه هه ر خوا بپه رستن به ته نه نا، نیه بۆ ئیوه هه ییچ خوایی شایانی
په رستن بی جگه ی خوا، به راستی هاتوه بۆلای ئیوه به لگه یه کی په کخه ر و رون و ناشکرا
له لایه ن په روه رده که ری خۆتانه وه، هه رشتی راستیه کی پی رون بیته وه پی نه و تری:
به لگه ی ناشکرا، ئیتر نهو به لگه یه نه قل بی یا کاریکی تری نا ئاسایی په کخه ر بی. گومانی
تیدانیه شوعه یب به به لگه یه کی روونی په کخه ر وه چه بۆلای گه له که ی خوی، به لām
ده قیکی دیاری کراوی بۆ ده ست نشان ناکری له قور ئاناد، دیاری کردنی نهو به لگه یه
به گو تره کاریه و به درۆ نه دریته پال خوای مه زن .

﴿ فَأَوْفُوا الْكَيْلَ وَالْمِيزَانَ ﴾ دواپی ئیوه ته و او بکه ن پیوانه و کیشانه کانتان و به دیه کسان
کاریان بی بکه ن بۆ خۆتان و جگه ی خۆتان، ئامیری پیوانه و کیشانه تان یه کبی، ره وشتی
نهو گه له به جو ری بو پیوانه و کیشانه یان که م و کوری تیدانه کرا به زو ربردن بۆ خویان و
که مذان به جگه ی خویان .

﴿وَلَا تَبْخَسُوا النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ﴾ وه‌ئێوه مافی ئاده‌میزاد که‌م مه‌که‌نه‌وه له پێوانه‌و کێشانه‌دا، نه‌و رسته‌یه واما‌ن پيشان نه‌دا که‌ئه‌و گه‌له له‌کڕین و فرۆشتندا مامه‌له‌یان نا‌ه‌واو نا‌له‌باربوو، نه‌و ره‌وشته له‌ناویانا به‌فراوانی بلا‌و بو‌یه‌وه، بۆیه خ‌وا‌ی مه‌زن فه‌رمانی پێدان پێوانه‌و کێشانه‌یان ته‌واو بێ و که‌م و ک‌و‌ری تێدانه‌بی، پاش ئه‌وه‌یش خ‌وا‌ فه‌رمانی پێدان خ‌وا به‌ته‌نها دا‌بین، د‌وا‌ی ئه‌وانه‌یش فه‌رمانی پێدان مافی ئاده‌میزاد که‌م نه‌که‌نه‌وه، ن‌رخ‌ی شته‌کانیان دانه‌به‌زێن، ئیتر له‌باره‌ی ک‌ڕین و فرۆشتنایی له‌باره‌ی ره‌وشت وزانیاریه‌وه، یانی تاوانج نه‌گرنه که‌س و نه‌لێن به‌هیچ که‌سی: نه‌زان و ده‌ست پیس و ده‌ست بر، به‌هیچ که‌سی‌کا هه‌له‌نه‌شاخین، هه‌تادی..

﴿وَلَا تَفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ بَعْدَ إِصْلَاحِهَا﴾ وه‌خراپه بلا‌و نه‌که‌نه‌وه له‌ئێ‌و زه‌ویدا به‌بی‌ئاوه‌ری و ده‌ست برین و که‌م کردنه‌وه‌ی پێ‌راو و کێش‌راو بلا‌و کردنه‌وه‌ی گونا‌هانی تر له‌د‌وا‌ی چا‌ک و پا‌ک کردنه‌وه‌ی زه‌وی به‌هه‌رزانی و ئاوه‌دان کردنه‌وه‌ی به‌کشت و کا‌ل و را‌غویی کردنی ئاده‌میزاد بۆ په‌یره‌وی کردنی پێغه‌مه‌ران و کارکردن به‌ ناوه‌رو‌کی نامه‌ی خ‌وا که‌ پ‌ره له‌نام‌وژگاری. له‌باسی مانای ئایه‌تی (٥٦) ی ئه‌م سو‌ره‌ته‌دا مانای ئه‌و ر‌ستانه تێپه‌ریوه .

﴿ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ﴾ ئه‌و کرده‌وانه را‌بو‌ردن، وه‌ک په‌رستی خ‌وا‌و ته‌وا‌وی پێوانه‌و کێشانه‌و که‌م‌کردنه‌وه‌ی مافی ئاده‌میزاد و بلا‌ونه‌کردنه‌وه‌ی خراپه‌و گونا‌ه چا‌ک‌ته‌رو‌ ئێ‌وه له‌وش‌تانه ئێ‌وه له‌سه‌رینی، وه‌ک بێ باوه‌ری وسته‌م کردن و زه‌وت کردنی مافی ئاده‌میزاد، نه‌گه‌ر ئێ‌وه باوه‌ردارین و به‌نیازی پا‌که‌وه باوه‌رتان هێنایی .

خ‌زمه‌کانی شو‌عه‌یب رێگه‌یان نه‌به‌ست له‌هاتو‌چ‌و‌که‌ران بۆ ناو شا‌ره‌که‌ی خ‌و‌یان و ئه‌یان ترسان‌د‌ن‌له‌وه‌ی په‌یوه‌ندی بکه‌ن به‌شو‌عه‌یه‌وه، ئه‌یان ووت: بر‌وا به‌شو‌عه‌یب مه‌که‌ن چون‌که در‌وژنه. خ‌وا‌ی مه‌زن ئه‌و کارانه‌ی قه‌ده‌غه‌کرد له‌وان و فه‌رم‌وی :

﴿وَلَا تَقْعِدُوا كُلَّ صِرَاطٍ لِّعِدْوَنَ﴾ وه‌ئێ‌وه دامه‌نیشن له‌سه‌ر هه‌مو رێگه‌یه بۆ لی فراندنی دارایی دانیش‌ت‌وان به‌نا‌ره‌وا‌یی هه‌ره‌شه‌یان لێی بکه‌ن، په‌یوه‌ندی به‌شو‌عه‌یه‌وه له‌وان قه‌ده‌غه‌بکه‌ن .

﴿وَصَدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ مَنْ آمَنَ بِهِ﴾ وهئوه دامه‌نیشن له‌سهر هموو ریگه‌یه ئیوه قه‌ده‌غه بکه‌ن له‌ریگه‌ی خوا که‌سی باوه‌ری هیناوه به‌و ریگه‌یه به‌و ئاینه‌ی خوا .
﴿وَتَبْعُوهَا عَوَجًا﴾ وه‌داوا بکه‌ن له‌بۆ ریگه‌ی خواو بلین: ریگه‌ی خوا خواروخیچ ونا‌ریکه، باسی نه‌و ریگه‌یه بکه‌ن لای دانیش‌توان به‌دژی خو‌ی و به‌جگه‌ی نه‌و شیوه‌یه خوا رو‌نی کرده‌ته‌وه .

نه‌و ئایه‌ته هه‌تا ئی‌ه روون‌کردنه‌وه‌ی مانای رسته‌ی (وَلَا تَفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ) یه‌یانی ئیوه وازبه‌یئن له‌ئاده‌میزاد بۆ خو‌یان بژین، قه‌ده‌غه مه‌که‌ن له‌وان دروشم و یاسای ئاینه‌که‌یان به‌جیی بیئن و رای وه‌ستین، ریگه‌یان لئی مه‌گرن پ‌و‌ن به‌ریگه‌ی راستا بۆلای ئاینی خوا، هه‌ول مه‌ده‌ن ئاده‌میزاد ب‌خه‌نه‌سهر ریگه‌ی خواروخیچ، شاگردی نه‌و گه‌له خراپانه له‌م سه‌رده‌مه‌ی ئیمه‌دا زۆرن .

﴿وَأذْكُرُوا إِذْ كُنْتُمْ قَلِيلًا فَكَثَرْتُمْ﴾ وهئوه‌ی گه‌لی شوعه‌یب بیری چاکه‌ و میهره‌بانی خوا بکه‌نه‌وه به‌ئیه‌ی به‌خشیوه‌ کاتی ئیوه که‌م بون له‌لایه‌ن ژماره‌و چه‌ک‌تانه‌وه و هه‌زاربون، دوایی خوا ئیوه‌ی زۆر‌کردو دای پ‌شان دارایی و سامان و چه‌ک و منال، له‌وه‌ویش هه‌زاربون، هیز‌داری کردن دوا‌ی بی‌ هیزیتان، که‌واته پ‌یوسته له‌سه‌رتان خوا په‌رستی بکه‌ن و سوپاسی بکه‌ن .

﴿وَأَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ﴾ دوا‌ی ئیوه ته‌ماشابکه‌ن و بنوا‌رن چو‌ن بوه‌ کۆتایی و پاشه‌پو‌ژی تاقمه‌ خراپه‌کاره‌کانی گه‌لانی رابوردو، نه‌گه‌ر ئیوه‌ی گه‌لی شوعه‌یب سوپاس و په‌رستنی خوا پیاده‌نه‌که‌ن نه‌و نه‌گه‌تی و سزاو له‌ناو‌چونه‌ توشی نه‌وان بو له‌مه‌وبه‌ر توشی ئیوه‌یش نه‌بی. به‌تایه‌تی گه‌لی لوت زۆر له‌ئیه‌وه‌ نزیکه‌و خو‌تان نه‌زانن به‌رده‌ باران کران .

﴿وَإِنْ كَانَ طَائِفَةٌ مِّنْكُمْ آمَنُوا بِالَّذِي أُرْسِلْتُ بِهِ وَطَائِفَةٌ لَّمْ يُؤْمِنُوا﴾ وه‌به‌راستی کۆمه‌لی له‌ئیه‌و باوه‌ریان هیناوه به‌شتیک‌ی نه‌وتو‌منی بۆ ره‌وانه‌ کراوه‌ رای گه‌یه‌م و پ‌روایان به‌پیغه‌مه‌رایه‌تی من هیناوه و گفتو‌گۆی میان په‌سه‌ند‌کردوه، کۆمه‌لی تریان باوه‌ریان نه‌هیناوه به‌من. یانی دانیش‌توانی مه‌دیه‌ن هه‌ندیکیان باوه‌ریان هینابو‌به شوعه‌یب،

هه نديكيان باوه پريان نه هيتابو، نهم تاقمهي دوايي نه يان ووت: هيترو سامان بو ئيمه يه نهك بو باوه پداران، كه واته راستي لاي ئيمه يه، نه گهر باوه پداران راستي لاي نه وان بو ايه ساماندار و خاوه ن دارايي بونايه. به نه قلي ته واي خويان و ايان نه زاني راستي نه بي لاي سامانداري. وهك نهم روزه ي ئيمه، زور به ي دانيش توان واتي گه يشتون، شوعه يب له وه لاميانا فهرموي: له به رنه وه ي ئيره بوون به دوو پارچه .

﴿ فاصبروا ﴾ دوايي ئيره نارام بگرن و چاوه پروان بكهن هه ردولاتان و به ناشتيدوهو به بي نازاوه بزين به يه كه وه و واز له يه كزي به ين، هه ريه كه تان بو خوتان كار بكهن، هيج لايه كتان ده ست دريژي مه كه نه سه ريه كزي و نازاري يه كزي مه ده ن .

﴿ حَتَّىٰ الْحِكْمُ اللَّهُ بَيْنَنَا وَهُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ ﴾ هه تا خوا فهرمان نه دا له نيوان ئيمه دا، به سه ركه وتني نه و كه سانه مان كاري ره و ايان وه رگرتوه به سه ر نه و كه سانه دا دواي كاري پر و پوچ و سه تمكاري كه وتون، نه و رسته يه موژده دانه به باوه پداران و هه ره شه يه له بي باوه پان و، خوا چا كزيني هه مو دادوه رانه، چونكه فهرمانداني خوا راسته و لايه ني كه س ناگري، مه ترسي له فهرماندانيانا په يدانايي و دادپه روه ره، پاداشت و توله لاي خوا به گوپره ي كرده وه ي شايسته ي ناده ميزاده. دانيش تواني روزه ه لاتي ناوه ند گيروده ي بي ره وشتي دانيش تواني روزه ناوابون و ده سه ته موي كرده ويان بون، له ژيره وه نيشتمانه كانيان داگير كردون، گالته به ناينيان نه كه ن و نرخيان بو دانانين، واز له ره وشتي به نرخي باو بايريان نه هين، خويان به زول دانه ين و يه خه له باو بايري خويان هه لئه ته كتين، روزه ناوياان كرده به چاولي كراو و گه و ره ي خويان له به رگ و له زمان و به ره لايدا، فهرمان ره و او موچه ي خويانيان لا بي نرخه. بي گانه په رستن و ريژيان لي نه گرن نه گهر چي نه زانيشن، نه مانه ي نهم سه رده مه ي ئيمه زور خراپون له گه لاني نوح و لوت و هود و شوعه يب، چونكه نه و كرده وه خراپه ي نه وان هه يان بو به زوري له مانه ي نهم سه رده مه ي ئيمه دا هه يانه. گوناھي وا نه كن نه وانه ي پيشو ريگه يان بي نه بر دوه و نه و په ري به ره لايان ده ست داوه تي .

سو پاس بو خوا و به يار مه تي خوا جزمي هه شتم كوتايي بي هات، له سه ره تاي جزمي نوه مه دا پاشا وه ي به سه ره تاي شوعه يب و گه له كه ي باس نه كه ين
نهم روزه ريكه وتني (۳) ي مانگي ره بي ي به كه م سالي (۱۲۴۰) ي كز چي
به رانه ر ۱۶ / ۶ / ۱۹۹۹ زاييني

ته فسي ري زمانا كزي

به ناوی خوای به خشنده می مه ره بان. سوپاسی بی پایان بو خوای هه مو بونه وهران.
درودی بی نه دازه له سه ر پیشه وای ناده می زاد پیغه مه ری ئیسلام و له سه ریاریو یا وهران و
به بره وانی بی.

قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا مِنْ قَوْمِهِ لَنُخْرِجَنَّكَ يَشْعِبُ
وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَكَ مِنْ قَرْيَتِنَا أَوْ لَتَعُودُنَّ فِي مِلَّتِنَا قَالَ أَوَلَوْ
كُنَّا كَرِهِينَ ﴿٨٨﴾ قَدْ أَفْتَرْنَا عَلَى اللَّهِ كَذِبًا إِنْ عُدْنَا فِي مِلْكِكُمْ
بَعْدَ إِذْ نَجَّيْنَا اللَّهَ مِنْهَا وَمَا يَكُونُ لَنَا أَنْ نَعُودَ فِيهَا إِلَّا أَنْ يَشَاءَ
اللَّهُ رَبُّنَا وَسِعَ رَبُّنَا كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا عَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْنَا رَبَّنَا افْتَحْ
بَيْنَنَا وَبَيْنَ قَوْمِنَا بِالْحَقِّ وَأَنْتَ خَيْرُ الْفَصِّحِينَ ﴿٨٩﴾

له مه پیش باسمان کرد که شوعه یب بانگی سامانداره بی با وهره کانی کرد بۆلای نه وهی
به ناشتی بژین له گهل با وهره دارانا و واز له یه کتری بهین، هه مو که سی سه ره سستی
به ناره زووی خو ی بجیته نیو هه ر ئاینی که ئه یه وی. به لام سامانداره کان هه رچه نده
داواکاری شوعه یبیا وازی هینا، به وهیشه وه نه وه ستان شوعه یبیا تهرخان کرد له نیوان
دووشتا و بهس، یا خو ی و نه وانه ی له گهل نه ون ده ربکری ن له گونده که یاندا یا بگه ری نه وه
خو ی و نه و که سانه ی با وهریا ن هینا وه بۆلای بی با وهری و بت په رستی، بۆلای ره وشت و
خو ی پیشه وه بهرله پیغه مه رایه تی، وه ک خوا نه فه رموی:

﴿ وَقَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا مِنْ قَوْمِهِ لَنُخْرِجَنَّكَ يَشْعِبُ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَكَ مِنْ قَرْيَتِنَا ﴾
وه پیاو ماقول و سامانداره کانی نه و تو داوای گه وهره ییا ن نه کرد له تا قمه کانی ووتیا ن:

ته فسیری زمان کۆینی

بەراستی ئیمە ئەی شوعەیب: تۆ و کەسانیکێ ئەوتۆ باوەریان هێناوە لە گەل تۆ یادەرتان ئەکەین لە گەرنەوی ئیمە .

﴿أَوَلْتَعُوذُ فِي مِلَّتِنَا قَالَ أُولَئِكَتَا كَارِهَيْنِ﴾ یابەراستی ئەبێ ئیو بەگەرپێنەو بۆ لای ئایینەکە ی ئیمە و لە ئایینی خۆتان پەشیمان ببنەو. شوعەیب ووتی: ئیمە چۆن ئەگەرپێنەو بۆ لای ئایینی ئیو، ئیمە بێز لە ئایینە کەتە ئەکەینەو، ئیمە ناگەرپێنەو بۆ لای ئایینی ئیو، با ئیو ئیمەتان خۆش نەوی و زۆریشمان لی بکەن ؟

﴿قَدْ افْتَرَيْنَا عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَنْ عُدْنَا فِي مِلَّتِكُمْ بَعْدَ إِدْجَانَا اللَّهُ مِنْهَا﴾ بەراستی ئیمە دروست ئەکەین و هەلەبەسین درۆ و بوختان و ئەیدەین بەسەر خوادا ئەگەرپێنەو بۆ لای ئایینی پوچی ئیو دووای ئەوێ خوا ئیمە ی رزگار کردووە لەو ئایینە ی ئیو، ئیتر چۆن ئیمە بوختان و درۆ ئەدەین بەسەر خوادا؟ چوێ ئیو ئایینی ئیو بت پەرستێو بە ئیمە ناکرێ .

﴿وَمَا يَكُونُ لَنَا أَنْ نَعُودَ فِيهَا إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ رَبُّنَا﴾ وەشایستە نیە بۆ ئیمە کە ئیمە بەگەرپێنەو بۆ ئیو ئایینی ئیو واز لەو مافەرەوێ بەهێن، ئیمە لەسەرینی، ئاشکرایە ئەو ئایینە ی ئیو هاو بەشدانانە بۆ خوا، مەگەر خوای پەرورەدە کەری ئیمە ئارەزووی سەرلی شیوان و گەرانهوێ ئیمە ی هەبێ بۆ لای ئەو ئایینە ی ئیو، بێگومان خوای مەزن ئارەزووی وەرگەرانی ئیمە ناکا لە ئایینی خۆی و بۆیە ئەفەرموی :

﴿وَسِعَ رَبُّنَا كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا عَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْنَا﴾ زانین و زانستی پەرورەدە کەری ئیمە هەموو شتی ئەگرێتەو، ئەزانێ بەوێ رابوردن و بەوانە ی لەمەو پاش دین و بەو شتە ی لەدەووری ئادەمیزادان، ئیمە هەربەخوا پشتمان بەستووە بۆ پتەوکردنی باوەرمان یاریدەمان بدا .

﴿رَبَّنَا افْتَحْ بَيْنَنَا وَبَيْنَ قَوْمِنَا بِالْحَقِّ وَأَنْتَ خَيْرُ الْفَاتِحِينَ﴾ ئەی پەرورەدە کەری ئیمە: تۆ فەرمان بدە بەراستی و بەدادپەرورە ی لەنیوان ئیمە و لەنیوان خزمانی ئیمەدا، راستی، کاری پوچ جوێ بکەرەو، تۆ چاکترینی هەموو دادوهرانی و هەموو کاری تۆرون

تەفسیری زمانکۆیی

نه كه یتوه، هرتو سهرچاوهی هه مو شتیکی و هه رتو ده رگای چا كه نه كه یتوه. نه وه
پارانه وهی شو عیه له كاتیكا بو به ته مای باوه ریتانی به وان نه بو، بویه په نای برده لای
خوا كه رزگاریان بی له بی باوه ران .

وَقَالَ الْمَلَأُ

الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ لَئِنْ أَتَيْتُمْ شُعَبًا إِنَّكُمْ إِذَا الْخَسِرُونَ

﴿٩٠﴾ فَأَخَذَتْهُمْ الرَّجْفَةُ فَأَصْبَحُوا فِي دَارِهِمْ جِثِيمٍ ﴿٩١﴾

الَّذِينَ كَذَّبُوا شُعَبًا كَانُوا لَمْ يَخْنَوْا فِيهَا الَّذِينَ كَذَّبُوا شُعَبًا

كَانُوا هُمُ الْخَسِرِينَ ﴿٩٢﴾ فَنَوَى عَنْهُمْ وَقَالَ يَ قَوْمٍ لَقَدْ

أَبْلَغْتُكُمْ رَسُولًا مِنْ رَبِّي وَنَصَحْتُ لَكُمْ فَكَيْفَ آسَى

عَلَى قَوْمٍ كَافِرِينَ ﴿٩٣﴾

﴿وَقَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ لَئِنْ أَتَيْتُمْ شُعَبًا إِنَّكُمْ إِذَا لَمِنَ الْخَاسِرِينَ﴾ تاقمی

له پیاو ماقولان و به ریزه کانی نهوتو باوه ریان نه هینابو له خزمه کانی شو عیب
به ژێر دهسته کانیان ووت: نه گهر ئیوه به راستی دواى شو عیب بکهون له وریگه یه ی نهو
له سه ریه تی واز له نایینی خوتان به یتن نهو کاته ئیوه له زیان لی که وتوه کان نه ژمیرین
که نایینی خوتان بگورنه وه بهم نایینه تازه په یدابوه، دهست مایه و سامانتان نه پروا و نامینی
که شو عیب فەرمانتان پی بدا به کهم فروشی .

﴿فَأَخَذَتْهُمْ الرَّجْفَةُ فَأَصْبَحُوا فِي دَارِهِمْ جِثِيمٍ﴾ دواپی نهو گه له ی گرت

بومه له رزه یه کی سهخت دواپی دهنگیکی زور گه و ره ی یه کجار ناهه موار، دواپی نهو

ته فسیری زمانکوی

گه له ی شو عه یب له خانه کانی خو یان گه ران به مردوو به له شیکی بی گیان و به ده ما که وتن له سه ر زه وی فر یدران .

﴿ الَّذِينَ كَذَبُوا شَعْيًا كَانُوا لَمْ يَفْعُوا فِيهَا ﴾ که سانیکی نه وتو باوه ریان به شو عه یب نه هیتابوو به درو یان خسته وه وه كه نه وه وابون که له و جیگه و له و شاره دا دانه نیشتن و نه ژبا بن وله ناو چون و نیشانه یان نه مایه وه، هه مو تا وانباری وه كه نه وان تو له ی لی نه سه نری دیر بی یا زو .

﴿ الَّذِينَ كَذَبُوا شَعْيًا كَانُوا هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴾ که سانیکی نه وتو شو عه ییان به درو خسته وه و باوه ریان بی ته هیتا هه رنه وان زیان لی که وتو بون، نه و که سانه ی باوه ریان هیتابوو قازانجیان کرد و رزگاریان بو، مروقی ژیر هه رگیز به پیاوانی ده ست بلاوی خوش گوزه ران نابی بلی نۆشی گیانتان بی و به هه ژاران بلی: هاوارو له ناو چون بو ئیوه، چونکه نه م جیهانه زور شتی تیدایه په نهان دراوه و زور کاتی کو تو پری پیدایه نه بی و هه مو کاری به نه نجامی دوا بی ده رنه که وی له چاک وله خراب توشی دانیش توان نه بی .

﴿ قَتَلُوا عَنْهُمْ وَقَالَ يَاقَوْمِ لَقَدْ أَبْلَغْتُكُمْ رِسَالَاتِ رَبِّي وَنَصَحْتُ لَكُمْ ﴾ وه دوا بی شو عه یب پشتی کرده گه له که ی و ده رچو له ناویانا که سزا هاته خواره وه بو سه ریان و، ووتی: نه ی خزمانی من به ئیوه م را گه یاند په یامه کانی په روه رده که ری خو م و، من نامۆز گاری ئیوه م کردبو له بهر خزمایه تی وله پرو ی میهره بانیه وه و خه فه تان بو نه خو م، ئیوه م نه ترسان له سزای خوا و بانگم کردن بو لای باوه رهیان و په شیمان بونه وه .

﴿ فَكَيْفَ أَسَى عَلَى قَوْمٍ كَافِرِينَ ﴾ دوا بی من چون خه فه ت نه خو م و غه مناکم له سه ر له ناو چونی گه لی بی باوه ربون و خو یان به بر کرد به هو ی به رده وامیان له سه ر پروانه بون به خوا و به کاره ره واکان و به نامه کان، له سه ر گالته پیکردن به و که سانه ی باوه ریان هیتابو له نایه ته پیشوه کانا خوا ی مه زن باسی بو فه رموین: به بری وله ناو چونی نه و گه لانه به هو ی به درو خسته وه ی پتیه مه ره کانیا نه وه بو، وه كه گه لی نوح و هود و سالح و شو عه یب، باسی بو کردین که کو تایی هاتیان نامۆز گاری و ته می خواری و په ندی زوری تیدایه بو

تاده میزاد، به راستی بنه پری نه سوریتته وه بدم لاو لای بی باوهران و ناراستانه وه، لدم نایه تهی دوا پیدا بومانی رون نه کاته وه نه وشته ی توشی گه لی نه و پیغمه مرانه نه بوه به تاییه تی. به لکو ده ستوری تیبه ریوه و تی نه پیری به سهر هه مو گه لیکا پیغمه مره کانی خو یان به درو بخه نه وه، ئیتر زویی یا دره نگ، خوی گه وره نه یانگری به ناخوشی و به نه خوشی و ئازاوه و ئازاری لهش و به له ناو بردنی سامانیان هه رله به رته وه ی ته می خواربین و له خراپه کول بدهن، بو نه ویش کهسانی تری دووای نه وانش ته می خواربین وهك خوی مه زن نه فهرموی:

وَمَا أَرْسَلْنَا فِي قَرْيَةٍ مِّن نَّبِيٍّ إِلَّا
أَخَذْنَا أَهْلَهَا بِالْبَأْسَاءِ وَالضَّرَّاءِ لَعَلَّهُمْ يَضُرَّعُونَ ﴿٩٤﴾ ثُمَّ
بَدَّلْنَا مَكَانَ السَّيِّئَةِ الْحَسَنَةَ حَتَّىٰ عَفَوا وَقَالُوا قَدْ مَسَّ
آبَاءَنَا الضَّرَّاءُ وَالسَّرَّاءُ فَأَخَذْنَاهُمْ بَغْنَةً وَهُمْ لَا يُشْعُرُونَ ﴿٩٥﴾

﴿وَمَا أَرْسَلْنَا فِي قَرْيَةٍ مِّن نَّبِيٍّ إِلَّا أَخَذْنَا أَهْلَهَا بِالْبَأْسَاءِ وَالضَّرَّاءِ﴾ وه ئیمه ره وانه مان نه کردوه له هیچ گوند و له هیچ شاریکا هیچ پیغمه ری که دانیشتی نه و گونده نه و پیغمه رهیان به درو خستیتته وه مه گه ر ئیمه دانیشتوانی نه و گونده نه و پیغمه رهیان به درو خستیتته وه ئیمه دانیشتوانی نه و گوند و شارهمان سزا داوه به کاری سهخت و تهنگی و زیانی دارایی و بیماری نه خوشی .

﴿لَعَلَّهُمْ يَضُرَّعُونَ﴾ بو نه وه ی بیاریته وه و خراپه له خو یان فری بدهن و ته می خواربین و په شیمان بینه وه و باوهر به پیغمه مره که یان بکه ن، هه تا نه و سزایانه له سهر یان هه لگیری، نه گه ر به و سزایانه ته می خوارنه بون و نه هاتنه وه هوشی خو یان نه وان به له ناو چون گیروده نه بن .

﴿ ثُمَّ بَدَّلْنَا مَكَانَ السَّيِّئَةِ الْحَسَنَةَ حَتَّىٰ أَعْفُوا ﴾ له پاشا ئیمه دائه نین له جیگه ی تهنگی و ناخوشتی، خوشتی و گوشادی و ههرزانی ههتا زۆر نه بن و گه شه نه کهن خوین و داراییان فراوان نه بی، ههتا به تهنگی و ناخوشتی ته می خوار بین و به نه خوشتی و بهختیاری سوپاسی خوا بکهن. به لام به داخه وه کهس ته می خوار نه بی و که میشیان سوپاسی خوا نه کهن. کاتی سامان و نه ته وه یان زۆر بو، راستی به سوک دائه نینو گالته به دانیشتون نه کهن، مانای ده ستور و یاسای خوا به نه زانین و به وه وه سی خوین نه کهن و نه لئین: نه وشته نه له ناخوشتی توشی باو بایر امان تۆله ی گومرایی و خراپه کاری نه وان نه بو، ههروه ها خوشتی و بهختیاری نه وان له بهر پاداشتی چاکه کردن و راغوبی و هر گرتیان نه بو، به لکو نه وانه توشی هه مو کهس نه بن باوه رداری یایی باوه رین، ده ستور و یاسای گه ردون ههروایه، وه ک خوای مه زن رونی نه کاته وه و نه فهرموی:

﴿ وَقَالُوا قَدْ مَسَّ آبَاءَنَا الضُّرُّ وَالْغُرَاءُ ﴾ وه نه لئین: به راستی توشی باو کانی ئیمه بوه ناخوشتی و سهختی و ناسایش و ههرزانی له کاتانی راوردودا. جاری گرانی، جاری ههرزانی و خوشتی کاتی ساعی و کاتی بیماری، کاتی خهفت و کاتی شادی، نه وانه هه مویان له بهر باوه رداری و بی باوه ری نه بو. به لکو یاساو ده ستوری گه ردون وایه. هه کاتی نه و که سانه و یتیه نه وان بی ناگیان کرد له فهرمانه کانی خواو له کاری له شوینی شیای خویا دانراوه، خوایش له وان و له کرده وه یان بی ناگا نیه، بویه نه فهرموی:

﴿ فَأَخَذْنَا مِنْهُمُ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴾ دواپی ئیمه نه وانمان سزاداره و له ناومان بردوون کوتوپر له کاتی که له خوشتی و ناسایشدا نه ژین، بۆنه وه ی خهفته یان زۆر تر بی و هه ناسه ی سارد هه لکیشن و. نه وان نازان و ههست ناکه نه وه سزایه ی دینه خواره وه بۆ سهریان، ههتا بیته تۆله ی له خوبایی بونیان و روشتیان بۆلای کرده وه ی خراپ و به ره لاییان و دووا که وتیان بۆلای ههوار هه وهس و ویستی ناله باری خوین، خوای مه زن به وه ی قورنانی پیرۆزه وه هه مو ناده میزاد له هه مو کاتی که ته ترسینی ههتا بترسن و خوین له خراپه بگێر نه وه، نهیشیان ترسینی له وه ی کوتوپر خوا سزایان بدا. خه ر کاتی چ ناده میزاد بر وایان

تهفسیری زمانکۆبی

به خوا هدی و هدمو فرمانه کانی به جی بهین، دادپه روه ری بو هدمو شتی و له هدمو کاتی کا
به ریابکه ن، هدمو به ختیا زی و ناسایشی نه به خشی به وان. به راستی دادپه روه ری بلا بو یوه وه،
کارو فرمان به چاکی و ناسانی نه چیته سهر. تهنگی و ناخوشی نامینی، بو به خوا نه فهرمو ی
بیان:

وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ الْقُرَىٰ آمَنُوا وَاتَّقَوْا لَفَتَحْنَا عَلَيْهِم بَرَكَاتٍ
مِّنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ وَلَٰكِن كَذَّبُوا فَأَخَذْنَاهُم بِمَا كَانُوا
يَكْسِبُونَ ﴿٩٦﴾ أَفَأَمِنَ أَهْلُ الْقُرَىٰ أَن يَأْتِيَهُم بَأْسُنَا بَيِّنًا
وَهُمْ نَائِمُونَ ﴿٩٧﴾ أَوَأَمِنَ أَهْلُ الْقُرَىٰ أَن يَأْتِيَهُم بَأْسُنَا
ضُحًى وَهُمْ يَلْعَبُونَ ﴿٩٨﴾ أَفَأَمِنُوا مَكْرَ اللَّهِ فَلَا يَأْمَنُ
مَكْرَ اللَّهِ إِلَّا الْقَوْمُ الْخَاسِرُونَ ﴿٩٩﴾ أَوَلَمْ يَهْدِ لِلَّذِينَ
ضُحًى وَهُمْ يَلْعَبُونَ ﴿٩٨﴾ أَفَأَمِنُوا مَكْرَ اللَّهِ فَلَا يَأْمَنُ
مَكْرَ اللَّهِ إِلَّا الْقَوْمُ الْخَاسِرُونَ ﴿٩٩﴾ أَوَلَمْ يَهْدِ لِلَّذِينَ
يَرْتُوبَ أَلَّا يَأْمَنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ فَكَأَنَّهُمْ لَا يُفْعَلُونَ
بِذُنُوبِهِمْ وَنَطْبَعُ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ ﴿١٠٠﴾

﴿ و لو ان اهل القرى آمنوا واتقوا لفتحنا عليهم بركات من السماء و الارض ﴾
وه نه گهر دانیشنوان و خاوه نی گونده کان که به وسزایانه گیروده بون باوه ریان بهینایه و
خویانیان باریزایه له بی فرمانی نیمه و ییغه مه ره کانی نیمه به راستی نیمه ناشکرمان

ته فیری زمانکویی

نه كرده سه ریانا چه ندین پست و فەر له ئاسمان وزه ویدا و له ئاسماندا به وهه رگرتنی پارانه وهیان و هاتنه خاوره وهی باران، له زه ویدا ههمو شتی کمان بۆ جی به جی نه کردن و ههمو پیویسیه کافان بۆ نه رواندن و بۆمان سهوز نه کردن، ئاژال و گیانه وهه ری به سودمان نه دانی، به تاییه تی زیری رهش .

﴿ وَلَٰكِنْ كَذَّبُوا فَأَخَذْنَاهُمْ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴾ وه به لām نهوان باوه ریان به پیغه مه ره کان نه هینا و به درۆیان خسته وه، به فهرمانی خوا کاریان نه کرد. به لکو زه ویان تیکدا به سهته مکردن و ئازاردانی دانیشتوان، به تالان و کوشتن و داگیر کردنی سامانی ئاده میزاد و به فیروانی سامان و داراییان له سهه ر گییان و پوتانه وهیان و چه وسانه وهی هه ژاران، دوایی ئیمه نه وانمان گرت و سزاندان به هۆی نه وشته ی نهوان نه یکه ن، وهك به درۆ خسته وهی پیغه مه رهان و بلاو كرده وهی گونا، سه ریچی کردن له فهرمانه کانی خوا .

﴿ أَفَأَمِنَ أَهْلُ الْقُرَىٰ أَن يَأْتِيَهُمْ بَأْسُنَا بَيَاتًا وَهُمْ نَاعُونَ ﴾ نایا دوای دانیشتوانی نهو گوندانه ئاسوده ن و ناترسن پاش نه وهی بۆمان رۆن كرده وه كه سزای بی باوه رانی تری پیغه مه ره کانی ترمان داوه و تۆ له مان لی كرده وه كه سزای ئیمه بی ت بۆ لایان له شه و داو له کاتیكا نهوان خه ویان پیداکه وتبی .

نهو ئایه ته وه ئایه ته کانی دوایی ترساندنه بۆ یاخیه کان و خوین مژان كه خوا کوتوپر بیان گری به سزای خۆی له کاتی بی ناگاییدا، وهك گهلانی پیش نهوان، نایا ئاده میزاد خاوه نی نهو توانایه ن كه لاده ن له خو یان سزای خوا له کاتی هۆشیاریدا و له کاتی مه ترسیدا زۆر رونه ناتوانن له هه یج کاتیكا، ئیتر چۆن له خه ودا نه توانن كه وهك مردوو وان .

﴿ أَفَأَمِنَ أَهْلُ الْقُرَىٰ أَن يَأْتِيَهُمْ بَأْسُنَا ضُحًى وَهُمْ يُلْعَبُونَ ﴾ نایا دوای دانیشتوانی نهو گوندانه له بی باوه رانی مه كه و جگهی نهوان ئاسوده ن و ناترسن كه بی ت بۆ لایان سزای ئیمه له رۆژداو خۆر به رزوبیته وه و له کاتیكا نهوان یاری نه كه ن و خه ریکی كار كردن و ناگیان له خو یان نه .

پرسیار/ هه رگیز جیاوازی نه له نیوان ئاگاداری ئاده میزاد و بی تاگیان له به ره ده م سزای خوا دا دوایی مه به سه ته له باسکردنی خه و و یاری كردندا چ شتیكه ؟

وه لآم/ مه به ست نه وه یه که ناده میزاد هوش له لاوازی خوځیان بکه نه وه له هه مو روځکه وه، بو نه وه ی راغوبی وهر گرن ویر بکه نه وه ویر سن له سزای خوا هه مو کاتی.

﴿ أَفَأَمِنُوا مَكْرَ اللَّهِ فَلَا يُأْمِنُ مَكْرَ اللَّهِ إِلَّا الْقَوْمُ الْخَاسِرُونَ ﴾ نایا داوی ناسوده و ناترسن له سزای خوا نه وه که سانه ی پیغمه ره کان به درو نه خه نه وه که توشیان بی سزای خوا له کاتیکا پی نه زانن وبی ناگان، دواپی ناسوده نابن و بی ترس نین له سزای خوا مه گهر تا قمی زیانومه ندبن به هوی بی باوه ری یانه وه و له پاشه روژی گه لان بیر نه که نه وه ته می خوار نه بن .

﴿ أَوَلَمْ يَهْدِ لِلَّذِينَ يَرْتُونَ الْآرَضَ مِنْ بَعْدِ أَهْلِهَا أَنْ لَوْ نَشَاءُ أَصْنَاهُمْ بِذُنُوبِهِمْ ﴾ نایا خوا رو نی نه کرد وه ته وه بو که سانیکی نه وتو جیگه ی گه لانی رابوردویان گرتوه ته وه بون به میرات گریان له زه ویدا، دواپی بنه بر بونی دانیش توانی پیش نه وان که نیمه نه گهر نارزومان هه بی نه م که سانه ی جیگه ی نه وانیان گرتوه ته وه نیمه توشی سزایان نه که بن به هوی گونا هه کانی خوځیانه وه، وه که نه وانده ی پیشوومان توشی سزا کرد که زورتر له مانده ی نیستا به هیز تر بون. نایا بت په رستان نازانن و بو یان رو ن نه کرا وه ته وه فه رمانی نیمه دهر باره ی نه مان هه رو ه که فرماندانه بو له ناو بردنی گه لانی رابوردو که ویستمان وه که نه وان له ناویان نه به بن. به راستی ده ستوری خوا یه که له هه مو بونه وهراندا و خوا بی ناگانیه، هه تا ته می خوار بن به جگه ی خوځیان، به دارایی و سامان وهیز له خوځیان بابی نه بن، مه به ست له مانای نه و نایه ته ناده میزاده بو نه وه ی ناگاداری خوځیان بن وبی فه رمانی خوا نه که ن به وینه ی نه وانده ی توشی سزابوون .

بو زانن: زانایان بو دیاری کردنی (فاعلی) ووشه ی (لم یهد) بیریان جیاوازه: هه ندی لایان وایه فاعیله که ی بریتیه له (الله) هه ندی تریان نه لین: بریتیه له (ماتلونا من أبناء اأقری) هه ندی تریان لایان وایه بریتیه له (أن لو نشاء) .

﴿ وَطَطِعَ عَلَى قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ ﴾ وه نیمه مو ر نه ده بن به سهر دلی نه و که سانه دا ناموزگاری وهر ناگرن و بیر له به سهر هاتی رابوردو وان ناکه نه وه، دواپی نه وان ناموزگاری نایسن و به سهر هاتی گه لانی رابورد و ته می خوار نابن .

ته فسیری زمانا کوی

خوا روى فەرمودهى خۆى نه كاته پيغهمەر ﴿ ﷺ ﴾ بۆ ئه وهى هه وال بدا به موسلمانان ده بارهى بنه بر كردنى گه لانی پيشو، بۆ ئه وهى ته مى خوار بن و له سزای خوا بترسن و نه فەرموى :

تِلْكَ الْقُرَى نَقُصُّ عَلَيْكَ مِنْ أَنْبَاءِهَا وَلَقَدْ جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا بِمَا كَذَّبُوا مِنْ قَبْلُ كَذَلِكَ يَطْبَعُ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِ الْكَافِرِينَ ﴿١٥١﴾ وَمَا وَجَدْنَا لِأَكْثَرِهِمْ مِنْ عَهْدٍ وَإِنْ وَجَدْنَا أَكْثَرَهُمْ لَفَاسِقِينَ

١٥٢

﴿ تِلْكَ الْقُرَى نَقُصُّ عَلَيْكَ مِنْ أَنْبَاءِهَا ﴾ ئه و چه ندين گوندانه كه دانيشتوه كانيان برىتى بوون له گه لى نوح و هود و صالح و لوت و شوعيب و جگهى ئه وانه يش ئيمه نهى خو ئينه وه به سەر تۆدا و بۆتى رۆن نه كه ين هه واله كانيان و به سه رهاتيان له خو يان و له پيغهمه ره كانيان، بۆ ئه وهى تۆ بزانی ئيمه ياريدەى پيغهمه ران و باوه رداران ئه ده ين و سه ريان نه خه ين به سه ر دوژماني خو يان و ئيمه دا .

﴿ وَلَقَدْ جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا بِمَا كَذَّبُوا مِنْ قَبْلُ ﴾ وه پيغهمه ره كانيان چو بو بۆلاى دانيشتوانى ئه و گوندانه به چه ندين به لگه ي رۆن و ئاشكرا و به كخه ر، دواى له وانه بوون بۆ ئه وهى باوه ربه يتن دواى چو نى ئه وان بۆ لايان، به هۆى شتى به درۆيان خستبوه وه له نيشانه رۆنه كانى ئيمه له پيش هاتنى پيغهمه ره كان .

پوخته ي ماناى ئه و رستانه ي پيشو به م جوړه يه: دانيشتوانى ديهاته كان به رله وهى بنيردرى بۆلايان پيغهمه ره كانيان له سه ر ئه وهى بت په رست و گو مراهوون، ئه وان هه ر

ته فسيري زمنا كۆي

به رده و امبون له سهر بت په رستی دواى نه و هیش پیغمه ران چون بولایان به به لگه ی رون
و کارى په کخه روه، هیچ شتى کارى تى نه کردن، هه تا به شیوه یه کى وائت ووت:
پیغمه ران نه نیراون بولایان بو نه وه ی بیانترسینى و موژده یان بداتى، بویه خوا نه فهرموى:
﴿ كَذَلِكَ يَطْبَعُ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِ الْكَافِرِينَ ﴾ و ینه ی نه و موژه ی دراوه به سهر دلى
بى باوه رانى پشودا هه ربه و جوړه خوا موژ نه دا به سهر دلى بى باوه رانى ئیستادا به تابه تی
بى باوه رانى قوره یش، دلیان ره قه و له گومرایى ناگه رینه وه و به ناواتى چاکه یان مبه .
﴿ وَمَا وَجَدْنَا لِأَكْثَرِهِمْ مِنْ عَهْدٍ وَإِنْ وَجَدْنَا أَكْثَرَهُمْ لَفَاسِقِينَ ﴾ و ه ئیمه ده ستمان
نه که و توه بو زور له گه لانی رابوردو کوهه و الیائمان خوینده وه به سهر تودا هیچ په یمانى
بیده ن و بیبه نه سهر و نه ی شکین و به راستى زانیومانه و ده ستمان نه که و توه زور تریان
له سنورد هر چون و په یمانیان شکاندوه به راستى له مبه و به رزماریه زور له و تابه تانه ی رابوردن
که باسى به سهرهاتى موسایان کرد له گه ل کورانى ئیسرا ئیلدا ، له م تابه تانه ی دوا ییدا باسى
جیروک و به سهرهاتى موسامان بو نه کاو نه فهرموى :

ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهِم مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ
فَظَلَمُوا بِهَا فَأَنْظَرُكِيْفَ كَانَتْ عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ ﴿١٣﴾
وَقَالَ مُوسَىٰ يَفِرْعَوْنُ إِنِّي رَسُولٌ مِّن رَّبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٤﴾
حَقِيقٌ عَلَىٰ أَن لَا أَقُولَ عَلَى اللَّهِ إِلَّا الْحَقَّ قَدْ جِئْتُكُمْ
بِبَيِّنَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ فَأَرْسِلْ مَعِيَ بَنِي إِسْرَءِيلَ ﴿١٥﴾ قَالَ إِن كُنتَ
جِئْتَ بِآيَةٍ فَأْتِ بِهَا إِن كُنتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿١٦﴾ فَأَلْقَى
عَصَاهُ فَإِذَا هِيَ ثُعْبَانٌ مُّبِينٌ ﴿١٧﴾ وَنَزَعَ يَدَهُ فَإِذَا هِيَ بَيْضَاءُ

لِّلنَّظَرَيْنِ ﴿١٠٨﴾ قَالَ أَلَمَّا مِنْ قَوْمِ فِرْعَوْنَ إِنَّ هَذَا السَّحَرُ
 عَلِيمٌ ﴿١٠٩﴾ يُرِيدُ أَنْ يُخْرِجَكُمْ مِنْ أَرْضِكُمْ فَمَاذَا تَأْمُرُونَ ﴿١١٠﴾
 قَالُوا أَرْجِهْ وَأَخَاهُ وَأَرْسِلْ فِي الْمَدَائِنِ حَاشِرِينَ ﴿١١١﴾ يَا نُؤُوكَ
 بِكُلِّ سَحَرٍ عَلِيمٍ ﴿١١٢﴾

﴿ ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ مُوسَى بِآيَاتِنَا إِلَى فِرْعَوْنَ وَ مَلَكِهِ ﴾ له پاشا ئیمه هه لمان بژارد
 موساو ره وانه مان کرد له دوای نوح و هود و سالح و شوعه یب بۆلای فیرعه ون
 و تاقمه که ی به چندنین نیشانه و کاری پهك خهر له سهر راستی موسا، نه وانه یش بریتی بون
 له دارده سته که یی و ده سته سپیه که ی و شتی تریش. موسا کور ی عیمرانه و خواوه ن
 نامه کان نه لئین: عیمرام، و وشه ی موسا پئك هاتوه له (مو) به مانا ئاوه وله (سا) به مانا
 دره خته، چونکه دایکی موسا موسای نایه ناو سندوقی و فره ی دایه نیئوا ی نیله وه.
 و وشه ی فیرعه ون نازناوی پاشا کانی کۆنی میسره، به مانا زۆردار. کیسرا نازاناوی پاشای
 فارسه: یانی ولآت فراوان. نه جاشی نازناوی پاشایانی حه به شه یه واته به خشش. خاقان
 نازناوی پاشایانی چینه: واته سهر دار یاشیر. توبه غ نازناوی پاشایانی یه مه نه: پاشا له دوای
 پاشا. قه یسهر نازناوی پاشایانی رۆمه یانی پاشا. میژو نو سان بیران جیاوازه له باره ی ناوی
 فیرعه ونه وه: هه ندیکیان نه لئین: ناوی قابوسه. هه ندیکیان نه لئین: ناوی وه لیده.
 هه ندی تریان نه لئین: ناوی مونقه تاحه. زانین و نه زانینی ناوه که ی له پیوستیه کانی ئاین نیه.
 میسریه کان به فیرعه ونیان نهوت: کور ی خوا، فیرعه ون داوی خوا یه تی کردو نه ته وه ی
 نیسرائیلیه کانی نه چه وسانده وه، خوا ی مه زن موسای کرد به پیغمه ر ناردی بۆ سهر
 فیرعه ون و تاقمه که ی هه تا بیانگیرته وه له بی باوه ری و یاخی بون به هو ی کاره پهك خهر و
 نیشانه رونه کانی ئیمه وه .

ته فیسری زمانا کۆبی

﴿ فَظَلِمُوا بِهَا فَأَنْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ ﴾ دوايى تاقمه كهى كه باوه ريان نه هيتا به و كار به كه خه رو ئاشكر ايانه وسته ميان له خوځيان كرد، دوايى تو ته ماشا كه و بنواړه به چاوى نه قل كه چوڼ بو روژى دوايى خراپه كاران وى باوه ران، نه وه بو خنكان به تاوى ده رياى سور .

بوئاگادارى: دهنگ وباسيكي پروپوچ و دراوه بلاو بو ته وه له نيو نه خوځنده واره نه فاماندا له نيو نه وانه دا نه يانه وى دارايى دانېشتوان تالان بكه ن و ده رگاي خانوه كانيان بكه نه وه و سامانيان بدزن، نه لښ: هه ركه سى ناوى داىكي موسا بيا و ده ست بداته هه ر قوځلى بوى نه كړته وه، نه بى بزاني نه وه دهنگ و باسه درو و ده له سه يه هېچ سه رچاوه يه كى بونيه و هېچ شتى به ناوى داىكي موسا وه ناكړته وه، هه ندى له زانايان كوڼ وتازه ووتويانه: ناوى داىكي موسا (بو كاييده) نه وه ووتيه ي نه وانېش گو تره كاريه، له هېچ سه رچاوه يه كه وه نه يان گي راوه ته وه. كه واته نه وه جوړه باسانه جيگه ي پروا و متمانه نيه .

﴿ وَقَالَ مُوسَى يَا فِرْعَوْنُ إِنِّي رَسُولٌ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴾ وه موسا فه رموى: نه ي فيرعه ون به راستى من ني رراو يكم له لايه ن په روه رده كه رى هه مو بونه وه رانه وه بو لاي نيوه، موسا روى كرده فيرعه ون به بى نه وه ي رېزى بو فيرعه ون دانى، چونكه به زمانى خواوه گفتوگوى نه كرد و په يامه كانى خواى رايته گه ياند نه وه په يامى هه مو كه سى به بچوك دانه رى، به بو نه وه ئيمه نه يزاني نه ينى ميژووى پياوچاكان كه خوځيان له ئاستى نه وه كه سانه له سنورى خوا ده رچون به گه وړه نه گرن. بالى ريزگرتن بو باوه رداران دانه نه وئين .

﴿ حَقِيقٌ أَنْ لَا أَقُولَ إِلَّا الْحَقَّ ﴾ شاىسته و پيوسته بو فروستاوه ي من له سه رنه وه ي كه هېچ شتى نه لښم مه گه ر گفتوگوى راست و هه رگيز درو بو هېچ شتى ره وا نابنيم. ناوه رو كى نه وه رسته يه كارو كردارى هه مو پيغه مه رانه كه سرو شيان پى سپي دراوه وه هه لبري راوڼ بو گه ياندنى په يام .

﴿ قَدْ جِئْتُكُمْ بِبَيِّنَةٍ مِنْ رَبِّكُمْ فَأَرْسَلْ مَعِيَ بَنِي إِسْرَائِيلَ ﴾ به‌راستی من هاتووم بۆلای
نیوه به‌لگه‌یه‌کی رۆن و کارێکی په‌ك خه‌ر له‌لایه‌ن په‌روه‌رده‌که‌ری خۆتانه‌وه که
به‌لگه‌یه له‌سه‌ر راستی فروستاوه‌یی من، دوا‌یی په‌وانه بکه له‌گه‌ل مندا کورانی ئیسرائیل و
وازیان لی‌به‌ینه هه‌تا بگه‌رێنه‌وه بۆلای خاکی پیروزی نیشتمانی خۆیان و‌باو باپیریان،
به‌ره‌لایان بکه بۆچ جیگه‌یه نه‌رۆن بابرۆن، مه‌یان خه‌ره سه‌رکاری گران و سه‌خت .

﴿ قَالَ إِنْ كُنْتَ جِئْتَ بِآيَةٍ فَأْتِ بِهَا إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴾ فیرعه‌ون ووتی و
به‌سوکیه‌وه ته‌ماشای موسای کرد: نه‌گه‌ر تۆ هاتوی بۆلای ئیمه به‌به‌لگه‌یه که‌وه، دوا‌یی تۆ
ئه‌و به‌لگه‌یه به‌ینه نه‌گه‌ر تۆ له‌و که‌سانه‌یت راست نه‌که‌ن له‌کاری خۆتانا. له‌م
فه‌رموده‌یه‌وه واده‌ر نه‌که‌وی فیرعه‌ون گومانی و‌ابو که‌موسا له‌و داوا‌یه‌ی خۆیدا درۆ نه‌کا،
ویستی له‌به‌رده‌م دانیش‌توانا ئابروی ببا، بۆیه داوا‌ی ئه‌و کاره‌ی کرد له‌موسا، دوا‌یی موسا
به‌ردی په‌قی دا به‌ده‌میا به‌و به‌لگه په‌کخه‌ره، وه‌ك خوا نه‌فه‌رموی :

﴿ فَأَلْقَى عَصَاهُ فَإِذَا هِيَ ثُعْبَانٌ مُبِينٌ ﴾ دوا‌یی موسا دارده‌سته‌که‌ی هاویشه سه‌رزه‌وی،
دوا‌یی کوتوپر دارده‌سته‌که‌ی بوبه ئه‌ژدیه‌یه‌کی ئاشکرا، یانی له‌ناوه‌رۆکیشدا هه‌ربوو
به‌ئه‌ژدیه‌ها و به‌داری نه‌مایه‌وه. نه‌ك به‌چاوبه‌ست و گومان و جادو، دوا‌یی فیرعه‌ون ترسا.
به‌لام زۆری له‌خۆی کرد و خۆی تێك نه‌دا به‌رووا‌له‌ت، چونکه داوا‌ی خوایه‌تی ئه‌کرد،
موسا جارێکی تر دای به‌ده‌میاو نه‌یه‌شت پشوبدا، وه‌ك خواته‌فه‌رموی:

﴿ وَنَزَعَ يَدَهُ فَادَاهِيَ بَغَاءٍ لِلنَّاظِرِينَ ﴾ وه موسا ده‌ستی خۆی له‌باخه‌لی ده‌ره‌ینا، دوا‌یی
کوتوپر ئه‌و ده‌سته‌ی سپی هه‌لگه‌راو بریسه‌که‌ی دایه‌وه بۆ ته‌ماشاکه‌ران، ئه‌بێ بزانی
ده‌ستی موسا گه‌نم په‌نگ بوو سپی هه‌لگه‌را به‌بێ نه‌خۆشی و به‌بێ شوره‌یی وله‌به‌له‌کیه‌وه
دووربوو .

دوا‌یی فیرعه‌ون ده‌ستی کرد به‌داماوی و بی‌ترخی خۆی به‌رانبه‌ر به‌موسا، خۆی به‌لاواز
و‌بچو‌ك هاته پیش چاو، دانیش‌توانی ده‌وروپشتی هه‌ستیان بی‌کرد که‌موسا فیرعه‌ونی
له‌پۆیه‌ی به‌رزاییه‌وه هینایه‌ خواره‌وه، دوا‌یی دانیش‌توان هه‌ولیاندا که‌ئه‌و په‌وداوه به‌سو‌ك

دابئین و ئارەقی شەرمەزاری فیرعەون و ووشک بکەنەو بەدرو دروست کردن و خو
رژگار کردن بەم رستە ی خوارەو:

﴿قَالَ الْمَلَأَ مِنْ قَوْمِ فِرْعَوْنَ إِنَّ هَذَا السَّاحِرُ عَلِيمٌ﴾ کۆمەلای لەبیاو ماقولانی گەلی
فیرعەون و کار بەدەست و پەرس پیکراوی فیرعەون بون و گری دان و کردنەو
کاروباریان بەدەستیو و وتیان بەراستی ئەم موسایە جادوگەرێکی زۆر زانایە، چۆن
ئەو دەستە ی بەسپەتی هێنایە دەرەو، ئەو داردەستە ی چۆن کرد بەئەژدیها، ئەو جوړە
تاوانج و پروپاگەندانە ی ئەوان پروپیانوی لاوازن کە ئەیدەنە پال پیاوانی پاک و خاوین،
ئەیانەوئ بەهاشەو هوشە لەریزی پیاوانی خوا کەم بکەنەو، دوایی پیاو ماقولانی
گەلە کە ی فیرعەون و وتیان:

﴿يُرِيدُ أَنْ يَخْرِجَكُم مِّنْ أَرْضِكُمْ فَمَاذَا تَأْمُرُونَ﴾ ئەو جادوگەرە ئەیەوئ کە ئیو
قیتی دەرەکا لەم زەویە چاکە ی خۆتان لەم میسره دا و کورانی ئیسرائیل لەویدا بن
بە کار بەدەست و فیرعەون کە ئەو و تەیی بەپەسەند هاتە پیش چاو و وتی: دوایی ئیو
شتی ئەلین و راویژتان چ شتی کەو چ بریاری ئەدەن و ئەتانەوئ چ شتی بکەن؟

﴿قَالُوا أَرْجُهُ وَأَخَاهُ وَأَرْسَلَ فِي الْمَدَائِنِ خَاشِرِينَ﴾ و وتیان بە فیرعەون: تۆ موساو
برا کە ی هارون بەندیان بکەو دوایان بخەو مەیان کوژە و پەلەمە کە، چونکە ئە گەر بیان
کوژی بیری گشت دانیشتوان ئە گۆری دەر بارە ی تۆ و رقیان ئە جولئ، خۆت و
فەرمانرە وایت ئە کە و نە مەترسی بەو و، تۆ رەوانە بکە بەنیو شارە کانی میسردا چەندین
پیاوئ لە یاری دەدەر و سەربازی خۆت کۆ بکەنەو لەلای تۆ هەمو جادوگەرانی کارامەو
پسپۆر لە جادوگەریدا.

﴿يَا تُوتُونَ بِكُلِّ سَاحِرٍ عَلِيمٍ﴾ ئەوان بەهین بۆ لای تۆ هەمو جادوگەرێکی زۆر زانا
بەپیشە ی جادو. میژوو نوسان و وتیانە: بەراستی زەوی میسر لەسەر دەمی فیرعەوندا
شەپۆلی ئەدا بە جادوگەران، زانا ئایینە کانی میسر و زیوان و خزمەت گوزاری خواکان
هەر ئەوان بون خەریکی پیشە ی جادوگەری بون. فیرعەونە کان خۆیان پەنایان ئەبرد بۆ لای

جادوگەرلەر بىلەن زال بىن بەسەر گىيانە نەپىيە كان لەدئىو مۆتەكە.. لەوسەردەمەدا جادوگەرلەر بەش ئەكرد بەچەندىن بەش: كۆمەللى كيان داواى يارمەتيلەر ئەكرد بەشتى لەتواناى خواى چاكە، بۆ ئەوئە سەربەكەون بەسەر خواى خراپەدا. بەشتى ئەداواى يارمەتيلەر ئەكرد بەهۆى تواناى شەيتانى گەورەو سەربەكەون بەسەر شەيتانى بچوكدە. بۆلەوئەوئە جادو لەسەردەمى فیرەوندا ئەمەمان فیرەكە بۆچى دارەست كرا بەكارى پەكخەر بۆ موسا؟ هەتا بزەين كارى پەكخەرى هەمو پەغەمەرى هاتو لەجۆرى شتى باوى سەردەمى خۆى بى هەتا بەرەنگارى پەكەى بيانوى ئەو سەردەمە نەيەللى. ئەوئەبو موسا جادوى پوچ كەردەو لەسەردەمى خۆيا. عيسا مردوى زینو ئەكەردەو. موخەمەد زمانى پياوانى زمان پاراو و زۆرزانى لال كەرد بەشتى لەوئە ئەوان تەرتر و پاراوتر بوو كەقورئان بوو.

بۆ ئاگادارى: رستەى (أرجه) ئەسلەكەى (أرجه) بوو، هەمزەكە لا براو لەبەرئاسان كەردن بۆ زمان، بۆرى (هەيەكە) ئەكەين بە زەنە لەبەر وەستان لەسەرى.

بۆ زەين: كورتەو پوختەى ماناى ئەو ئايەتەندەى پيشو بەم جۆرەيە: فیرەون داواى خوايەتلى ئەكرد لەجەگەى خوا، بەنى ئيسرائيلیەكانى ئەچەوسانەو، خوا موسا و هارونى نارد بۆلايان، بەبى ترس لەياخى بون و دەسلەلاتى فیرەون چوئە لاى لەجەگەى دانىشتن، پرووى كەردە فیرەون و ووتى: ئەى فیرەون من نیراوى پەرورەكەرى ئیووم و بۆلاى تۆو هەمو بى باوەرى. بەلگەم لاىە بۆراستى پەيامى خۆم. پيوستە لەسەر تۆ بەنى ئيسرائیلی لەدیلی خۆت بەرەلايان بەكەى، وازيان لى بهینى خۆيان ئازاد بن بۆ چ لاىە ئەپۆن بابرو، فیرەون بەبى ترخ موساى داناو ووتى: چ شتیک لاىە بیهینە، دارەستەكەى هاويشت بوبە ئەژدیهایە، دەستى لەباخەللى دەرھینا بەسپىتى و پروناكى پەخش كەردەو بەنیو دانىشتوانا و پيشتر گەم رەنگ بو، پياوانى فیرەون ووتيان بەراستى موسا جادوگەرىكى كارامەيە، فیرەون جادوگەرانى كۆكەردەو، بەرلەوئە دەست بەكەن بەيارىەكانيان بەفیرەونيان ووت: ئەگەر ئیمە زالبوين بەسەر موسادا پاداشتى گەورەو بەنرخان ئەوئە، فیرەون ووتى: پاداشستان ئەدرىتى و ئەبن بەپياوانى نزيك لەخۆم،

تەفسیری زمانكۆبى

جادوگه ران گوريس و دارايي خوځيانيان هاويشت دانيشنوان و ايان نه زاني بوون به چه ند
 مار و رانه كهن، موسا دارده ستي خوځي هاويشت و نه وانه ي به بوختان دايان نابو هه موياني
 قوت دا، دوايي جادوگه ران موسلمان بوون و باوه ريان به پيغهمه رايه تي موسا هينا .
 فيرعون موساو هارون و كوراني يه عقوبي ترسان به سزا و چه وسانه وه، نه وان
 گرنگيان به و هدره شه ي فيرعونه يان نه داو به رده و امبون له باوه ره ينياني خوځيان و نازاري
 زورداران. به ني ئيسرائيلي شله ژان ووتيان به رله ترو ئيستاش سزا نه درين، موسا
 فهرموي: نارام بگرن و به رزگاري خوځتان نه گهن، خوا تا قمي فيرعوني توشي گه رولي و
 گراني كرد، باراني واي بو ناردن كشت و كارو به ره همي له ناو بردن، دوايي كوله ش
 نه وه ي مابوه وه له دووا لافاو خوارديان. نه سپي بو ناردن له شياني نازار نه داو خوځياني
 نه مزي، بوقي بو ناردن ژياني لي تيكدان، سهره راي نه وانه هه مو ئاي گوران به خوځين،
 دوايي هاواريان برده لاي موساو ووتيان نه گهر خواي تو نه دم سزايه مان له سهر لاسا
 باوه رنه هين، خوا ماوه يه له سهر ي لاه ردن هه تا بگه رينه وه به لام په يمياني خوځيانيان شكاند و
 به رده و امبون له سهر بي باوه ري، خوا به بري كردن به خنكان .

وَجَاءَ السَّحَرَةُ فِرْعَوْنَ قَالُوا إِنَّ

لَنَا لَأَجْرًا إِن كُنَّا نَحْنُ الْغَالِبِينَ ﴿١١٣﴾ قَالَ نَعَمْ وَإِنَّكُمْ

لَمِنَ الْمُقَرَّبِينَ ﴿١١٤﴾ قَالُوا يَمُوسَى إِمَّا أَنْ تُلْقَى وَإِمَّا أَنْ

تَكُونَ نَحْنُ الْمُلْقِينَ ﴿١١٥﴾ قَالَ أَلْقُوا فَلَمَّا أَلْقَوْا سَحَرُوا

أَعْيُنَ النَّاسِ وَأَسْثَرَهُمْ وَجَاءَهُ وَبِسِحْرِ عَظِيمٍ ﴿١١٦﴾

وَأَوْحَيْنَا إِلَى مُوسَى أَنْ أَلْقِ عَصَاكَ فَإِذَا هِيَ تَلْقَفُ مَا

يَافِكُون ۞ فَوَقَّعَ الْحَقُّ وَبَطَلَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۞ فَغُلِبُوا هُنَالِكَ وَانْقَلَبُوا صَغِيرِينَ ۞ وَأَلْقَى السَّحَرَةُ سِحْرَ دِينَ ۞ قَالُوا ءَامَنَّا بِرَبِّ الْعَالَمِينَ ۞ رَبِّ مُوسَى وَهَارُونَ ۞ قَالَ فِرْعَوْنُ ءَامَنْتُمْ بِهِ قَبْلَ أَنْ ءَاذَنَ لَكُمْ إِنَّ هَذَا لَمَكْرٌ مَّكْرَتُمُوهُ فِي الْمَدِينَةِ لُخْرَجُوا مِنْهَا أَهْلُهَا فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ ۞ لَا قُطْعَنَ أَيْدِيكُمْ وَأَرْجُلُكُمْ مِّنْ خَلْفٍ ثُمَّ لَأُصَلِّبَنَّكُمْ أَجْمَعِينَ ۞ قَالُوا إِنَّا إِلَى رَبِّنَا مُنْقَلِبُونَ ۞ وَمَا نَقِمُ مِنْكَ إِلَّا أَنْ ءَامَنَّا بِتَايَتِ رَبِّنَا لَمَّا جَاءَ تَنَارُ رَبِّنَا أَفَرَّغَ عَلَيْنَا صَبْرًا وَتَوَفَّنَا مُسْلِمِينَ

۱۱۶

﴿ وَجَاءَ السَّحَرَةُ فِرْعَوْنَ قَالُوا إِنَّ لَنَا لَأَجْرًا إِن كُنَّا نَحْنُ الظَّالِمِينَ ﴾ جادو گهران دواى نهوى سدر بازه كانى فیرعهون کزبان کردنه وه بولای فیرعهون، کاتى چاویان به فیرعهون کهوت ووتیان: نه گهر نیمه سهر کهوتین به سهر موسادا به راستی بو نیمه نه بی کر بی و پاداشت و ریزمان لئی نه گری؟ جادو گهره کان له گهل فیرعهون ریک کهوتن له دژی موسا، جادو گهران نوینهری نایین بوون له وکاته دا. نه و جادو گهرانه ی پیشوو نوینهر و شاگردیان زورن له هه مو سهرده میکا وریک نه کهون له گهل نه و که سانه پارهیان بده نی که له دژی نایین وویژدان و مرو فایه تی هه لسن، دانیشنوان و نیشتمانی خو یان نه فروشن. له م سهرده مه ی نیمه دا هه ندی رژی می تاوانبار تاس کلا و به سهر و می زهر به سهری زوریان

ته فسیری زمنا کوی

کریوه له گاورو له موسلمان پاره یان نه ده نی و فهرمان به رداری و یاریده ی داگیر که ران بدهن له دژی به رژه وهندی دانیش توانی بی تاوان. رژیمی به عسی راویژکاری زوری کوردی خوږوږشی به پاره ی زورکری که له دژی نه ته وهی کورد جهنگ بکه ن و نه نفاله به دناوه کانیان به جی هینا، ههروه ها رژیمه کانی درواسی کوردان له وان خراب ترن بو کوردان، بو تهو مه یه سته خراپه ی خو یان به هه زاران کو مه لگا و ریک خراویان پیکه ی ناوه بو دژی دانیش توان، خو راست و رونه هه مو کار به ده ستیکی سته مکار تاقمی له پیاوانی نایینی و جگه ی نایینی نه کرن هه تا به مه به سستی خراپی خو یان بکه ن بو چه وسانه وهی هه زاران به ناوی نایین و نیشتمان پهروه ریه هه تا سه رنزمیان بکه ن بو یان به لام پهروه شی بو تهوانه و زوری بی ناچی نابرویان نه چی و نه بن به په روی بی نویژ.

﴿قَالَ نَعَمْ وَأَنْتُمْ لِمَنِ الْمَقَرَّتَيْنِ﴾ فیرعه ون ووتی: له وه لامی داواکاری جادو گه ران: به لی. به راستی ئیوه دووای سه رکه و تن له پیاوه نزیکه کانی لای من نه بنو خاوه نی ریژ نه بن و هه رکاتی بتانه وی له من نزیک نه بنه وه. ژماره ی جادو گه ران چهند بوون. سه رۆ که کانیان چ که سی بوه؟ چهند کهس بون و ناویان چی بوه؟ گرنگ نیه. پیوسته ئیمه بروامان به و روداوه هه بی، ئیتر هه رچونی بوه؟

﴿قَالُوا يَا مُوسَى إِمَّا أَنْ تُلْقِيَ وَإِمَّا أَنْ نَكُونَ نَحْنُ الْمَلْقَيْنِ﴾ جادو گه ران ووتیان: نه ی موسا: یاتو به او یژه دارده سته که ی خو ت و یا ئیمه یسهاویژین گوریس و دارده سته کانی خو مان.

﴿قَالَ أَلْقُوا﴾ موسا چونکه بروای به خو ی هه بو، تهوانی به بی نرخ دانه نا فهرموی: ئیوه بیان هاویژن و چیتان لایه به کاری به یین و خو تان خالی بکه ن و جاده گه ران دارو گوریسی خزیانیان فریډا، هه ریه که یان داریک و گوریسیکیان بی بو.

﴿فَلَمَّا أَلْقُوا سَحَرُوا أَعْيُنَ النَّاسِ وَاسْتَرْهَبُوهُمْ﴾ دواپی کاتی جادو گه ران تهو شتانه فراهه میان هینابو فره یانندان جادویان کرد له چاوی ئاده میزاد و چاویان له راستی وه رگه راندن به شتی رازاند بو یانه وه به بی تهوه ی ناوه رۆکی هه بی، یانی تهو کاره ی تهوان

چاوبەستبو لە ناوەرۆکا هەر گوریس و داربون بەیپچەوانەى دار دەستی موسا ئەو بەراستی گۆرا بۆلای ئەژدیها و، جادوگەران بەو کارەى کردیان دانیشتوانیان زۆر ترساندن .

﴿وَجَاءَ وَاسِحِرٌ عَظِيمٌ﴾ وە جادوگەران هاتبون بۆلای فیرعەون و دانیشتوان بە جادوویەکی زۆر گەورەو، شیونکیان پرکردبو لەبەرچاوی دانیشتوان بەماری زۆر گەورە و ناقلۆ، وەك کێو سواری یەكترى بوبون لەبەرچاوی دانیشتوانا، موسا ترسی لى نیشت کەنەزان و نەفامەکان سەریان لى تىك بچى بەهۆى ئەو جادووە دەستکردەو کە بەدرۆ ساختەیان هێناو، دواى خۆى مەزن نیازی موسای بەهێز کرد و فەرموى :

﴿وَأَوْصَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ أَنْ أَلْقِ عَصَاكَ﴾ وە ئیمە نیگامان نارد بۆلای موسا و خستمانە دلى کە تۆ ئەى موسا دار دەستەکەى خۆت فرى بدە، ئەو شتانە جادوگەرەکان هیناویان شتیکی گرنگ نین و ئیمە ئەو شتانەى ئەوان کردویانە پوچی ئەکەینەو، موسا دار دەستەکەى فریدا .

﴿فَإِذَا هِيَ تَلْقَفُ مَا يَأْفِكُونَ﴾ دواى کوتوپر دار دەستەکەى موسا بوبە ئەژدیهایە ئەو شتەى جادوگەران بەدرۆ بەبوختان و بى ناوەرۆك دروستیان کردبو قوتى داو هەمو شتیکی ئەوانى پوچ کردەو، بۆیە خوا فەرموى :

﴿فَوَقَعَ الْحَقُّ وَبَطَلَ مَا كَانُوا يَعْلَمُونَ﴾ دواى جینگەى خۆى گرت، پەیدا بونی راستى بۆ دانیشتوان بەرونى و پوچ بویەو شتى ئەو جادوگەرەکانە کردبویان بەفروفتل و بەدرۆو بەبوختان و بى ناوەرۆك. فیرعەون سەرسام بو لەناهەمواری ئەو کارەى بەسەرى هات، بەراستى ئەو کۆرپىکى پىك هینابوو، جادوگەرى لەهەمولایکەو هینابو هەتا تەخت و دەستەلاتى خۆى پارێزى و پای وەستى کەچى ئاواتەکەى بەیپچەوانە گەرا، خوا فەرموى :

﴿فَقُلُّوا هُنَالِكَ وَانْقَلَبُوا صَاغِرِينَ﴾ دواى فیرعەون و جادوگەران ژیرکەوتن و شکان و دۆراندىان لەو جینگەدایە و، گەران بەسەرشۆرو لاواز و چوئەو بۆ ناوشار بەنائو میدى و بەشەرمەزاری دواى ئەو فیزو خۆهەلکیشانه و لەخوبایى بونە ئەگەر بەو هیشهو

بوەستایە کەمی سوکی روی ئەکرده فیرعهون . بەلام کوتوپر کاریکی تری تال و ناهەمواری تر یەخەیی بەفیرعهون گرت . وەك خوای مەزن ئەفەرموی :

﴿وَالْقَى السَّحْرَةَ سَاجِدِينَ﴾ وەجادوگەران کەوتن بەدەما بەسوژدەبردن بۆ خوا و وای پێ کردن سوژدە بێدن هەتا فیرعهون بەتەواوی بیدۆرپێتی لەبەردەم ئەو کەسانەدا ئەیان وێست موسا بشتکێن ، راستی هەر سەرئەکەوێ زوبی یادەرنگ ، مروّف کە لەسەر راستی بوو هەر سەرئەکەوێ بەیاریدەیی خوا .

﴿قَالُوا آمَنَّا بِرَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ جادوگەران ووتیان : ئێمە باوەرمان هێنا بەپەروەردەکەری هەمو بونەوهران کەهەڵسۆرتەری کاروباری فرمانیانە ، فیرعهون لەوکاتەدا ووتی : مەبەستتان بەپەروەردەکەری بونەوهران منە ، ووتیان تۆ چیت ؟ هەتا پەروەردەکەری بونەوهران و هەڵسۆرتەیی کاروباریان بێ . بەلکو مەبەستمان :

﴿رَبِّ مُوسَى وَهَارُونَ﴾ پەروەردەکەری موسا و هارون و هەمو بونەوهرانە ، ئەو جادوگەرانی کەفیرعهون بەوانەو پەلاماری بۆردانی موسا و هارونیان ئەدا ، بەپەرستەنەو سەریان بۆ خوا دانەواند و سوژدەیان بۆ برد . ئەک بۆ فیرعهون کەئەوانی هێتابو بۆ پوچ کردنەوی راستی خوای پەروەردەکەری هەمو بونەوهران و راستی ئایینی خوا .

بۆ زانین : لەمانای ئایەتی (١٠٢) ی سورتی ئەلبەقەرەدا باسی جادومان بەدرێژی کرد . ئێمە لەگەڵ کەسانیکی ئەوتۆین ناوەرۆکی بۆ جادو نابین ، ئێمە لەویدا بەلگەمان داناو لەسەر بێ ناوەرۆکی جادو بەلام ئێمە ئەمانەیی دواتر ، هاوپیچ بکەین لەگەڵ ئەوانەیی پێشو ، بەراستی فەرمودەیی خوا لێرەدا . جادویان کرد لەچاوی ئادەمیزاد . بەلگەیی ئاشکرایە کە بەراستی جادو ناوەرۆکی نیە و بێ ناوەکەو سوکی دەستەو بۆیە کردنە ، فەرمودەیی خوا ئەفەرموی : جادوێکی گەورەیان هێنا ، یانی لەبەرچاوی دانێشتوان گەورەبو ئەویەری گرتبو لەدرۆکردندا ، جادو قەدەغەییو پیغەمەر ئەفەرموی : هەرکەسی برۆا بۆلای جادوگەر و برۆای بێ بکا ئەو کەسە بێ باوەرە بەوی خوا پەوانەیی کردوو .

زۆرترين لهو زانايانه ماناي قورئانيان كرده نه لئى: جادو گهرانى فيرعهون بۆ
 جولاندنى دارو گوريسه كانيان فيلئيان سازاندبو به وهى جيويهان نه كرده ناويان تابه وهى
 گهرمايى خوره وه بكه ونه جم و جول و هاتوچو، ههر هويه كيان هه بوئى ئيمه بر واي
 بيگومانمان هه به كه جادو گهر دزوزنهو جگه له گيل و گاوار نه بى كهس بر واي پى ناك.
 نه وهى جادو گهرانى فيرعهون كرديان و جادو گهرانى هيندو جگه هى هيند ئي كه نه لهو كار ه
 سامناكانه به بى گومان نه بى هويه كيان هه بى و بى هونين. ئيمه ههر چه نده جوړى نه وه ويانه
 نازانين به لام به بى گومان نه زانين كه هيج شتى ناكۆرن له ره گه زي كه وه بۆلاى ره گه زى.
 نه گهر وانه بى نه بو ايه تواناي نه وه يان هه بو ايه زيانيان له خزيان دوور بخستايه ته وه و بونايه به
 خاوهنى هه مو چا كه يدهو جيهانيان به ويستى خويان و به چنه چينيان داگير بكر دا يه و نازارى
 خويانيان نه دا يه بۆ پهيدا كردنى پاره و پول.

﴿ قَالَ فِرْعَوْنُ آمَنْتُمْ بِهِ قَبْلَ أَنْ آذَنَ لَكُمْ ﴾ فيرعهون ووتى به جادو گهران: ئيوه
 باوه رتان هينا به موسا به رله وهى من ده ستور بدهم. له ونايه ته وه گيلى و گه و جى فيرعهون
 ده رنه كه وى، چونكه فيرعهون نه به وى به ويستى خوى فهرمانبداو كار بكاته سه ر كرده وه و
 ويستى دلئيان له باوه ر هيناو خوشه ويستى و رق لى بوون. هيج مرؤقى ناتوانى ده سته لائى
 هه بى به سه ر نيازى دلى ناده ميزادا. به لام سه مكاران له وه گيل و گه و ج ترن.

﴿ إِنَّ هَذَا لَمَكْرٌ مَكْرُوهٌ فِي الْمَدِينَةِ لِتُخْرِجُوا مِنْهَا أَهْلَهَا فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ ﴾ به راستى نه م
 كرده وهى ئيوه فيلئيكه ئيوه موسا دروستان كرده له ناو شارى ميسردا، له به رنه وهى
 ئيوه به رله وهى ئيوه به چنه ده ره وه، دانىشتوانى نه م شارى ميسر كه برتين له قيتيه كان
 ده ريسان بكه و به نى ئيسرائيليه كان جيگه يان بگر نه وه له م شار هدا دانيشن، دوايى
 له مه و پاش ئيوه نه زان چيتان به سه ر دئيم، فيرعهون نه بو بخانه ي نه دا يه پال جادو گهران
 كه باوه ريان به موسا له باوه ر نه بو. به لكو راويز ئيكى فيلاوى بو وه پىك هاتون له سه رى
 له گه ل موسادا، مه به ستيان ده ر كردنى دانىشتوانى ميسر بو، فيرعهون نه ده ي ووت و
 نه شيزانى درؤ نه كا له ترسى نه وهى نه وه ك دانىشتوان ده ست به نه ياخى بون و باوه ر

به موسا بهین. به لام دانیشتون نه یانزانی جادو گهران به باوه ری راستیه وه پروایان هیناوه به موسا، موسا کونه بوته وه له گه لیان، چونکه فیرعه ون نه وانی کورک دوه ته وه لیرو له وی، فیرعه ون به شیوه یه کی کورت هه ره شه ی لیگردن، له پاشا به درژی یه وه نه لی: ﴿لَا قُطْعَنَ أَيْدِيكُمْ وَأَرْجُلُكُمْ مِنْ خِلَافٍ ثُمَّ لَأُصْلَبَنَّكُمْ أَجْمَعِينَ﴾ به راستی ده ست وپی ی ئیوه نه برم به پیچه وانه. یانی دهستی راست نه بری له گه ل پیی چه پدا و به پیچه وانه یشه وه، له پاشا من ئیوه هه لئه واسم به گشتی، نه و جوړه هه ره شه یه چه کی سته مکارانه به رانه بر به کرده وی راست.

﴿قَالُوا إِنَّا إِلَى رَبِّنَا مُنْقَلِبُونَ﴾ جادو گهران ووتیان: هه ره شه ی کوشتمان لی نه که ی و کارمان تی تاکا، ئیمه ناو اته خوازی مردن زورتر له خواردنه وه ی ناوی شیرین، چونکه ئیمه به هو ی مهر گوه به راستی ئیمه بولای په روه رده که ری خو مان نه گه ری نه وه، پاشه روژی هه مو ان بولای خواجه هه تا فرمانی خو ی دیاریکا. که واته چی نه که ی بیکه، ئیمه نه خو ت ونه کوشتن به هیچ نازانین.

﴿وَمَا نُنْقِمُ مِنْهَا إِلَّا أَنْ آمَنَّا بِآيَاتِ رَبِّنَا لَمَّا جَاءَتْهَا﴾ وه تو رقت له ئیمه نیه و تانه ی تو له سه ر ئیمه نیه، هیچ گونا هی کمان نه کرده سزای ئیمه ی له سه ر بده ی مه گه ر ئیمه باوه رمان هیناوه به نیشانه رونه کانی په روه رده که ری خو مان کاتی نه ونیشانه یه هاتن بولای ئیمه، باوه ره یانی ئیمه و سزادانمان له سه ر باوه ره یانی به ختیری و رزگاری ئیمه یه که ئیمه سه ر به ست نه بین مردن زور چاکره، دوا یی له خوا پارانوه ووتیان:

﴿رَبَّنَا أَفْرِغْ عَلَيْنَا صَبْرًا وَثُقُنَا مُسْلِمِينَ﴾ نه ی په روه رده که ری ئیمه: تو بریژه به سه ر ئیمه دا ئارم گرتن له سه ر نه و نازاردانه ی ئیمه هه تا خفه ت نه خو ین و تو گیانی ئیمه بکیشه له سه ر نایی نی اسلام و له سه ر باوه ره خو ت و به پیچه مهر و به ریگه ی راستی خو ت.

وَقَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِ فِرْعَوْنَ أَتَذَرُ مُوسَى وَقَوْمَهُ لِيُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ وَيَذَرَكَ وَآلِهَتَكَ قَالَ سَنُقْبِلُ أَبْنَاءَهُمْ وَنَسْتَحْيِي نِسَاءَهُمْ وَإِنَّا فَوْقَهُمْ قَاهِرُونَ ﴿١٢٧﴾ قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ

أَسْتَعِينُوا بِاللَّهِ وَأَصْبِرُوا إِنَّا الْآرْضَ لِلَّهِ يُورِثُهَا مَنْ
يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ ۖ وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ ﴿١٢٨﴾ قَالُوا أُوذِينَا
مِنْ قَبْلِ أَنْ تَأْتِيَنَا وَمِنْ بَعْدِ مَا جِئْتَنَا قَالَ عَسَىٰ رَبُّكُمْ
أَنْ يُهْلِكَ عَدُوُّكُمْ وَيَسْتَخْلِفَكُمْ فِي الْأَرْضِ
فَيَنْظُرَ كَيْفَ تَعْمَلُونَ ﴿١٢٩﴾

﴿ قال الملا من قوم فرعون أَلَدَرَ مُوسَى وَقَوْمَهُ لِيُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ ﴾ تاقمى له پیاو
ما قولانى گهلى فیرعهون ووتیان: نایا تو واز له موساو خزمه کانی نه هیئی بو نه وهى خرابه
بلا و بکه نه وه له نیو زهوى میسر دا؟ دانیشتوان له تو بگورن بهوى پهرستى خورای تاك
وته نها و واز لوخوا به تى تو بهین، نه و تو ویزه یان پاش نه و کوبونه وهیه بو که موسای
تیداسه رکه وت و نابروى فیرعهونى تیدا چو، موسایش بانگى دانیشتوانى کرد بولای
پهرستى تاك و ته نها، به وبونه وه کومه لیكى زور له ده وری موسا کوبوبونه وه، بویه پیاو
گه و ره کانی گهلى فیرعهون ترسان کاروبارى رژیمان لی بگورى و بیته هوى نه مانى خو یان
و فیرعهون، بویه فیرعهون یان له موسا هاندا و ووتیان: تو هه تا که ی بی دهنگ نه بی له موسا و
ووازی لی نه هیئی زهوى میسر کاول بکاو له دزى تو هه لسى .

﴿ وَيَذَرِكَ وَالْهَتَّكَ ﴾ وه موسا واز له تو و پهرستى خواکانى تو نه هیئی، نه ورسته یه
وا نه گه نه یی فیرعهون چه ندین خورای هه بوه بو پهرستن، نه وه یش بهروالته دزى نه وهیه:
که فیرعهون نه یوت: نازانم نیوه خواتان ههیه جگه ی من؟ من خورای گه و ره ی نیوهم،
زانایان وه لآمیان دا وه ته وه: فیرعهون چه ندین خورای هه بوه و گومانیشى وابوه کوخوى
کورى خو شه ویستى نه وانه، هیز و توانای خوى له وانه وه و ره نه گری، هه ر خوى به ته نها
ما فى نه وهى ههیه به ناوى خواکانه وه فه رمان ده ربکا، هه وفا هه دا که س هاوبه شى نه ونیه .

ته فسیرى زمنا کویى

﴿ قَالَ سَتَقْتُلُ آبَاءَهُمْ وَنَسْتَحْيِي نِسَاءَهُمْ ﴾ فیرعهون ووتی: ئیمه له مهوداو وبه م نریکه کوره کانیا ن نه کوژین و ئیمه ژنه کانیا ن به وزیندوی نه هیلینه وه بو کاره که ری خو مان . فیرعهون بهر له دایکونه موسا ئیسرائیلیه کان هه رمنالیکی نیرینه یان بیوا یه نه ی کوشت و مینه کانی نه هیشته وه . کاتی پیاوه گه و ره کان هانی فیرعهونیا ندا له دژی موسا ووتی: ره وشته کو نه که ی خو مان نه گیرینه وه به کوشتنی کوره کانیا ن و هیشته وه ی ژنه کانیا ن هه تا به بر نه بن .

﴿ وَأَنَا فَوْقَهُمْ قَاهِرُونَ ﴾ وه ئیمه به راستی به سه ر نه وانا زال نه بین و نه وان نه که بین به ژیره سته ی خو مان له پاش نه و کارانه ئیمه بیکه ی ن، کاتی نه و کرداره دلنه ته زینه ناهه مواره توشی به نو ئیسرائیلیه کان هات سکا لای خو یان برده لای موسا .

﴿ قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ اسْتَعِينُوا بِاللَّهِ وَأَصْبِرُوا ﴾ موسا به گه له که ی خو ی ووت: داوای یارمه تی و کۆمه کی له خوا بکه ن و ئارام بگرن له وه ی توشتان نه بی، چونکه ئیوه هه ر خواتان هه یه و نه ویشه بگاته فریاتان و کو ر و ژنه کانتان رزگار بکا، موسا فه رموی :

﴿ أَنْ الْأَرْضَ لِلَّهِ يُورِثُهَا مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ ﴾ به راستی نه م زه ویه ی میسر و هه مو زه ویه کانی تر بو خوا یه ئه یکا به میرات بو که سی ئاره زووی هه بی له بهنده کانی خو ی، نه و رسته موژده یه به وه که قیبتیه کان فه رمانه وایان نامیتی و کو رانی ئیسرا ئیل جیگه ی نه وان نه گر نه وه له فه رمانه واییدا ، وه ک خوا نه فه رموی :

﴿ وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ ﴾ وه پاشه روژ و نه نجامی چاک بو نه و که سانه یه خو یان نه پارێژن له خرا به له ئیوه و جگه ی ئیوه له هه ردوو جیهاندا .

﴿ قَالُوا أُوذِينَا مِنْ قَبْلِ أَنْ تَأْتِيَنَا وَمِنْ بَعْدِ كَا جِئْنَا ﴾ نه وه کانی ئیسرا ئیل ووتیان: ئیمه ئازارمان دراوه له لایه ن قیبتیه کانه وه له پیش نه وه ی که تو هاتیته وه بو لای ئیمه و بکری ی به پیغه مه ر، ئازارمان دراوه به کوشتنی کوره کاغمان وبه کاره کردنی ژنه کاغمان و، له دوا ی نه ویش تو هاتیته وه بو لای ئیمه کرای به پیغه مه ر ی خوا، له و کاته دا ئیسرا ئیلیه کان نه ویه یان ووت موسا فه رموی:

﴿عَسَىٰ رَبُّكُمْ أَن يُهْلِكَ عُدُوَّكُمْ وَيَسْتَخْلِفَكُمْ فِي الْأَرْضِ﴾ شایان و شایستەیه که پەرورەدە کەری ئێوە که لەناو بیا دوزمینی ئێوەو لە ناویشیان ئەبا بە گرانی و بە خنکان و شتی ترو، ئێوە لە دواى ئەوان بکا بە جیگە نشینی دوزمنەکانی خۆتان لە زەویی میسردا، ئەو داوا یە هاتە دیی .

﴿فَيَنْظُرْ كَيْفَ تَعْمَلُونَ﴾ دواى پەرورەدە کەری ئێوە ئەبینی چون کار ئەکەن لە سوپاس و بێ سوپاسی و لە پەرستن و بێ فەرمانی، دواى پاداشتان ئەداتەو بە گوێرەى کردەوێ خۆتان موسا بە گەلە کەى خۆی ووت: گرنگی لەوێدانیه که دوزمنە کانتان لەناو بچن و ئێوە جیگەیان بگرتەو لەزەویدا. بەلام گرنگی لەوێدایە ئێوە خوا پەرستن و چاکە بکەن و خراپە بلۆ ئەکەنەو، بە پێچەوانەو کارو کردەوێ زۆر خرایان کردو پیچەمەدان و پیاوچاکانی زۆریان کوشت لەو سەر دەمەى پیشودا. لەم سەر دەمەى ئێمەیشدا رژیمیکیان پێکەو ناو ناویان ناو ئیسرائیل جگە لە کوشتن و دەر بە دەر کردنی دانیشتوانی فەلەستین خاوەنی هیچ دەستورێ نین، هەر وەك زۆر بەی رژیمەکانی جوووەکانی دواى موسا. بۆ نمونە لە سالێ (١٩٤٨) لە ئیسرائیلدا نامەیه کیان دەر کرد بەناوی (سیاخ لوخامیم) یانی کارو گفتوگۆکانی سەرباوزه کان، رۆژنامەى ئەلشەهرامی میسری هەندێ لەوێ هاتبوو لەو نامەیدا لە رۆژی (١٩٦٨/٨/٢٣) گۆری بۆلای عەرەبی، ئەمەیش دەقە کە یەتی کەمن گۆریومە بە کوردی :

(هەر کەسێ نەیتوانی پیاوی بکوژی یا خانوویی بروخیتی بەسەر ئەو کەسەدا لەناویا دانیشتو دواى چاکتر بۆ ئەو ئەوێ بەجێتە ناو خانووە کەى، بەراستی بزوتنەوێ زاویتی لەسەر ئەو بنچینەیه وەستاو، ئەو کاتە هاتنە ئێو خاکی فەلەستین و گەلیکی تری تیدا دانیشتبوو لەنێویدا و ئەژیان، نابێ ئێمە چاوەروانی ئەو بەکەین بە رەزامەندی خوێشی خۆیان کێلگەو خانووەکانیانمان بۆبەجێ بهێلن، دواى ئێمە بیان کوژین و کێلگەو خانووەکانیان لێ داگیر بکەین، یان بە کوشتن بیان ترستین هەتا خۆیان رابکەن و واز لە خانووە کێلگەکان نەهێن).

جگه ی نه وانش پارتی به عسی سؤسیالیس وینه ی نه و کاره ی نه وانی به کارهیناوه
 ده باره ی کورده کان به بی جیاوازی، تور که کانی نه تاتور کی له وان که متر نین
 له مه وپاش خوی مه زن بومانی رون نه کاته وه که دوی نه وه ی کورانی ئیسرائیل
 نازاریاندر له لایه ن فیرعه ون و ده زگا کانیه وه به سته م کردن ، خوا تا قمی فیرعه ونی
 گیرده کرد به زور شتی گران و ناهه موار، وه ک خوا نه فیرموی:

وَلَقَدْ أَخَذْنَا آلَ فِرْعَوْنَ
 بِالْسِّنِينَ وَنَقَصْنَا الثَّمَرَاتِ لَعَلَّهُمْ يَذْكُرُونَ ﴿١٣٠﴾
 فَإِذَا جَاءَتْهُمْ الْحَسَنَةُ قَالُوا لَنَا هَذِهِ وَإِنْ تُصِبْهُمْ سَيِّئَةٌ
 يَطَّيَّرُوا بِمُوسَى وَمَنْ مَعَهُ ۚ أَلَا إِنَّمَا طَّيَّرَهُمْ عِنْدَ اللَّهِ وَلَكِنْ
 أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٣١﴾ وَقَالُوا مَهْمَا تَأْتِنَا بِهِ مِنْ آيَةٍ
 لَتَسْحَرَنَا بِهَا فَمَا نَحْنُ لَكَ بِمُؤْمِنِينَ ﴿١٣٢﴾ فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمُ
 الطُّوفَانَ وَالْجَرَادَ وَالْقُمَّلَ وَالضَّفَادِعَ وَالْدَّمَ ۚ آيَاتٍ مُفَصَّلَاتٍ
 فَاسْتَكَبَرُوا وَكَانُوا قَوْمًا مُّجْرِمِينَ ﴿١٣٣﴾

﴿ وَلَقَدْ أَخَذْنَا آلَ فِرْعَوْنَ بِالْسِّنِينَ وَنَقَصْنَا الثَّمَرَاتِ لَعَلَّهُمْ يَذْكُرُونَ ﴾ وه ئیمه
 گه له کی فیرعه وغان تا قی کرده وه به چه ندین سالی له گرانی و که م ناوی و به
 که مبرونه وه ی میوه و به روبومه کانیا و به نه خوشی زور، نه وانیش پاش نه وه ی فیرعه ون
 خوی هه لئه کیشا به هه زانی و خوشی زوره که چی نه گبه تی به سه رهینا، بو نه وه شایانی

نه فیسری زما کوی

ئەو بن نامۆزگاری وەر بگرن و لەبج باوەری پەشیمان ببنەو و هەست بە بەد فەری خۆیان بکەن .

﴿فَإِذَا جَاءَتْهُمْ الْحَسَنَةُ قَالُوا لَنَا هَذِهِ﴾ کاتێ بەهاتایە بۆلای ئەوان لە هەرزانی ئەیان ووت: ئەو شتە بۆ سودی ئێمە و خۆمان شایانی ئەوانەین. هیچ شتێکیان لە خواوە دانە ئەنا هەتا سوپاسی بکەن لە گەڵ ئەویشدا چاکە ی زۆری بێ بەخشیوون.

﴿وَإِنْ تُصِيبْهُمْ سَيِّئَةٌ يَطَّيِّرُ مُوسَى وَمَنْ مَعَهُ﴾ وە هەر کاتێ خراپەیە توشی ئەوان ببوایە باکەمیشبوایە ئەوان نا پێرۆزییەکیان ئەدایە پال موسا و کەسێ لە گەڵ ئەودا بوو باوەری هێنا، لە موسا و باوەردارانێان ئەقران. خوا وەلامی دانەو و فەرمووی:

﴿أَلَا إِنَّمَا طَائِرُهُمْ عِنْدَ اللَّهِ وَلَكِنْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ﴾ ئاگادار بن و بزانی بەراستی ئەو گرانیو بەشی دیاری کراوی ئەوان لە چاکەو لە خراپە لەلای خواوە بەهۆی هیچ کەسیکەو نە جگە ی خواو، زۆرتر لەو قیبتانە نازانی کە هەموو خراپەو نەگەتی بەوان ئەگا هۆی کردەو ی خراپی خۆیانە .

﴿وَقَالُوا مَهْمَا نَأْتِينَا بِهِ مِنْ آيَةٍ لِّتَسْحَرَنَا بِهَا فَمَا نَخْنُ لَكَ بِمُؤْمِنِينَ﴾ تاقمە کە ی فیرەو ن بە موسایان ووت: هەرشتی تۆ ئە ی هێنی لە نیشانە ی ئاشکرا کە بە گومانی خۆت کاری پەك خەرن لەبەر ئەو یە تۆ جادوو بکە ی لە ئێمە بە هۆی ئەو نیشانەو، دوایی ئێمە باوەر بە تۆ ناهێنین، ئەو رستە یە بپاردانە بەو ی ئەوان واز لە راستی ئەهێنن و ناتوانن لە دژی ئەو نیشانە بوەستن و دل رەقی خۆیان دەر ئەبرن. کەواتە خوا گیرۆدەیان ئەکا بە پێنج سزای گەورە:

- ١- ﴿فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمُ الطُّوفَانَ﴾ دوایی ناردبو مانە سەریان لافاوی ئاوی باران، دوایی ئەو لافاوە هەموو کشت و کالێ داپۆشین و درختەکانیانێ هەلکێشا لەبن.
- ٢- ﴿وَالْجَوَادِ﴾ وە ناردبو مانە سەریان کولە، ئەو ی مابو وەو سەوزبوو لە پاوەن و سەوزایی خواردیان .

۳- ﴿وَالْقَمَلَ﴾ وه ناردبومانه سهریان نه سپی بو نازاردانی خویشان و گنه پیش بو نازاردانی نازاله کانیاں و نه سپی تریش بو خواردن و پوچ کردنه وهی دانه ویله کانیاں، به هوئی نه وانه نه خوشی بلا و بیته وه .

۴- ﴿وَالضَّفَادِعَ﴾ وه نیمه ناردبومانه سهریان بو قه کان که نه که وتنه نیو ناو خواردنه وهیاں به جوئی ژیاں لی تیکدا بوون و نه پهرینه ناو ده میان .

۵- ﴿وَالْدَمَ﴾ وه نیمه ناردبومانه سهریان خوین، به جوئی ناوی خواردنه وهیاں نه گه را به خوین، لوت و پوکیان نه پزاو خوینیاں بهرته بوو .

﴿آیاتِ مَفْصَلَاتٍ﴾ نهو نیشانانه روون کرابوونه وه بو هه موو که سی و له توانایان نه بوو به دروی بجه نه وه، یه که له دوا یه که پیدایا نه بوون و حفته یه بهرده وام بوون .
﴿فَاسْتَكْبَرُوا وَكَانُوا قَوْمًا مُّجْرِمِينَ﴾ دوا یی نه وان داوا یی گه وره ییاں نه کرد بو خو ییاں و سته میان کرد له فرمان ره واییدا و باوه ریاں نه هیتا، نه وان تا قمیکی تا ونا بار بوون و باوه ریاں به خوا نه بوو له دوا یی نه وانه یی باسکران خوا هه ولمان نه داتی به چونه تی نهو بی باوه رانه و به سهره تایان و نه فرموی:

وَلَمَّا وَقَعَ عَلَيْهِمُ
الرَّجْزُ قَالُوا يَا مُوسَى ادْعُ لَنَا رَبَّكَ بِمَا عَهِدَ عِنْدَكَ لِيَن
كُشِفَتْ عَنَّا الرِّجْزَ لَنُؤْمِنَ لَكَ وَلَنُرْسِلَنَّ مَعَكَ بَنِي
إِسْرَءِيلَ ﴿١٣٤﴾ فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُمْ الرِّجْزَ إِلَى أَجَلٍ
هُم بَلَغُوهُ إِذَا هُم يَنْكُثُونَ ﴿١٣٥﴾ فَانْقَمْنَا مِنْهُمْ فَأَغْرَقْنَاهُمْ
فِي الْيَمِّ بِأَنَّهُمْ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَكَانُوا عَنْهَا غَافِلِينَ ﴿١٣٦﴾

وَأَوْرَثْنَا الْقَوْمَ الَّذِينَ كَانُوا يُسْتَضَعُونَ مَشْرِقَ
الْأَرْضِ وَمَغْرِبَهَا الَّتِي بَارَكْنَا فِيهَا وَتَمَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ
الْحُسْنَىٰ عَلَىٰ بَنِي إِسْرَءِيلَ بِمَا صَبَرُوا وَوَدَّعْنَا مَا كَانُوا
يَصْنَعُونَ فِرْعَوْنُ وَقَوْمُهُ وَمَا كَانُوا يَعْرِشُونَ ﴿١٢٧﴾

﴿وَمَا وَقَعَ عَلَيْهِمُ الرِّجْزُ﴾ وهه مو کاتی تووشی نه وان بېوايه نه و سزايانه ی رابورن له توفان و نهواني ترو بکه وتنايه سهريان به هو ی لادانيان له راستي په لاماری لای موسيان نه دا .

﴿ قَالُوا يَا مُوسَا اذْعُ لَنَا رَبَّكَ بِمَا عَهِدَ عِنْدَكَ ﴾ به موسایان نهوت له رووی
پارانه وهه: نهی موسا تو داوا بکه له پروه ورده کهرت بو ئیمه به هوی په یماندانن بو تو که
وولامی پارانه وهی تو نه داته وه.

﴿لَئِنْ كَشَفْتُ عَنْا الرِّجْزَ لِمُؤْمِنٍ لَّكَ وَلِتُرْسِلَنَّ مَعَكَ بَنِي إِسْرَآئِيلَ﴾ به راستی نه گهر تو
لابدهی له ئیمه نهو سوزایانه ئیمه بیگومان باوهر به تو نه هیئین و بهو شتانهی تو هیئاوتن،
به راستی ئیمه ره وانه نه کهین له گهل تو بهنی ئیسرائیلی به خویمان و به سامانیانه وه، بۆچ
جیگهیه نه تهوئ با بروین .

﴿ فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُمْ الرِّجْزَ إِلَى أَجَلٍ هُمْ بِالْفُؤَى إِذَا هُمْ يَنْكُثُونَ ﴾ دوايي ههر کاتي ئيمه
لامان بدا به له سهر نهوان به هوي دواکردني موساوه بولاي کاتيکي نهوتو بويان دانرابوو
که کاتي له ناو بردنيان بو به خنکاني ناوي دهريا، کوتوپر نهوان به ئينه کهيان شکاندو
جي به جييان نه نه کرد ههر به لاچووني نهو سزايه دهستييان نه دايه وه خراپه کاري .

هەروەها هەموو کاتێ تووشی سزا بوبونایە دەستیان ئەکرد بە پاراڤەوه هەتا تووشی
سزای پینچ هەمبون که ئەویش لەناوبردیان بوو بەیهك جاری و خوا تۆلەی لی
کردنەوه، وهك خوا ئەفەرموی:

﴿ فَاتَّقِمْنَا مِنْهُمْ فَاعْرِفْنَاهُمْ فِي الْيَمِّ ﴾ دوايي ئيمه توله مان له وان كرده وه به يه كجاري، دوايي نه وانغان خنكان به ناوي دهرياي ناوي سورو نه وانغان خسته ژير ناو هه مويان مردن. ﴿ بَأْنَهُمْ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَكَانُوا عَنْهَا غَافِلِينَ ﴾ به هوئي نه وه وه به راستي نه وان باوه ريان به نيشانه رونه كاني ئيمه نه هينابوو به درزيان نه خسته وه خوايان به يهك دانه نه نا، وه نه وان بي ناگابون له نيشانه رونانه ئيمه نه يان نه زاني رورزي نه بي توشي سزاي ئيمه نه بن . ﴿ وَأَوْرَقْنَا الْقَوْمَ الَّذِينَ كَانُوا يُسْتَضْعَفُونَ مَشَارِقَ الْأَرْضِ وَمِنَا وَمَغَارِبَهَا الَّتِي بَارَكْنَا فِيهَا ﴾ وه ئيمه نهو گه له ي نه وتو به لاواز دانه نراو نه كران به بنده و كوره كانيان نه كوزراوو ژنه كانيان نه كردن به كاره كهر دامان نان له جيگه كاني خوهره لاتي زهوي شام و جيگه كاني رورژناوای زهوي كه برتي بوو له نيوان شام و ميسردا نهو زهويه ي نه وتو ئيمه پيت فهران دروست كردبوو له نيويدا، به ههرزاني و چهندين ميوه ي هه مه رننگ و كانيو روبراي يه كجار زور، پتر له وانه جيگه ي ناردي زوربه ي پيغه مه رانه .

﴿ وَكُنْتُ كَلِمَةً رَبِّكَ الْحُسْنَى عَلَى بَنِي إِسْرَائِيلَ بِمَا صَبَرُوا ﴾ وه فهرموده شيرين تريني پهروه رده كه ري تو ته واو بوو به رده و امبو به سهر كوراني ئيسرائيلدا كه خوا به لييني دابوو سهريان بخا به سهر دوژمنه كانيو له جيگه ي نه واندا دايان ني به هوئي نارام گرتنيان له سهر نهو نازارو نه شكه نجويه توشيان بوبو نه وه بو خوا گه لي فيرعه وني له ناو بردو نه ماني له جيگه ي نه وان دانا .

﴿ وَدَمَرْنَا مَا كَانَ يَصْنَعُ فِرْعَوْنُ وَقَوْمَهُ وَمَا كَانُوا يَعْرِشُونَ ﴾ وه ئيمه تيكمان داو كاومان كرد شتي فيرعه ون گه له كي ساخته يان هينا له كوشك و قلای به رزو شويني خوش و، ئيمه كاومان كرد شتي نه وان به رزيان كردبوه وه له كوشك كه چوبو به ناسماندا به رزيه كه يان .

ميژوو نووسان نه لين: دواي خنكاني فيرعه ون و ماويه كي دريژرو له دوايي كزچي دوايي موسا و هارون له نيوي به ني ئيسرائيلي دوو پيغه مه ري تريان لي په يداوو به ناوي داودو سوله يمان، رژيميكي داد پهروه رانه يان پيك هينا بوبو به خاوه ني سنوري خزيان له رورژه لات و رورژناو ادا. به لام زوري بي نه چوو دواي سوله يمان و داود دهسته لاتيان له

ته فسيري زمانكزي

كيس چوو. به خته نه مر نيشتمانه كه يانى دا گير كردو دانيشته كانيان كردن به بندهو ديلي كردن، پاش نهو فارسه كان، دوواى نهوان نه سكه ندهر دوواى نهوان رۆمانه كان. ميژوو نووسان نه لئن: زۆر تر له بيست سال موسا كۆششى پى پايانى كرد له گه ل فيرعون بۆ بلاو كردنه وهى فەرموده ي خواو رزگار كردنى به نى ئيسرائيلي، دووايى فيرعون و تاقمه كه ي خنكان، لهو ماوه يه دا كارى په كخه رى زۆريان له سهر ده ستى موسا چاويى كهوت، له كۆتايى هه موويانا به چاوى خويان بينيان چۆن ده رىاى سورداي به سهر فيرعون و له شكره كه يداو هه موويانى خنكان له سهر نهو هه مووه نيشانه رۆنانه دا داوايان له موسا كرد په يكه رى بتيكيان بۆ پيك به ينى لهو كاته دا كه چاويان كهوت به كۆمه لى بتيان نه په رست، نه گهر خويان به يى پرسى موسا بتيان دروست بكر دايه جيگه ي سه ر سورمان نه بوو، له هه مووشتنى سه يتر نه وه بو داوايان له موسا نه كرد بۆ دروست كردنى بت بۆيان !! كه چى نه يانزاني موسا به دريژى ته مه نى خوى له دژى بت په رستى بووه، بۆيه خواى مه زن نه فەر موئ:

وَجَاوَزْنَا بِبَنِي إِسْرَءِيلَ الْبَحْرَ فَأَتَوْا عَلَى قَوْمٍ يَعْكُفُونَ عَلَى أَصْنَامٍ لَهُمْ قَالُوا يَا مُوسَى اجْعَلْ لَنَا إِلَهًا كَمَا لَهُمْ آلِهَةٌ قَالَ إِنَّكُمْ قَوْمٌ تَجْهَلُونَ ﴿١٢٨﴾ إِنَّ هَؤُلَاءِ مَتَّبِعُوا مَا هُمْ فِيهِ وَبَطِلُ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٢٩﴾ قَالَ أَغَيْرَ اللَّهِ أَبْغِيكُمْ إِلَهًا وَهُوَ فَضَّلَكُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ ﴿١٣٠﴾ وَإِذْ أَنْجَيْنَاكُم مِّنْ آلِ فِرْعَوْنَ يَسُومُونَكُم سُوءَ الْعَذَابِ يَقُولُونَ أَبْنَاءَ كُمْ وَيَسْتَحْيُونَ نِسَاءَ كُمْ وَفِي ذَٰلِكُمْ بَلَاءٌ مِّنْ

رَبِّكُمْ عَظِيمٌ ﴿١٤١﴾

﴿ وَجَاوَزْنَا بَنِي إِسْرَائِيلَ الْبَحْرَ ﴾ وه ئیمه به نو ئیسرائیلیه کانمان په راندنه وه له ده ریای سور به یی نازار دووای خنکانی فیرعه ون تاقمه که ی، نه گیر نه وه موسا له رۆژی (۱۰) ی مانگی موحرهم که په ریوه سوپاسی خوی کردو به گرتی رۆژ له و رۆژه دا .
﴿ فَأَتُوا عَلَى قَوْمٍ يَعْكِفُونَ عَلَى أَصْنَامٍ لَهُمْ ﴾ دواپی په رینه وه یان له ده ریا که به نو ئیسرائیلیه کان دایان به لای تاقمیکا به رده و امبون له سهر په رستی چهن دین بتی که بو خویانیان دانابوو .

زانایان نه لئین: په یکه ری نه و بتانه له شیوه ی گویره که دا بوون که که نعانیه کان دانیشتوی سهر که ناری ده ریا نه یان په رستن .

﴿ قَالُوا يَا مُوسَى اجْعَلْ لَنَا إِلَهًا كَمَا لَهُمْ آلِهَةٌ ﴾ کورانی ئیسرائیل ووتیان نه ی موسا: تو دروستی بکه بو ئیمه خواجه بییه رستین به وینه چهنیدن خواجه نه م تاقمه نه په رستن و بو خویانیان داناهو .

﴿ قَالَ إِنَّكُمْ قَوْمٌ تَجْهَلُونَ ﴾ موسا فهرموی: به راستی ئیوه تاقمیکی نه زان و نافام و نه خوینه وارن، چۆن ئیوه داوای په رستی جگه ی خوا نه که ن و به بینی نه و هه موه روداوانه ی پیشوو ته می خوار نه بوون، چۆن ئیوه داوای نه و کاره خراپه له من نه که ن و خوتان نه زان من دژی بت په وستم و له ماوه ی ته مه غما هه ولی سه پاندنی یه کیتی خوام داوه .

﴿ إِنَّ هَؤُلَاءِ قَوْمٌ مُّتَّبِعُونَ مَا هُمْ فِيهِ وَبَاطِلٌ مَا كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴾ به راستی نه و تاقمه بت په رستانه کومه لیکن له ناو نه برین و نه و شته ی نه وان له ناویدان و، خوا نایه ته که یان نایه لی و، پوچه شتی نه وان نه یکه ن له بت په رستی. موسا یه که م جار وولامی گه له که ی خوی دایه به وه ی نه وان نه زان دووهم جار هه والی پیدان که پاشه رۆژی بت په رستان له ناو چونه و تووشی زیان نه بن .

﴿ قَالَ أَغَيَّرَ اللَّهُ أَبْيَعَكُمْ إِلَهًا وَهُوَ فَضَّلَكُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ ﴾ موسا فهرموی: نایا من جگهی خوا داوا بکهم ئیوه بیهرستن، هیچ شتی شایسته‌ی پهرستن نی‌یه له جگهی خوا. که چی ئیوه به‌چاوی خوتان بینتان خوا چ شتیکی به‌سهر فیرعه‌ون و تاقمه‌که‌یا هیناو، خوا رپیزی ئیوه‌ی داوه به‌سهر هموو بونه‌وه‌رانی ئهم سهرده‌مه‌ی خوتانا. به‌سهر شیوه‌یه بی‌ئهو رپزانه‌ی ئه‌وان به‌سهر فیرعه‌ون و تاقمه‌که‌یا ئه‌وه ناگه‌یه‌نی به‌رپزو گه‌وره بژمیرین به‌رانبه‌ر به‌هموو بونه‌وه‌رانی پیش و باشی خویان.

﴿ وَإِذَا أَجْنَاكُمْ مِنْ آلِ فِرْعَوْنَ يَسُوءُكُمْ سُوءَ الْعَذَابِ ﴾ وه‌ئیه بیری ئه‌وه کاته بکه‌نه‌وه ئیمه ئیوه‌مان رزگار کرد له نازارادانی تاقمی فیرعه‌ون بۆ ئیوه، ئه‌و تاقمه‌نه‌چیزن به‌ئیه سه‌خت ترینی سزا. مانای ئه‌و ئایه‌ته له باسی مانای ئایه‌تی (٤٧) ی نه‌لبه‌قه‌رده‌دا کراوه.

﴿ يَقْتُلُونَ أَبْنَاءَكُمْ وَيَسْتَحْبُونَ نِسَاءَكُمْ ﴾ نه‌یان کوشت کوره‌کانی ئیوه هه‌تا ئیوه بنه بکه‌ن و، ژنه‌کانی ئیوه‌یان به‌زیندویی نه‌هیشته‌وه بۆ خزمه‌ت کردن و کاره‌که‌ری.

﴿ وَفِي ذَلِكُمْ بَلَاءٌ مِنْ رَبِّكُمْ عَظِيمٌ ﴾ له‌رزگار کردن و سزادان و تاقی کردنه‌وه‌ی ئیوه به‌و کارانه‌ی پیشوو چاکه‌و نازاریکن له‌لایه‌ن په‌روه‌دگاری خوتانه‌وه زۆر گه‌وره‌ن، له‌لایه‌که‌وه چاکه‌یه‌و له‌لایه‌تره‌وه نازاره. مانای ئه‌و ئایه‌ته له‌باسی مانای ئایه‌تی (٤٩) ی سوره‌تی نه‌لبه‌قه‌رده‌دا کراوه موسا داوای کرد له‌خوای مه‌زن نامه‌یه‌کی بۆ بنی‌رتسه خواره‌وه رانمویی ئاده‌میزادی پی‌بکا، پیوستی هه‌ردوو جیهانیان جی‌به‌جی بکا، خوای مه‌زن وولامی دایه‌وه به‌م جو‌ره‌ی خواره‌وه:

وَوَاعَدْنَا مُوسَى ثَلَاثِينَ لَيْلَةً
وَأَتَمَمْنَاهَا بِعَشْرِ فِتْنٍ مِيقَتٍ رَبِّهِ أَرْبَعِينَ لَيْلَةً وَقَالَ
مُوسَى لِأَخِيهِ هَارُونَ أَخْلُفْنِي فِي قَوْمِي وَأَصْلِحْ وَلَا تَتَّبِعْ
سَبِيلَ الْمُفْسِدِينَ ﴿١٤٢﴾ وَلَمَّا جَاءَ مُوسَى لِمِيقَاتِنَا وَكَلَّمَهُ

رَبُّهُ قَالَ رَبِّ ارْنِيْ اَنْظُرْ اِلَيْكَ قَالَ لَنْ تَرِنِيْ وَلٰكِنْ اَنْظُرْ
 اِلَى الْجَبَلِ فَاِنْ اُسْتَقَرَّ مَكَانَهُ فَسَوْفَ تَرِنِيْ فَلَمَّا تَجَلَّى
 رَبُّهُ لِلْجَبَلِ جَعَلَهُ دَكًّا وَخَرَّ مُوسَى صَعِقًا فَلَمَّا اَفَاقَ
 قَالَ سُبْحٰنَكَ بُتُّ اِلَيْكَ وَاَنَا اَوَّلُ الْمُؤْمِنِيْنَ ﴿١٤٣﴾
 قَالَ يَمُوسَى اِنِّىْ اَصْطَفَيْتُكَ عَلَى النَّاسِ بِرِسَالَتِيْ وَبِكَلِمٰى
 فَخِذْ مَا عٰتَيْتُكَ وَكُنْ مِّنَ الشَّاكِرِيْنَ ﴿١٤٤﴾ وَكَتَبْنَا
 لَهُ فِى الْاَلْوَاحِ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ مَّوْعِظَةً وَتَفْصِيْلًا لِّكُلِّ
 شَيْءٍ فَخِذْهَا بِقُوَّةٍ وَاْمُرْ قَوْمَكَ يَأْخُذُوْا بِاَحْسَنِهَا سَأُوْرِيْكُمْ
 دَارَ الْفٰسِقِيْنَ ﴿١٤٥﴾

موسا به لیتی دا به کورانی ئیسرائیل هه رکاتی فیرعهون و دوزمنه کانی له ناوچوون
 نامه یه کیان له لای خواوه بو ئه هیتی، هه موو کارو کرده وى رۆژانه یان بو رۆن ئه کاته وه
 له کرده ره واکان و قه دهغه کراوه کان، خوا وه لامی جی به جی داواکه ی موسای دایه و
 فهرموی:

﴿ وَاَعٰدْنَا مُوسٰی ثَلٰثِيْنَ لَيْلَةً وَاَعْمٰنَهَا بَعَشَرَ ﴾ وه ئیمه به لیتمان دابوبه موسا
 نامه یه کی بوئینیرین له ماوه ی (۳۰) شه ودا، فهرمانی دا به موسا رۆژی نه و سی رۆژه
 به رۆزوو بیت، هه تا به و بۆنه وه پاکتر بیته وه و خوی لیتمان نزیک بکاته وه به به ده نه کی

ته فسر ی زمان کۆری

پاکترەوهو، ئیمە کۆتاییمان بەو سی شەوه بە (١٠) ه شەوی تر هینا. زانایان ئەلین: ئەو بەلینە لەیە کەم شەوی مانگی زیلقەعیده دەستی پێ کردو ناردنی نامە کەیش کۆتایی پێ هات لە شەوی دەهەمی مانگی زیل حیجە .

﴿فَتَمَّ مَقَاتُ رَبِّهِ أَرْبَعِينَ لَيْلَةً﴾ دواى تەواو بوو کاتێکی ئەوتۆ پەرورەدە کەری موسا دیاری کرد بۆ رۆژوگرتنی موسا و دیاری پەرستی خوا بە چل شەوی تەواو. یانێ هەموو ئەو کاتەى کە خوا دیاری کردبوو لەیە کەم جاری بەلینەوه هەتا تەواو بوونی هاتنەخوارەوی نامە کەى خوا گەیشته چل شەوو رۆژ. کەواتە ناو بردنی شەو بە تەنها لەبەر ئەوەیە کات لە شەوهوه دەست ئەکری بە هەلبژاردنی .

﴿وَقَالَ لِأَخِيهِ هَارُونَ أَخْلُفْنِي فِي قَوْمِي﴾ وەموسا بە هارونی برای خۆی کە هارون بوو پێی فەرمو: تۆ جێگە نشینی من بە لەناو تاقمی مندا هەتا من دیمەوه بۆلای تۆ ئەوان، چونکە من ئەچم بۆلای کێوی توری سینا بۆ هینانی ئەو نامەیه خوا بەلینی پێداوم .

﴿وَأَصْلَحْ وَلَا تَتَّبِعْ سَبِيلَ الْمُفْسِدِينَ﴾ وەتۆ ئەوهی پێویستەو چاکەیه بۆیان جێبەجێ بکە لە فەرمانی خواو لە کاروباری رۆژانهیان و، تۆ پەڕەوی رێگەى خراپە کاران مەکە، ئەگەر یەکنی لەوان کردەوهیەکی ناجوری کرد خۆت و ئەوانەى لە گەلتن نامۆزگاریان بکەن، ناگاداریان بە ئەوانە لەمەوبەر دەرونیان بە پت پەرستی ئاودراوه، هارون بە دلێکی گەشەوه نامۆزگاری موسای وەرگرت .

﴿وَلَمَّا جَاءَ مُوسَى لِمِقَاتِنَا وَكَلَّمَهُ رَبُّهُ﴾ وەکاتێ موسا هات بە سەر دەمی ئەو کاتە ئیمە دیاریمان کردبوو کە بێت بۆلای ئیمە بۆ پارانهوه لە ئیمەو، پەرورەدە کەری موسا گفتوگۆی لە گەل کرد. ئەبێ بزانی ئەو گفتوگۆ کردنەى خوا بەبێ نوێنەر بووه، راستەوخۆ فەرمودەى خواى مەزنی ئەبیست لە پشتی پەرەوهو، ئەک لە تەنها لایە کەوه .

﴿قَالَ رَبِّي أَرْنِي أَنْظُرَ إِلَيْكَ﴾ موسا ووتی: ئەى پەرورەدە کەری من تۆخۆتم پێ نیشان بدەو بۆم ساخته بهێتە من تەماشای تۆ بکەم، من زۆر ئارەزوومەندى بینینی تۆم، ئەمەوی بەختیاریم زۆرتر بێی هەر وهك فەرمودەت ئەبیسم .

﴿قَالَ لَنْ نُرَاكَ﴾ خوا فەرموی: تۆ من نابینی لە جیهاندا، چونکە زانیاری بێ ژمارە ی من بریاری نەداوە بگوێجی ئەو داواوەی تۆ بۆ چاوپێ کەوتنی من. داواکردنی موسا هیچ خراپە یەکی تێدا نیە، چونکە دەرونی مرۆف ئەیهوئ هەموو شتی بزانی. بە تاییەتی چاوپێ کەوتنی خوا بەو پیرۆزیە .

﴿وَلَكِنْ أَنْظُرْ إِلَى الْجَبَلِ فَإِنَّ اسْتَقَرَّ مَكَانَهُ فَسَوْفَ نُرَاكَ﴾ وەبەلام تۆ تەماشای ئەو کێو بە، دوا یی ئەگەر ئەو کێو لە جیگای خۆیا مایەو هەر وەك ئیستای و رزآل رزآل نەبوو، دوا ی ئەو هە من تۆ ئەبینی. موسا رووانی بۆلای کێو هەتا خوا ببینی کەچی کێو روچوو نیشانە ی نەمایەو، خوا ی گەورە بەو کردارە ویستی لە موسا بگە یەنی چاوپێ کەوتنی خوا لە جیهاندا ناگوێجی.

﴿فَلَمَّا تَجَلَّى رَبُّهُ لِلْجَبَلِ جَعَلَهُ دَكًّا﴾ دوا یی کاتی پەر وەر دەر کەری موسا بۆ کێو کە دەر کەوت بە جوړی شایانی رێزی خوا یی. یانی لە جیگە ی دیاری کراوی لای چەپ و لای راست و سەر وە لای خوا وە نەبوو. خوا کێو کە ی کرد بە خۆل و یە کسان بوو لە گەل زەویداو بۆ بە دەشت .

﴿وَاخْرَجَ مُوسَا ضَعِيفًا﴾ وە موسا کەوت بە یی هۆشی و ناگای لە خۆی نەما، خوا ی مەزن بە میهرەبانی خۆی موسا ی هینا یەو هۆشی خۆی، وەك خوا ئە فەرموی:

﴿فَلَمَّا أَفَاقَ قَالَ سُبْحَانَكَ ثُبْتُ إِلَيْكَ وَأَنَا أَوَّلُ الْمُؤْمِنِينَ﴾ دوا یی کاتی موسا هۆشی هاتەو بە خۆیا ووتی: چاك و یی گەردی بۆتۆ ئە ی خوا ی مەزن من پەشیمانم بۆلای تۆ، لەو داواوە ی لەتۆم کرد بۆ چاوپێ کەوتنت و، من یە کەمین کە سیکم لەو کەسانە بە نیازی پاکەو بە وەر یان بەتۆ هینا و، بروام هە یە کەس لە جیهاندا تۆ نابینی .

﴿قَالَ يَا مُوسَا إِنِّي اصْطَفَيْتُكَ عَلَى النَّاسِ بِرِسَالَتِي وَبِكَلَامِي﴾ دوا ی ئەو ه ی موسا پارا یەو بە خوا، خوا فەرموی: موسا بە راستی من تۆم هە لێژارد بۆ پیغە مەر ا یەتی، ریزم داوی بە سەر ئادە میزادی ئەم سەر دەر مە ی خۆتا بە هۆی پە یامە کانی منەو بە وێنە ی پیغە مەرە کانی ترو، بە هۆی گفتو گو کردنی من لە گەل تۆ بە تاییەتی و بە یی میانجی گەری

تەفسیری زمان کۆبی

کەسێ تر لەسەر کۆی تور. بەلام جگە لە پیغمەری ئیسلام خوا لە سیدرەتو لمونتەهادا گفتوگۆی لە گەڵ فەرمو .

﴿فَخَذَ مَائِيتِكَ وَكُنْ مِنَ الشَّاكِرِينَ﴾ دواى تۆ وەر بگرە شتێ من بەتۆم بەخشیوه و ریزی تۆم بێ گرتوو لە تەورات و بیکە بە یاسای پۆژانەى خۆت و گەلە کەت و، تۆ لەو سانه بە سوپاش گوزاری من لەسەر ئەو خەلاتە گەورەیه من بەتۆم بەخشیوه.

﴿وَكُتِبْنَا لَهُ فِي الْأَلْوَحِ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ﴾ وە ئیمە نوسیمان بە توانای دەستی بێ وینەى خویمان بۆ موسا لە نیۆ تەختە کانی تەوراتا لە هەموو شتێ لە کاروباری ئاینیدا پێویستیان پێى هەبێ. هەندێ لە زانایان ئەلێن مانای ئەو رستەیه بەم جوۆرە: وە ئیمە فەرماناندا بە جبرەئیل لە لەوحە کاندای بۆ موسا بنوسی لە هەموو شتێ پێویستی پێى هەبێ .

﴿مَوْعِظَةً وَتَفْصِيلًا لِّكُلِّ شَيْءٍ﴾ هەموو شتە کانی بریتی بوون لە ئامۆژگاری کردن و شی کردنەوه و رۆن کردنەوه بۆ هەموو شتێ ، وەك ئەو شتانه پەيوندیان بە فروستادهیهوه هەیه لە باوەریان بەخوا بە پیغمەران و بە پۆژی دواى و فەرمانە دەستوریه کان کە کردەوه رەواکان و کارە قەدەغە کراوه کان .

﴿فَخَذَهَا بِقُوَّةٍ وَأَمَرَ قَوْمَكَ بِأَخْذِهَا بِحَسَنِهَا﴾ دواى تۆ ئەى موسا تەختە کانی تەورات وەر بگرە بە هەموو هیرو توانای خۆتەوهو بە نیازی پاک و چاکەو کاریان پێ بکەو، فەرمان بدە بە گەلە کەى خۆت دەست بگرن بە شیرینترین ناوەرۆکی تەختە کانی تەورات لە ئارام گرتن و لێ بوردن و کاریی کردیان. ئەبێ بزانیی هەموو شتێ خوا بینیری هەمویان چاکن. بەلام هەیانە لەناو خویانا شیرینتر لە یە کترى .

﴿سَأُورِيكُمْ دَارَ الْغَاسِقِينَ﴾ لەمەو پاش بەم نزیکانه من پێشانی ئێوهى ئەدەم کاروان سەراو شوینی حەسانەوهى کەسانی لە سنوری خوا لائەدەن لە جیهاندا بە خنکان و لەناو بردن. لەپاشە پۆژدا بە ناگری دۆزەخ، هەروایشن بۆ نیشتمانی بت پەرستانی شامتان بێ نیشان ئەدەم و ئەیکەم بە نیشتمان بۆ ئێوه .

تەفسیری زمانکۆیی

خواى مه زن ئاده ميزاد نه ترستې له خوبايى بوون كه رايان بكيشى بولاي ووردبونه وه
له نيشانه كانى خوا كه نوسراوون له تهوراتا يا پشت كړدنه ناموژگارى ياساكانى خواو
بیر كړدنه وه لهو كه سانه لايانداو له سنورى خوا .

سَاصْرِفْ عَنْ آيَاتِي الَّذِينَ يَتَكَبَّرُونَ
فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَإِنْ يَرَوْا كُلَّ آيَةٍ لَا يُؤْمِنُوا
بِهَا وَإِنْ يَرَوْا سَبِيلَ الرُّشْدِ لَا يَتَّخِذُوهُ سَبِيلًا وَإِنْ يَرَوْا
سَبِيلَ الْغَيِّ يَتَّخِذُوهُ سَبِيلًا ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا
وَكَانُوا عَنْهَا غَافِلِينَ ﴿١٤٦﴾ وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَلِقَاءِ
الْآخِرَةِ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ هَلْ يُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كَانُوا
يَعْمَلُونَ ﴿١٤٧﴾ وَاتَّخَذَ قَوْمُ مُوسَى مِنْ بَعْدِهِ مِنْ حُلِيِّهِمْ
عَجَلًا جَسَدًا لَهُ خُورٌ أَلْمَيَرُوا أَنَّهُ لَا يُكَلِّمُهُمْ وَلَا يَهْدِيهِمْ
سَبِيلًا اتَّخَذُوهُ وَكَانُوا ظَالِمِينَ ﴿١٤٨﴾ وَلَمَّا سَقَطَ
فِي أَيْدِيهِمْ وَرَأَوْا أَنَّهُمْ قَدْ ضَلُّوا قَالُوا لَئِنْ لَمْ يَرْحَمْنَا
رَبُّنَا وَيَغْفِرْ لَنَا لَنَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿١٤٩﴾

﴿ سَاصْرِفْ عَنْ آيَاتِي الَّذِينَ يَتَكَبَّرُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ ﴾ له مه وودواو بهم نزيكانه
من لانه دم كه سانيكي نه وتو خويان به گه وره دانه نين له زهويدا به جوړيكي نار هواو

ته فسيري زمناكويي

ناشیسته له وه رگرتی نیشانه رونه کانی نیمه که دانراون له نیوان دهرونی خویان و له هه موو گوشه و که ناری .

﴿وَإِنْ يَرَوْا كَلَّ آيَةٍ لَا يُؤْمِنُوا بِهِ وَإِنْ يَرَوْا سَبِيلَ الرُّسْدِ لَا يَتَّخِذُوهُ سَبِيلًا﴾ وه نه گهر بین هه موو نیشانه به له سه ر راستی موحه مه د (د.خ) باوه ر ناهین به و هه موو نیشانه، نه بی نه و که سانه بزائن یاسا و ناوه ر و کی قورئان نه پاریزین له ده ست کاری کردن و گوران و، نه گهر ریگه ی راست و شاره زایی کردن بین نه و که سانه نه و ریگه راسته و نه رناگرن بو خویان و بیکه نه به یاسا .

﴿وَإِنْ يَرَوْا سَبِيلَ الْفِي يَتَّخِذُوهُ سَبِيلًا ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَكَانُوا عَنْهَا غَافِلِينَ﴾ وه نه گهر ریگه ی خوارو خییج و گو مرایی بین نه و که سانه نه و ریگه خراپه و نه گرن به ریگه بو خویان و کاری بی نه که نه، نه و لادانه یان له ریگه ی راست و په پره وی کردنی ریگه ی خراپ به هو ی نه و هه به باوه ر یان به نیشانه رونه کانی نیمه نه به و به درویان خستونه ته وه و، نه وان بی ناگابوون له بیر کردنه وه بو یان و له نرخ بو دانانیان و له ناموزگاری و نه رگرتن .

﴿وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَلِقَاءِ الْآخِرَةِ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ﴾ وه که سانیکی نه و تو باوه ر یان به نیشانه رونه کانی نیمه نه هه تا وه به درویان زانیوون و به گه یشتنی رۆزی دووایی نه به وه پاداشت و پرسپاریان به درو زانیوه بوچ بو ته وه پاداشتی کرداره چاکه کانیان .

﴿هَلْ يُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ نایا نه و که سانه پاداشتیان نه دریتته وه به جگه ی شتی نه یکه نه؟ له جیهاندا چاکه ی یا خراپ بیگومان پاداشتیان نه دریتته وه به شتی کردویانه .

یانئ هه ر که سی باوه ری به خوا و به رۆزی دوائی نه بی سوود له کاری خو ی و نه ناگری، نه و شته یش کو ی کردۆته وه و خو ی پیوه هه لکیشا، به بی سود نه روا به هو ی بی باوه ری خو به وه، چاکه ی جیهانی نه و که سه ناگاته فریای بو رزگار کردنی له ناگری دۆزه خ .

﴿وَاتَّخَذَ قَوْمُ مُوسَى مِنْ بَعْدِهِ مِنْ خَلْبِهِمْ عَجَلًا جَسَدًا لَهُ خُورًا﴾ وه گه لی موسا له دوائی رۆیشتنی موسا بو کیوی تور به بریاری خوا بو هاوردنی نه و نامه به خوا به لیئی پیدا که بیکا به یاسا، وهریان گرت و دروستیان کرد له و شخلا نه ی که قبیته کان دایان نابوو

لایان گوێرە کە یەکی لەش بۆ دانراو بە بێ گیان ئەو گوێرە کە یە دەنگێکی هەبوو وێنە دەنگی گاو ئەو بۆران .

یانی کورانی یەعقوب لە رۆبارە کە پەڕینەوێ چاویان کەوت بە تاقمی بتیان ئەپەرست، ئەو هەبوو داوایان کرد لە موسا بتیکیان بۆ دروست بکات بپەرستن، موسا سەر زەنشتی کردن. بەلام لەو کاتەدا موسا بۆ ماوێ چل شەوێ چو بۆ کێوی تورولایان ئەما بەهەلیان زانی، بەراویژی موسای سامیری شخلی ژنانی بێ کۆکردنەو، ئەو شخڵانەی تێوانەوێ گوێرە کە یەکی بێ گیانی بێ گۆشتی بۆ دروست کردن دەنگێکی لێو ئەهات وەک بۆرە گوێرە کەو دەستیان کرد بە پەرستنی .

﴿أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّهُ لَا يَكْلِمُهُمْ وَلَا يَهْدِيهِمْ سَبِيلًا اتَّخَذُوهُ﴾ ئایا ئەو تاقمێ موسا نەیان ئەبینی کە بەراستی ئەو گوێرە کە یە گفتوگۆیان لە گەڵ ناکاو لە توانایانێ شارەزاییان بکا بە وێنەی یە کێ لە ئادەمیزاد هەتا گومان بێن کە ئەو دروستکەر و خواوەن توانایە، لە گەڵ ئەو هیشدا ئەوان ئەو گوێرە کە یانە دانابو بە خوا بۆ خۆیان و ئەیان پەرست .

﴿وَكَانُوا ظَالِمِينَ﴾ وە ئەوان ستمیان لە خۆیان کرد بە بۆنەوێ پەرستنی ئەو گوێرە کەو لە جگەی خوا بە بێ بەلگە یە. زۆر جینگە ی سەر سۆرمانە مەرۆف بە دەستی خۆی شتی دروست بکاو بپەرستنی .

﴿وَلَمَّا سَقِطَ فِي أَيْدِيهِمْ وَرَأَوْا أَنَّهُمْ قَدْ ضَلُّوا﴾ وە کاتی نەگبەتی کەوتە نێو دەستیان، پەشیمان بوونەوێ خەفەتی زۆریان خوارد لە سەر پەرستی ئەو گوێرە کە یەو، بینیان کە بە راستی ئەوان لە ڕێگەی راست لاینداو، پەنایان برد بۆلای خوا .

﴿قَالُوا لَئِنْ لَمْ يَرْحَمْنَا رَبُّنَا وَيَغْفِرْ لَنَا لَتَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ﴾ ووتیان ئە گەر پەرور دە کەری ئیمە بەزەیی بە ئیمەدا نە یە تەوێ مپەرەبانی لە گەلمان نە کاو لە گوناھی ئیمە خوش نەبی و پەشیمان بونەوێمان لی وەر نە گری بە راستی لە زیانۆمەندانین لە هەردوو جیهاندا .

کاتی موسا له کیوی تور له خوا نه پارایده وه، خوی مه زن هه والی دا به موسا که
 که له که ی تور له ناین وهر گه رانو ده ستیان کرده به پرستی له شی گویره که یه کی بی
 گیان و بی گوشت، رونی نه کاته وه چون پهنی کرده وه وه موسا دوای هاته دی له
 کیوی تور.

وَلَمَّا رَجَعَ مُوسَىٰ إِلَىٰ قَوْمِهِ غَضْبَنَ أَسْفًا قَالَ يَبْنَاسَا خَلَفْتُونِي
 مِنْ بَعْدِي أَعْجَلْتُمْ أَمْرَ رَبِّكُمْ وَالْقَى الْأَلْوَابَ وَأَخَذَ بِرَأْسِ
 أَخِيهِ يَجُرُّهُ إِلَيْهِ قَالَ ابْنَ أُمَّ إِنَّ الْقَوْمَ اسْتَضَعَفُونِي وَكَادُوا
 يَقْتُلُونَنِي فَلَا تُشْمِتْ بِيَ الْأَعْدَاءَ وَلَا تَجْعَلْنِي مَعَ الْقَوْمِ
 الظَّالِمِينَ ﴿١٥٠﴾ قَالَ رَبِّ اغْفِرْ لِي وَلِأَخِي وَأَدْخِلْنَا فِي
 رَحْمَتِكَ وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ ﴿١٥١﴾ إِنَّ الَّذِينَ اتَّخَذُوا
 الْعِجْلَ سَيَنَاءَهُمْ غَضِبَ مِنْ رَبِّهِمْ وَذَلَّةٌ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا
 وَكَذَلِكَ نَجْزِي الْمُفْتَرِينَ ﴿١٥٢﴾ وَالَّذِينَ عَمِلُوا السَّيِّئَاتِ ثُمَّ
 تَابُوا مِنْ بَعْدِهَا وَآمَنُوا إِنَّ رَبَّكَ مِنْ بَعْدِهَا لَغَفُورٌ رَحِيمٌ
 ﴿١٥٣﴾ وَلَمَّا سَكَتَ عَنْ مُوسَى الْغَضَبُ أَخَذَ الْأَلْوَابَ وَفِي
 نُسْخَتِهَا هُدًى وَرَحْمَةٌ لِلَّذِينَ هُمْ لِرَبِّهِمْ يَرْهَبُونَ ﴿١٥٤﴾

﴿ وَلَمَّا رَجَعَ مُوسَى إِلَى قَوْمِهِ غَضْبَانَ أَسِفًا قَالَ بُنْسَمَا خَلَفْتُمُونِي مِنْ بَعْدِي ﴾ وه کاتئ موسا گه پرايه وه له کيوي تور بولای گه له که ی خوی به تورپه یی و رقه وه به خه فه تيکی زوره ووتی: ئیوه خراپ جيگه داری من بوون له دواي من که دهستان داوه ته گویره که پدرستن.

﴿ أَعَجَلْتُمْ أَمْرَ رَبِّكُمْ ﴾ نایا ئیوه بو په له تان کرد وازتان له فرمان و به لئتی پدرو ده که ری خوتان هیناو نارامتان نه گرت هتا من دیمه وه له کيوي تورو دهستان کردوه به پدرستی کویره که؟

زانایان بیران جیاوازه نایا نهو گفتوگوی موسایه له گهل سامیری و تاقمه کویره که پدرسته که یه تی یا له گهل هارون و باوه پدارانیه تی هه رچوئی بی له مه ست ناگوړی. به لام رسته ی (أَخْلَفُونِي) وانه گه یه نی پووی بولای هارون بی کردوه.

﴿ وَأَلْقَى الْأُلُوحَ وَأَخَذَ بِرَأْسِ أَخِيهِ يَجُرُّهُ إِلَيْهِ ﴾ وه موسا به تورپه وه ته خسته کانی تهوراتی فری داو دهستی گرت به سه ری هارونی برای خوی و موی سه ری گرت و رای کیشا بولای خوی.

پرسیار/ فریدانی تهورات که ناو خوی تیدا بوو. راکیشانی موی سهرو ریشی هارونی بی تاوان له لایه ن موسای خوپار پز له بی فرمانی خوا له موساوه زور دووره ؟

وه لام/ بی گوناھی مروف ناگوړی له سروشتیکه وه بولای سروشتیکی تر، شیوه ی نارام یا تورپه یی لانا بری له ناده میزاد به تاییه تی نه گهر تورپه بوون له بهر فرمانی خوی مه زنی. له کاتیکا موسا توشی نهو کاره زور خراپه بوو که له وه و پیش ته مه نیکی زوری خوی دانا له گهل خزمه کانی و رای هینا بوون له سه ر پدرستی خواو یه کیتی خوا، فیری کردبوون له سه ر یاسای ناین راوه ستن، وای زانی باوه ر چه سپاوه له دهرونیانا که چی کوتوپر وهر گهران له ناین و هاوبه شیان بوخوادانا، نهو روداوه کاری زوری تی کردبوو، ئیز چون تورپه نه بی ؟

﴿ قَالَ ابْنُ أَمِّ إِنْ الْقَوْمَ اسْتَضَعْفُونِي وَكَادُوا يَقْتُلُونِي ﴾ هارون به موسای ووت: نهی کوری دایکی خوم: من هیچ خراپه به کم نه کردووه. بهراستی خزمه کاغان منیان به بی چاره و لاوازو زه بون، داناوه نریکبو نهوان من بکوژن به هوی بهرنگاری کردنی من بو نهو کاره خراپه و ته قینه وهیه ده می مندا بو قه ده غه کردنی بهرستی گویره که لهوان .

﴿ فَلَا تُشْمِتْ بِيَ الْأَعْدَاءَ وَلَا تَجْعَلْنِي مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴾ دواپی تو دوزمنان دلخوش مه که به هوی شتی توشی من نه بی له خراپه، نهو بت بهرستانه منیان به دوزمنی خو بیان سه ی نه کرد، بویه نریکبوو من بکوژن، نه گهر تو بهو جوړه له گهل من بکسی نهوان و نه زانن تو له گهل نهوانی و من به بی نرخ دانه نی، من له کارو کرده وهی نهوان دورم و له دژی بووم به تنه هاو، تو من دامه نی له گهل نهو تاقمه سته مکاره بت بهرستانه. بهو ههوالانهی هارون باسی کردن، موسا دل نه رمی روی تی کردو ههستی به بهزه بی و برایتی کرد، بویه.

﴿ قَالَ رَبِّي اغْفِرْ لِي وَلِأَخِي وَأَدْخِلْنَا فِي رَحْمَتِكَ وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ ﴾ موسا فهرموی نهی بهروهرده کهری من: تو خوش بیه له من له سهر نهو شتهی که کردم له گهل هارون و، له برای من خوش بیه که مته رخمی نه کردووه له رانموی و ناموزگاری کردنی خزمه کاغان و وازی لی نه هیتاون له وهر گهرانیان له گویره که بهرست و، تو نیمه بجه نیو بهزه بی و میهره بانی خوت و، تو به بهزه ی ترینی هه موو خاوهن بهزه بیه کان و میهره بانیت له هه موو کس زورتره، هه موو لی بوردنی تو نهی به خشی به هه موو کس، خوی مه زن پارانوهی موسا وهر گرت، چونکه نه یزانی موسا هارون دهر وون و دلیان پاکه.

﴿ إِنَّ الَّذِينَ اتَّخَذُوا الْعُجْلَ سَيَنَالُهُمْ غَضَبٌ مِنْ رَبِّهِمْ وَذِلَّةٌ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ﴾ بهراستی که سانیکی نهو تو نهو گویره که یانه وهر گرتو بو بهرست له جگهی خوا له مهو پاش بهم نریکه نه گا بهوان خه شم له لایدن بهروهرده کهری خو یانه وهو، نه گا بهوان بی نرخ و کرولی له ژیانی جیهاندا به هوی بهرستی نهو کویره که وه، خو بیان ههستی پی نه که ن توشی سهرشوری بوون، دانیشتران به بی نرخ ته ماشایان نه که ن له زینده گانی جیهاندا.

ته فسیری زمان کوی

﴿كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُفْتَرِينَ﴾ هەر بەو ینەى ئەوێ ئێمە سزای گوێرە کە پەرستاغاندا ئێمە سزای هەموو کەسێ ئەدەین درۆو بوختان هەلئەبەستێ و ئەیداته پال خواو جگەى ئەو ئەپەرستن .

پرسیار/ ئەو ئایەتە وائەگەینێ بە گوێرەى رۆالەت ئەو کەسانەى گوێرە کەیان پەرستووە خوا خەشم و سزایان ئەداو بەبێ نرخ دائەنرێن لە ژبانی جیهاندا هەتا کاتی زیندوونەو کەچی ئەوان بەراستی پەشیمان بوونەتەووە خوا لییان خۆش بوووە وەك لەمەوپاش خوا ئەیفەرموێ، کەواتە چۆن خەشم و بێ نرخ و دانان و دورى لە لی بوردنی پەيوەستە بەوانەووە وە پەشیمان بوونەتەووە لە گوێرە کە پەرستن ؟

وەلام/ هەندێ لە زانایان و وولامی ئەو پرسیارەیان داووتەووە فەرمویانە: ئەو کەسانەى گوێرە کەیان پەرست دواى هاتنەووەى موسا بوون بە دوو تاقم: تاقمێکیان بەشیمان بوونەووە بە راستى و نیازى پاکەووە ئەو کەسانە خوا لییان خۆش بوو. تاقمێ تریان بەردەوام بوون لەسەر بت پەرستى، وەك موسای سامیری و تاقمە کەى ئەو کەسانە خەشمی لی گرتن و سەرشۆرى کردن لە جیهاندا و ئابروی بردن .

وولامی تر بۆ ئەو پرسیارە: بەراستى خوا ئەیزانێ جوله کەکان پەشیمان نەبونەتەووەو پەشیمانیش نابەووە هەرگیز لە گومرایى و سروشتى رابوردویان، میژووی باپریان گەورەترین بەلگەیه، چونکە ئەوان هەروەها بەرانبەر بە خواو بە مەروفايهتى گۆران کارێکیان بەسەردا نەهاتووە، لە گومرایى و لە خراپە کردن لە هیچ کاتێک وازیان نەهێناووە مەگەر بەهێزو بەچەك .

پرسیار/ جوله کەکان لەم سەردەمەدا خاوەنى رێژمێکی خۆیانن بەناوى ئیسرائێلهووەو بەرپێریش تەماشای ئەکړین. کەواتە بێ نرخ و سەرشۆریان نەماووتەووە، ئەویش بە رۆالەت دژی فەرمودەى خوايه ؟

وەلام/ ئەبێ بزاین هەرگیز ئەو لاوازی و سەرشۆریە لەسەریان لانهجوووە ئەو رێژمە بەناوچوووە ئەو سەربەخۆیه وینەى رێژمەکانى جگەى خۆیان نیە. بەلكو كۆمەلێكى

چه کدارن و به کرئ گیراون رژیمه داگیر که ره کان په یدایان کردون بؤ پاراستی سودی خوځیان و لیدانی هیژی نیشتمانی، ناویان هه یه و ناوهر وکیان نیه، په یمان (بلفوری) بهریتانیای کون و دهست گیروی تازه ی نه مریکا چاکترین به لگدن بؤ نه و مدهسته، له لایه تره وه هندی رژیمی کون و تازه ی به ناو موسلمان دهستیکی بالایان هه بروه له دروستکردنی نه و رژیمه دا، میژو به پونی نه و کاره یانی نویسه، بؤ نه وه ی نه و رژیمه داگیر که رانه یارمته ی نه مانیش بدن بؤ مانه وه یان له سهر کورسی .

﴿ وَالَّذِينَ عَمِلُوا السَّيِّئَاتِ ثُمَّ تَابُوا مِنْ بَعْدِهَا وَأَمْسُوا إِنَّ رَبَّكَ مِنْ بَعْدِهَا لَغَفُورٌ رَحِيمٌ ﴾
وه که سانیکي نه وتو نه و کاره خرابانه یان کردوه وه له گونا هی گه وره و بچوک و له بی باوه ری، له پاشا په شیمان بونه ته وه و باوه ریان هی ناو ته وه . به راستی په روه رده کهری تو له دوا ی په شیمان بونه وه له و خرابانه لیسی خوشبوونی زوره و زوریش خاوه نی به زهی و میهره بانیه بؤ وهرگر تنی په شیمان بونه وه . بیگومان هه رکه سی په شیمان بیته وه و بگه رپته وه بولای خواو ناین به پاکي هؤ نه کاته وه بولای بی باوه ری و به وینه ی جوه کان خوا لیان خوش نه بی و میره بانیان له گه ل نه کا جوله که بی یا قوره یسی یا جگهی نه وان .

﴿ وَلَمَّا سَكَتَ عَنْ مُوسَى الْفَضْبَ أَخَذَ الْأَلْوَحَ ﴾ وه کاتی رق و توره یه که له دلی موسادا وه ستایه وه هاته وه به سهر خوځاو نارامی روی تی کرد، دوا ی نه وه بؤی ده رکه وت هارون پاکه و که مته رخمی نه کردوه، دوا ی پارانه وه ی بؤخوی و هارونی برای، موسا ته خته کانی تهوراتی هه لگرت به ساغی و به نه شکاوی کاتی له رقا قریدان، له تهوراتیشا هیچ شتی لانه براو، به پیچه وانه ی نه وه ی هندی ووتویانه ته خته کان شکان و هندی تهورات وونووو .

﴿ وَفِي نُسْتَحْيَا هُدًى وَرَحْمَةً لِلَّذِينَ هُمْ لِرَبِّهِمْ يَرْهَبُونَ ﴾ وه لئیو نوسراوه کانی ته خته کانی تهوراتا هه برو راغوی کردن له گومرای و لی بردن و به زهی و میهره بانی و پاکبونه وه ی له چلک و چه پهلئ. گونا، بؤ که سانیکي نه وتو له سزای په روه رده کهری خوځیان بترسن. به راستی و به بی گومان موسا پاریزراوه له گونا، وه که هه موو پیغه مه رانی تر. به لام موسا مرقه و خه فته نه خواو دلخوش نه بی نارام گره و رقیشی نه جولئ، نه وه بو

ته فسیری زما کوی

رقی هلسا کاتی توشی وهر گهرانی گله که ی له ناین رقه که یشی نه ما کاتی دلی بر
هارون نهرمو، بریاری دا توله له وهر گهراره کان بسینی.

وَأَخْنَارُ

مُوسَى قَوْمَهُ سَبْعِينَ رَجُلًا لِّمِيقَاتِنَا فَلَمَّا أَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ
قَالَ رَبِّ لَوْ شِئْتَ أَهْلَكْتَهُم مِّن قَبْلُ وَإِنِّي أَتْلُو لَكَ مَا فَعَلَ
السُّفَهَاءُ مِنَّا إِن هِيَ إِلَّا فِتْنَتُكَ تُضِلُّ بِهَا مَن تَشَاءُ وَتَهْدِي
مَن تَشَاءُ أَنْتَ وَلِيُّنَا فَاغْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا وَأَنْتَ خَيْرُ الْغَافِرِينَ ﴿١٥٥﴾
﴿١٥٦﴾ وَأَكْتُبْ لَنَا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ إِنَّا
هُدُنَا إِلَيْكَ قَالَ عَذَابِي أُصِيبُ بِهِ مَن أَشَاءُ وَرَحْمَتِي
وَسِعَتْ كُلَّ شَيْءٍ فَسَاكُنْهُمُ الَّذِينَ يَتَّقُونَ وَيُؤْتُونَ
الزَّكَاةَ وَالَّذِينَ هُمْ بِآيَاتِنَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٥٦﴾ الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ
الرَّسُولَ النَّبِيَّ الْأُمِّيَّ الَّذِي يَجِدُونَهُ مَكْنُوبًا عِنْدَهُمْ
فِي التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ يَأْمُرُهُم بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَاهُمْ
عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُحِلُّ لَهُمُ الطَّيِّبَاتِ وَيُحَرِّمُ عَلَيْهِمُ
الْخَبَائِثَ وَيَضَعُ عَنْهُمْ إِصْرَهُمْ وَالْأَغْلَالَ الَّتِي كَانَتْ

عَلَيْهِمْ ۖ فَالَّذِينَ آمَنُوا بِهِ وَعَزَّرُوهُ وَنَصَرُوهُ وَاتَّبَعُوا النُّورَ الَّذِي أُنْزِلَ مَعَهُ ۚ أُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿١٥٧﴾

﴿ وَاخْتَارَ مُوسَىٰ قَوْمَهُ سَبْعِينَ رَجُلًا لِّمِيقَاتِنَا ﴾ وه موسا هه لیژارد له تاقمه کانی خوی
حه فتا پیاو له دوواژه هۆز له ههر هۆزی شهش کهس نه بوایه هه فتا و دوو کهس بونایه.
به لام موسا فهرموی: دوو کهستان مهیدن، مایه وه به هه فتا کهسیان، له بهر نهو به لینهی
ئیمه دابومان به موسا، له بهر بیان دانان بۆ خودا و بۆ پیتنه کردنی گونا هه هه ندیکیان
کرد بویان به په رستی گویره که .

زانایان درێژریان داوه ده ربارهی مانا و مه بهست لهو نایه ته: نایا نهو کاته خوا دیاری
کردوه کاتی ناردنه خواره وهی تهورات بوه یا کاتی تر؟ موسا بۆچی نهو هه فتا کهسهی
هه لیژارد؟ نایا له بهر نهو بوه گومانیان برده موسا و وتیان باوه رت پێ ناھیتین هه تا
فه رمودهی خوا نه بسین وینهی تو ؟

یا له بهر هۆیه تر بووه؟ هۆی سزادانی نهو پیاوانه چ شتی بوو؟ نایا نهو بومه له زهیه
نهوانی کوشت یایی هۆشی کردن و نه مردن ؟

له وه لامی نهو هه موو پرسیاران هه دا نهوسین: لهو نایه ته دا شتی نیه بیته هۆ بۆ
هه لیژاردنی نهو هه فتا پیاوه، نهوهی به لگه پێ له سه ری هه ر نهوهیه موسا هه فتا پیاوی له
خزمه کانی خوی هه لیژارد هه تا بیانا به سه ر وه ختی نهو کاتهی خوا بۆ موسای دیاری
کرد بوو، نه پێ بزاین نهو هه لیژاردنه به فرمانی خوا بوو، چونکه موسا به پێ فرمانی خوا
هیچ شتی ناکا، خوا سزای نهو هه فتا پیاوهی داوه به جوژه سزایه شایستهی نهوان بویی،
هۆی پر ساره کانی تریشمان بۆ باس نه کراوه، نهوهی شایانی باس پێ پێسته ئیمه بروامان
وابێ بهو فه رمودانهی خوا که به شی کردنه وه بۆ ئیمه ی باس کردوه .

ته فسیری زمانا کۆبی

﴿ فَلَمَّا أَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ قَالَ رَبِّ لَوْ شِئْتَ أَهْلَكْتَهُم مِّن قَبْلُ وَإِيَّاي ﴾ دوایی کاتی بومەلەرزەکی زۆر سەخت ئەو حەفتا کەسەکی گرت و بێ ھۆشبون، موسا فەر موی: ئەو پەر وەر دە کەری من . ئە گەر تۆ ئارەزۆت ھەبوا یە ئەو کەسانەت لەناو ئە برد لە پێش ئەو ی بێنە دەر وە بۆ ئێرە لە نیۆ خزمانی خویاناو بەر لەو ی گوێرە کە یان ئە پەرست و، منیشت لە ناو ئە برد بە ھەر ھۆیکەو ەبوا یە، ئەو ی راستی بێ موسا لە چاکزینی گە لە کە ی ئەو حەفتا پیاو ی ھەل بژارد بۆ چون بە سەردەمی ئەو بە لێنە ی خوا دا بوی بە موسا کە گە یشتە ئەو شوێنە لە ناو چوون موسا بە تەنھا مایەو ە، ئەو رۆ داو ە دلی موسای بریندار کردنە ی ئەزانی چی بکا و چون پیاو بە ییتەو ە کە بە تەنھا پر و اتەو ە بۆ لای بە نی ئیسرا ئیلیە کان، چون و و لا میان بداتەو ە؟ ھیچ پەنایە بۆ موسا نە مایەو ە جگە ی خوا ی مەزن، بۆ بە کرۆ لێو ە لە خوا پارا یەو ەو فەر موی:

﴿ أَتَهْلِكُنَا بِمَا فَعَلَ السُّفَهَاءُ مِنَّا ﴾ ئایا تۆ بۆ ئێمە لە ناو ئە بە ی بە ھۆی شتی بێ خبرەت و گیلە کانی ئێمە کردوا یانە، بە راستی میھرەبانی و بە زەبی تۆ لەو ە گە و رە ترە کاری وامان لە گە ل بە کە ی؟

﴿ إِنَّ هِيَ إِلَّا فَتْنُكَ ﴾ ئەو بە مەلەرزە ی و چەندین کاری تۆ نیە مە گەر تا قی کردنەو ەو سزادانی بە ندە کانی خۆ تە بۆ ئەو ی تە می خوا بن و پە ند وەر گرن . یانی داوا کردنی ھە ندی خزمانی من بۆ بیینی تۆو گوێرە کە پەرستی ھە ندیکیان وای لی کردن بەر و نە مان بیان بەن .

بۆ زانی: ووشە ی (فِتْنَةٌ) بۆ چە ند مانایە ھاتو ە: بە مانا لە رێگە ی لادان و خراپە کردن، وەك (لَا يَفْتِنُكُمُ الشَّيْطَانُ)، بە مانا جەنگ کردن (أَفْتَنَ الْقَوْمَ) بە مانا تا قی کردنەو ە (فَتَنَّا بَعْضَهُمْ) بە زۆری بە مانای سزادان ھاتو ە (وَأَفْتَقُوا فِتْنَةً)، ئەم مانایە مە بە ستە لە (إِنَّ هِيَ إِلَّا فَتْنُكَ) .

﴿ تُضِلُّ بِهَا مَن تَشَاءُ وَتَهْدِي مَن تَشَاءُ ﴾ تۆ لە رێگە لائە دە ی بە ھۆی ئەو سزادانانەو ە کە سی ئارەزۆت ھە بێ بە بومەلەرزە لە سزای ئە دە ی و، تۆ را غویی ئە کە ی کە سی

ئاره زۆت هه بی و هیز نه دهی به دلی بۆ بهرده وامی له سه ر باوه پهیان. هه موو که سی ئه توانی به بیر کردنه وهی خوی رینگهی راست بدۆزیته وه. به لام شهیتان هه ندیکیان له ناو نه با.

﴿أَلَمْ نَكُنْ لَكَ خَيْرًا مِّنْ نَّفْسِكَ﴾ هه رتۆ کار به ده ست و گه وهی ئیمه ی، دوا بی تۆ خوش بیه له ئیمه و به زیت بی مانا بیته وه و میهره بانیمان له گه ل بکه و، تۆ چاکترینی که سانیکی خاوه نی لی خوشبوون و لی بوردنی. هه موو که سی له خراپه ی که سی خوش بی له بهر نه وه یه که با سی به چاکه بکری یا نازاری له خوی دور بخاته وه. به لام تۆی خاوه ن میهره بان له گونا هی بهنده کانی خۆت نه بوری به بی مزه و پیوسته به هه شتی نه. هه ر له بهر گه وه یی خۆته.

﴿وَأَكْتُبُ لَكَ فِي هَذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ﴾ وه تۆ بنوسه بۆ ئیمه و بۆمانی دابین بکه له م جیهانه دا ژیا نی خوش و یاری داغان له سه ر په رستی تۆ، بۆمانی بنوسه له پاشه رۆژدا به هه شت و په زامه ندی خۆت.

﴿إِنَّا هَذَا إِلَيْكَ﴾ به راستی ئیمه گه را ونیه ته وه بۆلای تۆ په شیمان بوینه ته وه له و کردارانه تۆ لات چاک نه و بی فەرمانی تۆ ناکه یین.

﴿قَالَ عَذَابِي أَحْيَيْ بِهِنَّ مِنْ أَشْءٍ﴾ خوا فەرمو ی: من هه ر که سی ئاره زۆم هه بی توشی سزای خۆمی نه که م که شایانی سزایی و هه چ که سی مافی نه وه ی نه رینگه له من بگری و هه موو کاریکی من داد په روه ریه.

﴿وَرَحْمَتِي وَسَعَتْ كُلِّ شَيْءٍ﴾ وه به خشنده یی و میهره بانی و به زه یی من هه موو شتی نه کریته وه له جیهاندا بۆ باوه رۆداران و بی باوه ران به رۆزی دان به وان و پاراستیان له کاره سات به جۆری که شهیتانی ش نه کریته وه به هۆی بهرده وامی نه و له ژیا ندا هه تا رۆزی دوا بی و له دروست کردیدا نه گه رچا و له یه کدانی و که مزی ش وازی لی بهیتی که س ناوی نازانی. به لام به زه یی بۆ شهیتان به مانا پا داشتی چاکه نه له دوو ارۆژدا، بۆ نه و که سانه یه باوه ریان هی نا وه له گونا ه خۆیانیا ن پاراسته و، جا بۆیه خوا نه فەرمو ی:

ته فسیری زمان کۆبی

﴿ فَسَاكِبُهَا لِلَّذِينَ يَتَّقُونَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ ﴾ دواپی من نه نوسم نهو به زهی و به خشنده یه ی خوم بو نه که سانیکی نهو تو خویان نه پاریزن له بی فه رمانی خواو له بی باوه ری و نهو زه کاته ی پیوست کراوه له سه ریان نه ی به خشن به هه ژاران و سامانی خویان سه ریان لی تیک ناداو یاخی نابن هه تا واز له یاساکانی خوا بهین .

﴿ وَالَّذِينَ هُمْ بِآيَاتِنَا يُؤْمِنُونَ ﴾ وه به زهی من بو که سانیکی نهو تو نه نوسم نهوان باوه ر به ئایه ته کانی هه موو نامه کانی نیمه نه هین و باوه ر به خواو به پیغمه رو به رۆزی دواپی و به هه موو نهو شتانه ی قورنان باسی کردون خو پاریزن و زه کاته کانیا ن نه دن به هه ژاران .
﴿ الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ الرَّسُولَ النَّبِيَّ الْأُمِّيَّ ﴾ نهوانه ی باسکران که سانیکی نهو تو ن به نیازی پاکه وه دوا ی فروستاده و پیغمه ریکی نه خوینه وار نازانی بنوسی نه که ون . خوا ی مه زن لهو ئایته دا باسی پیغمه ری ئیسلامی کردوو به پنج شتی زور گرنگ :

۱- ﴿ الرَّسُولَ النَّبِيَّ الْأُمِّيَّ ﴾ فروستاده یه پیغمه ریکی نه خوینده واره . که سیکی نهو تو نه ی نه زانی بنوسی و بخوینته وه ، سروش ی بو هاتوه له لای خواوه به بی هه ولی خوی ، جیاوازی نیوان (الرَّسُولَ) وه (النَّبِيَّ) نه مه یه : (الرَّسُولَ) فروستاده یه که کرابی به پیغمه رو نامه ی بو نیرابی . (النَّبِيَّ) که سیکه خوا کردیه تی به پیغمه رو نامه ی بو نه نار دووه . که واته هه موو فروستاده یه پیغمه ره . به لام هه مو پیغمه ری فروستاده نیه .
نه خوینه واری شیوه یه کی تاییه تی به تنها بو مو حمه د ﴿ ﷺ ﴾ جگه ی پیغمه رانی تر ، بو نه وه ی بزانی بهو نه خوینده واریه ئاده میزاد له تاریکی بی باوه ری و نه زانیسه وه ده ری هیتاون بولای روناکی باوه رو زانیاری و کاری کردوه ته سه ر ژیا نی ئاده میزادو هه موو نه وه کان له هه موو کات و جیگه یه کا ، بو نه وه یش بزانی هه ر خوا ی مه زن ماموستایه تی کرده به تنها .

۲- ﴿ الَّذِي يَجِدْنَاهُ مَكْتُوبًا فِي التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ ﴾ که سیکی نهو تو یه خوا وه نامه کان نهو فروستاده یانه ده ست که وتوه له ته ورات و له ئیجیلدا ناویشان و شیوازی به نوسراوی و به ته واری ، نهو باسه له ئایه تی (۱۴۶) ی سوره تی نه لیه قه ره و له ئایه تی (۱۶۳) ی سوره تی نیساو دا به رونی باسی کراوه .

۳- ﴿ يَأْمُرُهُم بِالْمَعْرِفِ وَيَنْهَاهُمْ عَنِ الْمُنْكَرِ ﴾ نهو پیغمهده فرمان نهدا به خاوهن نامه کان به چاکه و به فرمانبرداری خواو قهدهغه نهکا لهوان ههموو کاریکی خراب به تاییه تی هاویه شدانان بزخوا.

۴- ﴿ وَيُحِلُّ الطِّيبَاتِ وَيُحَرِّمُ عَلَيْهِنَّ الْحَبَائِثَ ﴾ وه فروستاده به که پروای کردوه بزبان ههموو خوارده مهنی پاک و رهواو قهدهغه کردوه لهوان ههموو خوارده مهنی پیس و نارهوا به تاییه تی گوشتی بهراز .

۵- ﴿ وَيَضَعُ عَنْهُمْ إِصْرَهُمْ وَالْأَغْلَالَ الَّتِي كَانَتْ عَلَيْهِمْ ﴾ وه لائده با له سهریان باری گران و نهو کۆت و زنجیره ی نهو تو له سهریان دانراوه له لایه ن خزیانه وه به پیچه وانیه ی فرمانه کانی تهورات . وهك کوشتنی یه کتری له بریتی په شیمان بونه وه به دل و به نیازی پاک، برینی نه ندامن گوناھی بین کرابن، برینی بهرگن پیسی پیوه درابن، کوشتنی پیاو کوژ به دهستیان قهسی یا به هله . بهرستیان ههر له که نیسه و کلپسادی و له روژی شهمه و یهك شهمه دا.

﴿ فَالَّذِينَ آمَنُوا بِهِ وَعَزَّرُوهُ وَنَصَرُوهُ ﴾ دواپی کهسانی باوهریان بهو پیغمهده هیتابی و ریزیان گرتی بزولاو کردنه وه ی داواکه ی و یارمه تیان دابی بز سهرکهوتی به سهر دوزمنیا.

﴿ وَاتَّبَعُوا النُّورَ الَّذِي أُنْزِلَ مَعَهُ أُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴾ وه دواپی روناکیه کی نهو تو بکهون هاتوه ته له گه لیتا که قورئانه و کاریان بین کردین نهو که سانه رزگاریان نه بین له ههر دوو جیهاندا .

له پاشا خوی مهزن فرمان نهدا به پیغمه (د.خ) که روبکاته ههموو ناده مزاد له عه رب و جگه ی عه رب و نه فدرموی:

يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ جَمِيعًا الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ

فَعَامِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ النَّبِيِّ الْأُمِّيِّ الَّذِي يُؤْمِنُ بِاللَّهِ
 وَكَلِمَاتِهِ ۖ وَاتَّبِعُوهُ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ﴿١٥٨﴾
 وَمِنْ قَوْمِ مُوسَى أُمَّةٍ يَهْدُونَ بِالْحَقِّ وَبِهِ يَعْدِلُونَ ﴿١٥٩﴾

﴿قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ جَمِيعًا﴾ توبلی نئی ناده میزاد من به راستی
 نیردراوی خوام بولای هموتان به بن جیاوازی و بولای هموو نه تهویه له هموو جیگهیه
 هتا رۆژی دووایی. نهك تنها بولای عه رب. به گویهی گومانی هندی له جوه کان و
 هندی له گاوره کان نهو نایه ته له مه کی پیروز هاتوته خواره وه، نهو کهسانه ی نهو تو
 به درو نه خاته وه نایان ووت: کاتی موحه مه د بئ هیز بو نه بیوت: من نیردراوم بو
 دانیش توانی مه کهو گونده کانی ده روبه ری، له پاش نهوی هیزی پهیدا کرد ووتی: من
 نیراوم بولای هموو ناده میزاد.

﴿الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ﴾ خواجه کی نهو تویه
 هه ربو نهوه خاوهن یه تی و پاشایه تی ناسمانه کان و زهوی و هه لسورپنه ری کاروباریانه،
 هیچ په رستراوی نیه شایه نی په رستس جگه ی خوا. زیندونه کاته وه هموو مردوه کان
 له سه ر پاش ماوه ی له شی رزیوان هه روهك یه کهم جار زیندویه تی بئ به خشیون و نه مرینی
 هموو گیانداران له جیهاندا. نهو نایه ته و چننن نایه تی تر بزمان رون نه که نه وه نوینه رو
 میانجی گه ری له نیوان خوی مه زن و بهنده کانیدا نیه، خاوه نیه تی و هه لسورپنه ر بزمان
 هه ر خواجه به ته نها. که واته موحه مه د ﴿﴾ هه رچه نده ره وان ه کراوه بولای هموو
 ناده میزادو جنو که له هموو کات و له هموو جیگه یه کاو به ریزترینی هموو بونه وه رانه و
 دواهاوه ری هموو پیغمه رانه. به لام نه بوخوی و نه بو هیچ که سی خاوه نی سودو زیان
 به خشین نیه.

مده‌ست له‌و نایه‌ته نه‌وه‌یه: شی‌وه‌و پیشه‌ی پیغه‌مه‌ر به‌ه‌موو که‌س را‌بگه‌یه‌نی و بیانی
بناسیتی که موحه‌مه‌د ﴿ ۱ ﴾ ناده‌میزادیکه وینه‌ی نی‌وه، هه‌تا نی‌وه له‌ سنوری ناده‌میزاد
ده‌ری نه‌که‌ن، وینه‌ی گا‌وره‌کان و جو‌ه‌کان عیسا‌و عوزه‌یر به‌ کورانی خوا دانه‌نین. به‌سه
بو ری‌تری موسلمانان له‌شه‌و رۆزا نه‌لین: هیچ په‌رسترای‌نیه جگه‌ی خرا‌و موحه‌مه‌د
فروستاده‌ی خوا‌یه .

﴿ فَاٰمَنُوْا بِاللّٰهِ وَرَسُوْلِهِ الْنَّبِيِّ الَّذِيْ يٰمُنُ بِاللّٰهِ وَكَلِمَاتِهِ ﴾ دوا‌یی نی‌وه‌ی ناده‌میزاد
با‌وه‌ر به‌خوا‌وبه پیغه‌مه‌ر نه‌خو‌ینه‌واره‌که‌ی به‌ین، نه‌و پیغه‌مه‌ره‌ی نه‌وتو با‌وه‌ر به‌خوا‌و به
فه‌رموده‌کانی خوا نه‌ه‌یتی له‌ قورنان و ته‌ورات و نینجیل .

﴿ وَاتَّبِعُوْهُ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُوْنَ ﴾ و نی‌وه دوا‌ی نه‌و پیغه‌مه‌ره‌ بکه‌ون و فه‌رمان‌به‌رداری
نه‌وین، نه‌و رسته‌یه وامن فی‌رده‌کات به‌لگه‌یه له‌سه‌ر نه‌وه با‌وه‌ر ه‌یتان ته‌نها به‌خوا‌و خوا‌ه‌نی
هیچ سو‌دی نی‌ه بو رزگار‌بوون له‌ سزای پاشه‌ رۆز نه‌گه‌ر له‌گه‌ل با‌وه‌ر به‌خوا‌وا په‌یره‌وی
نی‌ررا‌وی خوا نه‌کری و با‌وه‌ر به‌ فه‌رموده‌کانی پیغه‌مه‌ر نه‌ه‌یتی، بو نه‌وه‌ی نی‌وه را‌غو‌یی
وه‌رگرن و پا‌داشت و به‌ه‌شت وه‌ر‌بگرن و به‌رده‌وام‌ین له‌سه‌ر په‌یره‌وی پیغه‌مه‌رو له
ده‌ستور لانه‌ده‌ن .

﴿ وَمِنْ قَوْمِ مُوسٰی اُمَّةٍ يَّهْتَدُوْنَ بِالْحَقِّ وَبِهٖ يَّعْدِلُوْنَ ﴾ وه‌ه‌ندی تاق‌می موسا کۆمه‌ل و
تاق‌می را‌غو‌یی ناده‌میزاد نه‌که‌ن به‌راستی و به‌ گفتو‌گو‌ی راست و، به‌راستی فه‌رمان نه‌ده‌ن
له‌نی‌و ناده‌میزادا به‌ داد‌په‌روه‌رانه .

زانایان بیر‌یان جیا‌وازه له‌ دیازی کرد‌نی نه‌و تاق‌مه‌ی خزمی موسا: چ کاتی نه‌وانه
په‌یدا‌بوون و له‌ چ کاتی‌کا بوون؟ نه‌وه‌ی راستی بی نه‌و تاق‌مه له‌کاتی مانی موسادا بوون،
له‌ دوا‌یدا زۆر‌به‌یان نه‌ماون و هه‌ندی‌کیان به‌رده‌وام‌بوون له‌سه‌ر راستی و له‌سه‌ر
داد‌په‌روه‌ری هه‌تا‌کاتی هاتنی عیسا‌و موحه‌مه‌د، به‌لام نه‌بی نه‌و که‌سانه عه‌به‌دولای کوری
سه‌لام و چه‌ند که‌سی‌کی تری که‌م نه‌بو‌ن که با‌وه‌ریان به‌ پیغه‌مه‌ر ه‌یتا، چونکه نه‌وانه
له‌به‌ر که‌می بیان ناوت‌ری (امة) هه‌ر چۆنی بی قورنانی پی‌رۆز با‌سی جو‌ه‌کانی کرد‌وه به
هه‌موو شی‌وه‌یه‌کی نا‌شیرین و دا‌ویه‌تیه‌ پالیان شو‌ره‌یی و کاری نا‌شایسته له‌ چه‌ند‌ین

ژمارە ی ئایەتەکانی قورئانی پیرۆز، ئەبێ بیشزانین لە دوا ی موسا و کاتی پیغەمەرەکانی تردا
لەنیۆ جۆلە کەکاندا چەندین مۆقی باش و خاوەن باوەریان تیدا پەیدا بوو.
لە روناکی فەرمودە ی قورئانەووە بۆمان رۆن ئەبێتەووە خراپە کردن و لە رێگە ی راست
لادان لە سروشتی جۆه کان و میژویانا زۆر زۆرن، ئایا جۆه کان لە خراپە کردن پاکن
بێگومان پاک نین؟ بەلکو میژویان چاکە ی لی نەوەشاووەتەووە. بۆ نمونە لەم سەرەدەمە ی
ئیمەداو لە کێشە ی نیوان کوردی چەوساووە و رژی می ئەتا تورک تەنھا رژی می زاویتیە کان
بوو بە یارمە تی هەندێ رژی می تر شۆرش گیرەکانی کوردیان گرت و دایانەووە دەست
رژی می تورک بگرە هەندیکیان لی گوشت لەو بارەووە. لەنیۆ هەندێ رژی می بەناو موسلمان
بە کرێ گیراوی ئەوان بۆ کپ کردنەووە ی ئاین پەروەران و نیشتمان پەروەران دەستیان
هەیدە.

پرسیار/ لەوانە یە بپیژێ جیاوازی لەنیوا زاویتی و لەنیوان جۆه کاندا هەبێ، بەو جۆرە
زاویتی جۆلانەووە یە کی رەگەز پەرستییە و ئاوات و پامیاریان خزمە تی داگیرکەرەکان و خوین
مژانەو و بلاو بونەووە ی بێ رەوشتی. بەلام جۆه کان خاوەنی ئاین و وەک ئاینەکانی تر.
وەلام/ یە کەم: ئەو سەرچاوە یە ئەو جیاوازییە ی لی قولاووە هەر جۆه کانێ خوێان لەبەر
ئەو خراپانە سەبێ تراون بە سەریان لە کۆن و لە تازەدا بێسرنەووە بە شیوە یە کی
گشتی، ئەگینا جگە لە رژی مە داگیرکەرەکان و خوین مژو بە کرێ گیراوە کان ئەو
جیاوازیە ناسەلێتن.

دووهم: ئایا جۆه کان بە زاویتی خۆش حال نین و رقیان لێیانە؟ ئەبیشزانن تا قەمکی
چە کدارو جەردەن و نیونراون ئیسرا ئیل، هیچ ئاواتیان نیە جگە ی پاراستنی سودی
داگیرکەرەکان و لێدانی موسلمانان و نیشتمان پەروەران، ئەگەر وانیه بۆچی جۆه کان
یاریدە ی ئەو جەردانە ئەدەن بە دارایی و بە گیان خوێان؟ بەهەزاران ژن و پیاویان
بەخۆرای و بێ مۆچە ئەچنە نیریان بۆ جەنگ کردن لە گەل موسلمانان. ئایا خوێان لەنیۆ
خوێان ناڵین: ئیمە گەلی هەلبێژاردە ی خواین؟ خوا لایەنمان ئەگرێ بۆ دژی هەموو
بونەووەران، خوین و کێشتی ئادە میزاد بۆ ئیمە قەدەغە نە کردووە بۆ ئیمە و رەوا یە، یاسا و

به پرهوى نه وان له سهر نهو بنچينه به دامه زراوه، پروتو كولاتى زانايانى زاوئى نهو
باسانه مان بو رون نه كاته وه، زاوئى ناقمه جهره به كن دروست كراون بو سه پاندنى
ناوه روكى نهو پروتو كولاته.

بو زانين: جوله كاتى وهك نايى خوا كه هاتيتته خواره وه بوسهر موسا كوتايى پى
هاتروه و لايه ن گيرى نه ماوه ته وه، به وينه ي نايه كانى تر، كه واته جوه كانى ئيستا
هه موويان زاوينن مه گهر كه ميكيان و هه موويان بى باوه رن بهو نايينه ي هاتوه بو لاي موسا .

وَقَطَّعْنَهُمْ اثْنَتَيْ عَشْرَةَ أَسْبَاطًا أُمَمًا وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ
إِذِ اسْتَسْقَنَهُ قَوْمُهُ أَنِ اضْرِبْ بِعَصَاكَ الْحَجَرَ
فَانْبَجَسَتْ مِنْهُ اثْنَتَا عَشْرَةَ عَيْنًا قَدْ عَلِمَ كُلُّ أُنَاسٍ
مَّشْرِبَهُمْ وَظَلَّلْنَا عَلَيْهِمُ الْغَمَمَ وَأَنْزَلْنَا عَلَيْهِمُ الْمَنَّاءَ
وَالسَّلْوَىٰ كُلُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ وَمَا
ظَلَمُونَا وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿١٥٦﴾ وَإِذْ
قِيلَ لَهُمْ اسْكُنُوا هَذِهِ الْقَرْيَةَ وَكُلُوا مِنْهَا حَيْثُ
شِئْتُمْ وَقُولُوا حِطَّةٌ وَادْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا نَغْفِرْ
لَكُمْ خَطِيئَتَكُمْ سَنَزِيدُ الْمُحْسِنِينَ ﴿١٥٧﴾ فَبَدَّلَ الَّذِينَ
ظَلَمُوا مِنْهُمْ قَوْلًا غَيْرَ الَّذِي قِيلَ لَهُمْ

فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِجْزًا مِّنَ السَّمَاءِ يَمَّا كَانُوا

يَظْلِمُونَ ﴿ ١٦٦ ﴾

﴿ وَقَطَعْنَاهُمْ أَنتَنَى عَشْرَةَ أَسْبَاطًا أُمَمًا ﴾ وه ئیمه بهنو ئیسرائیلیه کاغان کرد به دوازه
تاقم ههه تاقمیکیان سهه به هۆزیک بوون له دوواز هۆزه کانی کورانی یه عقوبی کوری
ئیسحاق کوری ئیراهیم که یه عقوب دووازه کوری هه بووه ههه کوریککی چه نه
نه ته وه یه که و چه نه تاقمیککی زۆر بوون .

﴿ وَأَوْحَيْنَا إِلَى مُوسَى إِذَا اسْتَسْنَاهُ قَوْمُهُ أَنْ أَضْرِبْ بِعَصَاكَ الْحَجَرَ ﴾ وه ئیمه نیگامان
نارد بۆلای وموسا کاتی خزمه کانی داوای ئاوی خورده وه یان کرد که تو
به دارده سه ته که ی خۆت بده لهو به رده ی لای خۆت، موسایش دارده سه ته که ی دا لهو
به رده دوا ی دوا که یان .

﴿ فَأَلْبَسْنَاهُ مِنْهُ ثَنَاتًا عَشْرَةَ عَيْنًا قَدْ عَلِمَ كُلُّ أُنَاسٍ مَّشْرِبَهُمْ ﴾ دوا یی هه لقلولا
هاته ده ره وه لهو به رده دووازه کانی به گویره ی ژماره ی تاقمه کان به راستی ئایانزانی هه مو
تایفه یه جیگه ئاو خوارده وه یان، هه تا ده سه ته درێژی نه که نه سهه یه کتری و زۆر داریان
سه ته له بی ده سه ته لاتیان نه که نه، هه مویان بتوانن ئاوی خۆیان به بی ئاژاوه به کاره یین له
ئایه تی (٦٠) ی سوره تی نه لبه قه رده دا وینه ی نهو ئایه ته تپه ره بوه .

﴿ وَظَلْنَا عَلَيْهِمُ الْقَمَامَ ﴾ وه ئیمه هه ورمان کردبو به سیبهه به سه ریانه وه هه تا که ره ما
ئازاریان توش نه کا له ده شتی ته یهدا و به خۆشی بژین و،

﴿ وَأَنْزَلْنَا عَلَيْهِمُ الْمَنَّ وَالسَّلْوَى ﴾ ناردبو مانه خواره وه به سه ریانا له ئاسمانه وه که زو
که شیله یه کی شیرین و سپیه و نه که ویتسه سهه دره خت و به رده ئه وانیش کۆیان
نه کرده وه ئه یان خواردو، بۆمان نارد هه ریان بالنده یه پی ئه وتری شیلقه و
گۆشته که یان نه خوارد .

ته فسیری زمانا کۆبی

﴿ كَلُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ ﴾ و نه ئیمه پیمان فرمون: له چه ندین خوارده مهنی پاك و به تام شتی ئیمه کردومانه به رۆزی بو ئیوه بخۆن، بی نومیډ مهن له میهره بانی ئیمه و مهبان شانوه له خانوه کانتان و هه لئى مه گرن .

﴿ وَمَا ظَلَمُونَا وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴾ و نه ئیوه ستهم له ئیمه ناکه ن به شتی ئیمه که می بکه یه نوه زایانمان لی ناده ن به شتی ئیمه لی تان وه گرینه وه، به لام ئیوه ستهم له خۆتان که سوپاسی ئیمه ناکه ن و نازارو سزا توشی خۆتان نه که ن و خوارده مه نیتان لی نه گرینه وه، نه و نایه ته وینه ی نه و نایه ته باسی مانا کانیان کراوه له نایه تی (۵۷) ی سوره تی نه لیه قهرده دا .

﴿ وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ اسْكُنُوا هَذِهِ الْقَرْيَةَ وَكُلُوا مِنْهَا حَيْثُ شِئْتُمْ ﴾ و هبیری نه و کاته بکه نه وه بیژرا به روان فرمانیان پندرا دووای کوتایی جنگیان له گه ل زۆرداران و سه رکه وتیان به سه ریانان له فله ستین ئیوه دانیشن له و گونده دا که به به یتو لموقه ده سه و، ئیوه بخۆن له میوه و دانه و پله و خوارده مهنی له و گونده دا له هه ر جیگه یه ناره زوتان لی هه یه و هه ر کاتی نه تانه وئى بیخۆن .

﴿ وَقُولُوا حِطَّةٌ وَادْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا ﴾ و نه ئیوه بلین: کارو فرمانی ئیمه نه وه یه داوا له خوا به دین لا با له سه رمان گونا هو ناتو او مان به هو ی سوپاس نه کردنمان له سه ر چاکه ی خوا، ئیوه بچه نیو شاری نه ریحا له ده رگای خویه وه به کورنوش بردن و سوژده بردن بو خوا .

﴿ نَغْفِرْ لَكُمْ حَطِئَاتِكُمْ سَنَزِيدُ الْمُحْسِنِينَ ﴾ ئیمه له گونا هه کانی ئیوه خو ش نه بین و سزاتان ناده بین به هو ی گونا هه کانتانه وه زۆربن یا که م کاتى خۆتان به ریزن و به رپه سه وه له خوا. ئیمه پاداشتی چاکه که ران زۆر نه که بین و پله و پایه بیان زۆر تر نه که بین.

﴿ قَبْلِ الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ قَوْلًا لَا غَيْرَ الَّذِي قِيلَ لَهُمْ ﴾ دوایی که سانیکی نه و تو سته میان له خویان کرد له وان گۆریان فرموده ی خوا به جگه ی شتیکی نه و تو بیژا بوو به وان بیکه ن، بویه پیویست کرا گیتروه بکری ن و سزایان به دری، درپژه دان و نه رمی

له گه لیان سودی نیه، ناموژگاری و رانمویی کاریان تی ناکاو هدره شه و ترساندن نایان ترستی.

﴿فَارْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِجْزًا مِنَ السَّمَاءِ بِمَا كَانُوا يَظْلِمُونَ﴾ دوی ئیمه سزامان له ناسمانه وه ناردده سدریان، چونکه شایانی نه وه بیهون له ناو بیرین، ئیتر نهو سزایه به ههر شتی بی توشی نه بن. به هوی شتی سته میان له خویمان کردو به رده وامبون له سهر بی فه رمانی خوا.

له دووایدا خوی مه زن هه والی ترمان نه داتی که ره وای کردبو بو کورانی ئیسرائیل له ههفته یه کدا شهش روژ کار بکه ن و بوژیانی خویمان و پهیدا کردنی خواردده مه نی و شتی تر.

روژی هه وته م پشوو بدن له کارکردن خویمان، ته رخا ن بکه ن بو په رستی خراو تازه کردنه وه ی دروشمه کانی ئاین. به لام نه وان له و سنوره ده رچون، وه ک خوا نه فه رموی:

وَسَّأَلَهُمْ عَنِ الْقَرْيَةِ الَّتِي كَانَتْ

حَاضِرَةَ الْبَحْرِ إِذْ يَعْدُونَ فِي السَّبْتِ إِذْ تَأْتِيهِمْ

حِثَانُهُمْ يَوْمَ سَبْتِهِمْ شُرَعًا وَيَوْمَ لَا يَسْبِتُونَ

لَا تَأْتِيهِمْ كَذَلِكَ نَبِّئُوهُمْ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ ﴿١٦٣﴾

وَإِذْ قَالَتْ أُمَّةٌ مِّنْهُمْ لِمَ تَعِظُونَ قَوْمًا اللَّهُ مُهْلِكُهُمْ أَوْ مُعَذِّبُهُمْ

عَذَابًا شَدِيدًا قَالُوا مَعذِرَةٌ إِلَىٰ رَبِّكُمْ وَلَعَلَّهُمْ يَنْقُوتُونَ ﴿١٦٤﴾

فَلَمَّا نَسُوا مَا ذُكِّرُوا بِهِ أَنجَيْنَا الَّذِينَ يَنْهَوْنَ عَنِ السُّوءِ

وَأَخَذْنَا الَّذِينَ ظَلَمُوا بِعَذَابٍ بَئِيسٍ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ
 ﴿١٦٥﴾ فَلَمَّا عَتَوْا عَنْ مَا نُهُوا عَنْهُ قُلْنَا لَهُمْ كُونُوا قِرَدَةً خَاسِئِينَ

﴿١٦٦﴾

﴿ وَأَسْأَلُهُمْ عَنِ الْقَرْيَةِ الَّتِي كَانَتْ حَاضِرَةَ الْبَحْرِ ﴾ موحه مد تو پرسيا بکه له جوه کان له دانیشتوانی گوندیکی نه وتو له سهر که ناری دهریای سوربون. خوای مه زن ناوی نهو گوندهو نهو دهریایه ی رون نه کردوتهو زانایان نه فهرمون: نهو گونده نه یله یا مه دیدن بسوه دهریا که یش دهریای سوربوه. به ههر جوړی بی نهو گوندهو نهو دهریایه جوه کان خوینان نه یانزانین، بویه پیغمه مهر به فهرمانی خوا پرسپاری لی کردن، هو ی پرسپاره که یش نه مانه ی خواره وه یه:

۱- پیغمه مهر ﴿ ﷺ ﴾ روه پروی جوه کان نه وه ستنی که باوهر به پیغمه مه رایه تی نهو ناکه ن و به باشی نه زانن پیغمه مه ری خوا به، چونکه پیغمه مهر ﴿ ﷺ ﴾ هه والی زوری دابونی له باره ی میژوی پیشوه کانیا نه وه که یه کی لهو هه والانه رودای دانیشتوای نهو گونده یه له سهر که ناری نهو دهریایه که چی هیچ نامه یه کی نه خویندبوه وه له که سیشی نه بیستبو. به لکو به هو ی په یامه وه خوای مه زن بوی باسکردبو.

۲- له بهر نه وه یه پیغمه مهر ﴿ ﷺ ﴾ جوه کان ناگادار بکاته وه له خوینان بایی نه بن و برپاری راستی فهرموده ی خوا بدهن. نهو خوړه وشته بیگانه نیه له جوه کانه وه له میژوی نه وانه وه. به لکو نهو شتانه و بوختان و درو و رهوشتی نه وانه ههر له کونه وه به سهرهاتی نهو گونده یه.

﴿ إِذْ يَعْدُونَ فِي السَّبْتِ ﴾ کاتئ له سنورو فهرمانی خوا دهرچون و رپزی شه مه ی پیروزیان شکاندو دژی فهرموده ی خوا وه ستان که له جگه ی په رستن هیچ شتی لهو روژه دا نه که ن که چی نه وان ده ستیان کرد به راوه ماسی کردن له شه مه دا.

ته فسیری زمانه کی

﴿إِذْ تَأْتِيهِمْ صِيْرَتُهُمْ يَوْمَ مَسِيْحِهِمْ شَرْعًا﴾ لەو کاتەدا ماسیەکانیان ئەهاتن بۆلایان لە
 رۆژی شەمە کە ئهوانا بەدەرکەوتوی و بە ناشکرای ئهیان بینن.

﴿يَوْمَ لَا يَسْقُونَ لَاتَأْتِيهِمْ﴾ وه ماسیه کان ئەههاتن بۆلایان و دەرئەکەئەوتن رۆژی
 ئەوان لە شەمەدا نەبۆنایەو خەریکی کارکردن بۆنایە .

﴿كَذَلِكَ نَبْلُوهُمْ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ﴾ بە وێنە ئه و تاقی کردنەو سەختە ئیمە
 تاقیمان کردنەو ئیمە زانائربوین بە کردەوێ ئهوان بەهۆی ئەووە لە سنور لایانداو بێ
 فەرمانی خویان کرد.

بە کورتی خوی مەزن قەدەغەئێ کرد لەسەر جوەکان کارکردنی جیهانی لە رۆژی
 شەمەدا. بە تابهتی راوهماسی کردن، بەو بۆنەووە وەك کەسێ تاقی بکریئەووە خوا ئەوانی
 تاقی کردەووەتەو، بۆ ئەووی لە هەموو کەسێ بگەیهنێ کە کەماسی زۆریان بۆ دەرئەخا
 بەسەر ئاوی دەرپاکەووە لە رۆژی شەمەدا، لە رۆژەکانی تردا وونی ئەکردن لەژێر ئاودا.
 لە پاشا کۆمەلێک لە جوەکان فێلێکیان ساخته هینا بۆ ئەو شتەئێ خوا قەدەغەئێ
 کردووە لەوان بیکەن و بەرەوایان دانهنا بە دژی فەرمودەئێ خوی مەزن. ئەووەبو هاتن
 چالێکیان دروست کردو ئاویان بۆ ئەو چالە راکیشا بە جوړئێ ماسیەکان لەشەمەدا کە
 ئەهاتنە دەرەووە بچن بۆ ناو ئەو چالە، نەیان ئەتوانی لێ دەرچن و بیگەرێنەووە لە دوایدا
 لە رۆژی یەك شەمەدا ماسیەکانیان راوئەکردن و ئەیان گرتن، ئەیان ووت: ئیمە
 راوهماسی لە رۆژی یەك شەمەدا ناکهین ئەك لە رۆژی شەمەدا. بەلام تاقمێ تریان دژیان
 وەستان و لۆمەیان کردن و ووتیان: ئەو کارە گالئەکردنە بە ئایین و بە فەرمودەئێ خوا،
 لە سزای خوا بترسن، ئەوان ئامۆژگاریان وەرئەگرت.

زانایان ئەلێن: جوەکان لە بارەئێ روداوی راوهماسیەووە، بوون بەسێ بەش: بەشیکیان
 بێ فەرمانی خویان کردووە ستیان کرد بە راوهماسی کردن. بەشی تریان بێ دەنگ بوون.
 بەشی تریان ئامۆژگاری کەری چاکەبوون بۆ نەگرتنی ماسی. خوا ئەو باسەمان بۆ ئەکاو
 ئەفەرموئێ:

﴿وَإِذْ قَالَتْ أُمَّةٌ مِنْهُمْ لِمَ تَعِظُونَ قَوْمًا اللَّهُ مُهْلِكُكُمْ أَوْ مُعَذِّبُهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا﴾ وه کاتی کۆمهڵی له جوهره کان له پیاو چاکانی دانیشتری ئه و گونده و بێ دهنگبوون به ئامۆژگاری که ره کانیان ووت: ئیوه له بهر چ شتی ئامۆژگاری تاقمی ئه کهن خوا له ناویان ئه با یا سزایان ئه دا به سزایه کی زۆر سهخت.

ئه وهی شیان ووت ئەک له بهر ئه وهی ئامۆژگاری کردنیان پێ ناخۆشی. به لام بێ ئومیدبوون له وهی ئامۆژگاری وهر گرن، فەرمان به چاکه کاتی پێویسته به بێ ئومیدی رونهوا.

﴿قَالُوا مَعْذِرَةٌ إِلَى رَبِّكُمْ وَلَعَلَّكُمْ يَتَّقُونَ﴾ تاقمه ئامۆژگاری که ره کان ووتیان: له بهر ئه وه ئیمه بیانو بهیینه وه لای پهروه ده که ری ئیوه که ئیمه بێ دهنگ نه بووین له سه ر ئه و کاره خراپه ی ئه و تاقمه ئه یکه ن له گرته ی ماسیه کان و، له بهر ئه وهی ئه وان له خوا بترسن و خۆیان بپاریزن له راوه ماسی و ئومیدمان وابوو ئامۆژگاری وهر نه گرن.

﴿فَلَمَّا نَسُوا مَا ذُكِّرُوا بِهِ أَنْجَيْنَا الَّذِينَ يَنْهَوْنَ عَنِ السُّوءِ﴾ دوا ی کاتی له بیر ی خۆیان یان برده وه شتی ئامۆژگاری ئه وانی پێ کرابوو له لایه ن پیاو چاکه کانیانه وه ئیمه رزگارمان کرد که سانیکی ئه و تو قه ده غه یان کرد بوو له کاری خراپ و له راوه ماسی کردن.

﴿وَأَخَذْنَا الَّذِينَ ظَلَمُوا بِعَدَابٍ بَئِيسٍ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ﴾ سزای که سانیکی ئه و تو مان داو گرتمان به سزایه کی زۆر سهخت به وه ی ئه و شته ی ئه وان له سنور ده رچوو بوون له راوه ماسی کردن که قه ده غه کرابو له سه ر یان له رۆژی شه مه دا.

﴿فَلَمَّا عَتَا عَنْ مَائِهِمْ عَنْهُ قُلْنَا لَهُمْ كُونُوا فِرْدَةً خَاسِئِينَ﴾ دوا یی کاتی ئه و راوه ماسی که رانه بێ فەرمانی خویان کرد وازیان هی نابو له شتی قه ده غه یان لی کرابوو له کردنی ئه و شته ی ئامۆژگاریان وهر نه گرت و بێ فەرمانی خویان کرد ئیمه ووتمان به وان ئیوه بێ به چه ندین مه یه مونی بێ نرخ و خاوه ن زیان و به د ره وشت به له شه وه، گه و ج و تو ره و لاسایی که ره وه یه، به جو ری چاکه و خراپه جو ی نه که نه وه. ئه گێر نه وه ئه و تاقمه دوا ی

ته فسیری زمان کۆبی

بونیان بە مەیعون سی رۆژمانهوه، دواپی له ناوچون، چونکه ئەو شتە شیوه کە ی بگۆری
له سی رۆژ زیاتر ناژی و منالی له رەگەزی خۆی نای.

پرسیار/ بە راستی دەستوری خوا واییدا بووه سزای گوناھبار بەهۆی گوناھە کە یهوه
نادا له جیهاندا به ئاگاداری بوون و به بینینی چاوو به گۆرە ی فەرمودە ی خوا
(وَلَوْ يُؤْخَذُ اللَّهُ النَّاسَ بِمَا كَسَبُوا مَا تَرَكَ عَلَى ظَهْرِهَا مِنْ دَابَّةٍ) وهه گەر خوا سزای
ئادەمیزاد بدا بەهۆی شتی ئەیکەن نای هێتی بەسەر زهویدا هیچ شتی بپوا بەسەریا. دوا
چون خوا سزای کەسانیککی ئەوتۆ ئەدا له فەرمانی خوا دەرچن بەهۆی گرتنی ماسییەوهو
واز لهو کەسانە ئەهێتی روبرای خوین دروست ئەکەن له فیتام و له فەلەستین و کۆنگر
و یابان به تایبەتی لەهەر چوار پارچە ی کوردستان و جگە ی ئەوانیش؟.

وهلام/ بەلێ زۆر راسته خوی مەزن گوناھباران توشی سزا ناکا له جیهاندا بەهۆی
گوناھەوه هەرچەندە زۆریشی و گەورەیی، ئەگەر توشیان بکا پاک و پس وهک یەک له ناو
ئەبا بەلێ بهی جیاوازی، ئەبێ بزاین ئەو کەسە ی واز له خراپە بهیتی بەهۆی ترسی
کارەساتەوه ریزی بۆ دانانری. بەلام ئەبێ هەر لەبەر ترسی خواو خۆشەویستی چاکەوهی
نای له بیرمان بچیتەوه کە کاری له جیگە ی شیوا ی خوا دانراوی خوا، دامەزراوه به
پارانهوی پیغمەمران بۆ له ناوبردنی تاوانباران وهی ئەگری و ئەیکا به کاری پەک خەر
بۆیان هەتا دانیشترانی داهاوو تەمی خواربن، ریزی پیغمەمران لایان رۆن بیتەوه بۆ
چەسپاندنی پیغمەمرە یەتیه کەیان. ئەبێ ئاگادار بین لەم سەردەمە ی ئیمەدا پیغمەمران نین
هەتا داوا بکەن له خوا بۆ توش کردن و بنێکردنی خوین ریزان و تالان کەرانی گیانی
گەلانی بی تاوان.

ئادەمیزاد به کردەوه ی خویان پاداشتیان ئەدریتەوه با کاتە کەیشی درێژە بکیشی،
کەسی پەله ئەکا بۆ تۆلە سەندن کە له نەمانی خۆی بۆسی، خوایش له کەس ناترسی.

قورئانی پیرۆز به دریزی باسی کورانی ئیسرائیلی فەرموه له گەل بی باوهری و خراپە
بلاوکردنەویان له زهویدا، ویتە ی زۆرمان له رەوشتی پیسیان باس کردوه کە ئەوان
شایستە ی هەموو سزایەکن خوا له گەلیان بکاو ئابرویان ببوێ نرخیان بکا له جیهاندا.

تەفسیری زمانکۆبی

به لّام هه ندى كهس له وانه به كه وېته نيو سهر گهردانيه وه و گوماني ناشايان بيا دهر باره ي
نهم نايه ته پيروزه ي دوايى كه نه فهر موى:

وَإِذْ تَأَذَّنَ رَبُّكَ لِيُبْعَثَنَّ عَلَيْهِمْ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ مَنْ
يَسُومُهُمْ سُوءَ الْعَذَابِ إِنَّ رَبَّكَ لَسَرِيعُ الْعِقَابِ وَإِنَّهُ
لَغَفُورٌ رَحِيمٌ

﴿ وَإِذْ تَأَذَّنَ رَبُّكَ لِيُبْعَثَنَّ عَلَيْهِمْ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ ﴾ وه توبى نيو كه كاته به كه ره وه
پهروه ده كه رى تو راى گه يانده وه پيوستى كراوه كه به راستى ره وانه بكا بو
سهر چوه كان و زال بكا به سهر يان هه تا روژى دووايى هه لسانه وه ي مردووان له
گوره كانيان:

﴿ مَنْ يَسُومُهُمْ سُوءَ الْعَذَابِ ﴾ كه سى بجه ژينى به جوه كان سزاي سهخت و گران له
كوشتن و له دهر به ده رى كردن و په رته وازه كردنيان به جيهاندا، ديل كردنى ژن و
مناله كانيان و سهرانه لى سهندنيان و نازاردانيان .

﴿ إِنَّ رَبَّكَ لَسَرِيعُ الْعِقَابِ ﴾ به راستى پهروه كه رى تو سزاي زور سهخته بو كه سى
باوه نه هيتى و سزاي دوواناڅا، به تايه تى بو كه سى بهرده واميى له سهر بى باوه رى. له و
نايه ته به لگه هه به له سهر نه وه خوا كړ نه كاته وه بو يان له گه ل نازارى جيهاندا سزاي
پاشه روژ. كه واته نه و سزايه بهرده وامه له سهر يان له ههر دوو جيهاندا.

﴿ وَإِنَّهُ لَغَفُورٌ رَحِيمٌ ﴾ وه به راستى پهروه كه رى تو لى خوشبونى زوره بو نه و
كه سانه ي په شيمان نه بڼه وه و داواى لى خوشبون نه كهن، ميه ره بانه بو باوه رداران.

نيستا به كورتى وولاى سهر گهردانى و گوماني ژهراوى نه و كه سانه نه ده ينه وه بهر
له مانا كردنى نايه ته كه باسمان كړو نه لى: ناوه روځى نه و نايه ته زوره راست و بېگومانه،
نه وه بو له نايه تى (۵۳) ي نهم سوره ته دا خوا گه وړه زالى كړدبو به سهر جوه كاندا فيرعه ون

ته تفسيرى زمنا كويى

و بابولیه کان و فارسەکان و جیگەنشین و باش ماوهی ئەسکەندەر و لە دواشدا گاورەکان.

لە تەفسیری بەحرو لموصیتا فەرمودەیه کی زۆر جوان و بە نرخ لە میژوی ئەواندا هەیه (بەرپاستی کۆمەڵی لە گاورەکان توشی هەژاری و بێ دارایی بوون و هیچ شتیکیان بۆ نماندەوه بۆیان نەلوا، بەو بۆنەوه جووەکانی نیشتمانی خۆیانیان کرد بە کۆیلە و فروشتیان بە دراوسێکانیان، لە ئەنجامی ئەو کارەدا جووەکان هەڵهاتن لەبەر ئازار و کرۆڵی و ئەشکەنجە دانیان، پەنایان بردە لای جیگەکانی تر. بە تاییبەتی نیو دورگە ی عەرەب لەویدا زۆر بە ئاسایش ژیان و رایان بووارد بە خوشی هەتا کاتی هاتنی پیغممەر ﴿ﷺ﴾، ئەو پەیمانەی لە نیوان ئەوان و پیغممەردا بەستراو و شکانیان، بۆیه هەندیکیان کوژران، جیگەنشینی دووهمی پیغممەر ﴿ﷺ﴾ عومەری کۆری خەتاب ئەو کەسانەیان مابوونەوه دەری کردن، لە پاشا بە رۆژئاوا و بە رۆژهەڵات بەلاو بوونەوه بە کەمی و بەبێ سەر بەخۆیی و بە دوواکەوتووی، فەرمانبەرداری جگە ی خۆیان بوون بەبێ نرخ).

دوایی جووەکان کە بۆیان دەرکەوت بێ نرخ و ناویان نابری و باسیان ناکرێ مەگەر بێن بە خزمەت کاو و دەست کەلای پوختە ی رژیمة داگیر کەرەکان و خۆین مژان، چۆن و خۆیانیان فروشت بە هەموو داگیر کەریکی زۆردار، هەموو ناموس و پارە ی خۆیانیان بۆ تەرخان کردن، ئەوانیش باوەشیان پێداکردن و فەرمانیان دا بە جووەکان هەموو نەخشە و خۆین رژانیان بۆ جێبەجێ بکەن، ئەوانیش بە فراوانی دڵەوه وەریان گرت، زۆر رووداوی خرایان بۆ جێبەجێ کردن. دوایی لە هاوینی سالی (١٩٦٨) روون بویهوه بۆ دانیشتوانی سەرزەوی کە هەندەئێ لە رژیمة داگیر کەرەکان فەرمانیان داوه بە جووەکان لە رۆژهەڵاتی ئەوروپادا هەڵسن بە هەول دانیکی بێ ئەندازە کە رژیمةکانی رۆژهەڵاتی ئەوروپا بجنە نیو بازە ی داگیر کەران ی رۆژئاوای ئەوروپا بەبێ بیرورای دانیشتوانی ئەو نیشتمانە، ئەوانیش زۆر بەبێ شەرمانانە دەستیان پێ کرد. بەلام بیرورایان دەرکەوت نابرویان چوو بەر لەوه ی نەخشە کەیان سەربگری، بەو بۆنەوه نزیک بوو جەنگی سیهەم

تەفسیری زمانکۆیی

پهيدا بښي، بويه له دووايدا و لهووه بهریش بؤ خزمهت کړدنی پږيمه داگیر که ره کان
تاقمی چه کدارو جهرده بیان دروست کړدبو له جوه کان له زهوی موسلمانان ناویان برد
به پږیمی ئیسرائیل بؤ کپ کړدنه وهی موسلمانانی نیشتمان پهروه.

پرسپاری نه کړی له ههمو مړوځنکی ژيرو به وېژدان: نایا دروسته ئیسرائیل ناوبری به
دهولت به راستی که چی نه گهر داگیر که رانی خوین مژان یه ک پږژ وازیان لی بهین له ناو
نه چن ناویان نامینی؟ نهوا نه له لایه که وه، له لایه تروه نه گهر پږیمه دراوسی کانیان،
وینهی میسرو نوردن به ناشکرای و پږیمه کانی تری به ناو موسلمان به نهی بپان نه دایه
به خاوهن پږیمیتی بپان له بهرمانه وهی کورسیه کانی خویان و دلخوش کړدنی پږیمه
داگیر که ره کان نهو پږیمه نه نه مایه وه.

به راستی نهو پږیمه ی جوله که دروست بووه به نارهواپی و به چه کداری و جهردهی،
ههمو پږیمیکي راست و پهوا نه بی له سهر بنچینه ی راستی و ناشتی دروست بی و
دوربی له په گه زهرستی، دروستبونی ئیسرائیل پږیمیکي سهر بازیهو بؤ چه ک دروست
کراوه، پږیمیکه له دهست دریژی و په گه زهرستی ناوهستی، ههمو نرخیکی زاوینیه تی
و په گه زهرستی و دل پیسی و فیل و دهست دریژی و تاوانه. نوسه ری ئینگلیزی
(کریستوفر مارلو) له شانوگه ری جوه کانی مالتیدا نه لی: (پهیدا بونی ژیان له گه ل جودا
له ههر که سیکه وه بی جوړیکه له شیتی. دهرمان بؤ دهرونیان نیه جگه ی چه ک و دهست
دریژی) نایا پاش نه وانه ههمو موسلمانان چو ن نه ژین له گه ل جودا به ناشتی؟ نایا شتی
وانه بی و راسته بیژری: جوله که پیای به پږیز له کاتیکا جهردهو پیاو کوژن که چی
ناویان بری به دهولت. به سهدان موسلمانان کوشتووه و ناواره یان کړدوون به
یارمه تی داگیر که رانی خوین مژ. به داخه وه دؤستی زوړیان هدی له نیو پږیمه به ناو
موسلمانان کاند و نه خشه یان بؤ نه کیشن نه بن به ستونی پیجهم بپان له دژی خزم و هاو
ناین و هاو نیشتمان خویان. به لی: نه گهر جهردهو پږیمه گرو پیاو کوژو ناواره که ری
دانیشتون چاکبی و به پږیز بژمیرن جوله که و هاو سوینده کایان و به کړی گیراوه کانیان و
نه وپه ری گه وروه به هیژن نه ویش لای چ که سی؟.

وَقَطَعْنَاهُمْ فِي الْأَرْضِ أُمَمًا مِّنْهُمْ
 الصَّالِحِينَ وَمِنْهُمْ دُونَ ذَلِكَ وَبَلَوْنَاهُمْ بِالْحَسَنَاتِ
 وَالسَّيِّئَاتِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿١٦٨﴾ فَخَلَفَ مِنْ بَعْدِهِمْ خَلْفٌ
 وَرِثُوا الْكِتَابَ يَأْخُذُونَ عَرَضَ هَذَا الْأَدْنَىٰ وَيَقُولُونَ سَيُغْفَرُ لَنَا
 وَإِنْ يَأْتِهِمْ عَرَضٌ مِّثْلُ الَّذِي أَخَذُوهُ الْعَمَلُ يَأْخُذْ عَلَيْهِمْ مِمَّا شِئُوا الْكِتَابِ
 أَنْ لَا يَقُولُوا عَلَى اللَّهِ إِلَّا الْحَقَّ وَدَرَسُوا مَا فِيهِ وَالِدَارُ الْأُخْرَىٰ
 خَيْرٌ لِلَّذِينَ يُتَّقُونَ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿١٦٩﴾ وَالَّذِينَ يُمَسِّكُونَ
 بِالْكِتَابِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ إِنَّا لَا نَضِيعُ أَجْرَ الْمُصْلِحِينَ ﴿١٧٠﴾
 وَإِذْ نُنَقِّنَا الْجَبَلَ فَوْقَهُمْ كَأَنَّهُ ظِلَّةٌ وَظَنُّوا أَنَّهُ وَاقِعٌ بِهِمْ
 خُذُوا مَاءً آتَيْنَاكُمْ بِقُوَّةٍ وَّأَذْكُرُوا مَا فِيهِ لَعَلَّكُمْ تُتَّقُونَ ﴿١٧١﴾

﴿ وَقَطَعْنَاهُمْ فِي الْأَرْضِ ﴾ وه نيمه جوه کاغمان پارچه پارچه کردو پهراکه نده مان کردن
 له زه ویدا به چه ندین کومه ل هدر یه که یان له جیگه یه، نه نیشتمانیکیان ما کویان بکاته وه
 نه ده وله تی هه بوو بیان ریژی.

زاوینیه کان هه ولیاندا رژی میان بو دروست بکه ن له روبری نیله وه هه تا روبری
 فورات به هو ی جهرده ی و کوشتی دانیشترانده به نه نی و به ناشکرا به یارمه تی رژی مه
 خوین مزه داگیر که ره کان وینه ی نه مه ریکا به تازه یی. زاوینیه کان وایان داوه له میشکی

ته تفسیری زمانا کوی

خویان نهو دهست دریژی و کوشق و برینه نهو هی نهوان نهیانه وی دیته جی ، ناگیان لهو نهی که جوه کان له سهر بونا دانیشتون لهوانه به به قیته وه له ژیرانا، زور کاره سات و رودای وا پهیدا نه بی کهس نایزانی جگهی خوی مه زن، هله سورانی بونه وهران و بوژانه وه له ناوبردیان به دهستی خوی به تنها نه که به دهستی زاوینه کان و داگیر کهران .
﴿ مِنْهُمْ الصَّالِحُونَ ﴾ هندی لهو بهی ئیسرایلیانه خوا باسی کردون پیسو چاکن و ئایینی موسایان و هرگرتو نهیان گوری، باوهریان به عیسا و به موحه مه د هینا، نهو باس و شیوا نه له تهوراتا خویندوبیانه وه نهیان گورین، به پاکی ئایینی دهست لی نه دراوی موسا بویه که پیغمه مری ئیسلام هات باوهریان بی هینا.

﴿ وَمِنْهُمْ دُونُ ذَلِكَ ﴾ وه جوه کان ههیان بوو جگهی پیسو چاکان بوون و باوهریان نه هینا له سنور دهرچوون، پیغمه مری کانی خویانیان کوشق و بوختان هله نه به سق بویان و سودیان نه خوارد .

﴿ وَبَلَّوْنَاهُمْ بِالْحَسَنَاتِ وَالسَّيِّئَاتِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴾ وه ئیمه هه موویانمان له پیسو چاکان و جگهی نهوان گیروده مان کردن و تا قیمان کردنه وه به چه ندین چاکه له هه رزانی لهش ساغی و گوزهرانی خوشی و به چه ندین خراپه له گرانی و هه ژاری و ناتاواوی و نازارو نه خوشی دل و لهشیان بو نهو هی نهوان بگه رینه وه بولای به رستی خوداو واز له بی فرمانی خوا بهین سوپاسی چاکه کانی ئیمه بکه ن که چی هه تا نه هات خراپه نه بوون و نهیان ووت: خوا هه ژاره وه دهست قوچراوه، ئیمه ساماندارو دهست کراوه یین .

﴿ فَخَلَفَ مِنْ بَعْدِهِمْ خَلْفٌ وَرَثُوا الْكِتَابَ ﴾ دواپی پیشه کانیان رویشق تا قمی تریان له جیگهی نهوان دانیشتن نهوه له دواپی نهوه، وهریان گرت نهو نامیه که تهوراته له رابورده کانیانه وه خویندوبیانه وه زانیان چ شتیکی تیدابه هه تا کاتی پیغمه مری ﴿ ﷺ ﴾ .

بوزانین: جیاوازی نیوان (خَلَفَ) بهلامی زه نه دارو نیوان (خَلَفَ) بهلامی سه ردار به که میان تا قمه پیاوکی خراپن و دین به دواپی تا قمی تر دا . دوه میان بریتین له پیسو چاکان .

﴿يَاخُذُونَ عَرَضَ هَذَا الْأَدْنَى﴾ ئەو تاقمە ھاتوانە ۋەرنە گرن شتىكى نەماۋە بى بەردەوام لەم جىھانەدا ، بەدەست كارى كردنى تەۋرات و گۆرىنى شىۋەى پىئەمەر بەرتىل و سودو دارايى خراپ تىر ناخۆن و چاو چنۆك و بوختان چىن .

﴿وَيَقُولُونَ سَيُغْفِرُ لَنَا﴾ ۋەئەللىن ئەو تاقمە: لەمەو دوا لى بوردن بۆ ئىمە ھەيە لەلايەن خواۋە ئىمە لەسەر ھىچ شتى سزامان نادى، چونكە ئىمە كورى خوا خۆشەويستى خواۋ گەلى خوايىن .

﴿وَإِنْ يَأْتِهِمْ عَرَضٌ مِثْلُ الَّذِي أَخَذُوهُ﴾ ۋەئەگەر بىت بۆلاى ئەوان ئەمپروو دواى ئەمپروو شتى نەماۋە بى دەوام لە كالاي جىھان وىنەى ئەۋەى لەمە ۋەريان گرتوۋە ئەمانەى دوايش ۋەرنە گرن، لە ھىچ شتىك ناگەرپنەۋە قەدەغە بى يان نا، كەم بى يان زۆر . بەمرجى پارەو پولى تىدائى بەداخەۋە ئىمەى دانىشتوانى ئەم سەردەمەى ئىمە ھەمانە خوى ئەوانيان گرتوۋە .

پرسىيار/ ئەو رىستەيە و رىستەى پىشوو بە رۋالەت ماناكانيا يەكن بۆچى دوۋپات كراۋەتەۋە ؟

ۋەلام: مەبەست ئەمەيە: خۋاى مەزن بە درۆيان ئەختەۋە كە ئەوان ھەموو كاتى بەردەوامن لەسەر كردنى گوناھو خراپە بە تايەتى بەرتىل ۋەرگرتن و ھۆ ناكەنەۋە بۆلاى چاكە جار لەدواى جار نرخ بە چاكەو بە فەرمانى خوا نادەن، بەردەوامن لەسەر پەيداكردى سامان و مەبەستى تريان نىە كەچى ئەللىن: لى خۆش بوون بۆ ئىمەيە .

﴿أَلَمْ يَأْخُذْ عَلَيْهِمْ مَثاقُ الْكِتَابِ أَنْ لَا يَقُولُوا عَلَى اللَّهِ إِلَّا الْحَقَّ﴾ ئايا ۋەرنەگىراۋە لەسەر ئەو بەرتىل خۆرانە پەيمانى نامەى تەۋرات كە نەيللىن و نەيدەن بەسەر خوادا مەگەر راستى، زۆر رۋنە كە ئەوان درۆيان ئەدايە پال خوا، ۋەك ئەۋەى ئەيان ووت: خوا خۆش ئەبى لەھەر گوناھى ئىمە بىكەين، خۆيشيان ئەيان زانى درۆ ئەكەن و تەۋراتيان لا بوو، ۋەك خوا ئەفەرمۈى:

﴿وَدَرَسُوا مَا فِيهِ﴾ وه خوێندبویانەوه شتی لەئێو ئەو نامەیەدا بوو، کارە قەدەغە کراوە کان و ڕەواکانیان زانیبوو، هەموو شتی کە لە تەوراتا نوسرابوو ئەیانزانی کە خوا لەو کەسانە خوش ئەبێ پەشیمان ببنەوه واز لە گوناھ بهێتن. بەلام ئەو کەسانە بەردەوام بوون لەسەر گوناھ کردن و لەوانە ئەژمێرین لەناو بچن، هروەها ئەزانن کە تەورات پەیمانی ئی وەرگرتوون لەسەر هەموو کەسێ بەخوا و بەناوەڕۆکی تەورات باوەرپهێتن و پێویستە بوختان و درۆندەنە پال خوا، گوناھباران خۆیان بەو پەیمانه ئەزانن کەچی بەردەوامن لەسەر گوناھە گەورەکان و ئەلێن: خوا لیتمان خوش ئەبێ، ئەو شتانه ئەوان کردیان لە شکاندنی پەیمان بەدرۆدان و بوختان بەسەر خوادا هۆی سزادانیانە ئەک ئی خوشبوون، بێ بەشن لە ئی بوردن ئەو بوختان کەرانه .

﴿وَالْدَارُ الْآخِرَةُ خَيْرٌ لِّلَّذِينَ يَتَّقُونَ أَفَلَا تَعْقِلُونَ﴾ وه شتی لە خانوی دواپیداوێ لەوهی خوای مەزن نامادەو کردوو بوو دۆستانی خۆی و خاوەن پەرستەکان و کار کەران بە فرمودەو خواو نامەو خوایان نەگۆرابی و بەرتیلیان وەرناگرتی چاکترە بوو کەسانێکی ئەوتوو خۆیان ئەپاریزن لە خراپەو لە سزای خوا ئەترسن. ئایا ئێسە بوو نافامن و ئەقل وەرناگرن و ئەو شتانه بزائن و بێر بکەنەوه؟ پاداشتی لەناو نەچونی پاشە رۆژ نەگۆرنەوه بە کالای بێ نرخ و براوێ جیهان. ئەو کەسانە هەواو هەوێسیان ئەقلێانی داپۆشیە و دەرونیان توشی نەخۆشی کردوو، ئێتر چۆن ئەو خەنە کارەوه بوو خوا ناسین و چاکە کردن.

﴿وَالَّذِينَ يُمَسِّكُونَ بِالْكِتَابِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ إِنَّا لَا نَضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ﴾ وه کەسانێکی ئەوتوو دەستیان گرتوو بە نامەو خوا کە تەوراتە بە توندی کار بە ناوەڕۆکی ئەکەن و دەست کاری ناکەن و سنورەکانی ئەپاریزن و نوێژەکانیان ئەکەن و پێدەو ئەکەن و ئەیکەن لە کاتی خۆیا و ئەزانن کۆڵە کەو ئایینە. بەراستی ئێمە بە زایە نادەین پاداشت و مزەو چاکە کەران، بە پاکی دەرونیانەوه شایستەو وەرگرتنی پاداشتی کردەوهو خۆیان. ئەو ئایەتە تانە تەشەرەوێ لە جووکان کە بە زمان باوەریان بە تەوراتەو کاری پێ ناکەن دوبارە تانەو تەشەرەو تاوانجە بوو هەموو کەسێ خۆی بەدا بەلای ئایینەوه سستی بکا لە

فهرمانه کانیډا. به تاییه تی کردنی نویژ که کۆله کهی ئاینه. به لام دانیش توانی ئه م سهرده مه و لاوان و خویته واران نویژیان له که ناره وه داناه به شتیکی سهرکی نازان. ئاین به گویره ی هه وه سی خویان ته ماشای نه که ن، خو نازان نویژ نه کردن گوناھی زۆر که وریه، بگره له داوین پیسی و کوشتن که وریه تره، خوای مه زن بو جاری تر روی فهرمودهی خوی ئه گیریتیه وه بۆلای جوه کان و گه لی موسا و نه فهرموی:

﴿وَإِذْ نَتَقْنَا الْجَبَلَ فَوْقَهُمْ كَأَنَّهُ ظُلَّةٌ﴾ و هتو بیری ئه و کاته بکه ره وه به بیری ئه و جووانه ی بکه ره وه ئیمه ئه و کیوه مان هه لکه ندو به رزمان کرده وه له ژور سه ریه وه به وینه ی چه ترئ سیهری کردبو به سه ریه وه. زانایان ئه لین: ئه و کیوه کیوی توریوه.

﴿وَوَظَنُوا أَنَّهُ وَاقِعٌ بِهِمْ﴾ و هوایان ئه زانی که به راستی ئه که وی به سه ریه مانا، ترسیان لی په یدا بوبو ترسیکی زۆر که وریه، ئه و کاره په ک خه ره بو ئه وه بوه بترسن و فهرمانه کانی ته ورات وهر بگرن، هه رشتی خوا له ته واراتا هه والی پنداوه بلاوی بکه نه وه به باوه ری بی گومانه وه.

﴿خُذُوا مَا آتَيْنَاكُمْ بِقُوَّةٍ﴾ و ه ئیمه به وانمان ووت: ئیوه وهر بگرن شتی ئیمه به خشیو مانه به ئیوه له یاساکانی ته ورات به هه موو هیزی خۆتانه وه، ئارام بگرن له سه ر وهر گرتیان.

﴿وَأَذْكُرُوا مَا فِيهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ﴾ و ه ئیوه بیر بکه نه وه و خۆتان به ستن به و شته له ته وراتایه و کاری بی بکه ن و وازی لی مه هین و له بیری خۆتانی مه دینه وه، ئه و په یمانه ی نامه ی ته ورات بیری خۆتانی بکه نه وه، بو ئه وه ی ئیوه له خوا بترسن و خۆتان پیا ریزن له گونا ه کردن و بی فهرمانی خوا و کاری ناشرین و ره وشتی بیژ لی کراوه نه که ن.

له دوا ییدا خوای مه زن باسی ئه کا وهری گرتووه له کورانی ئاده م له په یمان به هوی ئه قل و بیر کردنه ویهان له دروست کردنی بونه وهران، وه ک چۆن په یمانی وهر گرت له کورانی ئیسرا ئیل له نیو نامه کانیا نا. هه تا گو یچ که وه عه قل یان له وهر گرتنی په یمانه که دا کۆبینه وه و بیانویان نه مینی. دوا ی ئه وه ی باسی جوه کان و په یمان وهر گرتن له وان له نامه که یان کردو کۆتایی بی هات، باسی هه موو ئاده می زادو په یمان وهر گرتن له وان ئه کا

به هوی به لگه و نیشانهی رونی بینراو نه وهی که به هوی نه قل و گیانی پاکانه نهی
دوزنه وه نه فهرموی:

وَإِذْ أَخَذَ رَبُّكَ مِنْ بَنِي آدَمَ مِنْ ظُهُورِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ وَأَشْهَدَهُمْ
عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ أَلَسْتُ بِرَبِّكُمْ قَالُوا بَلَىٰ شَهِدْنَا أَن تَقُولُوا يَوْمَ
الْقِيَامَةِ إِنَّا كُنَّا عَنْ هَذَا غَافِلِينَ ﴿١٧٢﴾ أَوْ تَقُولُوا إِنَّمَا أَشْرَكَ
آبَاؤُنَا مِنْ قَبْلُ وَكُنَّا ذُرِّيَّةً مِنْ بَعْدِهِمْ أَفَتُهْلِكُنَا بِمَا فَعَلَ
الْمُبْطِلُونَ ﴿١٧٣﴾ وَكَذَلِكَ نَفْصِلُ الْآيَاتِ وَلَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ
﴿١٧٤﴾

﴿ وَإِذْ أَخَذَ رَبُّكَ مِنْ بَنِي آدَمَ مِنْ ظُهُورِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ ﴾ وه تو بیرى نه و کاته بکه ره وه
بیری همه مو ناده میزادی بخه ره وه: پهروه دگاری تو له ناده میزاد له پشتی نه وان ده ری
هیناوه مناله کانیاں له ژن و له پیاو زاوژی بکه ن خوله ک له دواى خوله ک و نه وه له
دوواى نه وه که بدوزنه وه به هوی نه و شته به نرخه وه نیمه بومان دروست کردوون و
پیمان به خشیون له نه قلی ساغ و له توانا، هتا بتوانن بیر بکه نه وه له همه مو نه و شتانه ی
خوا دروستی کردوون له م گه ردونده ا هتا خواى پی بدوزنه وه ناده میزاد پشت له
دوواى پشت و نه وه له دوواى نه وه، دانیشتران کات له دواى کات به و سروشت و
دروست کردنه پا که دروست کراون له یه که م جاری بونیانه وه که توشی گونه نه بوون
له و نایینه پا که لانه دن و وه ری بگرن و وه رنه گه رین به هوی بیر کردنه ویا ن، هتا توشی
لا سایى کردنه وه ی پیشوه کانیاں نه بن و ریگه ی راستیا ن لی وون بیی.

ته فسیری ز مناکوی

﴿ وَأَشْهَدُهُمْ عَلَى أَنْفُسِهِمْ ﴾ وه پروه رده کهری تو نه وه کانی ئاده می کرده به شایهت له سهر کرده وی خوین، هه موو که سی له وانی کرده وه به شایهت له سهر خوین که خوا ته نهایه و په ستر او پروه رده کهری نه وانه، جگهی نهو شایانی نهو شتانه نه. به جوړه شایهت دان و ئاگاداری کردنی بجته نه قلعه وه له پاش بیر کرده وه، نهو ئاگاداری دانه یش، به هو ی سروشتی پاکیا نه وه بوو، بریاری راستی له سهر ته نهایی پروه رده کهری خوین نه دن که له م جیهانه دا شتی سهر سور هینه ری زوری دروست کرده. نه گهر ئاده می زاد نه قلین بخه نه کار وه چاریان نامینی بریاری خواجه تی خوین نه دن بو خوین، پروه رده کهری تو به هو ی نهو نیشانه رونه وه بو دانون له هه لسور اندنی کاروباری بونه وهران رونه کاته ئاده می زادو پرسیمارمان لی نه کا به هو ی خسته گهری نه قلینا نه وه نه فهرمو ی: ﴿ أَلَسْتُ بِرَبِّكُمْ قَالُوا بَلَى ﴾ ئایا من پروه رده کهری ئیوه ی ئاده می زانیم؟ ئاده می زاد ووتیان: به لئ: تو پروه رده کهری ئیمه ی. نهو وولامه نهو شته ی بو ده رخستنی به لگه و نیشانه ی ئاشکرایه پالین پیوه نه ی و چاره یان نامینی که بلین: تو پروه رده گاری ئیمه ی، له و کاته دا خوا نه فهرمو ی به فریشته کان: ئیوه به شایهت بن له سهر نهو بریاری نه دن می زاد .

خواه نی ته فسیری توریتی نه فهرمو ی: نه م ئایه ته مانا که ی نادیارو گرانه. زانایان له مانا کردنیو له فهرماندان له و فهرموده یان کرده، ئیمه نه وه ی نه وان ووتویانه له و باره وه باسی نه که ی، به جوړی خو یار مه داوم هه ندیکیان نه لئ: خوا له پشته هه ندی ئاده می زاد هه ندیکیان ده ره ئنا، فهرمو یانه مانای (أشهدتم علی أنفسهم الست برکم) شاره زایی نه دن می زاد نه کا له سهر یه کیتی خوی به هو ی دروست کراوانی خو یه وه.

﴿ شَهِدْنَا أَنْ تَقُولُوا يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّا كُنَّا عَنْ هَذَا غَافِلِينَ ﴾ فریشته کان نه لئ ئاده می زاد ئیمه شایه تی نه دهن له سهر نهو بریاری ئیوه له بهر نه وه ی که ئیوه له روژی دووایدا نه لئ کاتی ئیوه به ره و سزا نه رو ن: ئیمه ئاگامان له خو مان نه بو وه له و شایه تی دانه مانا چونکه نه قلمان ته و او نه بو وه هه تا بیرکه یه نه وه له و شایه تی دانه دا.

﴿ اَوْ تَقُولُوا إِنَّمَا أَشْرَكَ آبَاؤُنَا مِنْ قَبْلُ وَكُنَّا ذُرِّيَّةً مِنْ بَعْدِهِمْ ﴾ يا نِسْوه نه لئن به راستی باو که کانی ئیمه له مه بهر هاو به شیان داناوه بۆ خواو ئیمه ش لاسایی نه وانمان کردوه ته وه، ئیمه هیچ گونا هی کمان نه کردوه ئیمه نه و کاته منال بروین له دوا ی نه وان لاسایی نه وانمان کردوه ته وه له بت په رستیدا .

﴿ أَفْتَهْلِكُنَا بِمَا فَعَلَ الْمُبْطِلُونَ ﴾ ئایا دوا یی بۆ تو ئیمه له ناو نه به ی سزمان نه ده ی به هو ی شتی باو که پوچ خوازه کانی ئیمه کردو یانه و بنچینه یان داناوه، ئیمه ده سته لاثمان نه بو ه ته فسیری به یزاویدا هاتوه له عومه ری کوری خه تابه وه که کاتی خوا ناده می دروست کرد له پشی ناده م هه موو مناله کانی وه ک میرو له ی وورد هیتایه ده ره وه و زیندوی کرد نه وه و نه قل و گفتو گو و نه قلی یی به خشین. که واته له و ئایه ته وه بۆ مان رو ن نه بیته وه هیچ که سی ناتوانی خو ی رزگار بکا به بیانوی لاسایی کرد نه وه ی باوو با پیرانی له خرا به کردندا پاش نه وه خوا نه قلی دا و نه تی و نه توانی بیر بکاته وه و چاک و خراپ له به ک جو ی بکاته وه. به تاییه تی پیغه مه ران ریگه ی راست و به لگه ی رو نیانی فی ر کردو و ن، هه ره ها هه موو تاقمی بیانوی لی وه ر نا گیری پاش نه قل و نامو ز گاری زانیان بۆ یان .

مه به ست له هیتانی نه و گفتو گو یانه سه رشو ر کردنی جو ه کانه به گو یه ی په یمانی گشتی بۆ هه موو ناده می زادو داوی بۆ ردانیان به په یمانی تاییه تی بۆ خو یان و به لگه ی نه قلی و نه نه قلی و قه ده غه کردنی لاسایی له وان و فه رمان پیدانیان به بیر کرد نه وه .

بۆ زانیان: مرو ف ما وه یه کی زوری نه وی و مامو ستای کارامه ی پیو یسته هه تا فی ری نه ندازیاری یا پزیشکی و شتی تر بیی. به لام پاکی ده رون و سرو شتی ناده می زاد که خوا ی مه زن پی ی به خشیوه ماندو بونی زوری ناوی بۆ دۆزینه وه ی په ره ر دگار جگه له ووریایی و بیر کرد نه وه یه کی که م زور به زوی تاک و ته نهایی خوا ی بۆ ده ر نه که وی، خوا ژیری و جه ربه زه یی و ناماده یی دا و نه تی بۆ نه وه شتی یی بزانیان به ناسانی، بیانوو له هیچ که سی وه ر نا گیری که بلتی من دوا ی پیاو خرا به یان که وتوم و نه وان منیان فی ری هاو به شدانان و

ته فسیری زمنا کویی

شکاندنی پەیمان کردووە، ئیتر جیاوازی نیه لە نێوان ئەو کەسە خۆی سەر بە خۆ دەستیان قەس خراپە بکەن و لە نێوان ئەو کەسە دیوای پیاو خراپان بکەوێ بە نەزانی و بە بێ مەبەست، بەو مەرجە ی ژێرێ و توانای هەبێ بیری خۆی بختە کار بۆ دۆزینەوهی چاک و خراپ و کردەوهی راست و کردەوهی خراپ.

﴿كَلِمَکْ نَفْصَلُ الْاَبَاتِ وَلَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ﴾ وەهەر بەو جزرە ی روئمان کردەو درێژەمان بێ دا بە وەر گرتنی پەیمان، هەر وایش زۆنی ئە کەینەوه بۆ ئادەمیزادو بەلگەیان بۆ دانەنێن بۆ ئەوهی بیری خۆیان بختە کار بۆ دۆزینەوهی پەرور دە کەری خۆیان و، بۆ ئەوهی بگەرێنەوه لە لاسایی کردنەوه و نەزانی و بگەرێنەوه بۆلای ئەقلی خۆیان کە بیری بکەنەوه بە جوێ رایان بکێشێ بۆلای خوا پەرستی بە هۆی بەلگەو نیشانە ی ئاشکراوه.

بۆ زانی: تاقمی لە زانایان ئەلێن لە مانا کردنی ئەو سێ ئایەتەدا وە کە لەمەوبەر باسی کرا: خۆای مەزن لە پشتی ئادەم هەموو نێرومیەکی لە ئەو کانی ئەو کە لەمەو پاش ئەبێن هەتا کۆتایی و برانەوهی جیهان، هەموویانی کۆ کردەوه لە شیوەی میرو لەی و وردا، لە دوایدا بێی ووتن: ئایا مەن پەرور دە کەری ئیتر نیم؟ ئەوانیش ووتیان: بەلێ تۆ پەرور دە کەری ئیمە لە پاش ئەو پرسیار و وەلام و بپارە خوا گەراندو یەتیەوه بۆلای پشتی ئادەم، ئیمە برۆمان هەیه خۆای مەزن توانای بەسەر هەموو شتێکا هەیه. بەلام ئیمە ئەم پرسیارانە ئە کەین لەو زانایانە:

لە چ جێگە یه خۆای مەزن ئەو خێزانانە ی ئادەمی کۆ کردەوه؟ ئایا لەسەر ئەم زەوی یه کۆی کردنەوه یا لە جێگە یه تر؟ ئایا ئەو زەویە ئەوانە هەمو ی ئە گری و جێگە ی ئەوانی هەمو تێدا ئەبیتهوه؟ ئە گەر دابنێن جێگە ی هەمو یانی تێدا ئەبیتهوه، چونکە لەسەر شیوە ی میرو لەی وردن، ئایا ئە گونجی ئادەم ئەوەندە گەورە ی جێگە ی ئەوانە ی هەمو تێدا بیتهوه بەلەشیوە ی میرو لەدا بن لەیه کەم کاتی بوونی ئادەم هەتا رۆژی دوا یی؟ ئایا یه کێ لەو کۆمەلە زۆرە ی ئەوهی ئادەم بیری ئەو روداو ی کردو تهوه؟ یه کێکیان بیری بکە ویتەوه خوا پرسیاری لیکردون و ئەوانیش وەلامیان دابیتهوه و بەلێنیشی لێ وەر گرتون؟ ئە گەر ئەو روداو یان بپەرور تهوه چون خۆای مەزن سزایان ئەدا لەسەر شتی بیر یان

نه كه ویته وه؟ نه وانه هه مو له لایه كه وه، له لایه كی تروه نه وناپه تانه نابن به به لگه له سه ر
 نه وشتانه ی نه و زانایانه نه یلین، چوونكه خوی گه وره ناهه رموی: په وره رده كه ری ئیوه
 له پشی ئاده م ده ری هینان هه تا فه رموده ی نه وان بچیته سه ره وه بۆیان. به لكو فه رموی:
 ده ری هینان له پشی كورانی ئاده م، زۆر راسته نه گونجی به كورانی ئاده م بیژی ئاده م
 له هه ندی جیگه دا، به لآم نابی و ناگونجی به ئاده م بیژی كورانی ئاده م، نایه تی دووه میش
 و امان پشان نه دا خوی مه زن نه و په یمانه ی وه رگرتوه له یه كه یه كه ی ئاده م یزاد له پاش
 بونیان و دوی ته و او بونی نه قلیانه وه له دوی نه وه به هوی نه و سه ر و شته وه بۆیان
 ئاماده كراوه. كه واته وه رگرتی نه و په یمانه له ئاده م یزاده وه بووه به هوی پاکی ده رونیانه وه
 له یه كه م جاری په یدا بونیان، به هوی پاکی نه و ده رونه وه نه گه ر بیر بكه نه وه راغویی و
 گومرایی جوئ نه كه نه وه. راست و پوچیان لا روون نه بیته وه. كه واته مانای راستی
 نه مه ده: پیوسته له سه ر هه ر ئاده م یزادی كه بیر بكاته وه له سه ر نیشانه و به لگه ی روون
 له سه ر یه كیتی خوا و لاسایی كرده وه ژیر بی بكا بۆ كرده ی كاری خراپ. بۆ سه پاندنی
 نه و باسانه ی پیشو نه م فه رمودانه ی پیغمه ر باس نه گه ین و نه یان نو سین:

۱- هه مو منالی له سه ر پاکی له دایك نه بی، له دوواییدا دایك و باوك نه یان كه ن به جو
 یا گاور یا به ناگر په رست.

۲- پیغمه ر ﴿ ﷺ ﴾ نه فه رموی: خوا نه فه رموی: ئیمه دروستان كرده به نده كانی
 خۆم به پاکی و به خاوتی، دوی شه یتان نه چی بۆ لایان و له ناویان نه با و له باوه ریان
 وه نه گیرئ له ناین دووریان نه خاته وه.

له پاشا خوی مه زن فه رمان نه دا به پیغمه ر ﴿ ﷺ ﴾ بخوینیته وه به سه ر جوه كاندا روداوو
 به سه رهاتی ئیسرائیل و نه فه رموی:

وَأَتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ الَّذِي ءَاتَيْنَاهُ ءَايِنًا فَانْسَلَخَ مِنْهَا
 فَاتَّبَعَهُ الشَّيْطَانُ فَكَانَ مِنَ الْغَاوِينَ ﴿١٧٥﴾ وَلَوْ شِئْنَا
 لَرَفَعْنَاهُ بِهَا وَلَكِنَّهُ أَخْلَدَ إِلَى الْأَرْضِ وَاتَّبَعَ هَوْنَهُ فَكُشِلَتْهُ

كَمَثَلِ الْكَلْبِ إِنْ تَحْمِلَ عَلَيْهِ يَلْهَثَ أَوْ تَتْرُكْهُ
يَلْهَثَ ذَلِكَ مَثَلُ الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا فَاقْصُصِ
الْقَصَصَ لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ ﴿١٧٦﴾ سَاءَ مَثَلًا الْقَوْمُ الَّذِينَ
كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَأَنْفُسُهُمْ كَانُوا بِظُلْمٍ ﴿١٧٧﴾

﴿ وَاَتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ الَّذِي آتَيْنَاهُ آيَاتِنَا فَالْسَلَخُ مِنْهَا ﴾ وهتو بجوینه به سهر جوه کاند
هه والی که سیکی نه وتو به خشیومانه به و که سه چه ندین به لگه و نیشانه ی پروون له سهر
به کیتی و خوایه تی ئیمه و نامه ی پیغمه ره پیشوه کانی نه زانی، دواپی بی باوه ربو،
له و به لگانه هاته دهر وه به وینه ی ماری له پیستی خو ی بیته دهر ی و کارژ فری بدا، ته می
خوار نه بو .

﴿ فَاتَّبَعَهُ الشَّيْطَانُ فَكَانَ مِنَ الْفَادِينَ ﴾ دواپی شهیتان دوا ی نه و که سه که وت کردی
به په پره وی خو ی له گونه کردندا و به هلی زانی کردی به هاو رپی خو ی، دواپی چووه
ریزی له ناو چووان و له ریگه ی خوا لاده روان، که سانی تری له ریگه لاداو بی باوه ربی
کردن .

نه و که سه ی خوا نه و نیشانانه ی پی به خشی و له و نیشانانه چووه دهر ی ئیمه نازانین چ
که سیکه و ناوی چی بوه، ههرشتی قورئان و فهرموده ی راست و بیگومان باسی نه کردی
له توانای ئیمه دا نیه دهست نیشانی بکهین، زورتر له چیرۆک و یژان و زور که سی تریش
ووتویانه ناوی (بهلعامی کوری باعوره) له سهر ئایینی موسا بوه و زاناو شاره زایی ئایینی
نه و بوه، له پاشا له ئایین وه رگه را، ئیمه به تر سه وه ته ماشای نه و بیرو بو چونه ی نه وان
نه یکهین و به جگه ی قورئان و فهرموده ی پیغمه ره ﴿ ﷺ ﴾ دلمان ئاو ناخواو ئارام ناگری،
به لام دهقی نه و نایه ته پیمان نیشان نه دا که خوا فهرمانی دا به پیغمه ره هه و البدا به جوه کان

ته فسیری زمانکزی

بەو روداوێ ئەو کەسە ئەوتۆ زاناو بە ئاین و نیشانه کانی ئاین. ئەوێ شایانی باسی جوێ کان ئەیانزانی ئەو کیێ؟ لەپاشا شەیتان وەری گیرا لەئاین وازی پێ هێنا لەزانباری خۆی و ئاینی راست.

﴿ وَلَوْ كُنَّا لِرَفْعَانَا بِهَا ﴾ وەنگەر ئیمە ئارەزومان ببوایە بەراستی ئیمە ئەو کەسەمان بەرز نەکردووە بەپەلە و پایە و شایستە پناوچا کانی بەهۆی ئەو نیشانه رونانەووە بەهۆی ئەو زانیاریەو ئیمە پیمان بەخشبوو لای ئەو ئەو لەخوا پەرستی. بەلام خوای مەزن نایەوێ بەزۆر و بەتۆزی کەسی وای بکا کار بەفەرمودە خوار بکا و ئاین پەرستی، خوای مەزن ئەوێ بەخشبوو بەئادەمیزاد و نامۆزگاری و شارەزاییان بەئاین و بەفەرمودە کانی خۆی بەهۆی ئەو ئەو، هەر لەبەر ئەوێشە خوا وازی لەو کەسە هێناو، چونکە ئەو وازی لەو نیشانه رونانەو خوار هێناو پێ بەخشبوو بەسەر بەستی و وستی خۆی، ئەو کەسەش جیهانی بۆ خۆی هەڵبژارد بەسەر پاشەرۆژدا، وەك خوا ئەفەرموی:

﴿ وَلَكِنَّهُ أَخْلَدَ إِلَى الْأَرْضِ وَاتَّبَعَ هَوَاهُ ﴾ وە بەلام ئەو کەسە روی کرد بۆلای جیهان و بۆلای شتی لەزەویداو، و ژبانی ئەمۆی براو و رابواردنی کاتی و خۆی خەریک کرد بەکاری پوچەووە، دوا ئارەزو و هەوێشی خۆی کەوت بەوەرگرتنی بەرتیل کەشەیتان بۆی رازاندبووە. ئەو ئایەتە گەورەترین هەرەشە بۆ زانیانی ئاینی هەتاهەتایە. پێغەمەرش ﴿ ﷺ ﴾ ئەفەرموی: ((ئەو کەسە زانایی و راغویی زۆرتر نەیی، دوربونی لەخواوە زۆرتره)) .

﴿ فَمَثَلُهُ كَمَثَلِ الْكَلْبِ إِنْ تَحْمِلَ عَلَيْهِ يَلْهَثْ ﴾ دوا وێدە ئەو کەسە دوا زانستی خۆی نەکەوێ بەوێدە سەگێکە بەوێدە سروشت و پێسی ئەگەر تۆ چفە یی بکەیی و دەری کە و راوی بیتی زمانی دەرنەهێتی لە تێوتی و ماندبوناو هەناسەیه کی درێژ ئەدا. ﴿ وَإِنْ تَرَكَهٗ يَلْهَثْ ﴾ وەنگەر واز لەو سەگە بهێتی و دەریشی نەکە و ماندوی نەکە ئەو هەر زمان دەرنەهێتی و هەناسە درێژ هەلە کیشی. سەگ لەو شێوەدا جگە گیاندارانی جگە خۆیەتی، هەر وەها ئەو کەسەش دوا ئارەزو و هەوێشی خۆی کەوت

به وینهی نهو سه گه به له کاتی خوښی و ناخوښی و سامانداري و هه ژاریدا بهرده وامه له سهر گومرایی و ناره زوی کاری جیهان، ئیتر تو ناموژگاری بکهی یا وازی لی بهینی نهو ههر گومراییو به هه موجوری. له وئایه ته پیروزه وه بومان روون نه بیته وه نهو کهسه زانیی بی به خشراوه به لام بی باوه ربوو زانیی خوی به کارهینا بو کوکړدنه ی له وه پری جیهان و وهرگرتنی دارایی به ریگه ی ناره ووا. به راستی نهو کهسه توشی نه زانین و پله ی په ست بوه ، نهو شیوه په سستی ی لی جوی نایته وه .

له م سهرده م ی ئیمه دا زور زانایان نه بیرن خوا سامانی زوری پی داون و ناوه ست له زور کردنی سامان نهك بو دوستایه تی خواو پاداشتی خوا. به لکو له بهر زور کردنی سامان که نه وه نده زوره پیوستی پی ی نیه. نهو کهسه به ناو زانا به زمانی لوسی خوی زانیاری به کار نه هیی بو په یدا کردنی دارایی، پروپاگهنده ی زور نه کهن بو پارت و کومه لی بو هندی کهس به ناوی ئاین پهروه ری و نیشتمان پهروه ریبه وه. نهو زانایه وینه ی سه گه .

﴿ ذَلِكْ مَثَلُ الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَبُواْ بِآيَاتِنَا ﴾ نهو کارو شیوه به به شیوه و وینه ی تاقمیکي نهو توون باوه رپان به نیشانه رونه کانی ئیمه نه هیئاوه و جوری که سن بهرده وامن له سهر بی فهرمانی خواو سوود له نیشانه ی رون وهر ناگرن و گوی له ناموژگاری ناگرن به تایه تی له باوه رپیتان به موحه مه د و قورنای پیروز، چونکه نهو که له یش وینه ی سه گن .

﴿ فَأَقْصُصِ الْقِصَصَ لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ ﴾ دواپی تو موحه مه د هه وال بده به جوه کان کاروباری بی باوه پری پی شوه کانین و به دروخته وه ی نیشانه رونه کانی ئیمه له ته وراتا، هه والیان به ری بهو کاره ساتانه ی بوون، وینه ی کاره ساتی نهو گونده ی له سهر که ناری روباره که بوو کاره ساتی نهو کهسه ی باوه پری له خوی دارنی کاری نه کرد به نیشانه کانی ئیمه، بو نه وه ی ته می خوار بین و پند وهر بگرن به گه رانه وه ی به سهرهاتی پی شوه کان و بیر بکه نه وه و ور دینه وه و واز له به دروخته وه ی پیغه مه ران بهین، هه تا بویان دهر بکه وی زانیی نهو هه والانه به سروس بو ته ها تو و باوه پری بی بهین .

﴿ سَاءَ مَثَلًا الْقَوْمُ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا ﴾ خراب و ټټه په كله باره و ټټه وه ، و ټټه و ټاقيكي نه و ټو به و سړو شته وه هه يانه ، نيشانه رونه كاني ټټمه به درو ټه خه نه وه ، به ټاټيه ټي باوه ريان به مو حه مد و به قور ټان نه هټاوه ، چونكه و ټټه و ټو كله و ټټه و ټټه س ه گن .

﴿ وَالْأَنفُسُ هُمْ كَانُوا يَظْلُمُونَ ﴾ وه نه و ټاقيمه سته ميان له خزيان كروه به به درو ټه خسته وه و نيشانه رونه كاني ټټمه . جياوازي له نيوان درو كرون و به درو ټه خسته وه نيه : درو كرون په ټيدا كروني شټيكه په يوه ندي به ټاټينه وه نه بټي . به درو ټه خسته وه لا بردني شټيكه به شي بټي له ټاټين . پړسيار / نيا نه كهر كه سي راسي بگوري له ترسي گياني خزي له سته مكارى نه و كه سه به لادهر له ټاټين نه ژميري و شټيكه په ټيدا كروه دزي ياساي ټاټينه يانه ؟

وه لام / به ټي نه و كه سه به لادهر دائه نري و شايسته و خراپه و سزادانه به بټي گومان ، چونكه پټويسته له سه ري له خوا بزي به گورياني نه و راسيه و له وس ته مكاره نه ترسي . به لام مرو ټ بزي هه يه واز له كاري راست به ټي بزي لاداني نازار له خزي . نه ك گورياني ياساي ټاټيني خوا به درو ټان به سه ر خوا دا نه مه يان هر گيز دروست نيه و بټي به لگيه .

خواي مه زن ناوه رو كي چيرو كه كه ي پيشو و پته و تر نه كا به م ټاټه ته و دو ايي ، فه رمان نه دا به پيغه مهر ﴿ ﴾ بيخو ټيټه وه به سه ر نه و كه سانه و له ريگه و راست لايانداوه له هه والي برا پيشو ه كانيان ، بزي نه وه و واز له و شته خراپانه به ټين له سه ري و نه فه رموي :

مَنْ يَهْدِ اللَّهُ

فَهُوَ الْمُهْتَدَىٰ وَمَنْ يُضِلِلْ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿١٧٨﴾

بِهَآ أُولَٰئِكَ كَآلَا نَعْمٍ بَلْ هُمُ أَضِلُّ أُولَٰئِكَ هُمُ الْغَافِلُونَ ﴿١٧٩﴾

وَلِلَّهِ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ فَادْعُوهُ بِهَا وَذُرُوا الَّذِينَ يَلْحَدُونَ فِي

أَسْمِيَهٗ سِيَجَزُونَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٨٠﴾ وَمِمَّنْ خَلَقْنَا أُمَّةً
يَهْدُونَ بِالْحَقِّ وَبِهِ يَعْدِلُونَ ﴿١٨١﴾

﴿ مَنْ يَهْدِي اللَّهُ فَهُوَ الْمُهْتَدَى ﴾ هه كه سى خوا به هوى گه وره يى خويه وه راغوبى بكا
بو لاي ئايىنى خوى ، دوايى نهو كه سه راغوبى وه رگرتوه. يانى نهو كه سه ي رانومايى بو
خوى هه لبرئى، له خزمهت خوا دا به رانومايى وه رگرتوه ئه ژميرى، ئيتر بالاى ئاده ميزاد
به گومرا دابري، بنگومان هه كه سى رانومايى بو خوى هه لبرئى لاي خوا خاوهن باوره
كارى چاكى كردوه .

﴿ وَمَنْ يُضِلِلْ فَأَلِئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴾ وه هه كه سى خوا لاي بدا له ريگه ي راست،
دوايى نهو كه سانه زيانو مندن له روى دوايدا. يانى نهو كه سانه به ويست و به ئاره زوى
خويان گومرايان وه رگرتوه. كه واته نهو كه سانه به ريگه لادهر له خزمهت خوا دا سهير
ده كرين. ئيتر بائاده ميزاد و ابرانن پياوى چاكن .

مه به ست له ناوه روكى نه و نايه ته نه و نيه هه كه سى خوا رانمويى تيدا دروست بكا نهو
كه سه رانومايى وه رته گرى، هه كه سى خوا گومرايى تيدا دروست كرد نه يى هه
گومرايى. ئاده ميزاد هيج دهسته لايتكى نيه. به لكو خوى مه زن ستهم له كه س ناك، خوى
مه زن نه قلى يى به خشيون به و بونه وه چاك و خرايى جوى نه كه نه وه، هه كاميان بو خويان
هه لبرارد خوا به و جو ره پاداشت و توله يان نه داتى .

﴿ وَلَقَدْ دَرَأْنَا لِجَهَنَّمَ كَثِيرًا مِنَ الْجِنَّ وَالْإِنْسِ ﴾ وه به راستى ئيمه دروستمان كردوه بو
دوزه خ زور كه س له جنو كه و له ئاده ميزاد .

بو زانين: خوى مه زن دروستى نه كردوه و دروستيشى ناك هيج كه سى بو مه به ستى
نه وه ي سزاي بدا چون نه چيته نه قله وه خوا لاي خوشي به و هه مو به زه يى و ميه ره بانيه وه

ته فسيرى زمانا كويى

هەدیه تی سزای کەسانی بەدا توانای هیچ شتیکیان نەبێ؟ بەلکو خوای مەزن ئادەمیزادی دروست کردووە بۆ زانین و زانیاری و پەرستن و کردنی کاری چاک، هەمو پێویستی پێ بەخشیون بۆ ئەو مەبەستانە، ئەقڵی وای پێداون رانومایی و گومرایی لەیەک جوی بکەنەو، چاک و خراپ بدۆزنەو، پێغەمەرانیشی بۆ ناردوون هەتا ئاگاداریان بکا، هەلبژاردنی چاکەیا خراپەیا داوێتە دەست خۆیان و سەرپەستی پێداون لەهەمو شتیکا، ئەگەر ئەوشتانە لێی بسیتێتەو ئادەمیزاد و بیگیان وێنە یەک ئەبن، دواى ئەقڵ خستتە کار و رینگەى رانومایان هەلبژارد و خۆیانیان دایە پال میهرەبانی خوا پاداشت وەرئەگرن، ئەگەر رانومایان هەلنەبژارد ئەنجامەکیان چونی نیو دۆزەخە .

پرسیار/ خوا ئادەمیزادی دروست کردووە بۆ پەرستنی خۆی، نەك بۆ زانین و کردەوێ چاک و سودبەخش ؟

وەلام / بەراستی زانیی سودبەخش و کردەوێ چاک گەورەترین پەرستە بۆ خوا، بۆیە پێغەمەر ئەفەرموی: یەك زانا گەورەترە لەهەزار پەرستكەر .

﴿لَهُمْ قُلُوبٌ لَا يَفْقَهُونَ بِهَا وَلَهُمْ أَعْيُنٌ لَا يُبْصِرُونَ وَلَهُمْ آذَانٌ لَا يَسْمَعُونَ بِهَا﴾ بۆ ئەو زۆرکەسانە هەدیه دلانی هیچ شتی بەودلەنازانی و بیرى پێناکاتەو و نایان خاتە کار بۆ زانیی شتی چاک و، بۆ ئەوان هەدیه چاوانی روى راستی بەوان نابین، بەوچاو تەماشای دروست کراوانی خوا ناکەن هەتا بیان کەن بەدەلگە لەسەر توانای خوا و، بۆیان هەدیه گوێچکەکان و گفتوگۆی راستی پێنابین، لەناستی نامۆزگاری و نیشانەکانا کەرن. یانی هەموشتی بۆ هەرشتی دروست کرابن و بەهەمو پێویستیه کەى پێ وەرئەگیرى بون و نەبونیان وەك یەك وان لەو رۆهه. کەواتە ئەو کەسانە وەك ئەوێوان دل و چااو گوێچکەیان نەبێ، گەرنگترین شت لەدروست کردنی دلدا ئەمەیه بیرى پێبکێتەو لەبەلگە رۆنەکان، چاویش بۆ ئەوێهە بەلگەکانی پێی بێنێ، گوێچکەیش بۆ ئەوێهە بەلگەکان بێستێ، هەرکاتى وازیان لەو سێ شتانه هینا و سودیان لەو بەلگانە وەرئەگرت بون و نەبونیان یە کسانن و بەوشیوه نەبوون و بۆی دروست کراون .

﴿أُولَئِكَ كَالْأَنْعَامِ بَلْ هُمْ أَضَلُّ﴾ ئەو كەسانە كە دڵ و چاوو گۆیچكەو هەست و ویستی خۆیان لەرەباردنو خۆشی جیهاندا بەكارئەهێنن وەك چوارپیی وان كە ئاواتیان هەر خواردن و خواردنەو و خەوتنە، نافامن ئاورپی بدەنەو و بۆلای خۆشی و ژيانی پاشەرۆژی بەردەوام. بەلكو ئەو كەسانە گومراترن لە چوارپیی كە داوای هێچیان لی ناكړی لەلایەن خواوە بە گۆرە یاسا، بە پێچەوانەو و ئەو كەسانە داوای پەرستیان لی نەكړی و هەمو سروشتیکی چاكەیان لی ئەو شەیتەو، وەك چوارپیی دڵ و چاوو گۆیچكەیان هەیه، بەلام بەراستی نازانن و بەلگەنابینن و نای بیستن، پتویستی دروست كراوی خۆیان جی یەجی ئەكەن بەبێ سەرپێچی، وەك باربردن و جوت پێ كردن و سواربون، ناتوانری پلە ی پەرستن پەیدا بكەن و پرسسیاریان لی ناكړی و سزایان نادری، خوایش ئەناسن بە گۆرە ی ئەو سروشته ی بهوان بە خشراوە لەلایەن خوای مەزنەو. بەلام ئادەمیزاد و جنۆكە بێ باوەرەكان ئەگەر كاری خۆیان بەسەر نەگرتەو و توانایان هەبێ و ئەقلیان هەبێ و باوەر بەراستی ئەكەن پرسسیاریان لی نەكړی و سزایشیان ئەدری. كەواتە لە چوارپیی خراپترن و گومراترن .

﴿أُولَئِكَ هُمُ الْغَافِلُونَ﴾ ئەو كەسانە بێ ئاگان لەو بەلگانە ی لەخۆیان و لەبۆنەو و راندا دانراون، بێ ئاگان لە پاشەرۆژی خۆیان و لە شتی توشی ئەوان ئەبێ لە پاشەرۆژدا لەبێ ئابروی و لە سزا .

﴿وَلِلَّهِ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى فَادْعُوهُ بِهَا﴾ وەبۆ خوا هەیه چەند ناویکی شیرین و چاكتر، دوا یی ئیو بانگی خوا بكەن و لەخوا بپاریتەو بەهۆی ئەو ناوانەو. هەمو ناوەكانی خوا چاك، چونكە ماناكانیان لە شیرینترین مانا پێك هاتوون و كەمو كورپیان تێدانیە، لە چاكی ولە شیرینیدا هەمو وەك یەك وان، چونكە بۆ خوا نابێ وێنە ی چەند شتی شیوایان جیاواز بێ و مانایان دژی یەكترن. دروست كردنی بالە مێشولە یەك و دروست كردنی هەمو بۆنەو و ران لای خوا وەك یەك وان ئاسانن لای خوا، كەواتە ئیو ناوی خوا ببەن و بانگی بكەن بە هەرنای خۆتان بتانەوی لەوناوانە، هەمو ناوەكانی خوا لەپاکی ولەخاوتنیدا وێنە یەك، بۆ خوا نیە ناوی گەورەتر بێ و ناوی تر نزمبێ هەمویان

گەورەن. لەبەرئەووە ئێمە لە گەڵ ئەو کەسە دانین ئەڵێ: خوا ناویکی تایبەتی هەبە پێی ئەوتری ناوی گەورەیی خوا، کەبیزانی هەمو چاکەیی بەسەردا ئەرژێ و کاری پەکخەر لەسەردەستی ئاشکرا ئەبێ، بێژراوە خوا (٩٩) ناوی هەبە هەرکەسی بیانژمێری ئەچێتە بەهەشت، بەلای ئەو کەسەووە وایە بەهەشتی بۆ ئەو کەسانە دروست کردووە فەرھەنگی زمان دابنن، ئەک بۆ ئەو کەسانە خۆیان بپارێژن لەبێ فەرمانی خوا !.

﴿وَذَرُوا الَّذِينَ يُلِحُّونَ فِي أَسْمَائِهِ﴾ وەتێوە واز بەهێن لەکەسانی ئەوتر ناوەکانی خوالانەدەن لەپراستی دواوی ناوی بته کانیاوی خۆیان ئەبەن بەوناو، ئەلین: (اللات) لە (الله - العری) لە (العزیز) و (منات) لە (المنان) دروست کراون، یانواوی بیری بە ھاویری، بەسەخی، ھەر و ھا قەدەغەبە بەناوی جگەیی خوا بیری بەشتی بۆنی خواوەتی لی بێنی، ئێر ئەوناووە بۆ پیغەمەر بێ یاجگەیی پیغەمەربێ لەبت و لەئەستێرە. وەک ئەوێ ناوی کەسی بیری بە (بەندەیی موحەمەد، یا بەندەیی عوزا، یا بەندەیی زوھرە) ھەر و ھا دروست نیە ناوی خوا بیری بە (باوک یانواوی کەسی بیری بە کوری خوا ھەرچەندە بۆنی خواوەتیان لی نایە). وێنە ئەوناووانە زۆرن و چاک نین وەک عەبدول موحەمەد. عەبدول حوسەین، عەبدول مەناف و شتی تریش.

بۆ زانین: ئایا ناوەکانی خوا (توفیقیە) یانی لەقورئان و فەرمودەیی پیغەمەرا باسیان کرابی و بەرەوایان دانابی. بەجۆری دروست نەبی ناوی خوا بیری بەبی فەرمانی قورئان و پیغەمەر؟ یانواوەکانی خوا (قیاسیە) یانی ھەرنای ناکومی و ناتەواوی تێدا نەبی دروستە ناوی خوا بیری. ئێر لەنامەیی خوادا و لەفەرمودەیی پیغەمەرا ھاتن یانە؟ زۆرتینی زانایان لایان وایە ناوەکانی (توفیقیە) بەلام ھەندێ لەزانایان رونیان کردووە تەووە پارانەووە لەخوا بەھەرنای بێ و بەھەر شتی بێ کەپاک و خاوی و بێ گەرد بێ و نزمی تێدانەبی و بالایی و بەرزی خوا بگەینەنی دروستەو رەواوە، ئێر لەنامەیی خوا و فەرمودەیی پیغەمەردا باسی لی کرابی یانە، ھەر شتی خوا قەدەغەیی نەکردی بە گۆرەیی یاسا و بنجینەیی ئایین رەواوە و قەدەغە نیە.

زانیاں له کۆن و تازه دا بریانداوه به ههمو یانه وه له ههمو کات و له ههمو جیگه یه کدا به جگه ی ناوی عهره بی دروسته ناوی بیرى له گه ل شیوه کانیدا، دروسته ههمو نه ته وه یه به زمانى خوڤان ناوی خوابه دن و بهاریته وه و مانای قورنانی پى بده نه وه .

﴿ سَيَجْزُنْ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴾ له مه و دوا نه و كه سانه پاداشتیان نه دریته به شتى نه و ان بیهکن كه بو دۆزه خ دروست کراون، ناوی جگه ی خوا نه بدن به ناوی شایسته ی نه و ان نیه و شایسته ی خواهیه، ناوی خوا نه بدن به ناوی شایانی گه و ره یی خوانیه، سزاكه یشیان له پاشه رۆژدا نه یی.

﴿ وَمِمَّنْ خَلَقْنَا أُمَّةً يَهْدُونَ بِالْحَقِّ وَبِهِ يَعْدِلُونَ ﴾ وه تاقمى هه دن له و كه سانه ی دروستمان کردون ریگه نیشان نه دهن به ناده میزاد و فه رمان نه دهن به چا كه به ویتیه ی زانایان و نه و كه سانه ی دانیشتمان بانگ نه کهن بۆلای ئاین، وه به راستی فه رمان نه دهن و کار نه کهن به داد په روه ری له نیو خوڤان و له نیو جگه ی خوڤان له باوه رداران و بی باوه ران به گویره ی یاسای قورنان .

نه و نایه ته به لگه یه له سه ر نه وه ی کۆبونه وه زانایان له سه ر فه رمانی شتى نه یی به لگه یی بو کارى له کاران به ویتیه ی قورنان و فه رموده ی پیغه مه ر ﴿ ۱۰۰ ﴾ .
پرسیار/ ههمو ناده میزادى نه زان له خوڤانا هه یه باوه ردارو بی باوه ر، هه یانه پاکن و هه یانه پیسن و كه سی نیه نه و راستیه نه زانی، ئیتر نه یی مه به ست له باس کردنی نه وانه چ شتى بی ؟

وه لām/ خواى مه زن له نایه تی پیشودا فه رموی: زۆر كه سم له جنۆكه و له ناده میزاد دروست کردوه كه پاشه رۆژیان بۆلای دۆزه خه، شیباوو ریكه له م نایه ته یشدا به فه رموی تاقمى ترم دروست کردوه پاشه رۆژیان و جیگه یان بۆلای به هه شته، هوی چونیان بو به هه شت وه رگرتنی راغوبیه و داد په روه ریبه .

کاتی خواى مه زن باسی باوه ردارانی کرد به موحه مه د ﴿ ۱۰۱ ﴾ كه رانوما یان وه رگرتوه بو لای راستی، له مه و دوا یش باسی نه و كه سانه نه کا نیشانه رونه کان به درۆ نه خه نه وه:

ته فسیری زمانا کۆبی

وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا
 سَنَسْتَدْرِجُهُمْ مِنْ حَيْثُ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٨٢﴾ وَأُمْلِي لَهُمْ آيَاتٌ
 كِيدِي مَتِينٌ ﴿١٨٣﴾ أُولَٰئِكَ يَنْفَكُّوْا مَا بِصَاحِبِهِمْ مِنْ جُنَّةٍ إِنَّ
 هُوَ إِلَّا نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿١٨٤﴾ أُولَٰئِكَ يَنْظُرُوا فِي مَلَائِكَةِ السَّمَوَاتِ
 وَالْأَرْضِ وَمَا خَلَقَ اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ وَأَنْ عَسَىٰ أَنْ يَكُونَ قَدِ اقْتَرَبَ
 أَجَلُهُمْ فَبِأَيِّ حَدِيثٍ بَعْدَهُ يُؤْمِنُونَ ﴿١٨٥﴾ مَنْ يُضْلِلِ اللَّهُ فَمَا
 لَهُ هَادٍ لَهُ وَيَذَرُهُمْ فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ ﴿١٨٦﴾

﴿ وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا ﴾ وه كه سانیکی نه و تو باوه ریان به نیشان رونه کانی نیمه نه هیناوه و به دروین خسته ته وه له بی باوه ره کانی مه که که گالته یان به موحده مه و هاته خواره وهی سزا نه کرد .

﴿ سَنَسْتَدْرِجُهُمْ مِنْ حَيْثُ لَا يَعْلَمُونَ ﴾ نیمه نه و که سانه نزیک نه کهینه وه و پالیان پیوه نه نین بولای له ناو چون وورده وورده وه که سانی سرکه ون پله به پله به پیوه دا و به رزبان نه کهینه وه دووایی دایان نه نه وینین له جیگه یه که وه خوین بی نه زانن . به راستی خوش گوزهرانی و رابواردن نه رژی به سر ناده میزدا، دوایی درژه نه دهن به یاخ بیون و له خوایی بوون به هوئی زوری سامان و پله و پایه به رزبان وه و بی ناگان له و شتانه په نه اندراون له لای خواوه که کوتوپر تووشیان نه بی، هه رکتی بیژرا به وان نوشی گیانتان بی سامانی زور و پله و پایه به رز و رابواردنی زورتان هه یه کوتوپر دووایی نه وانه خراپه و نه گبه تی یه خه چه سپیان نه بی و به خوین نازانن .

ته فسیری ز مناکویی

﴿وَأَمْلَى لَهُمْ أَنْ يَكُنِيَ مِنْكُمْ رَهْمَنٌ مَرْحَمٌ﴾ و همن مژده تی لهو که ساله لدهم و وېژ ماوه به سزادانیان دورور له خدم و نه مدیان له ختی درېژله گدم . بدرستی گرتن و سزادانی من بژ نهو که ساله سهخت و گرانه . یالی من وازیان لی دېم هدا به سامانی خویان بای له بن و بهو سامانه خویش حال له بن دواپی خواپی مدرن به جزری له بیان گری و سزایان لدا خویان به خویان نه زانن چنده گرانه .

﴿أَلَمْ يَتَّخِذُوا مَبَاحِجَهُمْ مِنْ جَنَّةٍ﴾ نایا بت بهرستان بژ وورد نابنده لهراپورودی موحده هدا بزیان دهریکه دوی به هاوریکدی له وانه که موحده هج جزوه شته به ، نهو بهری ژیره و دواپی پیغمبری نهگا ، نېوه ناوتان ناوه بدرست گزو دهست پاك و ناشی خواز و دواپی پاك .

بژ زانین: جده و خویان ریژانی نیستاو له مدبر پر و باگنده و درو بوختان بلاونه کهنه له دوی همو که سیکی پاك و چاك له همو گانگا که موحده دروژن و جادوگر و هروس باز به ، هر له بدرنده و دروژن وریکدی خرابی ته دهغه کرده ، به تابه تی لهو که ساله له ترسان پله و پایه و سامانیان گدم بیته و گله گلیان به بدرده و می نه چنگا له ناویردن و به برگردنی خویان مژ ، و تهی له وانه بن که بوختانیان لدا به سر پیغمبره ﴿﴾ که چی له یانزانی و نایاناسی که موحده ﴿﴾ له گاتی پیدا بوینده هدا ته مینی که شته چل سالانه بدرست وېژ و دهست پاك و ژیریان دانه ، به لام له دواپیدا که پیغمبر ﴿﴾ دواپی پیغمبرایه تی کرد دهستیان دایه دژایه تی گردن له گلیدا ، چونکه له یانزانی لهو دواپه مدترسی زور گه وریه له سر پله و پایه و سامانیان ، هر له بر له ویش بو لهیان ووت: موحده شته . بدنگو بهو بژنه و دانیشوان لی دوی دوریکه ونه و ، دواپی پیغمبر ﴿﴾ دواپی لی گردن به هری قورانی پیروژه و ، بیرو راویزی خویان بخنه کاره و بژ فرمانی خوا ، به زهی به خزم و هاوریکانی هاته و ، هدا بت بهرستان به هری له ویر گردنه و یانه و ریکدی راست بدوژنه و ، یا ناشی پیدا بگدن له قلی خویان و سوهی لی وه بگرن ، بزه خوا فرمانی بندان و له موی: موحده شیت نه .

﴿ اِنْ هُوَ اِلَّا نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴾ موحهدهد ههچ شتی نیه مه گهر ترسیته ریکی ئاشکرایه، راگهیه نه ری په یامی خوایه، نه وه یش به لای بی باوه رانه وه خراپه نه و مروقه به ریزه داوای نه کا. کاتی بی باوه ران دایانه پال موحهدهد ﴿ ۱ ﴾ شتیته تی خوای مه زن نه م ئایه ته ی ناردده خواره وه فهرموی:

﴿ اُولَکُمْ یَنْظُرُوْا فِیْ مَلٰکُوتِ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَمَآ خَلَقَ اللّٰهُ مِنْ شَیْءٍ ﴾ ئایا بو بی باوه ران ته ماشا ناکه ن له خاونیته تی و پاشایته تی و خاوه داری ئاسمانه کان و زه وی و نه وه ی له ناویاندایه له خوړو مانگ و نه ستیره و درهخت و کیوو باو کانزاکانی نه وت و زیرو زیو ئه لئماس و شتی خوا دروستی کردوه له هه مو شتی له بونه وهرانی تر به چاویکی راست و بی لایان و دادپهروه ری و فراوانه وه یانی ئاسمانه کان و زه وی نه و شتانه ی له نیو نه و نادان هه مویان فهرمانبهرداری توانای خوان و به لگه ی یه کیته تی خوان. به راستی هه رژیرو بنواری بۆلای هه رشتی له و بونه وهرانه که هه ریه که یان نه و کاره ی پیان سپی دراوه به بی که م و گوران به جی ته هیتی.

نه و روانیشه دوربی له مه به سستی تاییه تی، چاری نامیتی باوه ربه خواو نامه کانی پیغه مه ره کانی ته هیتی. به لام که سبی ته ماشای سودی خو ی بکا راغوبی وهرناگری بۆلای خواو بۆلای ههچ شتی له چاکه و هه ربۆلای سودی خو ی نه روانی، بۆلای دهسته لاتی خوا له ئاسمانه کان وزه وی و بونه وهرانی نانواری.

﴿ وَاَنْ عَسٰی اَنْ یَّکُوْنَ قَدْ اِقْتَرَبْتَ اَجَلَهُمْ ﴾ وه بو نانوارن بۆلای نه وه ی که به راستی نزیکه ماوه ی نه مانیان و بمرن، بو چاوه روانی مردن ناکه ن هه تا په له بکه ن بۆلای راستی که نزیکه مردن یان و روبکه ن بۆلای شتی رزگاریان بکا له سزا، بهرله مردن یان و هاتنه خواره وه ی سزای گه وره یو سه ریان، دواپی په شیمان بونه وهرانی لی وهرناگیری. یانی خوا داوای بیرکردنه وه ی له بونه وهرانی لی کردن ناگاداریشیان. نه کاته وه به هو ی مردنه وه که له ناوبه ری خو شیه کانه و په رت و بلاو که ره وه ی کومه لانه و له وانه یه کوتوپر توشیانبی و نه وان له گو مراییدا بن هه تا په شیمان بینه وه بۆلای خوا.

ته فسیری زمناکوبی

﴿ فَبَآئِ حَدِيثٍ بَعْدَهُ يُؤْمِنُونَ ﴾ دواى نهوان به چ گفتوگزيه و به چ نامهيه باوه رنه هين
دواى قورنان، له قورنان به ولاره هيج به لگه و نيشانه ي رونيان دهست ناکه وي، ههر که سي
به لگه ي قورنان کارى تى ته کا به لگه ي تر کارى تى ناکا.

﴿ مَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ فَلَا هَادِيَ لَهُ فَذَرَهُمْ فِي طُفَيَاتِهِمْ يَعْمَلُونَ ﴾ ههر که سي خوا له ريگه ي
لابدا به هو ي باوه رنه بوني به قورنان، دواى راغوبى که ري تر بو نه و که سانه نابى، له باسى
ماناى نايه تى (١٧٨) ي نهم سوره ته به رونتز ماناى نه و رسته يه کراوه، دواى تو واز له و
بى باوه رانه بهينه له سهر کيشى و له نيو دريژداني خويان له بى باوه ريده سهر گهر دانن. بين و
برون و ريگه دهر نه که ن. واته خوا وازى لى هيتاون سهر گهر دان بن و مؤله تيشى داون
هه تا کاتى مردنيان له پاشا پاداشتيان نه داته وه به وشتانه ي کردويانه و پيشى خويانيان
خستوه، نه بى بزاري نه و مؤله ته واز لى هيتانه سته مى نيه خوا لى کردبن، چونکه نه و
مؤله ته دواى رون کردنه وه ي به لگه و ترساندنيان هاتوه و دواى نه وه يش ئوميدى
که رانه ويان بولاى خوانه ما .

يَسْأَلُونَكَ عَنِ السَّاعَةِ

أَيَّانَ مَرُّ سَنَاقُلٍ إِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ رَبِّي لَا يُجِيبُهَا لَوْفُهَا إِلَّا أَهْوَتْ قُلَّتْ

فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَا تَأْتِيكُمْ إِلَّا بَغْنَةً يَسْأَلُونَكَ كَأَنَّكَ حَفِيٌّ

عَنِهَا قُلْ إِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ اللَّهِ وَلَكِنْ أَكْثَرُ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٧٧﴾

قُلْ لَا أَمْلِكُ لِنَفْسِي نَفْعًا وَلَا ضَرًّا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ وَلَوْ كُنْتُ

أَعْلَمُ الْغَيْبِ لَاسْتَكْثَرْتُ مِنَ الْخَيْرِ وَمَا مَسَّنِيَ السُّوءُ إِنْ

أَنَا الْإِنذِيرُ وَبَشِيرٌ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ

﴿يَسْأَلُونَكَ عَنِ السَّاعَةِ أَيَّانَ مُرْسَاهَا﴾ موحەمەد پرسیار لەتۆ ئەكەن لەو كاتەى ئەوتۆ بونەوهرانى تیدا لەناوئەچى و زیندەوهران ھەمويانى تیدا ئەمرى، ئەو پرسیار كەرانە دانىشتوانى مەكە بن یا جوہەكان گرنگ نى. ووشەى (السَّاعَةِ) بەسى مانا ھاتو: (۱) بەشىكى كەمى لەناديار لەئەندازەى كات. (۲) بەبەشىك لە ۲۴ بەش لەشەوورژىكا. (۳) بەو كاتە ئەلین ھەمو بونەوهران لەناوئەچن و ھەمو گيانداران ئەمرن، لىرەدا مەبەست مانای سىيەمە چ كاتى پەيدا ئەبى لەلايەن خواى مەزنەو.

﴿قُلْ إِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ رَبِّي لَا يُجْلِيهَا لَوْفَتِهَا إِلَّا هُوَ﴾ تۆ بلى زانين و راستى ئەو كاتە لەخەمەت پەرورەدەكەرى مندايە، ئەوزانينە تايەتەيە خوا بۆخۆى داناو. فريشتەكان و فروستادەو نىراوہەكانى خوا نايان، پەرورەدگار ئەو كاتە ئاشكرا ناكە مەگەر ھەرخۆى ئاشكراى بكا. ھەر ئەو زانايە بەھەمو نەيتى و شاراوہيە، ناسينى و دەرخستنى لەتواناى كەسى تر دا نى.

﴿ثَقُلَتْ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ لَا تَأْتِيكُمُ إِلَّا بَفْقَةٍ﴾ گران و گەورەيە پەيدا بونى لەسەردانىشتوانى ئاسمانەكان و زەوى لەفريشتەكان و ئادەمیزاد و جنۆكە، لەبەرئەو گرانىيە خوا پەنھانى كردوہ زانينى لەلای ئەوان، ئەو كاتەى نەمانى بونەوہرانە نايە بۆلای ئىوہ مەگەر بىت بۆلاتان بەبى ئاگادارى ئىوہ.

﴿يَسْأَلُونَكَ كَأَنَّكَ خَفِيٌّ عَنْهَا﴾ پرسیار لەتۆ ئەكەن لەكاتى پەيدا بونى كاتى دوايى، وائەزانن تۆ گرنكى بەزانينى كاتى ھاتنى رۆژى دوايى ئەدەى، ئەتەوى بزانى بۆ پرسیار ئەكەن، وەك ئەوان گرنكى پى ئەدەن، پتەمەر ﴿يَعْلَمُ﴾ گرنكى بەزانينى ئەو كاتەو پەيدا بونى نادا. بەلكو گرنكى بەكار كردن ئەدا بۆى و بەترسان لەو كاتەدا. ئەوكەسەى ژىر بى كەتوشى نەخۆشى بو ناي پرسیار بكا چ كاتى ئەمرى، بەلكو ئەبى پرسیار لەشتى بكا رزگارى بكا لەونەخۆشيە.

تەفسىرى زمانكۆيى

﴿ قُلْ إِنَّمَا عَلَّمَهَا عِنْدَ اللَّهِ ﴾ توبلی بهراستی زانینی کاتی روژی دواپی لای کهس نیه مه گهر له لای خوایه بهتهنها. خوی مهزن دووچار نه ورسته یی دووپات کردوه ته وه له بهر نه وهی زانینی هاتنی نه و کاته هدر له خواوه نه زانری ههتا بیی به پیشه کی بو نه م رسته یی دواپی که خوا نه فهرموی:

﴿ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴾ وه به لام زورتری ناده میزاد نازانن که بهراستی زانینی نه و کاته لای هیچ کهسی نیه له بونه وهران بزانی، هدر دروست کهری به نه وهران نه یزانی و کهسی تر ناگاداری هاتنی نه و کاته نیه .

﴿ قُلْ لَا أَمْلِكُ لِنَفْسِي نَفْعًا وَلَا خَيْرًا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ ﴾ موحه مه د توبلی: من خاوه نی هیچ سودو زیانی نیم بوخوم مه گهر شتی خوا ناره زووی کردیی نه و شته بو منبکا، ناوه روکی نه و نایه ته پوخته یی بیروباوهری موسلمانانه ده رباره یی پیغمه ری خویان که موحه مه ده، زور رونیشه بهر پترترین و پیروزترین دروستکراوانی خوایه، به گشتی بیروباوهرمان وایه پیغمه ر ﴿ ﷺ ﴾ دهسته لاتی هیچ شتیکی نیه نه بو خوی وه نه بو جگهی خوی به چاکتر، نه و جوړه باوه ریان به موحه مه د ﴿ ﷺ ﴾ نامانج و بهر هه میکی پیوسته بو یه کیتی خوا.

﴿ وَلَوْ كُنْتُ أَعْلَمُ الْغَيْبِ لَاسْتَكُنْتُ مِنَ الْخَيْرِ ﴾ وه نه گهر من کاره نه پتیه کام بزانیایه بهراستی من زورم نه کرد له چاکه بو خوم له کاتی هه رزانیدا و سامانی زورم په دانه کرد. زانینی هه مو نه پتیه کان هه ربو خوایه .

بو زانین: بریاردان و سه پاندنی ناوه روکی نه و نایه ته به سه ر خویا له لایه ن پیغمه ره وه که نزدیکترینی هه مو ناده میزاده له خواوه که پر به ده می خوی هاوار نه کاو رای نه گه یه نی به هه موود انیشخوانی روی زهوی که له بهر ده م نه پتیه کانی لای ناده میزاد و جیاوازی له نیوان من و نه واندا نیه، به ویش واز نا هیتی . به لکو به لگه ش نه هیتیه وه، به شیکی دیاری و هه ست پی کراو ویزدانی که نه فهرموی: نه گهر من پاشه روژی فهرمانه کام بزانیایه په لاماری نه و شتانه م نه دا بوخوم چاکبونا یه، وخوم نه گیرایه وه له پاشه روژی شتی بوخوم خراب بوایه له ژبانی نه م جیهانه دا توشی هیچ شتی نه نه بوم زیانی به من بدایه و پیم ناخو شبوا یه، وه که نه فهرموی :

﴿وَمَاسَنِيَ السُّوْءُ﴾ وەنەنەگەشت بەمن هیچ خراپەیه لەهەژاری و برسیتی و ھەمو شتی نازاری پێگەیاغایە ،لەبەرئەووی کەس نەلی: پێغەمەر چۆن ئەبێ نەیتیه کان نەزانی بەو نزکیە لە خواوە ھەیتەتی، خوا ئەفەرموێ تۆ رای بگەینەو بلی:

﴿إِن أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ وَبَشِيرٌ﴾ من نیم مەگەر من فروستادەیه کم خوا پەوانە ی کردوم بۆلای ئیوہ بۆ ترساندنن لەسزای خوا ئەگەر ئیوہ باوەر نەھیتن و بەموژدەدان پیتان ئەگەر باوەر بھیتن بەخواو پاداشتی پاشەرۆژ و پێغەمەرایەتی من .

ئەبێ ئیمە لیمان تێک نەچی کارو پیشە ی فروستادەیی پێغەمەران ی خوا کورت ھەلھێنراوہ لەسەر گەیانندی پەيامی پەرورەدە کەرە ئادەمیزاد و ترساندنیانو موژدەدان بە ئادەمیزاد بەسزادانی خراپە کەران و پاداشتی پیاو چاکان . بەلام زانین و ناگاداری لە نەیتیه کان و سود گەیانندن و لادانی نازار و زیانبەدەستی خواپە بەتەنھا . لەوانیەتەدا روی پێغەمەر کراوہ بۆلای باوەر داران بەموژدەدان و ترساندنیان، وەك ئەفەرموێ:

﴿لَقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ﴾ بۆ تاقمی باوەر بھیتن بەبەھەشت و ھەمو نەیتیه کان، بۆئەووی ھەمو ئادەمیزادی بزانی ئەوکەسانە سود وەرئەگرن بەترساندنو بەموژدەدان کەخواوہنی باوەری راستی و بیگومانین . بەلام ئەوکەسانە بی باوەر و لەخوباین هیچ شتی سودیان پێ نابەخشی .

پرسیار/ لەمیژووی پێغەمەرداوە لەنامەکانی دا ھاتوون پێغەمەر ﴿ﷺ﴾ ھەوالی داوہ بەزۆرتر لەنەیتیه کان ، لەوھەوالانہیە پێغەمەر ﴿ﷺ﴾ فەرموی: پاش من پۆمە کان سەرئەکەون بەسەر فارسەکاندا، فەرموی: سەلمانی فارسی تاجی کیسرا لەسەر خۆی دانەنی، فەرموی: نەجاشی کۆچی دوایی کردوہ، ھەوالی دا بەکوشتنی زەیدی کوری حاریسەو جەعفەری کوری ئەبوتالیب و عەبدولای کوری پەواحە و حوسەینی کوری عەلی و چەندین ھەوالی تری نەیتی، ئەوانە چۆن بەرانبەر ئەکرین لەگەڵ رستە ی ﴿وَلَوْ كُنْتُ أَعْلَمُ الْغَيْبِ﴾ ھەتا کۆتایی پێھاتنی نایەتە کە ؟

وہلام / نەیتیه کان کۆتایی یان نایەو نایەنە ژمارە . بەلام ئەبێ بزانی نەیتیه کان سی

بەشن:

۱- نهییه کان هه یانه خوا خوی په نهانی داوه له بهنده کانی خوی و هیچ که سی له سهریان ناگادار ناکا له هه رپله یه کدا بی، نه بی خوا هه خوی بیزانی، وهک په یدابونی رژی داوی، نه و به شیان پیغمه مر ﴿ ۱۱۱ ﴾ نایزانی.

۲- نهی واهن خوی مه زن هندی که س له بهنده کانی خوی که خوشی نه و یچن و به ریزن لای ناگاداریان نه کا له سهریان، وهک نه ووی خوی مه زن باسی فهرموه له نایه تی (۲۶) له سوره تی (جیندا) که نه فهرموی: (فَلَا يُظْهَرُ عَلَىٰ غَيْبِهِ إِلَّا مَنْ أَرَضَىٰ مِنْ رَسُولٍ) یانی (دواپی خوا ناشکرا ناکا له نهی خوی هیچ که سی مه گهر که سی په سندی لای له فروستاده کان. له نایه تی (۱۷۹) له سوره تی نالی عمراندا نه فهرموی: (بهم مانایه خوا که س ناگادار ناکا له سهر نهی، به لام هه لسه بزیی له فروستاده کانی خوی بو نه و ناگاداری کردنه)، به وینه نه و هه ولانه ی پیشوی پیغمه مر ﴿ ۱۱۱ ﴾ له بر گهی یه که مدا.

۳- نهی واهن هه مو که سی له ناده میزاد و له جنو که خوا ناگاداری کردوون له سهریان وهک بونی به هشت و دوزه و فرشته و جنو که و چنلین شتی تر که واته مه به ست له و نهییه هه ر بو خوابی و لای خوابی و ریگه نه بی بولای ناسینیان نه به تاقی کردنه وه نه به نقل و نه به شتی تر مه گهر به سروش له لایه ن خواوه، خوابش سروش نه نیری بولای که سی خوشی نه وی به زانیی. نهییه کانی خوی به جو ری زانیی خوی داوی بکاو ناده میزاد پیوستیمان بی هی، دواپی نه و فروستاویه له لایه ن خوی وه هه وال نه دا به ناده میزاد به و نهییه به و جو ری له خواوه وهر گرتوه. که واته هه وال دانی پیغمه مر به وشته زانیی نهی نیه به لکو گه رانه ویه له که سی که وه نهی نه زانی. جیاوازی نیوان سهر چاوه ی زانین و نیوان گه رانه ووی زانین زور دورن له یه کزی .

نه و نایه تانه ی به لگهی بیگومانن له سهر بو چایه تی شتی هندی له خواهن ری که کان نه لین: که دلی ناده میزاد به جو ره ریازه یه وهک ناوینه نهییه کانی تیدا نه بیری، نه و جو ره وهر گرتنه یان ناوانه به زانیی (له دونی) و نه توانی هه وال بدن به نهییه کان له جیهاندا . زور جیگهی سهر سوریه ره نیبولعه ره بی له جزمی سیه می فتوحاتی مه کیداو له بابی (۳۱۱) نه لی: هه ر که سی به پاکی و بوخته یی خوی خوشبوی نه و که سه نه توانی خوی

تهفسیری زمانا کزی

بگۆری بههه موشتی ئاره زۆی هه بی له گیانداران و له درهخت و ئاوو بهرد. ئه لئ شتی وایش روی داوه. چونکه هه ندی له خوشه وستان و خاوه ن رینگه کان چوه لای پیریکی خوی، له بهردهم ئه ودا خوی گپرا به ئاو، کاتی به پیره که بیژرا: فلان کهس هات بۆلای تۆ نه چوه ته ده ره وه ووتی: به لئ ئه و کهسه نه م ئاوه یه.

خوای مه زن له م ئایه ته ی دوا ییدا فه رموده ی خوی ئه گپریته وه بۆ دابین کردنی یه کیتی خوی و پوچ کردنه وه ی هاو به شدانان بۆ خوی به هوی شتی که وه کار بکاته سه ر ئااده می زاد که بریتیه له نیشانه ی دروست کردنی ئه م بونه وه رانه هه رله لایه ن خۆیه وه که کاریکی زۆربه کخه ره بۆ بی ئاوه ران و ئه فه رموی :

هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ
مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَجَعَلَ مِنْهَا زَوْجَهَا لِيَسْكُنَ إِلَيْهَا فَلَمَّا
تَغَشَّيْهَا حَمَلَتْ حَمْلًا خَفِيفًا فَمَرَّتْ بِهِ فَلَمَّا أَثْقَلَتْ دَعَا
اللَّهَ رَبَّهُمَا لَئِنْ آتَيْتَنَا صَالِحًا لَنَكُونَنَّ مِنَ الشَّاكِرِينَ ﴿١٨٩﴾
فَلَمَّا آتَاهُمَا صَالِحًا جَعَلَ لَهُ لُشْرَاءَ فِيمَا آتَاهُمَا فَتَعَلَّى
اللَّهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿١٩٠﴾

﴿هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ﴾ خوا که سیکی ئه وتۆیه ئیوه ی دروست کردوه له که سیکی ته نها که ئاده مه، له تۆویکی تاکه که سی و له په گه ز و سروشتیکی ته نها، به بی حیوازی له نیوان رۆژ ئاواپی و رۆژه لاتنی و له عه ره ب و کورد و جگه ی ئه وانیش و له ره ش و له سپی و جگه ی ئه وانیش و له نیرو له می .

ته فسیری زمانگۆیی

﴿ وَجَعَلَ مِنْهَا زَوْجَهَا لِيَسْكُنَ إِلَيْهَا ﴾ وه خوا دروستی کردوه لهوته نها كه سهيه ژن و هاوسه ره كهی خوی كه حهوايه، بۆ مه بهستی فراوانی و په ره پیدان و مانه وهی ئیوه، بۆ نه وهی نهو كه سه دابنیشی و نارام بگری و بجه سیته وه له لای نه وژنه و هاوسه ری خوی، خوا پهیدا کردوه له نیوانیا نا دۆستی و خۆشه ویستی و به زه یی و ریز بۆ یه كتری، هدریه و جۆره یش دروستی کردوه بۆ هه موزینده وه ری نیرو مینه یه ك بۆ یه كتری .

﴿ فَلَمَّا نَفَسَاها حَمَلَتْ حَمْلًا خَفِيًّا فَمَرَّتْ بِهِ ﴾ دوا یی كاتی نهو كه سه نزیکی ژنه كهی بویه وه چه ولای، ژنه كه هه لته گری له منال دانی خویا بار یکی سو ك كه بریتیه له تووی پیاوه كه یه كه م جار سو كه دوا یی به وهی له منال دانیایه نه روا و دائه نیشی هه تا كاتی منال بونی و سو كه له لای .

﴿ فَلَمَّا أَفْقَلَتْ دَعَا اللَّهَ رَبِّهَا ﴾ دوا یی كاتی ژنه كه باره كهی قورسی لیی كرد له منال دانیدا و كاتی نه وه هات مناله كهی بی ژنو پیاوه كه هه ردو كیان زۆر به په رۆشه وه له خوا نه پارینه وه و داواله په روه رده كه ری خویان نه كهن، له و كاته دا نه و باوك و دایكه رونه كهن بۆلای خوا .

﴿ لَئِنْ آتَيْنَا صَالِحًا لَتَكُونَنَّ مِنَ الشَّاكِرِينَ ﴾ به راستی نه گه تۆ په روه رده كه ر به ئیمه ت به خشی منال یکی چاك و پاك و لهش و ره وشتی ته واو بو به راستی ئیمه سو پاسی تۆ نه كه یی، خوی مه زن پارانه وه كه یان لی و ره نه گری دوا یی ئاده میزاد نه بن به دووبهش هه ندی كیان سو پاسی خوا نه كهن وهك پیاو چاك ان، هه ندی تریان سو پاسی خوانا كهن، وهك نه فهرموی:

﴿ فَلَمَّا آتَاهُمَا صَالِحًا جَعَلْنَا لَهُ شُرَكَاءَ فِيمَا آتَاهُمَا ﴾ دوا یی كاتی خوا به خشی به هه ندی له نه وهی ئاده م منال یکی چاك و پاك و بی شوره یی و شیرین نهو پیاوو ژنه دائه نین بۆ خوا چه نندین هاوبهش له وشته ی خوا دای به وان یانی كاتی خوا به گویره ی پارانه وهی خویان منالی پیدان نه لئین: نه و كار ه چاكه به هوی بته كانه وه و پیر وزی نه وانه وهیه، خوا و په یمانه كهی خویانان له بیر نه چیت ه وه، چونكه سروشتی ئاده میزاد به و جۆره یه له كاتی ته نگانه دا خوا نه ناسن له دوا ییدا په شیمان نه بنه وه و گه و ره ی خویان له بیر نه چیت ه وه .

بۆ زانين: نهو نايه ته هه رچه نده ده رباره ی ئاده م و هه وا ها ته وه خواره وه . به لام
 بېگومان ئاده م و هه وا ها وه شيان بۆ خوا دان ه ناوه . كه وا ته مه به ست له ناوه رۆكي نهو
 نايه ته هه ندي له نه وه كاني ئاده مه ، نه وه ته خاوه ني ته فسيري به يزاي ماناي رسته ي (جَعَلَا
 لَهُ شُرَكَاءَ فِيمَا آتَاهُمَا) به م جوړه نه كاو و نه فه رموي: موزاف مه حزوفه ، وا ته (جَعَلَ
 أَوْلَادَهُمَا) . ياني داويي كاتي خوا منالي چاكياني دا به مناله كانيان له ناواندا نه كه ن
 به هاو به ش بۆ خوا له جياتي نه وه ي مناله كانيان ناو بنين عه بدولا يا عه بدوره حيم ناويان
 نه نين عه بدولعوزاو عوبدول مه ناف .

﴿ فَتَعَالَى اللَّهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴾ داويي خوا به رزتره ها كتره له شتي بي باوه ران نه يكه ن
 به هاو به ش بۆ خوا . ياني زۆربه ي ئاده ميزادي بي باوه رهاو به ش بۆ خوا دان ه نين . ناوه رۆكي
 نهو دوو نايه ته ي پيشوو بۆ روداويكي تايه ته ي نه له نيوان ژن و ميرديكا . به لكو هه ولدانه
 به كرداري ئاده ميزاد كاتي كه توشي گيرو گرتي ناله باربون يا داوي چا كه به كيان كرد
 په لاماري نه ده ن بۆلای خوا به كزيه وه و پيوستي نه كه ن له سه ر خويان و په بمان نه ده ن
 نه گه ر ناوات و داوا كاغان ها ته دي سوپاسي خوا نه كه ين كه چي كه خوا ناوا ته كاني نه واني
 هيتايه دي پشت نه كه نه خواو به لئنه كانيان وازي نه هين . وهك خواي مه زن له و باره وه
 نه فه رموي:

أَيْشُرِكُونَ مَا لَا يَخْلُقُ شَيْئًا وَهُمْ يُخْلِقُونَ

﴿ ١٩١ ﴾ وَلَا يَسْتَطِيعُونَ لَهُمْ نَصْرًا وَلَا أَنْفُسُهُمْ يَنْصُرُونَ ﴿ ١٩٢ ﴾

وَإِنْ تَدْعُهُمْ إِلَى الْهُدَى لَا يُتَّبِعُوكُمْ سَوَاءٌ عَلَيْكُمْ أَدَعَوْتُمُوهُمْ

أَمْ أَنْتُمْ صَامِتُونَ ﴿ ١٩٣ ﴾ إِنَّ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ

عِبَادٌ أَمْثَلُكُمْ فَادْعُوهُمْ فَلْيَسْتَجِيبُوا أَلْكُمُ

كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿ ١٩٤ ﴾ أَلَمْ أَرْجُلُ يَمْشُونَ بِهَا أَمْ لَهُمْ أَيْدٍ

ته فسيري زما كوي

يَبْطِشُونَ بِهَا أَمْ لَهُمْ أَعْيُنٌ يُبْصِرُونَ بِهَا أَمْ لَهُمْ آذَانٌ
يَسْمَعُونَ بِهَا قُلْ أَدْعُوا شُرَكَاءَكُمْ ثُمَّ كِيدُوا فَلَا تُنْظِرُونَ ﴿١٩٥﴾
إِنَّ وَلِيََّ اللَّهُ الَّذِي نَزَلَ الْكِتَابَ وَهُوَ يَتَوَلَّى الصَّالِحِينَ ﴿١٩٦﴾
وَالَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ لَا يَسْتَجِيبُونَ نَصَرَكُمْ وَلَا
أَنْفُسَهُمْ يَنْصُرُونَ ﴿١٩٧﴾ وَإِنْ تَدْعُوهُمْ إِلَى الْهُدَى لَا يَسْمَعُوا
وَتَرَاهُمْ يَنْظُرُونَ إِلَيْكَ وَهُمْ لَا يُبْصِرُونَ ﴿١٩٨﴾

﴿ ایشر کون مالا یخلق سینا و هم یخلتون ﴾ ئایا بو بی باوه ران شتی نه که نه هاو بهش
بو خوا دروست ناکه نه هیچ شتی که بریتیه له به ته کان و، نه وان دروست کراون، یانی
دروست کردن هه ربو خوا به ته نه هاو نه فهر موی به هه رشتی بیهوی دروستی بکا: به
نه وشته کو تو پره نه بی، هه مو شتی به ته کانی ئیوه شیه هه زاری ده رگای خوان له بون
وله نه مانیان و بهرده و امیان و له به خێو کردن و پاراستیان. به تاییه تی نه و بتانه بی گیان و
دروستکراوی دهستی خوتان.

﴿ لَا یَسْتَجِیْبُونَ لَهُمْ نَصْرًا وَلَا أَنْفُسَهُمْ یَنْصُرُونَ ﴾ نه و بتانه توانای یاریدانیان بو بت
په رستنا نه توانایان نه یاریدهی خویان بدهن. ناتوان سوود به خویانو به بت په رستان
بگه یه نن. زیان و نازار له خو یسان و له بت په رستان دوور ناخه نه وه، ئیتر نه و بتانه
ناده میزادین یادارو به ردو گو رستان، یاریدان و زالبون و گه ورهیی و به خشین و
سه رشوری هه مو که سی له بونه و هه ران به دهستی خوان، نه و بتانه دارو به ردن و ینهی
ده رخت و به رده کانی تر چۆن ئیوه نه یان په رستق و که چی به چاوی خوتان نه بین سه گ و
پشیله میزیان پیدائه که ن.

﴿ وَإِنْ تَدْعُوهُمْ إِلَى الْهُدَى لَا يَتَّبِعُوكُمْ ﴾ و نه گهر ئیوه ی بی باوه پردارو هه مو ناده میزاد بانگی نه و بت په رستانه و ناوبانگی نه و بتانه بکه ن بۆلای راغویی و ئایین دوا ی ئیوه ناکه ون، بی باوه ری نه وان له بهر نه وه یه دلّیان و وشک و ره قه و دوا ی شه ی تان که و تون، به تاییه تی بته کان له بهر نه وه یه که پرو کو یرو بی توانان و توانای وه لآمده نه وه ی که سیان نیه که چی بت په رستان له گه ل نه و هه مو عه یبه دا هه یانه نه یان په رستن و به یرو زیان دانه نین .

﴿ سَوَاءٌ عَلَيْكُمْ أَدَعَوْتُكُمْ أَمْ أَتْتُكُمْ صَامِتُونَ ﴾ یه کسانه له سه ر ئیوه ی بت په رست بانگی نه و بتانه بکه ن بۆ لابر دنی نازارو راغویی و شاره زایی، یابۆلای نه وه ی سودیکیان بی بگه یه نری یاز یانیکیان لپی لادری، یا ئیوه بی ده نگ بن و بانگیان نه که ن له هه ردو و کاته که دا نه وان و لا متان ناده نه وه چونکه نازان هیچ شتی نابین .

﴿ إِنَّ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ عِبَادٌ أَمْثَالُكُمْ ﴾ به راستی که سانیکی نه و تو ئیوه نه یان په رستن و بانگیان نه که ن و ناوتان ناو ن خوابه نده و دروست کراوی خوان وینه ی ئیوه، ئیتر ئیوه چۆنیان نه په رستن و نه یان که ن به خوا ی خو تان؟ که وینه ی ئیوه بن دروست نیه داوا ی کۆمه کیان لی بکری له کارو فرمانی هه ردو و جیهانتانا، نه و که سه ی داوا ی کۆمه کی لی بکری هه رخوا یه . نه گهر ئیوه راست نه که ن له و شتانه ئیوه نه یانده نه پال نه وان .

﴿ فَأَدْعُوهُمْ فَلْيَسْتَجِيبُوا لَكُمْ ﴾ دوا یی ئیوه بانگی نه و بتانه بکه ن ئیوه نه یان په رستن له جگه ی خوا دوا یی با نه وان وه لآمی ئیوه بده نه وه؟ بۆ نه وه ی ئیوه بز ان نه وانه وینه ی ئیوه ن و زۆر تر له پله ی ئیوه نزم تر و شایانی په رستن نین .

﴿ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴾ نه گهر ئیوه راست نه که ن نه و بتانه خوانو به گومانی خو تان هه مو و شتیکیان به ده سه ته . خوا ی راستی نه وه یه که داوا ی پارانه وه و داخوازی نه و که سانه بداته وه نه یه درستن و وه لآمیان بداته وه، خوا ی مه زن بۆ نه وه ی باشتر سه ر شو ریان بکا هه مو که سی له خو یان و جگه ی خو یان بۆ یان ده ر که و ی گیل و نه زان و بی نه قلن له په رستنی نه و بتانه دا و رو نه کاته بت په رسته کانو نه فه رموی:

نه فسیری زمنا کۆبی

﴿ اَلْهَمْ اَرَجُلٌ يَمْشُوْنَ بِهَا اَمْ لَھُمْ اَیْدٌ یَّطْشُوْنَ بِهَا ﴾ ئایا بۆ ئه و بتانه ههیه دووپی که به و بیانه برۆن به ریگه دا بۆ پهیدا کردنی چاکه دان به ئیوه و به خویان، ئایا بۆ ئه وان ههیه چه ند دهستی به و ده ستانه شتی بی به خشن به ئیوه و به خویان و شتی بی بگرن و بگه نه فریاتان له جیهاندا؟.

﴿ اَمْ لَھُمْ اَعِیْنٌ یُّبْصِرُوْنَ بِهَا اَمْ لَھُمْ اَذَانٌ یَّسْمَعُوْنَ بِهَا ﴾ ئایا ئه و بتانه چاویان ههیه به و چاوانه ببینن که ئیوه ئه یان په رستن هه تا بگه ن به هاوار تانه وه له سزا بتان پارێژن، ئایا ئه و بتانه گوێچکه کانیا ن ههیه به و گوێچکه نه شتی بیست و له پارانه وه تان بگه نو وه لامتان بده نه وه، زۆر رو ن و ئاشکرایه ئه و بتانه بی و ده ست و چاو و گوێچکه یان نیه، ئیتر مرۆف نه ختی ئه قلّی تیدا بی چۆن ئه و ده بتانه به و جوړانه بن ئه یکه ن به په رس تراوی خویان، خوای مه زن به نا وه پرۆکی ئه و ئایه ته هاو به ش دانه ران و وریا ئه کاته وه که ئیوه خو تان له و بتانه چاکترن و به ریترن، چونکه ئیوه خاوه نی ئه قلن و شتی بی ئه زانن و پی و ده ست و چاو و گوێچکه تانه ههیه و زمانتان ههیه. به لام بته کانتان ئه وانه یان نیه، چۆن ئه بی خوابن و ئیوه ئه وان به رستن ؟

پرسیار / راناوه کانی وینه ی ووشه ی (یَخْلُقُوْنَ وَیَبْصِرُوْنَ وَ لَھُمْ) بۆ خاوه ن ئه قل به کار دین، ئه بی قورئانی پرۆز بۆ بی ته قلّه کان چۆنی به کار ئه هیئتی ؟
وه لام / ئه و راناوانه بۆ جگه ی خاوه ن ئه قلّیش به کار دین، وهك خوا ئه فه رموی: (کُلْ فِي فَلْکِ یَسْبَحْنَ یَا اَیُّهَا التَّمَلُّ اَدْخُلُوْا فِيْ مَسَاکِنُکُمْ) به لام زۆر تر بۆ خاوه ن ئه قل به کار دیت .

﴿ قُلْ اَدْعُوا شُرَکَآئِکُمْ ثُمَّ کِیْدُوْنِیْ فَلَا تَنْظُرُوْنَ ﴾ تۆ بلی: ئیوه بانگی ئه و بتانه بکه ن هاو به شی خو تان و کردو نتان به هاو به ش بۆ خوا و ئه لّین: ئه وانه خوای ئیمه ن که دوژمنی هه ره گه و ره ی من و دۆستی ئیوه و گومان وایه ئه بن به یاریده ری ئیوه، له پاشا ئیوه و بته کانتان به ئه و په ری توانا وه تییکۆشن و کار بکه ن بۆ له ناو بردنی من و بۆ ئازاردانم، دوا یی داوایان لی بکه ن مۆله تی من نه ده ن و چ شتیکیان ئه و ی بیکه ن به من به گورجی دلّتان

خوشبیبی. خوای مدزن به ورستانه فرمان نه دا به پیغمهر ﴿ ﷺ ﴾ بلی به وی باوه رانه نه گهر
 بته کانتان شتیان به دهسته به گویره ی گومانی خوتان من به بی هیز نه زانن به رانه به ورستانه.
 ئاده ی په نایان بۆ بیهن باتۆله له من بسین و وازم لی نه یه رن، لایشتان رونه من زۆردوژمنی
 نه و بتانه م، نه م کاته کاتی هه ق سه ندنه، من بروام به خوای خۆم هه یه که دوستی منه و نه م
 پارێزی، من له هه ره شه و گو ره شه ی ئیوه ناترسیم و لاتان رونی:

﴿ إِنَّ وَلِيَیَ اللّٰهُ الَّذِیْ نَزَلَ الْكِتَابَ وَهُوَ یَتَوَلٰی الصّٰلِحِیْنَ ﴾ به راستی که سی سهر به رشتی
 پاراستی من بکا و یاریده ری من بی خوائکی نه وتۆیه نار دویه نامه ی خوی که قورئانه و
 پارێزه ری به نده کانی خۆیه تی، هه رخوا سهر دارو دوست و هه لسه ورپنه ری پیاو چا کانه و
 نه یان پارێزی و داوا کانیان جی به جی نه کا که به نده ی بیرو باوه ر پاکن، بیگومان پیغمهر
 ﴿ ﷺ ﴾ به کی که له و پیاو چا کانه. دوا یی ئایا ئیوه ی بت په رست نامه تان هه یه و بته کانتان
 نه توانن بتان پارێزن؟ له نه نجامدا بۆ هه مو که س ده ر که وت په ستی و سهر شور بونی بت
 په رستان ده ریش که وت به رز کردنه وه ی ئایینی ئیسلام و موسلمانان .

﴿ وَالَّذِیْنَ تَدْعُوْنَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ لَا یَسْتَطِیْعُوْنَ نَصْرَکُمْ وَلَا اَنْفُسَهُمْ یَنْصُرُوْنَ ﴾ و
 که سانیکی نه وتۆ ئیوه نه یان په رستن و هاوریان لی نه کهن له جگه ی خوا و له بته کانتان
 توانای یاریده ی ئیوه یان نه و توانای یاریده ی خۆیان یان نه . له ئایه تی (۱۹۳) ی نه م
 سوره ته باسی نه م مه به سه کراوه و خوا دو یاتی کردو ته وه، چونکه پیغمهر ﴿ ﷺ ﴾
 روه روه ی بت په رستان نه وه ستی که بته کانیان هیه نازاری توشی نه و ناکهن. که واته
 شایسته یه ئاماژه بکا بۆ لای نه وه که بته کانیان بی هیز تریشن له وه ی یارمه تی ده ربن خوشیان
 سهر بکه ون .

﴿ وَاِنْ تَدْعُوْهُمْ اِلٰی الْهُدٰی لَا یَسْمَعُوْا ﴾ وه نه گهر ئیوه ی موسلمان داوا بکه ن
 له بی باوه ران بۆ لای راستی و راغوبی کردنی پیغمهر و دوستانی خوا نه وان نه و داوا یه
 نابیسن به جو ری شایسته ی وه لامدانه وه ی ئیوه یی، چونکه زیندوی دل مردوون، نه ورسته یه
 جاری تر مانا که ی باسکراوه، لیره دا دوویات کراوه ته وه له به رمه به ستی رسته ی پیشوو .

﴿ وَتَرَاهُمْ يَنْظُرُونَ إِلَيْكَ وَهُمْ لَا يُنْصِرُونَ ﴾ وه تۆ بی باوه ران نه بینی ته ماشای تۆ نه کنه و بۆلای تۆ نه روانن به پروالته و، نه وان به چاوی دل و راستی تۆ نابین هه تا سود له تۆ وهر گرن و باوه رت پی به هین به هوی به لگهی پروونه وه له سهر پیغه مه رایه تی تۆ، له بهر نه وهی چونه ته خواره وه له دزی تۆو گه راون به کویر له ناستی به لگه پرونه کانی پیغه مهر ﴿ ۱۰ ﴾. نه ورسته یه به دهقه که ی خزی پیمان نه سه لینی که به کانیان وینه ی شیوه و په یکه رن له کلێ ساکان هه لواسراون و بی گیان و بی هوشن و بی هه ستن. عه ره به کان ده ستیکی بالایان هه بوه له تاشین و نه خشه کیشانی به کان به جۆری یه که هجار وانه که و تنه گومانی بینهران که خاوه نی هوش و بیستن و بینین و هه ستین .

پرسیار/ بۆچی خوای مه زن دوو پاتی کرده وه که به کان ناتوانن یاری ده ی خۆیان و یاری ده ی که سی تر بده نو خاوه نی سود و زیان گه یاندن نین، نهش فه رموی قاچ و ده ست و چاوو گوێچکه یان نیه به جۆری له (۹) نایه ته باسی فه رموه که چی نه گه ر بیه ره مویا یه: نه و بتانه به ردن به س نه بو بۆ سه پاندنی نه و مه به سه ؟

وه لام/ به راستی بت په رستی زۆری سه ند بو به سهر بیرو باوه ری عه ره به کانو به سهر نه قلیاندا و خۆشه ویستی به کان تیکه لاوی خوین و گوشت و گیانیان بو بو لاسایی که له پوری باوو بایری خۆیانیان نه کرده وه، باوه ریان به و بتانه به هیز تر بوو له باوه ریان به خوا گۆرانی نه و شتانه و ده ر کردنیان له بیرو باوه رو ده رونیان ئاسان نه بو، خۆیانیان نه کرد به فیداکاری بۆ به کانیانو دارایی خۆیانیان بۆ دانه نان، هه رکاتی باسیان بکرایه به خراپه هه لئه چون و توره نه بون، جابۆیه پیویسته له بهر نه و شتانه نه و رسته یه چهنه جاری دوو پات بکریته وه بۆ به زاندنیان به ته واوی .

لییه دا چهنه نمونه یه باس نه که یین: نه گه ر یه کی له که شیشه کان هه ولیدا که نه و په یکه ره بی گیان و بی هوشانه لایا له کلێ سادا، بۆ نه وه بلی: نه و هه لواسراوانه کاغه زو به ردن و خاوه نی پیت و پیروزی نین ، نامه ی زۆریان بۆ بخویننه وه، یابه یه کی له په یه وانی پیرانی ته ریه قه ت بیژری: وینه ی کاکه ی پیرتان و دره خت و به ردی سه ر گۆری پیره کنتان سود و زیانیان نیه، نایا هه لوێستی په یه وانی نه و وینه و دره خت و به ردانه چۆن نه بی،

ته فسیری زمانکۆیی

به هه موو نه فامیه که وه توانای خوځان نه خه نه کاره وه له دژی ره خه گره کانیه وه، بگره
گیانی نه و ناموژگاری که رانه نه که وینه مه ترسیه وه، یا هیچ نه بی دانیشتونان لیبی
نه هور و ژین هه تا بیریان لیبی بکه نه وه، به هه زاران بوختان و دروځان بو دروست نه کهن .
کاتی خوی مه زن فه رمانی دا به پیغه مهر ﴿ ۱۹۹ ﴾ بانگی دانیشتونان بکا بولای نایینی
خوا، به ناده میزاد رابگه یه نی فه رموده کانی خوا، فیژی کرده وهی شیرین و کرداری
ره و شتی به رزیان بکا نه فه رموی :

خُذِ الْعَفْوَ وَأْمُرْ

بِالْعُرْفِ وَأَعْرِضْ عَنِ الْجَاهِلِينَ ﴿ ۱۹۹ ﴾ وَإِمَّا يَنْزَغَنَّكَ مِنَ

الشَّيْطَانِ نَزْعٌ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ إِنَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿ ۲۰۰ ﴾ إِنَّ

الَّذِينَ اتَّقَوْا إِذَا مَسَّهُمْ طَائِفٌ مِّنَ الشَّيْطَانِ تَذَكَّرُوا

فَإِذَا هُمْ مُبْصِرُونَ ﴿ ۲۰۱ ﴾ وَإِخْوَانُهُمْ يَمُدُّوهُمْ فِي الْغَيِّ ثُمَّ

لَا يَقْصِرُونَ ﴿ ۲۰۲ ﴾ وَإِذَا لَمْ تَأْتِهِمْ بِنَايَةٍ قَالُوا لَوْلَا اجْتَبَيْتَهَا

قُلْ إِنَّمَا أَتَّبِعُ مَا يُوحَىٰ إِلَيَّ مِنْ رَبِّي هَذَا بَصَائِرُ مِنْ رَبِّكُمْ

وَهُدًى وَرَحْمَةٌ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿ ۲۰۳ ﴾

﴿ خُذِ الْعَفْوَ وَأْمُرْنَا بِالْمَعْرُوفِ ﴾ موحه مه د تو ناسانی و بی نازاری وه ربگره بو ناده میزاد

و توندو تیژی مه که له گه لیان و خراپه یان له گه ل کردی له وان بیوره ، فه رمان بده

به چاکه و به ره و شتی پاک، نه و شتانه ی یاساو ده ستور بریاری پیداون له مامه له و شتی تردا

فیریان بکه به گویره ی یاسا و هه مو شتیکیان بی بناسینه .

ته فسیری زمانا کو بی

﴿وَأَعْرِضْ عَنِ الْجَاهِلِينَ﴾ وه تۆ روی خۆت وهر گیره له نهزان و گیل و نه فامه کان و توندو تیژی مه نوینه له گه لیان، به راستی نهو نایه ته هه مو ره وشتی به رزی له نیودایه و باسی کردون. له یاساو ده ستوری نیسلامدا سی شتی سه ره کی هه ن له کۆمه لایه تیداو زۆر گرنگن له و نایه ته دا باسکراون:

۱- (الْعَفْوُ) یانی ناسانی و سوکی و بی تازاری و بی توره یی له هه موو کرده وهو ره وشته کاناو له به خشی نی دارایدا به شتی زۆرتری بۆ پیوستی ژیا نی مرۆف، تۆ له کردنه وه له ناده میزاد بۆ خۆی.

۲- (الْأَمْرُ بِالْمَعْرُوفِ) یانی فه رماندان به چاکه و ناسراو بی له لای ئادمیزاد و رونی به بی ماندوبون. ناده میزاد بزانی که چاکه له ره وشتو له مامه له داو هه مو ده ستوری خوا بریاری له سه ر داوه

۳- (وَأَعْرِضْ عَنِ الْجَاهِلِينَ) پرووهر چه رخان له و که سانه به لگه ی رۆن کاریان تی ته کا بۆ لای راغوبی وهر گرتن و سود له نامۆزگاری کردن و شاره زایی کردن وهر نه گرن، زۆر که س هه ن گیل و گه وج و نازاری نهو که سانه نه ده ن فه رمانیان بی نه ده ن به چاکه کردن و قه دهغه نه که ن له وان کردنی خراپه، وینه ی نهو پیاو خراپانه پیوسته نیمه ده مه ده مه یان له گه لدا نه که ی و به حه وسه له بین له گه لیانا، رۆیان لی وهر گیرین ئارام گر بین له سه ر ره وشتی خراپان له به ر پاراستن و پیزی خۆمان. به لکو بیر بکه نه وه و واز له ره وشتی خراپی خۆیان به یتن.

﴿وَإِن يَنْزَعَنَّكَ مِنَ الشَّيْطَانِ نِزْعٌ﴾ وه نه گه ر شه یان هانی تۆی داو توشی تۆی کرد گومان و خراپه کردن و دوودلی، وای له تۆ کرد پیچه وانده ی نه وشتانه فه رمانت پیدراوه بیان که ی له توره بون و فه رمان به چاکه نه دان و رۆ وهر نه گه ران له نهزان و نه فامه کان. له و کاته دا:

﴿فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ إِنَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾ دوا یی تۆ په نا بگه ره به یاریده ی خواو روی خۆت وهر گیره بۆ لای خوا، بۆ نه وه ی خوا په نات بداو به تپاریژی له گومان و دوودلی. به راستی

ته فسیری زما کۆبی

خوا شاراوهی تۆو گومانی شهیتان ئهبینی، ئهوشتهی له دلی تۆدایه و هاتوچۆ ئهکا له گومان و دلی تۆ ئهیزانی.

ئهو سی ییرو باوه ره له و ئایه تانهی پیشو باسیان کرا، ئه گهر ئاده مزاد دهستیان پی بگرن، له ئیوانیادا دلپسی رق و بیزاری نابی و پهیدانابن و یه کتریان خوش ئهوی، ناشتی بالئه کیشی به سهریانا، هاوریه تی و دۆستایه تی فراوان ئه بی، پیغمه سی ﴿ ﴾ ئامۆزگاری هاواله کانی به و بیرو باوه ره وه ئه کرد.

پیغمهر ﴿ ﴾ توره ئه بی ههر له بهر خوا، توره بونیشی له بهر خۆی ههر له بهر خوا به، زۆر جاری واته بی پیغمهر توره به وه له سهر نه زانیی که سانیکی ئهوتۆ خوا فهرمانی داوه رویان لی وه رگپری، ئه و کاره خراپه ی ئهوان دلی پیغمهری ﴿ ﴾ ئه جولی ئی گفتوگۆیه به شایسته پله ی ئه و نه بی به و بی باوه رانه ی بفرموی. بۆیه خۆای ئامۆزگاری کهری پیغمهر ﴿ ﴾ به وه ئه فهرموی: ئه گهر به ریکهوت ئه و شیوانت توش بوو توره مه به و ئارام بگره و په نابیه بۆلای خوا، خوا ئه و شتانه ی توشی تۆ نه بی ئه یان بیسی و ئه یانزانی و پاداشت ئه داته وه ئیر خه فته ت چیه ؟ له پاشا خۆای مه زن ریکه نشان ئه دا به و که سانه خۆیان ئه پارێزن له خراپه له کاتی توشیان ئه بی دوودلی و گومان له شه ی تانه وه و نه فهرموی:

﴿ إِنَّ الَّذِينَ اتَّقَوْا إِذَا مَسَّهُمْ طَائِفٌ مِّنَ الشَّيْطَانِ تَذَكَّرُوا ﴾ به راستی که سانیکی ئهوتۆ خۆیان پاراسته وه له خراپه کانی توشیان به دوودلی و گومان له شه ی تانه وه، ئه و کاته گه یشتی به وان دوودلی و خراپه ئه سورایه وه به ده زونیانا و نه هات بۆ لایان له لایه که وه بیرى ئه و شته ئه که نه وه خوا فهرمانی پێداون و قه ده غه ی کردوه له وان و خۆیان دور ئه خه نه وه له وان وه ئه گه ریتسه وه بۆلای راستی و شاره زایی و خۆیان دوور ئه خه نه وه له کرده وه ی بیسی شه ی تان.

﴿ فَإِذَا هُمْ مُبْصِرُونَ ﴾ دوا یی ئه و که سانه خۆ پارێزن له بی فهرمانی خوا ئه بینن ریکه ی راست و خراپ، له گومانی شه ی تان خۆیان ئه پارێزن به هۆی ریکه ی راسته وه، خیلی شه ی تان دوودلی پهیدا کردن کاریان لی ناکا، ئایین زال ئه بی به سهر هه واو هه وه سی خراپدا.

بۆ زانی: ئەوێ ئیمە تاقیمان کردیتهوه لهزۆربهی ئادهمیزادهوه سی شت پالیاڤ پێوه ئەنی بۆ تورەبون و رق هەلسان:

۱- پال پێوه نانی خۆشه‌ویستی و خواستی خزمایه‌تی و نیشتمان په‌روه‌ری بۆ رق هەلسانیان .

۲- پال پێوه نانی ئەقل بۆ رق هەلسان و ئەقلیش زۆرجاران شوینی لاسایی ئەکه‌وی ، هه‌ر شتی‌ته‌بینی یانه‌یسی یا بۆنی نکا یاتامی نه‌کا یا ئەندامی لیی نه‌که‌وی ئەقل به‌شیوه‌یه‌کی راست نایانی. که‌واته‌ زۆرجار توشی هه‌له‌ ئەبی و ناوه‌ڕۆکی هه‌موشتی نازانی، نمونه‌ هه‌ندی که‌س خاوه‌نی ئەقلن، که‌چی گاو شتی تر به‌خوا دائه‌نین، هه‌ندی دیش عیسا به‌کوری ئەزانن هه‌تادنی .

۳- پال پێوه نانی ئاین بۆ رقه‌لسان، ئاین په‌روه‌ران زۆرجاران رقیان هه‌له‌سه‌ی له‌کاتی گاته‌کردن به‌ئاین. له‌به‌رئه‌وه‌ی زۆربه‌ی ئادهمیزاد ئاینیان لاوازه‌ و ئەقلیشان ناته‌واوه‌ واز له‌ئاین ئەهێتن و ئاین ته‌روخپن له‌بۆ پاراستنی خزمایه‌تی و پاراستنی نیشتمان بگه‌ر هه‌قلیش ته‌روشین، چونکه‌ ئادهمیزاد خۆشه‌ویستی و خواستی خزمایه‌تیه‌که‌ی پش ئاین که‌وتوون و بوون به‌به‌شی له‌له‌شی له‌کاتی له‌دایک بونیه‌وه‌ و ماوه‌یه‌کی زۆریش خاوه‌نی ئەقل نه‌بوه‌ به‌هۆی منالیه‌وه‌. له‌پاشا خوای مه‌زن ئاینی ئاردوه‌ته‌خواره‌وه‌ بۆ گرته‌وه‌ی ئادهمیزاد له‌سه‌رکێشی و خواستی خرابی خوێان و خزمایه‌تی و گه‌رانه‌وه‌یان بۆلای ئەقلی ته‌واو بیرکه‌نه‌وه‌ له‌بونه‌وه‌ران بۆ چه‌سپاندنی ئاین و باوه‌ربه‌خوای بی‌ۆینه‌، هه‌تا ئادهمیزاد وای لی‌بی بروا په‌یدا بکا. هه‌ر ئاینه‌ هۆی ئاسایش و خۆشه‌ویستی له‌نیوان ئادهمیزادا و به‌ختیاری خوێان له‌ئایندا بزانی و ئاین زالبکه‌ن به‌سه‌ر خواستی خزمایه‌تی و ره‌گه‌ز په‌رستی و ئەقلی لاوازا، بۆیه‌ خوای مه‌زن ئەفه‌رموی :

﴿وَإِخْوَانُهُمْ عَدُوٌّ لَهُمْ فِي الْآلِ﴾ وه‌براشه‌یتانه‌کانی بت په‌رستان کۆمه‌کی و یاریده‌ی نه‌وبرایانه‌یان نه‌ده‌ن بۆ بی‌باوه‌ری و نه‌ترسان به‌هێریان ئەکه‌ن و رایان ئەکێشن بۆلای بی‌باوه‌ری و گونا هه‌کردن، خراپه‌یان فیر ئەکه‌ن، بت په‌رستانیش له‌به‌ر لاوازی ئەقلیان

ته‌فسیری زمانکۆیی

وخواستی خزمایه تی وره گه زیهرستی دووایان نه که ون و لاساییان نه که نه وه له و کاره خرابانه دا .

﴿ ثُمَّ لَا يَقْصِرُونَ ﴾ له پاشا شهیتانه کان کۆتایی ناکه له لادانیان له نایین و راستی ههتا نه گهرینه وه له گومرایی بۆلای باوه رهینان و خۆیان نه به ستنه وه به گونا هه وه نه و انیش نه بن به دۆستی شهیتانه کان و لاساییان نه که نه وه له بهر خواستی خزمایه تی و مانه وه ی پله و پایه و سامانیان، هۆشی به خۆیانا به رنه وه ههتا بگهرینه وه بۆلای ریگهی راست و شاره زایی و دوور بکه ونه وه له برا شهیتانه کانیان .

﴿ إِذَا لَمْ يَأْتِيَهُمْ بَأْيَةٌ قَالُوا لَوْلَا جِئْتِهَا ﴾ وه هه ر کاتی تۆ نه تهیتابیه بۆنه و بی باوه رانه نایه تی له قورنان و له وه ی نه وان پێش نیاویان نه کرد، بی باوه ران نه یانوت به ته شه ره وه به پیغه مهر ﴿ ۞ ﴾ نه وه بۆ نایه تی هه لئابزیری له خۆته وه دروستی ناکه ی نایا تۆ پیغه مهر نیت، نه و بی باوه رانه گومانیان و ابو که پیغه مهر خۆی نایه ته کان ساخته نه هیتی. بت بهرستان هه ر کاتی داوایان نه کرد له پیغه مهر: چه ند نایه تی له کاره به کخه ره کان بهی تی بۆنه وه بو گالته ی بی بکه ن، نه گه ر نه ختی دوا بکه و تابه هاته خواره وه ی نه و نایه ته نه یانوت: بۆله خۆته وه دروستی ناکه ی، نایا تۆ پیغه مهر نیت؟ بۆیه خوا فره مانی پێدا و فره موی به پیغه مهر ﴿ ۞ ﴾:

﴿ قُلْ إِنَّمَا أَتَّبِعُ مَا يُوحَىٰ إِلَيَّ مِنْ رَبِّي ﴾ تۆ بلی به و بی باوه رانه: به راستی من دوا ی هیچ شتی ناکه وم له خۆمه وه دروستی ناکه م مه گه ر من دوا ی شتی نه که وم به سروس نه هینری بۆلای من له لایه ن پهروه ردگاری خۆمه وه، زۆر به چاکی بزانه ری من فروستاده م. به لām فروستاه کاری په کخه ر له خۆیه وه دروست ناکا و ناتوانی هه لسی به هیچ شتی له نایه ته کانی قورنان، داوا له خوا ییش ناکا بۆی بنیری، چونکه خوا هه موو شتی نه زانی. پیغه مهر چاوه روانی خوا به پهیامی بۆ بنیری به گویره ی ویستی خۆی، نه ویش بیگه یه نی به بهنده کانی خوا له بهر فره ماندانی خوا.

﴿ هَذَا بَصَائِرُ مِنْ رَبِّكُمْ وَهَدَىٰ وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴾ نه م قورئانه چهن دین به لگه یه کن رپوون نه که نه وه بو ئیوه و ریگهی راستان نشان نه دهن له کاروباری ههردوو جیهان، رانومایتان نه کاو شاره زای راستیتان نه کا، میهره بانی و خوشیه بو تاقمی باوه رئه هین هه ر له بهر نه وه ی راسته و بی گریه، نه گهر ئیوه داوای راستی نه کهن به گویره ی گومانی خوتان پیوسته له سهرتان واز له هاو به شدانان بهین و موسلمان بن، نه گهر وانه کهن دهر نه کهوی ئیوه هه ر سودی تاییه تی خوتانتان نه وی، نه وه ی راستی بی هه ر باوه رداران سوودی لی وهر نه گرن به هو ی نه و به لگانه ی پیشه وه .

له پاشا خوای مه زن فه رمان نه دا به پیغه مه ر و هه مو ئاده مه زاد به گو ی گرتن له قورئان له کاتی خویندنه وه یدا و بیر بکه نه وه له رانومایی کردنی قورئان و به لگه رونه کان، به بی گومان هه ر که سی ووردیته وه له قورئان و له ناموز گاری کردنی قورئان و به لگه رونه کانی شایسته ی میهره بانی و په سه ندی و به ختیار ی لای خوایه و نه فه رموی :

وَإِذَا قُرِئَ الْقُرْآنُ

فَاسْتَمِعُوا لَهُ وَأَنْصِتُوا لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿٢٤﴾ وَأَذْكُرَّ بِكَ

فِي نَفْسِكَ تَضَرُّعًا وَخِيفَةً وَدُونَ الْجَهْرِ مِنَ الْقَوْلِ بِالْغُدُوِّ

وَالْأَصَالِ وَلَا تَكُنْ مِنَ الْغَافِلِينَ ﴿٢٥﴾ إِنَّ الَّذِينَ عِنْدَ رَبِّكَ

لَا يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِهِ وَيُسَبِّحُونَهُ وَلَهُ يَسْجُدُونَ ﴿٢٦﴾

﴿ وَإِذَا قُرِئَ الْقُرْآنُ فَاسْتَمِعُوا لَهُ وَأَنْصِتُوا لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴾ وه هه ر کاتی قورئان خوینرایه وه به سه ر ئیوه ی باوه رداراندا، دوایی ئیوه به مه به سه وه گو ی بگرن له خویندنه وه ی نه و قورئانه هه تا له مانا که ی تیگه ن و بیر له ناموز گاریه کانی بکه نه وه و، ئیوه بی ده نگیش

ته فسیری ز مناکویی

بن بۆ بیستی ئەو قورئانە، بۆ ئەووی ئیو مېهرەبانیتان لە گەڵ بکری و شایستەیی بەزەیی
خوابن و سزاتان نەدری .

هۆی هاتنە خوارەووی ئەو ئایەتە بەتایبەتی بۆ نوێژکەرانی نە لە کاتی نوێژکردندا
گفتوگۆیان ئەکرد، بەلکو بۆ هەموو کەسانیکە قورئان بەسەریندا بخوێنرێتەو، هەندێ
لە نوێژکەرانی گفتوگۆیان ئەکرد لە کاتی نوێژکردنیدا بەهاتنە خوارەووی ئەو ئایەتە
قەدەغە کرا گفتوگۆکردن لە نوێژدا هەتا هەتایە، کەواتە گۆی گرتن و بێ دەنگبون لە کاتی
خوێندنی قورئاندا پێویست نە نوێژدا و لە جگەیی نوێژدا ، بەلام هەندێ لە هاوڕێکانی
پێغمەر ﴿ﷺ﴾ وێنە ئەبو هورەیره . عەبدولای کوری مەسعود، پێویستە بێ دەنگبون
لە هەموو کاتێکدا . بەلای پێشەوا کولەییەو پێویستە بێ دەنگ بون لە و کاتەدا پێشەوای نوێژ
بە دەنگی بەرز قورئان بخوێنێ، نوێژکەرانی پشتی ئەو پێویستە لەسەریان بێ دەنگبن . بەلای
پێشەوایان سەعید کوری جوبەیر و موحامید و عەتا پێویستە بێ دەنگبون لە کاتی خۆتەیی
هەینیدا و نوێژدا .

تێبینی: ئایا پێویستە بۆ نوێژکەرانی لە کاتی نوێژی کۆمەڵدا دووای پێشەوای نوێژەو
قورئان خوێندن، زانیان لەو بارەووە ئەم فەرمودانەیی خوارەویان هەیه:

۱- بەلای پێشەوایان: عومەر، عوسمان، علی، ئینو مەسعود، مەعزۆ، ئەوراعی،
شافعی، پێویستە لەسەر نوێژکەرانی خوێندنی قورئان لە نوێژکردندا بە کۆمەڵیی یا بەتەنها،
ئێتر پێشەوای نوێژ بە دەنگی بەرزەووە قورئان بخوێنێ یا بە نزمی، ئەبێ قورئانە کەیش سورەتی
فاتحایی .

۲- لای پێشەوایان جابیر و زاهیرەکان پێویستە قورئان نە خوێنێ لە کاتی نوێژی
کۆمەڵدا و لە دوای پێشەوای نوێژەو، ئێتر پێشەوا بە دەنگی بەرز بێخوێنێ یا بە نزمی ئەو
بیرو بۆچونەیی ئەوان هەلێژاردەیی پێشەوا حەنەفیە .

۳- لای پێشەوایان: ئینو عومەر، قاسم، زهیری، مالیک، ئینو موبارەک، ئەحمەد،
ئیسحاق. نوێژکەرانی پێویستە لەسەریان خوێندنی قورئان لە نوێژی کۆمەڵدا و نزمی دەنگی

تەفسیری زەناکۆیی

پیشهوا بۆ خویندنی قورئان. پیویسته نه خویندنی قورئان له کاتی دهنگ بهرز کردنه وهی
پیشهوا ی نوێژ بۆ خویندنی قورئان .

بۆ زاین: ئەو بی دهنگیه بۆ خویندنی قورئانی پیرۆز زۆر گرانه له گهڵ گوی گرتن بۆ
خویندنی به تایبهتی لهم سهردهمه ی ئیمه دا که قورئان به زۆری بولند و یژو رادیۆو
تهله فزیۆندا به شیوه ی گۆرانی ویاری کردن به دهنگی بهرز نه خویندنی بهی ئەوه ی هۆیه
بی بۆ خویندنی قورئان .

ئەو ئایه تانه بهو هه مووه مانا زۆرانه وه پیشه کین بۆ ئەو شتانه دل ولهش و زمان و روی
ئاده میزاد پاك بکه نه وه، رێزیان بهرز بکه نه وه و ته ماشای بونه وه رانی بالآ و نزم بکه ن، بۆ
ئوه ی باوه ربه خوا بکه ن و رزگاریان بی له پیس و پۆخلی و چلک له هه مو رۆیکه وه
به هۆی بیر کردنه وانه وه، بۆیه خوای مه زن پیمان نه فهرموی :

﴿ وَأَذْكُرْ رَبَّكَ تَضَرُّعًا وَخِيفَةً وَدُؤُنَ الْجَهْرِ مِنَ الْقَوْلِ ﴾ وه تۆ بیر پهر وه ردگاری
خۆت بکه ره وه و ناوی بیه له دل و دهروونی خۆتا به کزۆلی و به ترسه وه، باسی بکه له کاتی
خویندنی قورئان و پارانه وه داو له هه مو کاتانی تریشداو تۆ گفته گۆ بکه به گفتو گۆیه مام
ناوه ندی بی له زۆری نهی و جگه ی دهنگی بهرز بی، چونکه باشتر ترس و نیازی پاك پهیدا
نه بی. به نزمی بپاریه وه، له نزمیدا بچوکی بۆ خوای زۆرتر تیدا یه، نزیکتره له شیرینی
گفتو گۆوه، له بهر چاوی دانیش تاندا هه رخوا بی زانی بۆ تۆ چاکتره .

﴿ بِالْعَدْلِ وَالْإِصْلَاحِ وَلَا تُكِنُّ مِنَ الْغَافِلِينَ ﴾ له کاتی به یانی و ئیواره دا. یانی له
هه مو و کاتی کا بچوکی خۆت ده ربخه بۆ خوا و بی ئاگا و بی هۆش مه به له شه وو له رۆژدا و،
تۆ بی ئاگا مه به له یادو له ناو بردن و پارانه وه له خوا و خه ریکی جیهان و گالته و گه پ و
رابطاردن مه به، له و که سانه مه به یادی خوا به زمان و دلیانانایه، به گفتو گۆی پوچه وه و
بی مانا وه دلیان به سزاه، له پیویستی دانیش تان نا کۆلنه وه .

بۆ زاین: ئەو ئایه ته به لگه ی ناشکرایه له سه رئه وه ی خویندن به دهنگی بهرز وازه ی نانه
له کاری چاک به تایبهتی ئە گه ر به بولند گوئی، به تایبهتی ئە گه ر ئازاری دانیش تان بدهن

ته فسیری زمان کۆبی

وله خه ودا رایان په رپتن، ناو بردن ویر له خوا پټوښته بهم جوړه بې، نه بې و ابرانی که خوا دروستی کردووهو به ته نهها نهودروست که ری بونه وهرانه و به خپو که ریانه، به ته نهها خوا بونه وهران نه مرپتی و زیندویان نه کاته ووهو هرخوایه که مجار نه وانی هاوردو ته به نه ووه، هره نه ویشه نه یان گیرپته ووه بولای خوی . که وره ترین بارو ناو بردنی خوا پارانه ووهیه بهم جوړه ناده میزاد خراپه له گهل براکانی خویانا نه کهن له بهر ترسی خوا، که وره تریش له ووه نه مه یه خراپه یان له گهل نه کا به نومیدی پاداشتی خویا په ورو ردگاری تو ، ئیتر نه و که سان هریشته کانن یاهه موو که سیکی تری خاوهن رپرو پله ی بهرز لای خوا له ناده میزاد و جنو که . هندی له زانایان لایان وایه مه به ست له و که سان فریشته کانن .

﴿ لَا يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِهِ وَيُسَبِّحُونَهُ ﴾ نه و که سانه له ناستی په رستی په ورو ردگارا خویان به که ووه نارگرن و سهر که شی ناکه ن و هه او بهش بو خوادانانین و، په ورو ردگار له هه موو کاریکی ناسایشته دوورنه خه نه ووه کورو کچ و هاوسهر و هاو بهش یو نه و دانانین، به ته نهها و بی وینه ی دانه نین .

﴿ وَلَهُ يَسْجُدُونَ ﴾ وههر بو په ورو ردگاری تو سهر شوړنه کهن و سوژده ی بو نه بهن له نوپژداو له جگه ی نوپژداو په رستن بو جگه ی خوانا کهن .

زانان بیرى جیاوازیان هیه دهر باره ی سوژده بردن بو خوا له کاتی ئایه ته کانی سوژده دا ئایا پټوښته یان نا ؟ لای پشه واهنه فی پټوښته سوژده بردن له وجیگانه دا . لای پشه واه شافعی و پشه واکانی تر پټوښت نیه، به لکو سوژده بردن چاکه ی زوری تیدایه .

﴿﴾ سورته تی ئه لئه نفال ﴿﴾

ژماره ی ئایه ته کانی (۷۵) ئایه تن. هه موو ئایه ته کانی له مه دینه هاتونه ته خواره وه، جگه له ئایه تی (۳۰) هه تا کۆتایی ئایه تی (۳۶) له مه که هاتونه ته خواره وه.

پیشه کی: موسلمانان بوبه ئاژاوه یان له نیو خویانا له باره ی دهست کهوت و تالانی رۆژی (بهرده وه) چون بهش بکری؟ چ که سی نهو دهست کهوته ی بدریتی؟ به کۆچ که رانی مه که که بدری یا به یاریده رانی مه دینه، به لاوانی جهنگ بدری یا به پیرو پاسه وانه کان. ئه گێر نه وه لاوه کانیان به په له و به چالاکی چونه نیو جهنگه وه (۷۰) که سیان له بی باوه رانی قورپهش کوش و (۷۰) که سیان لی به دیل کردن؟ له پاشا داوی تالانه که یان کرد نهو تالانهش زۆر کهم بو، پیره کان و پیاره به ریزه کان نه وانه ی که له لای په بداخه که بون ووتیان: نیمه پشتیوان و پاریزه ری ئیوه بووین. کۆمه لی تریش له پیاو ماقولان لایه نی پیره کانیان گرت. بو نهو مه به سه ته ئه م ئایه تانه ی دوا یی هاته خواره وه. پیغه مهر ﴿﴾ به یه کسان تالانه که ی بهش کرد به سه ریان. به بی جیاوازی نیوان پیرو لاوو جهنگ کهر، به بی جیاوازی نیوان کۆچ که ران و یاریدوران، هه ربه وشیه یه پیغه مهر ﴿﴾ دهست کهوتی بهش نه کرد به سه ریان هه تا ئایه تی (۴۱) ی ئه م سوره ته هاته خواره وه، دوا یی پیغه مهر ﴿﴾ به گۆره ی فه رمانی ئه و ئایه ته تالانی بهش کرد، رۆن کردنه وه ی مانای نهو ئایه ته و چۆنیه تی بهش کردنی دهست کهوت به رۆونی و بهشی کراوه یی له و کاته دا باس نه کری.

له بهر نه وه ی بهش کردنی تالان و دهست کهوت په یوه ندی به جیهانه وه هه یه، دارایی جیهانی ش ئاده میزاد رائه کیشی بۆلای کرده وه ی ناله بار و ره وشتی په ست و ره وشتی به رزیان کهم نه کاته وه، هه ر دارایی و له وه ری جیهانه خزمانی نزیک له یه که نه کهن و کۆمه لانی دۆستی په کتری په رته وازه نه کهن و رق و کینه له ده رونیانا ئه رۆیتی و په یدای نه کا، بۆیه خوا فه رموی:

ته فسیری زمانکۆبی

﴿ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴾

به ناوى خواى كه وره و ميه رهبان

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْأَنْفَالِ قُلِ الْأَنْفَالُ لِلَّهِ وَالرَّسُولِ فَأَتَقُوا اللَّهَ
وَأَصْلِحُوا ذَاتَ بَيْنِكُمْ وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ إِنْ كُنْتُمْ
مُؤْمِنِينَ ﴿١﴾ إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ إِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَجِلَتْ
قُلُوبُهُمْ وَإِذَا تُلِيَتْ عَلَيْهِمْ آيَاتُهُ زَادَتْهُمْ إِيمَانًا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ
يَتَوَكَّلُونَ ﴿٢﴾ الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ
يُنْفِقُونَ ﴿٣﴾ أُولَٰئِكَ هُمُ الْمُؤْمِنُونَ حَقًّا لَهُمْ دَرَجَاتٌ عِنْدَ
رَبِّهِمْ وَمَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ ﴿٤﴾

﴿ يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْأَنْفَالِ ﴾ هاوړيكانت له باره ي بهش كړدى نه و تالان و دهست

كه وتانه ي له بې باوه راني نه گړن پړسيار له تو نه كهن به چ كه سى نه درى ؟

ووشه ي (النفل) به لاي شافيعيه كانه وه به و دارايه نه و ترى جگه ي دهست كه وت
تالان بې پښه وای جهنگ برپارى نه دا بو كه سى به گوږه ي بړو بو چوني خو ي له جهنگدا
نازاو كارامه بې و خو ي بنوښي، يابريارى نه دا بو كه سى هڅي دوژمن لاوازيكا له گهرمه ي
جهنگدا نه لى، هم نه ندازه دارايه تان نه ده مى نه گهر نه و كارانه تان كړد، نيز نه و نه ندازه يه
له تالانى له وه و بهر بې يا له موه و پاش بگيرى. لاي ماليكيه كان نه نفال بريته له شتى به بې

ته فسيري زمانكويي

جەنگ بگیری. لای حەنەفیه کان بریتیه له وهی هەر کهسی بی باوه ری بکوژی کەل و پەله کهی بۆ خۆیه تی یاشتی بە دەست بهیئی هی خۆیه تی .

﴿ قُلْ الْأَنْفَالُ لِلَّهِ وَالرَّسُولِ ﴾ تۆ له وه لامیاندای بلی: کاروباری به شکردنی تالان و دەست کهوته کان نه گەریته وه بۆ خواو بۆ فروستاده ی خوا له جوړی به شکردنیانا و به هەر کهسی بدهن .

﴿ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَصْلِحُوا ذَاتَ بَيْنِكُمْ ﴾ دوا یی ئیوه له خوا بترسن و خۆتان بپارێزن له ئاژاوه و دووبه ره کی و، ئیوه چاکه بسازین له نیوان خۆتان به دادپهروه ری و یارمه تی دانی یه کتری و سه رشو ری فه رمانی خواو پیغه مه رین و بۆ تالانی ئاژاوه مه ره خسین .

﴿ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴾ نه گەر ئیوه باوه رداری ته واون و له هه ره شه ی خوا بترسن و به ته مای پاداشتی خوا بن و دوستی یه کتری بن و ئاژاوه مه سازین بۆ به ش کردنی دهست کهوت، له پاشا خوای مه زن رونی نه کاته وه که موسلمان ی راست نه و که سانه ن که خۆیان برا زینه وه به م شیوانه ی خواره وه:

۱- ﴿ إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ إِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَجِلَتْ قُلُوبُهُمْ ﴾ به راستی باوه رداری ته واو که سانیکی نه وتۆن کاتی ناوی خوا برایی لاینا دلیان خورپه ی پی کهوته و ترساون له به رپژ و گه وره یی خواو دهسته لاتی بی پایانی. که واته ترساندن له خوا هه رگیز جو ی نایینه وه له باوه رداران له کاتی ناو بردنی خوا دا و له ترسی گه یشتن به خواو به پرسیار و سزای خوا ، به ناواتی به زه یی و میه ره بانی خوا دلیان په یوه سه ته .

۲- ﴿ وَإِذَا تَلَمَّيْتُ عَلَيْهِمْ آيَاتِهِ زَادَتْهُمْ إِيمَانًا ﴾ وه هه ر کاتی خویترایینه وه به سه ربانا نایه ته کانی قورئان ، نه و نایه تانه باوه ره ی تانه کانیانی زۆر تر و پته و تر نه کردو ئارام گرتن نه بون، گومان و دووبه ره کی روویانی تی نه نه کردن .

۳- ﴿ وَعَلَى رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ﴾ وه له سه ره په ره ردگاری خۆیان پشت به ستن و به یاخ هه ر به خوا نه دهن، هه مو کاری خۆیان هه واله ی لای په ره ردگاری خۆیانی نه که ن و هه ر له خوا نه ترسن و پشت به دهست کهوت و تالان نابه ستن .

بۆ زانين: پشت بەستىن بەخوا تەنھا ھەر بەزمان نېھ كەئادەمىزاد بلىن: ئىمە بىروامان بەپەرۋەردىگارى رۆزى دەرى خۆمان ھەيە بەتوندى. بەلكو پىۋىستە لەسەريان كۆش بەكەن و خۆيان ماند وىكەن بەگۆيرەي فەرمودەي خوا لەسنور دەرەنەچن كۆششيان بۆ پاداشتى پاشەپۇژ زۆرتىبى و بۆپەيدا كەردنى دارايى و سامانى جىھان بەگۆيرەي پىۋىستى، ئەو كەردەوانە بەوجۆرەي ئەو پەرى پەرستى خوايە. ئەبى زانين باوەرپون بەخوا تەنھا بۆ ئەو نېھ كەگەم و برنج و شى تىرمان بۆ بىيارىنى و رزگار شىمان بكا لەنەخوشى، ئەو باوەرە بەوجۆرەي راست نېھ، خوا ناييارىنى، خواي مەزن بۆيە دەست و قاچ وئەقلى پىداوين كارىكەين و گەم و جۆو برنج و دەرمان پەيدا بىكەين. بەلام ئەوئەندە ھەيە ئايىنى توند و راست خۆشەويستى رىك و پىك ئەپوتى لەدلى ئادەمىزادا بۆيە كەرى، نەك گەم و برنج و دەرمان كەبەزۆرى ئازاۋەيان بۆ ئەسازىنى، ھەرۋەھا زانين و زانىارى رۆزى و دەرمانغان بۆ سەوزناكا. بەلام ئەوئەمان بۆ ئەكەن چۆن دانەۋىلە بچىين و دەرمان دروست بىكەين، ئايىنى راستەقىتەنە راست ھانغان ئەدا بۆ زانين و زانىارى و فېرنەبونيان تاۋانى گەۋرەيە. خواي مەزن سزاي ئەو كەسانە ئەدا زانين بەكاربەيتن بۆ تالان و دوژمنايەتى بۆ دانىشتوان، پوختە ئايىن فېرمان ئەكا ھەرۋەك ئادەمىزاد بەبى تۆيژ و رۆژ و ئازين بەبى پەيدا كەردنى گەم و جۆو دەرمانىش ئازين، نابى بەتەمەلى دابىشىن و پىۋىستە ھەۋلى پەيدا كەردن و بەجى ھىنانى ھەمويان بەدەين .

۴- ﴿الَّذِينَ يَقِيمُونَ الصَّلَاةَ﴾ باوەرپون تەۋاۋ كەسانىكى ئەوتۆن نوپژەكانيان رائەۋەستىن بەوجۆرەي فەرمانى پىدراۋە بەسنورىكى دىارى كراۋ لەمەرج و پاىەكانى بىكەم و كورى .

۵- ﴿وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ﴾ ۋەبەھەندى لەۋشتەي ئىمە پىمان بەخشيون كەردومانە بەرۆزى بۆيان ئەيدەن بەھەزاران بەزەكات كەپتورىستمان كەردوۋە لەسەريانلەپەرستى خوا، دلىان بەدەست كەوت و تالان و سامانەۋە نەبەستراۋە .

بۆ زانين: پشت بەستىن بەخواۋ باوەرپەتەن و ترسانى دل شىۋازى دلىن، نوپژو زەكاتىش كەردەۋەي لەشن، نوپژو زەكات بەرھەمى باوەرپەتەن بەخواۋ ترساندن لەخواۋ پشت

به ستن بهو. که واته نویژ ورژ و له باوه ره وه په یدانه بن. به ته نهها ئاده میزاد ناگیر
به باوه رداری راسته قینه .

﴿إِنَّكَ هُمْ الْمُؤْمِنُونَ حَقًّا﴾ ئەو که سانه ی ئەوتۆ ئەو پینچ شتانه ی تیدابن هەر ئەوانه ن
باوه ریان هیناوه به باوه رهیتانی راست و بیگومان، باوه رهیتان به کارو به کرده وه
دهر ئە که وێ ئەک به گفتوگرو زمان و وێژه .

﴿لَهُمْ دَرَجَاتٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَمَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ﴾ بۆ ئەو باوه رداران ههیه له لای
پهروه ردگاری خویان چه ندین پله و پایه و لێ خۆشبون له خراپه کانیان و رۆزی و سامانی
پاک و بی گهر دو رهوا به بی ترس و بیم. پله و پایه دانی خوا به باوه رداران زۆربن یا کهم
به هۆی خۆ به خت کردن و به کوش ت دانی خویانه له ریگه ی خوادا، له و پله یه به رز تر
داد په روه ری ساز کردنی هه رزانیه و سود گه یاند نه به ئاده میزاد و خۆماندو کردنه هه تا
ئاده میزاد به خۆشی کامه رانی و به ختیاری و سه ره به ستی بژین له ژێر سییه ری ئاسایش و
داد په روه ری دا و ره خساندنی هه رزانی بۆیان، به وانه هه مو رۆزی پاکتریان ده ست ئە که وێ
که بریتیه له به هه شت. کاروانیکی قوره یش له شامه وه گه رایه وه بۆ مه که بارو بارخانه ی
زۆری شارو به ره ریان پی بویه سه ره رۆکایه تی ئەبو سو فیان به ها ورپتی چل سواری تر،
له و کاته دا جبره ئیل پیغه مه ری ئاگا دار کرد به ور واده وه، پیغه مه ریش ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ هه وائی دا
به موسلمانان و فه رمانی پێدان ده رچن ور یگه یان لی بگرن، فه رموی: هیوام وایه خوا ی
مه زن دارایی و سامانی ئەو کاروانه تان پی بیه خشی، هه ندی له موسلمانان زۆریان
بی خۆش بو و ده رچون و ریگه یان پی بگرن. هه ندی تر یان لایان گران بو و سستیان ئە کرد بۆ
ده رچون، پیغه مه ر ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ چوه ده ره وه گوی ئەدایه بیانو هینانه وه یان، له گه ل (۳۱۳)
کهس له ها وه له کانی، بۆ روون کردنه وه ی ئەو مه به سته خوا فه رموی:

كَمَا أَخْرَجَكَ رَبُّكَ

مِنْ بَيْتِكَ بِالْحَقِّ وَإِنَّ فَرِيقًا مِّنَ الْمُؤْمِنِينَ لَكَاذِبُونَ ﴿٥﴾

يَجِدُ لَوْنَكَ فِي الْحَقِّ بَعْدَ مَا بَيَّنَّ كَانَمَا يُسَاقُونَ إِلَى الْمَوْتِ
وَهُمْ يَنْظُرُونَ ﴿٦﴾ وَإِذْ يَعِدُكُمُ اللَّهُ إِحْدَى الطَّائِفَتَيْنِ أَنَّهَا
لَكُمْ وَتَوَدُّونَ أَنَّ غَيْرَ ذَاتِ الشَّوْكَةِ تَكُونُ لَكُمْ
وَيُرِيدُ اللَّهُ أَنْ يُحَقِّقَ الْحَقَّ بِكَلِمَتِهِ وَيَقْطَعَ دَابِرَ الْكَافِرِينَ
﴿٧﴾ لِيُحَقِّقَ الْحَقَّ وَيُبْطِلَ الْبَاطِلَ وَلَوْ كَرِهَ الْمُجْرِمُونَ ﴿٨﴾

﴿ كما أخرجك ربك من بيتك بالحق ﴾ موزده دانی خوا به باوه پرداران که چه ندین پله و
پایه یان نه داتی راست و بیگومانه، به وینه ی نه وه ی پهروه ردگاری تو توی له خانه ی خو
که مه دینه به ده ری کردی بو جهنگ کردن و ریگه گرتن له کاروانی قوره یش هه رجه نده
هه ندی له باوه پرداران لایان ناخوش بو، هه ندی له زانایان بهم جوړه مانای نه ورستانه یان
کردوه :

جهنگ کردن راسته ، به وینه ی ده رکردنی پهروه ردگاری تو له مه دینه به راستی
هه رجه نده تاقمی لایان ناخوشه چونه ده ره وه ی تو بو ریگه گرتن له کاروانی قوره یشه کان.
زانایان له مانا کردنی نه ورستانه دا سر گه ردانن، به جوړی خواوه نی ته فسیری (البحر الخیط)
پازده مانای بو کردوه، نه وه ی راستی بی مانای زوری بو کراوه، به لام نه و دوو مانایه
زور چاکن .

﴿ وَإِنْ فَرِيقًا مِنَ الْمُؤْمِنِينَ لَكَارِهِينَ ﴾ وه به راستی کومه لی له باوه پرداران ده رچوونی
تزیان بی ناخوش بو، هه ر جهنگ کردنیان بی ناخوش بو، بویه شاروه ی دهرونی خو یان
ده ربړی. به لام چونه ده ره وه یش بو نه وان سوودی زور تر بوو .

ته فسیری زمانکوی

یانی کاتی پیغمهر ﴿﴾ وستی له مه دینه ده ربجی بۆ گرتنی کاروانی قوره ش تا قمی له باوه داران لایان قورس و گران بو، ووتیان: ئیمه توانای جهنگی قوره شمان نیه، دواى چونه دهروه له گهل یی ناخوشو نیشیان چونه دهروه له گهل تا قمه کهى تردا که پیان ناخوش نه بو چونه دهروه، له ناوه راستی ریگه دا پیغمهر ﴿﴾ هه والی زانی که قوره شیه کان هاترنه ته دهروه بۆ کۆمه کی کردن بهو کاروانه، پرسى به هاوړیکانی کرد بچین به سهر کاتی جهنگه وه یابچینه وه بۆ مه دینه هه ندیکیان جهنگ کردیان لاناخوش بو، ووتیان ده رچونی ئیمه بۆ ریگه گرتن بوو بهو کاروانه، زۆربه یان ووتیان ئیمه نه چین به سهر کاتی جهنگه وه به په نای پیروز کردنی خواى مه زنین . له پاشا هه مویان چوون به لای جهنگه وه. نهو ئایه ته ده ری خست که هاوړیکانی پیغمهر ﴿﴾ له و باوه ره وه بوون به دوو به شه وه، هه ریبه که یان به هه لویستیکه وه .

﴿يُجَادِلُكَ فِي الْحَقِّ بَعْدَمَا تَبَيَّنَ﴾ نهو تا قمه گفتوگۆی به رزو کیشه یان له گهل تۆ نه کرد له راستی هه لبراردنی جهنگ له لایه ن تۆوه که سودی زۆری تیدا بوو، نهوان کاروانه که یان هه لبرارد له بهر دارایی زۆرو که می پیاوان له گهل نهو کاروانه له پاش نه وه ی پروون بویه وه راستی و هه رشتی تۆ فه رمانی بی بده ی راسته و خوا له مه و پاش باوه داران سه ره خا .

﴿كَأَنَّمَا يَسْأَلُونَ إِلَى الْمَوْتِ وَهُمْ يَنْظُرُونَ﴾ جهنگیان نه وه نه ده لا گرانبوو وه که نه وه ی بینین بۆلای مردن و رایج بکړین بۆلای مردن و، نهو تا قمه ته ماشای مردن و هوی هاتنی مردیان نه کرد له بهر که می خویان و زۆری ژماره ی بی باوه ران .

پرسیار/ موسلمانان به گشتی پیاوانی جهنگاوه ری به دریان نه خاندوه و پیژی زۆریان بۆ داناو و پله ی به رزیان داونه تی که چی نه بینری قورنان به نا شکرایی سهر زه نشتیان نه کاو باسی نا ئازاییان نه کا به بوئنه وه گفتوگۆی به رزیان له گهل پیغمهر نه کرد وه که با سمان کرد، له گهل نه وه شیدا راستیان بۆ پروون بویه وه به هاتنی سروس و هه والدانى پیغمهر بهو راستیه ؟

وه لآم/ نهو روداوه به و جوړه له پله ی نه وان گهم ناکاته وه، خراپه به به باوه رپان ناگه یه نی، چونکه نه وان ناده میزادن و دهر و نیان نه که و یت له رزه وه که. نیشانه و هو ی مردن ببین بانه و په ری باوه رپان ه بی، نه و به و تهم و دوو که له دلایان نه ماو نازایی روی تی کردن، زور به خو شیه وه به ره و مردن چون و جه نگیان کرد .

﴿ وَاذْ يَعُذُّكُمْ اللَّهُ إِحْدَى الطَّائِفَتَيْنِ اِنَّهَا لَكُمْ ﴾ وه ټپوه ی باوه ردار بیری نه و کاته بکه نه وه که خوا به لئین و موژده ی دابه ټپوه یه کی له و دوو تاقمه به راستی بو ټپوه نه بی یاسه رکه وتن به سهر قوره شیه کاند ا به بی کار وانه که یا کار وانه که به بی سهر که وتن به سهر یانا .

﴿ وَتَوَدُّونَ اَنْ غَيْرَ ذَاتِ الشُّوْكَهٖ تَكُوْنُ لَكُمْ ﴾ وه ټپوه پټان خو شه که جگه ی هیرو شکو بو ټپوه بی که بری ته له کار وانه که، چونکه چل سوار یان له گهل بو، که له و به لی باز رگانی نه بو به ده سکه وت بو یان. به لآم تاقمی نه بو جه هل له مه که وه هاتون به هیروون، هه زار سوار یون به سهر و کایه تی نه بو جه هل، بو یه پټان ناخو شبوو رو به رپان بوون .

﴿ وَيُرِيْدُ اللَّهُ اَنْ يَحِقَّ الْحَقُّ بِكَلِمَاتِهٖ وَيَقْطَعَ دَابِرَ الْكَافِرِيْنَ ﴾ وه خوا نه یه و ی دهر ی بخاو پایه داری بکا راستی به هو ی فهر موده کانی خو یه وه که فهر موی: به راستی به کی له و دوو تاقمه بو ټپوه نه بی و نایینی پیرو ز نیسلام سهر بکه و ی و، خوا بنه بری بکا دوا هه مین که سی بی باوه ران. یانی نه ی موسلمانان: ټپوه نه تانویست کالو له وهر ی جیهان، خواته یه و ی ټپوه سهر بخا به سهر سهر و کایه تی قوره شنه که دوژمنی خواو نیوه، ټپوه نه وان له ناو به ن و که سیان نه مینی به هو ی هیرو بازوی خو تانه وه، به و موژده به سهر که وتنی ټپوه بی شه دی، دوا یی کامیان چا کبو ؟ سهر که وتن یا ژیر که وتن؟

﴿ لِيَحِقَّ الْحَقُّ وَيَنْطُلَ الْبَاطِلُ وَلَوْ كَرِهَ الْمُحْرِمُوْنَ ﴾ خوا بنه برنه کا بی باوه ران له به رنه وه ی خوا پایه دار بکا راستی و نا شکر ای بکا نه و راستیه که نایینی نیسلام به کوشتنی بی باوه ران و، خوا پو چی بکاته وه بی باوه ری و نه ی هیل ی و، بالایان ناخو شی سهر که وتنی راستی و نایینی نیسلام تاوانبارانی قوره ش و لایان خو ش نه بی نه مانی بی باوه ری. کورته ژبانی پیغمه ر و روداوی جه نگی (به در): پیغمه ر ﴿ ﷺ ﴾ کرا به پیغمه ر له ته مه نی چل

سالیډا. له مه که مایه وه دواى بونی پیغمهر (۱۳) سال، له پاشا کوچی کرد بو مه دینه روژی دوو شه مه (۱۲) ره یعی یه کهم چوه نیومه دینه وه، (۱۰) سال مایه وه و کوچی دووایی کرد له ته مهنی (۶۳) سالیډا روژی دوو شه مه (۱۲) ی مانگی ره یعی یه کهم، کاتی له مه دینه جیگیر بو تا قم تا قم هاوړیکانی نه نارد ړیگه بگرن له کاروانی بت پرستان، بو ناگادار بوون له هه والیان و تیک دانی ناسوده یی نه وان، پیغمهر ﴿ ﷺ ﴾ سهر و کایه تی (۲۶) جهنگی کرده و له (۹) جهنگدا خو ی جهنگی کرده. لیږدها نیمه نامازه ده کهین بو ده چوونی پیغمهر ﴿ ﷺ ﴾ بو جهنگی بهدر، له وجهنگه دا بو یه کهمین جار هیزی موسلمانان ده رکوت، بهر پیچی هیزی بت پرستان دایه وه که له ماوه ی (۱۳) سالډا نازاری زوری مه سلیمانان نه دا، وهك باسما ن کرد نه بو سوفیان له شامه وه که پرايه وه به کاروانیکی گه وره وه دارایه کی زوری قوره یشیه کانی پی بو، ههنډی له وسامانه ی موسلمانان کانی تیدا بو قوره یشیه کان دهستان به سهر داگرتبو، دوا یی پیغمهر ﴿ ﷺ ﴾ هاوړیکانی خو ی کو کرده وه و هانی دان ړیگه بگرن له و کاروانه، له (۱۷) ی مانگی په مه زانداو سالی دوو هه می کوچی چونه ده ره وه، به دلی موسلماناندا نه نه هات توشی جهنگیکی گه وره ی واین کاریگه ربی له ژبانی نیسلام و موسلماناندا، جوه کانی مه دینه که سیکیان نارد ناگاداری نه بوسوفیان بکا، دوا یی نه بوسوفیان داوای کو مه کی کرد له قوره یشیه کان، نه وه ی توانای چهك هه لگرتنی بو له مه که هاتنه ده ره وه، موسلمانان بهره و بهدر نه روین، به لام نه بوسوفیان ړیگه ی گوری بولای که ناری ده ربای سور، موسلمانان به (۳۱۳) که سه وه بهر انبه ر زور تر له (۱۰۰۰) کهس له بت پرستان دهستان دایه جهنگ (۷۰) کهسیان له بت پرستان کوشت و (۷۰) کهسیان لی به دیل گرتن و نه وانی تریان هه لهاتن، (۱۴) کهس له موسلمانان کوژران و کهسیان به دیل نه گیرا، دوا ی نه وجهنگه کاری موسلمانان گورا له بی هیزیه وه بولای هیرو شکوی بهرز و بالاتربو.

إِذْ تَسْتَغِيثُونَ رَبَّكُمْ فَاسْتَجَابَ لَكُمْ أَنِّي مُمِدُّكُمْ بِالْفِ

مِّنَ الْمَلَائِكَةِ مُرَدِّفِينَ ﴿١﴾ وَمَا جَعَلَهُ اللَّهُ إِلَّا بُشْرَىٰ
 وَلِتَطْمَئِنَّ بِهِ قُلُوبُكُمْ وَمَا النَّصْرُ إِلَّا مِنْ عِندِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ
 عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٢﴾ إِذْ يُغَشِّيكُمُ اللَّعَاسُ أَمَنَةً مِنْهُ وَيُنَزِّلُ
 عَلَيْكُمْ مِّنَ السَّمَاءِ مَاءً لِّيُطَهِّرَكُم بِهِ وَيُذْهِبَ عَنْكُمْ رِجْزَ
 الشَّيْطَانِ وَلِيَرْبِطَ عَلَى قُلُوبِكُمْ وَيُثَبِّتَ بِهِ الْأَقْدَامَ ﴿٣﴾
 إِذْ يُوحِي رَبُّكَ إِلَى الْمَلَائِكَةِ أَنِّي مَعَكُمْ فَثَبِّتُوا الَّذِينَ آمَنُوا
 سَأُلْقِيَ فِي قُلُوبِ الَّذِينَ كَفَرُوا الرُّعْبَ فَأَصْرَبُوا فَوْقَ
 الْأَعْنَاقِ وَأَصْرَبُوا مِنْهُمْ كُلَّ بَنَانٍ ﴿٤﴾ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ
 شَاقُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَمَنْ يُشَاقِقِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَإِنَّ اللَّهَ
 شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٥﴾ ذَلِكَ كُمْ فَذُوقُوا وَآتِ الْكَافِرِينَ
 عَذَابَ النَّارِ ﴿٦﴾

﴿ إِذْ تَسْتَفِيقُونَ رَبَّكُمْ ﴾ ئيرهی باوهردار بیرى نه وکاته بکه نه وه ئیره داوای
 فریا که وتن و سهر که وتن نه کهن له پهر وهر دگاری خوتان، له وکاته دا که چاره تان نه ماو
 زانیتان نه بی ههر بچن بۆ جهنگ کردن له گهل قوره یشیه کاندا. کاتی خوی گه وره زانیوی
 که باوهر داران راست نه کهن و نیازیان پا که هه والی پیدان له سه رزمانی پیغه مهر ﴿ ﷻ ﴾
 که پارانه وه که م لی وهر گرتن، نه وه ته نه فهر موی:

﴿ فَاسْتَجَابَ لَكُمْ أَنِّي مُمِدُّكُمْ بِالْفِ مِّنَ الْمَلَائِكَةِ مُرْدَفِينَ ﴾ دواى خوا وه لامى ئیوه دایه وه و پارانه وه کى لی وه رگرتن که به راستی من یاریده ی ئیوه نهدهم به هزار کس له فریشته کان دین هه ندیکیان له دواى هه ندی تریانه وه، نه وه ستن له بهرده متانه وه وه له پشته وه جهنگ نه کهن له گهلتن و تواناتان به هیز ده کهن و هانتان نهدهن بو جهنگ کردن، خواى مهزن لهم نایه ته دا نه فهرموى: من یاریده ی ئیوه نهدهم به هزار کس له فریشته کان له نایه تی (۱۳۴) ی نالی عیمراندا نه فهرموى: به سى هزار کس. له نایه تی (۱۳۵) سوره تی نالی عیمراندا نه فهرموى: به پیچ هزار کس. به چ جورى نه و سى نایه ته ناوه رۆکیان یه ک نه گرن و مانا کانیان دژى یه کترى نابن ؟

له وه لامدا نه بیژرى: له باسى مانا کردنى نه و دوو نایه ته ی نالی عیمراندا وه لامى نه و پر سياره دراوه ته وه ، برۆن و سهیر بکه ن وتیگهن .

﴿ وَمَا جَعَلَهُ اللَّهُ إِلَّا بُشْرَى وَلِتَطْمَئِنَّ بِهِ قُلُوبُكُمْ ﴾ وه خوا نه و یاریدان و هانتی فریشته ی نه گیراوه مه گهر مه زده دانه به سه رکه وتنى ئیوه، بو نه وه شى ئیوه دلتن ئارام بگرى و ئاسوده بى به هوى کومه کیه وه و خوتان رابگرن له جهنگدا، پیوسته ئیوه پشت بیه ستن به خوتانه وه نه ک ته نها به و فریشته، هه مو کوششى خوتان بجه نه گهر بو سه رکه وتنى خوتان به هوى باوه رى به هیزو بازوى خوتانه وه .

﴿ وَمَا التَّصْرُ إِلَّا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴾ وه سه رکه وتن نابى به هوى فریشته کان بو ئیوه مه گهر له لایه ن خوا وه ، نه ک به هوى ماندوى خوتان و به یاریدانى فریشته کان. به راستى خوا زۆر به ده سه لاته و دۆستى خوى سه رنه خا، هه مو شتى له جیگه ی شیاوى خوى دانه نى، ژیر که وتن نه سازینى بو له ناو بردنى دوژمنانى خوى و موسلمانان و بو سه رکه وتنى موسلمانان و دۆستانى خوى .

له پاشا خواى مهزن باسى شهش جوړه چاکه ی خوى نه کا به سه ر موسلمانانه وه بهم شیوانه ی خوا وه وه:

۱- ﴿ اذْ يُعْشِيْكُمْ النّعَاسَ اَمِنَةً مِنْهُ ﴾ ئیوهی هاوړیکانی پیغمهر بیرى نه وکاته بکه نه وه خوا رږاندى به سهر ئیوه دا و ونه وزو خه ویکی سړک له بهر ئاسایش نه مانى ترسى ئیوه له لایه ن خو یه وه، موسلمانان ترسان له زوری نه فهره کانی بی باوه ران، خوائه وترسه ی لا برد له سهریان به هو ی نه و ونه وزه وه، کاتى بیدار بونه وه ئارامى دای پو شین و خوشیان بو په دیا بو، به راستى خه و نازارو ترس نایه لى .

۲- ﴿ وَيَنْزِلَ عَلَيْكُمْ مِنَ السَّمَاءِ مَاءٌ لِّيُطَهِّرَ كُمْ بِهِ ﴾ وه خوا رږاندى به سهر ئیوه دا ئاوى له ئاسمانه وه له بهر نه وه ی خوا ئیوه پاك بکاته وه به هو ی نه و ناو وه له بی ده ست نویژى و له له ش پیسى و له چلکى له شتان. یانى پاش نه وه ی به شی له ئاسایشیان و هر گرت به هو ی نه و ونه وزه وه ده رونیان ئاره زووی ئاویان کرد، چونکه باوه رداران له بیره کانی به دره وه دوو ربون، خواى مه زن نه و بارانه ی بوناردن بو خواردنه وه یان و بو پاك کردنه وه ی له شیان .

۳- ﴿ وَيَذْهَبَ عَنْكُمْ رَجَزَ الشَّيْطَانِ ﴾ وه خوا لای برد له ئیوه بیژ لى کراوه ی له ش و ده رونتان له بی ده ست نویژى و له ش پیسى و دوو دلى و گومان و ترسى له شه يتان په دیا یان نه کا، خوا به هو ی نه و ونه وزو یاریدانه ی خو ی گومانی شه يتانی لا برد .

۴- ﴿ وَلِيُرْبِطَ عَلَى قُلُوبِكُمْ ﴾ وه بو نه وه خوابه ستى به سهر دلى ئیوه وه ئومیده واری و سهر که وتن و پروای بیگومان به نه هیشتى ترس و دله خور پیتان به هو ی میهره بانى و گه و ره یی خوا وه .

۵- ﴿ وَيَثْبُتَ بِهِ الْاَقْدَامَ ﴾ وه هه تا خوا رای بو وه ستینى به هو ی نه و بارانه وه پى و قاجى ئیوه و رونه چى له ئیو له مدا نه و رسته یه له وه وه هاتوه نه و جیگه یه موسلمانانى تیدا بو و لم و خو لى و رد بو، قاجیان نه چوه خواره وه کاتى نه و بارانه بارى نه و لمه ی پکه وه نوساندو قاجیان دا نه نه چوو .

٦- ﴿ اِذْ يُوصِي رَبُّكَ إِلَى الْمَلَائِكَةِ اِنِّي مَعَكُمْ ﴾ موحه مد تو بیری نه و کاته بکهره وه پهروه ده گاری تو سروشی نارد بولای فریشته کان که به راستی من له گهل ئیوهی فریشته م بو کومه کی یاریدانتان بو چه سپاندنی هیز له دهرونی موسلمان و هاندانیان .

﴿ فَتَبَيَّنُوا الَّذِينَ آمَنُوا ﴾ دوایی ئیوهی فریشته به هیز بکهن که سانیکی و نه تو باوهریان هیئاوه، دلیان بده نه وه به موژده دان به وان به وهی سهر نه که ون به سهر بت په رستاندا و فریشته کان له پیشه وهی باوهر دارانه وه له وینهی ئاده میزادا نه رویشتن و نه یان ووت: موژده بی ئیوه سهر نه که ون، به بو نه وه باوهر داران هوریه یان به رزبویه وه، دوژمنانیان ترسیان لی په دابوو له بهر چاویاندا ژماره ی باوهر داران زوربوون، هندی له زانایان نه لئین: فریشته کانیش جهنگیان له گهل موسلماناندا کردوه .

﴿ سَأَلْنِي فِي قُلُوبِ الَّذِينَ كَفَرُوا الرُّعْبَ ﴾ من نه خمه دلی که سانیکی نه و تو باوهریان نه هیئاوه ترس و بیم له موحه مد و موسلمانان و هوریه یان نه بهم.

﴿ فَأَضْرِبُوا فَوْقَ الْأَعْنَاقِ ﴾ دوایی ئیوهی باوهر دار به شمشیر بدن له سهره وهی ملیان و له جیگه ی کوشنده یان. هندی له زانایان نه لئین: نه ورسته یه روی پی ته کری بولای فریشته کان .

پرسیار/ به چ جوړی فریشته کان هاو به شی موسلمانانیان کرد له جهنگدا و یارمه تی نه وانیاندا له جهنگی به دردا به کوشتنی بی باوهریان بو یابه لیدان یا موسلمانانیان هان نه دا و هوریه یان به رز نه کردنه وه به بی کوشتن و به بی لیدان و نه یان ووت: موسلمانان نازابن بیگومان سهر نه که ون .

وه لآم/ له و نایه ته دا خوی مه زن هه وائی داوه که فهرمانی داوه به فریشته کان باوهر داران به هیز بکهن و هوریه یان به رز بکه نه وه. به بی گومان نه وانیش فهرمانه که ی خویان به جی هیئا، موسلمانانیش هیز یان په دیا نه کرد و هوریه یان به رزبویه وه، فریشته کان له شیوه ی ئاده میزاد نه هاتن و نه رویشتن به به رده می جهنگاوه رانی باوهر دارانا و هانیان نه دان بو جهنگ. دوژمنانیان ترسی زور که و ته دلیان، چونکه خوا موژده ی دا به سهر که و تیان و به لئینی

خوایش ها ته دی و موسلمانان سه ركه وتن، روواله تی ده ركه وتوی ده قی مانای ئایه ته كان به وشیه نیشانی ئیمه ی داوه . به لام درێژه و شی کردنه وه ی چۆنیه تی نه و روداوه له کاره نه یته کانی خوایه، سروش به جگه ی باسکردنی به و جوړه ی پیشو هیچ شتی تری رو ن نه کردو ته وه . كه واته چاك وایه ئیمه ی باوه رمان به و روداوه هه بی و بی دهنگین له درێژه پیدانی . بی دهنگبونی سروش به لگه ی توندو تیژه له سه ر نه وه ی بروابون به درێژه دانه په یوه ندی به باوه رپوه نیه، نه گینا پیوستبو خوی مه زن بۆمانی رو ن بکر دایه وه . ﴿ وَأَضْرِبُوا كُلَّ بَنَانٍ ﴾ وه ئیوه ی باوه رداران، یائیوه ی فریشته بده ن له هه مو جومگه کانی ده ست و قاچی بی باوه ران و له یه کیان بترازین . یانی هیچ هه لی له کیسی خۆتان مه ده ن و چونتان بوجوتبو لیان بده ن و پرش و بلاویان بکه ن .

رسته ی (فاضربوا) له هه ردوو جیگه كه دا فه رمان دانه به موسلمانان نه ك به فریشته كان چونكه موسلمانان مه به ستن له جهنگدا، هه رچهنده هه ندی له زانایان لایان وایه فه رماندانه به فریشته كان . به لام پیوستی سه رشانی ئیمه نه وه یه بروامان به و فه رماندانه هه بی، ئیتر بو ناده میزاد بی یا بو فریشته گرنه گ نیه .

﴿ ذَلِكْ بِأَنَّهُمْ شَاقُّوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ ﴾ نه ولیدان و ترساندن و سزادانه گرانه ی بی باوه ران به و سه ختیه به هو ی نه وه وه بو بی فه رمانی و دژایه تی خواو پیغه مه ریان کرد . ﴿ وَمَنْ يُشَاقِقِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَإِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴾ وه هه ركه سی بی فه رمانی و دژایه تی و خواو پیغه مه ری خوا بكا له ئایندا به هه ر شیوه یه بی، دوا یی به راستی زور سه خت و گرانه سزای خوا له جیهاندا به گروفتار کردن و به لیدان و كوشتن و دیل کردن، له پاشه رۆژیشدا زور گرانه نه گه ر په شیمان نه بنه وه و باوه رنه هین .

﴿ ذَلِكُمْ فَذُقُوهُ وَأَنَّ لِلْكَافِرِينَ عَذَابَ النَّارِ ﴾ نه و سزا گرانه ناماده كراوه بۆتان، دوا یی ئیوه بچیزن به گورجی له جیهاندا له گه ل نه وه یشدا به راستی بو بی باوه ران هیه سزای ناگری دۆزه خ له پاشه رۆژدا سه رباری نه و سزای جیهانه نه گه ر باوه رنه هین .

کاتی خوی مهزن یاریده ی موسلمانانی دا به فرشته، موژده ی دانی به سرکه وتن و زالبونیان به سر بت پرستانا، له مه ودوایش قهده غه نه کا لیان هلهاتن و را کردن له جهنگی بی باوه رانداو نه فرموی :

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا لَقِيتُمُ الَّذِينَ
كَفَرُوا زَحَفًا فَلَا تُولُوهُمْ الْأَدْبَارَ ﴿١٥﴾ وَمَنْ يُولِهِمْ
يَوْمَئِذٍ دُبُرَهُ إِلَّا مُتَحَرِّفًا لِقُنَالٍ أَوْ مُتَحَيِّزًا إِلَى فِتْنَةٍ فَقَدْ بَاءَ
بِعَظْمٍ مِنَ اللَّهِ وَمَا وَنَهُ جَهَنَّمَ وَيَبْسُ الْمَصِيرُ ﴿١٦﴾
فَلَمْ تَقْتُلُوهُمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ قَتَلَهُمْ وَمَا رَمَيْتَ إِذْ رَمَيْتَ
وَلَكِنَّ اللَّهَ رَمَىٰ وَلِيُبْلِيَ الْمُؤْمِنِينَ مِنْهُ بَلَاءً حَسَنًا
إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿١٧﴾ ذَلِكُمْ وَأَنَّ اللَّهَ مُوهِنٌ كِيدَ
الْكَافِرِينَ ﴿١٨﴾ إِنْ تَسْتَفِئِحُوا فَقَدْ جَاءَ كُفْرُ الْفِتْحِ
وَإِنْ تَنْهَوْا فَهُوَ خَيْرٌ لَكُمْ وَإِنْ تَعُودُوا نَعُدْ وَلَنْ تُغْنِيَ عَنْكُمْ
فِتْنَتُكُمْ شَيْئًا وَلَوْ كَثُرَتْ وَأَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٩﴾

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا لَقِيتُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا زَحَفًا﴾ نهی که سانیکی نهوتو باوه رتان هیناوه هر کاتی ئیوه توشان بو به توشی که سانیکی نهوتو باوه ریان نه هیناوه روبه پروی نهوان بونه وه له ئیوه ی باوه ردار نریک بونه وه لیان و په لاماری ئیوه یاندا ئیتر زوربن یا که م.

﴿ فَلَا تُولَهُمُ الْآوْبَارَ ﴾ دوایی ئیوه روو وهرمه گیرن لهوان و پشتیان تی مه کهن به شکاوی و روخاوی هه لئه مه یه، هه لئه اتن هوی کزبوونی ئایینی خوایه و خواری موسلمانان .

﴿ وَمَنْ يُولَهُمْ يَوْمَئِذٍ دُيْرُهُ ﴾ وهه ره که سی رووله بی باوه ران وهر گیر ی و هه ل بی به شکاوی و پشتیان تی بکاو لهو روژه دا که جهنگی به دره .

﴿ إِلَّا مَتَجِرِ الْقِتَالِ ﴾ مه گهر نهو وهر گهرانه بو ئه وه بی بگهر پته وه بو جهنگ کردن دوا ی هه لئه اتن و مه بهستی سه رلیشیوانی دوژمن بی و وابزانن موسلمانان شکاون، بهو بۆنه وه بی باوه ران له خو یان بایی بن و که مه ته ر خه می روویان تی بکا .

﴿ أَوْ مُتَحِيزًا إِلَى فِتْنَةٍ ﴾ یامه گهر نهو هه لئه اتنه بو ئه وه بی خوی بداته لای کۆمه لی له موسلمانان بو یارمه تی دانیان له کاتیکا ئه بینی دوژمنان هه لئه اتیان بو دینن و له وانه یه ئه و تاقمه بشکینن . بۆ نهو دو مه بهسته نه بی هه لئه اتن قه ده غه یه .

﴿ فَقَدْ بَاءَ بِعَضْبٍ مِنَ اللَّهِ ﴾ دوایی به راستی ئه و که سه ی که هه لئه اتوو هه لئه اتوو نه گهر پته وه به خه شمیکی زۆر گه وره له لایه ن خوا وه و شایسته ی خه شمی خوایه .

﴿ وَمَأْوَاهُ جَهَنَّمُ وَبَنَسَ الْمَصِيرُ ﴾ وه جیگه ی ئه و که سه دۆزه خه و، خراب گهرانه وه یه که دۆزه خ بو جیگه ی ئه و که سه .

به کورتی پێویسته خو راگرتن به رامبه ر به دوژمنانی ئاین له جهنگدا و هه لئه یه ن ، مه گهر بو ئه وه خو یان بگه یه نن به جیگه یه کی تری چاک بو زالبوون به سه ر دوژمندا، یانه خشه یه کی باشتر دا بری بو ئه وه ی بچی بو لای تاقمی تر له خو یان که له وانه بن دوژمن گه مارویان بدن ئه گهر ئه و که سه نه چی به ده مه یانه وه، هه ر که سی هه لبی به بی یه کی له و دوو هویانه شایسته ی خه شمی خوایه .

به راستی زانیان بریاراندا وه به گوێره ی ئه و فه رمووده ی خوایه به قه ده غه کردنی هه لئه اتن له نیو سه ربازه کاندا مه گهر ژماره ی له شکری دوژمن زۆر تر بی له و دوو چه نانه ی له شکری موسلمانان . به لām له گه ل فه رمووده ی ئه و زانیانه ی پێویسته هه موو کاریکی

جەنگ لەراکردن لە گەرمە ی جەنگداو پالەدان بە کۆمەڵی ترەو نابی سەر بە خۆ
سەربازەکان بەو کارانە هەلسن. ئەوانە هەوڵە ی نەخشە ی پێشەواو لی پرسیراوی جەنگە،
نەوێک بێتە هۆی بەرەڵلایی، ئەو لی پرسیراویش ئەبی نەترس و ئازاو ئاین پەرور و داد
پەرور بی و خاوێن تەجرووبە و تاقی کردنەو بی لە جەنگدا، پێویستە موسلمانان با
ژمارەیشیان کەمی یازۆر هەلنە یەن ئەگەر لی پرسیراوی جەنگ ئە یزانی جیگە گۆرکی
نە کەن و هەلنە یەن بۆ جیگە یە تر بنە پر ئەبن و تاقیان نامینی لەو کاتەدا چونکە راکردن و
هەڵهاتن سوودی هەیە بۆ موسلمانان هەڵهاتن دروستە و بگرە پێویستە، بە تاییەتی لەم
سەردەمە ی ئێمە کە دووژمن چەکی ئامادە کراوی زۆر نالە باروور و خێنەر و کۆمەڵ کۆژی
ناوەمواریان هەیە بۆ لەناو بردن و بنە پر کردنی زینە وەرەن. بە تاییەتی ترلای هەندێ
لە زانایان ناوەرۆکی یاسای ئەو ئایەتە دەربارە ی جەنگی بە در یو بە تەنھا .

﴿ فَلَمْ تَقْتُلُوهُمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ قَتَلَهُمْ ﴾ دوا یی ئێو ی موسلمان ئەو بی باوەر پانەتان
نە کوشتووە بە لām خوا ئەوانی کوشتووە. هۆی هاتنە خوارەو ی ئەو ئایەتە ئەمە یە:
موسلمانان لە جەنگی بە دردا ئەو بو سەرگەوتن بە سەر بی باوەر پاندا، هەندێ لە بی
باوەر پانیان کوشت و هەندیکیان لی بە دیل کردن، دوا یی موسلمانان نزیکبون لە خۆیان بای
بن، کەوتنە ئەو ی باسی خۆیان بکەن، هەندیکیان ئەیان ووت من فلاّم کوشت، یەکی
تریان ئە یوت منیش فلاّم کوشت، بۆ یە خوا ی مەزن ئەو ئایەتە ی ناردە خوارەو هەتا بۆیان
دەربکەو ی ئەو سەرکەوتنە ئەوان هەر خوا کردو یەتی و دلی ئەوانی بە هیژ کرد، هەر خوا
وای لی کردن قاچیان زەوی بگری بە هۆی ئەو باوەر پانەو، هەر خوا بو یاری دە ی ئەوانی دا
بە ناردنی فریشتە، هەر خوا بو ترس و بیمی خستە دلی بی باوەر پان، ئەگەر خوا ی مەزن
ئەو کارانە ی نە کردایە بی باوەر پان زāl ئەبوون بە سەریانان. کەواتە هەر خوا یە ئەوان بکوژی
هەتا موسلمانان سەربکەون .

خوا ی مەزن بۆ موسلمانانی رۆنکردووە: پێغەمەر ﴿ ﷺ ﴾ لەرۆژی بە دردا مشتی
خۆلی هەلگرت و فرەیدا بۆلای بی باوەر پان هیچ کەسی لەوان نەمایەو ئەو خۆل و
زێخە ی بەرنە کەو ی و نە چیتە ناو دەم و چا و ولوتیانەو، بەو بۆنەو بی باوەر پان سەریان لی

شيو او موئلمانان په لاماريانندان، خوا بو هه موو كه سى دهرئه خا ئه و كارهى پئغه مه ريش هه رخوا كردويه تى و ئه فهرموى:

﴿ وَمَا رَمَيْتَ إِذْ رَمَيْتَ وَلَكِنَّ اللَّهَ رَمَى ﴾ وهتو فرېت نه دا ئه و مشته زيخ و خوئله ي به روى بى باوه راندا فرېتدا كاتى فرېت داوه ، به لام خوا فهرېدا . بويه چاوو دهمو لووتى بى باوه رانى گرته وه ، به تواناى خوئ نه بو ، كارى په ك خه ربو خوا به توى به خشى به لى : زور راسته خوا فريدا ، به لام خوا پئغه مه رى هه لئبارد بو ئه و فرېدانه ، هه تا بو ئاده ميزاد دهرېكه وى موحه مه د زور گه وره يه و رېزى داوه به سهر هه مو بونه وه راندا ، يه تاييه تى ره وانى كردوه بو سهر هه مو بونه وه ران .

﴿ وَلِيْلِيَ الْمُؤْمِنِينَ مِنْهُ بَلَاءٌ حَسَنًا ﴾ وه به لام خوا چاكه ي زور گه وره و شيرينى خوئ بيه خشى به باوه رداران و تاقيان بكاته وه له لايه ن خوئيه وه ، وه ك سهر كه وتن و ده ست كه وت و كوشتن و ديل كردن و شكاندنى بى باوه ران ، بو ئه وى سوپاسى خوا بكه ن و جارى تر سهر به خو كارنه كهن و نه ترسن له جگه ي خوا ، له هه موو كاتى كا و ازانن هه مو شتى خوا ئه يكا .

﴿ إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴾ به راستى خوا هه مو شتى ئه بيسى له سوپاس كردن و پارانه وه ي باوه رداران ، ئه زانى به مه به ست و نيازى ئه وان بىگومان له وانى وه رگرت و وه لامى دانه وه و نيازى خوئانى بى به خشين .

﴿ ذَلِكُمْ وَأَنَّ اللَّهَ مُوهِنٌ كَيْدِ الْكَافِرِينَ ﴾ ئه و كارانه ي ئيوه چاوتان پى كه وت له و به خششه گه وره و شيرينه ي دى به ئيوه له كوشتى بى باوه ران و فرېدانى ئه و مشته خوئ و زېخه و ، به راستى مه به ست له و چاكه گه وره ئه وه بو خوا لاوازيكا فيلى بى باوه ران و بى هيزيان بكاو بوچ بكاته وه فيله كانيان به خستى ترس له دليانا و په رت و بلاو كردنى بىرو رايان به وى ناكوكى نيوان خوئانه وه .

ئه گيرنه وه بى باوه ران كاتى دهرچون له مه كه بو لاي جهنگى به در چون بولاي خانه ي خوا و داواى يارمه تيان كرد و ووتيان : ئه ي خوايه : تو سهرېخه و زال بكه ئه و تاقمه ي به رزو به رېزن لاي خوئ . خواى مه زن پارانه وه كه ي لى وه رگرتن و فهرموى :

ته فسرى زمناكوى

﴿ إِن تَسْتَفِخُوا فَقَدْ جَاءَكُمْ الْفَتْحُ ﴾ نه گهر ئیوهی بی باوهړ داوای سهر که و تن بکه ن بؤ که سانی بالا ترو رانموی ترو بهر تر ترن لای خوا، دواپی بهراستی خوا سهری خسته که سانی بالا ترو راغوی ترن و سهر که و تنیان بؤ لای ئیوه هاتوه که نایی پیروزی نیسلامه و سهر که و تنی تیدایه بؤ نه و که سانه نه و نایینه یان و هر گرت، نه و تاقمه بهر تر و بالا تر موحه مه د و موسلمانان و سهر که و تن و پارانه وه که ی له ئیوهی بی باوهړان و هر گرت .

﴿ وَإِنْ تَسْتَهُوا فَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ ﴾ وه نه گهر ئیوهی بی باوهړ کوتابی بهین له بی باوهړی و جهنگ کردن و دژایه تی فروستاده ی خوا و باوهړ داران، دواپی چاکتره بؤ ئیوه دوا ی نه وهی چیشیان کوشتن و دیل کردن و شکانندیان .

﴿ وَإِنْ تَعُودُوا ﴾ وه نه گهر ئیوهی بی باوهړ بگه رپنه وه بؤ لای جهنگ و دوژمنایه تی موسلمانان و فروستاده ی خوا نیمه نه گه رپنه بؤ لای یارمه تیدانی نه و که سانه ی سهر که و تن و زالبون به سهر ئیوهی بت په رستانا .

﴿ وَلَنْ تُغْنِي عَنْكُمْ فَتْحُكُمْ شَيْئًا وَلَوْ كَثُرَتْ ﴾ وه هیچ سودی به ئیوهی بی باوهړ ناگه یه نی تاقمه که ی خوتان و، باوه کو نه و تاقمه زوړیشن و کو بونه وه کانیان به رده و امیتی و ژماره و چه کتان زوړبن. به چاوی خوتان بینتان نه و کو مه له زوړه تان که خوتانان پیوه هه لئه کیشا چون کوژران و دیل کران و نه گه یشته فریاتان .

﴿ إِنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُؤْمِنِينَ ﴾ بهراستی خوا له گهل نه و که سانه یه باوهړ داران به سهر خستن و په رپیدانیان، نه گهر ئیوهی بی باوهړ پش بتانه وی سهر بکه ون باوهړ بهین به خوا و به پیغه مه ر و بچه نیو ریزی باوهړ دارانه وه .

له پاشا خوی مه زن فرمان نه دا به په رستی خوی که نه بیته هوی سهر که و تن و

نه فهر موی :

يَا أَيُّهَا

الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَا تَوَلَّوْا عَنَّهُ وَاسْمَ تَسْمَعُونَ ﴿٦٥﴾ وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ قَالُوا سَمِعْنَا وَهُمْ

ته فسر ی زمانا کوی

لَا يَسْمَعُونَ ﴿٢١﴾ إِنَّ شَرَّ الدَّوَابِّ عِنْدَ اللَّهِ الصَّمُّ الْبُكْمُ
الَّذِينَ لَا يَعْقِلُونَ ﴿٢٢﴾ وَلَوْ عَلِمَ اللَّهُ فِيهِمْ خَيْرًا لَأَسْمَعَهُمْ
وَلَوْ أَسْمَعَهُمْ لَتَوَلَّوْا وَهُمْ مُعْرِضُونَ ﴿٢٣﴾

﴿ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ ﴾ نهی که سانیکی نهوتو باوه رتان هیتاوه : ئیوه
فرمانبهرداری خواو فروستاوهی خوابن، مهبهستی خوا بو باوه رداران نهمدیه: که خوای
مهزن رونی کردوه تهوه باوه رداران نهو که سانان که یاریدهی پیغمهر بدن،
فرمانبهرداری خواو پیغمهر بن لهه موکاتیکا، هدر فرمانیکیان پیدرا بهجیگهی خوی
بگهیهنن، فرمان بهچاکه بدن و قهدهغهی خراپه بکن، هدر کهسی نهوانهی تیدابو
باوهرداری راسته قینهیه .

﴿ وَلَا تَوَلَّوْا عَنْهُ وَأَنْتُمْ تَسْمَعُونَ ﴾ وه ئیوه روو وهرمه گیرن له پیغمهر ﴿ ﷺ ﴾، دژی
مهوهستن و، له کاتیکا ئیوه نه بیسن فرموده کانی خواو نایه ته کانی قورئان، بیسن و
داواو کردنی پیغمهر له ئیوه نهمدیه فرمانبهرداریبن، ئیوه موسلمانبن، پیوسته بیسن و
به دل و به زمان باوه ربهیتن .

﴿ وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ قَالُوا سَمِعْنَا وَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ ﴾ وه ئیوه وینهی که سانیکی نهوتو
مهبن نهیان ووت: ئیمه بیستومانه نهو قورئانهو، نهوان بهجوری سودی لی وهر بگرن نای
بیسن، یانی ئیوه بهوشویه مهی بیسن وهك نهو که سانان نهی بیسن. یانی خوا قهدهغه
نه کا لهو باوه رداران وینهی دوو روه کان نهبن دهر نه برن وهر گرتنی فرمانی خواو پیغمهر،
له دلینا په نهانیانداوه دژایه تی و گوناوه کردن .

﴿ إِنَّ شَرَّ الدَّوَابِّ عِنْدَ اللَّهِ الصَّمُّ الْبُكْمُ الَّذِينَ لَا يَعْقِلُونَ ﴾ به راستی خراپترینی نهو شتانه
نهرؤن و نه جولین لهزه ویدا لای خوا کهرو لالیکی نهوتون راستی نایسن و نایلین و
نایزانن بهجوری سودی لی وهر بگرن: نهو کهرو لالا نه که سانیکی نهوتون بیر لههیج شتی

تهفسیری ز مناکویی

ناکه نه وه هه تا له راستی بگن، یانی باوه داران سوود له راستی وهر نه گرن و بی باوه ران سوود له راستی وهر ناگرن، وه كه كه پرو لال وان له سوود وهر نه گرتن و پروا پی نه کردن و بریار پیدان، خراپ تریشن له هه موو زینه وهران، چونکه نهو زینه وهرانه هه رچه نده گوچک هه و زمانیان هه ده ناتوان مانای هیچ شتی بزائن و نابیسن و ناتوان گفتو گو بکهن . به لام بی باوه ران نه بیسن و زمانیان هه ده و نه توان له مانای شت تی بگن و گفتو گو بکهن که چی خویان له راستی که نه کهن و راستی به زمانیان نایه . که واته خراپ ترن له نازل . نهو که پرو لالانه که سانیکی نه و تون فهرمانی خوا نازائن وهری ناگرن .

﴿وَلَوْ عَلِمَ اللَّهُ فِيهِمْ خَيْرًا لَأَسْمَعَهُمْ﴾ و نه گهر خوا بیزانیایه نهو که پرو لالانه راستیان تیدایه و نه یانه وئی باوه ره پیتن، به راستی خوا راستی به وان نه بیسان و باوه ریان نه هیتا . بیگومان خودای مه زن هه مو شتی نه زانی و ناگاداره نه وان باوه ریا نه رن

﴿وَلَوْ أَسْمَعَهُمْ لَتَوَلَّوْا﴾ و نه گهر خوا نه رمی له گهل بگردنایه و به وانی بیسانیه نهو قورئان و راستیانه به راستی نهو بی باوه رانه پشتیان نه کرده باوه ره پیتان و پروان وهر نه چهر خان له فهرمان به رداری . به لام خوا چاکه لهو که سانه دا نابینی، چونکه دهرونیکی پیسیان هه بوه، دهرویان ناماده نه بوه بو وهر گرنتی باوه . که واته بویه چاکه ی به وان نه بیسان له بهر نه وه به جوړی وهری ناگرن سوودیان پی به خشی .

﴿وَهُمْ مُعْرِضُونَ﴾ و نهو که سانه روی خویان وهر نه گپن له وهر گرنتی راستی و به دل باوه ری پی ناکهن . بی تراوه : ووتیان به پیغه مهر ﴿ﷺ﴾ : تو قوسه ی بو نیمه زیندوو بکه ره وه چونکه نهو پیاویکی به فهره و شایه تی بدا پیغه مه ری هه تا نیمه پروات پی بکهین، خوا نهو تایه ته ی نارده خواره وه، فهر مووی : نه گهر زیندووی بکه یه وه و گفتو گو ی نهویش بیسن پشت نه کهنه نهو گفتو گویه ی نهو، نه وان روی لی وهر نه گپن .

بو زاین : ناده میزاد نه کرین به دووبه شه وه :

۱- هه بانه داوای راستی نه کهن و نه یانه وئی راستی وهر بگرن ، روتیشن له مه به سستی تایه تی خویان . به لام باوه ره به هیچ شتی نایه رن و هیچ شتی بو خویان هه لنابزین به بی

ته فسیری زمنا کوپی

به لگه و نیشانه، دواى ووردبوونه وه له وه لگانه و دوزینه وهى راستى بیرى خویان له سه ر
نه و راستیه دانه نین و باوه رى بى نه هین .

۲- به شى تریان به شوین به لگه دا ناگه رین، چاویان هه ر له نیچیری خویانه . باوه ریش
به هیچ به لگه یه ناکه ن، جگه ی سوودی خویان باوه ریان به هیچ شتى نی یه، هه رشتى سوودی
تایینه تی خویانی تیدانه بى به ده میه وه ناچن و باوه ش نه که ن به سوودی خویانا باوچ و
خراپیش بى به گویره ی ناین، هه رشتى سوودی تاییه تی خویانی تیدانه بى نایانه وهى باراست
و پاکیش بى .

خوای مه زن به بى جیاوازی بانگی هه ردوو به شه کان نه کا بۆلای راستى . به لگه یشیان
پى نه به خشى به یه کسانى له دواى رۆن کردنه وهى به لگه کانیش بۆیان، له دوایدا
نه و که سانه یان وه لآمى خویان دایه وه سوودیان له فه رموده کانی خوا

و هه رگرت، خوای مه زنیش نامۆزکاریان بۆ پتر نه کا . چونکه خوا زانیویه تی راستییان
وهه رگرتوه . به لآم نه و که سانه یان جگه له سوودی تاییه تی خویان هیچ شتى تریان ناوى،
وولآمى خواناده نه وه چونکه سوودی تاییه تی خویان به دى ناکه ن، خوا وازیان لى دینى و
نه زانى نامۆزگارى هیچ سودى به وان ناگه یه نى، بۆیه نه فه رموى نه گه ر خوا بیزانیابه
له وانا چاکه هه یه به وانى نه بیسان نه و چاکه یه و نامۆزگارى نه کردن، نه گه ر بیشیان
بیستایه رویان له و چاکه و راستیه وه رنه گه ران . چونکه به گویره ی هه وه سی نه وان نه بو .

له پاشا خوای مه زن فه رمان نه دا به باوه رداران که وه لآمى پیغمه ر به ده نه وه وه فه رمان
به رداری نه وبن و نه فه رموى :

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ

ءَامَنُوا اسْتَجِيبُوا لِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ إِذَا دَعَاكُمْ لِمَا يُحْيِيكُمْ

وَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَحُولُ بَيْنَ الْمَرْءِ وَقَلْبِهِ وَأَنَّهُ إِلَٰهٌ

مُحْشَرُونَ ﴿٤٤﴾

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اسْتَجِيبُوا لِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ﴾ ئەى كەسانىكى ئەوتۆ باوەرتان هێناوێ: ئێوە وەلامى خوا و فروستادهى خوا بدهنهوه به فرماندارى ئەوان و سەرشۆر كردن بۆ فرمانه كانيان. به وەلامدانهوهيه ههچ جوړه كهه و كورپى تێدا نه بێ. وەلامدانهوه بۆ زۆر شته: جهنگ كردنه بۆ خوا و شتى تريس .

﴿إِذَا دَعَاكُمْ لِمَا يُخِيكُم﴾ ههركاتى فروستادهى خوا بانگى ئێوهى كرد بۆ لاى شتى ئێوه زیندو ئەكاتوه له زانیاریه نایینه كان و دهستورى ژيان له جیهاندا، ئەو شتهى ئەبێته هوى رێزى ئێوه له جیهانداو بهختیارى ئێوه له پاشه پرۆژدا. بێگومان ههمو زانیاریه پزیشكى یا ئەندازیار بێ و جگه ی ئەوانیش هوى زیندوو كردنهوهى ئێوه .

بۆ زانیان: ههركهسى به راستى وردبێتهوه له زانستیه نایینه كان ئیسلام دهستى ئەكهوى كه ههموو بنچینه ی بیروباوهر و ههمو لقه كانى دهستورو یاسای ئیسلام چهقیون و راوهستان له سهر نه وهى بانگى ههمو ئادهمیزاد بكا به ئاشكرایی بۆ لاى كار كردن له بهر ژيانى جیهان و بۆ مانه وهیان، به تهمه لى و ته وه زلى دانه نیشن بۆ كار كردن بۆ بهختیارى ههردوو جیهان، كهواته باوهر هێنان به خوا پال ئەنى به ئادهمیزادهوه و پێوستى ئەكا له سهريان كه خویان ماندوو بکهن و ههول بدهن بۆ چه سپاندنى سه ره به ستى و رزگار بون له كۆتى به ندایه تى و به پر كردنى كۆیله یى، بۆ جگه ی خوا سهر دانه نوێن و نه یه لێن بى باوهرى و ستهم و داگیر كردن بلاو بێته وه به گوێره ی توانای خویان، راسته وخۆ كار به دهستان لى پرساون له لاى خواو هاو نیشتمان، میژوو رو نیشى ئەكاتوه سامان و دارایی و پله و پایه و ره گهز ههچ نرخى كى بۆ دانه تراوه لاى ناینى خوا، جگه ی راستى و داد پهروه رى نرخى نیه، ناگو نخبی ژيان و بوژانه وهى چاك و به تین به جگه ی سه پاندن و پایه دارى یاساو دهستورى قورئانى پیرۆز، ئەمه یشمان له بیر نه چى باوهر هێنان به په یام و فروستا وه یى مو حه مه د ﴿﴾ بروا هێناه به دهستورى برایه تى و یه كسانى و سه ره به ستى و پاراستنى ره وشت و مرۆفایه تى و داد پهروه رى له نیو ئادهمیزادا، باوهر هێنانیشه به وهى پێوسته هه مو شتى بگه رتسه وه بۆ لاى ئەوانه و ئاستى دو ستایه تى له نیو ئادهمیزادا به گوێره ی یاسای دیارى كراو بۆیان، چونكه ره وانه كردنى پێغه مه ر ﴿﴾ بۆ لاى هه مو

بونه وهران ناوات و مهبهسته که ی راغوی بی و به اختیار کردنی نه وانه، باوه رهیتانیشه به
 رۆزی دووایی، ناده میزاد نایی دهستی لئی بهردا چونکه به بی سوود دروست نه کراون
 لئی پرسراون له هه موو کرده و یانا گه و ره بن یا بچوک، پاداشتی چاکه و خراپه ی خو یان
 وهرئه گرن، نه وانه هه تا نیستا باسکران بیرو باوه ری بنچینه یی ئایینی ئیسلامن و به بی
 نه وانه مروّف به ئیسلام دانانری .

لقه کانی ئیسلامیش دوا ی نه وانه ی پیشو له پله ی دوو هه مدان و بریتیت له هه رشتی
 سوودی تایه تی یا سوودی گشتی تیدابی بو ناده میزاد له هه موو رو یکه وه ره و او دروسته و
 پیوسته جی به جی بکرتن، هه رشتی نازاری تایه تی گشتی تیدابی دروست و ره و انین و
 قه ده غهن .

به کورتی بانگ کردنی خوا و پیغمه ر ﴿ ﷺ ﴾ بریتیه له وه ی نه و ئایه ته ی پیشو
 فرمانی پیداو به بی په رده که نه وشته زیندو که ره وه ی ناده میزاده به بی جیاوازی، که واته
 بۆمان ده رکه وت ئیسلام له گه ل ناده میزادایه ده رباره ی ژیان و بوژانه وه یان و
 دوور خسته وه یان له نازار، هه رکه سی بانگی ناده میزاد بکا بو لای شتی بیته هو ی مردنیان
 و نازاردانیان و روتانه وه یان و سته م کردن له وان و گیروگرفت پهیدا کردن له ناویانا و
 نه یه لن به ره و پیش برۆن دوژمنی خوا و پیغمه ر و مروّفایه تین . هه مو که سیکیش به گو یه ی
 نیازی دهرونی خو ی پاداشت وهرئه گری .

﴿ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَحُولُ بَيْنَ الْمَرْءِ وَقَلْبِهِ ﴾ وه ئیوه ی باوه ردار بزنان به راستی خوا
 نه که وینه نیو مروّف و دلی مروّفه وه، یانی خوا نه خاته دلی مروّفه وه شتی دلی مروّف
 لا بدا له مهبه ست و نیازی خو ی له بهر شتی خوا نه وشته ی نه و ی، نه و رسته یه وینه
 هیتانه وه بو نزیک ی خوا له به نده ی خو ی، ناگادار کردنه وه یه له سه ر نه وه ی خوا ناگاداره
 له سه ر شاراوه کانی دل که خاوه ن دل بی ناگیه له وشاراوانه، ههروه ها هاندانه له سه ر
 په له کردن بو پاک کردن وه ی نیازی دله کانیان، زور راسته خوا له هه موو شتی نزیکتره له
 مروّفه وه به بی جیگه ی دیاری کراو بو خوا له دلی مروّف و جگه ی دلی مروّف، خوا

ئەزانى چ شتى مروف كوتير ئەكا لەبينى راغوبى بون و گومرايى و ئەزانى مروف كاميان
هەلئەبژيرى، دلى باوەرداران ئەپاريزى بەبەردەوامبونى لەسەر باوەر، بى باوەرپانیش
ئەپاريزى بەبەردەوامبونى لەسەر بى باوەرى ھەريەكەيان بەگوێرەى نيازى خويان و
هەلبژاردەى خويان .

بۆ زانين: دلى مروف جيگەى باوەر و جيگەى بى باوەرىيە، شوينى نيازى پاك
دووړوبىيە، جيگەى خوشەويستى و كينهە، ھەرلەدڵەو ھەموو كړدەو ھەيەكى چاك .
خراب دەرئەچى، ئەگەر دڵ نەبوايە مروف نەئەبو بەمروف و خاوەن ئەقل نەئەبو، لەدلى
ئادەمیزادەو ھەست و نافرمانى دانراو ھەو دانانە ھەليان لەكيس چو، خوايش ناگادارە
چ شتى كيان لەدلى خويانا داناو لەچاكەو خراپە .

﴿وَالْيَهُ ثُخَشْرُونَ﴾ وەئيوە بيشزانن بەراستى ئيوە بۆ لاى خوا كۆ ئەكرينەو ھەپاش
مردنتان و زيندوبونەوتان ، ھەتا ھەموو ئادەمیزادى پاداشتى بدريتەو ھەوشتەى كړدويانە
ولەدليانا پەنھانداوە .

مەبەست لەناردنە خوارەو ھى ئەو ئايەتە ئەمەيە: خواى مەزن ھانى ئادەمیزاد ئەدا بۆ
پەرست و فەرمانبەردارى بەر لەو ھى نيشانەى مردن بىتە خوارەو ھە بۆلايان كەلەو كاتەدا
ھەليان لەدەست دەرئەچى، خوا لەدليانا ھەو ئاوات و نيازبان چى بو، بەمردنيان ھەمو
ئاواتيان لە كيس چو، جارى تر نايەنەو ھە بۆ جيھان . ھەندى لەزانيايان ماناى (يَحُولُ بَيْنَ
الْمَرْءِ وَقَلْبِهِ) بەم جۆرە كړدو: يانئ بەراستى دلى مروف لەژێردەستەلاتى خوادايە ئەم ديو
وديو بى ئەكا بەھەر جۆرى ئارەزووى ھەبى .

وَأَتَّقُوا فِتْنَةً لَا تُصِيبَنَّ الَّذِينَ ظَلَمُوا

مِنْكُمْ خَاصَّةً وَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٢٥﴾

وَاذْكُرُوا إِذْ أَنْتُمْ قَلِيلٌ مُسْتَضْعَفُونَ فِي الْأَرْضِ تَخَافُونَ

أَنْ يَخْطَفَكُمْ النَّاسُ فَيَأْوِيَكُمْ وَيُدْرِكُمْ بِبَصَرِهِ وَرَزَقَكُمْ
 مِنَ الطَّيِّبَاتِ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٢٦﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا
 لَا تَخُونُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ وَتَخُونُوا أَمْنَكُمْ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ
 ﴿٢٧﴾ وَأَعْلَمُوا أَنَّ أَمْوَالَكُمْ وَأَوْلَادَكُمْ فَتْنَةٌ وَأَنَّ اللَّهَ
 عِنْدَهُ أَجْرٌ عَظِيمٌ ﴿٢٨﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنْ تَتَّقُوا
 اللَّهَ يَجْعَلْ لَكُمْ فُرْقَانًا وَيُكَفِّرْ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَيَغْفِرْ
 اللَّهُ يَجْعَلْ لَكُمْ فُرْقَانًا وَيُكَفِّرْ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَيَغْفِرْ
 لَكُمْ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ﴿٢٩﴾

﴿ وَ اتَّقُوا فِتْنَةً ﴾ وهئوه خوتان پاریژن له سزای گوناھی زیانه که ی بؤ گشت که سی،
 وهك بریاردان بؤ کاری خراب له که سانیکه وه له نیو ئیوه دان. تیکدانی کومه لی دؤستی
 یدک بن. بلاو کردنه وهی شتی به درو نه بوی، بؤ نه وهی دانیشتوانی بی تاوان توشی
 نازار بن .

﴿ لَا تُصِيبَنَّ الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْكُمْ ﴾ نهو سزایه توشی که سانیکی نهو تو نابی سته مه که یان
 کردوه به تاییه تی، به لکو نهو سزایه هه موو دانیشتوانی نهو جیگه یه نه گرته وه تاوانبارن یا بی
 تاوان، چاک و خرایان وهك یدک نه گرته وه .
 ﴿ وَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴾ وهئوه بزائن که به راستی خوا سزاکه ی زور
 سهخت و گرانه بؤ که سانی سته مه که یان سه ربکیشی بؤ لای دانیشتوانی بی تاوان .

ته فسیری ز مناکوی

﴿ وَ اذْكُرُوا اِذْ اَنْتُمْ قَلِيلٌ مُّسْتَضْعَفُونَ فِي الْاَرْضِ ﴾ وه ئیوهی هاوه لانی پیغمه ر
﴿ ﴾ بیری نهو کاته بکه نهوه ئیوه ژماره تان که مبو بیچاره و چهوسیتراوه بون لهزه ویدا
به رله وهی ئیوه کۆچ بکه ن .

﴿ تَخَافُونَ اَنْ يَّخْطَفَكُمْ النَّاسُ ﴾ ئیوه نه ترسان له بهر لاوازی تان که نهاده میزادی
دانیشتوانی مه که ئیوه بدزن و له مه کهیش دهر تان بکه ن و نه و په ری سزاتان بده ن، چونکه
نهوان خاوه نی هیزبو ن و ئیوه بی دهسته لات .

﴿ فَاَوَاكُمُ وَاَيَّدَكُمُ بِنَصْرِهِ ﴾ دووایی خوا جیگه یه کی خاوه ن ئاسایشی دا به ئیوه و
مه دینه ی کرد به نیشتمان بو تان و خوا ئیوه ی به هیز کرد به هوی یارمه تیدانی خوی و
به دانیشتوانی مه دینه .

﴿ وَ زَرَقَكُمُ مِنَ الطَّيِّبَاتِ ﴾ وه خوا به خشی به ئیوه رۆزیه پاکه کان له دهست که وتوو
دارایی بی باوه ران که له بهر ئیوه بو هیچ که سی له باوه دارانی پیشوو ره وانه کرابو بویان
نهو دهست که وتوه بخۆن .

﴿ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴾ بو نه وهی ئیوه سوپاسی خوا بکه ن له سه ر نهو هه مو چا کانه خوا
به خشی به ئیوه و ئیوه ی چه سانه وه له مه دینه به بی ترس

﴿ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَخُونُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ ﴾ نه ی که سانیکی باوه رتان هیناوه:
ئیوه ناپاکی مه که ن له گه ل خوا و فروستاده ی خوا له هه مو رو یکه وه، نه بی بزائن ناپاکی
ته نها به وه نابی ئیوه واز له نو یژ و رۆژو به یتن . به لکو ناپاکی زۆر گه وره نه وه یه کاری
ناشایسته بکری له گه ل موسلمانان و له گه ل نیشتمانا . سیخوری مه که ن، بو نه وهی
تاوانباران و خوا نه ناسان و سیخوره کان بینه کار به دهست و پیشه وایی بگر نه دهست و
فرمان ره او بی به دهستیانی، دانیشتوان بی دهنگ دانیشتن و یارمه تیان بده ن و جهنگیان
له گه ل نه که ن به گو یه ی توانای خویان، سه رباری نه وه ییش واز له نو یژ و رۆژو و پیویست
کراوه کانی تر به یتن و دلشیان پیسی .

﴿ وَ تَخُونُوا اٰمَانَاتِكُمْ ﴾ وه ناپاکیش مه که ن له گه ل نه و شتانه ی لای ئیوه دانراون و
به ئیوه سپیراوان . وه ک دارایی و نو یژو ناموس و په یمان و به لئین، ئیویسته نه و شتانه لاتان

دانراون بیده نه وه به خاوه نه کانیاں به بی ده ستکاری کردنیاں، به لام له وان هیش گه وره تر ناپاکی کردنه له گهل هه ژاران و یارمه تیاں نه دری بو و هر گرتی مافه کانیاں به گویره ی تواناو ریگه به سته مکاران نه گیری .

﴿ وَأَلَّيْمُ تَعْلَمُونَ ﴾ وه ئیوه بزائن به وشتانه ناپاکن و به نیاز و مه به سته وه بیان کهن، چ که سی بی ناپاک تر له وه په لاماری گوناوه و سته مکردن بدا به ده ستیاں قهس .

﴿ وَأَعْلَمُوا أَنَّمَا أَمْوَالُكُمْ فَتْنَةٌ ﴾ وه ئیوه بزائن که به راستی دارایی و مناله کانتان ناشوب و دهر دو ناخوشین، خوشه ویست و دل پیوه به سترای ئیوه و هوی تاقی کردنه وه ی ئیوه .

که واته پیویسته له سهرتان دارایی و منالی خوتان قه ده غه نه کهن له هه لسان به پیویستی نایین و نیشتمان، به شیوه به نه وانتان خوش نه وی که ریگه بگرن له راستی و له چاکه، دارایی به ره می ده سته و مناله کانتان به ستراون به دل تانه وه، به رچاوته نگ و ترسنوکتان نه کهن به رانه ر راستی نایین .

﴿ وَأَنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ أَجْرٌ عَظِيمٌ ﴾ وه ئیوه بزائن به راستی له خزمهت خوادا هه به پاداشت و مزه ی زور و گه وره، مرؤفی ژیر نه و که سه به هه موو ناواتی نه وه بی نه و پاداشته گه وره به له کیس خوی نه دا، ریژی مناله کانی و دارایی خوی نه دا به سهر نه و پاداشته گه وره به دا .

﴿ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِن تَتَّقُوا اللَّهَ يَجْعَلْ لَكُمْ فُرْقَانًا ﴾ نه ی که سانیکی نه و تو باوه رتان هیتاوه : نه گهر ئیوه له خوا بترسن، ههرشتی خوا فره منی پیداوه بیکه ن و ههرچی قه ده غه کرده نه بیکه ن، ناگاداریان بکه ن به نه پنی و به ناشکرا خوا پیدا نه کا و نه سازینی بو ئیوه راغویایی و پوناکیه، راست و بوچ و چاک و خراب جوی نه که نه وه بو ئیوه .

﴿ وَيَكْفُرْ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ﴾ وه خوا دا نه پوشتی خرابه کانی ئیوه که له وه و به ر کردوتانه له جگه ی گوناوه گه وره کان و، خوا خوش نه بی له گوناوه گه وره کانتان له روژی دوواییدا، نابروتان نابا به دهر خستنی گوناوه کانتان .

﴿ وَاللّٰهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيْمِ ﴾ وه خوا خاوه نی گه وره یی و به خششی گه وره یه به سر
هه موو بونه وهرانه وه، به تاییه تی بو نه وکه سانه به ته مای خوشه ویستی خواو لی بوردنن،
خوا به خششی خوی قه ده غه ناکا له تاوانباران، چاکتر له باوه رداران قه ده غه ی ناکا
له هه ردوو جیهاندا .

له نایه تی (۲۶) ی ئەم سورته ده دا خوا ی مه زن باسی چاکه ی خوی کرد
به سر موسلمانانه وه به گشتی، له م نایه ته ی دوا ییدا خوا باسی چاکه ی خوی نه کا به سر
پیغه مه ره وه نه وه له لایه که وه، له لای تره وه زانایانی میژوو ناس نه فهرموون: بی باوه رانی
قوره یش له (دارو نه دوه) کۆبونه وه له باره ی پیغه مه ره وه ﴿ ۱ ﴾ پێک هاتن و بریاندا
به هه ر جوړی بی خویان رزگار بکه ن له موحه مه د ﴿ ۲ ﴾ هه ر که سی له و دانیشه توانه
به جوړه رهنگی بیرو باوه ری خوی ده ری، هه ندیکیان ووتیان: به ندی نه که یی و پی ونی
نه که یی، هه ندی تریان ووتیان له مه که ده ری نه که یی، هه تا دی، نه بوجه هل ووتی: له هه مو
بنه ماله یه کی قوره یش لاویکی نازا و نه ترس هه لێژیرن و خویان بکه ن به خانوی موحه مه دا
له ناکاو وله کاتی خه وتندا هه موویان به یه کجار شمیره که ی خویان بکیشن به موحه مه دا
بیکوژن، به وشیه وه ی خوینه که ی بلاو نه بیته وه به سر هه مو بنه ماله کانی قوره یشدا،
نه وکاته بنه ماله ی هاشم توانای جهنگی هه مو هۆزه کانیان نای له دوا ییدا رازی نه بن
به وه رگرتنی خوین، دانیشه توانی نه و کۆره به و بیرو بۆچونه رازی بوون به گشتی، دوا یی
خوا ی مه زن نه و هه واله ی دا به پیغه مه ر و فهرمانی شی پێدا له مه که بجیته ده ره وه، پیغه مه ر
﴿ ۳ ﴾ فهرمانی دا به عه لی کوری نه بو تالیب له جیگه که یا بجه و ی، عه لی به رگی پیغه مه ری
کرده به ری خوی وله و ی راکشا، پیغه مه ر فهرمانی دا به عه لی نه و شتانه ی دانیشه توانی
مه که لایاندا بوو بیداته وه به خاوه نه کانیان، له پاشا پیغه مه ر نه بو به کری له گه ل خوی بر د و

چونه دهره وه، سی شهو له نه شکه وتی سه وردا خو یان په نهاندا که رۆژ بویه وه بی باوه ران
 پیغه مهریان له جیگه ی خو یا نه بینی، له عه لیان پر سی هاوړیکه ت له کوپه، ووتی: نازام،
 نه وان چون به دوای پیغه مهردا ﴿ ۳۱ 》 به هوی هیلانه ی کۆترو چینه راوه ی جولایی که ره
 به دهر گای نه شکه وته که وه سهریان لی تیکچو، به نا ئومیدی و شهرمه زاری گه رانه وه،
 دهر باره ی نه و چا که به به سه ر پیغه مه ره وه خوا نه فهر موی:

وَإِذْ يَمْكُرُ بِكَ الَّذِينَ
 كَفَرُوا لِيُثْبِتُوكَ أَوْ يَقْتُلُوكَ أَوْ يُخْرِجُوكَ وَيَمْكُرُونَ وَيَمْكُرُ
 اللَّهُ وَاللَّهُ خَيْرُ الْمَكْرِينَ ﴿٣٢﴾ وَإِذْ أَنْتَ عَلَىٰ عَلَيْهِمْ أَيْتُنَا
 قَالُوا قَدْ سَمِعْنَا لَوْ نَشَاءُ لَقُلْنَا مِثْلَ هَٰذَا إِنَّا هَذَا إِلَّا
 أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ﴿٣٣﴾ وَإِذْ قَالُوا اللَّهُمَّ إِنَّا كَافِرُونَ هَٰذَا
 هُوَ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِكَ فَأَمْطِرْ عَلَيْنَا جَرَارًا مِنَ السَّمَاءِ
 أَوْ أَنْتِنَا بَعْدَابٍ أَلَيْمٌ ﴿٣٤﴾ وَمَا كَانِ اللَّهُ لِيُعَذِّبَهُمْ
 وَأَنْتَ فِيهِمْ وَمَا كَانِ اللَّهُ مُعَذِّبَهُمْ وَهُمْ يَسْتَغْفِرُونَ ﴿٣٥﴾
 وَمَا لَهُمُ إِلَّا يُعَذِّبَهُمُ اللَّهُ وَهُمْ يَصُدُّونَ عَنِ الْمَسْجِدِ
 الْحَرَامِ وَمَا كَانُوا أَوْلِيَاءَ ۚ إِنَّ أَوْلِيَاءَهُ إِلَّا الْمُنْقُوتُونَ

وَمَا لَهُمْ أَلَّا يُعَذِّبَهُمُ اللَّهُ وَهُمْ يَصُدُّونَ عَنِ الْمَسْجِدِ
الْحَرَامِ وَمَا كَانُوا أَوْلِيَاءَ ۚ إِنْ أَوْلِيَائِهِمْ إِلَّا الْمُتَّقُونَ
وَلَكِنْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٤﴾ وَمَا كَانَ صَلَاتُهُمْ
عِنْدَ الْبَيْتِ إِلَّا مُكَاءً وَتَصَدِيَةً ۚ فَذُوقُوا الْعَذَابَ
بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ﴿٣٥﴾

﴿ واډ یمکر بک الدین کفرؤا لیثشوک او یقشوک او یخرجوک ﴾ تو بیری نه وکاته
بکهره وه داویان دانا بو تو و بو نه هیشتی تو که سانیکی نه وتو باوه ریان نه هیتابو بو نه وه
تو به ندبکه ن و پیوت بکه ن یا بت کوژن یاد هرت بکه ن له مه که .

﴿ ویمکرو ویمکرو والله خیر الماکرین ﴾ وه بی باوه ران فیلو داویان په نه اندا بو
تو، خوا فیلی نه وان پوچ نه کاته وه که فه رمانی دا به تو له مه که بجته دهره وه له ژیر
چاودیری خویا وه چاکترین که سانیکه و به یرترین که سه فیلی بی باوه ران پوچ بکاته وه،
نه وه بو خوا توی رزگار کرد له فیلی بی باوه ران به بی نه وه ی بتوانن نازار به تو بگه یه نن .
کاتی قورپه شیه کان بویان نه لوا به چه ک و به جهنگ و فیل سازاندن پیغه مهر له ناوبه ن و
نابرویان نه ما په نایان برد بو لای بوختان و درودان به سر پیغه مهر و قورنای خواو، له بر
نه و نابرو چون و بی ده سه لاتیبه ی خویان بشارنه وه، ووتیان: نه و قورنانه تو هی تاوته
چیروکی پیشینه، نیمه یش نه توانین وینه ی نه و دابین، زور رپون و ناشکرایه هر که سی
نه یتوانی به چه ک و فیل زال بی به سر بی تاوانا ده ست نه با بو بوختان هه لبه سن و وینه ی بی
نابروانی نه م سر ده مه ی نیمه یش : بویه خویا مه زن هه وال نه دا به و کرده وه پیسه ی بی
باوه رانا نه فه رموی :

﴿وَإِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا قَالُوا قَدْ سَمِعْنَا﴾ وەهەر کاتی بخوێرتەووە بەسەر بێ باوەرێندا و بت پەرستاندا ئایەتەکانی قورئانی ئێمە فەرمان بدا بە باوەرپێتان بەقورئان و هەوالبدا بەسەر هاتی گەلانی رابوردودا بێ باوەرێان ئەلێن: بەراستی ئێمە بەگوێچکەیی خۆمان ئەو شتەیی موحەمەد هیناوتی بیستومانە لەجگەیی ئەویشەووە .

﴿لَوْ كُشَاءَ لَقُلْنَا مِثْلَ هَذَا إِنْ هَذَا إِلَّا أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ﴾ ئەگەر ئێمە ئارەزوومان هەبێ ئەمان ووت: وێنەیی ئەوئامەییە ئەو ئەبخوێتەووە بەسەر ئێمەدا نیە ئەوئامەییە و ئەو باسانە ئەو ئەبخوێتەووە بەسەر ئێمەدا مەگەر چیرۆک و نوسراوی پیشینەکانن .

هۆی هاتنە خوارەووی ئەو ئایەتە ئەمەییە: نەزری کورپی حاریسەیی کورپی کەلدەکە لە هەرە دوژمنە گەرەکانی پیغمەر بوو لەجەنگی بەدردا بەدیل گیراچوو بۆ کاروان لەوولاتی فارس و حیرە بۆ بازرگانی کەهاتەووە هەندێ چیرۆکی لەقەشەو زاناکانی فارسەووە بیستبو .

نوسراویکی لەهەوالتی رۆستەم و زال و ئەسفەندیارەووە هینابوو، قورەیشیەکانی کۆکردەووە بۆ لای خوێ و بۆی ئەخوێندنەووە، کاتی کەنەزر ئەووی ئەخوێندەووە پیغمەر فەرمووی: شین و هاور بۆ تۆ ئەمەیی من هیناومە نامەیی خوایە، قورەیشەشکان بەگشتی ئەیانزانی کەئەوقورئانە لەتوانای ئادەمیزادا نیە و لەلایەن خواوە هاتووە، ئەو قورئانە بە ئاشکرا ئەیفەرموو: هەموو ئادەمیزاد کۆبێنەووە ناتوانن سورەتێکی وێنەیی ئەوئامەییە دابنێن یاسورەتێکی بچووک .

﴿وَإِذَا قَالُوا اللَّهُمَّ إِنْ كَانَ هَذَا هُوَ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِكَ فَأَمْطِرْ عَلَيْنَا حِجَارَةً مِنَ السَّمَاءِ أَوْ أُنْتِنَا بَعَذَابٍ أَلِيمٍ﴾ وەتۆ بیری ئەوکاتە بکەرەووە بێ باوەرێان ووتیان بەگالتەووە بەتایبەتی نەزر و هاورپێکانی: ئەی خوایە ئەگەر ئەو ئامەییە موحەمەد هیناوتی ئەگەر راست و دروستە لەلای تۆ بۆی هاتووە، دوايي تۆ بباریتە بەرسەر ئێمەدا بەرد بەوێنەیی باران لەئاسمانەووە وەک گەلی لوت یا بەوێنەیی لەشکرەکەیی ئەبەرەهەمان لێی بکە، یاتۆ بیهێنە بۆ ئێمە سزاییکی ئازار دەرو سەخت لەجگەیی بەرد و لەبەرد خراپتر .

تەفسیری زمانکۆیی

هه ندى له بى باوه ران خو بان به رپر و گه وړه دانه نا، په گه ز په رستى له خو يان يان بايى
 نه كا، وپته يى ئو كه سانه خوا هنى ئايىنى راستن، بگره بى باوه ران زو رتر له ئايىن په رستان
 لايه نى ئايىنى پو چى خو بان نه گرن به شيو هيه كوشن و نه مانى خو بان هه لئه بژيرن به سه ر
 نه وده دا سه ر شو ر بكه ن بو دو ژمنى خو بان، نه و بى باوه رانه يى قوره يشيش مردن و له ناو چون
 و كوشتنى خو يان يان به به ردو سزاي گه وړه به لاوه چا كو ت بوو له ووى دو وى مو حه مه د
 بكه ون كه پيغه مه ره نه يشيان زانى كه پيغه مه ره له لايه ن خوا وه ني را وه. به لام جي هان
 په رستان پله و پايه گر تبو ونى و به ر ه گه ز په رستى له خو بان بايى بون و نه يشيان زانى
 دو ژمنه كه يان له سه ر راستى تبه، به و بو نه وه خو بان نه دهن به دهم نه مان و سزادانه وه و
 دانا به زن له وانه و له لاسايى كړ د نه ووى پيشو ه كانى خو بان، ميژوو زو ر كه سى له و كه سانه
 باس كړ دوه وهك فير عه ون و گه لى نوح و جگه يى نه وان، قوره يشيه كان كاتى پيغه مه ر
 ﴿﴾ بانگى كړ دن بو لاي ئايىنى ئي سلام پارانه وه له خوا نه گه ر مو حه مه د راسته ئو
 سزايانه يى سه ره و ه يان بو نيړى، خوا ي مه زن وه لامى دانه وه به و سزايه له پيشيان ه وويه،
 ده ر گاي په شيمان بونه وه هيشتا دانه خرا وه، خوا سزاي ئيوه ي دو ووا خسته له بهر نه مانه ي
 خواره وه:

۱. ﴿ وَمَا كَانَ اللَّهُ بِعَذَابِهِمْ وَأَلَتْ مِنْهُمْ ﴾ وه خوا به راستى سزاي بت په رستان ناداو،
 تو له ناو نه واندابى، چونكه تو ميهره باني و دياريت له لايه ن خوا وه بو هه مو ئاده ميزاد
 كه له ناو ي نه واندابى سزايان نادا، به لام كاتى تو له ناو يانا نه ماي هه و الهى ويستى خوايه
 هه ر شتيكيان لى بكا، يانى خوا سزاي دانيشتوانى مه كه نادا هه تا تو له مه كه دابى له بهر
 رپري تو .

۲. ﴿ وَمَا كَانَ اللَّهُ بِعَذَابِهِمْ وَهُمْ يَسْتَفِرُّونَ ﴾ وه خوا سزاي نه وان ناداو له كاتى كا
 نه وان دا وى لى بور دن له خوا بكه ن له بى باوه رى و گونا هه كان يان و وازيان لى بهيئن،
 ئيتر با تو يش له ناو يانا نه بى .

﴿ وَمَا لَهُمْ أَنْ لَا يُعَذِّبَهُمُ اللَّهُ وَهُمْ يَصُدُّونَ عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ ﴾ وه چ شتى هديه بو بت
 په رستانى قوره يش كه خوا سزاي نه وان نه دا، بيته هوى نه ووى سزانه درين، يانى نه وان

رهوشتی پاکی وایان نه بی قه ده غه ی سزایان لی بکا و له کاتیکا ئه وان ریگه ئه گرن لهو مزگه وته ریژداره و نایه لن موسلمانان په رستی خوی تیدا بکه ن بسورپنه وه به م لاو لایدا. یانی بت په رستان سه رباری بت په رسته که یان نه یان هیشت موسلمانان نویت و خوا په رستی تیدا بکه ن. نه موسلمانان و نه پیغه مهر هه تا له مه که دا بوون نه یان ئه توانی بچن بو نویت به بی ئازارو بگهرو بهرده. به راستی پیک هاتبوون له سه ر ریگه گرتن به پیغه مهر و موسلمانان له سالی حوده بیبه دا بو عه مره کردن هه موو توانایانه وه.

﴿ و ما کائوا اولیاءه ﴾ وه ئه و بت په رستانه دوستی خوا و هه لسورپنه ری کاروباری ئه و مزگه وته ریژدارو پیروژه نین و شایسته ی ئه و کاره پیروژه نین. به لکو ئه وان دوژمنی ئه و مزگه وته ریژدارو پیروژه ن و شایسته ی ئه و کاره پیروژه نین. به لکو ئه وان دوژمنی ئه و مزگه وته ن که واته پیوسته ده ربکرین له ویدا و نه هیلرین بچنه نیوی ئه و مزگه وته، چونکه ئه وان پسن.

﴿ اِنْ اَوْلِیَاءُ هٗ اِلَّا الْمُتَّقُوْنَ ﴾ خاوه ن هه لسورپنه ری ئه و مزگه وته هیچ که سی نیه مه گه ر ئه و که سانه خو یانیان پاک کردو ته وه له چلک و چه په لی بت په رستی.

ئه و نایه ته هه رچه ند له باره ی ئه و مزگه وته به ریژه وه هاتو ته خواره وه. به لام هه مو مزگه وتی ئه گریته وه پیوسته که سی سه ر په رشتیان بکا خاوه نی خو پاراستن له گونا ه کردن. به لام به داخه وه له م سه رده مه ی ئیمه دا زۆربه ی ئه و که سانه ی کاروباری مزگه وتیان دراو ته ده ست نویت نه که ر و مه ی خوړن به هه مو جوړی خه ریکن ریژ بو مزگه وت نه یه لن. به لکو زۆریان بروایان به نایینی پیروژ و به پیوسته کانی مزگه وتیان نیه، بویه خوی مه زن ئه فهرموی:

﴿ وَلٰكِنْ اَکْثَرُهُمْ لَا یَعْلَمُوْنَ ﴾ وه به لام زۆتر که س له و بی باوه رانه نازان که سه ر په رشتی کردن و هه لسورپنه ری کاری ئه و مزگه وته ریژداره شایانی ئه وان نیه، چونکه ئه وان بی باوه رن، پیوسته خاوه ن و سه ر په رشتی که ری هه مو مزگه وتی پاک و خاوین و بی گه رد بن، نه که ئه و که سانه له سنوری خوا ده رچون.

پرسیار/ مانای ئەو ئایەتە واماڵن پشان ئەدا کە خرای مەزن سزای قورەشەکانی داوہ کەچی ئیمە ئەزانین ئەوشتانەیی خوا سزای گەلانی پشوری پێداون، وەك عاد و سهمود و گولی نوح و لوت و جگەیی ئەوانیش سزای قورەشیشە بێ پەرستەکانی پێ نەدراوہ .

وہ لām/ بەراستی ئەو بێ پەرستانە کە سزای پێغەمەر و موسلمانانیان ئەدا ھەموویان لە جەنگی بەدردا کوژران ھەربەدەستی موسلمانان، لەو کوژراوانەدا بون: ئەبو جەھل، نەزی کوری حاریس، ئومەیی کوری خەلف. جگەیی ئەوانیش لە گەورەکانی قورەیش، ئەوہو بیلالی حەبەشی کە ئومەیی بێی بەشمشیر دای پاچی و کوشتی و سەری پری .

﴿وَمَا كَانَ صَلَاتُهُمْ عِنْدَ الْبَيْتِ إِلَّا مُكَاءً وَتَصِيدَةً﴾ وە نوێژ کردنی بێ باوہران و بێ پەرستان کەرپێگەیان لە پەرستنی موسلمانان ئەگرت لای ئەو خانەیی خوادا ھیچ شتیکی شایستە نەبوو مەگەر فیکەیی و تەیی زیکەو چەپلەلێدان .

پرسیار/ قورەشیشەکان و ھاوہشدانەران نوێژیان ئەکرد لای ئەو مزگوتەیی خانەیی خوادا ئێژ بۆ ئەبێ شایانی ئەو سزاییە بن؟

وہ لām/ خوا وە لāmی داوہتەوہو فەرمووی ، نوێژی ئەوان ھەلقونکی و قیرەو فیکەبو نەك كزۆلی و ترسان و بێ دەنگی .

﴿فَذُقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ﴾ دوا بچێژن ئەو سزاییە کە بێتییە لە کوشتن و دیل کردنیان و جگەیی ئەوانیش، لە پاشەرژدا سزای گرانتەری ئاگری دۆزەخ، بەھۆی باوہرەنەھێنانانەوہ و بێ پەرستیانەوہ، ئەبێ بزائری ئەگەر ئیوہی موسلمانان و تەیی ئەوان بونایە توشی سزا ئەبون لە ھەردوو جیھاندا لە دوایدا خوای مەزن باسی ئەوہمان بۆ ئەکا بێ باوہران دارایی خوێان دا ئەنێن لە کارو کردەوہی گوناھ و لەدژی باوہرداران و ئەفەر موی :

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا يُنْفِقُونَ
أَمْوَالَهُمْ لِيَصُدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ فَسَيُنْفِقُونَهَا ثُمَّ تَكُونُ

تەفسیری زمانکۆبی

عَلَيْهِمْ حَسْرَةٌ ثُمَّ يَغْلَبُونَ وَالَّذِينَ كَفَرُوا إِلَىٰ جَهَنَّمَ
يُحْشَرُونَ ﴿٢٦﴾ لِيَمِيزَ اللَّهُ الْخَبِيثَ مِنَ الطَّيِّبِ وَيَجْعَلَ
الْخَبِيثَ بَعْضُهُ عَلَىٰ بَعْضٍ فَيَرْكُمُهُ جَمِيعًا فَيَجْعَلُهُ
فِي جَهَنَّمَ أُولَٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿٢٧﴾ قُلْ لِلَّذِينَ
كَفَرُوا إِن يَنْتَهُوْا يُغْفَرْ لَهُمْ مَّا قَدْ سَلَفَ وَإِنْ يَعُودُوا
فَقَدْ مَضَتْ سُنَّتُ الْأَوَّلِينَ ﴿٢٨﴾ وَقَالُوا هُمْ حَتَّىٰ
لَا تَكُونَ فِتْنَةً وَيَكُونَ الدِّينُ كُلُّهُ لِلَّهِ فَإِنِ
انْتَهُوْا فَإِنَّ اللَّهَ بِمَا يَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٢٩﴾ وَإِن تَوَلَّوْا
فَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَوْلَاكُمْ نِعَمَ الْمَوْلَىٰ وَنِعَمَ النَّصِيرِ ﴿٣٠﴾

﴿ إِن الَّذِينَ كَفَرُوا يَتَفَقَّهُونَ أَمْوَالَهُمْ لِيُصْعِدُوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ ﴾ به راستی که سانیکی نه و تو
باوهریان نه هیئاوه له ناو نه بن دارایی خو یان له جهنگی پیغمه ر و موسلماندا و له شتی
خراب و ناله باردا بوئه وهی ریگه بگرن له ناده میزاد و لایان بدهن له نایینی خواو
له و که سانه ی نه یانه وی بچن بو لای باوهره یان به نایینی خواو ریگه ی راستی خوا هه ر
له بهر دوژمنایه تی کردن له گهل موحه مه د .

﴿ فَسَيَتَفَقَّهُونَهَا ثُمَّ تَكُونُ عَلَيْهِمْ حَسْرَةٌ ثُمَّ يَغْلَبُونَ ﴾ دوایی دانه نین و نه به خشن
نه و داراییه ی خو یان که کو یان کرده ته وه و کوتایی پی نه هین، له پاش کوتایی پی هاتی
نه و داراییه نه بی به خفه ت و په شیمانی به سه ریانه وه . چونکه سودی لی و ه ر ناگرن

ته فسیری زمانا کو بی

نه له به دردا و نه له جیهان و نه له پاشه رږژدا له پاش تریش ژیر نه که ون و نه شکین له جهنگی به درداو مه سلیمانان زال نه بن به سهریانادا، رږن و ناشکرایه سهر که وتن ههر بو نایینی نیسلامه به سهر بت په رستاندا .

﴿ وَالَّذِينَ كَفَرُوا إِلَىٰ جَهَنَّمَ يُخْشَرُونَ ﴾ وه که سانیکي نه وتو باوه رپان نه هیتاوه کو نه کرته وه بو لای دوزه خ دواي نهو خه فته ی توشیان بووه له جیهاندا، زور ناشکرایه هندی لهو بت په رستانه باوه رپان هیتا به نایینی پاکي خوا، بویه خوا نه فهرموی :

﴿ لِيُمِيزَ اللَّهُ الْخَبِيثَ مِنَ الطَّيِّبِ ﴾ بونه وه ی خوا جوړی بکاته وه تا قمی پیسی بی باوه ران له تا قمی پاکي باوه رداران، رږن و ناشکرایه له داد په روه ری خواي مه زنه پاک و پیس وه ک یهک و باوه ردارو بی باوه ر وه کیهک ته ماشانه کرین، هه مو که سی به گوړه ی کرده وه ی خویان مامه لیهان له گهل بکری ههر له بهر نه وانه شنه پاکه کان پاداشتیان نه درې ته وه له هه ردوو جیهاندا، تاوانبارانیش سزایان نه دري له هه ردوو جیهاندا .

﴿ وَيَجْعَلُ الْخَبِيثَ بَعْضُهُ عَلَىٰ بَعْضٍ فَيَرْكُمُهُ جَمِيعًا ﴾ وه له بهر نه ویش خوا دانه نی تا قمی پیسی بی باوه ران هه ندیکیان له سهر هندی تریان و سواری یه کیان نه کا له بهر زوری ژماره یان له دوا پیدا خوا کو یان نه کاته وه هه موویان له رږژی دوا پیدا .

﴿ فَيَجْعَلُهُ فِي جَهَنَّمَ أَوَّلَٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴾ دواي نهو تا قمه بی باوه رانه خوا فره یان نه داته نیو دوزه خ . ویتیهان وهک شتی وان به گوریس شه تهک بدرین به یه که وه، دواي بن به سوتهمه نی بو ناگر، نهو بی یاوه رانه ههر نه وانن خاوهن زیانی ته واون، چونکه خوین و لهشیان نه کرین به سوتهمه نی ناگری دوزه خ، چ شتی له وسزایه گه وره تر .

له پاشا خواي مه زن داوا نه کا لهو که سانه ی پیشو واز له بت په رستی به یتن و نه فهرموی :

﴿ قُلْ لِلَّذِينَ كَفَرُوا إِن يَنْتَبِهُوا يُغْفَرْ لَهُمْ مَآذٍ سَلَفَ ﴾ تو بلی بهو که سانه باوه رپان نه هیتاوه بت په رستن به ویتیه ی نه بو سویان و هاوړیکانی: نه گهر نه وان کو تایی به یتن له بت په رستی و بی باوه ری و په شیمان بینه وه له دوزمنایه تی پیغه مهر و موسلمانان لیی

ته فسیری زمناکوی

خوښبون بۆ نهو كه سانه ئه بى له گوناھى به راستى رږيشتوه له مه و بهر كر دويانه ، ئيتر هه ر گوناھى بى ، بيگومان خوا له و گوناھانه نه بوړى ، ده ر گاي په شيمان بونه وه كراوه ته وه هه مو كاتى و بۆ هه مو كه سى ، هه ليان له كيس نه چوه به و مه رجه ي واز له بى يا وه پرى و دوژمانيه تى خوا و پتغمه ر به يتن .

﴿ وَاِنْ يَّعُوْدَا ﴾ وه نه گه ر نه و بى باوه رانه بگه ر پته وه و هۆكه نه وه بۆ لاي بى باوه پرى و جهنگ كردن و دوژمانيه تى پتغمه ر و كۆبونه وه بكن له دژى پتغمه ر به پنه هانى و بۆ ساز كردنى هۆى جهنگ له گه ل مو سلمانان ، دارايه كانيان به كار به يتن بۆ رڼكه گرتن له نايينى خوا و پتغمه ر ﴿ ۞ ﴾ .

﴿ فَقَدْ مَضَتْ سُنَّةُ الْاَوَّلِينَ ﴾ دوايى به راستى رابووردوه ميژووى گه لاني پيشو به له ناو بردنى دوژماني پتغمه ران و زالبونى دوستانى خوا به سه ر دوژماني نايينداو له ناو بردنى نه و بى باوه رانه په لامارى مو سلماناناندا له جهنگى به دردا ، نه گه ر نه و كه سانه يش هۆكه نه وه بۆ لاي دژايه تى پتغمه ر و تته ي پيشوه كاني خويان له ناو نه چن . به گوپره ي ماناي نه و نايه ته نه گه ر كه سى مو سلمان بى پيوست نيه له سه رى گه رانه وه ي په رسته له شيه كان و په رسته دارايه كان . به لام نه گه ر له نايين وه رگه را و مو سلمان بيته وه پيوسته له سه رى نوپژو رږووى كاتى بى باوه رپه كه يى و زه كاتى دارايه كان به سه ر بگريته وه و جگه ي نه وانيش . به لاي پيشه وا نه بو حه نيفه وه وه رگه راو يش له نايين پيوست نيه له سه رى به سهريان بگريته وه .

﴿ وَقَاتِلُوهُمْ حَتَّى لَا تَكُونَ فِتْنَةٌ ﴾ وه ئيوه ي باوه ردار جهنگ بكن له گه ل بى باوه ران هه تا نه ميئى بى باوه پرى و هاو به شدانان و جهنگ كردن له گه ل پتغمه ر ﴿ ۞ ﴾ هه تا هه تايه له زه ويدا ، په رستن ته نها بۆ خوا بكري به گوپره ي توانا . نه ك بۆ بت و كار به ده ستانى سه مكار .

﴿ وَيَكُونَ الدِّينُ كُلُّهُ لِلَّهِ ﴾ وه هه تا نايينى پاك و بى هاو به شى هه موى بۆ خوا بى و نه ميئى هه مو نايينكى پوچ و نايينى ئيسلام له نيويانا پايه دار بى و په رستن له مزگه وتى رږدار بكري .

﴿ فَإِنْ أَنْتَهُوَ فَإِنَّ اللَّهَ بِمَا يَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴾ دواي ته گهر نه وان کۆتاي بکه نه له هاوبه ش دانان و ناشوب سازان و نازاردانی موسلمانان و کۆتاي بکه نه له ریگه گرتن له په رستنی خواو بتیش نه په رستن، دواي به راستی خوا نه وشته نه یینی نه وان نه یکه نه و نه یینی نه وان نه زانی، پاداستنی هه مو شتی نه داته وه .

﴿ وَأَنْ تَوَلَّوْا فَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَوْلَاكُمْ نِعْمَ الْمَوْلَىٰ وَنِعْمَ النَّصِيرُ ﴾ وه نه گهر نه وبت په رستانه وه ره چهر خین و پشت بکه نه ئایینی خوا، په رستن و راستی وه رنه گرن، بگه ریته وه بۆ لای جهنگ کردن له گهل موسلماناندا، دواي ئیوه ی موسلمانان بزانه به راستی خوا پاریده دهر و گه وره ی ئیوه یه . خۆتان بگرن و مه ترسن له کاتی جهنگدا، خوا چاک گه وره یه که، واز له دۆستانی خۆی نایه ری، وه چاک یاریده ری که و باوه رداران زال نه کا به سه ر بی یاوه راندا.

کۆتاي به م نوسراوه هات رۆژی یه ک شه ممه ۱۹ / ۸ / ۱۹۹۹ - زایینی

به ناوې خواى به خشندهى مېهره بان، سوپاس بؤ خواى همموو بونه وهران، درودى بى
پايان له سهر گياني پيغمدهرى نازدار وهاوړې وياړو ياوانى بى هه تا كوتايى جيهان .
له دواى ماناى ثايه ته پيشوه كاني خواى مه زن بؤماني روون نه كاته وه دهستورى ديارى
كراو بؤ دهست كهوتى دارايى له بى باوه ران، روته كاته موسلمانان و نه فهرموى :

وَأَعْلَمُوا أَنَّمَا غَنِمْتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَإِنَّ لِلَّهِ خُمُسَهُ وَلِلرَّسُولِ
وَلِذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينِ وَابْنِ السَّبِيلِ إِن
كُنْتُمْ عَامِنْتُمْ بِاللَّهِ وَمَا أُنْزِلَنَا عَلَىٰ عَبْدِنَا يَوْمَ الْفُرْقَانِ
يَوْمَ النُّقَىٰ الْجَمْعَانِ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٤١﴾

﴿وَأَعْلَمُوا أَنَّمَا غَنِمْتُمْ مِنْ شَيْءٍ﴾ وهتيوهى باوه ردار بزنان به پراستى شتى تيوه نهى گرن
و دهستان نه كهوى له دارايى بى باوه ران به زور له ههر شتى كه مې يازور يا نهو شته دهرزى
و ده زوش بى :

﴿فَإِنَّ لِلَّهِ خُمُسَهُ لِلرَّسُولِ وَلِذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينِ وَابْنِ السَّبِيلِ﴾ دوايى
به پراستى پينچ يه كى نهو دهست كهوته بؤ خوايه وبؤ نيړاوى خوايه بؤ خزمه نزيكه كاني
پيغمدهره كه بريتيق له بهرهى هاشم وعبدالولموت هليب به گشتى نه وانه يان موسلمانان
بؤ هه تيوانى بى باوك دايك و بى دهرامه تن و بؤ هه ژاراني موسلمانانه بؤ كه سانيكن
له كارواندان و دوورن له نيشتماني خويان .

پوخته و دريژهى ماناى نهو رستانه ي پيشوو به گوږه ي ياساى ئيسلام بهم جوړه ي
خواره وهيه :

۱- ئەودەست کەوتەى موسلمانان ئەىگرن لەبى باوەران بە زۆرو بازووى خۆيان لەجەنگدا ، لەپیش ھەموو شتێکا ئەوموسلمانەى بى باوەرئ بکوژئ یا وای لی بکا بەجۆرئ دواىى بەکارى جەنگ کردن نەىە ، وەك کوێرى بکا یاھەردوودەستى یاھەردووqاچى بپړئ لەوکاتەدا ھەرشئى لەگەل ئەوپیواوەبى باوەرە بى ئەدرئ بەو موسلمانە کەئەوکارەى کردووە .

۲- لەپاشا ئەوہى ماىدووە لەو دەست کەوتە ئەکرئ بەپىنج بەشەوہ بەم جۆرەى خواریوہ :

أ- پىنج یەکیكى بۆ خواىە و بۆ پیغەمەر ﴿ﷺ﴾ رۆنە بەشى خواىش ھەربۆ پیغەمەرە ﴿ﷺ﴾ ئەو بەشەى پیغەمەر دائەنرئ بۆ پیویستە گرنگیەکانى موسلمانان بەگشتى ، وەك دروست کردنى رینگەویان و کرپنى چەك و تفاق بۆ جەنگ و بۆ موچەى قازیەکان جگەى سەربازەکان ، بۆ موچەى زانا ئایینیەکان باسامانداریش بن . بۆ دروست کردنى مزگەوت و خەستەخانە ھەتادئ .

ب- پىنج یەکئ تری ئەدرئ بەبنەمالەى ھاشم و بنەمالەى موتەلیب باسامانداریش بن لەژن ولەپیوا ، بەلام پیوان دووئەوئەندەى ژنانیان ئەدرئئ ھەروەك میرات بەومەرچەى موسلمان بن .

ج- پىنج یەکئ تری ئەدرئ بەھەتیوانى بى باوك و موسلمان و بى دەرامەت ، ئیتر بازۆل و دۆزراوہ بن .

د- پىنج یەکئ تری ئەدرئ بەھەژاران بەو مەرچەى موسلمانبن ، ئیتر با ھەردارایان نەبى یا بیانیى و بەشیان نەکا .

ھ- پىنج یەکئ تری ئەدرئ بەو کەسانە کاروانى بن و ھەژاربن و دەستیان نەگاتە نیشتمانى خۆیان ، ئیتر ژنبن یا پیوا .

۳- ئەو چوار پىنج یەکەى تری دەست کەوت و تالانى بى باوەران ئەدرئ بەسەربازەکان کەدانراون بۆ جەنگ کردن لەگەل بن باوەراندا بە گوێرەى پیویستى ژيانى خۆیان و خێزانیان لەگەل براورد کردنى کاتى ھەرزانى وگرانى و شوێن و کاتیان ،

تەفسیری زمانکۆبى

له دواى مردنى نهو سهربازانه موچه كهى نه درى به باوك و بايرو نهكى باوكى و به كور و كچه كانيان ههتا و ايان لى دى خويان بزيئن بهو مهرجهى موسلمانن .

﴿ إِن كُنْتُمْ آمَنْتُمْ بِاللّٰهِ وَمَا أُنْزِلْنَا عَلَىٰ عَبْدِنَا يَوْمَ الْفُرْقَانِ يَوْمَ التَّقْيِ الْجَمْعَانِ ﴾ نه گهر نيوه باوه رتان هيتاوه به خوا . يانى پيوسته نهو پينچ يه كه بدرى بهو كه سانهى پيشو نه گهر باوه ريان به خوا ههيه ، به تهماى نهو به شه بن فنيات بكه بن به تهماى نهو چوار پينچ يه كهى ترى تالانى بى باوه ران مهن و ، نه گهر پرواتان هيه به شتى نيمه ناردومانته خواره وه به سهر بندهى نيمه دا كه موچه مهده له رورزى كه راست و پوچى جوى كرده وه كه رورزى به دره رورزى به يه كه گه شتى نهو دوو كز مهله له باوه رداران و بى باوه ران ههله قان به يه كا لهو رورزه دا .

﴿ وَاللّٰهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴾ وه خوا دهسته لاتی به سهر هه مو شتيكا ههيه ، خاوهنى توانايه نهو بهو موسلمانانى زال كرد به سهر بى باوه راندا .

له پاشا خواى مه زن رونى نه كاته وه بو موسلمانان جزنيه تى ياريدانى خوى بو موسلمانان له رورزى به دردا و نه فهرموى :

إِذْ
 أَنْتُمْ بِالْعُدُوَّةِ الدُّنْيَا وَهُمْ بِالْعُدُوَّةِ الْقُصْوَى وَالرَّكْبُ
 أَسْفَلَ مِنْكُمْ وَلَوْ تَوَاعَدْتُمْ لَا خْتَلَفْتُمْ فِي الْمِيعَادِ
 وَلَكِنْ لَيَقْضِيَ اللَّهُ أَمْرًا كَانَ مَفْعُولًا لِيَهْلِكَ مَنْ
 هَلَكَ عَنْ بَيِّنَةٍ وَيَحْيَىٰ مَنْ حَيَّ عَنْ بَيِّنَةٍ وَإِنَّ اللَّهَ
 لَسَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٤٢﴾ إِذْ يُرِيكَهُمُ اللَّهُ فِي مَنَايِكَ قَلِيلًا

تهفسیری زمانکوی

وَلَوْ أَرَادَ بَعْضُهُمْ كَثِيرًا لَفَشِلْتُمْ وَلَتَنَزَعْتُمْ فِي الْأُمْرِ
وَلَكِنَّ اللَّهَ سَلَّمَ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿٤٣﴾ وَإِذْ
يُرِيكُمْ هُومَهُمْ إِذْ تُتْقِنُ فِي أَعْيُنِكُمْ قَلِيلًا وَيُقَلِّلُكُمْ
فِي أَعْيُنِهِمْ لِيَقْضِيَ اللَّهُ أَمْرًا كَانَ مَفْعُولًا وَإِلَى اللَّهِ
تَرْجَعُ الْأُمُورُ ﴿٤٤﴾

﴿إِذْ أَنْتُمْ بِالْعُدْوَةِ الدُّنْيَا وَهُمْ بِالْعُدْوَةِ الْقُصْوَى﴾ بیری نه و کاته بکنه وه
ئیوهی موسلمانان له کهناری نهو شیوه بون نریکو له مه دینه وه، قاجتان دانه چوو به نیو لمدا و
ناویشان دهست نه نه کهوت و، بی باوه ران له کهناری نهو شیوه بوون دوربون له مه دینه وه،
جیگه یان خوش و ناودار بوو .

﴿وَالرَّكْبُ أَهْلٌ مِنْكُمْ﴾ وه سوارانی کاروانه که به سه رو کایه تی نهو بوسوفیان
له جیگه یه کی دورتر و خوارتر له ئیوه به نریکه ی سی کات ژمیر، ریگه ی خوئیانیان گوری
بۆلای کهناری ده ریای سوور. مه بهست له بیر خسته وه ی نهو شتانه نهو بهو که نهو شتانه
له سودی موسلماناندا تهواو بوون، وه که له مه و پاش بۆمان رون نه بیته وه .

﴿وَلَوْ تَوَاعَدْتُمْ لِاخْتِلَافْتُمْ فِي الْمِيعَادِ﴾ وه نه گهر ئیوه ی موسلمان و نهوانه ی بت په رست
به لئینیان بدایه به یه کتری به کهم کات بۆ جهنگ کردن نه که ریگه گرتن له کاروانه که،
له دوا پیدا بۆ ئیوه ی موسلمان دهر کهوتایوه بت په رستان ژماره یان زورترن له ئیوه و چهک و
تفاقیشیان زورتره، ئیوه یان ژماره تان کهمه و چهک و تفاقیشیان که مژه، به راستی نهو کاته
ئیوه نه بو به ناژاوه تان لهو جیگه یه به لئیتان پیدرا بۆ ریگه گرتن لهو کاروانه له مه دینه دا،
له ترسانا دووا نه کهوتن له جهنگ یانی کاتی موسلمانان چونه دهر وه له گهل پیغمهر

تهفسیری زمانکوی

له مه دینه بۆ گرتنی کاروانه که بو، به نیازی جهنگ کردن نه چونه دهره وه، به لام خوای مدزن رژیشته که ی گۆری له بۆ به ده ست هینانی دارایی کاروانه که بۆ لای جهنگ کردن له ریگه ی خوادا، گۆرینه که یش چاکه ی زۆری تیدا بوو بۆ موسلمانان، نه گهر یه که م جار بۆ جهنگ کردن به چونه ته دهره وه، نه گهر به لێن بدرایه بۆ جهنگ له گهل بت په رستانا نه چنه دهره وه بۆ یان دهر که وتایه نه وان زۆرن و نه مان که من هه ندی موسلمانان نه ترسان و وازیان نه هیناله جهنگ، نه بو به نازا وه یان له گهل نه وه که سانه دا نه یان و یست جهنگ بکه ن له و کاته دا دۆستانی خوا زال نه نه یون به سهر دوزمنانی خوادا.

﴿ وَلَٰكِنْ لِّقِضَىٰ اللَّهِ أَمْرًا كَانَ مَفْعُولًا ﴾ وه به لام خوا ئیوه ی کۆ کرده وه له گهل بت په رستانه بی واده و به لێن له نیوان ئیوه و نه واندا هه تا خوا بسازی ئی کار ی نه بوایه بکرایه به گۆریه ی زانیاری خۆی که سهر که وتنی دۆستانی خوا و به ژیر که وتنی دوزمنانی خۆی.

﴿ لِيَهْلِكَ مَنْ هَلَكَ عَنْ بَيِّنَةٍ وَيَحْيَىٰ مَنْ حَتَّىٰ عَنْ بَيِّنَةٍ ﴾ له به رنه وه ی له ناو به جی و به ری که سی نه مرئ، بی به په ند به روونی و به ناشکرای. یانی خوا یاریده ی دۆستانی خۆی دا به سهر که وتن، دوزمنانی خۆی له ناو برد له رۆژی به دردا، بۆ نه وه ی نه و کارانه بینه به لگه ی ناشکرا و بیگومان و ته می کردن له سهر بی باوه ران، هه روایش بی به به لگه ی ناشکرا بۆ قازانجی نه وه که سانه باوه ریان هیناوه.

﴿ وَإِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴾ وه به راستی خوا نه بیسی گفتوگۆی موسلمانان و بت په رستان، نه زانی کار و کرده وه ی هه مویان، هه ج شتی له خوا په نهان نه له گفتوگۆو کردار و لیدانی دل.

پرسیار/ پرواله تی مانای دهر که وتی نه و نایه ته واده رنه خا هه ر که سی زۆران به گری له گهل راستیدا نه بی به ری به زه ویدا که به ی به چاوی خۆمان نه بێن زۆر خراپه که سهر که وتوه به سهر نه وه که سانه دا چاکه خواز و چاکه که رن ؟

وه لام/ خوای مدزن باوه رداران ناگادار نه کا له سهر زمانی پیغه مه ر ﴿ ﴿ یش جهنگی به در که موسلمانان سهر نه که ون له گهل نه وه یشدا ژماره یان که من و لاوازن و

ته فسیری زمانکۆبی

چه کیان که مېوو، نه وه بو له نایه تی (۷۵) ی ئه م سوره ته دا فه رموی: خوا به لئین نه دا به ئیوه به یه کی له و دوو تا قمانه ی بی باوه ران، له نایه تی (۹) ی ئه م سوره ته دا نه فه رموی: من یاریده ی ئیوه نه ده م به هه زار که س له فریشته، له نایه تی (۱۹) ی ئه م سوره ته دا نه فه رموی: پیغه مه ر مشتی خۆل و وزیخی هه لگرت فره یدا بو بت په رستان، نه و فره مودانه هه مویان کاری په ک خه رن و ده ر که و تن له سه ر ده ستی پیغه مه ر ﴿ ۱۰ ﴾، مه به ست له ده ر که و تنی به لگه یش له و نایه ته دا سه ر که و تنی موسلمانانه به ته نها له جه نگی به دردا، هه والدان ی پیغه مه ره به و سه ر که و تنه به ر له په یدا بوونی، مه به ست سه ر که و تنی موسلمانان نیه به ته نها له هه موو کاتیکا .

﴿ اِذْ يَرْكُضُ اللَّهُ فِي مَنَامِكَ قَلِيلًا ﴾ تو بیر ی نه و کاته بکه ره وه خوا بی باوه رانی نیشاندا به تو له خه وی تو دا به ژماره یه کی که م، خه و بین ی تو یش سه رو شه له لایه ن خوای مه زنه وه هه تا ئیوه نه تر سن و ئازاو دلیر بن، به و به لئین دانه ی خوا سه ر که و تنی خۆتانان بو ده ر که و ت .

﴿ وَلَوْ أَرَأَيْتُمْ كَثِيرًا لَفَشَلْتُمْ وَتَنَازَعْتُمْ فِي الْأَمْرِ ﴾ وه نه گه ر خوا بی باوه رانی نیشان بدایه به تو به ژماره ی زۆر به راست ی ئازاوه تان نه کرد له فه رمانی جه نگدا خۆتانان نه ئه گرت وه هه له اتن و دوو به ره کیتان لی په یدا نه بوو، نه و خه و بین یه ی پیغه مه ر ﴿ ۱۱ ﴾ کار یکی په ک خه ره که ژماره ی بی باوه رانی به که م نیشاندا به هاوړ پیکانی به هوی نه و خه وه وه، نه وانیش موژ ده یان دا به یه کتری، دلیری و ئازیایان بو گه رایه وه، نه گه ر به ژماره ی زۆر بی باوه رانی نیشان بدایه هور هیان نه چوو سستی روی تی ته کردن له جه نگدا و دووایی نه تر سان و هیژیان نه ئه ما .

﴿ وَلَكِنَّ اللَّهَ سَلَّمَ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴾ وه به لām خوا موسلمانانی پاراست له دوو به ره کی و ئازاوه ی نیوان خویان و له گیر و گرت رزگاری کردن، خوا بی وه یی و نه ندروستی بی به خشین، به راست ی خوا نه زانی به شتی له دلی موسلماناندا هه ستی نه که ن

به ترس که لایان رونی بت په رستان ژماره وچه کیان زوره، بویه خوا نه وه سته ی لی
دوور خسته وه بهو شته پیغمه مری گوره مان پیشانی درا له خه ویا به که می ژماره ی دوژمنان
و لاوازیان .

﴿ وَإِذْ يُرِيكُمُوهُمْ إِذَا لَتَقْتُمُ فِي أَغْنِيَكُمْ قَلِيلاً ﴾ وه نیوه ی هاوړ پیکانی موحه مه د
﴿ ۱۱۱ ﴾ بیری نه وکه تاه بکه نه وه خوا پیشانی دا به نیوه بی باوه ران به ژماره ی که م
له بهر چاوی نیوه دا کاتی نیوه گه یشتن به به ک و به یسه کا هله ته فان له پر وژی به در دا هه تا
هوره تان بهرز بیته وه و جهنگ بکه نه له گهل دوژمنانی خوتانا به دلیری و نازیه تی و
خوړا گرتن .

﴿ وَيُقِلِّلْكُمْ فِي أَغْنِيَهُمْ ﴾ وه خوا نیوه ی به ژماره ی که مدانا له بهر چاوی بت په رستاندا،
هه تا نه وان که مته رخم بن له خو ناماده گردنایا بو جهنگ، هه روایش بوو به جوړی نه بو
جهل ووتی: به راستی هاوړ پیکانی موحه مه د ﴿ ۱۱۱ ﴾ به شی تاکه خوار د نیکی هوشتر ټکن،
پاشه پر وژ نه وگالته وله خوړایی بوونه بویه هوی نه گبه تی و له ناوچونیان .

روداوی کارو کرده وه ی جیهان دهری خسته و دهر که وتوه که به راستی به هیترین
چه کی به ده ست دوژمنه وه نه وه یه نه و دوژمنه به بی نرخ دانریس و خوړانیان بو
خوړماده نه کړی .

﴿ لَيْفُضَىٰ اللَّهُ أَمْرًا كَانَ مَفْعُولًا ﴾ هه تا خوا فهران بدا به کاری نه بویه بکرایه،
له سه رکه وتی موحه مه د و گرتی نه و ده ست که وت و تالان و کوشتن و دیل کردن و
تیشکانی بی باوه ران. زانایان فهرمو یانه: هوی دوو پات کردنه وه ی نه مده یه: له نایه تی
یه که مدا بو کوژبونه وه ی موسلمانان و بت په رستانه له جهنگدا به جگه ی واده و به لاین
دانان بو جهنگ، له نایه تی دووه مدا بو نه وه یه هه ریه کی له و دوو تاقمه تاقمه که ی تر
به که م بزانی له باره ی ژماره یانه وه .

﴿ وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورَ ﴾ وه بو لای خوا نه گه ریته وه هه مو کاره کان، به راستی
له خدمت خواوه دهر نه چی و بو لای نه گه ریته وه هه مو کاری، هه روایش هه لیان

نه سورتنی به داد پهره وری و دانانی هموو شتی له جیگهی شباوی خو یا له پاداشتی چاکه و
توله ی خراپه .

له دوا ییدا خوای مه زن فه رمان نه دا به جهنگ و خورا گرتن و نه جولان له جیگهی
دیاری کراوی خو یا ناو نه فه رموی :

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا لَقِيتُمْ فِئَةً

فَاتَّبِعُوا وَادْكُرُوا اللَّهَ كَثِيرًا لَّعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٤٥﴾

وَاطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَا تَنْزِعُوا أَنْفُسَكُمْ وَأَنْتُمْ بِلِهَابِكُمْ

وَأَصْبِرُوا إِنَّ اللَّهَ مَعَ الصَّابِرِينَ ﴿٤٦﴾ وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ

خَرَجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ بِطَرَاوِرِ عَاءِ النَّاسِ وَيَصُدُّونَ

عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَاللَّهُ يَمَّا يَعْمَلُونَ مُحِيطٌ ﴿٤٧﴾ وَإِذْ زَيْنَ لَهُمُ

الشَّيْطَانُ أَعْمَلَهُمْ وَقَالَ لَا غَالِبَ لَكُمْ الْيَوْمَ مِنَ

النَّاسِ وَإِنِّي جَارٌ لَكُمْ فُلَمَّا تَرَأَتْهُ الْفِئَتَانِ نَكَصَ

الشَّيْطَانُ أَعْمَلَهُمْ وَقَالَ لَا غَالِبَ لَكُمْ الْيَوْمَ مِنَ

النَّاسِ وَإِنِّي جَارٌ لَكُمْ فُلَمَّا تَرَأَتْهُ الْفِئَتَانِ نَكَصَ

عَلَى عَقْبَيْهِ وَقَالَ إِنِّي بَرِيءٌ مِّنْكُمْ إِنِّي أَرَى مَا لَا تَرَوْنَ

إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ وَاللَّهُ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٤٨﴾ إِذْ يَقُولُ

الْمُنَافِقُونَ وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِم مَّرَضٌ غَرَّهُوا دِينَهُمْ
وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَإِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٤٩﴾

﴿ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا لَقِيتُمْ فِئَةً فَاثْبُتُوا ﴾ نهی که سانیکی باوه رتان هیئاوه هه ر کاتی
نیوه گه یشتن به کوملهی بی باوه ران که نیازیان جهنگ کردن بوو له گهل نیوه، دوا بی نیوه
خوتان راگرن و ههل مهیده و پشتیان تی مه کن، نه بی نهو تاقمه خراپه بلاو بینه وه
به زه ویدا بنه برین .

﴿ وَادْكُرْ اللَّهُ لَكُمْ نُفْلِحُونَ ﴾ وه نیوه بیر ی خوا بکه نه وه به زوری و به زمان و به دل
داوا بکه نه له خوا زالتان بکا به سر دوزمانانانا و دلستان به هیژ بکات له کاتی ناخوشی و
جهنگدا نه ترسن، هه موو کاتی گوی رایله ی پیشه وای خوتان بن، بو نه وه ی نیوه
سه ربکه ون به سر نهو تاقمه دا و به ناواتی خوتان بگهن به بی ناکوکی و به بی نازا وه ی
نیوانتان .

خوا ی مه زن با سی دووشی کرد له و نایه ته دا که زور گرنگن که هو ی سه ر که وتن
به سه ر نهو سه رکیش و یاخیانه :

۱- خور اگرتن و نه بزوان له جیگه ی دیاری کراوی جهنگدا له گهل پیغه مه ری خویانا
و ههل نه هاتن له به رده م دوزماناندا .

۲- بیر کردنه وه له خوا زوری له شوینه کانی جهنگدا ، پارینه وه که زالیان بکا به سه ر
دوزمانی خویاندا به زور پارانه وه ، نه بی بزاین بیر کردنه وه ته نها به وه نابی بیژی (الله اکبر
لا اله الا الله) به دهم . به لکو مه به ست له جهنگ و خور اگرتن نه وه به به پاکی هه رله به ر
خوابی نه ک بو نه وه ی ناویان به نازا بیر ی ، جهنگ خواز و جهنگ هه لگیر سین نه بن له هیچ
کاتی که مه گهر بو به رگری له خویان و راوه ستانی چاکه و پوچ کردن و نه هیشتی خراپه ،
بو نه وه ی شبی خوشی و کامه رانی بنده کانی خوا و ناسایش ده ستی خراپه که ران له زه ویدا

ته فسیری زمنا کو بی

بېړی و نه هیلری تالان و پوتانه وهی هه ژارانی بی بکری. ناشوب و جهنگ بهرپا نه کهن
بو نه وه دانیشتوان بکهن به ژیر ده سته ی خوین و پیت و فهری نیشتمانه که یان بخون
ویدزن .

﴿ وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَرُسُلَهُ وَلَا تَنَازَعُوا فَتَنَاشُلُوا وَتَذْهَبَ رِجَالُكُمْ ﴾ وه ئیوه فه رمانبه رداری
خواو فروستاده ی خوابن له هه موو کاریکاو ناژاوو دوو بهر که می مه کهن له نیوان خو تانا،
دوایی ئیوه بترسن و لاواز بین به رانبر به دوژمن، هیژ و سامتان نه میتی و بای سه رکه وتن
وزال بوون نه دا به سه رتانا و کاروبارتان نه رواو نه لوی بو تان .

﴿ وَاصْبِرُوا إِنَّ اللَّهَ مَعَ الصَّابِرِينَ ﴾ وه ئیوه نارام بگرن و خوتان راگرن له جهنگداو
هه لمه یه ن، له پرووی دوژمنانی خو تانا، به راستی خوا له گه ل نه و که سانه یه خو راگرن
ونارام گرن و سه رکه وتن و زال بوونی خوین نه پاریزن .

بو زانین: نه وشته ی بو مانده رده کویت له و دوو نایه ته ی پيشودا نه مه یه که به هوی
سه رکه وتنی راستی سی شته :

۱- نارام گرتن له هه موو کاریکدا به تایه تی له جهنگدا ، نه وه یش به وه په یدا نه بی
که مرو ف خوی راهیتی له سه ر فیدا کاری به هه مو شتیکی به نرخه وه و به دارایی و به گیان
بو زال بوونی راستی و دادپهروه ری به سه ر کاری پوچ و سته مدا ، نارامگرتن زور پیو سته
بو هه مو مه به ستی له مه به سته کان . که واته خوا په رستی یاقوتایی یاماموستا یا دروست
که رو هیانه دی شتیکی نوی یاهونه رمنه ند یابازرگان یاهه موکاری تر بی ناواتی خوین
نایه ته دی به بی نه وه ی نارام گرتن و خو راگرتن له سه ر مانده و بوون به رده اوم نه بی .

۲- نیازی پاک له هه مو کاریکا، واته مه به ست له و کاره هه ر له بهر خوابی و پشت
به خوا بیه ستی نه که به جگه ی خوا، بروای وایی به بی گومان هه رشتی لای خواوه بیست
نه وه چاکه ، ئیز پله و پایو سامان و کورو شتی تر بی، هیچ شتی له وشتانه هه لنه بژی
به سه په رستندا . هه رده ست که وتی به فیلو ناوړه وای بی پی ناوتری سه رکه وتن، به لکو
شه یتان په رستی و جهرده یی و خراپه به هیژ کرده .

۳- خۆدورخستەووە لەنازاووە و ناکۆکی، ئەو ناکۆکیە خوا قەدەغەیی کردووە ئەو یە بۆ بەدەست ھێنای ھەووس و رابواردن بۆ و بۆ پەلاماردانی جیھان و لەو ھەری جیھان بێت و بۆ روتانەووی دانیشتوان بۆ، بێتە ھۆی دژایەتی لەنیو موسلماناندا، بگرە ھۆی جەنگ کردنیانە لەگەڵ یە کتری، ئەو یە بەچاوی خۆمان ئەیبینن ھەریمەکانی بەناو موسلمان پەلاماری یە کتری ئەدەن بەزمان و بەچەک، ژمارەییەکی زۆر لەیەک ئەکوژن، بەھەزاران شارو گوند و بەرھەم و ئابوری بنەبرنەکەن، بەئامۆژگاری پیسی ھەریمەکانی رۆژئاواو رۆژھەلات بەچەک و تفاقى ئەوان. نەك بەخوڤایی بەلكو بەقەرر و سود، ئەنجامەكەى لاوازی و گرانی پەیدا کردنە بۆ ھەریمە موسلمانەکان و برسیتی و روتانەووی دانیشتوانە، قەرزیکی زۆر ئەخەنە ئەستۆی گەلەكەیان، بەقازانج و سوودی دوژمنانیان تەواوئەبۆ، بەتایبەتی بۆ قازانجی زاوینیەکان، ئەوانە ئومەیان زۆرەو ناژمیرین. بەلام ھەندێکیان ئەنوو سین بۆ تەمى کردن بیر کردنەووە لەخۆیان، وێنەى جەنگى نیوان ئییران و عێراق، لیبیاو میسر، جەزائیر و مەراکش، جەنگى یەمەنى باشورى لەنیو یەكدا، جەنگى میسرو یەمەنى باكورى، جەنگى نیوان پاکستان و بەنگلادیش، جەنگى ئەفغان لەنیو یەكزیدا، كیمیا بارانى كوردەكانو روخاندنى پێنچ سەد گوندی كوردان و ئەنفال کردنى (۱۸۰) كەس لەكوردانى بۆ تاوان و كوشتنى نیوملیۆن لەوان و دەر کردیان لەنیشتمانى خۆیان. بەلام وائەبى نازاوە پەیدا ئەبى لەنیوان دانیشتوان و برايانا بۆ کردنى کارێكى سوودبەخش بەگوێرەى بیرو باوهرى خۆیان و دیارى کردنى رینگەى بۆ سەرکەوتنى ئایینی ئیسلام، ھەریەكەیان بەجۆرە کارى ئەیانەوئى ئیسلام سەربەخەن بەگوێرەى بیرى خۆیان، لەگەڵ ئەویشدا ھەموویان نیازیان پاكەو راستى پەرستى ئەو جۆرە كارو ناكۆکیە دژی فەرمانبەدارى خواو پیغمەرى خوانین، نابنە ھۆی قەدەغە کردیان و پێك نەھاتنیان لەسەر جەنگى بۆ باوهران، بگرە زۆرجاران ئەبێتە ھۆی دەرکەوتنى راستى كەبەرزییتەووە ئالای ئایینی ئیسلام، ئەو جۆرەیشیان زۆرەو نایەنە ژمارە.

دواى فەرمان ئەدا بەخوڤاگرتن و وەستان لەجەنگدا، فەرمان ئەدا بەنیازی پاك و پێك ھاتن لەگەڵ یە کتری، قەدەغەیش ئەكا لیمان ئەم سى شتەى خواو ھەو: سەرکێشى و یاخی بون، خوێشانندان و نومایش بەدانیشتوان. رینگە گرتن لەئایینی خواو ئەفەرموى:

تەفسیری زمانکۆبی

﴿ وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ خَرَجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ بَطَرًا وَرِثَاءَ النَّاسِ ﴾ وه ئیوهی باوه ردار له گوناوه کردندا مهن وهك نه و كه سانهی نه وتو دهر چوون له جیگه ی خو یان كه مه كه یه بو پاراستنی كاروا نه كه یان به فیزه وه به یاخی بوون له چاكه ی خواو، به خو یشاندان و نمایشه وه بو ئاده میزاد، زانیشیان كاروا نه كه رزگاری بووه كه چی نه گه رانه وه بو مه كه ووتیان: ناگه رپینه وه هه تا نه چینه به درو له وی مه ی نه خو ینه وه. نه وه بو چون و توشی كوشتن و دیل كردن بوون له نیو عه ره به كاناد نابرو یان چو.

﴿ وَيَصْدُونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَاللَّهُ بِمَا يَعْمَلُونَ مُحِيطٌ ﴾ وه نه وی باوه رانه ریگه یان له ئاده میزاد نه گرت بو په رستنی خواو ریگه ی ئایینی خوا و چون بو لای خانه ی خوا، خوا نه زانی به شتی نه وان نه یكه ن و سزایان نه دا له سه ر نه وشته ی نه یكه ن، هیه شتی له خوا په نهان نی یه .

﴿ وَإِذْ زَيْنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَالَهُمْ وَقَالَ لِأَغْلِبَ لَكُمْ الْيَوْمَ مِنَ النَّاسِ ﴾ وه تو بیرى نه و كاته بكه ره وه كه شه یتان كاره كانی بی باوه رانی بو رازاند بونه وه بو نه وه ی جهنگ بكه ن و دوژمنایه تی تو بكه ن، وه شه یتان خسته دل یان ووتی: هیه كه سی نه زالبی به سه ر نیوه دا نه مرو له ئاده میزاد، چونكه نیوه ژماره تان زوره و چه کی زورتان هیده .

﴿ وَإِنِّي جَارٌ لَّكُمْ ﴾ وه به راستی من یاریده ی نیوهم و فریارستم، خراپه و نازارتان لی لانه دهم .

﴿ فَلَمَّا تَرَأَتِ الْفِتْنَانَ نَكَصَ عَلَى عَقِبَيْهِ ﴾ دوا یی كاتی هه ردوو تاقمه كه گه یشتن به یده ك و چاویان به یده ك كه وت شه یتان گه راپه وه به توندی و پاشه و پاش چوبه دواوه، چونكه له شكری خوا ی بینى له فریشته كان كه جهنگ نه كه ن له گه ل مو سلماناندا، ته له كه وفیله كه ی پوچ بو یه وه، كاتی بی باوه ران شه یتانیان بینى هه له ات و تیان: بو رانه كه ی خو تو یاریده ری ئیمه بو ویت؟.

﴿ وَقَالَ إِنِّي بَرِيءٌ مِنْكُمْ إِنِّي أَرَى مَا لَا تَرَوْنَ ﴾ وه شه یتان ووتی له وه لامیان: به راستی من بیزارم له نیوه له جهنگی نیوه و په شیمانم له ووتاری خو م و توانای یاریده ی نیوهم نه . به راستی من شتی نه بینم نیوه نه و شته نابین، نه وشته بریتیبون له فریشته كان .

ته فسیری زما كۆبی

﴿ إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ وَاللَّهُ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴾ به راستی من له خوا نه ترسم لهم کاته دا توشی خراپه یه کم بکا به دهستی فریشته کان، یاله ناوم بیا، یافه رمان بدا به جیره نیل بم گری و به نیوهم بناسیتی و، خوا سزای زور سه خته بو نه و که سانه له خوا ناترسن و یاخی نه بن له خوا .

زانایان فهرموویانه: هوی هاتنه خواره وهی نه وه نایه تهی سهره وه بهم جوړه ی خواره وه یه:

کاتی قوره یشیه کان پیک هاتن له سهر رویشتن بو یاریده ی نه و کاروانه رزگاری بکه ن، له و کاته دا له نیو نه وندا و له نیو هوژی که نانه دا دوستایه تی توندیان هه بوو، شهیتان به هه لی زانی خو ی برده وینه ی سوراقه ی کوری مالیکی که نانه ییه وه، شهیتان گفتو گو وړا بواردنی له گه ل بت په رستان کرد، کاتی فریشته کانی بینی هه ل هات و رای کرد له کاتیکا دهستی له نیو دهستی حاریسی کوری هیشامدا بو، حاریس ووتی: بوچ به جیمان نه هیللی لهم کاته دا، شهیتان ووتی: نه وشته ی من نه یینم نیو نایینن، کاتی به شکاوی گه رانه وه بو مه که ووتیان: سوراقه بو به هوی شکاندانی ناقمی نیمه و هوروت بردین، نه و روداوه که گه یشته به سوراقه ووتی سویندم به خوا: هه ستم نه کرده به چونی قوره یشیه کان هه تا هه والی شکاوی و لاوازی نه و اوم پی گه یشته و، کاتی که موسلمان بوون زانیان شهیتان بوه خو ی برده ته وینه ی سوراقه وه.

نه و نایه ته به زه قی نه فهرموی: له و کاته دا شتی هه بوه که قوره یشیه کانی هان نه دا بو جهنگ کردن له گه ل پیغمهر ﴿ ﷺ ﴾ له به دردا که گرتبویه نه ستوی خو ی سهر که ووتی نه و ان، شهیتان کاتی بو ی دهر که ووت پاشه روژیان خراپه و به ره و نه مانه خو ی لی بیزار کردن، پیوسته نیمه پرو امان به هه مو شتی بیی خوا به سروش بییری، نه قلش پالی پیوه نانی و به لایه وه قه ده غه نیه شتی هه بی و زور به ی کهس نه ی بینی و دوو دلی و گومان و پوچی بخاته دله وه، سهر له ناده میزاد بشیویتی. خوا ی مه زن فهرمانی داوه به پیغمهر ﴿ ﷺ ﴾ په نابگری له خراپه و دودلی خستی شهیتان بو نیو دلی ناده میزاد و له خراپه و دوو دلی خستی ناده میزادیش بو نیو دلیان .

ته فسیری ز مناکوی

له و کاته دا شهیتان رازاند بویه وه بۆ بی باوه ران کرده وه کتانیان له دوژمنایه تی
فروستاده ی خوا و بهرده وامی له سهر جهنگ کردنی موسلمانان ، تا قمی ترهه بوون
دوور بوون و دل نه خوش که تانه و نوانجیان نه گرتنه موسلمانان ، وهك خوا نه فهرموی:
﴿ إِذْ يَقُولُ الْمُنَافِقُونَ وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ ﴾ تۆ بیری نه و کاته بکه ره وه
دوور وه کانی دانیشتری مه دینه و کهسانیکی نه وتۆ نه خوشی و بی باوه ری له دلیانیاه وه
نه لین:

﴿ غَرَّ هَؤُلَاءِ دِينُهُمْ ﴾ نه وانه ی تا قمی مه حمه د ناینه که یان فریوی داون و خه له تاون
به جوړی که نه چنه دهر وه به ژماره ی (۳۱۳) کهس به و که میه نه یانه وی زال ببن به سهر
هزار کهسی ناماده کراو بۆ جهنگ به نیازی نه وه ن خویان بدهن به کوشت بۆ پاداشتی
پاشه پروژ یان نه و که سانه زۆر سهر گهر دان بوون کاتی چاویان کهوت به موسلمانان به و
ژماره که مه وه نه چن بۆ جهنگی ژماره یه کی زۆر له بت په رستان .

﴿ وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَإِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴾ وه هدر کهسی بروای ته وای له سهر خوا
بی و پشت بیهستی بۆ کار ی له سهر خوا ، دوا یی خوا به راستی زۆر گه و ره یه و به ده سه لاته ،
نه و که سه ی پشت به خوا بیهستی سهر ی نه خا ، هه مو شتی له جیگه ی شیاوی خویا دانه نی
ویاریده ی نه و که سه نه دا . به لām به لای بی باوه رانه وه و به لای دوور وه دل نه خوشه کان ،
بروا به خوا و پشت به ستن به خوا و پاداشت و به هه شت به لایانه وه گفتوگۆ ی بی ماناو بی
سوودن ، چونکه به گویره ی بیری نه وان هه مو و شتی له ناین و له جهنگ و شتی تر هه ر بۆ
بازرگانی و پول پهیدا کردنه .

له ژیر رووناکی مانای نه و نایه ته پیروژه دا نهم راستیانه ی خواره وه باس نه کهین له ژیر
دروشی نایا کوردو پیشمه رگه خراپه کارو کاول کهرن ؟

نالهم روژه دا که هیزی تاو نبارو دوژمنانی کوردو پیشمه رگه پیلان نه گیرن بۆ نه مانی
ناوی کورد ، نه یانه وی دانیشتوانی کورد له نیشتمانی خویان و خانه ی خویان دهر بکه ن به
منال و پیرو ژنه وه به روتی فره یان نه دهنه ده شتی چۆل .

ته فسیری زمان کوی

نالهم کاته دا که پیشمه رگه کانی کورد جیگه ی دوزمن له ق و لوق نه که ن و خوشی و خدیوان لی تیک نه دهن، روی ناواتی سهر بهستی هه مو کورد دهر نه خه ن، نه یانه وی هه مو و کوردیکی دلسوز له خاکی داگیر کراوی خویانا نازادبن، به داخه وه پیاوانی به ناو ئایینی ناو خویی و دهره کی فرمیسک بو تاوانباران نه ریژن .

نالهم کاته دا که شاری هه له بجه ی شه هید کیمیا باران نه کری له لایه ن دوزمنانی ئایینی پیروزی ئیسلام و مرو فایه تی، پیاوانی به ناو ئاین په رست له بولندو گودا هاوار نه که ن و نه لئین: پیش مه رگه هوی نه و کیمیا بارانه ن، چونکه داوای مافی کورد نه که ن پیش نه و پیاوه ئایینی فرۆکه به سه ر شاری هه له بجه ی شه هید دا نه سوپایه وه و نه یووت کار به ده ستانی عیراق مافی خویانه هه مو و خراپه به بکه ن له گه ل کورداندا و پیشمه رگه خراپه کارن .

ئیمه پرسبیار نه که یه ن له و که سانه پیش مه رگه به کاو ل کار دانه ئین بو بیر له کۆبونه وه ی سه ردانی سی وولات ناکه نه وه له جه زائر بریاری نه مانی کوردیان دهر کرد و شوړو شه ر وا که کپ کرایه وه؟ بو بیر له روخانی پینچ هه زار گوند و زینده به چال کردنی (۱۸۰) هه زار که سی کوردان به ناوی نه نفتا له وه ناکه نه وه، بو بیر له وه ناکه نه وه کار به ده ستانی دراوسی نه لئین کورد هه ر نیه و نیشتمانی نیه و نابی به زمانی خویان بدوین، نه ی بو بیر له فه رموده ی پیغه مه ر ناکه نه وه (مَنْ مَاتَ دُونَ عِقَالٍ مِنْ مَالِهِ مَاتَ شَهِيداً) . بو نه بی به رگری له ناموس و دارایی و نیشتمان خراپ بی و فتوای کوشتمان بدری ؟

به یاریده ی خوا و هیزی پیشمه رگه و گه لی دلسوز له راپه رینی سالی (۱۹۹۱) که می هه ناسه ی خوشیماندا . به لām به داخه وه پیشمه رگه و شه هیدانمان بی خوا وه نن، دوزمن کراون به کار به ده ست بویان . به لām په نا به خوا پاشه رۆژمان به ره و ئازادی و سهر بهستی نه روا، پشت به خوا نه به ستین، خوا نه فه رموی: ﴿ وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ حَلِيمٌ ﴾ وه که له مه وه به ر باسما ن کرد .

وَلَوْ تَرَىٰ إِذِ يَتَوَفَّى الَّذِينَ كَفَرُوا الْمَلَائِكَةُ يَضْرِبُونَ

وَجُوهَهُمْ وَأَدْبَارَهُمْ وَذُوقُوا عَذَابَ الْحَرِيقِ ﴿٥٥﴾ ذَلِكَ
بِمَا قَدَّمْتُمْ أَيْدِيَكُمْ وَأَنْتَ اللَّهُ لَيْسَ بِظَلَمٍ لِلْعَبِيدِ ﴿٥٦﴾
كَذَابِ آلِ فِرْعَوْنَ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ
فَأَخَذَهُمُ اللَّهُ بِذُنُوبِهِمْ إِنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٥٧﴾
ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ لَمْ يَكُ مُغَيِّرًا نِعْمَةً أَنْعَمَهَا عَلَى قَوْمٍ حَتَّى يُغَيِّرُوا
مَا بِأَنْفُسِهِمْ وَأَنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٥٨﴾ كَذَابِ آلِ
فِرْعَوْنَ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَذَّبُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ فَأَهْلَكْنَاهُمْ
بِذُنُوبِهِمْ وَأَغْرَقْنَاهُ آلَ فِرْعَوْنَ وَكُلُّ كَانُوا ظَالِمِينَ ﴿٥٩﴾

﴿ وَلَوْ تَرَى إِذْ يَتَوَفَّى الَّذِينَ كَفَرُوا الْمَلَائِكَةُ ﴾ و نه گهر تۆ نه بینی کاتی فرشته کان
گیانی که سانیکی نه و تۆ و نه گرن له کاتی مردنیانا به راستی تۆ فه رمانیکی گران و
که و ره و سزایکی که و ره و ناهه موار نه بینی توشیان نه بی له و کاته دا .

﴿ يَضْرِبُونَ وَجُوهَهُمْ وَأَدْبَارَهُمْ وَذُوقُوا عَذَابَ الْحَرِيقِ ﴾ فرشته کان نه دهن له و مه تیان
و ته نیشتیان و پشتیان به شیشی ناسنی ناگرین ، نه و لی دانه هیمایه له و سزایه توشی بی
با و ره ان نه بی له کاتی مردنیانا ، دروستیشه نه و لی دانه هه ره و جو ره بی له و مه ت و
پشتیان بدری ، ئیتر بانه ش بیری به هه ر جو ری بی بی با و ره ان له کاتی مردنو پیش مردن
سزایان نه دری به هه ر سشیوه که بی و ، نه بیترری به و بی با و ره انه : ئیوه بچیژن سزای زۆر
سو تینه رو نازارده ر که پیشه که به چونی ئیو دۆزه خ و سزای گرانتر . نه و ئایه ته هه چه نده

ته فسیری زمانکویی

بەر و ئەت پرووی بی کراره بۆلای پیغه مەر ﴿﴾ بەلام مەبەستە که بۆ هەموو کەسێکە ئەوشتە بینی، چونکە ئەو باسە بۆ ئامۆژگاری کردن و تەمیی وەرگرتنە، مەبەستیش لەبی باوەرێان لە و ئایەتەدا هەمووی باوەرێانە لەسەر زەویدا، هەندێ زانیان ئەلین: مەبەست بت پەرستانی بی باوەرێانی قورەیشیە کانه. بەتایبەتی ئەوانەیان جەنگیان کرد لە گەڵ پیغه مەر ﴿﴾ لە بەدردا، چونکە باسە که هیشتا باسی روداوی بەدرە .

﴿ذَلِكَ بِمَا قَدَّمْتُمْ أَيْدِيَكُمْ وَأَنَّ اللَّهَ لَيْسَ بِظَلَامٍ لِلْعَبِيدِ﴾ ئەو لێدان و سزایە بەهۆی شتیکە کردوتانە لەبی باوەری و پیشی خۆتانان خستوه، ووشە دەست هێمایە لە تواناو، بەراستی خوا ستم ناکا لەبەندەیی خۆی لە سزادانیان و بی تاوان سزا نادری، زۆر رۆنە پرسیار لەخوا ناکری و هەموو شتیکێ دادپەر وەرێه. لەپاشا خوا ی مەزن پرووی ئە کاتەوه کە بەسەر هاتی ئەو بی باوەرێانە وێنە بەسەر هاتی کەسانیکی ئەوتۆن پیش ئەوان کەوتوو نو ئەفرموی:

﴿كَذَابِ آلِ فِرْعَوْنَ﴾ ئەو خو و رەوشەیی بی باوەرێانی قورەیش لەبی باوەری و دوژمنایەتی پیغه مەر وێنەیی خو رەوشی تاقم و پیاو ماقولە کانی فیرعەونە لەبی باوەری و دوژمنایەتی موسا .

﴿وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ﴾ وەبەوێنەیی خو و رەوشی کەسانیکی ئەوتۆن پیش بی باوەرێانی قورەیشی بی باوەرێان بە ئایەتە رۆنە کانی خوا نەهینا کە بە لگەبوون لەسەر یە کیتی خوا و لەسەر پیغه مەراییەتی و کارەپەك خەرەکانیان، وێنە گەلی نوح و لوت و عاد و سەمود .

﴿فَأَخَذَ اللَّهُ بَذَنُوبِهِمْ إِنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ شَدِيدُ الْعِقَابِ﴾ دوا یی خوا ئەو کەسانە ی گرت و سزای دان بەهۆی گرونا هە کانیانەوه کەبی باوەری و بەدر و خستەوه ی پیغه مەرە کانیان، قورەیشیە کانیان سزایان درا بە کوشتن و دیل کردن. سزای گەلانی تریش سزایان باسی ئە کری لە جیگە ی خۆیان . بەراستی خوا زۆر بەهۆر سزای زۆر سەختە بۆ بی باوەرێان ، هیچ شتی رینگە لە تواناو سزای خوا ناکری .

﴿ ذلک بان الله لم یک مفیراً نعمه ائعمها علی قوم ﴾ نهو گرتن و سزادان و تۆله لی سهندنه وه لهو گهلانهی رابورد بههوی نهوه وهیه خوا چاکه ی بهخشیی و رزاندهیی بهسهر تاقمیکا نای گۆرئ و لهوانی ناسینته وه، نهو چاکه یش بریتی بوو له ناردنی پیغه مهر بۆ لایان و بلاو کردنه وهی ناسایش و ههرزانی له نیویانا .

﴿ حتی یغیروا مابا ئفسهم ﴾ ههتا نهو گهلنه گۆرن شتی بهخۆیانه وهیه له چاکه و نهرۆن بۆ خراپه و له خراپه یه کی خراپ نهرۆن بۆ لای خراپتر و بی سوپاسی خوا بکه ن، وینه ی قوره یشیه کان باوه ریان نه هیناو گۆرپیان به بی باوه ری، خزمایه تیان گۆری به دوزمنابه تی پیغه مهر ﴿ ۱۱۱ ﴾ به خوین رشتن و گالته یی کردن به نایه ته کانی خوا، ههرزانی ورۆزی فروانیان گۆری به گرانی و لابرده نی دارایی .

پرسیار / به وجۆره ی ده رکه وت له و نایه ته وه : ههر گه لی به رده وامبی له سهر فرمان به رداری خوا، نهو رۆزی و چاکه و بهخششه پتی داو ن نای گۆرئ و لهوانی ناسینته وه . به لام ههر کاتی بی فه رمانی خوا بکه ن خوا لهوانی وه رده گرته وه ، له گه ل نه وه یشدا نه بیری گونا بهاران ههتا بی فه رمانی زۆر بکه ن سامانیان زۆر تر نه بی یاله سه ریان هه لئا گیری و لهوانی تیک نادا ؟ .

وه لام / به راستی نهو نایه ته باسی گونا ه کردن و بی باوه ری نه کرد وه ، ههر نه وه نده ی فه رموه : خوا نهو چاکه یه ناگۆرئ له سهر هیچ که سی ههتا خۆی نه ی گۆرئ نهو شته ی بهخۆیانه وهیه ، خوا رونی نه کرد وه ته وه چۆنیه تی نهو گۆرانه ، به گۆره ی نهوه ی که گهلانی پیغه مه رانی پیشوو سزایان دراوه نه گهر بهووردی بۆ داچین بۆمان ده رته که وی مه به ست له ناوه رۆکی نهو نایه ته نه مه یه : خوی مه زن هیچ گه لی له ناو نابا له جیهاندا ههتا پیغه مه ریان بۆ نه نیری و داویان لی بکا بۆ لای ئایینی خوا ده م به ده م و روبه رو بۆ باوه ره تیان، دوا یی نهو گه له رو لهو پیغه مه ره وه رگیرن له داوا ی نهو، وینه ی بانگ کردنی گه لی قوره یش و گه لی فه رعه ون و گهلانی پیش نهوان، نه گهر خوا پیغه مه ری بۆ نه ناردنایه سزا که یانی دوور ته خست ههتا رۆزی پرسیار و پا داشت، خوا له هه موو که س زاناته ره .

﴿وَأَنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾ وهئه و سزا و گرتن و تۆله سه ندننهش بههوی نه وه وه بو که به راستی خوا نه بیسی گفتوگۆی نارێکی نه و بی باوه رانه که پیغمهر به درۆ نه خه نه وه، نه زانی بیرو باوه ریان چۆنه، سزای پاداشتی هه مو کهس نه داته وه به گویره ی کرده وه ی خۆیان و نیازی خۆیان .

﴿كَذَّابٌ آلِ فِرْعَوْنَ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَذَّبُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ﴾ نه و بی باوه رانه ی نه وتۆ کوژراون له روژی به دردا چاکه ی خۆیان گۆری به وینه ی ره وشت و کرده وه ی تاقمی فیرعه ون و کهسانیکه ی نه وتۆی پیش نه وان باوه ریان به نایه ته کانی پهروه ردگاری خۆیان نه هیئاو به درۆیان خسته وه .

دوو پات کردنه وه ی نه و رسته یه نه مه یه: ناوه روکی نایه تی یه کهم به نایه تی دووه هم به هیتر تر بکاو مه به ستیش نه وه یه نایه تی یه کهم پروونی بکاته وه نه و بی باوه رانه شایسته ی سزای پاشه روژن. مه به ستیش له نایه تی دوهم نه مه یه شایسته ی سزای جیهان، نه وه یه خوا نه فهرموی:

﴿فَأَهْلَكْنَاهُمْ بَدِئِهِمْ﴾ دووایی ئیمه له ناومان بردن بههوی گونا هه کانیانه وه. به تاییه تی بههوی به درۆ خسته وه ی پیغمهره کانیانه وه. هه ندیکیان بههوی بومه له رزه وه، هه ندیکیان بههوی روچونی زهوی له ژیریانه وه، هه ندی تریان بههوی رژاندنی به رد به سه ریا نا له ناسمانه وه، هه ندیکیان به بای ناهه موار، هه ندی تریان کردنیان به مه یون، قوره یشیه کان به شمشیر و به تیرو که وان .

﴿وَأَغْرَقْنَا آلَ فِرْعَوْنَ﴾ وه ئیمه خنکاندمان گه لی فیرعه ون به ناوی ده ریای سوور، وینه ی نه و رستانه ی له نایه تی (۱۱) ی سوره تی ئالی عیمراندا جاری تر رویشته وه .

﴿وَكُلٌّ كَانُوا ظَالِمِينَ﴾ هه مو تاقمی له و گه لانه سته مکاربون. یانی هه مو یه کی له گه لی فیرعه ون که خنکان و تاقمه کانی قوره یش که کوژران سته میان له خۆیان و له دانیشته وان کرد که باوه ریان نه هیئا به پیغمهره کانیان و رێگه یان له دانیشته وان نه گرت له خوا په رستق و له خانه ی خوا .

له پاشا خواى مه زن باسى بى باوه ران به خرايه نه کاو نه کاو نه فدرموى :

إِنَّ شَرَّ الدَّوَابِّ عِنْدَ اللَّهِ الَّذِينَ كَفَرُوا فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٥٥﴾
 الَّذِينَ عَاهَدَتْ مِنْهُمْ ثُمَّ يَنْقُضُونَ عَهْدَهُمْ فِي كُلِّ مَرَّةٍ
 وَهُمْ لَا يَتَّقُونَ ﴿٥٦﴾ فَاِمَّا تَثَقَفَنَّاهُمْ فِي الْحَرْبِ فَشَرِدْ بِهِمْ
 مَنْ خَلْفَهُمْ لَعَلَّهُمْ يَدْكُرُونَ ﴿٥٧﴾ وَاِمَّا تَخَافَنَّ مِنَ
 قَوْمٍ خِيَانَةٍ فَانْذِرْهُمْ عَلَىٰ سَوَاءٍ ۚ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْخَائِنِينَ
 ﴿٥٨﴾ وَلَا يَحْسَبَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا سَبَقُوا ۚ إِنَّهُمْ لَا يَعْلَمُونَ
 ﴿٥٩﴾ وَلَا يَحْسَبَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا سَبَقُوا ۚ إِنَّهُمْ لَا يَعْلَمُونَ
 وَأَعِدُّوا لَهُمْ مَا اسْتَطَعْتُمْ مِنْ قُوَّةٍ وَمِنْ رِبَاطِ الْخَيْلِ
 تُرْهِبُونَ بِهِ ۚ عَدُوَّ اللَّهِ وَعَدُوَّكُمْ وَءَاخِرِينَ مِنْ دُونِهِمْ
 لَا تَعْلَمُونَهُمُ اللَّهُ يَعْلَمُهُمْ ۚ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ شَيْءٍ فِي سَبِيلِ
 اللَّهِ يُوَفَّ إِلَيْكُمْ وَأَنْتُمْ لَا تُظْلَمُونَ ﴿٦٠﴾ وَإِنْ جَنَحُوا
 لِلسَّلَامِ فَاجْنَحْ لَهَا وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ ۚ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٦١﴾
 وَإِنْ يُرِيدُوا أَنْ يَخْدَعُوكَ فَإِنَّ حَسْبَكَ اللَّهُ ۚ هُوَ الَّذِي أَيْدَكَ

بَصْرِهِ وَبِالْمُؤْمِنِينَ ﴿٦٢﴾ وَالْفَ بَيْنَ قُلُوبِهِمْ لَوْ أَنْفَقْتَ
مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا مَا أَلْفَتْ بَيْنَ قُلُوبِهِمْ وَلَكِنَّ
اللَّهَ أَلْفَ بَيْنَهُمْ إِنَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٦٣﴾

نهو نابه تهی سهر وهه باسی چهند ده ستورو فدرمانی نه کاله باره ی رون کردنه وهی
ناشتی و جهنگ که نه مانده ن :

۱- ﴿ إِنَّ شَرَّ الدَّوَابِّ عِنْدَ اللَّهِ الَّذِينَ كَفَرُوا ﴾ به راستی خرابترین بونه وهری بر و او
خوی بکیشی به زه ویدا له لای خوا که سانیکی نه و تون باوهر پیا نه هیتاوه ، بی باوهری
جیگه ی خوی گرتوه له دلیانا ، وینه ی نه بو جه هل و نه زو وعه ته به و هاوړیکانیان
له قوره شیهه کان ، که عی کوری نه شره ف و حوبه یی و هاوړیکانیان له جوله که کان .
﴿ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴾ دوا یی نه و که سانه باوهر ناهین به موحه مه د و چاوهر و ان ناکری
باوهر بهین .

﴿ الَّذِينَ عَاهَدَتْ مِنْهُمْ ﴾ که سانیکی نه و تون تو په یمانی ناشته وایت له گهل هندیکیانان
به سته بو ، وینه ی سهر و که کانی قوره شیه و سهر و که کانی جوله که کانی به نو قوره یزه
که پیغمهر ﴿ ﷺ ﴾ په یمانی لی وهر گرتن ناپاکی نه که ن و به بی ناشوب له شوینی خویانا
دانیشن و هه وال دهر نه بن بولای یه کتری .

﴿ ثُمَّ يَنْقُضُونَ عَهْدَهُمْ فِي كُلِّ مَرَّةٍ وَهُمْ لَا يَتَّقُونَ ﴾ له پاشا نه و که سانه په یمانه که ی
خویان له ههمو جاریکا نه شکین . به گویره ی ناوهر و ک وبرگه ی په یمانه که هه لئه سان ،
نه و ان خویان ناپاریزن له خوا و له شکاناندی په یمان .

۲- ﴿ فَأَمَّا تَتَّقْنَهُمْ فِي الْحَرْبِ ﴾ دوا یی نه گهر تو زالبوی به سهر یانان له کاتی جهنگ
کردنداو نه و انت گرت به دیلی و سهر که وتی به سهر یانا .

ته فسیری ز مناکوی

﴿ فَشَرَّ رِبِّهِمْ مِنْ خَلْفِهِمْ لَعَلَّهُمْ يَذْكُرُونَ ﴾ دوایی تو ئه و بی باوه پانه ت گرت به جوړی نازاریان بده و پهرت و بلاویان بکه به کوشتن و سزادانیان به هوئی نه وانه و پرژو بلاو بن که سانی له دوای نه وانه و دین نه توانن په میان بشکپن و دوژمنایه تی ت بکه و خراپه بکه و ، بو ئه و هی ئه و که سانه ی پاش نه و ان ته می خوار بن .

۳- ﴿وَأَمَّا تَخَافَنَّ مِنْ قَوْمٍ خِيَانَةً فَأَنْبِذْ إِلَيْهِمْ عَلَى سَوَاءٍ﴾ وه نه گدر تو ترسایت له تا قمی په ایمان لی و هر گرتوون ناپاکی و په ایمانه که یان شکاند ، دوایی تویش فری بده بولای نه و ان په ایمانه که یان له سهر داد په روه ری و یه که سانی له هه ردولاتانه و و بهر له جهنگ کردن ناگاداریان بکه و به شکاندنی په ایمانه که یان . تو پیش دهستی مه که له جهنگ کردند ، بویه پیوسته ناگاداریان بکه ی چونکه :

﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْخَائِنِينَ﴾ به راستی خوا ناپاکی خوش ناوی و له هه ر لایه که و هی به بی ناگاداری دوژمنه کانیان په ایمانیان یه کسهر په لاماریان بدری ، ونه ی به نو قوره یزه و جگه ی نه وانه یش .

به مانای و و شه ی ئیسلام پیوستی کرده په ایمان جی به جی بکری له گه ل نه و که سانه ی په ایمانیان له گه ل به ستر اوه . به لام نه و که سانه په ایمان نه که و به ده ست که لا بو ئه و هی ناپاکی و ژیر به ژیری پیوه بکه و به په نهانی دانیشتون نازار بده و بیان کوژن و تالانیان بکه و ، له و کاته دا فرماندراوه به شکاندنی نه و په ایمانه ، له م سهر دهمه ی نیمه دا کوردان زورشتی وایان له گه ل دا کراوه .

﴿وَلَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا سَبَقُوا أَنَّهُمْ لَا يَعْزُبُونَ﴾ وه گومان نه به و به که سانی کی نه و تو باوه پریان نه هی ناوه رزگاریان بووه له کوشتن و به دلیل گرتن له رژی به دردا به راستی نه و ان به و رزگار بونه یان په کی خوا ناخن تلایان لی نه کاته و ، که س له دهستی من رزگاری نابی ، ئیر یاله جیهاندا سزایان نه دهم به کوشتن یاله پاشه رژی سزایان نه دهم به سزای گه وره تر ، خوا به و رسته یه دل خوشی پیغه مهر نه داته وه .

له پاش نه و هی نایه ته کانی پیشو و باسی جی به جی کردنی په ایمانی له گه ل یه کتری کرد ، فرمانیشی دا بو دیاری کردنی هه لویست له گه ل یه کتری له کاتی شکاندنی په ایماندا ، فرمانته دا به موسلمانان و نه فرموی :

۴- ﴿وَأَعِدُوا لَهُمْ مَا اسْتَطَعْتُمْ مِنْ قُوَّةٍ وَمِنْ رِبَاطِ الْحَبْلِ﴾ وهئيوهى موسلمان ناماده بكنه بۆ جهنگى بى باوه ران شتى تواناي نهو شته تان هه بى له هيز به چك و به تفاق و كه ره سهى چك له ږم و شمشيرو له چاره وى كه به سترانه ته وه بۆ جهنگ، خواى مه زن نهو كاته باسى چاره وى كرده، چونكه گه وره ترين هيز بووه بۆ جهنگ كردن له وسه رده مه دا، پيغه مهر ﴿﴾ له كاتى خويندنه وهى نهو نايه ته سى جار نه يفه رمو ناگادار بن: هيز برتبه له فرى داني تير. نهو ووشه يهى دووپات نه كرده وه سى جار.

بۆ زانين: خواى مه زن لهو نايه ته دا فهرموى: ئيوه ناماده بكنه شتى خوتانى بى به هيز بكنه له جهنگدا، نهو شتهى ديارى نه كرده وه، ميژوو دهري خستوه راستى نهو فهرموده يه بهرله (۱۴۲۱) سال له كاتىكا نه فروكه نه بونباى زهړه و ساروخ نه بوه، زانايانى بليمه ت له هه موو سه رده ميكا زانستى خويانيان به كار هيناوه بۆ به هيز كردن و گه شه پيدانى كه ره سهى هيز له تيره وه بۆ فيشهك و تفهنگ، له وانه وه بۆلاى ساروخ و بونباى بچوك، بۆلاى بونباى زهړه و هيدروچينى و چه كى كيمياوى، هه تادى. نهو هبو موسلمانان له جهنگى خه يبه ردا مه نجه نيقيان به كار هينا بۆ فريدان، ناماده بكنه شتى خوتانى بى به هيز بكنه بۆ نه وه:

﴿تَرْهَبُونَ بِهِ عَدُوَّ اللَّهِ وَعَدُوَّكُمْ وَآخَرِينَ مِنْ دُونِهِمْ لَا تَعْلَمُونَهُمُ اللَّهُ يَعْلَمُهُمْ﴾ ئيوه بترسيئن به وشته له تواناتان هه يه و نامادهى نه كهن دوژمنى خواو دوژمنى خوتان له بى باوه رانى مه كه و نه وانه يش موسلمانان به دوژمنى خويانيان نه زانن و، به وهى نامادهى نه كهن دوژمنانى خوتانى بى بترسيئن له جگهى نه وان له دووړوه كان و له جوله كه و گاور و فارسه كان و رومه كان و جگهى نه وانيش كه ئيوه نايان زانن و خوا ئه يانزانى و نه يان ناسى، كه سانى تريشيان بى بترسيئن له پشتى په رده وه بوون به ستونى پيجه م و به پروالته له گهل ئيوه .

بۆ ناگادارى: نه بى بزائرى (نيرهاب) واته ترستاندن توقانندن دوو جوړه: يه كه ميان توقاندى بى باوه ران كه به ناشكرايى دوژمنى مسلمان و فيل و پيرن نه گيرن به

ته فسرى زمانا كويى

موسلمانان هم جوړه يان شتيكى ره وايه و پيوسته له بهرگرى كردن له نايين و له نيشتمان، بهو مهرجهى سهر نه كيښي بولاي كړبوونى هيزى نيسلام و نه توانري بهرگرى له خويان بكن، موسلمانان خاوهنى چاكه نه بن هاوتاي چه كي بي باوهړان بي. دووههم نه گه ربى باوهړان جهنگيان بهرپا نه كړدو دوژمنايه تي ناشكرايان نه نه كړد. لهو كاته توقانديان قهدهغه نايي پلامارى خويان و دارايي و كوشكيان بدرى هم جوړه كاره نيسنا بيى نه ورتيلو.

يو زانين: نهو دوژمنانهى خواى مه زن نه يانزاني، همو نهو كهسانه ن اواته خوازن موسلمانان توشى ترس و لاوازي بن، خويانيان له موسلمانان پنهان داوه هه تا دهسته لاتيان پهره نه سيى يو داگير كردنى هه ژاران نهو جوړه كهسانه له سهردهمى پيغه مهره وه هه تا هم سهردهمى نيمه كوتايان بي نه هاتووه، كوتايان بي نايه هه تا رورزي دوايي، بويه نيوسته له سهر موسلمانان و گهلانى هه ژار نهو فهرمودهى خوايه بگرنه دل و كارى بي بكن و خويان پرچه كن.

دووباره نيمهى موسلمان بهتايه تي، گهلانى ترى ناشتيخواز پيوسته له سهر يان دوژمناني خويان بناسن خويانيان يو ناماده بكن به همو چهك و تفاقى هه تا كومه لى ناده ميزاد بياريزن له گيچ داوى ژيان، سته مكارانى چاوچنوك بترسيى هه تا نه توانن گالته و پارى به ژياني ناده ميزاد بكن، نهو بوروباهرو هيزه سوود به خشن، به لام پيوستيان به مروفكي خاوهن دادپهروه هديه، كه سهر شورپكا يو فهرمان و ياساى خوا و بانگى همو ناده ميزاد بكا يو لاي ياساى خوا، يو نه وهى هموويان وهك يهك بزين به گوپرهى ياساو دهستورى خوا و هيچ كهسيان لهو دهستوره لانه دن، نه گهر كهسى لابدا به هيزو توانا بيگير نه وه يو لاي خوا په رستى، رورژناو او رورژه لات. بهتايه تي نه مهربى كاو بهر يتانيا و يتاليا و فهره نسا وروسيا، هه رنه وانه بوون دوژمنى كوردان نيمه بيانناسين لهم سه وړدهمى نيمه و برتين له رژيمه بي باوهړه گه وره كان كه عيراقيان چه كدار كړدو و كورده كانيان كيميا باران كړد و خويانيان لى بي دهنگ كړد. به لام نهو كاره خراپانه كار به دهسته كانيان نه يكه ن، نه گينا ژيرده سته كانيان زور بهيان چه وساوون يو

سه پاندنی نه وانه ی پیشو به لگه مان زوره. به لام نه مانه ی خواره وه تان بۆ نه نوسین کورد
ئه لئ مشت ی خه رواریکه :

۱- (نیکولاس سیکمان) له نامه ی خویا (الاستراتيجية الامريكية في السياسة العالمية)
ئه لئ: چاو پۆشی کراوه بۆ ئیمه ی نه مه ریکا زۆرو سه رکوت کردن به ههمو جو ره کانی هوه
له وانه جهنگی کاولکه ره هتا ویستی خو مان به زۆر سه پیتین به سه ر که سانیکی نه وتوی بی
هیزن و داگیران بکهین .

۲- (لیود بلتش) ی نه مه ریکی ئه لئ: پیویستی نه وه یسه که گه وره یی بونی خو مان
پهیدا بکهین به هیزو توانا به سه ر بونه وه ران به رامیاری و نابوری و کۆمه لایه تی هوه
وه پیویسته نه وه یش بۆ کاتی نه بی و دیاری بکری، نه وانه به راستی پیویستیکی به رده وامه
نابی که مه تر خه می تیدا بکری .

ئه ی موسلمانان، ئه ی گه لانی ناشتی خواز. ئه ی ههمو دانیشتوانی روی زهوی ئه ی
کوردی چه وساو ه؟ نه و خو به گه وه ر زانین و له خوبایی بوونی دوژمنان و ده ربڕینی
ده ست درێژی و سه تمکاریه بۆ سه ر به نده کانی خوا به تاییه تی هه ولدانی دوژمنانی کورد
بۆ بنه بر کردنیان، بۆ ئه بی بیران لی نه که نه وه و ئه بی بزاسن هیچ شتی نیه ناویان لی بکا
جگه ی نه وه ی ترسیان له هیز ی نه ده ستیان بشکینی. نه وه یزه نه وان بزسی
جگه له یاسای قورئان ده ست ناکه وی، هتا ووشه ی خوا به رزو بلند نه بی ووشه ی پوچ
وسته م به ره و خوار و نزم نابی.

۵- ﴿ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ شَيْءٍ فِي سَبِيلِ اللَّهِ يُوَفَّ إِلَيْكُمْ وَأَنْتُمْ لَا تُظْلَمُونَ ﴾ وه هه رشتی
ئیه ی موسلمان بیه خشن دای بنین له هه رشتی بۆ نامه ده کردنی هیزو چه ک و تفاق
له رێگه ی ئایینی خوا دا بۆ په رستن و پیویستی جهنگ پاداشته که ی نه درێته وه به ئیه
به بی که م و کوری و، ئیه سه مته تان لی ناکری به که مونه وه ی پاداشت و ئیه خشن
له رێگه ی خوا دا، ئه م مه به سه له نایه تی (۱۹۶) ی سوره تی ئه لبه قه ره دا و له نایه تی
(۹۲) ی سوره تی ئالی عیمران دا تیه رپوه .

دواى ئه وهى خوا فه رمانى دا به باوه رداران به ئاماده كردنى هيزو ئه وشتانهى دوژمىيان
بى بتر سىنرى فه رمانىشمان بى ته دا ئه گهر له دوايدا دوژمن داواى ناشته وايان كرد و
وه لاميان بده نه وه و ئه فه رموى :

٦- ﴿ وَإِنْ جَنَحُوا لِلسَّلْمِ فَاجْنَحْ لَهَا وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ ﴾ وه ته گهر بى باوه ران ئارهزو
ومه يلان كرد بو لاي ناشتى و دوستانه تى، دواى تويش مه يلته هه بى بو لاي ناشتى و
دوستانه تى و، تو پشت ببه سته به خواو كارى خو ته بسپه ره به خوا ده ربارهى ئه و په يمانهى
ئه ي به سته له گه ل بى باوه ران، بو ئه وهى خوا ياريدهى تو بدا له هه مو كات و له هه مو
شو تىكا .

﴿ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴾ به راستى خوا هه ر ئه وه ئه بىسى گفتو گوى ئه وان، ئه زانى
به كردار و شاراهى دليان كه دروو ته له كه بازى له گه ل تو بكه ن، خوا ئاگادارى تو ته كا
له فيلى ئه وان .

بو زانين: ئه وئاپه تانه ئه مانهى خوا ره وه مان فير ته كا، پيوسته له سه رمان فه رمان به رداريان
بن:

١- ناشتى و وازه ينان له جه ننگ ئه مانه ئه گر ته وه : وه ستانى جه ننگ له نيو اندا .
وه رگرتنى سه رانه له بى باوه ران . چونه نيو ئايىنى ئىسلام .

٢- پيوسته له سه ر مو سلمانان ناشتى خواز بن له گه ل هه مو كه سىكا و هه مو
هه رىمىكا ، ناشتى خواز و بى تازار بن له گه ل مو سلماناندا و پيلانى ژير به ژير وازلى به يئن .

٣- پيوسته ئيمه بزاني كه مه به ست له ناشتى له وئاپه دا ناشتبه له گه ل دانىشتوانى
روى زهوى ئير جه نكيان كر دى له گه ل مو سلمانان يا بى لايه ن بن نه كه له نيو ان
دو و لايه نى جه ننگ كه ر له گه ل به كترى به ته نها . واته ئه گه ر به كىكيان په لامارى شو تى
ترى دا ئه وى تريان بى لايه نى ، به و مه رجه ي په يمان له گه ل ئه وشو تبه دا نه به سترابى بو
دوستانه تى ، يامو سلمان نه بن ، بو ئه وه نه بى ئه وناشته واييه هه ربه كه يان به ناره واپه لامارى
كىشه وريكى هه ژار و بى ده سته لات بده ن و دا گيرى بكه ن و خو تيان بمژن ، و تبه ي

ته فسيري زمنا كۆيى

ئهو په یمان و ژبانه ناشتییه نیوان ئه مه ریکاو روسیا که مه به ستیان له و ناشتییه ئه وه به ئه وان له نیو یه کزیدا ناشتبن. دواپی ئه بیری ته له که و فیل ئه سازین بو کیشوهره بی لایه نه کان، به لیدانی سهر بهستی و روتانه وهی دانیشتون له ناسیاو ئه فهریقا و ئه مه ریکاوی لاتینی، له بهر په ره پیدانی قازانجی هه ردوولایان ..

۴- ئه و نایه ته فهرمان دانه به ناشتی ئه گهر داواوی ناشتی کرا، نایه تی (۳۵) ی سوره تی موحه مه د له مانا کهیدا ئه فهرموی: ئه ی باوه رداران: ئیوه سستی مه کهن و داواوی ناشتی مه کهن له بی باوه ران. له کاتی که ئیوه بالاده ستبن و، خوا له گهل ئیوه دایه، رینگه ی یه کگرتنی مانای ئه و دوو نایه ته چییه؟ دژایه تی له نیوان فهرماندانی ئه و دوو نایه ته دا نیه، نایه تی سوره تی موحه مه د بو ئه وه به مه بهستی موسلمانان به رزبکاته وه و گیانیان به هیزبکا، قه دهغه بکا لییان روخاندن و هه له هاتن له بهر دوژمن، نایه تی ئیره ئه فهرموی ئه گهر ئه وان داواوی ناشتیان کرد وه لامیان بده نه وه .

۵- ﴿ وَ اِنْ يُرِیدُوا اَنْ یَخْذَعُوْنَ فَاِنَّ حَسْبَكَ اللّٰهُ ﴾ وه نه گهر ئه و که سانه داواوی ناشتی ئه کهن ئه بیان ویست که فیل له تو بکه و فریوت بده ن به هوئی ناشتییه وه خو بیان ده رباز بکه ن، له په نهانیدا ناپاکی له ده رونیاندا بیت تو له وان مه ترسه، دواپی به سه بو تو خوا له خراپه ی ئه وان ئه تانبارتیری، به راستی له وه وه به ریش خوا یاریده ی تو داوه و سه ری خستن .

﴿ هُوَ الَّذِیْ اٰیَدُ تُبْصِرُهُ وَ بِالْمُؤْمِنِیْنَ ﴾ خوا که سیکی ئه و تو یه یاریده ی تو داوه به هوئی یارمه تی دانی خوئی و به هوئی باوه ردارانی خو یه وه به نهینی به نار دنی فریشته، به هوئی باوه ردارانه وه به ناشکرا به یاریده ران و کوچ که رانه وه .

پرسیار / له نایه تی (۵۸) ئه م سوره ته دا خوا فهرمانی دا به پیغه مه ر ﴿ ﷺ ﴾ که په یمانیه کانیا بشتی و فری بداته وه بو لایان ئه گهر ترسی ناپاکی وفیلی بو له وانه وه، له م نایه ته دا ئه فهرموی به پیغه مه ر وه لامیان بداته وه ئه گهر داواوی ناشته وایان کرد بابیشپانه وی ناپاکی بکه ن مانای ئه و دوو نایه ته چۆن جووت ئه بن ؟

ته فسیری زما کوپی

وه لآم / دزایه تی له نیو مانای نهو دوو نایه ته دا نه، چونکه خوا له نایه تی (۵۸) دا
 فهرمانی داوه به شکاندنی په یمان له گه ل ناگدار کردنیان به شکاندنی نهو په یمانه له کاتیکا
 به راستی بزانی به ناپاکی و فیلپان به پرونی به هوئی نیشانه ی بیگومانه وه، له م نایه ته دا
 فهرمانی داوه به پیغه مهر ﴿ ۱ ﴾ به ناشته وایی له گه لیان له کاتیکا بزنی رپون نه بیته وه ناپاکی
 نهو که سانه، ئیتر له ژیره وه نهوان بیانده وئی ناپاکی بکن. که واته پیغه مهر ﴿ ۲ ﴾ پیوسته
 تهماشای پروالته بکا له هممو کاریکا، بهو گویره یه له گه لیان بجولیتنه وه، شاراوو نهیته
 دهر و نیان دهر و نیان هه والی خوایه، پروالته په یوه ندی به ناده میزاده وه هیه له هممو
 شتیکا .

له پاشا خوای مه زن رونی نه کاته وه به چ شیویه خوا یاریده ی باوه دارانی داوه و
 نه فهرموی:

﴿ وَالْفَ بَيْنَ قُلُوبِهِمْ ﴾ وه خوا خوشه ویستی و دوستایه تی کز کرده وه له دلپانا به هوئی
 ووشه ی نیسلامه وه . به تاییه تی له نیوان دلی هوژی نهوس و خه زره ج که دوژمنایه تی
 له نیوانا بو ماوه و ۱۲۰ به رده و امبو به هوئی باوه رهینانیان به نیسلام وازیان لی هتا ، بون
 به دوستی گیانی به گیانی ، له گه ل نهو هممو ره گه ز په رستی و لوت به رزی و دل ره قیه وه
 عهره به کان هه یانبو .

نهو نایه ته بزمان دهر نه خا که عهره به کان به گشتی تورپه یی و خه شم و لوت به رزی و
 ره گه ز په رستی و رق و دوژمنایه تیان بو جی مابو له بابیره کانپانه وه، نهو شته تیکه لاوی دلپان
 بوبو . جیگه ی خوینیان گرتبو له دهر و نیانا، نهو کرده وه خراپانه هیشتا به رده و امه له نیوانا
 له م سهرده مه ی ئیمه دا، چونکه لایانداوه له ده ستوری قورنان : بو نمونه سوریا و عیراق و
 جگه ی نهوانیش . به تاییه تی تورکیاو ئیران نهو شیوازه خراپه و ره گه ز په رستی به رله نیسلام
 به رده و امه له نیوانا به جوړی نه یانه وئی ره گه زانی تر بنه بر بکن به تاییه تی ره گه زی کوردان .
 به لآم له گه ل نهو هممو ره و شته نا په سه ندانه تهماشا بکن چون کاتیک پیغه مهر ﴿ ۳ ﴾
 هات عهره به کانی گهراند به برای یه کتری، نهو کاره کاری په کنخه ره بو پیغه مهر ﴿ ۴ ﴾

ته فسیری زمنا کوئی

چونکه یه کگرتن بۆ دلیان کاریکی و ابو هرگیز بیر ی لی نه نه کرایه وه له گهل نهو ره وشته ناله بارانه دا بۆیه خوا فهرموی:

﴿ لَوْ اَنْفَقْتُ مَا فِي الْاَرْضِ جَمِيعًا مَا اَلَفْتُ بَيْنَ قُلُوْبِهِمْ ﴾ نه گهر تو خه رجت بکردایه بۆ چاک کردن و نه رمی دلیان نهو شته ی له زه ویدایه هه موی به دارایی و به ره مو پسته وه تو توانات نه بوو به کیتی و دوستایه تی و نه رمی بخه یته دلیانه وه .

﴿ وَلَكِنَّ اللَّهَ اَلَفَ بَيْنَ قُلُوْبِهِمْ ﴾ وه به لام خوا نه رمی و دوستایه تی خسته نیو دلیان و دوستی و به کیتی نیوانیان گه شه ی سهند به جور ی بون به برای یه کتری، بگره زور تر له خو یان یار مه تی برای ئایینیان نه دا .

﴿ اِنَّهُ عَزِيزٌ حَكِيْمٌ ﴾ به راستی خوا زور گه و ره وه به ده سه لاته بۆ نهو که سانه فیل نه کهن له تو، هه موشی له جیگه ی شیای خویا دانه نی، یاریده ی توو باوه رداران نه دا .

له دوا پیدا خوی مه زن فرمان نه دا به باوه رداران به جهنگ کردن له گهل بی باوه ران و هانیان نه دا وه فهرموی :

يٰۤاَيُّهَا النَّبِيُّ حَسْبُكَ

اَللّٰهُ وَمَنْ اَتَّبَعَكَ مِنَ الْمُؤْمِنِيْنَ ﴿٦٤﴾ يٰۤاَيُّهَا النَّبِيُّ حَرِّضَ

اَلْمُؤْمِنِيْنَ عَلٰى الْقِتَالِ اِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ عَشْرُوْنَ صَابِرُوْنَ

يَغْلِبُوْا مِائَتَيْنِ وَاِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ مِّائَةٌ يَغْلِبُوْا اَلْفًا مِّنَ

اَلَّذِيْنَ كَفَرُوْا بِاَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَفْقَهُوْنَ ﴿٦٥﴾ اَلَّذِيْنَ خَفَفَ

اَللّٰهُ عَنْكُمْ وَعَلِمَ اَنْ فِيْكُمْ ضَعْفًا اِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ مِّائَةٌ

صَابِرَةٌ يَغْلِبُوْا مِائَتَيْنِ وَاِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ اَلْفٌ يَغْلِبُوْا اَلْفَيْنِ

بِاِذْنِ اللّٰهِ وَاللّٰهُ مَعَ الصّٰبِرِيْنَ ﴿٦٦﴾

﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ حَسْبُكَ اللَّهُ وَمَنِ اتَّبَعَكَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ زانايان بەدوو جور مانای ئەو

ئایەتەیان کردوہ :

۱- ئەى پىغەمەر: بەسە بۆ تۆ خواو کەسى پەپرەوى تۆى کردوہ لەباوەرداران بۆ
 ھەموکارو کردەوہیە بۆ تۆو بۆ ئەوان، جگە لەخوا تۆو پەپرەوانت کەسى تەرتان ناوی .

۲- ئەى پىغەمەر بەسە بۆ تۆ خواو باوەرداران بەھۆى پەيامى تۆو، ئایەتى (۱۶۲) ی
 ئەم سورەتە بەلگەى ئاشکرایە لەسەر مانای دووھەم، بەھەر جورى بى مەبەست لەناردنە
 خواوہوى ئەو ئایەتە ئەمەيە: کە پىغەمەر ﴿ﷺ﴾ ئارام بگرى و بزانی کەجەنگ کردنى
 ئەو لەگەڵ بى باوەردان ئەو بى باوەرپە خوا بەوانى داوہ .

﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ حَرِّضَ الْمُؤْمِنِينَ عَلَى الْقِتَالِ﴾ ئەى پىغەمەر: تۆ ھانى باوەرداران بەدە
 لەسەر جەنگ کردن لەگەڵ بى باوەردان، باوەرداران بچە جولە و گەرمیان بکە بۆ ئەو
 جەنگە لە بۆ بەرزبۆنەوى ئاین .

﴿إِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ عِشْرُونَ صَابِرُونَ يَغْلِبُوا مِائَتِينَ﴾ ئەگەر ھەبى لەئێوہ بیست کەسى
 ئارام گرو خۆراگر ئەوان زāl ئەبن لەباوەرداران . بەختیارى بەجەنگ دەست ئەکەوى و
 بەخۆراگرتن و خۆ بەکوشت دان .

﴿وَإِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ يَغْلِبُوا مِائَةً أَلْفًا مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَفْقَهُونَ﴾ وەئەگەر
 بى لەئێوہ سەد کەس زāl ئەبن بەسەر ھەزار کەسى لەکەسانیکى ئەو تر باوەردان
 نەھیناوە، ئەوزāl بۆنەى ئێوہ بەھۆى ئەوہوہیە ئەوانە تاقمیکن ھیچ شتى نازانن و سوود
 لەھیچ شتى وەرناگرن .

خوا یەکەم جارى ھاتنى ئیسلام پێوستى کردبوو لەسەر موسلمانان ھەریەکەیان
 جەنگ بکەن لەگەڵ (۱۰) کەس لەبى باوەردان بەو بۆنەوہ موسلمانان ژمارەیان کەمبو،
 بۆیە پێوستبو خویان راگرن لەبەردەم ھیزی بى باوەرداندا، ئەوانیش ھیزیان ئەدا بەخویان
 بۆ ئەو مەبەستە، کاتى ژمارەى موسلمانان زۆربوو، خوى مەزن ئەیزانى ھەندى
 لەموسلمانان لاوازو ھەندیکیان پیرن ، بۆیە خوا سوکی رژاند بەسەریانا بەمپەرەبانى خوى
 وفەرموى:

﴿ اَلَاۤنَ خَفَّفَ اللّٰهُ عَنْكُمۡ وَعَلِمَ اَنْ فِیْكُمْ ضَعْفًا ﴾ ئیستا نهو فدرمانه گرانه له سهرتانه خوا سوکی کرد له سهر ئیوه که بی، یسته یه کیکتان جهنگ بکه له گهل دوو کس له بی باوه ران و خوراکر و هه لئه یه له بهرده میانا، خوا نه زانی که به راستی له ئیوه دا هه یه لاوازی له شتان و گرانه له سهرتان جهنگ کردنی یه ککهستان له گهل (۱۰) که سدا، خوا نه زانی به لاوازی موسلمانان له دواى نه وانه وه دین. که واته خوا نهو فدرمانه ی سوک کرد له سهر هه مو موسلمانان فدرموی:

﴿ فَاِنْ یَکُنْ مِنْکُمْ مَّتَّۃٌ صَابِرَةٌ یَغْلِبُوْا مِثَّتَیْنِ وَاِنْ یَکُنْ مِنْکُمْ اَلْفٌ یَغْلِبُوْا اَلْفَیْنِ بِاِذْنِ اللّٰهِ وَاللّٰهُ مَعَ الصّٰبِرِیْنَ ﴾ دواى نه گهر هه بی له ئیوه سه د که سی خوراکر زال نه بن به سهر دوو سه د کهس له بی باوه ران. نه گهر بی له ئیوه هه زار کهس زال نه بن به سهر دوو هه زار کهس له بی باوه ران به ده ستوری خواو فدرمانی خوا و، خوا له گهل نهو که سانه یه نارام گرن و خوراکر و یارمه تییان نه دا، ئیتر چون سهرناکه ون ؟

له رژی به دردا موسلمانان (۷۰) کهسیان له بی باوه ران به دیلگرتن و هینان، پیغمهر پرس و راویژی کرد له گهل هاوړیکانی له باره ی نهو دیلانه وه، نه بوبه کر ووتی: خزم و خیزانی خوتن بیانیه له وه لئه وانه یه په شیمان بینه وه، باخویان بکړنه وه و پاره یان لی وه بگره و موسلمانان بی به هیز بکه، عومهر وتی: بده له گهر دنیان نه وانه پیشه وای بی باوه ران خوا تو ساماندارمان نه کاو پیوست به کړینه وه ی نه وانه نیه، هاوړیکانی تری پیغمهر ووتیان ئیمه خو کړینه وه ی نه وغان نه وی، دواى دبله کان خویانان کړیوه. خواى مه زن به ربه خنه وه که خو کړینه وه یان هه لیزارد روی کرده موسلمانان و فدرموی:

مَا کَانَ لِیَّ اَنْ یَّکُوْنَ
لِیَّ اَسْرٰی حَتّٰی یُشْخِصَ فِی الْاَرْضِ تْرِیْدُوْنَ عَرْضَ الدُّنْیَا
وَاللّٰهُ یُرِیْدُ الْاٰخِرَةَ وَاللّٰهُ عَزِیْزٌ حَکِیْمٌ ﴿ ۱۷ ﴾ تَوْلَا کِتَابٌ مِّنْ

اللّٰهُ سَبَقَ لَمَسَّكُمْ فِيمَا أَخَذْتُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿٦٨﴾ فَكُلُوا مِنَّمَا
 غَنِمْتُمْ حَلَالًا طَيِّبًا وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٦٩﴾
 يَأَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لِمَن فِي أَيْدِيكُمْ مِنَ الْأَسْرِ إِن يَعْلَمِ اللَّهُ
 فِي قُلُوبِكُمْ خَيْرًا يُؤْتِيَكُمْ خَيْرًا مِّمَّا أَخَذَ مِنْكُمْ وَيَغْفِرَ لَكُمْ
 وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٧٠﴾ وَإِن يُرِيدُوا خِيَانَتَكَ فَقَدْ خَانُوا
 اللَّهَ مِن قَبْلُ فَأَمْكَنَ مِنْهُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٧١﴾

﴿ ما كانض لئبي أن يكون له أسرى حتى يشخن الأرض ﴾ سزاوارو شايسته نيه بو
 هيچ بيغه مهري كه بوي هه بي چه ندين ديل خوكرينه وهيان ههركاتي نهو بيغه مهريه به زوري
 زال نه بي به سهر بي باوه راناو زوريان لي نه كوژي له زه ويدا، بي باوه ري لاوازي بي به هوي
 نهو كوشتنه له نيو بي باوه راندا، شكزي نيسلام په ره بستي. كه واته نه بي بكوژين هه مو
 موسلمانان هير پيدا نه كهن ديل نه كرين .

﴿ تُرِيدُونَ عَرَضَ الدُّنْيَا وَاللَّهُ يُرِيدُ الْآخِرَةَ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴾ نيوه كالا و خوارده مهني
 جيهاننان نهوي به وهر گرتي پاره له ديله كان و خواپاداشتي پاشه روژي نهوي كه به هه شته و
 برانه وي بو نيه، خوا تواناي زوره، دوستاناي خوي زال نه كا به سهر دوژمانيدا، هه مو شتي
 له جيگهي شيواي خويا دانه ني، بويه فرمان نه دا به كوشتني بي باوه ران و قه دهغه نه كا
 وهر گرتي خوكرينه وهيان هه تا موسلمانان شكو پيدا نه كهن و هيريان پته نه بي .

بوژانين: ههركاتي موسلمانان له جهنگي بي باوه راندا ديليان گرت به فرمانداني نهو
 نايه ته بو موسلمانان هه به دووشت:

۱- نه گهر جهنگ پيدا بوو له نيو موسلمانان و بي باوه راندا له بهر نه وهي نايين
 جيگهي خوي بگري له زه ويداو بهرله وهيش ته واو بي بو نايين هيرو زالبون به سهر بي

ته فسيري زمانكوي

باوهړاندا ، له و کاته دا نه گهر موسلمانان زالبون به سهر بى باوهړاندا پيوسته له سهر موسلمانان بيان کوژن وديليان نه کهن، بو نه وهى ترس بکه وپته دليان و جارى تر نه توانن جهنگ بهرپا بکه نه گهل موسلمانان، وهک نايه ته که فهرمانى داوه .

۲- له کاتيکا جهنگ دهستى پى کرد له نيوان موسلمانان و بى باوهړاندا پاش نه وهى ثاين هيز شکوى پهرى سهندبو، دواى ته و او بونى تواناى ثاين و موسلمانان ، به جوړى ته له کهى بى باوهړان کارى نه نه کرده سهر موسلمانان، له و کاته دا موسلمانان بويان هديه بى باوهړان بکوژن، بزيشيان هديه ديليان بکه نه، که ديليان کردن بويان هديه به پاره بهر لايان بکه نه، بزيشيان هديه به خوړاى بهريان بدهن، وهک خوا فهرمانى پيداوه له نايه تى (۴) ى سوره تى موحه مه دا .

﴿لَوْ لَا كِتَابٌ مِّنَ اللَّهِ سَبَقُ﴾ وه نه گهر فهرمانى له لايه ن خواوه دهر نه چو بايه له مه وپيش که خوا ياريدى ثاين و پيغمه مري خوى نه هدا به تا قميکى که مى نه و تو جهنگيان کرد له گهل پيغمه مري و فهرمانى نه دا به سزاي بى باوهړان به و ژماره زوره و به کوشتن و به ديل کردن به دهستى باوهړان داران ، نه گهر خوا به و جوړه فهرمانى نه دايه .

﴿لَمَسْكُمُ فِيمَا أَخَذْتُم عَذَابٌ عَظِيمٌ﴾ به راستى توشى نيوه نه بوو سزايکى زور گه و ره له سهر نه و شتهى نيوه و هرتان گرت که بى باوهړانى دوژمنانى خواتان به ديل گرتو به پاره بهرتان دان، چونکه خوا نه يو يست که نه و کوشتن و خو ماندو کردانه تان و کاره کانتان بو نيازى خوا بى نهک بو خوار دنى جيهان ، جوړى نه و سزايه خوا نه يزانى چيه وباسى نه کرد و وه .

پرسيار / کاتى که ديل کردن قه ده غه بوو، بهر له وهى خوا ثاينى خوى سهر بخا به سهر هم موو ثاينه کانا، پيغمه مري چو ن فهرمانى دا به هاوړيکاني له روژى به دردا بى باوهړان ديل بکه نه و خويان بکړ نه وه بهر له ته و او بون و چه سپاندنى ثاين ؟

وه لآم / به راستى پيغمه مري ﴿ﷺ﴾ نه و قه ده غه گرتانهى گرتي ه وه به تايه تى و بوى هديه نه و ديلانه بهر له بکاو پاره يشيان لى و هر بگرى، بو جگهى پيغمه مري قه ده غه يه، کارى پيغمه مري بى سودنيه، نه و ه بوو زور له و ديلانه موسلمان بون، نه و له لايه که وه و له لايه تر وه

ته فسيرو زمانا کويى

زۆربە ی ئەو دیلانە بەزۆر بەتۆزێ هێنرابون بۆ جەنگ . کەواتە ئە کوشتنی ئەو دیلانە و بەرەڵا کردنی هەندیکیان سودی نایینی تێدا بوە .

ئێینول ئەسیر لەبەرگی دووی میژووە کە ی خۆیا ئەلی: پێغەمەر ﴿﴾ لەروژی بەدرداو فەرموی: من ئەزانم پیاوانی بەنوهاشم و جگە ی ئەوانیش بەزۆر دەرکراون و هێنراون بۆ جەنگ کردن ئێو توشی یەکی لەوان بوون مەیان کوژن . لەناو ئەو گێراوانەدا سوهیلی کۆری عەمر بە دیلی گیرا، عومەری کۆری خەتاب ووتی: ئە ی نێراوی خودا لێم گەرێ بایکۆژم جاری تر لەدژی تۆ خۆی نەنوێتی، پێغەمەر ﴿﴾ فەرموی: لەمەودوا پلە یە وەرئە گری تۆ سوپاسی ئە کە ی لەسەر ئە و پلە یە، هەروەها لەبەدردا ئەبول عاسی کۆری رەبیع میردی زەینەبی کچی پێغەمەر ﴿﴾ دیل کرابو زەینەب ملوانکە ی خۆی کە لەلای خەدیجە ی دایکیە وە پتی درابوو ناردی بۆ ئەو ی ئەو میردە ی خۆی بکڕیتە وە . پێغەمەر فەرموی: ئە گەر ئێو ی باوەردار ئارەزوو ئە کەن بەرەڵای بکەن، ئەوانیش میردە کە یان بەرەڵا کرد و ملوانکە کە یشیان دایە وە بەزەینەب، دووایی میردە کە ی موسلمان بوو .

﴿ فَكُلُوا مِمَّا غَنِمْتُمْ حَلَالًا طَيِّبًا وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴾ دوایی ئێو بخۆن هەندێ لەوشتە ی ئێو بەتالان گرتوتانە وە دەستان کە ووتوو لەپارە ی خۆکڕینە وە یان بەخواردنێکی رەواو پاک بەبێ ترس و، ئێو لەخوا بترسن و خۆیان بیاریژن لەبێ فەرمانی خوا، بەراستی خوا لی خوشبونی زۆرە بۆ گوناھ ی ئێو، میهرەبان و خاوەنی بەزەییە بۆ رەواکردنی دەست کەوتی ئێو لەبێ باوەران، بۆ جگە ی ئۆمەتی پێغەمەر ﴿﴾ قەدەغەبوە .

﴿ يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لِمَنْ فِي أَيْدِكُمْ مِنَ الْآسِرِ ﴾ ئە ی پێغەمەر: تۆ بلی بەو کەسانە لەژێر دەستی ئێودان لەدیله کان، ئەوانە یان موسلمانەتی خۆیان یان دەربری، خوا فەرمانی دا بە پێغەمەر ﴿﴾ بەوان بلی .

﴿ إِنَّ يَعْلَمَ اللَّهُ فِي قُلُوبِكُمْ خَيْرًا يُوْكُمْ خَيْرًا مِمَّا أَخَذَ مِنْكُمْ ﴾ ئە گەر خوا بزانی لەدلی ئێو دا چاکە یە هە یە لەباوەر هێنان و نیازی پاک بەپوختە ی، زۆر رۆنە خوا هەمووشتی

ئەزانى بەر لە پەيدا بونى ئەو شتە خوا ئەبەخشى بەئىو چاكر لەو شتە وەرگىراو لەئىو
بۆ ئەو ەى خۆتان بگر ئەو لەدىلى .

﴿وَيَغْفِرْ لَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ ە خوا خوش ئەبى لەئىو و خوا لى خوشبوونى
زۆرە بۆ گوناھباران لەو كەسانەتان نيازتان پاكە و لەو كەسانەتان باوەرەتان ەناو ،
مىھربانە كە يارىدەى ئىو بەدا بۆ ئىسلام بونتان و نيازى پاكەتان .

﴿وَإِنْ يُرِيدُوا خِيَانَتَكَ فَقَدْ خَانُوا اللَّهَ مِنْ قَبْلُ﴾ ەئەگەر ئەو دىلانە مۇسلمان ئەبن
بەرەلەت و وىستىيان ناپاكى لەگەل تۆ بكەن ولەدلىانا بەپەنھانى، دواىى ئەوانە ناپاكىيان
كردوو لەگەل خوا لەمەو پىش بەشكاندننى پەيمان و باوەرەنەھىتان و جەنگ كردنيان .

﴿فَأَمْكَنْ مِنْهُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ﴾ دواىى خوا تۆ و مۇسلمانان سەرئەخا بەسەر
ئەواندا و توانا بەئىو ئەدا، ئەگەر جارى تر بگەرپەئەو بۆ لای ناپاكى لەگەل خوا و
لەگەل تۆ، جارى تر خوا توانا ئەداتەو بەئىو و سەر شۆريان ئەكەن، بەو پەنەى جەنگى
بەدر و، خوا ئەزانى بەكارو كردهو ەى پاشەرۆزى بەندەكانى خۆى و چ شتى لەدلىانايە
لەبى باوهرى و ناپاكى ، ەموشتى لەجىگەى شىاوى خۆيا دانەنى، پاداشتى ەمەو كەس
ئەداتەو بەگوپەرەى كردارى خۆيان لەپاداشت و تۆلە، ئىتر ئەى موحەمەد: تۆ نابى بترسى
لەناپاكى ئەو كەسانە بەرەلەت كردون، ئەو ەى تۆ كردووتە بۆ سوودى ئاين كردوتە .
دواىى خواى مەزن لەكۆتايى سورەتە كەدا فەرمان ئەدا كەپۆستە مۇسلمانان و

باوهرداران واز لەدۆستايەتى بى باوهران بەھىن و، ئەفەرمۆى :

إِنَّ الَّذِينَ
آمَنُوا وَهَاجَرُوا وَجَّهَهُمْ وَيَا مَوْلَاهُمْ وَأَنْفُسِهِمْ فِي سَبِيلِ
اللَّهِ وَالَّذِينَ ءَاوَأَ وَنَصَرُوا أَوْلِيَاءَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ وَالَّذِينَ

ءَامَنُوا وَلَمْ يُهَاجِرُوا مَا لَكُم مِّن وَلِيَّتِهِم مِّن شَيْءٍ حَتَّىٰ يُهَاجِرُوا
وَإِنِ اسْتَنصَرُوكُمْ فِي الدِّينِ فَعَلَيْكُمْ النَّصْرُ إِلَّا عَلَىٰ قَوْمٍ
بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ مِّيثَاقٌ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٧٢﴾ وَالَّذِينَ
كَفَرُوا بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ إِلَّا تَفْعَلُوهُ تَكُن فِتْنَةٌ فِي
الْأَرْضِ وَفَسَادٌ كَبِيرٌ ﴿٧٣﴾ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَهَاجَرُوا
وَجَاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ ءَاوُوا وَنَصَرُوا أُولَٰئِكَ هُمُ
الْمُؤْمِنُونَ حَقًّا لَهُمْ مَّغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ ﴿٧٤﴾ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا مِن
بَعْدِ وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا مَعَكُمْ فَأُولَٰئِكَ مِنكُمْ وَأُولَٰئِكَ الْأَرْحَامُ
بَعْضُهُمْ أَوْلَىٰ بِبَعْضٍ فِي كِتَابِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٧٥﴾

﴿ إِنِ الَّذِينَ آمَنُوا وَهَاجَرُوا ﴾ بهراستی که سائیکی نهو تو باوهریان هیناوهو کوچیان
کردوه له نیشتمانی خوین له بهردوستانیه تی و خوشه ویستی خواو پیغمه مر ﴿ ٧٢ ﴾ .

﴿ وَجَاهَدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ﴾ وه کووششیان کردوهو خوینیان
ماندوو کردوه له جهنگدا به دارایی خوین و به گیانی خوین، به دارایی خوین بو
ناماده کردنی چهك و تفاق بو جهنگ، به گیان و لهشی خوین چونه ته نیو گهرمه ی جهنگ
له ریگهی به رزی نایینی خواداو له بهر ره زامه ندی خوا .

پرسیار م وازانراوه کوچ کهران که چونه مه دینه جیگهیان کردنهوه ریژیان گرتن وهك
خوین به بهرگ و خواره ده منی، که واته نه بی کوچ کهران داراییان له کوپوه هیناوه دای
بنین له ریگهی خوادا ؟

وه لآم/ یه که عجار سامانداره کانی کۆچ که رانه مه که دارایی خۆیانان به هه ژاران
موسلمانان نه دا بهر له کۆچ کردیان، دووهم جاریش نیشتمان وجیگه و زهوی و زارو
دارایی خۆیانان به جی هیشت له بهر خوا، بت په رستان سامانه کانیان تالآن کردن، چ شتی
به نرخه و گه وره تره له وه مروف جیگه و زهوی و دارایی خۆی دهست لی هه لبرگی،
هه رشتی له ته مه نی خۆیا نا کۆیان کردبوه وه بۆ خۆیان و خیزانیان به جی بهیلن له بهر
به رزی نایینی خوا .

﴿ وَالَّذِينَ آوَوْا وَنَصَرُوا ﴾ وه که سانیکی نه وتۆ پیغه مه رو هاوړیکانی پیغه مه ریان له
کۆچ که ران له خانوو له جیگه ی خۆیا نا و یاریده یان دان و پزریان دان به سهر خۆیا نا و
منالیا نا، دۆستی نه و که سانه بوون دۆستیان بن و دوژمنی نه و که سانه بوون دوژمنی نه و
کۆچ که رانه بوون ، بۆیه خوی مه زن ناوی نان یاری ده ران .

﴿ أُولَٰئِكَ بَغَضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَغَضَ ﴾ نه و دوو تاقمه له کۆچ که ران و یاریده ران
هه ندیکیان دۆست و خۆشه ویستی هه ندیکیان له یاریدانی یه کتری و میرات له یه که گرتن،
به جوړی کۆچ که ران و یاریده ران له پاش مردن میراتیان له یه که نه گرت و خزمه کانیان
میراتیان لی وه رنه نه گرتن باوه کو باوه داریشبو نایه به مه رجی کۆ: یان نه کردایه .

﴿ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَلَمْ يُهَاجِرُوا مَالَكُمْ مِنْ وَلَا يَتَّبِعُهُمْ مِنْ شَيْءٍ حَتَّى يُهَاجِرُوا ﴾
وه که سانیکی نه وتۆ باوه ریان هینا وه کۆچیان نه کردوه بۆ ئیوه نیه سهرداری کردن و میرات
گرتیان هیچ شتی هه تا کۆچ نه که ن له مه که و نه یه دن بۆ مه دینه و میراتی ئیوه ییش به وان
نادری .

﴿ وَإِنْ أَسْتَضْعِرُّوكُمْ فِي الدِّينِ مِنْ فَعَلَيْكُمْ النَّصْرَ ﴾ وه نه گهر نه و که سانه موسلمان
بوون و کۆچیان نه کردوه داوای یارمه تیان له ئیوه کرد له سهر دوژمنانیان له کاروباری
نایینداو بۆ پاراستنی خۆیان و نایینیان له جهنگی بت په رستاندا و داوای کۆمه کیان
له ئیوه کرد، دوا یی ئیو یسته له سهر ئیوه یارمه تی نه وان بدهن و کۆمه کیان پی بکه ن .
به راستی نه و که سانه باوه ریان هینا وه کۆچیان نه کردوه به نه ندانی له کۆمه لگای
نیسلام نازمیرین، هیچ مافیکیان نه له موسلمانانی وه رگرن له میرات و دهست که وت،

ته فسیری زمانکۆیی

چونکه نهوان هاورپیه تی بت پهرستانیان هه لبراردوو به سهر موسلماناندا . به لام نه گهر دهست در یژی کرایه سهریان له بهر ئاین و پروایان، بت پهرستان هه ولیان ئه دا له ئیسلامه تی وهریانگیر و بیانکه نه وه به بت پهرست، پیوسته له سهر کۆچکهران و یاریده زان یارمه تی نهوان بدن هه رله بهر نه وه به ته نها، چونکه پیوسته له سهر هه مو که سی پشتی برای ئاینی خوی بگری با گونا هباریش بی به گویره تی توانا .

﴿إِلَّا عَلَىٰ قَوْمٍ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُم مِّيثَاقٌ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ﴾ مه گهر نهو یاریدانه تی ئیوه بو نهوان له سهر دژی تاقمی بی له نیوان ئیوه نهواندا پهیمانی ناشته وایی هه بی، نه و کاته دروست نیه بو ئیوه یارمه تی نهوان بدن له دژی نه و تاقمه، له بهر نه وه تی دهستان نه دا وه ته جهنگ و، خوا به وشته ئیوه بیکه له ناشتی وله جهنگ نه تی بینی .

له پاشا خوی مه زن باسی چۆنیه تی بی با وهرانمان بو نه کا له نیوان خویاناو نه فهرموی :
﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِعَهْدِهِمْ أُولَٰئِكَ بَعْضٌ إِلَّا تَفْعَلُوهُ تَكُنْ فِتْنَةٌ فِي الْأَرْضِ وَفَسَادٌ كَبِيرٌ﴾
وه که سانیکی نه و تو با وهریان نه هیتاوه هه ندیکیان دوست و سه رپهرشتی که ری هه ندی تریان له میرات و یارمه تی دانی یه کتری، نه گهر ئیوه نه وشته تی من فهرمانم پیداون ئیوه نه یکه له دۆستایه تی و په یوه ست و یارمه تی دان له گهل یه کتری بی با وهری و ناشوب پهیدا نه بی له نیو زه ویدا و بی با وهری و سته م به هیز نه بی و په ره نه سین و با وهر په ئاین کز نه بی و خراپه ی گه وره سهر هه لئه دا له کوشتن و تالان و چه و سانه وه و بلاو بونه وه تی گونا هو خوا نه په رستن .

خوی مه زن هو نه کاته وه بۆلای باسی کۆچ که ران و ئاریده ران و باسکردن و ناو بردن با به چاکه و نه فهرموی:

﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ وه که سانیکی نه و تو با وهریان هیتاوه و کۆچیان کردوو له مه که وه بو مه دینه و جیگه ی خویانیان به جی هیشه وه خویانیان ماندو کردوه بو جهنگ و کۆششیان کردوه به دارایی و به له شی خویان له رپگه ی به رزی ئاینی خوا دا .

﴿وَالَّذِينَ آوَوْا وَنَصَرُوا أُولَٰئِكَ هُمُ الْمُؤْمِنُونَ حَقًّا لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ﴾
وه که سانیکی نه و تو با وهریان هیتاوه و جیگه ی پیغه مهر و هاورپیکانی پیغه مهریان

كردوه تهوه له مه دینهو یارمه تیان داو له چنگی بت په رستان و شتی تردا، نه وانه نه و که سانهن باوه ریان هیئاوه به باوه ری راستی و بیگومان، باوه ریان په ره پیدا به به خشیینی سامان و گیانی خویشان له ریگه ی خوادا، بزیان هدی له خوشبون له گوناوه کانیا و بزیشیا هدی روزی و خواره مه نی پاک و بی رنج و بی نازار له به هشت وله جیهاندا .
خوای مدزن له نایه تی (۷۲) ی نه م سوره ته دابه و رستانه ی پیشو باسی کۆچ که ران و یاریده رانی کرد بو نه وه ی رونی بکاته وه پیوسته له سه ر هه مو و موسلمان ی به رانه ر به یه کتری پشتی یه کتری بگرن، له م نایه ته ی دوو ایدا باسه که یان دوویات نه کاته وه بو نه وه ی چاکه یان باس بکاو رونی بکاته وه نه وه ی بوی ناماده کردون له لای خو ی له ی خوشبون له خراپه یان وله پاداشتی گه و ره له پاشه رپوژدا .

﴿ وَالَّذِينَ آمَنُوا مِنْ بَعْدِ ﴾ وه که سانیک ی نه و تو باوه ریان هیئاوه له دووای کۆچ که ران و یاریده رانی پیشو، له دوای ناشته وایی حوده ییبه .

﴿ وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا مَعَكُمْ فَأُولَئِكَ مِنْكُمْ ﴾ وه کۆچیان کردوه خو یان ماندوو کردوه و کۆششیا ن کردوه له گه ل ئیوه به دارایی و به گیانی خو یان، دوایی نه و تاقمه له ئیوه و باوه رداران وینه ی ئیوه. نه ی کۆچ که ران و یاریده ران پیوسته ئیوه ی یارمه تیان بده به یی که نم و کوری، نیتز باله دوای ئیوه باوه ریان هیئای .

﴿ وَأُولُوا الْأَرْحَامِ بَعْضُهُمْ أَوْلَى بِبَعْضٍ فِي كِتَابِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴾ وه که سانیک ی نه و تو خاوه نی خزمایه تی یه کترین له پشتا هه ندیکیان شایسته و چاکترین بو هه ندیکیان له میرات گرندا که رونکرا وه ته وه له فخرماندان له نامه ی خوادا بو به شکردنی میرات، به و رسته یه ناوه رۆکی نایه تی (۷۲) ی نه م سوره ته که کۆچ کردن نه یته هوی میرات گرتن گوررا به وه ی که خزمایه تی هوی میرات گرتنه به ته نها، به جوری رون کرا وه ته وه له نامه و ده ستوریه کاندا و له سوره تی نیساندا به راستی خوا به هه موشتی نه زانی هه مو شتی له جیگه ی شیاوی خو یا دانه نی که له مه و به ر به هوی میرات گرتن له ئیسلامدا کۆچ کردن بو یه که م جار ، له دواییدا هوی میرات گرت نگوررا به خزمایه تی .

کۆتایی به ته و او بونی نه م سوره ته هات به یارمه تی خوا له ۲۹ / ۹ / ۱۹۹۹

به رامبه ر به ۱۹ / جمادی دووهه م سالی (۱۴۲۰) ی کۆچی

﴿﴾ سورہ تی تہوبہ ﴿﴾

لہ مہدینہ ہاتوتہ خوارہوہ، ہندیٰ لہ زانیان تہلین: جگہی نایہ تی (۱۲۸) و نایہ تی (۱۲۹) لہ کوتابی نہو سورہ تہدا لہ مہ کہ ہاتونہ تہ خوارہوہ. ژمارہی نایہ تہ کانی (۱۲۹) نایہ تن.

نہو سورہ تہ (۱۳) ناوی ہدیہ: ۱- (التوبہ) لہ بہر نہوہی لہ م سورہ تہدا ہدیہ باسی وەر گرتی پەشیمان بونہوہی باوہرداران لہ لایەن خواوہ ۲- (براءة) بہ مانا بیژاری خواو پیغمەر لہ بت پەرستان. ۳- (المستغشية). بہ مانا بیژاری دووری لہ دوو پروان. ۴- (اليحوث) باسی ہہوالی دوو پروان تہ کا. ۵- (المبغثرة) بلاو تہ کاتہ ہہوال و بہ سەرہاتی دوو پروان. ۶- (المنقرة) قہدہغہ تہ کاشتی لہ دلی بت پەرستانایہ. ۷- (المثيرة) بہرپا تہ کا بین نابرووی و خراپہی دوو پروان. ۸- (الحافرة) کون تہ کا دلی بی باوہران. ۹- (المخزية) نابروہری بین باوہرانہ. ۱۰- (الناضحة) دەر خدری خراپہی دلی دوو پروانہ. ۱۱- (المنكلة) تہمی کەری دوو پروانہ. ۱۲- (الدّممة) لہم سورہ تہدا ہدیہ لہ ناوچونی دوو پروان. ۱۳- (سورة العذاب) باسی سزای بین باوہران تہ کا.

ہاورپکانی پیغمەر ﴿﴾ بہ تاییہ تی و خوینہوارانی قورئان بہ گشتی پیک ہاتوون لہ سەر فریدانی رستہی (بسم الله الرحمن الرحيم) لہ سەرہتای تہم سورہ تہدا لہ یہ کەم کاتی ہاتنی خواوہوہیدا، لہ بہر نہوہی تہم سورہ تہ ہاتوہ تہ خواوہوہ بۆلابردنی ناسایش و لابردنی پاراستنی بت پەرستان و بہرپا کردنی جہنگ، تہو رستہ یەش شایستہی دۆستایہ تی و ناشتیہ کہ دووجار بہزہی و میہرہبانی خوی تیدا بیژراوہ لہو کاتہی جہنگدا تہو رستہ یہ نہ بیژراوہ، ہندیٰ لہ زانیان تہلین: تہو سورہ تہو سورہ تی تہلئہ نفال یەک سورہ تن، چونکہ ناوہرۆکی ہەردوکیان پەییوہندی تہواویان بەیہ کەوہ ہدیہ، لہ بہر نہوہی تہلئہ نفال باسی بہستنی پەیمان تہ کا، تہم سورہ تہ باسی تیکدانی پەیمان تہ کا، بۆیہ لکاوہ بہ سورہ تی تہلئہ نفالہوہ.

تہفسیری زمانکۆبی

پنجهمه به ﴿١٠﴾ له شه شه سالی کۆچیدا په یمانی ناشتی به ست له گهل قورپه یشیه کان له سهر نه وهی بۆ ماوهی (۱۰) سال جهنگ له گهل یه کتری نه کهن، ههر هوزو که سی ئاره زوی هاوپه یمانی له گهل پنجه مهر به ستی رینگه ی پی نه گیرئ، ههر که سیکش پی خۆشبو بچینه نیر په یمانی قورپه یشیه وه قه ده غه ی نه کړئ، بهو بۆنه وه هوزی خوزاعه بونه هاوپه یمانی پنجه مهر ﴿١١﴾ هوزی به نو به کر چونه نیو په یمانی قورپه یشیه کان. له سالی هه شته می کۆچیدا قورپه یشیه کان په یمانه که یان شکاندو کۆمه کی هوزی به نو به کریان به پیاوو به چه که له کاتیکدا جهنگیان کرد له گهل هوزی خوزاعه، زۆر که سیان له هوزی خوزاعه ی هاوپه یمانی پنجه مهریان کوشت، هاواریان بۆ پنجه مهر هیناو چونه خرمه تی پنجه مهر له سالی هه شته می کۆچیداو (۱۰) هه می مانگی ره مه زان چوه دهره وه مه که ی داگیر گرت عهر به کان هه ندیکیان موسلمان بوون، هه ندیکیان مانه وه له سهر پت په رستی و شکاندنی په یمان نه وانه له لایه که وه، له لایه تره وه بت په رستانی عهر به له سهر خوو رهوشتی خویان به رده و امبوون، به روتی نه سورانه وه بهم لاو به ولای خانه ی خوادا و فیکه یان نه کیشاو چه پله یان لی نه دا، نه و کرده وه پیسانه نازاری زۆری دلی پنجه مهریان نه داو شایانی ریزی خانه خوانه بو، بۆیه نه بو به کری کرد به پیشه وای چه ج که ران، له سالی نۆه می کۆچیدا له کاتی چوونی نه بو به کر نه و سوره ته هاته خواره وه، ناموزاکه ی خوی عه لی کوری نه بو تالیبیشی ناردو فه رمانی پیدا نه و سوره ته بخوینیته وه به سهر ناده میزادا له رۆزی چه جی گه وره داو به وان رابگه یه نی له مه و پاش قه ده غه یه به روتی چه ج کردن، بت په رستان نابی چه ج بکه ن. بۆیه خوای مه زن فه رموی:

بَرَاءَةٌ مِّنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ إِلَى الَّذِينَ عَاهَدْتُمْ مِّنَ الْمُشْرِكِينَ ۖ
فَسِيحُوا فِي الْأَرْضِ أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ وَاعْلَمُوا أَنَّكُمْ غَيْرُ مُعْجِزِي
اللَّهِ وَأَنَّ اللَّهَ مُخْزِي الْكَافِرِينَ ۚ وَأَذِّنْ مِّنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ ۚ

ته فسیری زمانکوی

إِلَى النَّاسِ يَوْمَ الْحَجِّ الْأَكْبَرِ أَنَّ اللَّهَ بَرِيءٌ مِنَ الْمُشْرِكِينَ
وَرَسُولُهُ فَإِنْ تُبْتُمْ فَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ وَإِنْ تَوَلَّيْتُمْ فَأَعْلَمُوا
أَنْكُمْ غَيْرُ مُعْجِزِي اللَّهِ وَبَشِّرِ الَّذِينَ كَفَرُوا بِعَذَابٍ أَلِيمٍ
﴿٣﴾ إِلَّا الَّذِينَ عَاهَدْتُمْ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ثُمَّ لَمْ يَنْقُصُوكُمْ
شَيْئًا وَلَمْ يُظَاهِرُوا عَلَيْكُمْ أَحَدًا فَأَتِمُوا إِلَيْهِمْ عَهْدَهُمْ إِلَى
مُدَّتِهِمْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِينَ ﴿٤﴾

﴿براعۃ من اللہ ورسولہ إلى الذین عاہدتم من المشرکین﴾ بیزاری و بچرانندی پیمان
و نہماندانی پاراستن له خواہو له فروستادهی خواہو بولای کہ سانیکی نہوتو پیمانیان
بہستوہ له گہلیان له بت پەرستان.

یانی خوی مہزن بلاوی کردو تہوہ کہ خواہ پیغمہر بیزارن له بت پەرستان، دوستی
بت پەرستان له نیو دورگہی عہدہا برستی بہ جہنگ کردن له گہلیان ہتا ہموویان
موسلمان نہبن.

﴿فَسِحُّوا فِي الْأَرْضِ أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ﴾ دواہی نیوہی موسلمان بلین بہ بت پەرستان برون
بہ نیو زہویدا بہی و ہی و بہی ترس و ہاتو چو بکہن بو ماوہی چوار مانگ، له پاش نہو
ماوہیہ نہ گہر موسلمان بوون رزگاریان بووہ له ہردوو جیہاندا بہختیاری بو نہوانہ،
نہ گہر ہر ہردوہا من لہ سہر بی باوہری پاداشتہ کہیان کوشتہ له جیہانداو سزای زور
سہختہ له پاشہ روژداو کاتی را کردنیان له کیس نہ چی.

﴿وَأَعْلَمُوا أَنْكُمْ غَيْرُ مُعْجِزِي اللَّهِ وَأَنَّ اللَّهَ مُخْزِي الْكَافِرِينَ﴾ وہ نیوہ بزائن بہراستی
نیوہ پہکی خوا ناخنن له سزای خوا دہرچونتان نیہ ہرچہندہ ماوہیہ مؤلہتتان بدری وہ

تہفسیری زمناکری

بە راستی خوارسوا ئەکا بێ باوەران لە جیهاندا بە کوشتن و لە پاشە پۆژدا بە سووتانی ناگری دۆزەخ.

زانایان لە بۆ دیاری کردنی ئەو چوار مانگە بیران جیاوازه. هەندیکێتان ئەلین: بریتین لە مانگی شەوال. زیل پەغیدە. زیل حەجە. موحەرەم، چونکە ئەم سورەتە لە مانگی شەوالدا ھاوتە خوارەو، هەندێ تریان ئەلین: ئەو چوار مانگە دەست پێ ئەکا لە دەھەمی مانگی زیل حەجەو کۆتایی پێ دێ لە کۆتایی دەھەمی مانگی رەبیعی یەكەمدا، چونکە گەیانندی ئەو نایەتە بە ئادەمیزاد لە پۆژی دەھەمی مانگی زیل حەجەدا بوو، لەبەرئەوەش کاتێ ئەو سورەتە ھاو خوارەو پێغەمەر ﴿ﷺ﴾ عەلی ئاموزای خۆی نارد بە سواری ھوشرەکە ی پێغەمەر ﴿ﷺ﴾ کە ناوی (البعضاء) بوو ھەتا ئەو سورەتە لە کاتی حەجدا بخوێنیتەو بەسەر کەج کەراندا، لەوێ بەر پێغەمەر ﴿ﷺ﴾ ئەبو بەکری نارد ھەتا بێ بە کار بە دەستی حەج کەران، کاتێ عەلی بینی ووتی کراوی بە کار بە دەستی حەج کەران یا کارئ تەرت پێ سپێ دراو؟ عەلی ووتی: کاری تەرم پێ سپێ دراو، لەوێ پاش ئەبو بەکر لە پۆژی ھەشتەمی زیلحەجەدا ووتاریکی خوێندەو بەسی چۆنیتە حەج کردنی کرد، لە پۆژی دەھەمی مانگی زیل حەجەدا لەلای جومرە توالعەقەبەدا عەلی ھەلسایە پێ ووتی: ئەو ئادەمیزاد: من پەوانە کراوی پێغەمەر بۆلای ئێو، ووتیان، بە چ شتیکەو؟ (٢٠) نایەت یا (٤٠) نایەتی بەسەردا خوێندەو، لە دوایدا ووتی: فەرمانم پێدراو بە چوارشت: دوای ئەم سائە پێویستە ھیچ بێست پەرستی نزیکی خانە ی خوا نەکەوێ، بە روتی حەج نەکری. ناچیتە ئێو بەھەشت جگە ی موسلمانان.

ئەو کەسانە ی پەیمانان لە گەڵ پێغەمەر بەستوێ ماوێ کە ی خویان بەسەر بێ بە بێ ترس و بە بێ ھەیی.

پرسیار/ فەرماندان بە جەنگ لەو نایەتەدا لە گەڵ بێ پەرستان ھەتا باوەر نەھێن چۆن دژایەتی نە لە گەڵ نایەتی (٢٥٦) ی سورەتی ئەلبەقەرە کە ئەفەرموی: (زۆر لە ئاینیدا نیە) یا لە گەڵ نایەتی (٩٩) ی سورەتی یونس ئەفەرموی: (نایا تۆ زۆر زەنگ ئەکە ی لە ئادەمیزاد ھەتا باوەر بھێن). بە راستی ئایینی ئیسلام نایینی ناشتێ نەك ئایینی جەنگ؟

تەفسیری زمانکۆبی

ولهلام/ بهلئ: ئایینی ئیسلام زور له کەس ناکا باوەر بهیئ. بهلام بانگ ئەکا بۆلای
 ئاین به نەرمی و به دانانی بەلگه. ئەوەندە هەیه کاتی بهیئ سوود گەشت ئیسلام له
 هەندئ کاتی تایبەتدا داوا ئەکا له بی باوەران باوەر بهیئ، ئەبی بزانی که بت پەرستان
 له نیو دورگە ی عەرەبدا لهو کاتەدا بووبون به ستونی پینچەم و خۆره بۆ دانیشتوان و
 کۆمەلگای ئیسلامی تازه بی گەشتوو، هەر له بهر ئەوانه فەرمانی خوا له واندان کوشتنه یا
 باوەر هێنانه، ئەو فەرماندانەش به تایبەتی هەر بۆ بت پەرستانی نیو دورگە ی عەرەبه، له
 ئایەتی (٢٥٦) ی ئەلبەقەرەدا ئەو باسه تیپەر بووه.

﴿وَأَذَانٌ مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ إِلَى النَّاسِ يَوْمَ الْحَجِّ الْأَكْبَرِ﴾ وه راگەیانندنه له خوا و له
 پیغه مەری خواوه بۆلای ئادەمیزاد له رۆژی حەجی گەورەدا که رۆژی چەژنی قوربانە،
 بۆیهش گەورەیه چونکه لهو رۆژەدا حەج و زۆربە ی کارەکانی کۆتایی پێ هاتوو، وهك
 وهستانی عەرەفهو تەواف و سەرتاشین و فریدانی بەرد بۆ جومرە تولعه قەبه. با ئەوهشی
 بزانی عەمره کردن پێ ئەوتری: حەجی بچوک.

زانایان بیران جیاوازه له بۆ دیاری کردنی ئەو رۆژه: هەندیکان ئەلین: رۆژی
 عەرەفه ی نۆهەمی مانگی زیل حیحەیه، هەندئ تریان ئەلین: رۆژی چەژنی قوربانە که
 دههەمی مانگه.

﴿أَنَّ اللَّهَ بَرِيءٌ مِنَ الْمُشْرِكِينَ وَرَسُولُهُ فَإِنْ تُبْتُمْ فَهُوَ خَيْرٌ لَكُمْ﴾ رایان گەیانده به راستی
 خوا بێزاره له بت پەرستان و پەیمانی ئەوان، وه تیراوی خواش لهوان بێزاره، پێویسته
 بزانی جاری تر پەیمانان بۆ ناگەرێتهوهو رێزیان لی ناگیرئ، دوا ی ئەگەر پەشیمان ببنهوه
 له بت پەوستی و له ناپاکی و به راستی مۆسلمان بین، دوا ی ئەو گەرانهوه بانه له بت
 پەرستی چاکتره بۆ ئیوه له بەردوام بونتان له سەر بی باوەری، دوا ی هەموو مافیکی
 مۆسلمانان ئەدریئ و گیان و داراییتان پارێزراو ئەبی و ئەچنه بهههشتهوهو له سزای
 ناگری دۆزهخ رزگارتان ئەبی.

﴿وَإِنْ تَوَلَّيْتُمْ فَأَعْلَمُوا أَنَّكُمْ غَيْرُ مُعْجِزِي اللَّهِ﴾ وئہ گہر ئیوہ پشت بکہنہ پەشیمان بوونہوہ واز لہ بی باوہری نہہین، دواپی ئیوہ بہراستی پەکی خوا ناخەن و رینگە لہ خوا ناگرن و ناتوانن لہ دەست خوا راکەن.

﴿وَبَشِّرِ الَّذِينَ كَفَرُوا بِعَذَابٍ أَلِيمٍ﴾ وەتۆ موزدە بدە بە کەسانیکی ئەوتۆ باوہریان نہہیناوہ وەخەفەتیاں بدەری بە سزایەکی نازاردەر لہ پاشە روژدا .

پاش ئەوہی خواپی مەزن مۆلەتی بت پەرستانیدا ھەتا کۆتایی چوار مانگ لہ گەل ئەو کەسانە پەیمانی موسلمانانیاں شکاندوہ و ناپاکیان کردوہ لہ گەل موسلمانانا، لہ ناوہروکی ئەو فەرماندانە دەرئەکا لہ نیو بت پەرستانا کۆمەلێ پەیمانیان ھەبە لہ گەل موسلمانانداو تێکیان نہداوہ، ئەوانە مۆلەتیاں ئەدری بە کۆتایی ماوہیہ بۆیان دیاری کراوہ وینە ی ھۆزی کەنانە کە ماوہی پەیمانەکیان نۆ مانگی مابوو، بۆ پیغمەر ھەبە مۆلەتیاں بدا ھەتا کۆتایی ئەو مانگە، وەک خوا ئەفەرموی:

﴿إِنَّ الَّذِينَ عَاهَدْتُمْ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ثُمَّ لَمْ يَنْقُصُواكُمْ شَيْئًا﴾ مەگەر بہراستی کەسانیکی ئەوتۆ ئیوہ پەیمانتان بەستیی لہ گەلیان لہ بت پەرستان، لہ پاشا ھیچ شتی لہ مەرجهکانی ئەو پەیمانەیان کەم نہ کریتەوہ، پەیمانەکیان بردیتە سەر و تێکیان نہدای و کەسیان لہ ئیوہ نہکوشتیی و نازاری ئیوہیان نہدای .

﴿وَلَمْ يَظَاهَرُوا عَلَيْكُمْ أَحَدًا﴾ وەیاریدە ی ھیچ کەسیکیان نہدای لہ دوژمنانی ئیوہ و لہ دژی ئیوہ بە چەک و تەفاق و سەربازو ھەوال بردن، وینە ی ئەوانە یاریدە ی ھۆزی بەن بەکریاندا لہ دژی ھۆزی خوزاعە ی ھاوپەیمانی ئیوہ.

﴿فَاتِمُوا عَلَيْهِمْ عَهْدَهُمْ إِلَىٰ مُدَّتِهِمْ﴾ دواپی ئیوہ تەواو بکەن بۆلای ئەو کەسانە پەیمانەکیان ھەتا کۆتایی ماوہی دیاری کراوی ئەو پەیمانە، وینە ی ھۆزی کەنانە، لہ ماوہی پەیمانەکیان نۆ مانگی مابو، دواپی پیغمەر ﴿ﷺ﴾ ئەو پەیمانە ی بۆ تەواو کردن.

﴿إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِينَ﴾ بہراستی خوا خوشی ئەوی ئەو کەسانە خویان ئەپارێزن لہ گوناھو لہ شکاندنی پەیمان و خراپەکانی تر.

لہ پاشا خوی مہزن فہرمانی خوی رون نہ کاتہوہ بز بت پەرستان دوی کوتایی
 پدیمانہ کہیان، خوی مہزن لہ نایہ تی پیشوودا مؤلہ تی نہو بت پەرستانہی دا کہ
 پدیمانہ کہیان پاراستبوو ہتا کوتایی پدیمانہ کہیان. مؤلہ تی نہو بت پەرستانہی دابوو
 پدیمانیان بہستیو لہ گہل موسلمانان. لہ پاشانا پاکیان کرد لہ گہلیان ہتا کوتایی نہو
 ماوہیہ لہ مانگہ ریزدارہ کاندہ کہ بریتہ لہ (۵۰) رۆژ. مؤلہ تی نہو بت پەرستانہی دا بہ
 پدیمانیکہوہ نہ بہستیوون ہتا کوتایی جوار مانگ بز رون کردنہوہی نہو شتانہ خوا
 نہ فہرموی:

فَإِذَا أَنْسَلَخَ الْأَشْهُرَ الْحُرُمَ
 فَاقْتُلُوا الْمُشْرِكِينَ حَيْثُ وَجَدْتُمُوهُمْ وَخُذُوهُمْ وَأَحْصُرُوهُمْ
 وَأَقْعُدُوا لَهُمْ كُلَّ مَرْصِدٍ إِن تَابُوا وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ
 وَآتَوْا الزَّكَاةَ فَخَلُّوا سَبِيلَهُمْ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٥﴾
 وَإِنْ أَحَدٌ مِنَ الْمُشْرِكِينَ اسْتَجَارَكَ فَأَجِرْهُ حَتَّى يَسْمَعَ
 كَلِمَ اللَّهِ ثُمَّ ابْلِغْهُ مَا مَنَعَكَ ذَلِكَ بَأْنَهُمْ قَوْمٌ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٦﴾
 كَيْفَ يَكُونُ لِلْمُشْرِكِينَ عَهْدٌ عِنْدَ اللَّهِ وَعِنْدَ
 رَسُولِهِ إِلَّا الَّذِينَ عَاهَدْتُمْ عِنْدَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ فَمَا
 اسْتَقَمُّوا لَكُمْ فَاسْتَقِيمُوا لَهُمْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِينَ
 ﴿٧﴾ كَيْفَ وَإِنْ يَظْهَرُوا عَلَيْكُمْ لَا يَرْقُبُوا فِيكُمْ إِلَّا

تہ فہرمانی زمانہ کزی

وَلَا ذِمَّةٌ يُرْضُونَكُمْ بِأَفْوَاهِهِمْ وَتَأْبَىٰ قُلُوبُهُمْ وَأَكْثَرُهُمْ

فَاسِقُونَ

﴿ فَإِذَا أُنْسِلَخَ الْأَشْهُرُ الْحُرُمُ ﴾ دوايي کاتي مانگه رڙداره کان کڙتاي پئ هات که رهوا کرابو لهو مانگاندها به سه ره به ستي هاتو چؤ بکن که له (۱۰) دهی مانگی زیل حیجه وه دهست پئ نه کا هتا دهه می ره بیعی مانگی یه کهم، هندئ له زانایان نه لئین: نهو مانگانه بریتین له مانگی ره جه ب. زیل قه عیده. زیل حیجه. موچه ره م.

﴿ فَأَقْتُلُوا الْمُشْرِكِينَ حَيْثُ وَجَدْتُمُوهُمْ ﴾ دواپی نیوه نهو بت په رستانه په یمانیان داوه به نیوه شکاندویانه بیان کورنله هر جیگه یه نیوه نهو اتان دهست کهوت له مه که دابن یا له دهره وهی مه که بن؟

﴿ وَخَذَهُمْ وَأَخْصَرُهُمْ وَأَقْعَدُ وَآلَهُمْ كُلَّ مَرْصِدٍ ﴾ وەئێوە ئەو بت پەرستانە بگرن بە دیلی و بەندیان بکەن و مەیهێنن بسورپێنەووە بەملاولای خانەیی خوادا، مەیهێنن بچنە دەرەووە ئێوە دانیشن بۆیان لە هەموو جێگەیە کەووە دێن و ئەرزەنە دەرەووە ئەگەر موسڵمان نەبوون یا کۆچیان نەکردبێ لە ئێو دورگەیی عەرەب بەر لە کۆتایی هاتنی ئەو ماوێە بۆیان دیاری کراوە .

﴿ فَإِنْ تَابُوا وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ فَخَلُّوا سَبِيلَهُمْ ﴾ دوايي نه گهر نه وان په شيمان بوونه وه به دهر برپني په شيمانه تي خوږيان، بهر له کوټايي نه و ماوويه بزيان دانراوه، دروشمي نيسلامييان بهر زکرده وه و نوږته کانيان بهر پا کردو زه کاته کانيان دا به هه ژاران، دوايي نه گهر نه وانه يان کرد بهر ه لايان بکه و نيوه رڼگيان بوچول بکه و دهستييان بو دريژ مه که و باوه ردارن وه ک نيوه.

﴿إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ بەراستی خوا لی خوشبونی زۆرۆه بو ئەو کەسانە وازیان لەبێ باوەری هێناوە و موسلمان بوون و ئەبوری لە گوناھەکانیان، بەزەبی زۆرو میهرەبانە بو دۆستانی خۆی و بو ئەوانە پەرستنی بو ئەکەن.

تہ فسیری زمنا کوئی

﴿وَإِنْ أَحَدٌ مِنَ الْمُشْرِكِينَ اسْتَجَارَكَ فَأَجِرْهُ حَتَّى يَسْمَعَ كَلَامَ اللَّهِ﴾ وەئەگەر یەكێ لە
بت پەرستان پەنای بۆ تۆ هێناو داواى بێ نازاردانى كرد، دواى پێویسته تۆ پەنای بدهی
هەتا ئەو كەسە فەرمودەى خوا كە قورئانە ئەى بیسى. یانی ئەگەر یەكێ لەو بت
پەرستانە كەمن فەرمانم داوه بە تۆ بیکوژى پەنای هێنا بۆلای یەكێ لە موسلمانان پێویسته
لەسەریان پەنای بدهن و خۆى و دارایی ئەو بپاریزن هەتا فەرمودەى خوا ئەبیسی و بۆى
دەرئەكەوێ پاداشتی باوەر هێنان و سزای بێ باوەرێ چۆنە، دواى داواى باوەر هێنانى لى
بکەن بە ئامۆزگارى شیرین و ووتەى نەرم، ئەگەر وەری گرت وەك موسلمان تەماشای
ئەكړێ، ئەگەر وەری نەگرت نابێ ئێوه بیکوژن.

﴿ثُمَّ أبلغه مأمَنَهُ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَعْلَمُونَ﴾ لە باشا كە باوەرێ نەهێنا تۆ ئەو كەسە
بگەیهنە بە جینگەیه كە لەو جینگەیه‌دا ترسی كوشتنى نەبێ و بچەسپێتەوه، لەپاشا ئەگەر
ویستت جەنگى لەگەڵ بكە، ئەو پانادانە بەهۆى ئەووەیه بە راستى ئەو كەسانە تاقمێكن
نازانن ئیسلام چۆنەو یاسای ئیسلام لەو بارەوه چۆنە؟ فەرمودەى خویان نەبیستەو پەنایان
بدهن هەتا ئەیزانن و ئەى بیسن.

هەندێ لە زانایان ئەلێن: دروستە بۆ مسلمانێ پەنای بێ باوەرێكى جەنگ كەریدا،
بەو مەرجە خراپەیه لە پانادانە كەیا پەیدا نەبێ، وێنەى هەوال بردن بۆ بێ باوەران، بەو
هەوال بردنە جەنگ لەگەڵیان رانەووستێرێ.

كاتێ خواى مەزن فەرمانى دا بە فرێدانی پەیمان بۆلای بت پەرستان، رونی ئەكاتەوه بۆ
ئەو كەسانە دەرکەوتروە لەوانەوه ناپاکی، فەرمانیشى دا بە كۆتایی پەیمانى ئەوانە
پەیمانەكەیان شكاندەوه ئەفەرموێ:

﴿كَيْفَ يَكُونُ لِلْمُشْرِكِينَ عَهْدٌ عِنْدَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ﴾ چۆن ئەبێ و چۆن ئەتوانرێ بۆ بت
پەرستان لای خواو لای ئێردراوى خوا. یانی پەیمانى خواو پێغەمەر بۆ ئەو كەسانە نابێ لە
كاتێكا ئەوان ناپاکی بكەن و پەیمان بشكێنن، ئەو رێستەیه تەواو كەرى ناوەرێكى مانای
(١) ی ئەم سوره‌تەیه، هەموو كاتێ پەیمانى خواو پێغەمەر بۆ بێ باوەران نیه.

﴿إِلَّا الَّذِينَ عَاهَدْتُمْ عِنْدَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ﴾ مه گهر بۆ که سانیکی ئه و تو ئیوه په یمانتان له گهل به ستبون له لای نه و مزگه و ته ریزداره، وینه ی هۆزی به نو نه زرو به نو که نانه له رۆزی حوده ی بیه دا، نه و رسته یه ته و او کهری مانای ئایه تی (۴) ی نه م سوره ته یه.

﴿فَمَا اسْتَقَامُوا لَكُمْ فَاسْتَقِمُوا إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِينَ﴾ دوا یی هه تا نه و که سانه راوه ستاون بۆ سودی ئیوه له سه ر په یمانه که یان ئیوه چاودریان بکه ن نه گهر ناپاکیان نه کرد، دوا یی ئیوه یش له سه ر په یمانی خوتان به رده وامن. به راستی خوا خوشی نه وئ که سانی خوپاریزن له بی فهرمانی خوا و په یمان نه پاریزن و ناپاکانی خوش ناوی.

﴿كَيْفَ وَإِنْ يَظْهَرُوا عَلَيْكُمْ لَا يَرْقُبُونْ فَيْكُمْ إِلَّا وَلَا ذِمَّةٍ﴾ چون نه بی په یمان له گهل ئیوه و نه وانا بمیتی، نه گهر نه و بی باوه رانه ده ستلآت پهیدا بکه ن به سه ر ئیوه و نه وانا چاوه رانی نه وه ناکه ن له ئیوه دا هه بی هاو سویندی و خزمایه تی، چاوه رانی نه وه یش ناکه بۆ دوزمنیه تی کردن له گل ئیوه په یمان و مافی بۆ ئیوه دابین.

﴿يَرْضَوْنَكُمْ بِأَفْوَهِمْ وَتَأْبَى قُلُوبُهُمْ﴾ نه و بی باوه رانه ئیوه دلخوش نه که ن و رازیان نه که ن به ده میان و به رواله ت باوه ر نه هین و په یمان نه ده ن به ئیوه ، به دلیان باوه ر ناهین و قه ده غه نه که ن نه وه ی به ده م ووتویانه.

﴿وَأَكْثَرُهُمْ فَاسِقُونَ﴾ وه زۆر تر له و که سانه له سنوری خوا لایانداوه و به رده وامن له سه ر بی باروه ری خویان، که میکیان له بهر به دناوی و بی ئابروی خویان نه پاریزن له شکاندن ی په یمان .

خوا ی مه زن له و ئایه ته دا باسی خراپه ی بی باوه رانی کردوه به سی شت.

۱- دل پیسی و بی باوه ری و بی باوه تی و درنده یی، چونکه نه گهر ده ستلآت پهیدا بکه ن به سه ر موسلماناندا هه مو شتیکی خراپ له گهل یان نه که ن و بیر له مرو قایه تی و په یمان و خزمایه تی ناکه نه وه .

۲- به دوو رووی ، نه و که سانه به زمان شتی دهر نه برن و له دلیانا شتی تر هه یه ، چ شتی بی و له و کاره و له و ره وشته خراپتر بی ؟.

۳- ناویان نه بری به وهی له سنور ده چوون .. هه رکه سی نهو شتانه ی تیدا بی و فه رمان نه دری به سه ریا به گرانتر و سه خترین سزاو هیچ مافیکیان نادریتی.
پ- بی باوه ران هه مه مویان له سنور ده چوون، چونکه بی باوه ری له سنور ده رونه و زور تریش.

نیز چوون خوا نه فه رموی: نه وانه له سنور ده چوون؟
و- مانای رسته ی ﴿وَ أَكْثَرَهُمْ فَاسِقُونَ﴾ به م جو ره یه: زورتر له بی باوه ران به رده وامن له سه ر بی باوه ری و له سنور ده چوون و چاوه روانی راغوبی وهر گرتیان لی ناگری، که میکیان نه گه رینه وه له بی باوه ری خویان. که واته مه به ست له سنور لادان به رده وامیه له سه ر بی باوه ری و وز نه هینان له بی باوه ری، نهو جو ره ووشانه له قورئاندا زورن.

له یاشا خوی مه زن رونی نه کاته وه نهو کردارانه بی باوه ران نه بکه ن و نه فه رموی:

أَشْتَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ ثَمَنًا قَلِيلًا فَوَسَدُوا
عَنْ سَبِيلِهِ إِنَّهُمْ سَاءَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٩﴾ لَا يَرْقُبُونَ
فِي مُؤْمِنٍ إِلَّا وِلَادَتَهُ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُعْتَدُونَ ﴿١٠﴾
فَإِنْ تَابُوا وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ فَإِخْوَانُكُمْ
فِي الدِّينِ وَنُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿١١﴾ وَإِنْ تَكْثُرُوا
أَيْمَنَهُمْ مِنْ بَعْدِ عَهْدِهِمْ وَطَعَنُوا فِي دِينِكُمْ فَقَتَلُوا
أَيِّمَةَ الْكُفْرِ إِنَّهُمْ لَا أَيْمَنَ لَهُمْ لَعَلَّهُمْ يَنْتَهُوْنَ
﴿١٢﴾ أَلَا نَقْتُلُوكَ قَوْمًا نَكْثُوا أَيْمَنَهُمْ وَهَمُّوا

أَيْمَةَ الْكُفْرِ إِنَّهُمْ لَا أَيْمَنَ لَهُمْ لَعَلَّهُمْ يَنْتَهُونَ
 ﴿١٢﴾ أَلَا تَنْقَلِبُونَ قَوْمًا تَكْثُرُونَ أَيْمَنَهُمْ وَهَكُمُ
 بِإِخْرَاجِ الرَّسُولِ وَهُمْ بَدَّوْكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ
 أَتَخْشَوْنَهُمْ فَإِنَّ اللَّهَ أَحقُّ أَنْ تَخْشَوْهُ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١٣﴾
 قَتَلُوهُمْ يَعَذِّبُهُمُ اللَّهُ بِأَيْدِيكُمْ وَيُخْرِجُهُمْ وَيَنْصُرْكُمْ
 عَلَيْهِمْ وَيَشْفِ صُدُورَ قَوْمٍ مُؤْمِنِينَ ﴿١٤﴾ وَيُذْهِبِ
 غَيْظَ قُلُوبِهِمْ وَيَتُوبُ اللَّهُ عَلَى مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ

﴿١٥﴾

﴿أَشْتَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ ثَمَنًا قَلِيلًا﴾ بت په رستان نه گورنه وه نايه ته کانی قورئان به نرخیکی

که کم که بریتیه له دوا که وتی ناره زوی خرابی خوین، نه وه بوو نه و په یمانه ی به ستبویان
له گهل پیغمهر شکاندیان به خواردنی که نه بسوفیان دهر خواردی دان .

﴿فَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِهِمْ سَاءَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ دواپی نه و بپه رستانه ریگه نه گرن
له ناده میزاد له ریگه ی نایینی خوا و نایه لن بچن بو لای خانه ی خوا په رستن له و خانه یه دا
یاریده ی یه کتریان نه دا به دارایی بو جهنگ کردن له گهل پیغمهر ﴿ﷺ﴾ به راستی نه و بی
باوه رانه خراب کاریکه نه یکه ن له بی باوه ری و تیکدانی په یمان و قه ده غه کردنی ناده میزاد
بو چونی نیو نایینی خوا .

نه و نایه ته به تاییه تی دهر باره ی بپه رستان و خاوه ن نامه کان نه هاتوه ته خواره وه . به لکو
همو نه و که سانه نه گریته وه ناین نه گورن به گویره ی سودو ناره زوی داگیر که رانی

ته فسیری زمنا کوپی

نیشتمان و ئەو کەسانە ھەژاران و ئاین پەرورەران ئەجەوسیتەو، تەلاق بەفیل و بەپارە چاک ئەکەنەو.

﴿لَا يَرْقُبُونَ فِي مُؤْمِنٍ إِلَّا وَلَا ذِمَّةً وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُمْتَدُونَ﴾ ئەو بێ باوەرانی چاودیری خزمایەتی و ھاو سویتدی و پەیمان بۆ نێو باوەرداران و چۆنیان بۆ بلوی ئازاری باوەرداران ئەدەن. وە ئەو کەسانە ئەوانەن لە ستوری ئاینی خوا لائەدەن یاخی و بوون بەشکاندنی پەیمان.

پرسیار: ئەو ئایەتە وێنە ئایەتی (۸) ی ئەم سورەتە یە بۆچی دوویات کراوەتەو؟
وہلام: ئایەتی پیشوو خوا روی بێ ئەکا بۆلای ھاوڕێکانی پێغەمەر ﴿ﷺ﴾ ئەم ئایەتە ی تیرە روی بێ ئەکا بۆلای ھەموو باوەرداران. یانی دوزمنایەتی بێ باوەرانی تاییەت مەند نە بۆ پێغەمەر و ھاوڕێکانی. بەلکو ھەموو باوەرداران ئەگریتەو.

﴿فَإِنْ تَابُوا وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ فَأَخِوانُكُمْ فِي الدِّينِ﴾ دوا بێ ئەگەر بێ باوەرانی پەشیمان بونەو نوێژەکانیان راوەستان و زەکاتەکانیاندا بە ھەژارانی دیاری کراو لەلایەن قورئانەو دوا بێ ئەو کەسانە برای ئێوەن لە ئاینی ئیسلامداو ئێوە ئەوان یە کسانن لە مافدا، گەورەو بچوکیان وێنە یە کەن بەبێ جیاوازی، زۆردارو بێ ھێزیان لای ئاینی ئیسلام یە کسانن.

پرسیار: ئەم ئایەتە و ئایەتی (۵) ی ئەم سورەتە بەم رێستانە لەیەک جیاوازی: یە کەمیان بە رێستە ی (فَخَلَوْا سَبِيلَهُمْ) دوو ھەمیان بە (فَأَخِوانُكُمْ فِي الدِّينِ) چۆن لەیەک جوئ ئەبنەو.

وہلام: رێستە یە کەم لە ئایەتی پێنجەمدا یانی ئێوە وازیان لی بەیتن و ئازاریان مەدەن و خراپەیان لە گەل مە کەن باوەرداران وێنە ئێوە، رێستە ی دوو ھەم لەم ئایەتەدا یانی ئەوان و وێنە ی ئێوەن و گەورەو بچوک نەماوە نابێ یە کێ ھەر بھۆرێ و یە کێ تر خوراو بێ.
﴿وَتُفْضِلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ﴾ وە ئێمە رۆن ئەکەینەو و شێ ئەکەینەو ئایەتەکانی قورئان بۆ تاقمی بزانی و لەمانای ئایەتەکان ووردبینەو. ئەک ئەزانی و لێیان وردنەبنەو.

تەفسیری زمانکۆبی

﴿وَإِنْ لَّكُنَّا أَيْمَانُهُمْ مِنْ بَعْدِ عَهْدِهِمْ وَطَعْنُوا فِي دِينِكُمْ﴾ و نه گهر بت په رستان
سوینده کانی خوږیان شکاند له دووای نهووی په یمانیان دابوو به ئیوهو، تا نهو تاوانجیان
گرتبوه ئایینی ئیوهو نه بیان ویست له که داری بکه ن فرمانه کانی ئیسلام.

﴿فَقَاتِلُوا أَیْمَةَ الْکُفْرِ إِنَّهُمْ لَا أَیْمَانَ لَهُمْ لَعَلَّهُمْ يَنْتَهُونَ﴾ دواپی ئیوه جهنگ بکه ن
له گهل پشه واکانی بی باوهری و سهرؤ که بت په رسته کانیان. به راستی نهو که سانه هیچ
په یمان و سویندی بو نه وان نیه، نه گهر باوهر هیتانیان راست بواپه به ریگهی چه و تا
نه نه چون، بو ئیوه نه بی وازیان لی بهین؟ بو نهووی نه که سانه کوتایی بهین به تاوانج له
ئایینی ئیوه و واز له ئیوه بهین و دهسته لاتیان نه مینی.

﴿أَلَا تُقَاتِلُونَ قَوْمًا لَّكُنَّا أَيْمَانُهُمْ وَهُمْ يَخْرَاجُ الرُّسُولَ﴾ ئایا ئیوه چون جهنگ
ناکه ن له گهل تا قمی له بت په رستانی قوره یش سویند و په یمانی خوږیان شکاندوه
که له حوده ییبه به ستبویان و ، نهو بت په رستانه نیازیان کردو و بیستیان پیغه مهر دهر بکه ن
، دواپی راو پزیان له (دارو نه دوه) به جوړی پیغه مهریان والی کرد بچینه دهره وه له مه که.
﴿وَهُمْ بِذَآکُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ﴾ و نه و بت په رستانه یه که م جار ده ستیان کرد به په یمان
شکاندن، ده ستیان کرد به جهنگ کردن له ریزی به دردا .

له پاش نهووی خواپی مه زن باسی نه وشته ی کرد که بی باوهران پیی هه لسان
له تیکدانی په یمان و هه ولدانیان بو دهر کردنی پیغه مهر و یه که م جار له وان هه جهنگ
هه لگرسا، خوا موسلمانان هان نه دا بو کوشش بو به رزی نالای تاین و جهنگ کردن،
چونکه به جگهی جهنگ کردن نه وان ته می دارنابن، له دواپیدا ترس له دلی موسلمانان
دهر نه کا و نه فهرموی :

﴿أَتَخْشَوْنَهُمْ فَإِنَّ اللَّهَ أَحَقُّ أَنْ تَخْشَوْهُ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ﴾ ئایا ئیوه ی موسلمانان چون
نه ترس لهو بی باوهرانه و جهنگ کردن له گهلان که چی نازارتان نه دهن ، دواپی هدر خوا
شایسته و راستره که ئیوه له و بترس و سزاتان بدا بهووی و از هیتانتان له جهنگ کردن
له گهلان که واته پیو یسته له وان نه ترس و هدر له خواب ترس و جهنگیان له گهل بکه ن.

ئه گهر ئیوه باوهرداران هیناوه به سزادانی خوا. یانی بهراستی ترس له خوا له جگه ی باوهردارانوه نه بووه ناشیی، ههر باوهرداران له خوا نه ترسن و بی باوهردان ناترسن، ئه گهر بیشترسن جیگه ی سود ناگری بۆ نهوان و دیت و نهروا و نامیتی نهو ترسه.

له پاشا خوای مهزن باوهرداران و وریانه کاته وه له سه رپێژ و گه وه یی جهنگ کردن بۆ بهرزی ئالای ئیسلام و نهفه رموی:

﴿ قَاتِلُوهُمْ يُعَذِّبُهُمُ اللَّهُ بِأَيْدِيكُمْ وَيُخْزِيهِمْ ﴾ ئیوه جهنگ بکه ن له گه ل بت په رستان خوا سزای نهوان نه دا به هیژو توانای دهستی ئیوه و به چه کی ئیوه نه کوژرین و، خوا نهو بت په رستانه رسوا نه کا و نابرویان نه با.

﴿ وَيَنْصُرْكُمْ عَلَيْهِمْ وَيَشْفِ صُدُورَ قَوْمٍ مُّؤْمِنِينَ ﴾ وه خوا ئیوه سه ره نه خا به سه ر نهواندا و خوا رزگار نه کا ده ردی دلی باوهرداران و نه خوشی تاقمی باوهرداران نایه لی و نهو رق و کینه یه هه یان بوو به هۆی نهو ئازاره وه لهو بت په رستانه وه چه شتبیوان ته فروتونا نه بی، ههر کاری لهو بت په رستانه له مه ودوا روبدا بۆیان ناچیته سه ر. نهو هه ولدانه ییش بهو کارانه ی باسکران لهو نایه ته دا کاریکی په کخه ره بۆ پیغه مه ر ﴿﴾ که بهر له په یدا بوونیان هه والی پێداون، ئیتر نهو تاقمه باوهرداران هه ر که سی بن گرنه یه، چونکه موسلمانان نهو شتانه یان هه موو پی به خشراره له لایه ن خوای مه زنه وه.

﴿ وَيَذِھِبْ غِیْظَ قُلُوبِهِمْ ﴾ وه خوا لانه با به هۆی یاریدانی خۆیه وه خه فته ت و ناخوشی دلی نهو تاقمه باوهرداران هه به هۆی ئازاد رانی بی باوهردانه وه چوبوه دلیان، زۆر رونه خوای مهزن یاریده ی باوهرداران داو برینی دلیانی سارپێژ کرد به لاوازی سته مکاران.

﴿ وَيَتُوبُ اللَّهُ عَلَى مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴾ وه خوا په شیمان بونه وه وه ره گری و نه ی رپێژی به سه ر هه ر که سیکا ئاره زووی هه بی باوه ره هین به دلی پاکه وه با خراپه ی زۆریشیان کردی وه خوا نه زانی به په شیمان بونه وه ی نهوان، هه موو شتی له جیگه ی شیای خۆیا دانه نی له هه مو کارو کرده وه ی خۆیا.

له پاشا خوای مهزن رونی نه اکاته وه نهو که سانه ی گرانه لایان جهنگ کردن له رپێگه ی خوا دا، ئیتر باوهردار بن یا له دوو روه کان بن:

باوہ داران و، خوا ناگادارہ بہشتی نیوہ نہیکہن لہ کاری چاک ولہ کاری خراب و لہ دؤستایہ تی بی باوہ ران و لہ نیازی پاکتان بؤ خوا بہتہنہا .

گہورترین پەرستی خوا جہنگ کردنہ لہ گہل دوزمنانی خوا بہتہنہا . گہورترین گوناہ مہیل کردنہ بؤ لای دوزمنانیان ، ہرکسی پنا بیا بؤ لای دوزمنانی خوا سودی خوئی بہستی بہ دوزمنانی خواو پیغمہری خواو بی باوہ رانہوہ ، پیوستہ ہمو باوہ پاکئی تہوکہسہ دہست نشان بکا و خراپہی دہرخنہ ، ہتا چاک و خراب لہیکہ جوی بکریئہوہ .

کۆمہلی لہسہرؤکہکانی قورہیش بہدیل گیران لہرؤژی بہدردا لہنیو تہو دیلانہدابو عہباسی کوری عہبدول مہتلیب و مامی پیغمہر ﴿ﷺ﴾ تاقمی لہموسلمانان سہرزہنشتی عہباسیان تہ کردبہ بت پەرست ، علی کوری تہبوتالیب تانہی تہدا لہعہباس بہبؤنہی جہنگ کردنی لہ گہل پیغمہردا و پچران ووازیئانی لہخزماہیتی . عہباس وتی : بؤچی خراپہ کاٹمان باس تہکەن وچاکہ کاٹمان پەنہان تہدەن ؟ نیمہ گہورہترین لہنیوہ ، نیمہ مزگہوتی ریزداری خوا ناوہدان تہکەینہوہو ناو تہدەین بہحاجیہکان ، دیلہکان بہرہلا تہکەین بہرگ بؤ کەعبہ تہکەین ، خوای مہزن بؤ تہو مہبہستہ تہم ئایہتہی ناردہ خوارہوہ و فہرموی :

﴿ مَا كَانَ لِلْمُشْرِكِينَ أَنْ يَغْمُرُوا مَسَاجِدَ اللَّهِ ﴾ سزاوارو سایشتہ نیہ بؤ بت پەرستان کەئاوہدان بکەنہوہ مزگہوتہکانی خوا . یانی بچنہ نیو مزگہوتہوہو بت پەرستی تیدابکەن ، بہچاکتریش نابی سہرپەرشتی تہومزگہوتانہبکەن .

﴿ شَاهِدِينَ عَلَى أَنْفُسِهِمْ بِالْكَفْرِ ﴾ لہکاتیکا خویان شایہتی بدەن لہسہر خویان بی باوہری خویان چونکہ پەرستی بتہکان و پارانہوہو ہاوارکردن لہوبتانہ شایہتی دانہ لہخویان بہوہی کە بی باوہرن ، ہرکسی بی باوہری نابی بچیتہ نیو مزگہوتہکانہوہ .

﴿ أُولَٰئِكَ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فِي النَّارِ هُمْ الْخَالِدُونَ ﴾ تہو تاقمہ بت پەرستانہ پوچ بوہتہوہ پاداشتی کردہوہکانیان ، چونکہ خوا وەرناگری لہ گہل پەرستیدا ہیچ کاریکی

تہفسیری زمناکۆبی

چاك وهئو كه سانه له نیو ئاگری دۆزه خدان هه تا هه تابه و بهرده وامن له نیواندا و نایه نه ده ره وه .

﴿ إِنَّمَا يَغْمُرُ مَسَاجِدَ اللَّهِ مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ﴾ به راستی كه سی ئاودان نه كاته وه مزگه وته كانی خوا باوه ری هیتایی بهیه كیتی خوا ، باوه به خواته واو نایی بهیی باوه ره هیتان به پیغه مهر و باوه ری هیتان به روژی دوا یی .

﴿ وَأَقَامَ الصَّلَاةَ وَآتَى الزَّكَاةَ وَلَمْ يَخْشَ إِلَّا اللَّهَ ﴾ وه نو یژی كردیی به هه مو مهرجه كانیه وه وه ، زه كاتی به خشییی به هه ژاران به گو یزه ی دیاری كردنی سنور نه گهر پیوستیی له سه ری زه كات ، وه كه له نایه تی (٦٠) ی ئهم سوره ته باسی كراوه وه له كهس نه ترسی مه گهر له خوا به ته نها . یانی كه سی بۆی ههیه مزگه وته كان ئاوه دان بكاته وه كه خاوه نی نه و چوار شتانه بی باسیان كراوه له و نایه ته دا .

﴿ فَعَسَى أُولَٰئِكَ أَنْ يَكُونُوا مِنَ الْمُهْتَدِينَ ﴾ دوا یی بۆ ئه وه ی له وانه یه ئه وه كه سانه له وانه بن راغویی وه رگرن بۆلای راستی و كار كردن به راستی .

عه باسی مامی پیغه مهر و ته له ی كوری شهیه وه عه لی كوری نه بو تالیب خۆیانیا نه لئه كیشا . عه باس ووتی: من خاوه نی ئاودان و خزمه ت كردنی حاجیه كام . ته له ووتی من خاوه نی كه عه به و كلیلی خانه ی خوا لای منه . عه لی كوری نه بو تالیب ووتی: من به ره له هه مو كهس به شهش مانگ نو یژم كردوه بۆلای ئه وه مزگه وته وه جه نگم كردوه له بهر خوا ، خوا ی مه زن لایه نی عه لی گرت و فهرموی:

أَجَعَلْتُمْ سِقَايَةَ
الْحَاجِّ وَعِمَارَةَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ كَمَنْ ءَامَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ
وَجَاهِدَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ لَا يَسْتَوُونَ عِنْدَ اللَّهِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ

الظَّالِمِينَ ﴿١١﴾ الَّذِينَ آمَنُوا وَهَاجَرُوا وَجْهَهُدْ وَأَفِي سَبِيلِ اللَّهِ
بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ أَعْظَمُ دَرَجَةً عِنْدَ اللَّهِ وَأُولَئِكَ هُمُ الْفَائِزُونَ ﴿١٢﴾
يُبَشِّرُهُمْ رَبُّهُمْ بِرَحْمَةٍ مِنْهُ وَرِضْوَانٍ وَجَنَّتِ لَهُمْ فِيهَا
نَعِيمٌ مُّقِيمٌ ﴿١٣﴾ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا إِنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ أَجْرٌ
عَظِيمٌ ﴿١٤﴾

﴿أَجَعَلْتُمْ سِقَايَةَ الْحَاجِّ وَعِمَارَةَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ﴾ نایا یتوه خاوه نی ناودان به حاجیه کان
و ناوه دان کردنه وهی نهو مزگه وته به ریزه ی خانه ی خوداو پاک کردنه وهی له بی باوه ری.
﴿كَمْ أَمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَجَاهَدَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ وهك كه سیکی دائه نین باوه ری
به خواو باوه ری به رژی دووا هینایی و کوشش و جهنگی کردبی له ریگی خوادا،
نهو شتانه ترازوی گوره نین لای خوا و پله و پایده کن زور جارن خاوه کانیا ن رانه کیشن
بۆلای چاکه. به پیچه وانه یشه وه پله و پایه ی جیهان خاوه نه کانیا ن پال پیوه نه نین بۆ لای
خرابه .

﴿لَا يَسْتَوُونَ عِنْدَ اللَّهِ﴾ وینه ی دهك نین نهو دوو تاقمه له باوه رداران و بی باوه ران له
خرمه ت خوادا له ریزو پاداشتیان، باوه رداران له کویی و بی باوه ران له کوی ؟
﴿وَاللَّهُ لِيَهْدِيَ الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ﴾ وه خوا ریگی راست نیشان نادا بهو تاقمه
سته مکارن به هوی بت په رستی بته کان ، دوا ی نه وه ی ریگی راستیا ن بی تیشاندراوه و
پشتیا ن تی کردوه و ریگی خرایان هه لبراردوه .

﴿الَّذِينَ آمَنُوا وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ أَعْظَمُ دَرَجَةً عِنْدَ اللَّهِ﴾
كه سانیکی نهو تر باوه ریان هیناوه و کزچیا ن کردوه بۆ مه دینه و کوشش وجهنگیا ن

تهفسیری زمانا کویی

کردوه له‌ریگه‌ی نایینی خوادا به‌دارایی و به‌گیان و له‌شی خو‌یان نه‌وکه‌سانه گه‌وره‌ترن له‌لایه‌ن پله‌وه، ناوه‌دان کردنه‌وه و ناودان به‌دانیشتران له‌کوی و باوه‌ره‌یتان و کوچ کردن و جه‌نگ کردن له‌کوی؟

له‌خزمه‌ت خوادا له‌و‌جاوه‌دارانه‌یش نه‌وشتانه‌یان نه‌کردوه، ووشه‌ی گه‌وره‌تر به‌ومانایه نیه نه‌ویی باوه‌ره‌انه‌یش پله‌ی گه‌وره‌یان هه‌بی. به‌لکو مه‌به‌ست نه‌وه‌یه رێز هه‌ر بۆ باوه‌ره‌دارانه، چونکه بی باوه‌ره‌ان لای خوا پله‌و پایه‌یان هه‌ر نیه و نرخیان بۆ دانانری.

﴿وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَٰزِرُونَ﴾ وه‌نه‌وتاقمه‌خواه‌نی نه‌وشته به‌رێزانه هه‌ر نه‌وان خواه‌نی سه‌رکه‌وتن و سه‌ربه‌رزن له‌هه‌ردوو جیهاندا و به‌ناواتی خو‌یان نه‌گه‌ن.

﴿يَسِيرُهُمْ رَبُّهُمْ بِرَحْمَةٍ مِّنْهُ وَرِضْوَانٍ وَجَنَاتٍ لَهُمْ فِيهَا نَعِيمٌ مُّقِيمٌ﴾ موزده نه‌دا به‌و باوه‌ره‌دارانه خواه‌نی نه‌وشته به‌نرخانه‌ن په‌روه‌ر‌دگاری خو‌یان به‌به‌زه‌یی و میه‌ره‌بانی له‌لایه‌ن خو‌یه‌وه و به‌ره‌زامه‌ندی و خوشه‌ویستی و به‌چه‌ندین به‌هه‌شت بۆ نه‌وان هه‌یه له‌وبه‌هه‌شتانه دایه رابواردن و خواره‌مه‌نی چاک و به‌رده‌وام.

﴿خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا إِنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ أَجْرٌ عَظِيمٌ﴾ نه‌وتاقمه به‌رده‌وام نه‌بن له‌وبه‌هه‌شتانه‌دا هه‌تا هه‌تایه و جیگه‌ی خو‌یانه و ده‌ر‌چونیان نایی. به‌راستی خوا لای هه‌یه مزه‌و پادا‌شتی زۆر گه‌وره به‌رانه‌ر ناکری به‌هیچ پادا‌شتی له‌جیهاندا، نه‌و‌باوه‌ره‌دارانه خواه‌نی باوه‌ری به‌تین و کوچ و جه‌نگیان کردوه پادا‌شتیان میه‌ره‌بانی و خوشه‌ویستی یه‌و به‌هه‌شته‌کانه وه‌ک باسکران.

له‌پاشا خوا‌ی مه‌زن قه‌ده‌غه نه‌کا له‌موسلمانان دۆستایه‌تی بی باوه‌ره‌ان با، له‌پشتا خزمه نزیکه‌کانین. نه‌فه‌رموی له‌وباره‌وه:

يٰۤأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَتَّخِذُوا ءَابَاءَكُمْ
وَإِخْوَانَكُمْ أَوْلِيَآءَ إِنِ اسْتَحَبُّوا الْكُفْرَ عَلَى الْإِيمَانِ
وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ مِنكُمْ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٢٣﴾ قُلْ إِن

كَانَ آبَاؤُكُمْ وَأَبْنَاؤُكُمْ وَإِخْوَانُكُمْ وَأَزْوَاجُكُمْ وَعَشِيرَتُكُمْ
وَأَمْوَالٌ اقْتَرَفْتُمُوهَا وَتِجَارَةٌ تَخْشَوْنَ كَسَادَهَا وَمَسْكَنُ
تَرْضَوْنَهَا أَحَبَّ إِلَيْكُمْ مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ وَجِهَادٍ
فِي سَبِيلِهِ فَتَرَبَّصُوا حَتَّى يَأْتِيَ اللَّهُ بِأَمْرٍ ۚ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي
الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ﴿٢٤﴾

﴿ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ لَا تَذْكُرُوا آبَاؤَكُمْ وَإِخْوَانَكُمْ أَوْلِيَاءَ ﴾ نهی که ساینکی نهوتز باوهرپان
هیناوه : ئیوه وهرمه گرن باوکه کانتان و براکانتان بهدؤست و یاریدهرو هاوسوئند و
بهرئوه بهری کاره کانتان .

﴿ إِنْ اسْتَحْبُوا الْكُفْرَ عَلَى الْإِيمَانِ ﴾ نه گهر نهوان خوْشه ویستی بی باوهری بدهن به سهر
باوهرهیناندا و بهرده و امین له سهری و هانی ناده میزاد بدهن بؤ لای بی باوهری .
﴿ وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ فَاُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴾ وههر که سی بی باوهران بکا بهدؤست و
سهرپرشتی کهری خوْی دواپی نهو که سانه ههر نهوانه سته میان له خوْیان کردوه
که دؤستایه تیان له جگهی جیگهی خوْیا به کار نه هیناوه : ناوهرؤکی نهوانیده ته هه مو گوناھی
نه گرئته وه . که واته نه گهر باوک و برای موسلمانیش سته میان کرد له جگهی خوْیان
پیویسته له سهرتان پشتی ستهم لی کراو بگرن .

﴿ قُلْ إِنْ كَانَ آبَاؤُكُمْ وَأَبْنَاؤُكُمْ وَإِخْوَانُكُمْ وَأَزْوَاجُكُمْ وَعَشِيرَتُكُمْ ﴾ تو بلی
بهو که سانه باوهرپان نه گهر ئیوه باوکه کانتان و کوره کانتان و براکانتان و ژنه کانتان و
خزم و هؤزه کانی خوْتان .

﴿ وَأَمْوَالٌ اقْتَرَفْتُمُوهَا وَتِجَارَةٌ تَخْشَوْنَ كَسَادَهَا ﴾ وهه و داراییه پهیداتان کردوون و
نهو بازار گانیه ئیوه ترستان هدی به روی نه میخی و له ناو بیچی که هه تانه له مه دینه داو کاتی
به سهر بیچی به هوی جهنگ کردنیانه وه له ریگهی خوادا .

تهفسیری زمناکویی

﴿وَمَسَاكِينُ تَرْضَوْنَهَا أَحَبُّ إِلَيْكُمْ مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ وَجِهَادٍ فِي سَبِيلِهِ﴾ وہ خانوو جیگہی دانیشنتان کہ نیوہ لاتان خوڑشہ ویستہو بی ی رازین، نہ گہر نہو (۸) شتانہ خوڑشہ ویستہ بن لہ لای نیوہ لہ خواو لہ نیراوی خواو لہ خو ماندو کردن و جہنگ کردن لہ ریگہی خوادا۔
﴿فَيَرَبُّوْا حَتَّى يَأْتِيَ اللَّهُ بِأَمْرِهِ﴾ دواپی نیوہ چاوہ پروان بکہن ہتا خوا نہ ہیئی
فہرماندانی خو ی بہ ہیانی سزادنی نیوہ زوی یا درہنگ و مہ کہ نہ گیری لہ لایہن
باوہ پردارنہوہ، نہو کاتہ ریڑی کؤچ کردنتان نامینی لہو کاتہ دا نیوہ دہر چوون لہ بہرستی
خوا بہ ہوی دؤستایہ تی بی باوہ ران۔

﴿وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ﴾ وہ خوا ریگہی راست نشان نادا بہ تاقمی لہ سنوری
خوا دہر چوون لہو کہ سانہ دؤستایہ تی بی باوہ رانیان کردوہ۔

ہوی ہاتنہ خوارہوہی نہو نایہ تہ نہ مہیہ: کاتی موسلمانان فہرمانیان بی درا کؤچ بکہن
لہ مہ کہ ووتیان: نہ گہر نیمہ کؤچ بکہین دہستمان نہ بری لہ باوک و کورہ کانمان و
لہ خزمہ کانمان و لہ زن و لہ ہوزہ کانمان و لہ بازرگانی و جیگہی دانیشنتمان و
لہ دارایمان ہہمو باغان نامینی، نہو نایہ تہ ہہر چہ ندہ لہ بارہی نہو روداوہوہ بہ تابیہ تی
ہاتوہ تہ خوارہوہ۔ بہ لآم بہر والہ ت ہہموشتی نہ گریتہوہ۔ کہ واتہ ہہر کہ سی سودی تابیہ تی
خوی ریڑ بدا بہ سہر راستیدا و بی باوہری بو خوی ہہ لبریری نہو کہ سہ بہ دوو روو
دانہ نری۔

لہ کاتی کا لہ مہو بہر باسکرا فہرماندانی خوا بہ باوہ پرداران بیران نہ خاتہوہ نہوشتہی
بہوانی بہ خشوہ لہ سہر کہو تن کات لہ دووای کات و نہ فہروی:

لَقَدْ نَصَرَكُمُ اللَّهُ فِي مَوَاطِنَ
كَثِيرَةٍ وَيَوْمَ حُنَيْنٍ إِذْ أَعْجَبَتْكُمْ كَثْرَتُكُمْ فَلَمْ
تَغْنِ عَنْكُمْ شَيْئًا وَضَاقَتْ عَلَيْكُمْ الْأَرْضُ

بِمَارْحُبٍ ثُمَّ وَلَّيْتُم مَّدْيَرِيْنَ ﴿٢٥﴾ ثُمَّ أَنْزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ
 عَلَى رَسُولِهِ وَعَلَى الْمُؤْمِنِيْنَ وَأَنْزَلَ جُنُودًا لَّمْ تَرَوْهَا
 وَعَذَّبَ الَّذِينَ كَفَرُوا وَذَلِكَ جَزَاءُ الْكَافِرِيْنَ ﴿٢٦﴾
 ثُمَّ يَتُوبُ اللَّهُ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ عَلَى مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ غَفُورٌ
 رَّحِيمٌ ﴿٢٧﴾

﴿ لَقَدْ نَصَرَكُمُ اللَّهُ فِي مَوَظِنَ كَثِيرَةٍ ﴾ بهراستی خوا یاریدهی ئیوهی موسلمانانی داوه
 له چه نندین جیگهی زوردا له کاتی وه ستاننانا بۆ جهنگ کردن لهو جیگانه دا، وینهی رۆژی
 بهدر، جهنگی خهیهەر، جهنگی بهنوقوره یزه، ناشته وایی حوده ییه. جهنگی بهنو نه فزیر.
 گرتنی مه که، جگهی نهوانیش ژماره یان گه یشتو ته هه شتا جیگه، کاتی هه وائی گرتنی
 مه که گه یشت به هۆزی هه وازین و سه قیف ههردوولایان پێک هاتن که په لاماری موسلمانان
 بدهن، نه وه وائه گه یشت به پیغه مهر ﴿ ۲۵ 》 بهدوازه ههزار که سه وه روی کرد بۆ لای
 نهو دووهۆزه، نهوان چوار ههزار کهس بون. یه کئی له هاورپیکانی پیغه مهر ﴿ ۲۶ 》 ووتی:
 ئیمه ژیر ناکه وین نه مرۆ له بهر که می بی باوه ران و زۆری ئیمه ی باوه رداره وه و له خو یان
 بایی بویون، پیغه مهر نهو ووتیه ی بهلاوه په سه ند نه بوو بهو بونه وه که موسلمانان کان
 شکان، خوا ی مه زن نهو روداو ه یان بیر نه خاته وه و نه فهرموی:

﴿ وَيَوْمَ حُنَيْنٍ إِذْ أَعْجَبْتَكُمْ كَثْرَتُكُمْ ﴾ وه بیر رۆژی (حونهین) بکه نه وه که شو پیکه
 له مه که و تایفدا کاتی ئیوه ژماره ی زۆری ئیوه خو تانی بایی کردبو، سه رتانی لی تیکدا بو،
 نه تان وت: ئیمه نه مرۆ ژیر ناکه وین له بهر نه وه ی ژماره مان زۆره، واتان نه زانی ناشکین.
 بهلام یه که بچار ئیوه ی موسلمان شکان و په رته وازه و بلاو بونه وه به دۆل و شیودا.

تهفسیری زمانکۆبی

﴿ فَلَمْ تُغْنِ عَنْكُمْ شَيْئاً ﴾ دواہی ژمارہ تان ہیج سودیکی بہئیوہ نہ بہ خشی و نہ گہیشہ فریاتان ہیج شتی و بوتان دہرکہوت یاریدان و ہلہاتنان ہر لہ لایہن خواوہ دیت .
﴿ وَضَاقَتْ عَلَيْكُمُ الْأَرْضُ بِمَا رَحُبَتْ ﴾ و تہنگبو لہ سہر ئیوہ روی زہوی لہ بہر لہ ترساناو لہ بہر سہختی تہو پڑوژہ بہو پانی و فراوانیوہ زہوی ہہیو .

﴿ ثُمَّ وَلَيْتُمْ مُدَبِّرِينَ ﴾ لہ پاشا ئیوہ پشتتان کردہ دوژمنی خوتان و شکان و بہرہو دووا ہلہاتن لہ کاتی جہنگدا ، پشہوہ تان بہراکردوی گہیشتنہوہ مہ کہ ، کہستان لای پیغمہر نہمایوہ جگہی کہمی لہ خزم و لہ ہاورپکانی کہ بریتی بون لہ عہلی و عہباس و تہبو سوفیانی کوری حہرسی ناموزای پیغمہر و نوسامہی کوری زہیدو فہزی کوری عہباس و عہدولای کوری مہسعود و رہبیعی کوری مہرس و تہبو بہکر و عومہر و تہمیہنی کوری عوبید کہ لہ بہردہم پیغمہردا کوژرا ، عہباسی مامی دہستی گرتبو بہلہ غاوی ہیسرہ کہی پیغمہرہوہ ﴿﴾ تہبوسوفیانی ناموزای پیغمہر ﴿﴾ ہیسرہ کہی رائہ کیشا ، ژمارہی تہو کہسانہ مابونہوہ لای پیغمہر ﴿﴾ دووازدہ کہسبون . پیغمہر فرموی بہ عہباس : ہاوار بکہو بلی بگہرپنہوہ ، تہویش بانگی کردن و ووردہ ووردہ گہرانہوہو ہلہمتیان برد بو بی باوہران ، بی باوہرانیان شکاند و درپڑہی تہو روداوہ لہ نامہ میڑویہ کانداترمارکراوہ .

﴿ ثُمَّ أَنْزَلَ اللَّهُ سَكِينَةً عَلَى رَسُولِهِ وَعَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَأَنْزَلَ جَثُوداً لَمْ تَرْوْهَا ﴾ لہ پاش راکردنی باوہرداران خوا بہ میہربانی خوی نارامگرتنی خوی پڑاند بہسہر نیراوی خویا و بہسہر باوہرداراندا و ترس لہ دلیانا نہماو گہرانہوہ بو لای پیغمہر ﴿﴾ و ، خوا ناردبویہ خواوہوہ بو یاریدہی باوہرداران چہندین سہربازی لہ فریشہکان ئیوہ نہتان تہبین بہچاو ، بہلام نیشانہی ہاتنہ خواوہوہیان رون بویوہ بہسہر کہوتنی باوہرداران .
بوزانین : ہرچہندہ پیشہوا رازی فرمویہتی : تہو سہربازانہ فریشہبون . بہلام ئیمہ برومان وایہ خوا لہ شکری بی ژمارہی ہہیہ لہ فریشہکان و جگہی فریشہکان و ، لہو لہشکرانہیہ نازایی و ہیزی دہرہوی تریش . نایہ تہ کہ جوڑی تہوسہربازانہی رون نہ کردہ تہوہ ، بویہ واشایستہیہ ئیمہیش وازی لی بہینین ، خوا تہ فرموی :

تہفسیری زماناکوی

﴿وَمَا يَعْلَمُ جُنُودَ رَبِّكَ إِلَّا هُوَ﴾ نازانی بہلہ شکرہ کانی پەرور دگاری تۆ مہ گہر ہەر خۆی بیزانی .

﴿وَعَذَابُ الَّذِينَ كَفَرُوا وَذَلِكَ جَزَاءُ الْكَافِرِينَ﴾ وہ خوا سزای کہ سانیکی ئہوتوی دا باوہریان نہہینابوو بہ کوشتن و دیل کردنی خویانو خیزانہ کانیان و ئہوسزایہی خوا کردی لہ گہل بی باوہران تۆلہی بی باوہرانہ لہ جیہاندا، لہ پاشہ رۆژ دا بہ تۆلہی گرانتر .

﴿ثُمَّ يَتُوبُ اللَّهُ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ عَلَى مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ لہ پاشا خوا وەرئہ گری پەشیمانبونہوو ئہ پیرئزی بہ سەر کہ سیکا ئارہزووی ہہ بی بہ گہورہی خۆی، دوا کۆتایی جہنگ و شکانی بی باوہران و خوا خوش ئہ بی لہ و گوناہہی کردویانہ و دوا پەشیمان بونہوہیان، میہرہیان و خواوہنی بہ زہیہ بۆ بہندہ کانی خۆی .

بہ راستی خوی مہزن زۆر بہ خشندهیہو گران نیہ لای لی بوردنی گوناہی گہورہو دەر گای لی خوشبونی کراوہتہوو بۆ ہہمو کہسی . کہواتہ ئہو کہسہی لہ موسلمانان رایان کردوو پەشیمان بونہتہوو ئہو بی باوہرانہیش جہنگیان لہ گہل پیغمہر کردوو لہدوایدا باوہریان ہیناو کردوہی چاکیان کرد، ئہوانہ خوا خوشی ئہوین و رزگاریان ئہ کا لہ ناگر .

غونہ لہ لی بوردن و بہ زہی پیغمہر ﴿ﷺ﴾ کاتی جہنگ کۆتایی پیہات و دہست کرا بہ بہشکردنی دہست کہوت و تالانی بی باوہران، نوینہری لہ لایہن ہۆزی ہہوازیہوو ہاتنہ خزمہت پیغمہر ﴿ﷺ﴾ ووتیان: ئیمہ موسلمان بووین ئہی فروستادہی خوا و تۆ چاکترین کہسی و چاکہ کەری ئادہ میزادی، خیزانہ کاغان گیراون و دیل کراون و داراییمان زہوت کراوہ . پیغمہر ﴿ﷺ﴾ ئیسلامہ تیہ کەیان وەرگرت و فەرمانی دا ژن و خیزان و داراییان بدہنہوو . کاتی خوی مہزن قہدہغہی کرد دۆستایہتی بی باوہران، ہہلی گرت سہرپہرشتی کردنیان بۆ مزگوتہ کانی خوا، قہدہغہیشی کرد بچنہ نیو مزگوتہ کانہوو فہرموی:

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّمَا الْمُشْرِكُونَ
نَجَسٌ فَلَا يَقْرَبُوا الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ بَعْدَ عَامِهِمْ هَذَا
وَأِنْ خِفْتُمْ عِيْلَةً فَسَوْفَ يُغْنِيَكُمْ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ إِنَّ
شَاءَ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٢٨﴾

﴿ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّمَا الْمُشْرِكُونَ نَجَسٌ ﴾ نهى كه سانيكى نهو تو باوه رتان بهراستی
بت په رستان و نهو كه سانهى هاوبهش بو خوا دائه نين پيس و دهر وون پيسن، نه بى
خوتانيان لى پارتون به جوړى خوتان له پيسى تر نه پارتون، قيزه و ن وبى پروا و له شيان
پيسه و لهش پيس و بى دهست نو پتون و بهر گيان پيسه.

﴿ فَلَا يَقْرَبُوا الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ بَعْدَ عَامِهِمْ هَذَا ﴾ دوايى نايى نزيكى نهو مزگه و ته
ريژداره بكه و ن و قه ده غه بيه بچه نيوى له پاش نهم ساله سوه رتى (بهرانه تى) تيداها توه ته
خوارو سالى نوه مى كوزيه .

زانايان له باره ي نهو نزيكونه و بيه بريان جيا وازه: لای پيشه و شافيعى نزيكى نهو
مزگه و ته ريژداره نه كه و نه و به تايه تى ، نهك مزگه و ته كاني تر، لای پيشه و ماليك پيوسته
قه ده غه بكرين له هم مو مزگه و تى. پيشه و حنه فى نه فهرموى: قه ده غه ناكرين له هيچ
مزگه و تى. نه مزگه و تى حرام و نه مزگه و ته كاني تر و بو بى ساوه راني هاوپه يمان دروسته
بت په رستان له هم مو لايه كه و نهو دورگه ي عه رب نه هاتن بو مه كه بو حج كردن و
بازرگاني، دانيشتوان سوديان لى و نه گرتن به هو ي كرين و فروشتن و به كرى داني
خانه كانيان، كاتى خوا قه ده غه ي كرد بى ساوه ران نه چن بو مه كه ترسيان پهيدا كرد
له هه زارى، خواى مه زن فهرموى:

ته فسرى زمنا كويى

﴿وَإِنْ خِفْتُمْ عَيْلَةً فَسَوْفَ يُغْنِيَكُمْ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ إِنْ شَاءَ﴾ وہنہ گہر نیوہ ترساون
لہہزاری و کہم دہرامہ تی بہوئی قہدہغہ کردنی بی باوہران بولا می مزگہوتی حہرام،
دوایی خوا بہم نزیکہ نیوہ ساماندار نہ کا بہگہورہیی خوئی و دہست کہوت و
لہلایہ ترہوہ روظیتان بو نہ نیروی نہ گہر نارہزو بفہرموی، فہرمانیشتان بی تہدا بہ تہمہلی
دانہ نیشن و کوشش بکہن بو پیداکردنی دارایی و سامان و هوئی ژیانان .

﴿إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ حَكِيمٌ﴾ بہراستی خوانہ زانی بہسودی بہندہ کانی خوئی لہہمو
رویگہوہ، ہہموشتی لہجیگہی شیاوی خویا دائہنی لہقہدہغہ کردن ورہواکردنی کارو
فہرمانی خویا .

لہپاشا خوا میزن رونی نہ کاتہوہ کہہندی لہبی باوہران دروستہ دانیشن لہنیو
دورگہی عہرہدا بہوہرگرتنی سہرانہ لہوان و نہفہرموی :

قَالُوا الَّذِينَ

لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَلَا بِالْيَوْمِ الْآخِرِ وَلَا يُحَرِّمُونَ مَا حَرَّمَ
اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَلَا يَدِينُونَ دِينَ الْحَقِّ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا
الْكِتَابَ حَتَّى يُعْطُوا الْجِزْيَةَ عَنْ يَدٍ وَهُمْ صَاغِرُونَ
﴿٦٩﴾ وَقَالَتِ الْيَهُودُ عُزَيْرٌ ابْنُ اللَّهِ وَقَالَتِ النَّصَارَى
الْمَسِيحُ ابْنُ اللَّهِ ذَلِكَ قَوْلُهُمْ بِأَفْوَاهِهِمْ
الْمَسِيحُ ابْنُ اللَّهِ ذَلِكَ قَوْلُهُمْ بِأَفْوَاهِهِمْ
يُضَاهِئُونَ قَوْلَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَبْلُ قَالَهُمْ

اللَّهُ أَنَّى يُؤْفَكُونَ ﴿٣٥﴾ اتَّخَذُوا أَحْبَارَهُمْ
 وَرُهَبَانَهُمْ أَرْبَابًا مِنْ دُونِ اللَّهِ وَالْمَسِيحَ ابْنَ
 مَرْيَمَ وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا إِلَهًا وَاحِدًا
 لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ سُبْحَنَهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٣٦﴾
 يُرِيدُونَ أَنْ يُطْفِئُوا نُورَ اللَّهِ بِأَفْوَاهِهِمْ وَيَأْبَى اللَّهُ إِلَّا
 أَنْ يَتِمَّ نُورُهُ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ ﴿٣٧﴾ هُوَ الَّذِي
 أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَى وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ
 كُلِّهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ ﴿٣٨﴾

﴿قَاتِلُوا الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَلَا بِالْيَوْمِ الْآخِرِ﴾ تیوی باوہر داران جہنگ بکہن لہ گہل
 کہ سانیکی نہوتو باوہر ناہین بہ خواو بہر وژی دواہی و زیندوبونہوہو و پرسیار بہ شیوہیہ
 پیوست بی۔ وک جولہ کہ کان نلین : لہ بہہ شتا خواردن و خواردنہوہو نین، گاورہ کان
 نلین: کلیسا چہ کی لی خوشبون نہ فروشی و خوابوہ بہ عیسا .
 ﴿وَلَا يَحْرِمُونَ مَا حَرَّمَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَلَا يَدِينُونَ دِينَ الْحَقِّ﴾ وہ قدہ غہ ناکن شتی خواو
 نیروای خوا قدہ غہ یان کردوہ ، وک مہی خواردنہوہو خواردنی گزشتی بہرازوہروا
 ناہرن بہ نایینی راست کہ نایینی نیسلامہو باوہریان بہوہنیہ کہ ہمو نایینہ کانی گزراوہو
 کار بہوشتانہ ناکن لہ تہوراتاہ کہ دوواہی پیغہ مہر بکہون .
 ﴿مِنَ الَّذِينَ آثَرُوا الْكِتَابَ حَتَّى يُعْطُوا الْجِزْيَةَ عَنْ يَدٍ وَهُمْ صَاغِرُونَ﴾ تہوبی باوہر انہ
 کہ سانیکی نہوتون بہ خشراوہ بہوان نامہ کان کہ تہورات و نینجیلہ بو موساو عیسا ،

تہفسیری زمانکوی

جهنگيان له گهل بکهن ههتا خاوهن نامه کان ئه يدهن به موسلمانان ئه وشته ی له سهریان پيويست کراوه له سهرانه به دهستی خويان و نايی سهر پيچی بکهن له دانيا به گوريه ی ديار يکراو له لايه ن ياساوه، به جۆري ئه بي يدهن سهر شور و مل که چن و ئيوه دانیشن و ئه وان به پيوه بن .

زانايان له باره ی سهرانه وه که وه رته گيری له بي باوه ران بيريان جياوازه: لای پيشه وا شافيعی له جوو گاورو ئاگر په رست سهرانه وه رته گيری، ئه ندازه ی سهرانه که يان پيويسته له يه ک دينار که متر نه ی. لای پيشه وا حه نه فی و ئه حه د له جگه ی بت په رستانی عه رهب پيويسته سهرانه وه ربگيری. ئه ندازه ی سهرانه که يان بریتيه له دووا زده ده رهم بۆ هه ژاران، بيست درهم بۆ مام ناوه ندي يه کان چل و هه شت درهم بۆ سامانداران، هه ر هه ژاری ده رهمه تی نه ی سهرانه ی لی وه رنا گيری، تور که کان و هندي يه کان وه ک خاوه ن نامه کان ته ماشا ئه کرين، هه موو که س جگه له بت په رستانی عه رهب سهرانه ئه ی بده ن، لای پيشه وا ماليک سهرانه له هه موو بی باوه ران وه رنا گيری له جگه ی ئه و که سانه له ئايینی ئيسلام وه رگه راون، ئه ندازه ی بۆ هه موو سالی له يه ک دينار که متر نايی ئيتز هه ژار بن يا نا.

پرسيار / ئه و ئايه ته ئه فهرموی: خاوه ن نامه کان بړوا به خواو به رۆژی دوا ی ناکه ن، زانراوه له وانه وه باوه ريان به خوا هيناهو به رۆژی دوايش؟
وه لام/ به ئی . باوه ريان به ئايینی راست نی يه به و شيوه يه شايسته بی و ولا می ئه و پرسياره به م ئايه ته رونا کراوه ته وه که خوا ئه فهرموی:

﴿ وَقَالَتِ الْيَهُودُ عَزِيزُ اللَّهِ وَقَالَتِ النَّصَارَى الْمَسِيحُ ابْنُ اللَّهِ ﴾ وه جوه کان ووتويانه: عوزه ير کوری خوايه، گاواره کان ووتويانه مه سيح کوری خوايه. پوخته ی پرسيارو وه لامی پيشو به م جۆريه: به راستی جوه کان و گاواره کان دايان ناوه بۆ خوا هاوبه ش. که واته ئه وان بړوايان به خوايه هه بووه هه ر نه بووه مه گه ر لای ئه وان و باوه ری پوچيان؟ چونکه ئه وان لايان وايه خوا خاوه نی کوره، بړوايان به خوا ی راستی هه بی کوری بۆ دانائين که واته باوه ره کانيان وه ک بی باوه ری وايه.

ته فسیری زمانکۆبی

پرسیار/ بەراستی ئیسلام زۆر لەکەس ناکا. بۆ باوەڕهێنان کەچی خوای مەزن لەو نایەتەدا فەرمانی داوە بە جەنگ کردن لەگەڵ ئەو کەسانەدا باوەڕ ناهێنن بە خواو بە رۆژی دوايي هەتا سەرانه نەدەن؟

وہ لām/ فەرمان دان بە جەنگ لەگەڵ ئەو خاوەن نامانە بۆ ئەوانە یانە بە تايه‌تی کە لەنیو دورگەي عەرەبدان و ئەوانەي یان هاوسویندی بت پەرستەکانبوون بۆ جەنگ کردن لەگەڵ پیغمەر ﴿ﷺ﴾ وەك جوہ کانی مەدینە، ئەو لەلایە کەوہ لە لایە ترەوہ ھەوآل گەشت بە پیغمەر ﴿ﷺ﴾ کە رۆمەکان لە شامدا لەشکریان کۆکردوہ بۆ ئەوہی پەلاماری موسلمانان بەدەن و پەرتەوازەیان بکەن. بەلگەو نیشانەي رۆن دەرکەوتبوو کە خاوەن نامەکان ھەوآل بەرو یاریدەري رۆمەکانن لەبەر ئەو شتانە خوا فەرمانی دا بە جەنگ کردن و چەك کردیان و سەرشۆر کردیان بۆ موسلمانان لەگەڵ بەخشینی سەرانە ھەتا بێتە بەلگە لەسەر ئەوہی کە خاوەن نامەکان ناشتی خوازبن و پەیمانەکانیان ناشکێنن، کاتێ سەرانەیان بەخشینی پێویستە دەست درێژی نەکرێتە سەریان و یاریدەیان بدری و سەربەست بن لەبارەي ئاین و مامەلەي خۆیانەوہ، ئەبێ بزانی کاتێ موسلمان بوون سەرانەیان لەسەر ھەڵنەگیرێ.

﴿ذٰلِكَ قَوْلُهُمْ بِأَفْوَاحِهِمْ يُضَاهَوْنَ قَوْلَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَبْلُ﴾ ئەوانەي رابوردن گفتوگۆي خاوەن نامەکانە دەرئەچێ لە زمان و دەمیانەوہ بەبێ ئەوہی بەلگەو نیشانەيەکیان ھەبێ بچیتە ئەقلەوہ، گفتوگۆکان وەك گفتوگۆي کەسانێکی ئەوتۆیە باوەریان نەھێناوہ لە پێش ئەوہ کە ئەیان ووت: فریشتەکان کچی خوان، ھەر وەك بت پەرستەکانی رۆمان و یۆنان و بوزیوکان و جگەي ئەوانیش .

﴿قَاتِلْهُمْ اِنَّهُ يُوْفِكُوْنَ﴾ خوا لەناویان بباو دوریان بختاوەو لەبەزەي و میھرەبانێ خۆي چۆن لاینداوہ لەرێگەي راست لەگەڵ دەرکەوتنی بەلگەي دروست بەرەو رێگەي خراپ رویان کردوہ .

﴿اتَّخَذُوا أَصْنَامَهُمْ رُزُبًا مِّنْ دُونِ اللَّهِ﴾ ۞ وەريان گرتوۋە دايان ناوۋە جوۋەكان و زاناكان و ئەو كەسانەو وازيان لەجىهان ھىناوۋەو خوا پەرستى ئەكەن بەچەندىن خوا بۆ خۆيان لەجگەى خواى تاك و تەنھا و ئەيان پەرستن، ھەربەيئەى جوۋەكان گاۋرەكانىش ئەو كەسانەى خۆيانيان تەرخان كەردوۋە بۆ خوا پەرستى كەردىيان بەچەندىن خوا بۆ خۆيان، ئەوشتانەى خوا قەدەغەى كەردون رەوايان ئەكەن بۆ پەيپەروانى خۆيان لەجوۋەكانو گاۋرەكان، ئەوانەى خوا رەوان قەدەغەى ئەكەن بۆيان بەبى بەلگە بەلاى خواۋ و ھايتى بۆيان .

﴿وَالْمَسِيحَ ابْنَ مَرْيَمَ﴾ ۞ وەگاۋرەكانىش مەسىحى كورى مەريەميان وەرگرتوۋە بە خوا بۆ خۆيان ئەى پەرستن، ئەيان ووت: مەسىح كورى خوايە، ئەوگفتوگۆخراپانە بەلگەيەترن لەسەر ئەوۋى ئەو خاۋەن نامانە باۋەرپان بەخوا نىيە. بەلكو ھەرباۋەرپان بەو شتانبە ھەيە زاناكانيان ئەيلىن .

﴿وَمَا أَمْرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا إِلَهًا وَاحِدًا لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ سُبْحَانَهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ﴾ ۞ وەفەرمان نەدراۋە بەو بىباۋەرانە مەگەر لەبۆ ئەوۋى ئەوان خوايەكى تەنھا پەرستن و لەنامەپىشۋەكاندا بەوۋە فەرماندراۋەكە خوا وەرگرن بەپەرستراۋەكە زاناۋ تەرخان كراۋەكان وەرگرن، ھىچ پەرستراۋى نىيە مەگەر ئەو خوا تەنھايە پاك و دورە خوا لەشتى ئەوان ئەيكەن بەھاۋەش بۆى .

﴿يُرِيدُونَ أَنْ يُطْفِقُوا نُورَ اللَّهِ بِأَفْوَهِهِمْ وَيَأْبَى اللَّهُ إِلَّا أَنْ يَتِمَّ نُورُهُ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ﴾ ۞ سەرۆكەكانى جو و گاۋر ئەيانەۋى كە بكورژىننە ئايىنى پاكى ئىسلامە بەفوى دەمى خۆيان و بەدروۋ بوختان ھەلبەستن و، خوا رازىنابى مەگەر كەخوا تەواۋىكا روناكى ئايىنى خۆى و ئالائى ئىسلام بەرزىتەوۋە باۋەكو بىباۋەرپان پىيان ناخۆش بى و لايان گرانبى ئەو روناكى ئايىنەى باۋەرپاران .

﴿هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَى وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ﴾ ۞ خوا كەسىكى ئەوتۆيە رەوانەى كەردوۋە نىراۋى خۆى بەگەۋرەى خۆى بەرپىگە نىشاندەرىك كە قورئانەو بەئايىنىكى راستەو، بۆ ئەوۋى ئە وئايىنە بەرزىكاتەو بەسەر

هەمو ئایینه کانی تر دا و موسلمانان گەورەیی بە دەست بهێتن و، ئە گەرچی پێشان ناخۆش
بێ و لایان گرانێی بت پەرستان ئەو سەرکەوتنە ئایینی خوا بە سەر هەمو ئایینه کانی تر دا.
بێگومان خوا ئایینی ئیسلامی سەر خست لە شارە کانی عەرەبدا و بە سەر جووکان
و رۆمە کانی شام و بە سەر ناگەر پەرستە کانی فارسدا.

کورتە باسێک لە بارە ی میژووی رابوردوی گاوڕە کانهووە کە چۆن پارچە پارچە بوون
بە جووڕە ی خواریووە :

گاوڕە کان دوا ی عیسا هەتا هەشتا ساڵ لە سەر ئایینی راست بون و نوێژو رۆژویان
ئە کرد هەتا جەنگی پەیدا بوو لە نێوان ئەوان و جووکاندا، جووکان مەوێکی زۆر نازاو
دلیریان هەبو ناوی (پۆلس) بو، لە و جەنگەدا ژمارە یەکی زۆری لە گاوڕە کان کوشت،
لە پاشا ووتی: ئە گەر عیسا لە سەر راستی بێت ئێمە بێ تاوهرپین و ئە چینه دۆزەخ و ئەوان
ئە چنە بە هەشت. کەواتە من فێلی ئە سازینم هەتا ئەوانیش وێنە ی ئێمە بچنە دۆزەخ، لە پاشا
سواری ئەو ئە سپە بوو جەنگی بێ کردبوو، هوزەنگی لێ داو بەرەو گاوڕە کان کەوتە رینگەو
پەشیمان بونەووە ی دەر بڕی و خۆلی کرد بە سەر خۆیدا.

گاوڕە کان ووتیان تۆ چ کەسیکی، پۆلس ووتی: من پۆلسی دوزمنی ئێوەم لە ئاسمانەووە
بانگم لێ کراو پەشیمان بونەووەم لێ وەر ناگری هەتا ئەم بە گاوڕ، ئەوانیش بر دیان بو
کلیساو یاری دە ی زۆریان داو هۆ دە یەکیان بو تەرخان کرد و لە و هۆ دە یە نایە تە دەری بو
ماووە یە کسان، لە و ماووە دا فێری ئینجیل بوو، دوا یی هاتە دەری ووتی: لە ئاسمانەووە بانگم
لێ کراوە خوا پەشیمان بونەووە ی لێ وەر گرتوم و منی خۆش ئەو ی، گاوڕە کان بر وایان
بێ کرد، لە پاشا سی کەسی لە گاوڕە کان هە لێژارد: یە کە میان ناوی (نسطور) بو فێری
کرد کە عیساو مریەم و خوا هەر سییان خوان، دوو هە میان ناوی (یە عقوب) بوو فێری
کرد کە عیسا ئادە میزادەو کۆری خوا یە، سی هە میان ناوی (ملکەن) بو فێری کرد کە
هەر عیسا خوا یە و هەر بوووە و هەر ئە ییشی. کاتی زانی فێر کردنە کە ی کاری تی کردون
لە پە نهانیدا لە گە لێان کۆ بوووە و، پێ و تن: یە ک بە یە ک هەر تۆ پەختە ی و شاگردی

راستی منی، بہہریہ کہیانی ووت: من خوم سہرئہ بریم و خوم نہ کہم بہ قوربانی، لہدوا پیدا
خوی سہربری، ہدیرہ کہیان لہوسی کہسانہ رویانکردبو شوینی یہ کیکیان بو روم،
دووہ میان بو بہیتولموقہ دہس، سپہ میان بو لایہ تر، لہوکاتہدا گاورہ کان بون بہسی تا قم
دژی یہ کتری، ہدیرچہ ندہ بہ لگہیہ نیہ بو راستی نہو روداوہ. بہ لام لہم سہردہمہی نیمہدا
نہبیری گاورہ کان بہوجورہن، لہفیلزانی جولہ کہ کانہہ دوورنیہ، لہپاشا خوای مہزن
رونی نہ کاتہوہ کہ زاناکانی جوہ کان و گاورہ کان لہہہولی نہوہدان دارایی و پارہی
نارہوا و پوچ بخون، نہوہتہ خوا نہ فہرموی:

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ

ءَامَنُوا إِن كَثِيرًا مِّنَ الْأَخْبَارِ وَالرَّهْبَانِ لَيَأْكُلُونَ

أَمْوَالَ النَّاسِ بِالْبَاطِلِ وَيَصُدُّونَ عَن سَبِيلِ اللَّهِ

وَالَّذِينَ يَكْنِزُونَ الذَّهَبَ وَالْفِضَّةَ وَلَا ينفِقُونَهَا

فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ﴿٢٤﴾ يَوْمَ يُحْمَى

عَلَيْهَا فِي نَارِ جَهَنَّمَ فَتُكْوَى بِهَا جِبَاهُهُمْ وَجُنُوبُهُمْ

وَضُهُورُهُمْ هَذَا مَا كَنَزْتُمْ لِأَنفُسِكُمْ فَذُوقُوا مَا كُنْتُمْ

تَكْنِزُونَ ﴿٢٥﴾

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّ كَثِيرًا مِّنَ الْأَخْبَارِ وَالرَّهْبَانِ لَيَأْكُلُونَ أَمْوَالَ النَّاسِ بِالْبَاطِلِ﴾

نہی کہسانیکی نہوتو باوہرتان ہیناوہ بہراستی زور کہس لہ زانایان و نہوکہسانہی

تہفسیری زمناکوی

﴿وَتَعْلَمُ الْكَافِرِينَ﴾ و ههتا تو ئەترانی بهوکهسانه درۆیان له گهڵ تو کردوه، ئەگەر ئارامت بگرتایه راست گۆو درۆزنت بۆ رۆن ئەبویهوه، لهخۆتهوه دهستورت دهرنه ئە کرد بۆیان نهچنه دهرهوه. ئەویی باوه رانه ئەیان ووت: موحه مه دمان خه له تان به درۆ کردن. بهلام ئابرویان چو له نیو دانیشوانداو رۆن بویهوه درۆکانیان.

پر سيار/ پيغه مهري خوا له دوو جیگه دا سه رزه نشتی کراوه: به كه میان: له كاتی وه رگرتنی خو کرپنه وهی دیله كان له به دردا. دوو هه میان: ده ستوردانی به نه چونه دهره وهی دوو رووان له و نایه تا، سه رزه نشت نه وه نه گه یه نی پيغه مه ر گونا می کردی؟

وه لام/ لی بردن نه وه نا گه یه نی پيغه مه ر ﴿﴾ گونا می کردی، چونكه زۆر جار ان نه وه جو ره وو شه یه بۆ زۆری پا داشتو مپهره بانیه، هه مو پيغه مه ران دا وای لیو در دنیان کردوه له خوا و مانای وانیه كه نه وان گونا به از، پيغه مه ر ﴿﴾ به گو یه ی بیرى خو ی نه وه دوو کارانه ی کردوه و به چاکی زانیوه بۆ ئاین، بۆیه فه رمانی پێداون.

له دواییدا خوا ی مه زن شیوه ی کاری باوه داران و بت په رستان رۆن نه کاته وه هه ریه که یان به گو یه ی شایسته ی خو یان و نه فه رموی:

لَا يَسْتَعِذُّكَ الَّذِينَ

يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ أَنْ يُجَاهِدُوا بِأَمْوَالِهِمْ
وَأَنْفُسِهِمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالْمُتَّقِينَ ﴿٤٤﴾ إِنَّمَا يَسْتَعِذُّكَ الَّذِينَ

لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَآرْتَابَتْ قُلُوبُهُمْ فَهُمْ
فِي رَيْبِهِمْ يَتَرَدَّدُونَ ﴿٤٥﴾ وَلَوْ أَرَادُوا الْخُرُوجَ

لَأَعَدُّوا لَهُ عُدَّةً وَلَكِنْ كَرِهَ اللَّهُ انْبِعَاثَهُمْ فَثَبَّطَهُمْ
وَقِيلَ أَقْعُدُوا مَعَ الْقَاعِدِينَ ﴿٤٦﴾ لَوْ خَرَجُوا فِئَكُمْ

مَا زَادُوكُمْ إِلَّا خَبَالًا وَلَا تُدْرِكُهُمُ الْعُنُوتُ فَهُمْ فِيهَا
ضُلَالٌ مَبِينٌ ﴿٤٧﴾ وَلَوْ أَنَّهُمْ إِذَا ضَلُّوا سَأَلُوا أَهْلَ الذِّكْرِ فَمَا

الْفِتْنَةَ وَفِيكُمْ سَمْعُونَهُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ ﴿٤٧﴾
لَقَدْ ابْتَغُوا الْفِتْنَةَ مِنْ قَبْلُ وَقَلَبُوا لَكَ الْأُمُورَ حَتَّى
جَاءَ الْحَقُّ وَظَهَرَ أَمْرُ اللَّهِ وَهُمْ كَرِهُونَ ﴿٤٨﴾

﴿ لَا يَسْتَأْذِنُكَ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ﴾ داوای دهستور ناکه ن له تو کهنه چن
بۆ جهنگ کردن به بیانو هیتانه وه که سانیکی نهوتو باوهره هینن به خواو بهرۆزی دواپی .
﴿ أَنْ يُجَاهِدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ ﴾ که نهوان جهنگ بکه ن له بهر بهرزی ناین
به دارایی و به گیان و به له شی خوژانه وه، ناشکرایه هیچ هوی نیه بۆ نهو داواکردنه
له کاتیکا جهنگ پیوست کرابی له سهریان . نایا باوهرداری راستی داوانه کا نوژ و رۆژ و
بگری و بیکاو شایه تیمان بهینی ؟ چونکه که بزانی پیوسته چونی داوانه کا، جهنگ
پیوسته نابی داوای بکا نایا جهنگ بکه م . زانایان بۆ رون کردنه وهی فرمانی نهو نایه ته
نه لئین : جهنگ کاتی پیوسته له سهر که سی دارایی هه بی خوی پی به هیز بکا بۆ کرینی
چهک و خوژی ساغی و شایسته ی جهنگی، نه گهر نه خوشبو یاهه که وهتو که م نه ندام
بویالاواز و بی هیزو پیوسته له سهری به دارایی خوی پیوای بگری بۆ جهنگ کردن .
﴿ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالْمُتَّقِينَ ﴾ وه خوا نه زانی بهو که سانه خوین نه پاریزن له دانیشن و
له نه چون بۆ جهنگ، بهو که سانه نه زانی په له نه که ن بۆ لای فرمانی خواو بۆ په رستی خوا
له جهنگ و جگهی جهنگ و به نیازی دلی ناده میزاد .
﴿ إِنَّمَا يَسْتَأْذِنُكَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ﴾ به راستی که سانیکی نهوتو داوای
دهستوری چون بۆ جهنگ نه که ن باوهره خوا و بهرۆزی دووایی نایه رن، نهو که سانه
دوورون .

﴿ وَارْتَابَتْ قُلُوبُهُمْ فَهُمْ فِي رَيْبِهِمْ يَتَرَدَّدُونَ ﴾ وه دلیان گومانی هه به له باوهره نیناندا،
دواپی نهوان له نیو گومانی خوینا سهر گهردان، به موسلمانه تی خوین نه نوین و له راستیدا
دوو دلی له بریاردانی باوهره و بی باوهری و نازان راسته یادرۆیه باوهره نینان .

خوږيان ته رخان كړدوه له خاوهن نامه كان بڼ پهرستن نه خوږ دارايي ناده ميزاد به به رتيل وهر گرتن له فدرمانه كاني خوادا و نه يان گورن به گوږه ي سودي تايه تي خوږيان .

﴿ وَيَصْبُدُونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ ﴾ و نه اده ميزاد قه ده غه نه كه ن له رپگه ي ناييني خوا و نايه لن موسلمان بن و كار نه كه نه سهر نه قلې مرؤفه ساويلكه كان، كاتي وايش نه بي تاوانج نه گر نه ناييني خوا و پيغه مهر ﴿ ﷺ ﴾ بڼ غمر نه: زاناي فهره نسي (قولر) ناو هاته خروش له دږي كليساو په لاماري قه شه كاني داو ووتې: هه موو كاتي وهك سه گ نه وه رن بڼ كوكړ د نه وه ي دارايي وتانه يشي گر نه ته ورات و ووتې: شتي خراب و قيژه ونې دږي يه كږي تيډايه، بهو بڼه وه پياوani كليسا ده ريان كړد له ناييني خوږيان، هه نديكيان داوايان كړد ماوه ي ژياني به ند بكري له گرتو خانه دا، نهو زانا فهره نسيه له ترسا نه قلې تيك چوو، هيچ چاره به كي بڼ رزگار كړ دني خو ي نه دوزيه وه له لاي (پاپا بناو) ي چواره ده هم جگه له وه ي نامه يه دابي له دږي پيغه مهر ي نيسلامدا، نامه كه ي دانا و جنيوي دا به پيغه مهر ﴿ ﷺ ﴾ كليسا لهو خوش بوو پيروز باي يان له خوږي و نامه كه ي كړد .

﴿ وَالَّذِينَ يَكْتِزُونَ الذَّهَبَ وَالْفِضَّةَ وَلَا يَنْفِقُوهَا فِي سَبِيلِ فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ﴾ وه كه سانيكي نه و تو كونه كه نه وه زيرو زيرو دايان نه نين له سهر يهك، هه ريه كه له وانه دانانين له رپگه ي ناييني خوادا و نهو نه نندازه يه پيويست كراوه بدرې له زه كاتا نايدهن به هه ژاران دوايې تو موژده يده بهو كه سانه زه كاته كانيان نابه خشن بهو كه سه دياري كراوانه به سزايه كي خاوهن نازار، مهبه ست له وكه سانه هه ريه شيان لي نه كړي له و نايه ته دا هه مو كه سي نه گريته وه، نير خاوهن نامه كان بن يا موسلمانان به بي جياوازي. مديه ست لهو داراييه دانراوانه ي شي ته نها زيرو زيرو نيه. به لكو هه موو داراييه نه گريته وه زه گاتي تيډا پيويست كرايې، نير با دانراو ي شي نه بي يا زيرو زيرو نه بي. مهبه ست له رپگه ي ناييني خوا جهنگ كړ د نه بڼ به رزي ياساي ناييني نيسلام و بهر گري له نيشتمان و دروست كړ دني مزگهوت و خهسته خانه و قوتاخانه و چاك كړ دني رپگه و بان و دروست كړ دني پرد و راكيشاني ناو نه وانه هه مو نه گريته وه به بي جياوازي به ونيته ي هه ژاران و شتي تريش .

ته فسيري زمناكويي

بُو زانین: پیوستہ لہسہر موسلمانانی خواہن سامان و دارایی خویان لہجگہی
زہ کاتیش بہہخشن بُو بہرگری لہدوژمنی ناین و نہشتان. کاربہدہستان بویان ہدیہ زور
بکہن لہدانیشٹوان بُو نہو مہبہستہ سوودی تایہتی خویان نہبی، بگرہ پیوستہ مروف
لہشی خوی ماندو بکا بُو نہو مہبہستانہ بہگویرہی توانای خویان .

﴿يَوْمَ يُخْمَىٰ عَلَيْهَا فِي نَارِ جَهَنَّمَ فَتَكْوَىٰ بِهَا جِبَاهُهُمْ وَجُنُوبُهُمْ وَظُهُورُهُمْ﴾ نہو سزا
نازاردہرہ توشیان نہبی لہ روژیکا گہرم نہ کری لہسہر نہو داراییہ دانراوانہ ناگری
دوڑہخ ہتا زور گہرم نہن و سورنہنہوہ، دواپی داخ نہ کری بہو داراییانہ ووتو نہدری
یہوان تہوئل و لاتہنیشٹ و پشتی نہوان. نہبیژری بہوان.

﴿هَذَا مَا كَنَزْتُمْ لِأَنفُسِكُمْ فَذُوقُوا مَا كُنْتُمْ تَكْنِزُونَ﴾ نہمہیہ شتی نیوہ داتان نہنان
لہسہر یہک و کوتان نہ کردہوہ بُو خوتان و نہتان نہبہخشین لہریگہی خوادا، نیستا بُو بہ
سزادانتان دواپی نیوہ بچیژن شتی نیوہ کوتان نہ کردہوہ و داتان نہنان لہسہر یہک .

کاتی خوی مہزن باسی جہنگی باوہردارانی کرد لہ گہل نہوشٹہی بوبو بہہوی بی
باوہری خواہن نامہکان لہخواردنی بہرتیل و باسی چاوچنوکی نہوانی کرد، دواپی نہوانہ
باسی چہند شتی نہفہرموی کہپہیوہندیان بہجہنگہوہ ہدیہ، نہفہرموی :

إِنَّ عِدَّةَ الشُّهُورِ عِنْدَ اللَّهِ اثْنَا عَشَرَ
شَهْرًا فِي كِتَابِ اللَّهِ يَوْمَ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ
مِنْهَا أَرْبَعَةٌ حُرْمٌ ذَلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ فَلَا تَظْلِمُوا فِيهِنَّ
أَنفُسَكُمْ وَقَتْلُوا الْمُشْرِكِينَ كَافَّةً كَمَا
يَقْتُلُونَكُمْ كَافَّةً وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ ﴿٣٦﴾

إِنَّمَا النَّسِيءُ زِيَادَةٌ فِي الْكُفْرِ يُضَلُّ بِهِ الَّذِينَ كَفَرُوا
يُحِلُّونَهُ عَامًا وَيُحَرِّمُونَهُ عَامًا لِّيُوَاطِعُوا عِدَّةَ مَا حَرَّمَ اللَّهُ
فِيهِ حِلُّوهُ مَا حَرَّمَ اللَّهُ زَيْنَ لَهُمْ سُوءُ أَعْمَالِهِمْ وَاللَّهُ
لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ ﴿٣٧﴾

﴿ إِن عِدَّةُ الشُّهُورِ عِنْدَ اللَّهِ اثْنَا عَشَرَ شَهْرًا فِي كِتَابِ اللَّهِ يَوْمَ خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ﴾
بهراستی ژماره‌ی مانگه کان له خزمهت خوادا دوازه مانگن له نیو نامه‌ی خواداو
له فهرمانی نهودا له رپوژیکه و خوا ناسمانه کان وزهوی دروست کردوه و له به کهم کاتی
بونیا نهوه. ژماره‌ی نهو مانگانه دهست کردو دانروای ناده میزاد نین، بهرهمیکی پیوستین
بو بونه وهران و بو دهستور و ژبانیان .

بو زانین: نه گهر نیمه ته ماشای چو نیه تی سروشتی نه م گهر دونه بکیه ن به هو ی خورو
مانگه وه همو کاته کان نه ناسین که خور دیت و نه پروا هه لدیت و نواوه بی رپوژ به رپوژ .
بهو بو نه وه به یانی و نیوه رپوژ عه سرو نیواره وشه ویان بی ته ناسین و نه وانه په یوه ندیان
به مانگه وه نیه. به لآم مانگ دیت و نه پروا به شیوه یه کی تایه تی له به کهم رپوژ ی همو
مانگیکه وه هه تا کوتای نی و مانگه، بهو بو نه وه دوا ی تپه رپوونی دوازه مانگ سالی
بی ته ناسین. که واته نهو مانگانه ی مانگ په یدایان نه کا هه ر نه وانه مانگی سروشتین بو
گهر دون نه ک جگه ی نهوان، هه رله بهر نه وه شیه خوا ی مه زن کاتی دیاری کردوه به هو ی
مانگه وه بو حه ج کردن و رپوژو گرتن، بو ژماره دیاری کراو بو شیردان به منال. وه ستانی
ژنان بو ماوه ی دیاری کراوی دوا ی ته لآقدانی ژنان (عده) به لآم نوپژ کردن کاته کانین
به هو ی خوره وه نه ناسرین، خور بو ناسینی کات که بیست و چوار کاتر میړه بو شه و
ورپوژ، ناسینی دووازه مانگه ی سال به هو ی مانگه وه یه. مه به ست له دیاری کردنی مانگ

ته فسیری زمانا کو بی

بۆ چه ج کردن و رۆژو گرتن تهویه تهویه رستانه بۆ خوا بسورینه وه لههمو وه رزه کاندای و لههمو به شه کانیو ههتا ناسانی و گرانیان توشی ئاده میزاد بین له گهرماو له سه رمادا و رۆژی کورت و درێژ .

﴿ مِنْهَا أَرْبَعَةٌ حَرْمٌ ذَلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ ﴾ ههندی له دوازده مانگانه رێزدارن و نابی جهنگیان تیدا بکری، نهو چوار مانگه بریتین له زیل عه قیده و زیل حیجه و موچه رهم و ره جهب. نهو باسکردنی مانگانه به دووازده مانگ به گوێره ی هاتوچۆو سورانه وه ی مانگ و نهو قه دهغه کردنه ی جهنگ له واندای رێزدارن ئایینی راستی ئیبراهیم و ئیسماعیل و بۆ ئیسلام ماونه ته وه. قه دهغه یه دهست کاری کردنیان و گۆرانیان له ژماره یاندا به گوێره ی ئاره زووی ئاده میزاد .

﴿ فَلَا تَظْلَمُوا فِيهِنَّ أَنْفُسَكُمْ ﴾ دوا یی ئیوه ستهم مه کهن له خۆتان به له که دار کردنی نهو مانگه رێزدارانه و کاری قه دهغه کراویان تیدا مه کهن و جهنگ و تالانی کردن له نیو نهو چوار مانگه دا مه کهن .

بۆ زانی: زۆریه ی زانیان له سه ر نه وهن قه دهغه کردنی جهنگ لهو چوار مانگه دا گۆراوه و دروسته جهنگیان تیدا بکری له بهر سودی ئاین، هه رچهنده گونا ه کردن و وازه یان له فه رمانی خوا لهو چوار مانگه دا خراپه ره .

﴿ وَقَاتِلُوا الْمُشْرِكِينَ كَافَّةً كَمَا يُقَاتِلُونَكُمْ كَافَّةً ﴾ وه ئیوه جهنگ بکهن له گه ل بت په رستان له سه ر به رزی ئایینی خوا به هه موتانه وه به یی جیاواز لهو چوار مانگه دا و جگه ی نهو چوار مانگه یش، ههروه که نه وه ی بت په رستان جهنگ نه کهن له گه ل ئیوه هه مو یان به یی گوێدان به رێزگرتن لهو مانگانه دا بۆ رێزی هیچ مانگی .

﴿ وَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ ﴾ وه ئیوه بزانی به راستی خوا له گه ل نهو که سانه یه خۆیان نه پارێژن له بت په رستی و بی باوه ری و تیکدانی په ییان و جهنگ کردن لهو چوار مانگانه دا و جهنگ نه کردنیان لهو مانگانه دا دووانه خست بۆ مانگی تر. بۆ غونه له مانگی موچه رهمدا دهستیان نه کرد به جهنگ کردن و ئاوریان نه ئه دایه وه بۆ رێزگرتن لهو مانگه .

ئەیان ووت: ئەو پێژە ئەدەین بەمانگی سەفەر و لەومانگەدا جەنگ ناکەین لەبریتی موحرەم. خوای مەزن بۆ قەدەغە کردنی ئەو کارە خراپە فەرموی:

﴿إِنَّمَا النَّسِيءُ زِيَادَةٌ فِي الْكُفْرِ يُضَلُّ بِهِ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ بەراستی دوواخستنی مانگی لەو چوار مانگە لەبارەی پێژدارییە وە بۆ مانگی تر زۆربونە لەبێ یاوەریدا، چونکە ئەوێ خوا قەدەغە کردووە ئەو گێڕن بەرەوا بۆ خۆیان و ئەوێ رەوایە لای خوا قەدەغە ئەکەن، بت پەرستان بەو کارە خراپە کەسانیکێ ئەوتۆن باوەریان نەهێتاوە لەرێگەی راست لایان ئەدەن.

﴿يُخَلِّوْهُ عَامًا وَيَحْرِمُوْهُ عَامًا لِّيُوَاطِعُوا عِدَّةَ مَا حَرَّمَ اللَّهُ﴾ بت پەرستان ئەو دوواخستنی مانگە پێژدارە بە رەوا دائەنێن جەنگ کردن لەودا، لەجێگەی ئەودا مانگی تر دائەنێن بۆ قەدەغە کردنی دوواخستن و، دوواخستن قەدەغە ئەکەن لە سالی تردا. یانی لەسالی کە مانگی لەومانگە پێژدارانە رەوا ئەکەن جەنگ لەودا کەچی لەسالی تردا بەقەدەغە دائەنێن لەومانگەدا جەنگ کردن لەبەر ئەوەی رێکی بێخە ن ژمارەی شتی خوا قەدەغە کردووە و ژمارەکیان بێی بە چوار مانگ.

﴿فِيَحْلُوا مَا حَرَّمَ اللَّهُ زَيْنَ لَهُمْ سُوْءُ أَعْمَالِهِمْ﴾ دوایی ئەو بت پەرستانە رەوا ئەکە نەهۆی ئەو رێکخستەو رەوا بکەن شتی خوا قەدەغە کردووە بەبێ چاودێری مانگەکان، رازبەر و تەووە بۆیان لەلایەن خواو خراپەی کردارەکانیان و لەرێگەی لادان بەجۆری گومان ئەبەن ئەو کارەیان چاکە. ئێنیو عەباس ئەقەر مووی: بت پەرستان رەوایان نەئەکرد مانگی لەمانگە پێژدارەکان مەگەر قەدەغەیان ئەکرد لەجێگەی ئەودا مانگی تر کەرەوابو جەنگی تێدا بکری، قەدەغەیان نەئەکرد مانگی رەوایو جەنگ لەودا مەگەر دایان ئەنا لەجێگەی ئەودا مانگی لەمانگە پێژدارەکان.

﴿وَاللَّهُ لَإِيْهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِيْنَ﴾ وەخوا راغومایی تاقمی بێ یاوەرەکان ناکا بۆ لای کاری چاک هەتا ئەوان بەردەوام بن لەسەر بێ فەرمانی خوا.

کاتی خوای مەزن رونی کردووە کاتە کاتی قەدەغە جەنگ کردن لەو چوار مانگانەو جگە ئەوانیش دەست بێ ئەکا و هانی موسلمانان ئەدا لەسەر جەنگ کردن، ئەویش

لە کاتىكا بوو ھېتەمەر ﴿﴾ لە تايڤ گەرايەو و فەرمانیدا بە جەنگ کردن لە گەل رۆمە کان، لە کاتىكا بو دانىشتوان لە تەنگیدا بوون گەرمایش پەرى سەندبو، دانىشت و بشودان لە سېھردا زۆر خوشبو لايان، پتەمەر ﴿﴾ کاتى بيوستايە جەنگى بکا ئەيشاردەو و نەى ئەفەرموو: ھەتا ئەو کاتە نەيوست بچى بۆ جەنگى تەبوک لە پتەشەو و دەرى برى و بەھاورىکانى خۆى راگەباند، فەرمانى دا بە جەنگ لە و کاتە گەرمەدا، روى کرد بۆ لاى کارو رۆيشتنى زۆرو يە کجار دورودريژ و برينى چەند بيايانى، بۆلاى جەنگى ژمارەيەكى زۆر لە رۆمە کان لە مانگى رەجەبى سالى دەھەمى کۆچى، موسلمانان کە ئەو فەرمانەى پتەمەريان بۆ دەرکەوت کە خويان نامادە بکەن زۆريان لاگران و سەخت بوو چونيان بۆ ئەو جەنگە. دواىى خواى مەزن فەرموى:

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ

ءَامَنُوا مَا لَكُمْ إِذَا قِيلَ لَكُمْ أَنْفِرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَتَأْقَلْتُمْ

إِلَى الْأَرْضِ أَرْضَيْتُمْ بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا مِنَ الْآخِرَةِ

فَمَا مَتَعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا فِي الْآخِرَةِ إِلَّا قَلِيلٌ ﴿٣٨﴾

إِلَّا أَنْفِرُوا يُعَذِّبْكُمْ عَذَابًا أَلِيمًا وَيَسْتَبْدِلْ قَوْمًا

غَيْرَكُمْ وَلَا تَضُرُّوهُ شَيْئًا وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ

قَدِيرٌ ﴿٣٩﴾ إِلَّا تَنْصُرُوهُ فَقَدْ نَصَرَهُ اللَّهُ إِذَا أَخْرَجَهُ

الَّذِينَ كَفَرُوا أَتَانِي أَتْنَيْنِ إِذْ هُمَا فِي الْغَارِ إِذْ

يَقُولُ لِصَاحِبِهِ لَا تَحْزَنْ إِنَّا اللَّهُ مَعَنَا فَاَنْزَلَ

اللَّهُ سَكِنَتْهُ عَلَيْهِ وَأَيْدُهُ بِجُنُودٍ لَّمْ تَرَوْهَا
وَجَعَلَ كُلَّ كَلِمَةٍ الَّذِينَ كَفَرُوا السُّفْلَى
وَكَلِمَةُ اللَّهِ هِيَ الْعُلْيَا وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٦٠﴾

﴿ يَأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا مَا لَكُمْ إِذَا قِيلَ لَكُمْ الْفُرُوعُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَنْقَلْتُمْ إِلَى الْأَرْضِ ﴾ ندى
كهسانيكى نهوتو باوه رتان هيناوه: چ شتيكه ريگه بگرى له نيوه كاتى بيژراوه به نيوه نيوه
بچه دهرهوه بو جهنگ له گهل پيغمه مري خوتانا له ريگه بگرى به رزي ناييني خوادا نيوه سستی
نه كهن و خوتان دوا نه خهن و ناوړ بو لای جيهان نه دهنه وهو چونه دهره وه تان لاگرانه و
نه تانه وي لای زهوى نيشتمانى خوتانا بميخته وه. له و كاته دا پيغمه مري ﴿ ﷺ ﴾ فدرمانى دا
به چونه دهرهوه بو ته بوك هندی له باوه رداران نه وانه يان سستیان نه كرد بو چونه دهرهوه
چون بو خزمهت پيغمه مري ﴿ ﷺ ﴾ بيانويان بو نه هينايه وهو ووتيان: كاته كه مان زور گهرمه،
دانيشتوان له ته نگانه دان له بهر كه مى خوارده مهنى، ميوه مدينه پي گه يشتوه و كاتى
كو كردنه و ده تى وبو نه و مه به سه ته خوا سه رزه نشتى كردن و فدرموى به و كه سانه
نه وېر و بيانويهان نه هيناوه .

﴿ أَرْضَيْتُمْ بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا مِنَ الْآخِرَةِ ﴾ نايان رازين و پيتان خوشه له جياتى پاداشتى رورزى
دوايى نيوه ژيان و رابواردنى جيهان هلبريون، بويه كارو كرده وهى به و جوړه دهره بېر؟
﴿ فَمَا مَتَاعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا فِي الْآخِرَةِ إِلَّا قَلِيلٌ ﴾ رابواردن و خوشى ژيانى جيهان نرخى
بو دانانرى بهرانه ر به دواړوژ مه گهر كه ميكي بى نرخ و بپاوه. كارى به و جوړه بى
سايشتهى باوه رى نيوه نيه .

﴿ إِلَّا تَنْفَرُوا يُعَذِّبُكُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ﴾ نه گهر نيوه نه چنه دهرهوه وه لامى پيغمه مري نه دهنه وه
بو جهنگى روم خوا سزاي نيوه نه دا به سزايه كى خاوه ن نازار و دهر دناك له تولى
ته مه ليتانا .

﴿وَيَسْتَبْدِلْ قَوْمًا غَيْرَكُمْ﴾ وہ خوا بنہ بر نہ کا و نہ تان گوری بہ تاقمی جگہی نیوہ و
فرمانبہرداری خواو پیغمہر نہ بن، نہ و تاقمہ رژی دووایی ہلہ نہ بژیرن و جیہانیان ناوی،
خوا یاریدہیان نہ دوا یاریدہی پیغمہر و نہ و تاقمہ نہ دا۔

﴿وَلَا تُضِرُّهُ شَيْءٌ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ وہ نیوہ ناتوان ہیچ زبانی بہ خوا بگہیہ نن
بہ ہوی دانیشنتانہ وہ، خوا پیغمہری خوی سہر نہ خوا، خوا دہسہ لاتی بہ سہر ہمو شتیکا
ہدیہ، بہ بی گومان توانای یاریدانی پیغمہری خوی ہدیہ بہ و تاقمہ وہ، کورتیہ لہ میژووی
چونی پیغمہر ﴿﴾ بۆ تہ بوک: لہ شکری نیسلام بہ سہر و کایہ تی پیغمہر رویشتن لہ و کاتہ
گہرما ی زورہ دا و چہ ندین دہشت و چولاییان بری، لہ پاش حدوت رۆژ گہیشتنہ سنوری
نیشتمانی رۆمہ کان، لہ و سنورہ دا سہر و ک و گہورہ کانی نہ و شوینانہ ہاتنہ خرمہت پیغمہر
﴿﴾ داوای ناشتہ و ایان کرد لہ پیغمہر ﴿﴾ لہ سہر نہ وہی سہرانہ بدہن بہ پیغمہر
﴿﴾ پیغمہر ﴿﴾ و ہلامی دانہ وہ۔ لہ شکری نیسلام بہرہ و دوا گہرانہ وہ ہتا
گہیشتنہ شاری تہ بوک کہ نیوہی رینگہیہ لہ مہ دینہ وہ ہتا دیمہ شق، نہ و روداوہ لہ سالی
نۆہمی کوچیدا بو لہ مانگی رہ جہ بدا بوہ۔ لہ و گہشتہ دا توشی فرمانبہری تہ بوک بون کہ
ہاتبو بۆ راو کردن بہ دیلی گرتیان و شاری تہ بوک خوی دا بہ دہستہ وہ، پیغمہر ﴿﴾
لہ جینگہیہ کہ وہ بۆ جینگہ تر نہی گواز تہ وہ، چہ ند بنگہیہ کی سہربازی رۆمہ کانیان گرت،
تایفہ کانی عہرہ بی نہ و جینگایانہ رزگاریان بو لہ دہستی رۆمہ کان، موسلمانان بہ بہختیاری
گہرانہ وہ بۆ مہ دینہ بہ دہست کہ و تیکی زورہ وہ۔ پیغمہر ﴿﴾ بریاری دا نہ و کہ سانہ
نہ ہاتوون بۆ جہنگی تہ بوک وازیان لی بہینی و قہدہ غہی کرد ہیچ کہ سی گفتوگو و
مامہ لہیان لہ گہل نہ کەن۔

دوایی خوا ی مہزن بہ پیغمہری راگہ یاند نہ گہر نیوہ واز لہ پیغمہر ﴿﴾ بہین ہیچ
زبانی بہ پیغمہر ناگو خوا یارمہ تی نہ دا وینہی نہ و کاتہی لہ مہ کہ بو کہ بت پەرستان
ویستیان یکوژن، خوا سہر پەرشتی کردو فرموی:

﴿ إِلَّا تَنْصُرُوهُ فَقَدْ نَصَرَهُ اللَّهُ إِذْ أَخْرَجَهُ الَّذِينَ كَفَرُوا ﴾ نه گهر ئیوه یارمه تی پیغمه مه
 نه ده ن، دوايي به پراستی خوا یارمه تی پیغمه مه ری داوه له مه و پيش و به م نزيكه يش له مه و پاش
 یارمه تی نه داو یارمه تی داوه له مه و بهر کاتي که ساييکي نه و تو باوه ريان نه هتيا بوو
 پیغمه مه ريان ده ر کرد له مه که، نه و بهر خوا له و کاته دا فره ماني دا به پیغمه مه ر به ده ر چون کاتي
 نه يو يست بخه و ی، نه و بهر پیغمه ر کړچی کرد بو مه دبه .

﴿ ثَانِيَ الْاَيْنِ اِذْهُمَا فِي الْغَارِ ﴾ پیغمه مه ر يه کي بو له و دوو که سه ی کاتي
 له نه شکه و ته دابوو ن، نه و دوو که سه بریتي بوون له پیغمه مه ر و نه بو به کر له و نه شکه و ته دا
 خوږيانيان په نهان دابو. نه و نه شکه و ته له سه ره وه ی کيوي سه ره وه ی نزيکي مه که به دوری
 يه که سه عات سي روژ له و ی مانه وه .

﴿ اِذْ يَقُولُ لِصَاحِبِهِ لَا تَحْزَنْ اِنَّ اللَّهَ مَعَنَا ﴾ له و کاته دا پیغمه مه ر ﴿ ﷺ ﴾ فره موی
 به هاوړيکه ی خو ی نه بو به کر: تو خه فته مه خو به پراستی خوا له گه ل نیمه يه و ويا ريده مان
 نه داو له نازاری دوژمن نه مانپاريزی و نیمه زالبه کا به سه ريانا .

نه گير نه وه کاتي بت په رستان چونه سه ر نه شکه و ته که وه نه بو به کر تر سا که پیغمه مه ر
 بگيری. پیغمه مه ر فره موی: به نه بو به کر گوماني تو چونه به دوو که س خوا سي هه میان بی،
 دوايي خوا چاوی بت په رستانی له ناستی نه وان کویر کردو نه گه ران به م لاو لای
 نه شکه و ته که داو نه وانيان نه نه پنی، پترراوه خوا دوو کوترری نارد له خواره وه ی
 نه شکه و ته که و هیلکه يان کرد و جولایی که ره يشده ر گاری نه شکه و ته که يان ته نی به بونه وه
 خوا پاراستی .

بو زانين: زانايان نه لئين: هه ر که سي بلې: نه بو به کر هاوړني پیغمه مه ر نه به بی باوه ره .
 به لام بو جگه ی نه و گرنا هبار نه بن، چونکه پیغمه مه ر ﴿ ﷺ ﴾ نه فره موی به نه بو به کر: تو
 هاوړیبي منی له لای حه وزی که وسه ر و هاوړیبي منی له م نه شکه و ته دا. تورموزی
 فره مويه تی. کاتي گه يشته نه شکه و ته که و نه بو به کر و وتی به پیغمه مه ر ﴿ ﷺ ﴾ وه لهی نابی
 بهر له من بجي ته ناوی، نه و بهر چونه زوره وه و گسکی داو کراسه که ی خو ی دري و

ته فسري زمنا کويي

کونہ کانی پی گرتن، وہ کونیکیان مایہ وہ پاژندی پی خوی پیدا کرد، دواپی چونہ ژورہ وہ پیغمہر سہری نایہ سہر کوشی نہوبہ کر و خہوت، دواپی نہوبہ کر ماری پیہوی دا و نہ جولایہ وہ نہوہک پیغمہر خہبری پیہوہ و لہتاو نازاری خوی فرمیسکی رژا بہ سہر رومہ تی پیغمہر ﴿ﷺ﴾ فہرموی: نہوہ چیہ؟ ووتی باوک و دایکم بہفیدات پی مار پیہوی دام. پیغمہر تفی خوی لیداو نازاری شکا، دواپی ہللی دایہوہو نہلین: بو بہووی مردنی نہوبہ کر.

﴿فَأَنْزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ عَلَيْهِ وَأَيَّدَهُ بِجُنُودٍ لَّمْ تَرَوْهَا﴾ دواپی خوا نارامی و میہرہبانی خوی ناردہ خوارہوہ بوسہر پیغمہرو دلی بہہیز کرد، وخوا یارمہ تی پیغمہر دا بہچہندین سہربازی تیوہنہتان نہبین، روی بت پەرستانی وەرچہرخان ہہتا نہیانین ویتہی یارمہ تی دانی بہفریشتہ لہجہنگی بہدرو نہحزاب و حونہین.

﴿وَجَعَلَ كَلِمَةَ الَّذِينَ كَفَرُوا السُّفْلَى﴾ وخوا ووشہی کہسانیکی نہوتو باوہریان نہہینابوو کہ بریتی بو لہبت پەرستی و پی باوہری گیرای بہنزم و سہرشوری کردن لہہمو کاتیکا بہتایبہ تی لہزو داوی نہشکہوتی سہوردا.

﴿وَكَلِمَةُ اللَّهِ هِيَ الْعُلْيَا وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ﴾ وخوا ووشہی خوا کہ بریتہ لہ یہ کیتی خودای مہزن ہدر بالاو بہرزہ لہہمو کاتیکاو، خوا زور گہورہو بہدہسہلآتہ، ہہموشتی لہجیگہی شیایو خویا دائہنی.

دواپی خوی مہزن فہرمان نہدا بہجہنگ کردن لہریگہی خوادا، رونیشی نہکاتہوہ کہ پیوستی کردوہو بہ بندہ کانی خوی نہفہرموی:

أَنْفِرُوا خِفَافًا وَثِقَالًا وَجَاهِدُوا بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٤١﴾
لَوْ كَانَ عَرَضًا قَرِيبًا وَسَفَرًا قَاصِدًا لَا تَبَعُوكَ وَلَكِنْ بَعُدَتْ

عَلَيْهِمُ الشَّقَّةُ وَسَيَحْلِفُونَ بِاللَّهِ لَوِ اسْتَطَعْنَا خُرْجَنَا
مَعَكُمْ يَهْلِكُونَ أَنْفُسَهُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿٤٢﴾
عَفَا اللَّهُ عَنْكَ لِمَ أَذِنْتَ لَهُمْ حَتَّى يَتَبَيَّنَ لَكِ الْزَيْفُ
صَدَقُوا وَتَعْلَمَ الْكَذِيبُ ﴿٤٣﴾

﴿اَنْفَرُوا خِفَافًا وَثِقَالًا﴾ ئیوه بچه دهر وه له گهل پیغمه ری خوتانا بۆ جهنگی تهبوک بهسوک و قورستانه وه، بهلاوو به پیرتانه وه. به سوارو به پیاده تانه وه. به لاوازو قهله وتانه وه. به منالدارو بی منال تانه وه. به هزارو ساماندار تانه وه. به خاوهن هیژو لاواز تانه وه، به چه کدارو بی چه کتانه وه.

﴿وَجَاهِدُوا بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ذَلِكَُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾ وه تیبکۆشن و جهنگ بکهن به داراییه کانتانه وه و به له شی خوتانه وه له ږنگه ی ئایینی خوادا نه و دهر چونه ی ئیوه بۆ جهنگ کردن چاکتره بۆ ئیوه ی موسلمان له دانیشن و که نار گرتتان بۆ بهرزی نیسلام نه گهر ئیوه بزانه به پاداشتی زوری نه و دهر چونه تان و به سزای زوری دانیشن تان.

بۆ زانین: هه رکاتی دوژمن هه ولی داو ویستیان دهست درێژی بکه نه سه رتان و سه ر ئایینی نیسلام، یا بیانه وی نامه ی خوا و فرموده ی پیغمه ر بگۆرن، یا قه ده غه ی په رستو به جی هینانی درۆشی ئاین بکهن. یا ویستیان یه کێ له شاره کانی موسلمانان داگیر بکهن، له و کاتانه دا پیویسته له سه ر هه موو موسلمانان بهرگری له وشتانه بکهن و له و داگیر که رانه، به خویان و به دارایی و به ژن و پیاویانه وه، نه گهر به هه ندیکیان نه و کارانه بهرگری نه نه کران موسلمانان گونا هه بار نه بن به گشتی، نه گهر به هه مو موسلمانان نه بوایه نه و مه به سه نه نه چه سه ر پیویسته هه مو یان به و کاره هه لسن. نه گینا هه مو یان

ته فسیری زمانکۆبی

گونہبار نہ بن، ہر لہ بدر نہ و مہ بہ ستہ شہ خوا روئہ کاتہ موسلمانانی مہ دینہ نہ وان سستی نہ کدن لہ دہر چون بؤ جہنگ و نہ فہرموی:

﴿لَوْ كَانَ عَرَضًا قَرِيْبًا وَسَفَرًا قَاصِدًا لَاتَّبَعُوكَ﴾ نہ گہر تَو داوا بکہی لہ وان دہست کہوتیکی نزیک وئاسان لہ سودی جیہان و، داوای کاروانیکی مام ناوہندی نہ دورو نہ نزیک بکہی نہ وان دووای تَو نہ کہوتن.

﴿وَلَكِنْ بَعَدَتْ عَلَيْهِمُ الشُّقَّةُ﴾ وہہ لَام رینگہیہ ناخوشی چون بہ ناویاگرانہ لہ سہریان بچنہ دہر وہ، گہر دہلول وبای لماوی و زوری دوژمن نہی ترساندن دوا تَو بکہون. ﴿وَسَيَجْلِفُونَ بِاللّٰهِ لَوْ اسْتَطَعْنَا لَخَرَجْنَا مَعَكُمْ يَهْلِكُونَ اَنْفُسُهُمْ﴾ وہئو دورو روانہ نہ چونہ دہر وہو دووا کہوتون سویند نہ خون بہ خوا نہ گہر توانامان ببویہ بہ راستی نیئمہ دہر نہ چوین لہ گہل نیوہ، نہو کہ سانہ خوئیانیان کہئارداو سویندیان خوارد خوئیان لہ ناوئہ بن، سایشتهی سزای گران و تَو لہی سہختن لہ ہر دورو جیہاندا.

﴿وَاللّٰهُ يَعْلَمُ اِنَّهُمْ لَكَ اِذْبُونَ﴾ وہخوا نہ زانی بہ راستی نہو کہ سانہ کہناریان گرتوہ درو نہ کدن لہ سویند خواردن و بیانوہیئانہ وہیاندا. ناوہر وکی نہو نایہ تہ بہ لگہیہ لہ سہر پیغمہ رایہ تی موحدہم ﴿ﷺ﴾ کہخوا ہہوالی داوہ بہ پیغمہر ﴿ﷺ﴾ بہ شارہوای دلی نہو کہ سانہ بہر لہوہی بچنہ دہر وہو بؤ جہنگی تہبوك لہ کاتی گہرانہ وہیان بؤ مہ دینہ. نہوہو چونہ خزمہت پیغمہر و دہستیان کرد بہ بیانوہیئانہ وہو سویند خواردن.

پیغمہر ﴿ﷺ﴾ فہرمانی دا بہ ہندی لہ دانیشتوانی مہ دینہ نہ چنہ دہر وہو بؤ جہنگی تہبوك بہ بی نہوہی خوا فہرمان بدا بہ وشتہ، دوا بی خوای مہزن روئہ کاتہ پیغمہر بہ جورہ سہر زہنشتی بہوئی نہو فہرمانہ وہ داہوی بہو دوا کہوتنہ و فہرموی:

﴿عَفَا اللّٰهُ عَنْكَ لِمَ اَذْنْتَ لَهُمْ حَتّٰی يَتَّبِعَنَّ لَكَ الَّذِيْنَ صَدَقُوا﴾ خوا لہ تَو ببوری لہ بہر چ شتی تَو دہستورت دا بہو دوو رووانہ نہ چنہ دہر وہو بؤ جہنگی تہبوك لہ وکاتہ دا بیانویان ہیئاوہ بؤ تَو، نہبویہ دہستورت پی نہ دانایہ ہہتا کاتی بؤ تَو دہر کہوتایہ کہسانیکی نہو تَو راستیان کردوہ لہ گہل تَو لہ بیانوہیئانہ وہیاندا.

﴿ وَلَوْ أَرَادُوا الْخُرُوجَ لَأَعَدُوا لَهُ غِذَاءً ﴾ و نه گه نهو دورپوانه بیان و یستایه بچه دهره وه له گهل پیغمهر بۆ جهنگی ته برك به راستی ناماده نه ببون بۆ نه و چونه دهره وه یه به چك و به تفاق و وولاخی سواری و توانای نه و انیشیان هدی به زور تریشه وه.

﴿ وَلَكِنْ كَرِهَ اللَّهُ الْبَعَائِمَ فَثَبَّطَهُمْ ﴾ وه خوا پیی ناخوشه چونه دهره وه ی نه و ان بۆ جهنگ له گهل ئیوه، دواپی خوا قه ده غه ی کرد چونه دهره وه یان و سست و ته مه لی کردن و و ناره زوویان له چونه دهره وه نه ما، نه گهر بچونایه ته دهره وه گیره شیونی و دوودلی بلاو نه کهنه وه .

﴿ وَقِيلَ أَفْعَدُوا مَعَ الْقَاعِدِينَ ﴾ وه بیژراو هبو دورپوانه له لایه ن هندی له خویانه وه: ئیوه له گهل دانیشتوان و پهك كه وته كان له ژنان و له مندا لان و بیماره كانبن، خوای مه زن رونی نه کرده ته وه چ كه سی به وانی ووت: مه چنه دهره وه پیغمهر بوبی یا هندی له خویان یازمانی خویانی گرنه نه، ئیمه بروای پاکمان به فهرموده ی خوا هه یه .

پر سیار/ خوای مه زن له ئایه تی (۴۳) ی ئەم سورەتەدا فەرمو ی به پیغمهر ﴿ ﷺ ﴾ بۆچی ده ستورت به و اندا بۆ چونه دهره وه، له م ئایه ته دا نه فهرموی: په سه ند نه لای خوا بچه دهره وه و دواپی سست و ته مه لی کردن، نهو دوو ئایه ته به چ جوړی دژی یه کتر نین ؟ وه لام/ له باسی مانای ئایه تی پيشودا و وتمان: نه ورسته یه بۆ خراپه گرتن له پیغمهر ﴿ ﷺ ﴾ نه. به لكو بۆ نه وه یه درو و بیانوی دورپوان پون بیته وه .

﴿ لَوْ خَرَجُوا فِیْكُمْ مَازِدُكُمْ إِلَّا خِیَالًا ﴾ نه گهر نهو دورپوانه بچونایه ته دهره وه له نیو ئیوه داو تیكه لاوی ئیوه ببونایه په یدایان نه نه کرد به و چونه دهره وه یه و بۆ ئیوه یان زور نه نه کرد مه گهر خراپه و گیره شیونی و نازاوه و لاوازی بۆ ئیوه و بلاو کرد نه وه ی دووبه ره کی. وینه ی نهو رووداوانه له هه موو کات و جیگه یه کدا زورن، له م سه رده مه دا ناویان نه بری به ستونی پیته جم (الطابور الخامس).

﴿ وَلَا وَضَعُوا خِلَالَكُمْ یَبْغُونَكُمُ الْفِتْنَةَ ﴾ وه به راستی دایان نه نا له نیو ئیوه دا دووبه ره کی و هاوردن و بردنی گفتوگزی ناره واو لاوازی ئیوه، نه یانه وی و نیازی نازارو دووبه ره کی و شتی خراپتر بسازی نین بۆ ئیوه .

﴿وَفِيكُمْ سَمَاعُونَ لَهُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ﴾ وهله نیو ئیودا هیهه بو سوودی نهوه
 دوورپروانه ههوالبهرو گوی گر له گفتوگوی نیوهو نهی بدن بو لای نهوان و وایش نهیی
 له نیوهدا ههیی چهند که سیکی سادهو نهزان ههموو درویه وهر گرن و بههه مو دهنگی
 ههلهپرن و، خوا نه زانی بهسته مکاران لهودوورپروانه و ستهم له خو یانه کهن
 له ههر دوو جیهاندا .

﴿لَقَدْ أْتَبَعُوا الْفِتْنَةَ مِنْ قَبْلُ وَقَلَّبُوا لَكَ الْأُمُورَ﴾ بهراستی نهودوورپروانه پهیدایان
 کردوه بو نیوهو داوای نهوهیان کردوه بو نیوه ههمو خراپهیه لهمه وپیش له جهنگی
 نوحودداو له گهرا نهوهی عهبدولای کوری توبه ی له جهنگی خهنده قدا و، نهو دوورپروانه
 سازاندویانه بو تو چهن دین فیل و تهله که بازی و به پیچه وانه ی کاری تووه ههلساون،
 راو پزیان کردوه له نیو خویانا بو نهوهی تو له ناوبهه و چور قمت پی بدهن .

﴿حَتَّىٰ إِذَا جَاءَ الْحَقُّ وَظَهَرَ أَمْرُ اللَّهِ﴾ ههتا کاتی هات یاریدانی کۆمه کی خوایی
 ده رکوت فهرمانی خوا به سه ر کاری دوورپرواندا، ههرشتی خوا بیهوی راست و
 دروسته و جگهی نهو پوچه، خوا ویستی پیغه مه ری خوی سه ر بخاو سه ریشی خست و
 هه مو هویه کی بو ناماده کردن بو گر تنی مه کهو بو سه رکوتن له حونهین و ته بوک و پاک
 کردنه وهی نیوه دور گهی عه رهب له بت په رستان وه جو ه خوین خۆره کان، له وسه رده مه وه
 هه تا نیستا و هه تا هه تایه و پاشه رۆژیش ناوی موحه مه دی کوری عهبدولآ دهنگ نه داته وه
 له خۆره ه لآت و خۆرئاوا، رۆژ به رۆژ نایینی ئیسلام خوی نه نویتی به هوی لاوانی
 ئیسلامه وه .

﴿وَهُمْ كَارْهُونَ﴾ وه نهو دوورپرو و بی باوه رانه، نهو یاریدانه ی خواو ده رکه وتنی
 ناین و سه رکه وتنی ناین و بیرو باوه ری نیوهیان زۆر لاقورس و گرانه و پیمان ناخۆشه .
 زانایان زور به بیان نه لئین: کاتی پیغه مه ر ﴿﴾ فهرمانی دا به ده رچوونی گشتی بو
 جهنگی ته بوک (جه دی) کوری قه یس که به کی بو له پیشه واکانی دوورپروان ووتی
 به پیغه مه ر ﴿﴾: نهی فروستاده ی خوا: تو ده ستور بده به من دانیشم و نه یه مه ده ره وه بو

جنگي تېوبك، چونكه من مروفيكم ژنانم زور خوش نهوئ، نه ترسم چاوم بكهوئ به ژنانئ
روم و گيروده يان بيم و خومم بئ نه گيرئ و توشي گونا بيم، به لام من ياريدئ تو نه دم
به دارايئ، نه و دوورووه به گوماني خوئ له گونا نه ترسئ به هوئ ژنانه وه. به لام له خه شم و
سزاي خوا ناترسئ كه درو له گهل پيغه مهر نه كا، بو نه و مهبهسته خواي مذن نه م نايه تئ
نارده خواره وه: فهرموي:

وَمِنْهُمْ مَّنْ يَقُولُ اُذْنَنِي وَلَا تَفْتِنِي اَلَا فِي الْفِتْنَةِ
سَقَطُوا وَاِنْ جَهَنَّمَ لَمْ حِيطَةً بِالْكَافِرِينَ
﴿٤٩﴾ اِنْ تُصِيبْكَ حَسَنَةٌ تَسُوءُهُمْ وَاِنْ تُصِيبْكَ
مُصِيبَةٌ يَقُولُوا قَدْ اَخَذْنَا اَمْرًا مِنْ قَبْلُ وَيَتَوَلَّوْا
وَهُمْ فَرِحُونَ ﴿٥٠﴾ قُلْ لَنْ يُصِيبَنَا اِلَّا مَا كَتَبَ
اللّٰهُ لَنَا هُوَ مَوْلَانَا وَعَلَى اللّٰهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ
﴿٥١﴾ قُلْ هَلْ تَرَبَّصُونَ بِنَا اِلَّا اِحْدَى الْحُسْنَيْنِ وَنَحْنُ
نَتَرَبَّصُ بِكُمْ اَنْ يُصِيبَكُمْ اللّٰهُ بِعَذَابٍ مِّنْ عِنْدِهٖ
اَوْ يَأْتِيَنَا فِتْرَةٌ نَّصُورًا اِنَّا مَعَكُمْ مُّتَرَبِّصُونَ ﴿٥٢﴾

﴿ وَمِنْهُمْ مَنْ يَقُولُ اُذْنَنِي وَلَا تَفْتِنِي ﴾ وهه نديكه له و دوورووانه كه سئ نه لئ: تو
دهستور بده به من نه چمه دهر وه بو جنگي تېوبك و ، تو من توشي خراپه و گونا مه كه
به بونهئ چونه دهر وه م .

﴿أَلَا فِي الْفِتْنَةِ سَقَطُوا﴾ ناگادار بہو بزائہ نہوان کہوتونہ تہ نیوخراپہوہ بہہوی
دہرنہ چونیانہوہ دہرکہوتنی دووروی خوئیانہوہ بہ گومانی خوئیان لہدہستی گونہ
ہلدین . بہلام کہوتونہ تہ نیو گونہی خراپہوہ .

﴿وَإِنْ جَهَنَّمَ لَمُحِيطَةٌ بِالْكَافِرِينَ﴾ وہبہراستی چونکہ دوورون دوزخ دہورہی داوہ
بہم لاو لای بی باوہراندہ دہرچونیان نیہ و لہدوزخ رزگاریان نابی . بہراستی پیغمہر
﴿ﷺ﴾ بانگی نہوانی کرد بو لای بہہشت و رزگاری نہ گہر پہشیمان بونایہ تہوہ . بہلام
پہپہوی پیغمہریان نہ کردو سزای خوا دہوری دان .

﴿إِنْ تُصِیْكَ حَسَنَةٌ تَسْتَوِیْهَا﴾ نہ گہر توشی تو بی چاکہیہ لہسہرکہوتن و دہست
کہوت نہوچاکہیہ خفہتباریان نہکا، چونکہ دلیان پیسہ بہرانہر بہتو، زور راستہ ہمو
مروئیکی نامہردو پہست ہہرکاتی پیاوچاکان توشی چاکہ بین لہوانہیہ لہداخا زیرہکہن .
﴿وَإِنْ تُصِیْكَ مُصِیْبَةٌ يَقُولُوا قَدْ أَخَذْنَا أَمْرًا مِنْ قَبْلُ﴾ وئہ گہر سہختی و شکان
وینہی جہنگی ثوحود و برینداری و نازار یا لاوازی توشی تو بی، بہیہ کتر نہلین:
بہراستی نیمہ کاری خویمانان وەرگرت لہمہویش، خویمانان رزگار کرد لہوناخویشیانہ
توشی موسلمانان بو، باسی رزگاربوونی خوئیانیان نہ کرد بہہوی دہرنہ چونیانہوہ بو
جہنگ .

﴿وَيَتَوَلَّوْا وَهُمْ فَرِحُونَ﴾ وئہو دووروانہ پشت نہکہنہ تو و کومہ کی موسلمانان
بہشادمانی و خوشی یہوہ لہبہر نہو نازارہی توشی تو بوہ و نہوان رزگاریان بوہ .
﴿قُلْ لَنْ يُصِیْبَنَا إِلَّا مَا كَتَبَ اللَّهُ لَنَا﴾ تو بلی: توشی نیمہ نابی ہیچ شتی لہچاکہو
لہخراپہ مہ گہر شتی خوا بو نیمہی نوی بی، نیمہ ناگاداری خویمان بوین، بہلام بی ناگاو
نہزنان خدیریکی چ شتیکن بہبونہی دانیشتیان لہ گہل پک کہوتہکاندا، نیمہ جہنگمان
کردوہ لہرپگہی ئایینی خوادا، ہموو کہرہسہی جہنگمان نامادہ کردبو . بہراستی
موسلمانان کہوتبونہ زورانبازی لہ گہل بی باوہراندہ . بہگویرہی دہستوری خوا جاری
باوہرداران سہرکہوتن، جاری تر بی باوہران سہرئہکہون . جہنگ بہردہوامہ لہنیوانیانہ .

به لآم هه مو كاری ته ماشای نه نجام و پاشه پوژی نه كړی، به بی گومان سهر كه وتن بو مسلمانان بو، یاریده ی خوا هه مو كاتی هه روا نه بی پاشه پوژی سهر كه وتن بو موسلمانان و باوه پرداران نیازپاكان نه بی.

﴿ هُوَ مَوْلَانَا وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ﴾ خوا گه ووره و كار هه لسورینه ری نیمه یه، هه ر خوا خاوه نی نیمه یه و نیمه یه به نده ی نه وین، هه ر له سهر یاریده ی خوا پشت نه به ست باوه پرداران، په نا هه ربو لای خوا نه بدن، باوه پرداران كهره سه ی جهنگ ناماده نه كهن و به ته نها پشتی بی تابه ست و خویان له بیر ناچی و به ته مای یاریده ی خوان، هه رشتی بی له سهر كه وتن و له ژیر كه وتن به میهره بانی خوا دادپه روه ری خوی نه زانن، تاكه نومیدیان سهر كه وتن خویان و نایینی نیسلا مه .

﴿ قُلْ هَلْ تَرَبُّصُونَ بِنَا إِلَّا إِحْدَى الْحُسَيْنِ ﴾ تو بلای به و دوو پروانه چاوه پروانی هېچ شتی مه كهن بو نیمه مه گه ر یه كی له دوو شته ی نه و تو نه نجامه كانیان شیرین و چاكه: یاسه ر كه و تنه بو نیمه له جیهاندا یامردنه له ریگه ی نایینی خواداو به هه شتی به ریندا، نه گه ر نیمه سهر كه و تن نیمه یه توشی كزولی و بی نابروی نه بن، نه گه ر كوژراین به ختیار ی پاشه پوژ و به هه شت و پله ی گه و ره بو نیمه یه، كه واته هه ر دوولایان گه و ره یی و ریژن بو نیمه .

﴿ وَلَنَحْنُ نَرَبُّصُ بِكُمْ أَنْ يُصِيبَكُمْ اللَّهُ بِعَذَابٍ مِنْ عِنْدِهِ أَوْ بِإِذْنِنَا ﴾ وه نیمه چاوه پروانی نه وه نه كه ین بو نیمه كه خوا سزا توشی نیمه بكا له لایه ن خویه وه و بنه برتان بكا وینه ی گهلانی رابوردو یاسزاتان توش بكا به هوی هیرو دهستی نیمه وه به كوشتنتان به هوی بی باوه ریانه وه.

﴿ فَتَرَبَّصُوا إِنَّا مَعَكُمْ مُرَبِّصُونَ ﴾ دوا یی نیمه چاوه پروانی نه و شتانه بكه ن نه تانه و ی توشی نیمه بین به راستی نیمه یه له گهل نیمه چاوه پروانی نه و شتانه نه كه ین نه مانه و ی پیمان بكا.

له پاشا خوی مه زن رونی نه كاته وه نه و دوو پروانه سودی وه رنا گرن به هوی نه و شتانه وه نه ی به خشن له كاتیكا نه وان به رده و امین له سهر بی باوه ری و نه فهرموی :

ته فسیری زمانكوی

قُلْ

أَنفِقُوا طَوْعًا أَوْ كَرْهًا لَّنْ يَتَقَبَّلَ مِنكُمُ إِنَّكُم كُنْتُمْ

قَوْمًا فَاسِقِينَ ﴿٥٣﴾ وَمَا مَنَعَهُمْ أَن تَقَبَلَ مِنْهُمْ نَفَقَتُهُمْ

إِلَّا أَنَّهُمْ كَفَرُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَلَا يَأْتُونَ الصَّلَاةَ

إِلَّا وَهُمْ كُسَالَى وَلَا يُنْفِقُونَ إِلَّا وَهُمْ كَارِهُونَ ﴿٥٤﴾

فَلَا تَعْجَبْكَ أَمْوَالُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيُعَذِّبَهُمْ

بِهَآ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَتَزْهَقَ أَنفُسُهُمْ وَهُمْ كَافِرُونَ ﴿٥٥﴾

وَيُخْلِفُونَ بِاللَّهِ إِنَّهُمْ لَمِنكُمْ وَمَا هُمْ بِمِنكُمْ وَلَكِنَّهُمْ

قَوْمٌ يَفْرَقُونَ ﴿٥٦﴾ لَوْ يَجِدُونَ مَلْجَأًا أَوْ مَغْرَبًا

أَوْ مَدَّخَلًا لَّوَلَّوْا إِلَيْهِ وَهُمْ يَجْمَحُونَ ﴿٥٧﴾

﴿ قُلْ أَنفِقُوا طَوْعًا أَوْ كَرْهًا لَّنْ يَتَقَبَّلَ مِنْكُم ﴾ تو بلى بهو دووروانه: نيوه بيه خشن دارايى خوتان له ريگهى چا كه كاندا به خوايشتى خوتانى يالاتان گرانى له نيوه وه زنا گيرى و سودى بوتان نابى، چونكه بو جگهى خوا كردوتانه.

هوى هاتنه خاوره وهى نهو نايده ته نه مديه: هه ندى له دووروان داوايان كرد له پيغه مهر ﴿﴾ نه يان بدن بو جهنگى ته بوك، ووتيان به دارايى ياريد هتان نه دهن، بويه خوى مهزن فه رمانى دا به پيغه مهرى خوى ﴿﴾ بهو كه سانه بلى: نيمه پيوستمان به دارايى نيوه نيه به مهر شيويه بى.

پرسیار/ زۆر راستە هەرستی بەناخۆشەویستی بدری وەرناگیری لای خوا ، بۆچی بەخواشت و بێ خۆشبونی وەرناگیری ؟.

وەلام/ ئە وکەسانە ئەو بەخشینهیان لەبەرخوا نیە . بەلکو بۆ شۆرەت و ناوبردنەو بۆ بەدەست هێنانی پلەو پایە، وەك خۆی مەزن پونی ئەکاتەووە ئەفەرموێ :

﴿إِنكُم كُنْتُمْ قَوْمًا فَاسِقِينَ﴾ بەراستی ئێوە تاقمێكن لەرەفتار تانا لەسنورلاتان داوہ لەبازنەى موسلماناندا . كەواتە ئەوبەخششەتان لی وەرناگیری لای خوا .

﴿وَمَا مَنَعَهُمْ أَنْ تُقْبَلَ تَقَاتِلَهُمْ إِلَّا أَنَّهُمْ كَفَرُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ﴾ وەقەدەغەى نەکردوہ کە وەرگیری لەو کەسانە بەخشینەکانی ئەوان مەگەر بەراستی ئەو کەسانە باوەریان نەهێناوہ بەخوا و بەنیراوی خوا، هەر لەبەرئەو بێباوەرییە لەوان وەرناگیری لەلایەن خوداوو .

﴿وَلَا يَأْتُونَ الصَّلَاةَ إِلَّا وَهُمْ كُسَالَى وَلَا يُنْفِقُونَ إِلَّا وَهُمْ كَارْهُونَ﴾ وەئەو کەسانە ناچن بۆ نوێزی بەکۆمەڵ لەگەڵ پێغەمەر مەگەر ئەو کەسانە بە تەمەلی و بەلەشی قورسەووە لەبەر چاوی دانیشتان ئەچن بەلای نوێژووە وەدارایی خۆیان نابەخشن مەگەر ئەوان لایان ناخۆش و گرانی ئەوبەخشینەو بەتەمای پاداشت نین و لەسزای پاشەرۆژ ناترسن .

﴿فَلَا تُعْجِبْكَ أَمْوَالُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيُعَذِّبَهُمْ بِهَا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا﴾ دوایی سەرنجی تۆ رانەکیشی ولای تۆ چاک نەبی دارایی و منالەکانیان و سەرت لەوانە سورنەمیێ . بەراستی خوا ئەیهوێ کەبەهۆی ئەوانەو سزایان بدا لەژیان و زیندەگانی جیهاندا و خۆیانیان لی بگۆڕی و لەناکاودا ئەیاندا بەزەویدا، ئەوسزادانەى خۆی مەزن بەم دووجۆرەیه :

۱- ئەوبی باوەرانە بەهۆی دارایی و منالیانەووە سەریان لی تێك چووەو گیرۆدەى کردوون خۆشەویستیان و لەخۆیان بایی بوون بەهۆی ئەوشانەووە . لەکاتیكا یەهەر جۆری بێ کەدارایی خۆیان ببەخشن بەزۆری یابەخواشتی خۆیانێ ، یامنالەکانیان نییران بۆ جەنگ و کۆژران و دیل کران ، بەویژنەووە توشی خەفەتى زۆر ئەبن لەجیهاندا ، چونکە لەبەر خوا ئەوشانەیان نەکردووە وەلەپاشەرۆژیشدا سودیان لی وەرناگرن . کەواتە خوا سزای داوێ بەتایبەتى لەجیهاندا .

۲- خوی مہزن سزای بی باوہ پانیش ئہدا ہر لہ جیہاندا بہ ہوی ئہوہوہ کہ منالہ کانیان موسلماننہ بن بہ دلی پاک و بی گہردہ وہ بہ پیچہ وانہی باو کہ کانیانہوہ چ شتی بی لہو سزایہ گہورہ تر بی کورلہ نایینی باو کی خوی لابدا .

﴿وَنَزَهَقَ اَنْفُسَهُمْ وَهُمْ كَاْفِرِيْنَ﴾ وہلہ بہرئہوہی گیانین دہرئہ چی وئہ مرن و ئہوان بی باوہرن . کہواتہ لہ پاشہرؤژدا خوا سزایان ئہدا بہ ہوی بی باوہریانہوہ، ہر وہک سزایان ئہدا لہ جیہاندا بہ ہوی دارایی و منالہ کانیانہوہ سوودیان بویان نیہ .

﴿وَيَجْلِفُوْنَ بِاللّٰهِ اِنَّهُمْ لَمِنْكُمْ وَمَا هُمْ مِنْكُمْ وَلَكِنَّهُمْ قَوْمٌ يَّفْرُقُوْنَ﴾ وئہوہ دوورپرووانہ سویند ئہ خون بہ خوا بہ راستی کہ ئہوان لہ ئیوہن و موسلمان بون و، ئہوان لہ ئیوہ نین و باوہریان بہ خوا نہ ہیتاوہ لہ دلی خویانا، بہ درؤ باوہریان ہیتاوہ، بہ لام ئہوی باوہر و دوورپرووانہ تاقمیکن ئہ ترسن لہ ئیوہ کہ بیان کوژن کہ لہ سہر دوورپرووی بمینیتہوہو لہ ترسی کوشن و دیل کردن و تالان کردیان بہ سہرزارہ کی موسلمان بوون .

﴿لَوْ يَجِدُوْنَ مَلْجَاً اَوْ مَغَارَاتٍ اَوْ مَدْخَلًا وَّكَلُوا اِلَيْهِ وَهُمْ يُجْمَحُوْنَ﴾ ئہ گہر ئہوہ دوورپرووانہ دہستیان بکہوی پہ ناگایہ پہ نای بی بن، وینہی قہ لایہ یاسہری کیوی یادور گہیہ لہ ناوہ راستی دہریاہ کا، یائہ شکہوتہ کان یا کونی بچنہ نیویانہوہو خویان بشارنہوہ لہواندا بہ راستی ئہو کہ سانہ رائہ کەن و روو و ہرئہ گیرن بولای ئہو شتانہ لہ ترسی ئیوہ بہراکردن بہ گورجی بولای ئہوانہ بہوینہی ئہسپی سہر کیش و ہیچ شتی نایان گیریتہوہ .

لہ کاتیکا پیغمہر ﴿ﷺ﴾ دارایی بہش نہ کرد بہ سہر ہاورپیکانیدا بہ گویرہی پیویستی و سوودی ناین، لہو کاتہدا (زبل خویہ سہر) کہ پیایوی بو لہ ہوزی تہمیم ہات ووتی: ئہی فروستادہی خوا لہو بہ شکر دہدا دادپہر و ہربہ . پیغمہمہر فہرموی: ہاوار بو تو چ کہسی بی دادپہر و ہربی ئہ گہر من دادپہر و ہرنہم، عومہری کوری خہتاب ووتی: وازم لی بہیتہ بابیکوژم، ئہو روداوہ گہیشٹہ پیغمہمہر ﴿ﷺ﴾ فہرموی: من پہ نائہ گرم لہ خوا کہ نادہمیزاد بلین: من ہاورپیکانی خوژم ئہ کوژم . بہ راستی ئہو کہ سانہو ہاورپیکانی قورئان ئہ خوینن . بہ لام لہ قورگیان ناچیتہ خواروہ و دہرئہ چن لہ دہستوری قورئان بہوینہی تیوی لہ کہوان دہرچی، بو ئہو مہ بہستہ خوا ئہ فہرموی:

وَمِنْهُمْ مَّن يَلْمِزُكَ
فِي الصَّدَقَاتِ فَإِنْ أُعْطُوا مِنْهَا رَضُوا وَإِنْ لَمْ يُعْطُوا مِنْهَا إِذَا
هُمْ يَسْخَطُونَ ﴿٥٨﴾ وَلَوْ أَنَّهُمْ رَضُوا مَا آتَاهُمُ اللَّهُ
وَرَسُولُهُ وَقَالُوا حَسْبُنَا اللَّهُ سَيُؤْتِينَا اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ
وَرَسُولُهُ إِنَّا إِلَى اللَّهِ رَاغِبُونَ ﴿٥٩﴾

﴿ وَمِنْهُمْ مَّن يَلْمِزُكَ فِي الصَّدَقَاتِ فَإِنْ أُعْطُوا رَضُوا وَإِنْ لَمْ يُعْطُوا مِنْهَا إِذَا هُمْ يَسْخَطُونَ ﴾
وهه نديك لهو دور وروانه كهسى تاوانج و رهخنه نه گرنه تو له بارهى به شكر دنى زه كاتو
دهست كهوته كان، گوماني وايه بهى داد گهرى و بهلايدن گرى بهشى نه كهى، دوايى
نه گهر بيه خشرى بهوان لهو زه كات و دهستكه وتانه شادمان نه بن ولايان په سنده، نه گهر
نه به خشرى بهوان لهو زه كات و دهست كهوتانه كوتوپر خراپه له تو نه گرن و زوير نه بن
له تو .

﴿ وَلَوْ أَنَّهُمْ رَضُوا مَا آتَاهُمُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ ﴾ وهه گهر به راستى نهو تا قمه په سنده نديان
بكر دايه نهو شتهى خوا و نيراوى خوا به خشيوتنى بهوان و بهلايانه وه چاكبوايه .
﴿ وَقَالُوا حَسْبُنَا اللَّهُ سَيُؤْتِينَا اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ وَرَسُولُهُ ﴾ وهه وان بيان ووتايه: به سه بو ئيمه
لهو شتهى خوا بمانداتى له مه وداو خوانه به خشى به ئيمه له گه ورهى خوى زه كات يا
دهستكه وتى ترو نيراوى خوايش نه ييه خشى به ئيمه زورتر له شتى نه ييه خشى پيمان، نه گهر
نه وانه بلين چاكتره بويان .

﴿ إِنَّا إِلَى اللَّهِ رَاغِبُونَ ﴾ به راستى ئيمه ناره زوو مه نو نوميده وارين بولاي خوا ميه ره باني
خوى بريژى به سه رمانا و پيوستيمان جى به جى بكا. يانى نه گهر به و جوړه يان بووتايه
چاكتر بو نه وان له وهى داواى زه كاتو دهستكه وتيان بكر دايه له پيغمهر به ره خنه گرته وه .

ته فسيري زمنا كړي

ئەو ئایەتە هانی ئادەمیزاد ئەدا بۆ ئەوەی خۆیان بپاریزن بەوشتە ی بەدەستی
خۆیانەووە، داوای هیچ شتێ ئەکەن لەئادەمیزاد و پشت بەستە بەخوا و رازی بن
بەوشتانە بەئارەقی ناوچاوانی خۆیان پەیدای ئەکەن .

پاش ئەوەی خوای مەزن باسی ئەو دووروانە ی کرد کە تاوانجیان ئەگرته پێغەمەر
﴿ﷺ﴾ لەبەشکردنی زە کاتا بەوشتە ی ئارەزوی هەبێ بیدا بەهەر کەسی و بەو کەسانە ی
نادا خۆشی نەوێن، بەخزمە کانی خۆی ئەبەخشی و زۆریش بۆ خۆی هەلنە گری،
ئەو کەسانە ی داوایان ئەکرد لەبەشی خۆیان زۆرتریان بدریتی، لەداوای ئەوانە خوا رونی
ئەکاتەو ئەواتاقمە ی زە کاتیان ئەدریتی هەتا ئەو دووروان تیگەن کە بەشکردنی زە کات
بە گوێرە ی فەرمودە ی خواوە . ئەک بە گوێرە ی وستی پێغەمەر ﴿ﷺ﴾، باسیشی ئەفەرموێ
ئەو تاقمانە ی زە کاتیان ئەدریتی هەشت تاقمن، وەک ئەفەرموێ :

إِنَّمَا الصَّدَقَتُ
لِلْفُقَرَاءِ وَالْمَسْكِينِ وَالْعَمِلِينَ عَلَيْهَا وَالْمُؤَلَّفَةِ قُلُوبُهُمْ
وَفِي الرِّقَابِ وَالْغَرَمِينَ وَفِي سَبِيلِ اللَّهِ وَأَبْنِ السَّبِيلِ
فَرِيضَةً مِّنَ اللَّهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٦٠﴾

لەم ئایەتە ی سەرەو داوای مەزن باسی بەشە کانی خوای کردووە کە پێی ئەوتریت:
زە کات یا سەدەقە . پێشەکی ئەبێ بزاین سەدەقە بریتی یە لەوشتانە ئادەمیزاد لەدارایی
خۆیان دەری ئەکەن و لەبەر فەرمودە ی خوا ئەبەخشن بۆ ئەوە ی نزیک ببنەو لەبەزەبی
خوا، سەدەقە دووجۆرە: (١) پێی ئەوتریت سەدەقە ی سونەت، واتە بەخشینی
چاکە یە پێویست نە کراوە لەسەر ئادەمیزاد. (٢) پێی ئەوتریت زە کات، خوای مەزن
پێویستی کردووە لەسەر ئادەمیزاد بە گوێرە ی ئەندازە یەکی دیاری کراو لەلایەن یاسای

تەفسیری زمانکۆیی

ئاينەو ەكە موسلمانان لەدارايى خوڤيان دەرى بکەن و بىدەن بەو تاقمانەى خوا لەوانەتەدا باسى کردون کەئەفەرموى :

۱- ﴿إِنَّمَا الصَّدَقَاتُ لِلْفُقَرَاءِ﴾ بەراستى وبەبى گومان زەكاتەكان بۆ ئەو كەسانەى ەهزارن نەدارايى ونەكارىكى وایان نەبى پى بژین خوڤيان ونەو كەسانەى پىويستە بەخوڤيان بكاو پى بژین. يانى ئەو كەسانەن پىويستيان بە (۱۰) دینار ەهەى رۆژانە پى بژین، بەلام ئەوان ەيچيان نەبى يا كەمتر لەپنچ دیناريان بى، ئىتر داواى زەكات بکەن يانەيكەن ياشلەپەتەيش نەبن .

۲- ﴿وَالْمَسَاكِينَ﴾ وەبۆ بيمارەكانە: ئەو كەسانەن دارايى و كارى شايانيان ەهەى. بەلام بەشيان ناك، يانى، پىويستيان بە (۱۰) دینار ەهەى بۆ ژيانى رۆژانەى خوڤيان و خيژانەكانيان. بەلام ناگاتە ئەندازەى بەشيان بكا .

بۆ زانين: ئەو كەسانەى خزمى ياميرد پىويستە بەخوڤيان بکەن و بەخويشيان ئەكەن، يا بۆيە بيمارو ەهزاران خەرىكى پەرستى سونەتن، ئەو كەسانە زەكاتيان نادريتى. بەلام قوتابى ئايىنى لەبەرئەو ەى خەرىكى كارىكن كەسودى موسلمانانى تىدايە بەگشتى زەكاتيان ئەدرىتى. خزمەتكارو خانو و بەرگ و نامەى پىويستى نابنە ەوى زەكات پى نەدانيان. دارايە دورتر بى لەدوو قوناخ و قەرزى وادەى دانەو ەى نەهاتى يا ەەرەبەتەماى دانەو ەى نەبى ئەوانەيش نابنە ەوى زەكات پى ئەدان و زەكاتى پى ئەدرى ئەو كەسە .

۳- ﴿وَالْعَامِلِينَ عَلَيْهَا﴾ وەبۆ ئەو كەسانەى كاركەرن لەسەر سەدەقەكان، دانراون لەلايەن كار بەدەستانى موسلمانانەو بۆ ئەو ەى بگەرپن بەسەر دانىشتواندا بۆ كۆکردنەو ەى زەكاتەكانيان، ئەو كەسانەيش زەكات ئەدەن و ناوى ئەو كەسانە ئەنوسن زەكات ئەدەن وزەكات وەرئەگرن .

۴- ﴿وَالْمُؤَلَّفَةِ قُلُوبِهِمْ﴾ وەبۆ ئەو كەسانە يە دليان كۆيكرتەو ەو دليان خوڤ بكرى لەسەر ئىسلامەتى. يانى موسلمان بوون و ەيشتا نيازىاك نين و لاوازە باو ەريان و نەچەسپاو لەدليانا، ياسەرۆكى ەوزيكن ئەو كەسانە زەكاتيان ئەدرىتى ەتا جگەى

تەفسىرى زمانكۆبى

ئەوانیش چاویان لی بکەن بۆ موسلمان بون، بۆ ئەوەی ئێوە کەسانە زەکات نەداوە بە ئیسلام رەمیان بکەن بۆ دانی زەکات بە ئیسلام .

۵- ﴿وَفِي الرِّقَابِ﴾ وەسەدەقە ئەدری لە ئازادکردن و سەر بەستی ئەو کەسانە کۆیلەن و بەندەن و ئەیانەوی خۆیان بکەن ئەو لە گەورەکانی خۆیان، ئەو بەشەیان سوپاس بۆ خوا لەم سەردەمە ی ئێمەدا نەماون و ئەگەر مابیش زۆر کەمن و لە کوردستاندا نین .

۶- ﴿وَالْغَارِمِينَ﴾ وەبۆ ئەو کەسانە قەرزارن و ناتوانن قەرزەکانیان بەدەنەو، هەوی قەرزاریان شتیکی رەوا بویی یانارەوا بویی و بەراستی پەشیمان بونەتەو، یا قەرزار بویون بەهەوی ناست کردنەو دوو تاقمی دوژمنی یە کەتری، یا بویی بەتەنخوای کەسی (کفیل) ، ئەو بەشە زەکاتیان پێ ئەدری بە گۆڕە ی پێوستی خۆیان .

۷- ﴿وَفِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ وەسەدەقە ئەبەخشی لە پێگە ی ئایینی خوادا بۆ کەسانی جەنگ بکەن بە خۆرایی لە بەر بەرزی ئاین، با سامانداریشبن . هەندی لە زانیان ئەلین: ئەدری بەهەمو شتی خۆی مەزن لای پەسەند بێ: وە ک دروست کردنی مزگەوت و قوتابخانە ی ئایینی و جگە ی ئایینی کە سودی موسلمانانی تێدابی و بۆ دروست کردنی پرد و خەستەخانە و کپینی چەک و چاک کردنی پێگەوبان و جگە ی ئەوانیش .

۸- ﴿وَأَبْنِ السَّبِيلِ﴾ وەبۆ ئەو کەسانە جی ماون لە کاروان و دەستیان ناگاتە نیشتمانی خۆیان، ئەو کەسانە زەکاتیان ئەدری بە ئەندازە یە بیان گەیهێنی بە نیشتمانی خۆیان، کاروانە کەیش بۆ گونا نەبویی، ئێتر بۆ هەر شتی بویی .

﴿فَرِيضَةً مِّنَ اللَّهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ﴾ وەئەو سەدەقانە خوا پێوستی کردون و دیاری کراون لە لایەن خواوە، بۆ ئەو ی بدری بەو هەشت تاقمانە و، خوا ئەزانی بە پێوستی بونەوهران، هەمو شتی لە جێگە ی شیاوی خۆیا دائەنی لەوەرگرتنی زەکات و بەخشینی زەکات بەو تاقمانە .

لەباسی مانای ئایەتی (۱۱۰) ی سورتی ئەلبەقەرەدا باسی سودی زەکات و ئەوشتانە ی زەکاتیان تێدا پێوست کراوە و ئەو کەسانە ی زەکاتیان پێ ئەدری و

ئه‌وکه‌سانه‌ی قه‌ده‌غیه‌ زه‌ کاتیان بدریتی، به‌ه‌موو مهرجه‌ کانیانه‌وه‌ به‌دریژو شی‌ کراوه‌یی
رون‌ کراوه‌ته‌وه‌ .

کۆمه‌لی‌ له‌ دووروه‌ کان‌ گفتوگۆی‌ ناشایسته‌یان‌ ده‌باره‌ی‌ پیغه‌مه‌ر‌ کردو‌ ئه‌یان‌ ووت‌:
موحه‌مه‌د‌ گۆیچکه‌ی‌ هه‌یه‌ هه‌موو‌ شتی‌ نه‌بیستی‌ راستی‌ یادرۆ، هه‌ندیکیان‌ ئه‌یان‌ ووت‌:
گفتوگۆی‌ وامه‌ که‌ن‌ ئه‌ترسین‌ بگه‌نه‌ موحه‌مه‌دو‌ تو‌شی‌ نازارمانبکات‌. جه‌لاسی‌ کوری‌
سوه‌ید‌ ووتی‌: هه‌ر‌ شتی‌ ئاره‌زومان‌ هه‌بی‌ ئه‌یلێن‌ و‌ دوا‌یی‌ ئه‌چین‌ بۆ‌لای‌ موحه‌مه‌د‌
وسویندی‌ بۆ‌ ئه‌خوین‌ که‌ گفتوگۆی‌ خراپان‌ نه‌ووتوه‌، بۆ‌ روون‌ کردنه‌وه‌ی‌ ئه‌و‌کاره‌ خوای‌
مه‌زن‌ ئه‌فه‌رموی‌:

پیغه‌مه‌ر‌ ﴿ﷺ﴾ کرده‌وه‌ی‌ له‌ گه‌ل‌ ئاده‌میزادا‌ به‌ گۆیره‌ی‌ روواله‌ت‌ بووه‌، له‌ نه‌هیتی‌
وپه‌نهانی‌ ئه‌وان‌ نه‌ کۆلاوه‌ته‌وه‌، نه‌هیتی‌ ئه‌وانی‌ هه‌اوله‌ی‌ خوا‌ کرده‌وه‌، ئه‌و‌کاره‌ شیرینه‌ی‌
پیغه‌مه‌ر‌ ﴿ﷺ﴾ بوه‌ به‌ ده‌ستوری‌ موسلمانان‌، ئه‌و‌ کرده‌وه‌ چاکه‌ی‌ پیغه‌مه‌ر‌ ﴿ﷺ﴾
دوورپووان‌ کردیان‌ به‌هه‌ل‌ بۆ‌ خو‌یان‌ بۆیه‌ تاوانجی‌ زۆریان‌ ئه‌گرته‌ پیغه‌مه‌رو‌
﴿ﷺ﴾، له‌ دوا‌یدا‌ بیانویان‌ بۆ‌ ئه‌هینایه‌وه‌، پیغه‌مه‌ر‌ له‌وانی‌ وه‌رته‌گرت‌، بۆ‌ ده‌رخستنی‌ ئه‌و‌
کرده‌وانه‌ خوا‌ ئه‌فه‌رموی‌:

وَمِنْهُمْ

الَّذِينَ يُؤْذُونَ النَّبِيَّ وَيَقُولُونَ هُوَ أَذْنٌ قُلْ أَذْنٌ خَيْرٌ

لَكُمْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَيُؤْمِنُ لِلْمُؤْمِنِينَ وَرَحْمَةٌ لِلَّذِينَ

آمَنُوا مِنْكُمْ وَالَّذِينَ يُؤْذُونَ رَسُولَ اللَّهِ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٦١﴾

يَخْلِفُونَ بِاللَّهِ لَكُمْ لِيَرْضَوْكُمْ وَاللَّهُ وَرَسُولُهُ أَحَقُّ

أَنْ يَرْضَوْهُ إِنْ كَانُوا مُؤْمِنِينَ ﴿١٦﴾ أَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّهُ
مَنْ يُكَادِرِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ قَاتِلُ النَّارِ جَهَنَّمَ خَلِدًا فِيهَا
ذَلِكَ الْخِزْيُ الْعَظِيمُ ﴿١٧﴾

﴿وَمِنْهُمْ الَّذِينَ يُؤْذُونَ النَّبِيَّ وَيَقُولُونَ هُوَ أَذَنٌ﴾ وهه ندى لهو دووروانهى نهوتو
نازاري پيغمهر نهدهن و نهلين: پيغمهر مروفيكه گفتوگو نهبيسى و ههرچى بيژرى
برواى بى تهكا، بهى نهوى ووردبيتهوه لههچ شتى ههتا چاك و خراب جوى بكاتهوه بو
وهرگرتنى باوهر و بى باوهرى .

﴿قُلْ هُوَ أَذُنٌ خَيْرٌ لَكُمْ﴾ تو بلئى: موحهمد پياويكه چاكه نهبيسى، خراپه ناييسى،
وهرنهگرى له نيوه شتى زياني نادهميزادى تيدا نهى، نهوى زياني نهوانى تيدابى وهرى
ناگرى موحهمد.

﴿يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَيُؤْمِنُ لِلْمُؤْمِنِينَ﴾ برواى بهخوا ههيه هدرشتى بفهرموى و و برواى
بهچاكه ههيه بو سودى باوهردارانو گفتوگوى نهوان وهرنهگرى بههوى نيازى پاكي
خويانوه، بهلام لهدوو پروان نهوشتهى سودى نهى وهرى ناگرى، دوايى پيغمهر شتى
نهبيسى زياني كهسى تيدانهى .

﴿وَرَحْمَةً لِلَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ﴾ وهپيغمهر بهختيارى و ديارى به بو كهسانى يكي نهوتو
باوهريان هيتاوه له نيوه، چونكه ههر نهوان ريگهه راسيان وهرگرتوه بههوى پيغمهر و
پارانهوى پيغمهر بوه .

﴿وَالَّذِينَ يُؤْذُونَ رَسُولَ اللَّهِ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ وهكهسانى يكي نهوتو نازارى فروستادهى
خوائهدهن بو نهوان ههيه سزايه كى خاوهن نازار لهروژى دوايدا ولهجهاندا .

﴿يَجْلِفُونَ بِاللَّهِ لَكُمْ لِيَرْضَوْكُمْ وَاللَّهُ وَرَسُولُهُ أَحَقُّ أَنْ يَرْضَوْهُ إِنْ كَانُوا مُؤْمِنِينَ﴾
وهتهكه سانه سويند نهخون بهخواو بو نيوهى مוסلمان نهوشتهى گهيشته به نيوه پوچه
له بهر نهوى نيوه رازى بكهن و دلتان بدهنهوه ههتا نيوه نازاريان نهدهن، و خوا و نيرواى

خوا شایسته و چاکترن که یه که بیه که ی نهوان پازی بکه ن به پهرستی خوا و به شیمان
 بونه و یان به نیازی پاک و گوی رایله پیغمه مرین، نه گهر نهوان باوه پیه تی به راستی .
 ﴿الْمَ يَعْلَمُوا أَنَّهُ مَنْ يُحَادِدِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَأَنَّ لَهُ نَارَ جَهَنَّمَ خَالِدًا فِيهَا ذَلِكَ الْحَزِي الْعَظِيمُ﴾ نایا
 بی باوه ران و دو وروان نه یان زانیوه که به راستی هه که سی دژایه تی و بی فهرمانی خوا و
 نیروی خوا بکات به راستی دوا بی بو نهو که سه هدی نهگری دوزه خ به رده و امه له ناو
 دوزه خدا، نهو به رده و امیه ی له ناگردا رسوایی و بی نابروی گه وره یه .
 کاتی پیغمه مر نه چو بو جهنگی ته بوک، تاقمی له بی باوه ران له خزمه تیا بوو ن له نیو
 خویانا به گالتوه نه یان ووت: سهیری نهو پیاوه بکه ن نه یه وی کوشک و قه لاکانی شام
 بگری. دوا بی پیغمه مر فهرموی: نهو تاقمه م بو راوه ستین، هاتنه خزمه ت پیغمه مر ﴿﴾
 فهرموی: نایا نیوه نهو شانه تان ووتوه؟ و تیان نهی فرو ستاده ی خوا: سویند به خوا
 له باره ی توو هاو رپیکانته وه هیچ شتیکی خراپان نه ووتوه، له نیوان خو ماندا باسی نه م
 له شکره مان کردوه هه تا رپگه مان کورت بکه یه وه به گفتو گو کردنه وه. بو
 روونکردنه وه ی نهو مبه سته خوا فهرموی :

يَحْذَرُ الْمُنَافِقُونَ
 أَن تَنْزَلَ عَلَيْهِمْ سُورَةٌ تُنَبِّئُهُمْ بِمَا فِي قُلُوبِهِمْ قُلِ اسْتَهْزَؤُاْ
 إِلَّآ اللَّهُ يُخْرِجُ مَا تَحْذَرُونَ ﴿١٤﴾ وَلَئِن سَأَلْتَهُمْ
 لَيَقُولُنَّ إِنَّمَا كُنَّا نَخُوضُ وَنَلْعَبُ قُلْ أَبِإِلَٰهِ وَعَائِلِهِ
 وَرَسُولِهِ كُنْتُمْ تَسْتَهْزِؤُونَ ﴿١٥﴾ لَا تَعْذِرُوا قَدْ كَفَرْتُمْ
 بَعْدَ إِيمَانِكُمْ إِنْ نَعْفُ عَنْ طَآئِفَةٍ مِّنْكُمْ نُعَذِّبْ طَآئِفَةً
 بِأَنَّهُمْ كَانُوا مُجْرِمِينَ ﴿١٦﴾

﴿يَحْذَرُ الْمُنَافِقُونَ أَنْ تُنْزَلَ عَلَيْهِمْ سُورَةٌ تُنَبِّئُهُمْ بِمَا فِي قُلُوبِهِمْ﴾ دوورپوهه كان نه ترسن كه بهيترپته خواره وه له لايه ن بى باورپانه وه سوره تى له قورئان نه وسوره ته هوال بدا بهو دوورپوانه و دربخا شتى له دليانايه له كينه و دوژمنايه تى بو موسلمانان. هه ندى له زانايان نه لى: راناوه كانى (عَلَيْهِمْ، تُنَبِّئُهُمْ، قُلُوبِهِمْ) هه مويان نه گهرپته وه بولاى باورپداران. هه ندى تريان لايان وايه راناوى (عَلَيْهِمْ، تُنَبِّئُهُمْ) نه گهرپته وه بولاى باورپداران. راناوى (فِي قُلُوبِهِمْ) نه گهرپته وه بولاى دوورپوان. له بهرته وهى باسى باورپداران له ونايه ته دا نه كراوه واشايسته يه راناوه كانه همويان بگهرپته وه بولاى دوورپوان، خوايش له هه موكه سى زاناناره .

﴿قُلْ اسْتَهِزُوا إِنْ اللَّهَ مَخْرَجَ مَا تَخَذَرُونَ﴾ تو بلى: ئيوه دوورپوو گالته بكن به باورپداران به راستى خوا دهرته خا شتى ئيوه نه ترسن ناشكرابى له دهره و ننانا. به جزرى نه ترسان يه كى له وان ووتبوى: من خوم پيشكهش نه كه م سه دتا زيانم لى بدن. به لام شتى نه يه ته خواره وه نابرومان بيا.

هه ندى له بى باورپان گفتوگوى ناشايسته يان نه ووت له باره ي پيغه مه ره وه ﴿﴾، تا وانجيان نه گرته قورئانو باورپداران. خوا فهرموى:

﴿وَلَنْ سَأَلْتَهُمْ لَيَقُولُنَّ إِنَّمَا كُنَّا نَخُوضُ وَنَلْعَبُ﴾ وه نه گهر تو پرسيارت بكردياه لهو دوورپوانه چ شتيكيانت ووتوه له باره ي ئيمه وه ؟ سوپند نه خون و نه لى: به راستى ئيمه له باره ي له شكرو سواره كانه وه گفتوگومان كردووه و چوينه ته ناوباسي كه وه بوئه وهى ئيمه رابويړين و ماوه كه مان كورت بكهينه وه و جگه له وه هيچ شتى ترمان نه ووتوه .

﴿قُلْ أُولَئِكَ وَآيَاتِهِ وَرَسُولِهِ كُنْتُمْ تَسْتَهْزِؤْنَ﴾ تو بلى: نايان ئيوه گالته نه كه ن به فهرمانه كانى و به نايه ته كانى نامه ي خوا و به نيزاوى خوا، به راستى بيانو هيئانه وه كاننان خراپزه له وگوناهانه ي كردوتانه و بيانوى بو نه هيئنه وه. نايان خوا و نايه ته كانى نامه ي خوا و نيزاوى ده سته كه لاي ئيوه هه تا به وانرا بويړن ؟ موحه مه د تو گرنگى به خراپه گرتنى بى باورپان مه ده. نه ونايه ته به لگه ي رونه له سهر نه وهى هه ركه سى گالته به نايين و فهرموده ي خوا و پيغه مه ربكا له پيزى بى باورپاندا نه ژميړى. نه وته خوا نه فهرموى:

﴿لَا تَعْتَدُوا قَدْ كَفَرْتُمْ بَعْدَ إِيمَانِكُمْ﴾ ئیو هیانو مہینہوہ، چونکہ بیانہ کانتان دروی
رووتہ. بہرستی ئیوہ بی باوہری خوتانتان دہربری لہ پاش ئہوہی باوہرہینانتان ناشکرا
کرد.

پرسیار / ئہورستہیہ وائہ گہیہ نی ئہو کہ سانہ خاوہن باوہرہیون بہرلہ و گالتہ کردنیان،
یان بہو گالتہ کردن ہی باوہرہیون ؟

وہ لام / ئہو کہ سانہ لہ ناوہرہو کا بہرلہ گالتہ کردنہ کیشیان ہرہی باوہرہیون بہ لام
لہ بہرئہوہی باوہرہیان دہربری وہك موسلمان تہ ماشائہ کران لہ بارہی کارو فرمانی
جیہانہوہ، لہ پاش ئہوہی بی باوہریان دہربری بہہوی گالتہ کردنیان بہ خواو بہ ئایہ تہ کانی
خواو فروستادہی خوا تہ ماشاکران وہك بی باوہران لہ بارہی کاروباری جیہان
ولہ پاشہرہوژیشہوہ.

﴿إِنْ نَعَفُ عَنْ طَائِفَةٍ مِنْكُمْ﴾ ئہ گہر ئیمہ بیورین لہ تاقمی لہ ئیوہ بہہوی پہ شیمان
بو تہوہتان بہ پاکی یا لہ بہرئہوہی بیانوتان لی و ہرئہ گیری کہ بلین: ئیمہ لاوازیوین و
سہرہو کہ کان زرہیان لی کردوین ئہ گینا لہ دلدا باوہرہارہیون .

﴿نَعَذِبُ طَائِفَةً مِنْكُمْ بِأَنَّهُمْ كَانُوا مُجْرِمِينَ﴾ ئیمہ سزای تاقمی تر لہ ئیوہ ئہدہین بہہوی
ئہوہوہ کہ بہرستی ئہوان تاوانبارہیون و بہرہوامن لہ سہر بی باوہری وسہرہوکی
دوورہووانہیون .

لہ پاشا خوی مہزن باسی کارو کردہوہی بی باوہران ئہ کا لہ نیو خویانا و لہ شیوہی
ہہلسان و دانیشتیان لہ گہل یہ کتری و یارمہتی دانیان بویہ کتری لہ کاری پوچ و
نارہوادا و ئہ فہرموی:

الْمُنْفِقُونَ وَالْمُنْفِقَاتُ
بَعْضُهُمْ مِنْ بَعْضٍ يَأْمُرُونَ بِالْمُنْكَرِ وَيَنْهَوْنَ
عَنِ الْمَعْرُوفِ وَيَقْبِضُونَ أَيْدِيَهُمْ نَسُوا اللَّهَ فَنَسِيَهُمْ

تہفسیری زماناکری

اِنَّ الْمُنْفِقِينَ هُمُ الْفٰسِقُونَ ﴿٦٧﴾ وَعَدَ اللّٰهُ
 الْمُنْفِقِينَ وَالْمُنْفِقَاتِ وَالْكُفَّارَ نَارَ جَهَنَّمَ خٰلِدِيْنَ
 فِيْهَا هِيَ حَسْبُهُمْ وَلَعْنَهُمُ اللّٰهُ وَلَهُمْ عَذَابٌ مُّقِيمٌ ﴿٦٨﴾
 كَالَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِكُمْ كَانُوْا اَشَدَّ مِنْكُمْ قُوَّةً وَّاَكْثَرَ
 اَمْوَالًا وَّاَوْلَادًا فَاسْتَمْتَعُوْا بِخَلْقِهِمْ فَاسْتَمْتَعْتُمْ بِخَلْقِكُمْ
 كَمَا اسْتَمْتَعَ الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِكُمْ بِخَلْقِهِمْ وَخُضْتُمْ
 كَالَّذِيْ خَاصُّوْا اَوْلِيَّكَ حِطَّتْ اَعْمَالُهُمْ فِي الدُّنْيَا
 وَاْلآخِرَةِ وَاَوْلٰٓئِكَ هُمُ الْخٰسِرُوْنَ ﴿٦٩﴾ اَلَمْ يَأْتِهِمْ
 نَبَاُ الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ قَوْمِ نُوْحٍ وَعَادٍ وَثَمُوْدَ وَقَوْمِ
 اِبْرٰهِيْمَ وَاَصْحٰبِ مَدْيَنَ وَالْمُؤْتَفِكَةَ اَنْتُمْ
 رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنٰتِ فَمَا كَانَ اللّٰهُ لِيَظْلِمَهُمْ وَلٰكِنْ
 كَانُوْا اَنْفُسُهُمْ يَظْلِمُوْنَ ﴿٧٠﴾

﴿الْمُنَافِقُونَ وَالْمُنَافِقَاتُ بَعْضُهُمْ مِنْ بَعْضٍ﴾ پیاوانی دوو روو و ژنانی دوو روو
 هه ندیکیان له هه ندی تریان له دوو روو و له دووریان له باوه پهیناندا به ویتیه
 تاکه که سیکن ، شیوه و کرده و هیان به کسان له دوایدا خوی مه زن رونی نه کاته وه جوړی
 به کسانیان و کاره خراپه کانیان و نه فەرموی:

ته فسیری زما کۆی

﴿بَأْمُرُونَ بِالْمَنكِرِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمَعْرُوفِ وَيَقْبِضُونَ أَيْدِيَهُمْ﴾ نهو دوورپووانه به پیاو و به ژنیانه وه فرمان نه دهن به کاری خراب و زورشت و بی باوه ری و به دروخته وهی پیغمهر و ﴿﴾ قه ده غه نه کن له کاری چاکه و له خوا به رستی و فرمان بهرداری پیغمهر ﴿﴾ و دهستی خو یان نه قوچین و نه یان گرن و رژدن و نایکه نه وه بو به خشینی دارایی خو یان له ریگه ی تایی خوادا و له دهست گیر ده یی هزاران دهستیان به رزناکه نه وه بو پارانه وه له خوا .

﴿نَسُوا اللَّهَ فَنَسِيَهُمْ﴾ نهو دوورپووانه خویان له بیر خو یان بر دوه ته وه و نایه رستن، دوا یی خوا واز له وان نه هیتی و به چاوی به زه یی و میهره بانیه وه تماشایان ناکا و نه فهر موی:

﴿إِنَّ الْمُنَافِقِينَ هُمُ الْفَاسِقُونَ﴾ به راستی دوورپووه کان هه رنه وانن ده رچوون له سنور و باز نه ی باوه رهیان و ریگه ی شیتان و بی باوه رپان گرتوه .

﴿وَعَدَ اللَّهُ الْمُنَافِقِينَ وَالْمُنَافِقَاتُ وَالْكُفَّارَ نَارَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا هِيَ حَسْبُهُمْ﴾ خوا به لیتی داوه به پساوانی دوورو و ژنانی دوورو به بی باوه ران به ناگری دوزه خ نه گهر به رده وامین له سر کاری خرابی خو یان و به رده وام نه بن له نیو ناگری دوزه خدا ، نهو ناگری دوزه خ به سه بو سزادانی نه وان .

﴿وَلَعَنَهُمُ اللَّهُ وَلَهُمْ عَذَابٌ مُّقِيمٌ﴾ وه خوا نهو دوورپووانه ی دورخته ته وه له به زه یی و میهره بانی خو ی و له خو شی به هشت و ، بو دوورپووان هه یه سزای بی پایان و به رده وام و گران .

له پاشا خوی مه زن رونه کاته بی باوه ران به گشتی و نه فهر موی : نیوه وینه ی نه م بی باوه رانه خوار وهن .

﴿كَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ كَانُوا أَشَدَّ مِنْكُمْ قُوَّةً وَآكْثَرَ أَمْوَالاً وَأَوْلَاداً﴾ خوا به لیتی داوه بهو دوورپووانه به وینه ی به لیتی دابوی به که سانیکی نه وتو له پیش نیسوهه بون له که لانی رابوردوادا نه وان توندرو سه ختر بوون له نیوه له باره ی هیرو له شیانه وه ، داراییان زورتر بوه له نیوه و منالیشبان زورتر بوهه .

﴿ فَاسْتَمْتِعُوا بِخِلَاقِهِمْ ﴾ دواى ئەو كەسانەى پېشورايان ئەو بوردو بەهرەمەند بوون به بهشى خويان له جيهاندا به هۆى هيزو دارايى خويانهوه وازيان له پاشه پوژ هيتابوو .
﴿ فَاسْتَمْتِعُوا بِخِلَاقِكُمْ كَمَا اسْتَمْتَعَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ ﴾ دواى ئېوهش رابوئيرن وبههره مندبين به بهشى خوتان لهم جيهانهدا به خوشى و به وئنهى كه سانيكى ئەوتو رايان ئەبورد به خوشى له پيش ئېوهه بون .

﴿ وَخَضْتُمْ كَالَّذِي خَاضُوا أَوَّلِكَ حَبَطَتْ أَعْمَالُهُمْ ﴾ وه ئېوه خوتانتان فريداوه ته نيو كارى پوچه وه به وئنهى كه سانيكى ئەوتو چوبونه نيوكارى پوچه وه له پيش ئېوهه ، ئەوتاقمانه پاداشتى كارەكانيان پوچ بوته وه له هەردوو جيهاندا ، له جيهاندا نر خيان بو دانانرى لاي مروفي خاوهن بيو هوش ، له پاشه پوژدا له كيسان چوه پاداشتى نارقى ماندوبوونيان كه ئەو هه موه سامانهيان پيكه وه نابو .

﴿ وَأَوَّلِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴾ وه ئەوتاقمانه هەر ئەو كەسانەن زيانۆمەندن له هەردوو جيهاندا ، چونكه خويانيان ماندو كړدبو به نازاردانى باوه ردارانه وه له جيهانداو به پيدا كړدى سامانه وه ، له پاشه پوژدا ئەو نازاردانه و ئەودارايه نازاره كەى گهرايه وه بو سەر خويان هدر وه كه له جيهاندا توشى نازار بو بون .

مەبەست له وئايه تانهى پيشوو بو ئەوهيه كه دوو پووه كاني سەردەمى پيغمەر و ئەو بى باوه رنەيش له مەوپاش دين واز له بى باوه رى و دوو پويى نايەرن ، به گەلانى پيشه وهى خويان تەمى خوار نابن ، خواى مەزن وه بيريان ئەخاته وه و ئەفرموى :

﴿ أَلَمْ يَأْتِهِمْ نَبَأُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ ﴾ نايان نه هاتوه بو لاي ئەو دوو پووانه هه والى به سەر هاتى كه سانيكى ئەوتو له پيش نه وانه وه بوون كه به خوشى سامانى جيهان له خويان بايى بو بون ئەنجامه كانيان نه مان و له ناو چوون .

﴿ قَوْمِ نُوحٍ وَعَادٍ وَثَمُودَ وَقَوْمِ إِبْرَاهِيمَ وَأَصْحَابِ مَدْيَنَ وَالْمُؤْتَفِكَانِ ﴾ كه برىتى بون له گەلى نوح به لافاو خنكان و گەلى عاد به باى سهختى ناهه موار له ناو چون و گەلى سهمود به بومه له رزه و دهنگى گهور و تيز له ناو چون و گەلى ئيبراهيم به سزاي زور گيرۆده بوونو

تهفسىرى زمنا كۆنى

نہ مرودی بہ میثولہ لہ ناوربرد و دانیش توانی مہدیہ نی گہ لی شو عہیی بنہ بر کرد بہ ناگری
بومہ لہ رزہ و دانیش توانی گوندہ کان و شارہ کانی لوتی بنہ بر کرد بہ بارینی بہ رد بہ سہر یانا و
شوینہ کانیان ژیرا و ژووربون (والمؤتکات) بہ مانا ژیرا و ژوربوونہ ، نہ و گہ لہ ژیرا و ژور
بوو شوینہ کانیان .

﴿ اَتَتْهُمْ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ ﴾ چوبوون بولای نہ و گہ لہ نہ پیغمہ رو کانی خویانیان
بہ چہ ندین بہ لگہ و نشانہ ی رون و نا شکرا و بہ کاری پک خہرہ وہ کہ چی باوہریان پی
نہ ہیتان و لہ نہ نجامدا خوا بنہ بری کردن .

﴿ فَمَا كَانَ اللَّهُ لِيَظْلِمَهُمْ وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴾ دواپی خودا لہ وان ستم
ناکا بہ بی تاوان سزای نہ وان بدا ، بہ لام خویان ستمیان لہ خویان کرد بہ ہوی بی باوہری و
بہ درؤ خستہ و ہی پیغمہ مرہ کانیان کرداری پیسی خویانہ وہ سزایان درا .

کاتی خوی مہ زن باسی دوورہ کانی کرد بہ و ہمہ وہ کردارہ خراپانہ وہ باسی
باوردارانیش نہ کا بہ دژی کرداری نہ وانہ وہ بہ ہمہ مو کردہ وہ چاکہ کانیانہ وہ نہ فہرموی :

وَالْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ بَعْضُهُمْ
أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ يَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ
وَيُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَيُطِيعُونَ اللَّهَ
وَرَسُولَهُ أُولَئِكَ سَيَرْحَمُهُمُ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٧١﴾
وَعَدَ اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا
الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَمَسْكَنٌ طَيِّبَةٌ فِي جَنَّاتٍ عَدْنٍ
وَرِضْوَانٌ مِّنَ اللَّهِ أَكْبَرُ ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿٧٢﴾

﴿وَالْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ﴾ وەپیاوانی باوەردارو ژنانی باوەردار هەندیکیان دوست و بەرپۆرەبەری کاری یەکتەین، ئەورێستەیه فیڕمان دەکات هەرکەسێ خۆی بەباوەردار بزانی و یاریدەیی برای خۆی نەدا بەدووڕوو ئەژمێری .

﴿يَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ﴾ وەئەو باوەردارانە فەرمان ئەدەن بەچاکەو بەباوەرو بەفەرمانبەرداری خواو بەقەدەغە کردنی خراپە و بی‌باوەری و دژایەتی باوەرداران .

﴿وَيَقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَيُطِيعُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ﴾ وەنویژەکانیان ئەکەن و بەرپایان ئەکەن و زەکاتەکانیان ئەبەخشن بەو تاقمانەیی خوا دیاری کردوون، وەفەرمانبەرداری خواو نێراوی خواتە کەن لەهەموو فەرمانەکانیان .

﴿أُولَٰئِكَ سَيَرْحَمُهُمُ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ﴾ ئەو باوەردارانە بەهۆی کردنی ئەو شتەنەوێ خوا میهرەبانیان لەگەڵ ئەکا بەبێ گومان . بەدژی بی‌باوەرانو دووڕووەکانەوێ خوا میهرەبانیان لەگەڵ ناکا . بەراستی خوا خاوەنی توانای زۆرە، هەموشتی لەجیگەیی شیاوی خۆیا دانەنی .

﴿وَعَدَ اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا﴾ خوا بەلێنی داوێ بەپیاوانی باوەردارو ژنانی باوەردار بەچەندین بەهەشت و بیستان ئەچی بەژێر درەختەکانیان و بەملاو لای کۆشکەکانیان چەندین رۆباری ئاوی شیرین و پوخته، بەردەوامن لەو بەهەشتانەداو کاتیکی دەرچونیان بۆ نیە .

﴿وَمَسَاكِينٌ طَيِّبَةً فِي جَنَّاتٍ عَذْنٍ﴾ وەبەلێنی پێداون بەچەندین جیگەیی دانیشتنی خۆش و پاک لەو بەهەشته بەرین و بەردەوامانەدا لەپاشەرۆژدا بۆ حەسانەوێیان .

﴿وَرَضَوَانِ مِنَ اللَّهِ أَكْبَرُ ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ﴾ وەخۆشەویستی و رەزامەندی لەلایەن خواوە بۆ باوەرداران گەورەترە لەبەهەشت و لەخۆشی بەهەشت و لەهەموشتی تر، خۆشەویستیە کە باسی ناکرێ لەگەورەبیدا، ئەو بەهەشت و جیگەپاکانەو خۆشەویستی خواپە بۆ ئەوان سەرکەوتن و پێرۆزیەکی گەورەیه، بەتایبەتی رەزامەندی خوا بەرانبەر بەهیچ شتی تێ .

لہ پاشا خواہی مہزن فہرمان نہدا بہ کوشش و جہنگ کردن لہ گہل بی باوہران
ودووروانداو تہ فہرموی:

يٰۤاَيُّهَا النَّبِيُّ جَاهِدِ الْكُفَّارَ وَالْمُنَافِقِينَ وَاغْلُظْ عَلَيْهِمْ
وَمَا لَهُمْ جَهَنَّمَ وِبَئْسَ الْمَصِيرُ ﴿٧٢﴾ يَخْلِفُونَ بِاللّٰهِ
مَا قَالُوا وَلَقَدْ قَالُوا كَلِمَةَ الْكُفْرِ وَكَفَرُوا بَعْدَ اِسْلَامِهِمْ
وَهُمْ اَوِيْمَا لَمْ يَنَالُوا وَمَا نَقَمُوا اِلَّا اَنْ اَغْنٰهُمْ اللّٰهُ وَرَسُوْلُهُ
مِنْ فَضْلِهٖ ؕ فَاِنْ يَتُوبُوْا يَكُ خَيْرًا لّٰهُمْ وَاِنْ يَتَوَلَّوْا يَعْذِبْهُمْ
اللّٰهُ عَذَابًا اَلِيْمًا فِى الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمَا لَهُمْ فِى الْاَرْضِ
مِنْ وَلِيٍّ وَّلَا نَصِيْرٍ ﴿٧٤﴾

﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ جَاهِدِ الْكُفَّارَ وَالْمُنَافِقِينَ وَاغْلُظْ عَلَيْهِمْ وَمَا لَهُمْ جَهَنَّمَ وِبَئْسَ الْمَصِيرُ﴾ تہی
بیغہمہر: تو جہنگ بکہ لہ گہل بی باوہران و دووروان و خوت ماندو بکہ لہ گہلیان
بہہموجہ کیکہوہ بو پاراستی سنور ویاسای خواو، تو لہ گہلیان زبروتیز بہ، تو
لہمہوپاش نہرمی بہ کارمہینہ لہ گہلیاندا کاتی تاوانج نہ گرنہ توو قورئان و، جینگہی
نہوان دوزہخہو خراب جینگہیہ کہ بو گہرانہوہیان .

زوریہی زانایان تہلین: پیغہمہری خوا لہ تہبوك گہرایہوہ بو ماوہی دوومانگ نایہ تی
قورئان لہ دزی نہو دوورپوانہ نہہاتہ خواوہوہ نہچوپون بو جہنگی تہبوك، یہ کی لہو
دوورپوانہ کہناوی جہ لاسی کوری سوہید بو ووتی: نہ گہر نہوشتہی موحمہد تہ بلیت
پاستی گوی دریزئی کہ نئمہ سواری نہ بین چاکترہ لہ نئمہ، دواہی عامیری کوری قہیس

تہفسیری ز مناکوی

ووتی بہ جہلاس: موحمہد راست نہ کاو تو خرابتری لہ گوی دریزی. نہو روداوه گہشت بہ پیغمہر ﴿﴾. پیغمہر بانگی جہلاسی کردو سوئیدی خوارد بہ خوا من نہم ووتوہ، عامر دہستی بہرز کردہوہو ووتی: نہی خواہ: بنیرہ خوار بو سہر پیغمہری خوت شتی راست ویژ و دروژن جوی بکاتہوہ، خوی مہزن فہرموی:

﴿يَخْلِفُونَ بِاللّٰهِ مَا قَالُوا وَلَقَدْ قَالُوا كَلِمَةَ الْكُفْرِ وَكَفَرُوا بَعْدَ إِسْلَامِهِمْ﴾ نہو دوورووانہ سوئند نہخون بہخواو بہدرو نہوشتهیان نہووتوہ، لہپاشا خوایش سوئند نہخوا کہ نہوشتهیان ووتوہ: نہفہرموی: بہراستی نہو دوورووانہ ووشہی بی باوہریان ووتوہ لہتاوانج و دوودلی پیغمہرو، بی باوہربون دوی دہربینی نیسلامہتی خویان، بی باوہریان لہدلیانہنہان دابو نیستا ناشکریان کرد، بو نہوہی چاکتر مانای نہورستہیہ بزانی تہماشای مانای نایہتی (۶۶) ی نہم سورہتہ بکری کہپرسیارو وہلامی لہوی رونکراوہتوہ.

﴿وَهُمُو۟ا۟ بِمَا لَمْ يَنۢبَأُو۟ا۟﴾ نہو دوورووانہ نیازی شتیکیان کردو بہوشته وبہمہبہستی خویان نہگہشتن. وہک نہوہی ویستیان پیغمہر بکوژن یالہمہدینہ دہری بکہن و دووبہرہکی بلاوبکہنہوہلہنیو ہاورپکانی پیغمہردا ﴿﴾ خوی مہزن نہوہووالہی دا بہ پیغمہر ﴿﴾.

﴿وَمَا نَقْمُوا۟ اِلَّا اَنْ اَعۡنَاهُمُ اللّٰهُ وَرَسُوۡلُهُۥ مِنْ فَضۡلِهٖ﴾ وہنہو دوورووانہ ہیچ رقر کینہیہکیان نہبوو لہ پیغمہر وموسلمانانو تاوانج و تانہیان تی نہنہگرتن مہگر نہوہنہبی خواو نیراوی خوا سامانداریان کردن لہروزی خوا بہبہخشینی دہستکھوت وتالانی بی باوہریان. زورہی زوری نہو دوورووانہ لہتہنگی گوزہراندابون و ہزاربون بہرلہوہی موسلمانہتی دہربن، کاتی بہدہم موسلمانبون نہوقہرزانہی لایانبو دایانہوہو پیغمہر بزی بژاردن. لہپاداشتی نہوچاکہیہ نہبواہ سوپاسی خویان بکردایہ کہچی نہوہو نیازی کوشتنی پیغمہریان کرد.

﴿فَإِنْ يَتُوبَايْكَ خَيْرًا لَّهُمْ﴾ ھەدايى ئەگەر ئەوان پەشيمان بىنەۋە لەبى باۋەرى و دووروى ئەو پەشيمان بونەۋەيە چاكتە بۆ ئەوانو ھەموكەسى بېچىتە نيۇئايىنى ئىسلام، رېگەى چۈنى زۆر ئاسانە. بى باۋەران و دوورۋان داۋاى ھىچ شىتېكىان لى ئاكرى لەپەشيمان بونەۋەياندا .

﴿وَإِنْ يَتُوبَا يَعْذِبُهُمُ اللَّهُ عَذَابًا أَلِيمًا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ﴾ ۋەئەگەر پشت بكنە پەشيمان بونەۋەو بەردەۋامىش بن لەسەر دوورۋويى، خوا سزاي ئەوان ئەدا بەسزايەكى خاۋەن تازار لەجىھاندا بەكۈشتن و دىل كردن و ترس و ئابروچون و لەپاشەرپۇژدا بەسۋتانى ئاگرى دۆزەخ .

﴿وَمَا لَهُمْ فِي الْأَرْضِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ﴾ ۋەئايى لەنيو زەويدا بۆ ئەوان ھىچ دۆستى دەستيان بگرى و و ئايى بۆ ئەوان ھىچ يارىدەدەرى بيانپاريزى لەسزاي جىھان و پاشەرپۇژ. چ كەسى ئەتوانى بىى بەدۆست وياۋيدەدەرى كەسانى ئابرويان چوبى لاي ھەمو دانىشتوان .

زۆربەى زانايان ئەگېر نەۋە سەعلەبەى كورى حاتىب ووتى بەيغەمەر ﴿﴾ ئەى فروستادەى خوا: تۆ داۋابكە لەخوا دارايىم بىيەخشى، يىغەمەر ﴿﴾ فەرەموى: ئەى سەعلەبە: دارايى كەم سوپاسى خۋاى لەسەر بگرى چاكتە بۆ تۆ لەزورى سامانى تۆ بەرگەى نەگرى، وازى لەيغەمەر نەھىتاۋ وتى: بەۋكەسەى تۆى بەراستى ناردۋە ئەگەر خوا دارايىم بداتى ئەيەخشم بەھەموكەسى مافى خۋى. لەپاشا يىغەمەر ﴿﴾ پارايەۋە لەخوا دارايى بىيەخشى، ھەندى مەرى راگرت، بەويستى خوا زۆربون و پەرەيان سەند بەۋىنەى گەشەكرم، ھەتا واى لى ھات لەمەدينە جىگەى نەبويەۋە لەمەدينە دەرچو بۆ شىۋىكى مەدينە، وازى لەنويژ ھىتاۋ نويژى بەكۆمەل ئەئەكرد. يىغەمەر پرسىياري لەچۆنەتى سەعلەبە كرد، بىژرا كەدارايى ئەو زۆربوۋە لەمەدينەدا جىگەى نايىتەۋە. يىغەمەر ﴿﴾ فەرەموى: ھاۋار بۆ سەعلەبە. لەپاشا يىغەمەر ﴿﴾ دوۋكەسى نارد بۆ ۋەرگرتى زەكات، چۈنۋ داۋاى زەكاتيان لى كرد، ئەۋىش ووتى: ئەۋە ۋىنەى سەرانەيە،

تەفسىرى زمناكۆيى

بگه رینه وه هتا بیری لی نه که مه وه، دووباره که چونه وه بولای پیغمهر ﴿ ٧٥ ﴾ دوو جار
 فهرموی: هاوار بۆ سه علیه به. له پاشا خوای مهزن نهم نایه تهی ناردده خواره وه، سه علیه به
 هاته خزمهت پیغمهر ﴿ ٧٦ ﴾ زه کاته که ی لی وه ربگری. پیغمهر ﴿ ٧٧ ﴾ فهرموی: خوا
 قه ده غهی له من کردوه که زه کات له تو وه ربگرم، سه علیه به دهستی کرد به خوئل کردن
 به سه رخویا، پاش کۆچی دووایی پیغمهر ﴿ ٧٨ ﴾ چروه لای نه بویه کر و عومهر و عوسمان
 یه که له دوای یه که هیجان لی وه رنه گرت، بۆ رون کردنه وهی نه و روداوه خوا فهرموی:

وَمِنْهُمْ مَّنْ عَاهَدَ اللَّهَ لَئِنْ

آتَانَا مِنْ فَضْلِهِ لَنَصَّدَّقَنَّ وَلَنَكُونَنَّ مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿٧٥﴾

فَلَمَّا آتَاهُمْ مِنْ فَضْلِهِ بَخِلُوا بِهِ وَتَوَلَّوْا وَهُمْ مُّعْرِضُونَ

﴿٧٦﴾ فَأَعْقَبَهُمْ نِفَاقًا فِي قُلُوبِهِمْ إِلَى يَوْمِ يَلْقَوْنَهُ بِمَا أَخْلَفُوا

اللَّهُ مَا وَعَدُوهُ وَبِمَا كَانُوا يَكْذِبُونَ ﴿٧٧﴾ أَلَمْ يَعْلَمُوا

أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ سِرَّهُمْ وَنَجْوَاهُمْ وَأَنَّ اللَّهَ عَلَّامُ

الْغُيُوبِ ﴿٧٨﴾

﴿ وَمِنْهُمْ مَّنْ عَاهَدَ اللَّهَ لَئِنْ آتَانَا مِنْ فَضْلِهِ لَنَصَّدَّقَنَّ وَلَنَكُونَنَّ مِنَ الصَّالِحِينَ ﴾

وهه نندیک له و دووروانه که سێ پهیمانی دابوو به خوا نه گهر خوا دارایی بهه خشی به ئیمه
 له گهره بی خوێ و سامانی خوێ به راستی ئیمه زه کات نه بهه خشین بهه ژاران و ئیمه نه بین
 بهیه کی له پهیاو چاکان و به فهرماندارانی خوا .

﴿ فَلَمَّا آتَاهُم مِّن فَضْلِهِ بَخِلُوا بِهِ ﴾ دواپی کاتیک خوا دای بهوان دارایی و سامان بهزوری له گه ورهیی خویه وه، نهو دوورووانه رږدیان کرد لهوداراییه خوا به گه ورهیی خوی بهوانی دابو، بی فرمانی خویان کرد له باره ی زه کاتدانه وه و په یمانی خویان شکاند. ﴿ وَتَوَلَّوْا وَهُمْ مَغْرَضُونَ ﴾ وه پشیمان کرده پرستی خوا و به ه موودلیانه وه وازیان له پرستی خوا هینابو ورویان له و په یمانه و فرمانی خوا وهرگیرا.

﴿ فَأَعْقَبَهُمْ نِفَاقًا فِي قُلُوبِهِمْ ﴾ دواپی چروکی رږدی و دووروی چه سپاند له دلیانا، خوا په شیمان بونه وویان لی وهرناگری هتا له رږزی دووایدا به خزمهت خودا نه گن توله یان لی نه کریته وه، بهوی دووشته وه :

۱- ﴿ بِمَا أَخْلَفُوا اللَّهَ مَا وَعَدُوهُ ﴾ بهوی شتیکه وه دزایه تی فرمانی خویان کرد به شتی نهوان به لیتیان دابو بیکه و نه یان کرد له ده رچوونی زه کاتی دارایی خویان و کردنی بی فرمانی خوا .

۲- ﴿ وَبِمَا كَانُوا يَكْذِبُونَ ﴾ وه بهوی شتیکه وه نهوان درو نه کهن له به لیت دانیان به خوا، نهو دووشتانه ده رکه و توترین کرده وهی نهو دوورووانه بوو خراپترین کرده وهن . ﴿ أَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ سِرَّهُمْ وَنَجْوَاهُمْ ﴾ نایا نهو دوو رووانه نه یان زانیوو خوا به نهیتی نهوان و به ناشکرا کردنی نهو کاره و نه زانی به چفه ی نهوان که نه یان ویست پیغمه ر بکوژن و نایانه وی زه کات بدنه و به سه رانه ی دانه نین .

﴿ وَأَنَّ اللَّهَ غَلَامُ الثُّبُوبِ ﴾ وه نه یان زانیوو خوا به راستی نه زانی بهو شتانه ی په نهان و نادیارن و ناده میزاد نایان زانی . زور جیکه ی سه رسورمانه چون نه توان بی باوه ری و چفه ی ناروا به کار به یتن، هدرشتی بیت و پروا به دلیانا و له ناسمان و زه ویدان خوا نه یزانی .

زانایان نه لیت: پیغمه ری خواهی موسلمانانی دا بو به خشین دارایی خویان له ریگه ی خوا دا . عه بدولره هانی کوری عه وف چواره زاردره می هینا بو خزمهت پیغمه ر و وتی: نهو نه ندازه یه نیوه ی سامانی خومه، پیغمه ر ﴿ ﷺ ﴾ فرمانی: خوا بیت وفه ر بخاته نیو نه وه ی هینا و ته و نیو نه وه ی دات ناوه بو خیزانه کانت ، نهو بهر خوا پیتی خسته نیو دارایی عه بدوره همان به جوړی که کوچی دواپی کرد (تهمازوری) ژنه که ی ریگ کهوت

لہ گہل خیزانہ کانی تریا بہ ہشت ہزار درہم کہ ہشت یہ کی سامانی عہد پورہ جانی
 کوری عہد بو (عاسمی کوری عہدی) سہ دو بست خورمای ہینا۔ ہاور پکانی تری
 پیغمہر ﴿ﷺ﴾ ہریہ کہیان بہ گویہی توانای خویان داراییان ہینا لہ دووای ہدمویان نہ بو
 عوقہیلی نہ نساری یہ کہ مہن خورمای ہینا، پیغمہر فہرموی: بیرژن بہ ناو ہہمو
 ز کاتہ کاندہ۔ لہ پاشا ہندی لہ دوو وروان تاوانجیانگر تہ ہاور پکانی پیغمہر ﴿ﷺ﴾ ووتیان:
 عہد پورہ جمان و عاسم بو بہر چاوی و خوہہ لکیشان نہو نہندازہیان ہینا، نہ بو عوقہیل
 بڑیہ نہو مہنہ خورمایہیان ہینا، ہتا بہزہیان پینا بیتہوہ لہ کاتی بہ شکردنی زہ کاتا بیریان
 بکہ ویتہوہ۔ خوی مہزن نہو روداوہی رون کردہوہو فہرموی:

الَّذِينَ يَلْمِزُونَ الْمُطَّوِّعِينَ مِنَ
 الْمُؤْمِنِينَ فِي الصَّدَقَاتِ وَالَّذِينَ لَا يَجِدُونَ إِلَّا
 جُهْدَهُمْ فَيَسْخَرُونَ مِنْهُمْ سَخِرَ اللَّهُ مِنْهُمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٧٩﴾
 اسْتَغْفِرْ لَهُمْ أَوْ لَا تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ إِنْ تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ سَبْعِينَ مَرَّةً
 فَلَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَفَرُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ
 وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ﴿٨٠﴾

﴿الَّذِينَ يَلْمِزُونَ الْمُطَّوِّعِينَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ فِي الصَّدَقَاتِ﴾ کہ سانیکی نہوتو رہخنہو
 خراپہ نہ گرنہ نہو کہ سانہ دارایی خویانیان نہ بہ خشی لہ باوہر داران لہ دہر کردنی
 زہ کاتہ کانا، وہ کہ عہد پورہ جمانی کورشی عہد بو و ہاور پکانی۔
 ﴿وَالَّذِينَ لَا يَجِدُونَ إِلَّا جُهْدَهُمْ﴾ وہ خراپہو رہخنہ نہ گرنہ کہ سانیکی نہوتو لہ
 باوہر داران دہستیان ناکہوئ لہ دارایی بیہ خشن لہ ریگہی خودا مہ گہر شتی لہ توانایان

تہ فہسیری زمانا کزی

هه بی، وهك عوقهیل كه شهو ههتا بهیانی ناوی لهبیر دهرنههیتا بهدوو مهن خورما مهنیکی هیتا بو خزمهت پیغهمه ر ﴿﴾ نهو دوورپوانه نهیان ووت : خواو پیغهمه ر پیوستیان بهو دوومه نه خورمایه نیه .

﴿فَيَسْخَرُونَ مِنْهُمْ سَخِرَ اللَّهُ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ دواپی نهو دوورپوانه گالته نه كه نه بهه ندی له باوه ر داران له وشته ی نهیان به خشی خوا پاداشتی نهو گالته كردنه نه سیتی لهو دوورپوانه تو له یان لی نه سیتی و، بو نهو دوورپوانه ههیه سزایه کی زور نازارده ر له پاشه ر پوژدا .

كاتی خوا ی مه زن نهو نایه تانه ی پیشوی نارده خواره وه له باره ی نهو دوورپوانه وه داوایان له پیغهمه ر ﴿﴾ كه داوا له خوا ی مه زن بكا له وان خوشی بی، خوا ی مه زن وه لامی دانه وه و فرموی :

﴿اسْتَغْفِرْ لَهُمْ أَوْ لَا تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ﴾ تو داوای لی بوردن و لی خوشبون بكه بو نهو دوورپوانه یاداوای لی خوشبون نه كه ی بزیان، یانی داوای لی خوشبون یان بو بكه ی یانه ی كه ی خوا له وان خوش نابی .

﴿إِنْ تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ سَبْعِينَ مَرَّةً فَلَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ﴾ نه گهر تو داوای لی خوشبون بكه ی بو نهو دوورپوانه هه فتاجار، دواپی خوا خوش نابی له وان و له كونا هیان، ئاپرویان نه با له پوژی دوایدا له بهر چاوی بونه وه راندا، ژماره ی هه فتا هیما یه به له زور كردنی پارانه وه، مه به ست نهو ژماره یه نیه به تابه تی .

﴿ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَفَرُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ﴾ نهو وه رنه گرته ی لی خوشبونه ی تو بو نه و بی باوه رانه به هوی نهو وه یه كه به راستی نهو كه سانه باوه ریان به خواو به ئیروای خوا نه هیتاوه، نه وان دوورپو بهر چاوبازبون .

﴿وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ﴾ وه خوا ریگه ی راستی نیشان نادا به تاقمی له سنور و فرمانی خوا دهر چوبن و له نایین وه رگه رابن و بهرده وام بن له سه ر بی باوه ری، زور پونه باوه رنایه رن، بویه خوا ی مه زن ریگه یان لی وون نه كا .

پیغهمه ر ﴿﴾ فرمانی داوه به و تاقمه داوایان له پیغهمه ر كردبو نه چنه دهر وه بو جهنگی ته بوك و ده ستوری دانسی نه چنه دهر وه له بهر نه وه ی نه یزانی سودی

لہ چونہ دہرہ وہی اندا نیہ، تہو تاقمہ زوریان بی خوشبو نہ چونہ دہرہ وہ، دژی پیغمہ ریش
وہستان لہ کاتی فرماندانی بو چونہ دہرہ وہی موسلمانان. لہ بہرہ وہو ہواور لہ دلیانا
جینگہی خوی نہ گرتبو، یاریدہی پیغمہ ریان نہدا نہ بہ چونہ دہرہ وہی خویان و نہ بہ
دارایی، بویہ خوی مہزن فہرموی:

فَرِحَ الْمُخَلَّفُونَ

بِمَقْعَدِهِمْ خِلَافَ رَسُولِ اللَّهِ وَكَرِهُوا أَنْ يُجَاهِدُوا بِأَمْوَالِهِمْ

وَأَنْفُسِهِمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَقَالُوا لَا تَنْفِرُوا فِي الْحَرِّ قُلْ نَارُ جَهَنَّمَ

أَشَدُّ حَرًّا لَوْ كَانُوا يَفْقَهُونَ ﴿٨١﴾ فَلْيَضْحَكُوا قَلِيلًا وَلْيَبْكُوا كَثِيرًا

جَزَاءُ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٨٢﴾ فَإِنْ رَجَعَكَ اللَّهُ إِلَى طَائِفَةٍ

مِنْهُمْ فَاسْتَعِذْ نَوْكَ لِلْخُرُوجِ فَقُلْ لَنْ تَخْرُجُوا مَعِيَ أَبَدًا وَلَنْ

تُقَاتِلُوا مَعِيَ عَدُوًّا إِنَّكُمْ رَضِيتُمْ بِالْقُعُودِ أَوَّلَ مَرَّةٍ فَاقْعُدُوا

مَعَ الْخَالِفِينَ ﴿٨٣﴾

﴿فَرِحَ الْمُخَلَّفُونَ بِمَقْعَدِهِمْ خِلَافَ رَسُولِ اللَّهِ﴾ شادمان و خوشحالبون تہو کہ سانہی
دووا کہوتبون بو چونہ دہرہ وہ لہ جہنگی تہو کدا و وازیان لی ہینرابو لہ لایہن
پیغمہ رہو بہدانتیشتنی خویان بہدزایہتی کردنی نیراوی خوا لہ دہرہ نہ چونیا نا.

﴿وَكَرِهُوا أَنْ يُجَاهِدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ ولایان ناخوشبو کہ جہنگ
و کوشش بکہن بہدارایی وبہلہ شی خویان و گیانی خویان لہ رینگہی نایینی خوادا،
حہ سانہ وہو ناسایشیان تہو یست و بہرستنی خوایان واز لی ہینابو.

تہفسیری زمنا کوئی

﴿وَقَالُوا لَا تَنْفِرُوا فِي الْحَرِّ﴾ وەئەو دووروانە ئەیان ووت بەیە کتری و بەموسلمانان ئیوێ مەچنە دەرەوێ بەگشتی بۆ جەنگی تەبوك لەمکاتە گەرمەدا، خوای مەزن وەلامی دانەوێ:

﴿قُلْ نَارَ جَهَنَّمَ أَشَدَّ حَرًّا﴾ تۆ بلی بەوان ئاگری دۆزەخ سەختتر و زۆرترە لەلایەن گەمەوێ لە گەرمای ئەم رۆژە .

﴿لَوْ كَانُوا يَفْقَهُونَ﴾ ئەگەر ئەو دووروانە بزانی پاشەپۆزیان لەپاشەپۆژدا ئاگری زۆر گەرمەوێ دۆزەخە، ئیتر بۆ ئەبێ ئاسایش و پشوی ئە مەرۆژو بەچاکتر بزانی لەپەرسستی خوا، ئەوان هەرچەندە خوشحالن بەو دانیشتنە . بەلام لەپاشەپۆژدا توشی کزۆلی بی ئابرویی دەبن .

﴿فَلْيَضْحَكُوا قَلِيلًا وَلْيَبْكُوا كَثِيرًا﴾ کەواتە ئەو دووروانە بابێ بکەن بەکەمی لەجیهانداو بگرین بەزۆری لەپاشەپۆژدا . یانی خوشی جیهان کەمە بەرانبەر بەناخۆشی رۆژی دوایی کەهەرگیز برانەوێ بۆ نیە .

﴿جَزَاءٌ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ﴾ لەبەر پاداشت دانەوێ تۆلە کردنەوێ لەئەوان بەهۆی شتیکەوێ ئەیکەن لە دووروی و رەوشتی خراپ و قێزەون . یانی ئەو گریانە زۆرە پاش رۆژ پاداشتی ئەو پێ کەنینه کەمەوێ کردەوێ خراپەکانیانە .

﴿فَإِنْ رَجَعَكَ اللَّهُ إِلَى طَائِفَةٍ مِنْهُمْ فَاسْتَأْذَنُوكَ لِلْخُرُوجِ﴾ دواپی ئەگەر خوا تۆی گەرانەوێ بۆ مەدینه لەجەنگی تەبوك بۆ لای تاقمی لەو دووروانە کەبەردوامن لەسەر دووروی و نەهاتوون بۆ جەنگی تەبوك، دواپی ئەوان داوائە کە نلەتۆ بۆ دەرچونیان بۆ جەنگ و جگە جەنگ، لەمەوپاش تۆ رێزو گەورەبی جەنگیان پێ مەبەخشە .

﴿فَقُلْ لَنْ تَخْرُجُوا مَعِيَ أَبَدًا﴾ دواپی تۆ بلی بەوان: ئیوێ مەینە دەرەوێ لەگەڵ من هەر گیز بۆ مەبەستی و ئەوکارە پیرۆزە بەبەشتان نابێ .

﴿وَلَنْ تَقَاتِلُوا مَعِيَ عَدُوًّا إِنَّكُمْ رَضِيتُمْ بِالْقَعْدِ أَوَّلَ مَرَّةٍ فَاقْعَدُوا مَعَ الْخَالِفِينَ﴾ وەئێوێ لەمەودوا جەنگ لەگەڵ من مەکەن بەرانبەر بەهیچ دوزمنی چونکە بەراستی ئیوێ رازی

بون و خوشحالبون به دانیشن یه کهم جار بۆ چونی جهنگی ته بۆک. که واته دانیشن له گهل نه هاتوان بۆ جهنگ به وینهی منال و ژن و پیر و پهک که وته، له بهرئه وهی ئیوه شایانی نه و کاره پیرۆزه نین.

پیغمهر ﴿ﷺ﴾ هه رکاتی یه کی له هاوړیکانی بمر دنایه نویژی له سه ره کرد و له گهل تهرمه که ی نه چو بۆ سه رگورستان، نه وهستا له سه رگوره که ی و داوای لی بوردنی بۆ نه کرد له خوا و نه یشی فهرمووی به و که سانه له وی بون ئیوه یش بۆی بیارینه وه که خوا رای وهستی له سه ر باوهر، له بهرئه وهی ئیستا پر سیاری لی نه که ن له نیو گوره کهیدا.

کاتی عه بدولای کوری ئوبه ی سه رۆکی دوو رووان که وته گیانه لاو عه بدولای کوری که هاوناوی باوکی بو داوای له پیغمهر کرد که کراسی خوی بداتی هه تا بیکا به کفنی باوکی و داوایشی لی کرد نویژی له سه ربکا، پیغمهر ﴿ﷺ﴾ کراسه که ی خوی دایه له بهر دلخۆش کردنی، چونکه نه و کوره زۆر پیاوی خوا بو، پیغمهر فهرمو ی: کراسی من ناگاته فریای عه بدولای باوکت. به لام هیوادارم به هوی نه م کاره وه هه زار کهس له خزمه کانی باوکت باوهر پهیئن، خوی گه و ره هیوا که ی هتایه دی له هۆزی خه زره ج هه زار کهس موسلمان بون، هه ر له بهرئه وهی عه بدولای کوری عه بدولای کوری ئوبه ی له کاتی نزیکبونه وهی مردنی باوکی له بهر پیرۆزی داوای کراسی پیغمه ری کرد، کاتی که مرد پیغمهر نویژی له سه ر کرد، زۆر بی ته چو نه م نایه تانه هاته خواره وه:

وَلَا تُصَلِّ عَلَى أَحَدٍ مِّنْهُمْ مَّتَّ أَبَدًا وَلَا تُقَمِّ
عَلَى قَبْرِهِ إِنَّهُمْ كَفَرُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَمَاتُوا وَهُمْ فَسِقُونَ
﴿٨٤﴾ وَلَا تَعْجَبْ أَمْوَهُمْ وَأَوْلَادَهُمْ إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ أَنْ يُعَذِّبَهُمْ
بِفَافٍ الدُّنْيَا وَتَرْهَقَ أَنْفُسُهُمْ وَهُمْ كَافِرُونَ ﴿٨٥﴾ وَإِذَا

ته فسیری ز مناکۆبی

أَنْزِلَتْ سُورَةٌ أَنْ آمِنُوا بِاللَّهِ وَجَاهِدُوا مَعَ رَسُولِهِ اسْتَعْذَرَ
 أَزَلُوا الطَّوْلَ مِنْهُمْ وَقَالُوا ذَرْنَا نَكُنْ مَعَ الْقَاعِدِينَ ﴿٨٦﴾
 رَضُوا بِأَنْ يَكُونُوا مَعَ الْخَوَالِفِ وَطُبِعَ عَلَى قُلُوبِهِمْ فَهُمْ
 لَا يَفْقَهُوْنَ ﴿٨٧﴾ لَكِنِ الرَّسُولُ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ
 جَاهِدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ وَأُولَئِكَ هُمُ الْخَيْرَاتُ
 وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿٨٨﴾ أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي
 مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿٨٩﴾

﴿وَلَا تُصَلِّ عَلَى أَحَدٍ مِنْهُمْ مَاتَ أَبَدًا﴾ وہ تو نوٹزمہ کہ لہ سہر ہیج کہ سی لہ و دوو
 پروانہ کہ مردن ہر گیز، پیغمبری کاتی مرؤفی بخرایہ تہ گزہ وہ بوی نہ پارایہ وہ
 لہ خدمت خوادا .

﴿وَلَا تُقِمِّ عَلَى قَبْرِہ﴾ وہ تو رامہ و ہستہ لہ سہر گزری نہ و کہ سہو سہ پرشتی دانانی لہ
 گزہ دامہ کہ و زیارہ تیشی مہ کہ .

﴿إِنَّهُمْ كَفَرُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَمَا ثَوْا وَهُمْ فَاسِقُونَ﴾ بہ راستی نہ و دوو پروانہ باوہ ربان
 بہ خواو بہ تیراوی خوا نہ ہینا وہ و ہر دہ و امبوون لہ سہر بی باوہری، کہ واتہ نوٹز لہ سہر
 کردنیان و ناشتنی نہ وان شایانی تو نیہ و شایانی سہر لیدانی تویش نیہ لہ گزہ کانیا نا،
 نہ و دوو پروانہ مردوون و نہ وان لہ سنوری ثابین دہر چون و لہ ثابین و ہر گہ راون .

نہ و ثابہ تہ پیمان فیث نہ کا و ہستان لہ سہر گزری مردووان دروستہ و چاکہ بہ مہرجی
 باوہ داربن، چویتی سہر لیدانی گزہ کان بہم جزہ یہ: سہر لیدانی گزہ ستانی موسلمانان

تہ فسیری ز مناکوی

چاکە بۆ پیاوان و پێویست نیه، بۆ ژنان چاک نیه بەو مەرجە ئەو سەرلێدانه سەر نەکیشتی بۆلای یی سنوری. هەندێ لە زانایان لایان وایە بۆ ژنان قەدەغەیه. ئەو کەسانە ئەچنە سەردانی گۆرستان سلاو بکەن لە مردووکان، بە گۆرەری خواست و توانای خۆیان قورئان بخوین لەسەریان و داوای لی بوردنیان بۆ بکەن لەخوا.

بۆ زانین: لای پێشەوا شافعی و زۆرتەین لە زانایانی سەر بە شافعی خۆیتەندنی قورئان سود بە مردو ناگەیهنێ. بەلام لای پێشەوايان حەنەفی و مالیک و ئەحمەدو کۆمەلێ لە شافعیەکان خۆیتەندنی قورئان سوود ئەگەیهنێ بە مردووان و سوودی لی وەرئەرگرن. بۆ رۆن برونەوی ئەو مەبەستە تەماشای نامەی (مغنی المحتاج) بکە بەرگی سێهەم و لاپەرەری (٧٠-٦٩) پاداشتی دارایی بەخشین و پارانەووە بۆ مردوان خاوەنی سوودن لای موسلمانان لە خزم و لە ییگانه. ئەو ئایەتە بەلگەیه لەسەر پێویستی نوێژکردن لەسەر مردووان، ئەبێ بیشزانین ئەو کەسە مرد پێویستە لەسەر خزمان و باوەرداران ئەمانەیی خوارەو:

١- شۆردنی مردو بە ئاوێکی پاك، کەمترین شۆردنی مردو لابردنی ئەو پێسیانەیه بە لەشی مردووەکەو، لە دوایدا یە کجار لەشی مردووەکە بشۆرێ بە ئاوی روت و پاك، درێژەیی ئەو باسە لەنامە دەستوریە کاندای رۆن کراوەتەو.

٢- بەرگ کردنە بەری مردوو (کفن) بە قوماشی شیاوی پۆشینیی بۆ مردووەکە بە زیندوی بەلای کەمەووە هەموو لەشی مردووەکە داپۆشی، ئەو بەرگە واکە سێ بالا پۆش و کراسێک و میزەرێ بۆ پیاوان، ژنان یەك بالا پۆش و چارشێوێهەو کراس و دەرپێش، وایش چاکە ئەو بەرگە سێی یی بۆ پیاوان و بۆ ژنان، درێژەیی باسەکە لە نامەکانا باسکراوە.

٣- نوێژکردن لەسەر مردو پێویستە لەسەر باوەردارانی ئەو جیگەیه مردووەکەیی تیدا مردوو، ئەگەر یەك کەس نوێژی لەسەربکا لەسەر هەموویان لائەبڕی. پایەو پێویستەکانی نوێژکردن لەسەر ئەمانەیی خوارەو:

أ- (النیه) یانی نیازی نوێژکردن لەسەر مردووەکە لەسەرەتای نوێژەکەو بەم جۆرە: نییازم هەیه نوێژی ئەم مردوو ئەکەم و پێویستە لەسەرم و بۆ خواي ئەکەم.

تەفسیری زمانکۆیی

ب۔ لہ دواى نیاز چوار جار بلى: (اللہ اکبر) دواى یہ کہ میان سورہ تی فاتحہ بخوتی،
لہ دواى دووہ میان کہ مترین سہلہ وانی پدا لہ سہر پیغمہر ﴿﴾ بلى: (اللہم صل علی
محمد) لہ دواى سیہہ میان بیارتہوہ لہ خوا بؤ مردوہ کہو بلى: (اللہم اغفر لهذا المیت
وَأَرْحَمُهُ) لہ دواى چوارہ میان بلى: (اللہم لا تَحْرِمْنَا أَجْرَهُ وَلَا تُفْنِنَا بَعْدَهُ).

ج۔ سلاودانہوہو یہك جار بلى: (السَّلامُ عَلَيْكُمْ)، واکا کہ رووہر گپری بؤلای
راست.

د۔ پیویستہ وستان بہ پیوہ لہ یہ کہم جاری نیازوہو ہہتا کاتی سلاودانہوہ بہی رکوع
و بہی سوژدہ بردن.

۴۔ دانانی مردوہ لہ گوردا، کہ مترین گور بریتیہ لہوہ قہدہغہی بؤن بؤنی مردوہ کہ
بکاو قہدہغہی دہرہیانی لہ شی مردوہ کہ بکا لہ دہرہاوردنی دروندہ کان. دریزی باسی
ئہوانہی پیشو لہ نامہ کاندہ پروون کراونہتہوہ.

دووروی سہرؤکی دوورپروان عہدولای کوری ثوبہی، خو ہلکیشانی دوورپروان
بہ دارای و منال و ہوزہ کہیانہوہ، دانیشن و دوواکہوتیان لہ یاریدانی پیغمہر ﴿﴾
بہردہوامیان لہ سہر خراپہوہ رخنہ گرتن لہ نیسلام و پیغمہر ﴿﴾ گہیشتی دوورپروان
بہ گومرای و بی باوہری، داواکردنی عہدولای کوری عہدولای کوری ثوبہی بؤ
کراسی پیغمہر ﴿﴾، ئہوانہ ہموویان شایستہی ئہون خوی مہزن فہرمودہی خو
بہم رستہی خواروہ دووپات بکاتہوہو بفہرموی:

﴿وَلَا تُعْجِبْكَ أَمْوَالُهُمْ وَأَوْلَادُهُمْ﴾ و ہتو سہرگردان نہکا دارایی و منالی دوورپروان
بازویشن بہہیزو توانایشانہوہ، نوژیان لہ سہمہ کہو لہ سہر گوریان رامہوہستہ.

﴿إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ أَنْ يُعَذِّبَهُمْ بِهَا فِي الدُّنْيَا﴾ بہراستی خوانہیہوئی کہ سزای ئہو
دووروانہ پدا بہ ہوی دارایی و منالہ کانیانہوہو خو خہریک کردن بہوانہوہو خہفت
بخون لہ پاراستیانو توشی رنج بہن لہ پیدہا کردنی گوزہران و دارایانا لہ جہاندا.

﴿وَتَرْهَقَ أَنْفُسَهُمْ وَهُمْ كَافِرُونَ﴾ وہ گیانیان دہربچی و بمرن وہ ئہوان بی باوہرن،
خوی مہزن لہ نایہ تی (۵۵) یئم سورہتہدا وینہی ئہو نایہتہی فہرموہ، لیژہدا دووپاتی

کردو تہوہ لہ بہر تہوہ تیژ ترو توندتر بیان ترستیٰ لہ سہر گہر دانیا نا بہ ہوی پہیدا کردنی دارایی و لہ خوځیان بایی بن بہ ہوی منالہوہو خوځماندو کردن بہوانہوہ، ہہتا بیرى نادمیزادی بخاتہوہ تہو شتانہی لہ سہر زہوین بی دہوامن و تہبنہ ہوی سزادانی خواہنہ کانیاں لہ جیہاندا .

لہ پاشا خوای مہزن رونی تہ کاتہوہ ہہوالی کردہوہی تہو دووروانہ بہ تیژو تہسہلی و تہفہرموی:

﴿وَإِذْ أُنزِلَتْ سُورَةٌ أَنْ آمِنُوا بِاللَّهِ وَجَاهِدُوا مَعَ رَسُولِهِ﴾ وہہرکاتی بنییرایہ تہ خوارہوہ سورہ تی لہ قورٹان بہ تہواوی یابہشی لہ سورہ تی، فہرمانی بدایہ کہ تیوہ باوہر بہ خوا بہین و، تیوہ جہنگ بکہن لہ گہل نیردراوی خوادا لہ دژی بی باوہران .

﴿أَسْتَأْذِنُكَ أَوَّلُوا الطَّوْلَ مِنْهُمْ﴾ داوی دہستور تہ کەن لہ تو بو دانیشن لہ جہنگ نہ کردن خواہ داراییہ کان و بہ تواناکان لہو دووروانہ، سودی تایہ تی خوځیانیاں تہوئی.

﴿وَقَالُوا ذَرْنَا نَكُنْ مَعَ الْقَاعِدِينَ﴾ وہنہیان ووت بہ بی شہرمانہ: تو واز لہ تیمہ بہینہ لہ گہل دانیشخوانا بن لہ زن و منال و پەك کەوتہ کان، تہوان مہبہستیان لہو دانیشتنہ تہوہبوو خراپہ بلاوبکہنہوہو خوځیان بہ گہورہ دابین و نہیان تہزانی ئایینی نیسلام و باوہر بہ خوا ہیتان و داوی یہ کسانى تہکا لہ تیو نادمیزادا، جہنگ کردن لہ گہل پیغمہر بکری لہ گہل بی باوہران بو دژی ستم و خراپہیہ، بہر لہوہی تہو دووروانہ بہ رووالہت موسلمانن ہیچیان بو نہماوہتہوہ جگہ لہوہی داوی دانیشن بکہن لہ پیغمہرو نہ چنہ دہرہوہ بو جہنگ .

﴿رَضُوا بِأَنْ يَكُونُوا مَعَ الْخَوَالِفَ وَطَبَعَ عَلَى قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَفْقَهُونَ﴾ خوځحالن بہوہی کەلہ گہل ژنہ کاندان بن و، مؤردراوہ بہ سہر دلایانا، ہہواو ہہوہسی خوځیان کوځرو کەری کردوون لہ ناستی راستی، تہو مؤرکردنہوای لی کردوون لہ گہل پیغمہر ﴿ﷺ﴾ نہبن، دوا بی تہو رووداوانہ نازانن و تی تاگہن بوجہنگ کردن لہ گہل پیغمہر بن تہ بیتہ ہوی بہختیاریان .

﴿ لَکِنَّ الرَّسُولَ وَلِذَیْنِ آمَنُوا مَعَهُ جَاهِدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ ﴾ به لأم فروستاده ی خواو
که سانیکی نه وتو باوهریان هیناوه له گهل تو جهنگ نه کهن به دارایی و به لهش و گیانی
خویان له ریگهی نایینی خوادا، نیز دوورووان نرخیان بو دانانری .
﴿ وَأُولَئِكَ لَهُمُ الْخَيْرَاتُ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴾ وه نهو باوهردارانه بو نهوان ههیه
چه ندین چاکه له جیهاندا به وهرگرتنی دهسکهوت و به سرکهوتنی خویان و، نهو
باوهردارانه هه رنهوانن به ختیارن و به هه موئاواتی خویان نه گهن ورزگاریان نه بی
له پاشه پروژدا .

﴿ أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴾ خوا
ناماده ی کردوه بو نهو باوهردارانه چه ندین باخ و بولاخ و چیمهن له پاشه پروژدا نه چی
به زیر دارو دره خته کانیاو نهم لاوای کوشه که کانیاو چه ندین روباری ناوی شیرین و
خوش و بی خهوش به رده وامن له نیو نهو به هه شتانه دا هه تاهه تایه نهوانه ی باس کران بو
باوهرداران رزگاربون و سرکهوتنیکی زور گه ورهیه .

پاش نهوه ی خوی مهن باسی دووروه کانی کرد له باره ی دانیشتیان له مه دینه و
نه چونیاو بو جهنگ کردن له نایه ته کانی پیشودا باسی نهو که سانه ییش نه کا که له جهنگ
دواکه وتوون له عه ره به ده شته کیه کان نه یان کا به دووبه شه وه له م نایه ته ی دوایدا
که نه فهرموی :

وَجَاءَ
الْمُعْذِرُونَ مِنَ الْأَعْرَابِ لِيُؤْذَنَ لَهُمْ وَقَعَدَ الَّذِينَ كَذَبُوا
اللَّهَ وَرَسُولَهُ سَيُصِيبُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ
﴿ ١١ ﴾ لَيْسَ عَلَى الضُّعَفَاءِ وَلَا عَلَى الْمَرْضَى وَلَا عَلَى الَّذِينَ
لَا يَجِدُونَ مَا يَنْفِقُونَ حَرَجٌ إِذَا نَصَحُوا لِلَّهِ وَرَسُولِهِ

مَا عَلَى الْمُحْسِنِينَ مِنْ سَبِيلٍ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٩١﴾
وَلَا عَلَى الَّذِينَ إِذَا مَا أَتَوْكَ لِتَحْمِلَهُمْ قُلْتَ لَا أَجِدُ
مِمَّا أَحْمِلُكُمْ عَلَيْهِ تَوَلَّوْا وَأَعْيُنُهُمْ تَفِيضُ مِنَ الدَّمْعِ
حِزْنًا أَلا يَجِدُوا مَا يُنْفِقُونَ ﴿٩٢﴾ إِنَّمَا السَّبِيلُ عَلَى
الَّذِينَ يَسْتَعِذُّونَكَ وَهُمْ أَغْنِيَاءُ رِضْوَانٍ يَكُونُوا
مَعَ الْخَوَالِفِ وَطَبَعَ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٩٣﴾

بهشی یه که میان دینه خزمهت پیغمهر ﴿ ﷺ ﴾ داوای دهستوری لی نه کهن بۆ دانیشتن و بیانوی راستی بۆ پیغمهرئه هیننه وه، وهك خوا نه فهرموی :

﴿ وَجَاءَ الْمُعَذِّرُونَ مِنَ الْأَعْرَابِ لِيُؤْذَنَ لَهُمْ ﴾ وه چون بۆ لای پیغمهر لهو کاته دا فهرمانی دا به ده رجوونی گشتی بۆ جهنگی تهبوک نهو که سانهی بیانویان نه هینایه وه له عه ره به ده شته که کان وهك هۆزی نه سه دو هۆزی غه تفان یا هۆزی تر هه تا ده ستور بدری به وان نه چنه ده ره وه بۆ جهنگ له به ره نه وهی هه ژارن و توانای چهك و تفاقیان نه و خیرانیان زۆره، دوابی پیغمهر ﴿ ﷺ ﴾ بیانوه کانی لی وه رگرتن و فهرموی: دانیشتن .

بهشی دو وهه میان چونه خزمهت پیغمهر ﴿ ﷺ ﴾، بیانویان بۆ هینایه وه بۆ پیغمهر ﴿ ﷺ ﴾ وهك خوا نه فهرموی :

﴿ وَقَعَدَ الَّذِينَ كَذَبُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ ﴾ وه دانیشتن که سانیکی نهو تو با وه ریان نه هینابویه خواو به نیراوی خوا به بی نه وهی بیانویه بهیننه وه بۆ چونه ده ره وه، خویانیان واده ره خست خاوه نی با وه رن . به لām له ژیره وه بی با وه ربون ، نرخیان بۆ بیانوه هینانه وه دانه نه ناو خوا هه ره شهی لی کردن و فهرموی :

تهفسیری زماناکۆبی

﴿ سَيُصِيبُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴾ که سانیکی نهوتو باوهریان نههیتاوه لهعهربه دهشتهیه کان توشی نهوان نهبی سزایه کی خاوهن نازار بهکوشتن لهجیهانداو بهسوتاندیان بهناگری دۆزهخ لهپاشهروژدا .

ههندی لهزانیان لهمانای نهو نایهتهدا لهدیاری کردنی نهو دووبهشانه نهلین: ههردوو بهشهکان درویان نهکرد لهگهڵ خوا و پیغهمهردا بهم جورهی خوارهوه:

یه کهمیان بهدرۆ بیانویان نههیتایهوه، مه بهستیان پشودان وراکردن بوو لهگرانی جهنگ بهلام بهناشکراو بهنهیتی بروایان بهخواو بهپیغهمهردا ههبو. بهلکو سست وتهمهلبوون . بهشی دووههمیان بیانویان نههیتایهوه بو پیغهمهردا و بهناشکراموسلیمانبون لهنهیتیدا باوهریان بهخواو پیغهمهردایهتی موحهمده نهبو، نهوتاقمه بی باوهرانه شایانی سزای خاوهن نازارن .

لهپاشا خوای گهوره باسی نهو کهسانهتهکا لاوازن و توانای جهنگ کردنیان نیه نهو کهسانه بیانویان لی وهرئهگیری بۆ نهچونه دهروهه، وهك خوا نهفهرموی :

﴿ لَيْسَ عَلَى الضُّعْفَاءِ نِيَه لَه سهر نهو کهسانه لاواز و توانای جهنگیان نیه له بهر پیری و ناتهواوی لهشیان له بنچینهی بونیانهوه کههاتونهته جیهانهوه.

﴿ وَلَا عَلَى الْمَرْضَى ﴾ وهنیه لهسهر نهخۆشهکان و بیمارهکان. جیاوازی نیوان لاوازو نهخۆشهکان بهوهیه: نهخۆشی یه کهم جار لهگهڵ نادهمیزاد نهبووه بهپیچچهوانه ی لاوازی ناتهواوی لهشیان کهیه کهم جاری بونیان کهم نهندام و لاوازیبون .

﴿ وَلَا عَلَى الَّذِينَ لَا يَجِدُونَ مَا يَنْفِقُونَ ﴾ وهنیه لهسهر که سانیکی نهوتو دهستیان ناکهوی شتی خهرجی بکهن بۆ خویان و بۆ تفاق و کهرهسه ی جهنگ و کهشیش نایانداتی.

﴿ حَرَجَ إِذَا نَصَحُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ ﴾ هیچ گوناھی لهسهر نهوسی تاقمه نیه ههركاتی نیازیان پاك و خاوینی دهرباره ی باوهر هیتانیان بهخواو به نیراوی خواو په رستی خواو شتی تر. وهك پاسهوانی نیو شار ناگاداری و چاودیری خیزان و دارایی جهنگ کهرانی

موسلمان بکه ن، نهو سی تاقمه بهومدزجانهوه گونا هیان ناگا نه چنه دهرهوه بو جهنگ کردن .

﴿ مَا عَلَى الْمُحْسِنِينَ مِنْ سَبِيلٍ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴾ نیه له سدر چاکه که رانی نیاز پاک ریگه یه له سهرزه نشت و گونا، نه بی له بیرمان نه چی هدر که سی به پیوستی سهرشانی خوی به پاکی هه لسا نهو که سه چاکه که ره، هدر که سی ناپاکی له هدر کاریکا بی خراپه که و، خوا لی بوردنی زوره بو که سی دووا که وتبی له جهنگ به هوی بیانی ریسته وه بی، خاوه ن به زهی و میهره بانی به بو هه مو به نده کانی خوی که په شیمان بینه وه .

﴿ وَلَا عَلَى الَّذِينَ إِذَا مَا أَتَوْكَ لِتَحْمِلَهُمْ قُلْتَ لَا أَجِدُ مَا أَحْمِلُكُمْ عَلَيْهِ ﴾ وه هیچ گونا هی نیه له سدر که سانیکی نهو تو دووا بکه ون له جهنگ هدر کاتی هاتن بولای تو بو نهو هی تو به خشی به وان شتی هه لیان بگری خوی و تفاقه که ی وهك هوشتری یاشتی تر، تونه لئی: من هیچ شتی کم ده ست ناکه وی بیبه خشم به نیوه و هه لتان بگری و بچن بو جهنگ کردن، نیوه سواری نهو شته بکه م .

﴿ تَوَلَّوْا أَعْيُنُهُمْ تَفِيضٌ مِنَ الدَّمْعِ حَزَنًا أَلَّا يَجِدُوا مَا يُنْفِقُونَ ﴾ نهو که سانه دهر نه چن لای توو چاوه کانیا نهر ژنی فرمی سک و خور خور دیتسه خواره وه له بهر نه وه ی خه فت نه خون که ده ستیا ناکه وی شتی خه رچی بکه ن بو تفاقه جهنگ و له گه ل تو بچنه دهره وه .

زانایان نه لئین: هاتنه خواره وه ی نهو نایه ته له بهر نه وه بوو تاقمی له موسلمانان چونه خزمه ت پیغمه ر ﴿ﷺ﴾ ووتیا ن: نه ی فرو ستاده ی خوا: نیمه وولاختان نیه خومان و تفاقمان هه لگری و له خزمه ت تو دا بین بو جهنگی ته بوک، داوات لی نه که ی وولاخی سواریمان بده ری، پیغمه ر ﴿ﷺ﴾ فه رموی: نیما نه وولاختان بده نیی، نیتر ژماره ی نهو که سانه چه نده بی و ناویان چی بوه گرنگ نیه .

پرسیار / نهو تاقمه رسته ی ﴿ وَلَا عَلَى الَّذِينَ لَا يَجِدُونَ مَا يُنْفِقُونَ ﴾ نه یان گریته وه ، نه بی سوودی دوویات کردنه وه ی چ شتی بی بو جاری تر ؟

ته فسیری زمانا کوی

زانايان ئەلەين: ئەوانەى رابووردوون لەو پرستەيەدا ئەو كەسانەن خوار دەمەنى وولاًخيان
نەبوە. بەلام ئەو كەسانەى لەخەفەتا ئەگريان جگە لەوولاًخ ئەوانى تريان هەبوە.

بەكورتى هەر كەسى چ لەجەنگ دوابكەوى بەهوى بيانوى راستەو دەستورى پى
ئەدرى نەچىتە دەرەو، ئىتر هەر كەسى بى گوناھى لەسەر نە.

﴿إِنَّمَا السَّبِيلُ عَلَى الَّذِينَ يَسْتَأْذِنُكَ وَهُمْ أَغْنَاءُ وَرَضُوا بِأَنْ يَكُونُوا مَعَ الْخَوَالِفِ﴾
بەراستى رېگەى سەرزەشت وگوناھ لەسەر كەسانىكى ئەوتۆيە داواى دەستورى
نەچونە دەرەو لەتۆتە كەن بۆ جەنگ و، ئەوان ساماندارن وخواوەن وولاًخ و كەرەسەى
جەنگن و هەزار و نەخۆش نين، خۆشحال و رازين بەوى كە ئەوان لەگەڵ ژنەكان بن،
نەچنە دەرەو بۆ جەنگ خواەنى هېچ بيانوى نين لەوانەى باسکران.

﴿وَطَبَعَ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ﴾ وەخوا مۆرى داو بەسەر دليانان و راستى
وەرناگرن، بەخوايشى خويان خراپەيان هەلبژاردو، داوى ئەو كەسانە نازان بەوچاكانە
لەجيهان و لەپاشەپوژدا هەيە چەندە زۆرن، لەجيهاندا بەوەرگرتنى دەست كەوت،
لەپاشەپوژدا بە هەشت وچاكەى زۆريان ئەدرىتى.

ئەبى بزىن: ئەو كەسانەو شاگردهكانيان لەم سەردەمەى ئىمەدا و لەهەمو كاتىكا
هەرگىز سوودى گشتى و چاكەى جگەى خويانيان ناوى، يارمەتى نيازپاكانو خوا پەرستان
نادەن لەبەر ئەو سۆدى تاييەتى خويان كەم ئەبىتەو. بگرە زۆر جارەن بى ئەوايان و بى
تاوانان چەرمەسەرى ئەدەنو ئەيان كۆژن بۆ ئەندازەيەكى كەم لە پۆل و پارەى
كاربەدەستان. ئامادەن ئايين و نيشيمانو ناموسى خويان بفروشن بۆ شەيتان و خوين مژان
بەرامبەر بە پارەيەكى كەم و خراپ. بەياريدەى خوا هەزاران وچەوساوەكان و ئايين
پەرستان لەخەبات كردندا ناوەستن هەتا ستمكاران ئابرويەن ئەچى و لەناو ئەبرين، ئالەى
بەرزى ياساو دەستورى قورئان ئەخريته كار.

بەياريدەى خواى مەزن كۆتايى بەنوسىنى جزمى (۸ - ۹ - ۱۰) هات رۆژى هەينى

(۱۳) ى مانگى رەجەب (۱۴۲۰) كۆچى بەرانبەر بە (۲۲ / ۱۰ / ۱۹۹۹) زايىنى

﴿ پیرست ﴾

لاږه	باسه کان و بابه ته کان
٦٨	ناردنی پاداشتی قورئان بؤ مردوان و شتی تر بؤیان سودی ئی وهرنه گرن
٧١	سوره تی نله عراف
٧٤	رون کردنه وی مانای (الوزن)
٧٩	چاکی ناگر زورتر له خاک پوچ و بی مانایه به چه پهلگه به
٨١	بونه وری وا هه به له نار ناگر دا ندیی ناژین
٩٠	کورتدی به سهرهاتی نادم له دوی دروست کردنی
٩٢	کۆمهلی له نادمیزاد له باره ی نادمه وه باوه ریان به ندفساندی جوه کان هه به
٩٢	بیرو بؤ چونی سؤ فیه کان له باره ی به سهرهاتی نادم
٩٥	نایا نادمیزاد فریشتو جنۆ که نه بین؟
٩٨	باسی هه ندی رهوشی خراپ
١٠١	نارایش کردن و خوجوان کردن له لان نیسلامه وه
١٢١	مدهست له (فی سته آیام) چ شتی که؟
١٢٣	مانای (علی العرش) چ شتی که؟
١٢٦	باسی ناو له پ خویندنه وه شتی تری ناره وا
١٣٧	گۆری هود له به مهنه، نکه له کوفه
١٤٨	تۆلدی نیربازی چ شتی که؟
١٤٩	نیربازی له به ریتانیدا شتی که ره وایه لایان
١٦٥	مانای نازناوی پاشاکانی پشوو وه کیسراو ئه وانی تر و مانای موسا
١٦٦	نایا راسته هدر که سی ناوی دایکی موسا بزانی قوفلی بؤ نه کرتنه وه به بی کلیل
١٧٥	نایا جادو ناوه رۆکی هه به چۆن پهیدا ئه بی؟
٢٣٠	باسی وه رگه رانی به لعام له ناین
٢٢٧	پشهمر سه رۆ کایدی (٢٦) جدهنگی کرده، له نو جدهنگدا خوی جدهنگی کرده
٣٠١	نایا له ناین وه رگه راوان پشوسته په رسته کان به سهر بکه نه وه؟
٣١٦	نایا کوردو پشهمر که خرا به کارو کاو له کدرن
٣٢٦	جۆره کانی نیرهاب
٣٢٧	باسی هه ندی له کاری خرابی نهمه ریکای ستمکار
٣٢٦	به رگی دووی میژه ی به نوو له سهر
٣٧٢	به سهرهاتی گاوه ره کان دوی عیسا
٣٨٢	کورتدی میژووی غه زای ته بۆک
٤٢٢	سهر دان له گۆری مردووان و قورئان بؤیان

خویندیری هیژا لهم جزمه دا نهرکی چاویاخشانی نهم هه لانه بگره نهستوی خوت

ههله	راست	لا	دیر	ههله	راست	لا	دیر
ولو انزلنا	ولو انا نزلنا	٤	١	فلنسأ أن	فالنسألن	٧٤	١
لئؤمنا	لئؤمنا	٤	١٢	فروستاهو کان	فروستاده کان	٧٤	٢
باوه هینان	باوه هینانی	٤	١٣	ههنا	ههنا	٧٤	١١
قلموه	قلموه	٧	٦	شه ییتان	شه ییتان	٨٤	١٤
الحزمین	المحزمین	٩	٧	عنهما	عنهما	٨٦	١٣
شبیله	سبیله	١١	٦	کان بێ	کان	٨٧	١٧
برای	سهر برایی	١٢	١٩	ئادهه	ئادهه	٨٨	١٥
ما اظطررتم	ما اضطررتم	١٣	٥	رینگه	رینگه	٩٠	١٠
کثیرین	کثیرا	١٣	١١	عنهما	عنهما	٩٥	١
به شتی سزایان	سزایان	١٣	١٨	خالصة	خالصة	١٠٣	٣
تجار	تجار	١٦	١٠	یعلمون	یعلمون	١٠٣	٧
ئهو	لهو	١٧	٤	صلوا	صلوا	١٠٧	٤
پرسیار که	پرسیار که	١٨	٤	او لاهم	اولادهم	١٠٨	١٧
که ره	گه راندوه	١٩	١٣	بداتی	بداتی چ	١١٣	٣
یهیدیه	ان یهیدیه	٢١	١٢	ناسینیان	ناسینیان	١١٦	٢
جرجا	حرجا	٢٢	١	بسیماهم	بسیماهم	١١٦	٢٢
ئهخرینه	ئهخاته	٢٢	٢١	نادو	نادو	١١٦	٦
تنگه	تنگیه	٢٢	٢٣	ئهوتۆنیه	ئهوتۆنیه	١٣٠	٧
شتی چ	شتی	٢٥	٥	ئه کرد	ئه کرد	١٣٧	٢١
هیچ تر	هیچ شتی تر	٢٦	١٠	سفاهه	سفاهه	١٣٨	٣
با سبی بێ	باسبی	٢٧	١٤	ترساندانی	ترساندانی	١٤٣	١٢
تواوی	تهوایی	٢٨	١٠	یحکم الله	یحکم الله	١٥٣	٩
وجعلوا الله	وجعلوا الله	٣١	٤	که تان	که تان	١٥٥	٥
درا	ذرا	٣١	٤	یغنا	یغنا	١٥٧	٣
رێژه کان	رێژه کان	٣٢	١	والغراء	والغراء	١٥٨	١١
له خۆیانهوه	له خۆیانهوهیه	٣٢	٨	اغفوا	اغفوا	١٥٩	١
دزیانی	زیاانی	٣٢	١٩	ساعی	ساعی	١٥٩	١٣
بوختان	به بوختان	٣٤	٢	هه رکاتی	خه رکاتی چ	١٥٩	٢٣
کیانت	کیان	٣٥	١٦	تائمون	تاعون	١٦١	١١
کردوو	کردوه	٣٧	١٦	أصنأهم	أصنأهم	١٦٢	٨
فیها	فی ما	٤٠	١١	نه برون	بون	١٦٣	١٦
اطفر	اضطر	٤٦	٤	رائه گه یاند	رائه گه یاند	١٦٦	١٦
له ناوه روکی	له ناوه روکی	٤٨	١٣	ثعبان	بعبان	١٦٧	١٢
یه کسانیه	یه کسانیهوه	٥٧	١٦	بیضاء	بغاء	١٦٧	١٧
تافین	طائفین	٦٢	١	لساحر	الساحر	١٦٨	٣
واتقوا	أو تتولوا	٦٢	١٠	الغالبین	الظالمین	١٧١	١٠
القراین	القراین	٦٥	٣	بسحر	سحر	١٧٣	٣
بوو	برون	٦٥	٥	فقلبوا	فقلبوا	١٧٣	٢١
انی صلاتی	ان صلاتی	٦٧	١	چف	چفه چفه	١٧٥	٩
ئهوه	ئهو	٧٠	٣	هینان	هینا	١٧٥	١٤

ههله	راست	لا	دیر	ههله	راست	لا	دیر
ئهدهی	ئهوهی	۱۷۵	۲۲	داوه	داناوه	۲۲۰	۱۶
تفنا	توفنا	۱۷۶	۱۸	لهمه	لهمهوبهر	۲۲۲	۸
لو	له	۱۷۷	۹	علی آله	علی الله	۲۲۲	۱۸
وه مافهده	لهو مافهده	۱۷۷	۲۰	دهرونیان	دهرونیانی	۲۲۳	۱۶
دالکبونه	دایک بونی	۱۷۸	۳	توربتی	قوررتوبی	۲۲۶	۱۱
من بعدکا	من بعدما	۱۷۸	۱۹	خویار	خوا یارمهتی	۲۲۶	۱۳
زۆره	زۆرهوه	۱۸۰	۱۷	داوی	دوای	۲۲۷	۱۶
گه نه پیش	گه نه پیش	۱۸۲	۱	کلک	کذلك	۲۲۸	۵
بدایه	بدایه	۱۸۳	۱۶	لادهروان	لادهران	۲۳۰	۱۲
وآورقنا	وآورقنا	۱۸۴	۶	چغه	چغه	۲۳۱	۱۹
ومنا ربها	ومغاربها	۱۸۴	۶	ولا خیرا	ولا ضرا	۲۴۴	۸
به خنه نهر	به خنه نهر	۱۸۵	۱	ئهوین	ئهوین	۲۴۶	۴
نایه ته کهیان	نایینه کهیان	۱۸۶	۱۹	نفساها	تغشاها	۲۴۸	۶
أجیناکم	أجیناکم	۱۸۷	۷	ئه گه	ئه گه رتو	۲۴۸	۱۴
واغمناها	واغمناها	۱۸۸	۱۴	سینا	شینا	۲۵۰	۷
ضعیقا	ضعیقا	۱۹۰	۱۴	خویشیان	خویشیان	۲۵۰	۱۵
لهو سانه	لهو که سانه	۱۹۱	۵	هاوریان	هاواریان	۲۵۳	۱۴
الفاسقین	الفاسقین	۱۹۱	۱۹	بالمعرف	بالمعرف	۲۵۵	۱۵
ههروایشن	ههروایشبوو	۱۹۱	۲۱	بالمعرف	بالمعرف	۲۵۶	۸
چۆن په نی	چۆن په نی	۱۹۵	۳	خیتی	فیتی	۲۵۷	۲۳
ناوخوا	ناوی خوا	۱۹۶	۱۴	دیش	تریش	۲۵۸	۹
لفوز	لفغور	۱۹۹	۷	نایاویان	نیازیان	۲۵۹	۹
پیشه کردنی	پیشه کردنی	۲۰۱	۶	بالند	بالغده	۲۶۲	۱۷
گوناهه	ئهو گوناهه	۲۰۱	۶	بارو	یادو	۲۶۳	۴
ئابیا	ئابیا	۲۰۱	۱۰	وجعضله	وما جعله	۲۷۴	۱۱
به مهله رزه	بومهله رزه	۲۰۲	۱۴	فتکم	فتکم	۲۸۲	۱۲
أحب	أصیب	۲۰۳	۱۵	ویمکرو الله	ویمکرو الله	۲۹۴	۹
یجندنه	یجلدونه	۲۰۴	۲۱	لیصعدوا	لیصعدوا	۲۹۹	۱۰
هاتره ته له گهلتا	هاتروه له گهلتا	۲۰۵	۱۷	مه سلیمانان	موسلمانان	۳۰۰	۲
جوله کاتی	جوله کایه تی	۲۰۹	۴	لله رسول	ولله رسول	۳۰۳	۱۲
أذ أستسته	أذ أستسقاء	۲۱۰	۷	باوه ریان	باوه رتان	۳۰۵	۵
خۆتان	خۆتانه	۲۱۱	۶	دهر که وتایه	دهر که وتایه	۳۰۶	۱۶
بهروان	بهوان	۲۱۱	۱۰	لتناز ضم	لتناز عتم	۳۰۸	۱۳
بهین	بهکین	۲۱۱	۱۵	فاتبعوا	فاتبتوا	۳۱۱	۳
گیروه	گیروه	۲۱۱	۲۳	زۆری	به زۆری	۳۱۱	۱۶
دانیشتوای	دانیشتوانی	۲۱۳	۱۲	ولا تنازضعوا	ولا تنازعوا	۳۱۲	۴
مستهم	مستهم	۲۱۴	۱	کهس	ههزار کهس	۳۳۲	۱۶
لا یسقیون	لا یسقیون	۲۱۴	۳	فرۆکه	به فرۆکه	۳۱۷	۸
ناکهین	نه کهین	۲۱۴	۱۷	شۆرو	شورشه	۳۱۷	۱۲
رونهوا	رونهوا	۲۱۵	۷	هه چهنده	هه چهنده	۳۱۸	۱۷
کراوه	کردوه	۲۱۷	۷	شککاندنی	شکاتی	۳۲۳	۱۸

ههله	راست	لا	دیر	ههله	راست	لا	دیر
فشور	فشرده	۳۲۴	۱	باوهرداران	باوهرداران ناکه	۳۵۴	۴
بیرون نه گئیرن به	پیلان نه گئیرن بو	۳۲۵	۲۳	الله	والله	۳۵۷	۱۶
له بهر گری	بهر گری	۳۲۶	۱	پدرستیدا	بت پدرستیدا	۳۵۸	۲۳
نهوتر تیلو	نهوتری تیلور	۳۲۶	۶	له پاشا	له پاشا	۳۶۱	۱۸
ئیمه و	ئیمه دا	۳۲۶	۲۲	لا تتخذوا	لا تتخذوا	۳۶۲	۶
خستن	خستی	۳۲۹	۱۶	نه قزبر	قوره یزه	۳۶۴	۸
له باوهرداران	به سهر بی باوهرانا	۳۳۲	۱۳	له مه که	له نیوان مه که	۳۶۴	۱۷
یغلبوا مئة	مئة یغلبوا	۳۳۲	۱۵	وهر ناگیرئ	وهر نه گیرئ	۳۷۰	۱۲
له نیو	له نیو ئیوه دا	۳۳۲	۱۶	خوا	لای خوا	۳۷۲	۶
نهوتر	نهوتو	۳۳۲	۱۶	په خته ی	پوخته و	۳۷۳	۲۳
که بی یسته	که پیویسته	۳۳۳	۲	فی سبیل	فی سبیل الله	۳۷۵	۱۳
نه وئمان	نه وئمان	۳۳۳	۱۷	ساسیته ی	شایسته ی	۳۸۱	۱۸
هیز	هیزو	۳۳۵	۵	نه به ست	نه به ست	۳۹۳	۶
گرتانه ی	گرتانه نه ی	۳۳۵	۲۲	هه رستی	هه رشتی	۳۹۵	۱
یوکتیم	بوتیکم	۳۳۶	۲۳	کفرثوا	کفر و	۳۹۵	۷
بوهران	باوهران	۳۳۷	۱۷	مئها	منها	۳۹۷	۶
پرسیارم	پرسیار	۳۳۸	۱۶	له دووریان	له درویان	۴۰۶	۱۴
فی الدین من	فی الدین	۳۳۹	۱۹	گه شه ی	گه شه ی	۴۱۳	۱۹
به بی که نم	بدن به بی که نم	۳۴۱	۱۵	فهرماندانی	فهرمان به دارانی	۴۱۴	۱۷
البحوث	البحوث	۳۴۲	۸	بست	وسق	۴۱۶	۲
کرد	نه کرد	۳۴۸	۴	پیغه مه ری	پیغه مدر	۴۲۱	۹
دهرونه	دهرچونه	۳۵۲	۳	سه پدرشتی	سه پدرشتی	۴۲۱	۱۱
وز	واز	۳۵۲	۹	به ختیارن	به ختیارانه	۴۲۴	۲۳
سبيلة	سبيله	۳۵۳	۱۲	له گهل تو	له گهل نه و	۴۲۵	۱
المعتدون	المعتدون	۳۵۴	۳				

